சிவமயம்.

ஸ்ரீ வசிட்ட முநிவர்

ஸ்ரீ இராமர்க்கு உபதேசித் தருளிய

ஞாந வாசிட்டம்.

௧௨௲-ததில

காஸ்மீர தேசத்து ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால் சுருக்கப்பட்ட

லகு யோக வாசிட்டம் என்னும்

ஆறாயிர சுலோகப்படி

வீரை-கவிராஜ பண்டிதர் அவாகள் புதல்வா

ஆளவந்தான் முநிவரால்

தமிழில செய்யுளாக மொழி பெயர்ககபபட்ட

மூலம்.

இது,

திருப் பூவண மடாதிபதி,

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

1937.

[விலை ரூபா இரண்டு.

மீந லோசனி அச்சியந்திர சாலை, மதுரை:—1937.

முக வுரை.

இந் நூல் வசிட்டரால் ஸ்ரீ ராம பிரானுக்கு ஞாநகநமாகுவதற்கு உபதேசிக்கப் பெற்றதாகும். இது இந் நூற் பெயரைக் கொண்டே யினிது விளங்கும்.

இது சம்ஸ்கிருத ராமாயணம எனனும் மஹேதிகாசததில் அந்தர்க்கதமாய லக்ஷம் சுலோகம உடையதாக இருந்தது. பினனர் ஆறு பிரகரணமாக பூர்வார்ததம், 458 சர்க்கம் உடையதாக 24000 சுலோகமும, உத்தரார்ததம் 216 சர்க்கம உடையதாக 8000 சுலோகமும் உடையதாகச் செயதனர். அந்த 458 சர்க்கம் உடைய இருபதது நாலாயிரம் சுலோகத்தினை பொறுக்கி கால அரை முக்கால முழுச் சுலோகஙகளாக எடுதது, ஆறாயிரம சுலோகமாகக், கான்மீர தேசதது ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால லகு யோக வாசிட்டம் எனப் பெய ரீந்து வழங்கப்பட்டது.

முப் பத தீ ராயிர சுலோகங்களுக்கும், ஆநந்த போதேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள வாசிட்ட மஹா ராமாயண தாத்பரியப் பிரகாசம் என்னும பெயரோடு ஒரு வியாக்யாநஞ் செய்திருக்கின்றார்கள். லகு யோக வாசிட்டம் என்னும் ஆறாயிரம் சுலோகங்களுக்கும், ஸ்ரீ மும்மடி தேவாசாரியர் சம்சார தாரணி என்னும் வியாக்யாநமும், ஸ்ரீ ஆத்ம சுகா வாசிட்ட சந்திரிகை என்னும் வியாக்யாநமும் செய்திருக்கின்றார்கள்.

இந்த ஆறாயிரம் சுலோகங்களையும் தமிழில், ஆளவந்தான் முனிவர் ஆறு பிரகரணமாக, முப் பத தேழு கதைகளாக 2055 நான்கு-ஐந்து-ஆறு-எழு எண் சீர்க் கழில் நெடில் ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களில் பெயர்த்தனர்.

முக வுரை.

இத் தமிழ் ஞான வாசிட்ட நூலுக்குக் கோவிலூர் மடாலயம், ஸ்ரீ நித்யானந்த சுவாமிகள் சம்சார தாரணி என்னும் வியாக்யானத்தினை மொழி பெயர்த்து இணைத் திருக்கின்றனர். கோவிலூர் மடாலயம், ஸ்ரீ சுப்பைய ஞான தேசிகேந்திர சுவாமிகள் வீர சேகரம் என்று ஓர் பேருரை யியற்றி யிருக்கின்றனர்.

இந்த 2055 செய்யுளையும், திருப் பூவண மடம், ஸ்ரீ காசிகானந்த ஞானாசாரிய ஸ்வாமிகள், நன்கு பரிசோதித்து, மூலத்தோடு ஒப்பிட்டு, சீர்களை ஓசை குறையா வண்ணம் பிரித்து, படிப்பவர்கட்குச் சௌகரியமாக, டபிள் கிரௌன் 1-16 பேஜ் சைசில் 28 பவுண் கிளேஸ் வெண்மை நிறப் பேப்பரில் ஸ்மால் பைக்கா புது எழுத்தில் 25 பாரம் அளவில் அச்சிட்டுக் கலிகா பைண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மனனஞ் செய்யும் முமுக்ஷுக்கட்கு மிகு உபகாரமாகும். தியான ஜந்ய ஞானத்தினையும், விசார ஜந்ய அபரோக்ஷ ஞானத்தினையும் இதனால் எளிதில் அடையலாம்.

திருப் பூவண மடம்.
1937.

காசிகானந்த ஞானாசாரிய ஸ்வாமிகள்.

உ
கணபதி துணை.

ஞாந வாசிட்டக் கதையி னட்டவணை

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

2. முமுட்சுப் பிரகரணம்.

3 உற்பத்திப் பிரகரணம்.

4. திதிப் பிரகரணம்.

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

6. நிருவாணப் பிரகரணம்.

செய்யு ளகராதி.

செய்யு ளகராதி

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	12	விபாசரோ	விலாசரோ
5	28	நன	நின
22	24	மோக	போக
33	26	பாலி	பாவி
59	7	சூடடி	சூட்சி
63	14	கணடி	கணடி
113	1	பேரினன்	பேரினல
151	18	பததுன்	பததுன
166	16	வயிாததார்	வயிர்ததாா
170	5	யதீதமா	யதீதமதா
209	14	கேணமையினு	கேணமையினு
225	4	மாண	மாண
232	20	மொழித	மொழித
240	13	யுடைத	யுடைத

80-வது பக்கததின பின், 81—82—83—84—85—86—87-88 எனறு, முதலில உளள, 89—90—91—92—93—94—95—96 என்ற பக்கங்களைத திரிததுப் படிக்குக.

இந் நூ லாசிரியர் மரபு கூறல்.

தாளவந்த மலரோனறனை மநத்துதிதத வசிட்டனயன் றன்பாற் கே
நாளவந்தான் போகாத விராமனுக்கங் குபதேச நலகி யிங்கே [ட்டு
யாளவந்தான வீரையினமா தயப்பட்ட ணங்கசவவ தார மாகி
மீளவுந்தான் வந்துதமிழ் வசிட்டா மாயணமும் விளம்பி னனே.

உ ஓம். சிவமயம்.

ஞாந வாசிட்டம்.

பாயிரம்.

பெணமை பாதியன் பெறறக ளிறறினை
யணமை தூரம றவைகத துன்னுவாந
திணமை ஞாநச்சி றபபுயா வாசிடட
முணமை யாகவொ ருஙகுரை செயயவே. 1

போற்றி ராமன்பு கல்வயி ராக்கியந
தோற்று நூறறிரு பததிரண டாஞ்சுகன்
சாற்று சீரிரு பததைந்து தற்பதத
தேற்றம வேணடினா சீரிரு பததெட்டே. 2

ஞாந விணமக ஞறபதது நாலதா
மான் லீலைம கிமைதொண் ணூறதா
மர்ன ஆசியு மையெடடு மேழுமா
மீந மற்றசீ ராயந்தவ ரீரைந்தே. 3

வஞ்ச விந்திரன் *வன்கதை யொன்பதா
நெஞ்சி னுக்கிரு பததிரு நீள்கவி
தஞ்ச பாலகன் றன்கதை யெட்டதா
மெஞ்சு சிததனி ருபது மாறுமே. 4

துன்னு முற்பதி சொல்லெழு பத்தொன்று
நன்னர் வெள்ளியு நாற்பதோ டேழதா
மன்ன தாமனு மையெட்டு மூன்றுமர்
மின்ன வீமனி ருபது மைந்துமே. 5

---

*வண்கதை எனவும் பாடம்.

துதிகொ டாசுரன் றொல்கதை நூற்றெட்டா
மதிநெ டுங்கசன் வண்கதை நாலைந்தாந்
திதியெ னுங்கதை யேழுஞ்ச நகன்றன்
முதிய நற்கதை முப்பது மாறுமே. 6

உரிய புண்ணிய னொன்பது நாற்பது
நரகின் மாவலி நாலுட னைம்பதாம்
பிரக லாதன்பி ழைப்பெழு பத்திரண்
டரிய காதியு மைந்துடன் முப்பதே. 7

சிதத மாறித்தெ ளிந்தவுத தாலக
னொதத வெண்பதுக் கொன்றுகு றையவாஞ்
சுத்த நாற்பது மாறுஞ்சு ரகுவாம்
பதது மேழுமாம் பாசவி பாசரே. 8

ஓத மற்றவெ ழுபது மாறுமே
வீத கவவியன் மேலெழு பததொன்றாம்
போத மூந்துப சாந்திபு சுண்டனு
மோத நூறுக வியிலொன் றில்லையே. 9

தேவ பூசைசி றந்தவெ ழுபதா
மேவும் வில்வமி குபதி னாறதா
மேவ மறறசி லைக்கதை யெட்டதாந்
தாவி லர்சசுநன் சாற்றிரு பததொன்றே. 10

சுதவு ருத்திரன் றன்கவி முப்பதா
மூதவு மையைநதோ டொன்றென்பர் பேய்க்கதை
மூதுப கீரதன் முப்பத்து மூன்றதா
மெதிரசி கித்வச னெண்பது மும்மையே. 11

புகல்க சன்பதின் மூன்றுபொய் யாமவ
னிகழு நாலைந்து நீண்டவி ரதங்க
ளிகவில் பத்தொன்ப தாமிக்கு வாகுனி
னகில ஞானம றுபது மாறுமே. 12

மானு வேடனு மற்றிரு பத்தைந்தா
மான யோகம றுபது மெட்டுமா
மோன வுண்மைமொ ழிந்துள வாசிட்ட
ஞாந நூற்கதை நாறபது மூன்றுமே. 13

பாக மார்பதி கம்பதி ஞன்கதா
மாக வேயிரண் டாயிரத் தைம்பது
மாக விக்கைந்த திகமிவ வாசிட்டம்
யோக ஞாநத்தி னுண்மையு ரைக்குமால். 14

பாயிரம் முற்றிற்று.

---

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

பொன்னுல கத்தினிற் புவியி லந்தரத்
தென்னுடை யுட்புறத தில்ஙகு கினறது
மன்னுசிற சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த
துன்னுவ தப்பொரு டொழுதி றைஞ்சுவாம். 1

திகழுநான் முகன்முதற் றேவா மூவருஞ்
சகலவே தஙகளுஞ் சாததி ரங்களும்
புகலுஞா நதிறைற புராண மானது
நிகரில்வா சிட்டமா நிபுண ஞாநநூல். 2

தலைமைநான முகன்மகத் தாம ரைக்கினன்
சிலையில்ரா கவன்றிருச் செவிக்குத் தெள்ளமு
துலைவில்வான் மீகிவாக் குதிதத தத்துவ
நிலைமைவா சிட்டமா நிபுண ஞாநநூல், 3

பெரியவ ரறிவுறு பெருமை சான்றது
விரிவுறு சிறியவர் மேவொ ணாதது
வரிசையி லுயர்ந்தது வசிட்ட சங்கிதை
யரியமெய்ஞ் ஞானநூ லனைத்தின் மிக்கதே. 4

தெருளுறு மகர்க்கிதஞ் செய்யு மன்பினா
லருமைவா சிட்டநூற் கன்னை யொப்பளோ
வுரியதாய் பிறவியை யுள்ள தாக்குவள்
பெருமைவா சிட்டமிப் பிறப்பை மாற்றுமே. 5

எண்ணுறு பெருங்குணத் திராமன் றன்மய
நண்ணுற வசிட்டனே நவின்ற ஞானநூல்
பண்ணுறு தமிழினாற் பாடு கேன்சுதை
மண்ணுறு கலதினும் வைக்கு மேழையேன். 6

பந்தமுற றனன்பர பதத்தைச் சேர்கவென்
றந்தநிச் சயமுளா னறிவி லானலான்
சிந்தனை துயாகெடச் சிதைச சோர்ந்துளா
னிந்தநூற் குரியவ னென்று கொள்கவே. 7

ஒருங்குணர் குரவனு முயர்வான் மீகனை
மருங்குறப் பாததுடன் வணங்கி வன்பவ
நெருங்குவெந் துயரிலே நின்ற தெங்ஙன
மருங்குணத் திராமனீ யருளிற் கூறென்றான். 8

நல்லது சிறுவநீ யுரியை நானது
சொல்லுவன் கேட்குதி துயர்செய மோகநீ
யெல்லலா மோகந்தான் சகத்தின் வேறன்றி
மல்லல்யா னிறம்படைத் தென்ன வந்துறும். 9

இறப்பிலா விந்த மோக மிறையுமீட் டெண்ண மின்றி
மறப்பதே நல்ல தென்று மதித்துயா மாநதி னுக்குத
திறப்படக் காணப் பட்ட தில்லெனச சித்தி னாலே
யுறப்பெறு மெய்ப்போ தப்போ துயர்பர சுகம தாமே. 10

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

வழிபடு மிதனை விட்டு மற்றுள நூல்க ளென்னுங்
குழிகளிற் புரண்டஞ் ஞானக் குணத்தினாற் பிறப்போர்க் கெல்லா
மொழிவற வொருவர் செய்தற் குரித்தன்றாயத தானே யுண்டாய
கழிதலிற பரம வின்பங் கற்பங்க ளாலுங் கூடா. 11

அலைசெய்வா தனையைச் சேட மறவிட னல்ல தென்று
நிலைபெறு முத்தி யென்று நிமலமா நெறியீ தென்றுந்
தலைமையோர் பகர்வ ரன்ன திருவகைச சநந நல்கி
யுலைதரு மலிந மொன்ற தொழித்திடுஞ் சுத்த மொன்றே. 12

மடமையின் செறிவே மெய்யாய் மலியகங் காரந் துன்றிப்
படர்தரு பிறப்பை மேன்மேற பயில்விக்கு மலிந மென்ப
ரடர்மறு சநந மென்னு மநகுர மின்றிச் செந்தீச்
சுடமுளை யாவித தொக்குஞ் சுத்தவா தனைய தென்பர். 13

மெய்தரி நிமித்த மாகத் தரிப்பதாம் விளம்புஞ் சுத்த
மெய்தினர் பிறவி யான வநாத்தத்தி னென்று மெய்தார்
நொய்தினி னோக்க வேணடு நோக்கெலா நோக்கி யின்பஞ்
செய்திடுஞ் சீவந் முத்தி சேர்நதவ ரென்ன லாமே. 14

ஆன்றதோர் சீவந் முத்திப் பதத்தினை யடைந்தி ராமன்
பூன்றமா மநதத ஞன நெறியினைப் புகலக் கேட்பிற்
சான்றவிக் கேள்வி யாலே சரைமர ணங்க டாதி
தோன்றலே யெனவான் மீகித் தொன்முநி சொல்ல லுற்றான். 15

சதுமறை நூல்க ளியாவுந் தரித்தனன் விநோதத் தாலே
யெதுபய மென்ன வஞ்சா திருந்தனன் சின்னாட் பின்னாண்
முதுபய னதிக ளியாவு முநிவர திடமுங காணபான்
கதுமெனக் காத லானான் கார்நிறக் கமலக் கணணன். 16

தந்தைதன் சரண மான நகமெனுந் தாது பூத்த
வந்தமில் கமலப் போதை யன்னம்போ லணைநது தாழ்நது
முநதைநன் னதிக டேவ ராலய முநிவர் காண்க
ளெந்தைநன் னருளிற் காணபா னெண்ணிய தென்ற னுள்ளம். 17

*முடிவிலா திரந்த தெல்லா முடிவுறா தில்லை நின்றா
லடியனேன் முன்னம் வேட்ட வரமுநீ யருடி யென்னப்
படிபுகழ் வசிட்ட னோடும் பார்த்திப னினிதி னெண்ணிக்
கடிதுபோய் மீடி யென்னக் கார்கழல் வணங்கிப் போனான். 18

தமபிய ரோடு நன்னா ளேகித்தன் னாடு நீங்கிப்
பம்பிய நதியுங் கானும் பற்றற்றோ ரிடனும் பாலை
வெம்பிய நிலனும் வேலைக் கரைகளும் விலங்கற் சார்வும்
வம்பிய லலங்கல் வீர னோக்கினன் மகிழ்ச்சி கூர. 19

துன்னுறு மமரர் போற்ற மானிடர் துதிப்ப மீண்டு
தனுயர் சிவலோ கத்தைச் சார்தரு மீச னென்னப்
பொன்னுல கத்தை மேவும் புரந்தரன் புதல்வ னென்ன
மன்னுறை யயோத்தி புக்கான் மலர்சொரிந் தியாரு மேத்த. 20

நோக்கிய தேச நீதி துவல்வுற்றுப் புலரு முன்னே
சேக்கைநின் றெழுந்து நித்த நியமங்கள் செய்துந் தாதை
நீக்கமில சரணந் தாழ்நது நெடுந்தவ வசிட்டன் முனனோர்
வாக்கினான் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டும். 21

தந்தைசொற் படியே தானை தன்னுடன் வேட்டை கண்டும்
பந்துமித திரர்கள் பினனோர் தமமொடும் பருகி ராநீத்
திந்துவு மமுதும போல நிருபருக் கினிய செய்து
மைந்துட னீரைந் தாண்டு புக்கின னனைய நாளில். 22

நிறையெழின் மேனி யெல்லா நெடுஞ்சரற் கால நீர்போற்
குறைவுற நெடுங்கட் செய்ய குளிர்முகம விளர்ப்பத் தும்பி
யுறையும்வெண் கமலம் போல வொருகையாற் கபோல மேந்தி
யறைகழ விராம னம்பு யாசநத் திருப்ப தானான். 23

சிந்தனை வயத்த னாகிச செயதொழி லனைத்தும் விட்டு
புந்திநைந் தியார்க்குங் கூறான் புனையுமோ வியமே போலச்

---

* முடிவிலர் என்றும் பாடம்.

சந்தத மிருப்பை நோக்கித் தமரடி தாழ்ந்து வேண்ட
நொந்தயர் முகூர்த்த ளுகி நோக்கரு நியமஞ் செய்தான். 24

மடிமிசை கொண்டு தாதை வருந்துவ தென்கொ லென்ன
வடிபணிந் தயர்வொன் றில்லென் றனையவ னிருந்த நாளிற்
படிபுகழ் காதி மைந்தன் வருதலும பணிந்து போற்றி
முடியுடை வேந்தர் வேந்தன் பூசனை முறையிற் செய்தான். 25

நினைவற வெளிதின் வந்த நின்னுயா காட்சி யாலே
வினையெலாந தவிர்ந்து வெயயோன் மேவிய கமல மொத்தே
னினையதோ ரின்ப மென்று மியைந்திலேன் மழையி லாநா
ணனைதரு மழையு மந்த ணணணிய கணணு மொத்த. 26

உடலொடு விணசென மாாகக முறறெனை வொழிந்த வாவி
கடமுற வந்த தெனனக் கனைகட லமுத கும்ப
மிடமுற வெயதிற றெனன வெநதைநீ வநத வின்பஞ்
சடமெலாங குளிாப்ப நின்றென் றளாவெலா மகற்றிற் றன்றே. 27

காதலும பயமு மன்புங கதமுமவன பிணியு மில்லா
மாதவ வியணீ வநத வரவிது புதுமைத தாகும
யாதுநீ கருதிற் றன்ன தியனறன ஞுணாதது கென்ருன்
மேதகு முநிவன் கேட்டு மெயபுள கெறிநது சொலவான. 28

மனனவா வணஙக வாழ்வோய வசிட்டன்சொல் மருதோய் பாநு
தன்னுயர் குலததில் வநதோ யாதலாற றக்க சொனளுய
முனனுறு செநதீ வேள்வி முயலவதற கிடையூ ருகி
யினனல்செய யரககாக காறரு தெய்தின னிரஙகல் வேண்டும். 29

அருள்செய வல்லை நீயென றருமபுகல் புகுந்தே னின்னை
வெருளுறும புலிபோன மொயமபன விணணவாக் கிறையோல் வீரன்
மருளுறு மரக்கர் காலன் வாய்மைநின் முதன்மை மைந்தன்
றெருளுறு மிராம னெனனுஞ் சிகைமுடிச சேயை யீவாய். 30

தேவரிற் றேசு மிக்க வென்பெருஞ் சேமந் தன்னை
லேவரு நிருதர் சேனை யிராமனே யெளிது கொல்லுங்

காவல சிறுவ னென்னுங் கவலையை யொழியென் போல்வா
ரோவலிற் சங்கை யான கருமத்தி னுள்ளம் வையார். 31

இயாரினு மிராமன் மேன்மை வசிட்டனு மியானு மாதி
யாரிய ரறிவே மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டி னந்தப்
பேரிய லானை யீதி பெருமையோா கொடாத துண்டோ
வீரிய வரக்கர் மாயதன் மெய்யென விளம்பி விட்டான். 32

முனிமொழி கேட்டு மன்னன முகூாத்தமொன் றயர்ந்து சோர்ந்து
தனியொரு சிறுவன மூவைம் பருவதுதன் சமாகண் டில்லான
பனிசெய்வல் லரக்கர்க் காற்றுன் பகைஞர்கோ ளறித றேற்று
னனிகமோ டேகி யானே யவரொடு மரும்போர் செய்வேன். 33

முன்னவ னீங்கின் மற்ற மூவரும் வாழா ரியானு
மின்னுயிர் வாழே னினறி ராவண னொழிநதோ ரியாவ
ரன்னவர்க் கஞ்சேன முன்ன மிராவண னமாக்கு மஞ்சேன்
வென்னிடப் பொருதும் வீரர் வீரங்க ணிலைமைத தாமோ. 34

காலவேற் றுமையா லெல்லாப் பொருள்களுங் கலங்கி வேறு
மேலவ ரிளைதமோ ராவா வெய்யவன் குலத்துப் பூமி
பாலனு மியான்மேற் செயவ தியாதெனப் பரிகேன் மூப்பாற்
சாலவு மென்றுன மன்னன் றுபதன் முனிந்து சொல்வான். 35

கருதிய தளித்தே னென்று கழறிய வாய்மை பொய்த்தாய்
செருவுயர் சிங்க மாநீ சிறுவிலங கியற்கை செய்தாய்
மருவிய கிளைஞ ரோடும் வாழ்தியாம் போது மென்று
பெருமுனி முனிய மண்விண் பெரும்பயம் பிடித்த தன்றே. 36

மாதவன் முனிவு நோக்கி *வசிட்டனு மறுகு லத்தே
சாதனுய்த் தசர தப்பேர் தரித்தனை சயதங் காவாய்
தீதுறிற் பிறிதார் காப்பார் திருத்திநீ திறத்து நீதி
மேதினி கடவா தென்றால் வேந்தநீ கடக்கற் பாற்றோ. 37

* வசிட்டனீ யென்றும் பாடம்.

எரிகாக்கு மமுதென்ன விம்முநிவ னனிகாக்கு மிராமன் றன்னை, செருவாழ்க்கை யரக்காசெயுந் தீஙகணுகா தெனக்கேட்ட திண்டோள் வேந்த, னருள்வாய்தத குமரனெது செய்கின்றா னெனவுழைய ரங்கைகூப்பி, விரிதீர்த்த மாடிவரு நாடடங்கி யுறு துயரம் விளம்ப லுறறாா. 38

பதம்பணிந்து வேண்டியபின பண்டைநிய மஞ்சிறிது பண்ணு நிற்கு, மிதந்தருமா தருநிதியு மில்லமுமபொய் யாதலினு லென்னே யென்னுஞ், சிதம்படுநற றுகிலடிசில் சீதநீ ராதிகளிற் சிந்தை தீரு, மதந்தவிர்சந் நியாசியர்போன் மாநமிராச் சியமகிழ்ச்சி மறுக்க மாற்றும். 39

இடரில்பத மொழிந்தபல தொழிலாற்போம் வாணுளென் றிரங்கிப் பாடு, மடாசெல்வ மாபததுக் கிடமென்றே யாசைதவிர்ந் தியார்க்கு மீயும், படர்கின்ற கருததறியே மிவற்காரே நற்குணங்கள் பயிற்ற வல்லார், தொடாசெயகை யிதுவென்று தொழுதுரைத்தார் முநிகேட்டுச் சொலவ தானுன். 40

இப்பெரிய செல்வனைநீ ரினக்கலையிற் றனிக்கலைபோ லீங்குத் தம்மின், கைப்படுமிம மாமோகங காதலினு லாபத்தாற் கலந்த தன்றாற், செப்பரிய நிராசையினுல் விவேகததால வருமுணாவின் செல்வ மாகுந், தப்பில்பல யூகததான் மோகமபோய்த் தளாவுறுந்தற் பததநி லெம்போல். 41

மாநிறைந்து மார்முடன் மாநவருக் கேற்றவெலா மகிழ்ந்து செய்யு, மெனமுநிவன் புகல்போதி விராமனுந்தா தையைத்தொழு வா னேகித் தாதை, கனைகழல்கண் முநிவர்பதங் கலைமறையோ ரடிகுரவர் கால்க டாழ்ந்து, தனதிருதாள் வணஙகினரைத் தலையாற் சொல் லால்விழியாற் சற்க ரித்தரன். 42

மடிமிசைவந் திருததியென மன்னுரைப்ப வாராது மடித்த லஞ்சப், படிமிசையிட் டிருத்தலுமே பார்த்திபன்பார்த் துயருணர்வு

படைத்த மைந்தா, முடிவறுநன் னலங்களுக்கு முன்னியல்பாத் திரமானாய் மூர்க்கர் போல, நொடியுமினி மநந்தளர்ந்து நோக்கினிய மெய்வாடி நோதல வேண்டாம். 43

விருத்தர்மறை யவர்குரவர் விளம்புபதந் தனைமோக மேவா தான, கருததுடைய வுன்போல்வார கலந்தனரா னீவாளா கவலா நின்றாய், வருத்துறுமா பததெல்லாம் வன்மோக மறிலருகும் வாரா தென்று, பெருத்தமுடி மனனவாகோன் பேசியபின் வசிட்டனிவை பேச லுற்றான். 44

வெலற்கரிய தீமுயற்சி விடயமெனும் பகையெளிதின் வென்ற சூரா, கலக்குறுபே தையர்க்குரித்தா மடஞ்செறிமோ கக்கடலிற் கவிழே லென்றா, னலக்குறுகோ சிகன்புகல்வா னன்மனையை யெலிநலியு நலிவு போல, வலக்கணுறு காரணமென் காதலித்த தேததனை யடைதி யனறே. 45

மீட்டணுகா தகத்துயாபோம் விளம்பென்ன முகிற்குரலால் வெம்மை தீர்ந்து, வாட்டமறு மயிலென்ன மகிழ்ந்திடர்போ யருண் மூர்த்தி மடவ னேனைச், சேட்டமுறு மாதவநீ செப்பெனமுன் செப்புதலாற் செப்பு கின்றேன், கேட்டருடி மேலவர்சொன் மறுக் குநரியா ரெனவினிது கிளதத லுற்றான். 46

தந்தையிவ னிற்பிறந்து வளர்ந்துபல கலைதரித்துச் சதாசா ரத்தால், வந்துயர்நன் னதியாடி வாரிதிசூழ் புவியுழன்று வருத லோடு, மிந்தநெடுஞ் சகமோகத் திச்சையெலாந் தீர்ந்ததிதி லின்ப மில்லை, யந்தமுறல் பிறப்பதற்கே பிறப்பதுமீட் டிறப்பதற்கே யனித்த மியாவும். 47

பாவமதா யாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்றாம் பற்றின் றாயுந், தாவுமநக் கற்பனையாற் சம்பந்த மாயிருப்புச் சலாகை போலா, மேவு பெருஞ் செல்வத்துக் கிடமாகு மெப்பொருளும் விடயத் தாலும், பூவலயத் தாலுமெது பயன்யாமார் வருவதெது பொய்ப்பொய் பொய் யாம். 48

யர்தியார் பெற்றதெனை விக்வண்ண நினைவேற்கு வழிச்செல் வோர்க்கு, மோதுகா னலிலம்பு முறைமைபோற் பொருண்முழுதின் மூளா வாசை, பேதியா விதருயர்போ னெறிநாடிற பெருந்தருதான் பெற்ற தியால், வேதல்போல் வேகின்றேன் *விடாரடைகல் லாந் திறவா வெய்ய மோகம். 49

இனமிகழு மென்றஞ்சி யிதருயருக் கழுதாற்றே னீன்ற மாதர், தநமுதலா மாபதறோக் கெனசசிந்தா வினஞ்சுழலுந் தார மாகுங், கனமிலதா முதாரமதா மென்னினுமின் பமபயவாக் கயவ ரென்ன, வநகரெனத் தாமறியா தாசரைப்போ லடைந்தாரபா லணுகுஞ் செல்வம். 50

கருமவகை யால்விரிந்த ‡கட்செவிப்பால் விடமாகுங் கணக்கே போலாங், திருவெனுஞ்சு றைக்காற்றுற் பனிபோலச் சிதறுரார் சேரா சோங்தோ, ரிருவகைக்குங குளிர்ந்தினியா நன்றியறி வோரறிஞ ரினியோா சூரா, பொருவிலெவ ருந்திருவாற் புழுதி செறி சுடர்மணிபோற் புன்மை சேர்வர். 51

தீதடையாச் செல்வர்மொழி திறம்பாத சூரர்நடுத் தெரிந்து நோக்கு, நாதரிவர் மிகவரியா நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி நனைபோற் செல்வஞ், சாதநத்துக் கரிதுளத்தை யிழுததிமைப்பி லிறுநதலை கீழ்த் தளிரி ஞுன்ற, வோதுதுளி யொததவுயிா மத்தரென வகா யுடல்விட் டோடும். 52

வளர்புலமா மராத்திணட மநமயர்வோர் மெய்யுணர்வு வாய்த்தி லாதோர், தளர்வுறுகா ரணம்வாளுட் டனிமோக மெனுமுகிலிற் சார்மின் போலு, மளவுபடு முடன்மெய்யென் றழுந்திநா மிதின் மகிழ்ே மாகா யத்தைப், பிளவிடவா யுவைப்பிடிக்கத் திரைகோக்க வெளிதிதனைப் பேண வொண்ணு. 53

* விடாரடை—இடை வெளி யில்லாத.

‡ காமாதி பாப்புரைப்பாற் காத னீங்கும் என்றும் பாடம்.

சாற்பருவ மேகமெனத் தைலந்தீர் விளக்கென்னத் தரங்க மென்னத், திரப்படநீங் குவதாகிச் சிறிதுமிலைப் பாரூத சிந்தைத் தாகிப், பரப்புடைய சேட்டையதாய்ச சூநியமாம் வாணாளின் பயனை நாடிற், றரப்பரிய துயராக்கு *மொட்டகததுக் குயிரொதாலைக்குஞ் சூலே போல. 54

அடையவேண் டியதடைந்து மேற்றுயா மற்றின்ப மளவிலா தாய்க், கடையதாந் தருவிலங்கு பறவைகள்போல் வீணாள்கள் கழியா தாகித், தடையிலா மநநததால் வாழ்வதே யுயாவாணாள் சநநந் தீர்ந்தோ, ருடையபிறப் புயாந்ததாங் கிழவேச ரிப்பிறப்பா மொழிந்த வெலலாம. 55

அவிவேகிக் குப்பாரஞ் சாத்திரமெய் யறிவிலோர்க் கங்கம் பார நவில்சாந்தி யில்லாதோர்க் குளம்பார மவாவினர்க்கு ஞாநம் பாரஞ் செவிதான வுருவாணுண் மநம்புந்தி யகங்காரஞ் செயல்க ளெல்லாங் குவிபார மாஞ்சுமடா சுமைபோலப் புநதிநலங் கூடாதார்க்கே. 56

சின்னாணமெயப் பயின்றிளமை தீநட்பை விடுமறிஞா திறம்போ னீங்கு, மனனாது சுகநிலைமை மரணத்தின பாத்திரமாம் வாணாள் போல, வின்னாத திலலையிடா மோகததால் வாளாயந் தெங்கும் வாளா, துன்னாநின் றதுபொல்லாப் பொய்யகங்கா ரப்பகையாற் கினறேன். 57

மநத்துயரு மாபததும் வளாதொழிலு மகங்காரத்தால் வருமித் தைப்போற், கனத்தபகை யிலதுநெடுங் காலமவினை யினுசேர்ந்து கலங்கா நின்றே, னநதொடுதண் ணீர்நுகரே னரும்போகம் விளம்புவதென் னகஙகா ரஞ்சேர், திநத்தொழில்க ளோமமுணை வினைத்தும்பொய் யகங்காரந் தீர்தன் மெய்யே. 58

---

* அசுவதரிக் கென மூல பாடம்.

அகங்கார முகில்படா வான்சமலை மல்லின்கயங் வளவிற் றூகு, மிகுந்துயரிவ் வகங்காரத் தொழில்பிரிந்தும் பேதைமையின் மிகவு நொந்தேன், செகந்தனிலா பத்திடமாய்த திரந்துறப்ப தாயுள்ளாய்த் தியக்க மாயு, முகந்தவிசா ரமுமுணர்வு மிலாவகங்கா ரம்போமா றுபதே சிப்பாய். 59

காமமுதல் வினைக்குடைந்து கற்றவர்நற் றொழிலகலுங் கடுங் காற் றுற்ற, மாமயிலின் பீலிபோன் றதிரா நகர்நாய்போல் வாளா சுற்று, மாமதுகிஞ் சிலுங்கிடையா தருநிதிபெற் றாலுமகிழ்ந் தமைந் துட் கொள்ளாச், சேமமுறு கரண்டகநீர் தரியாபோற் றிரியுமநத் தீய தன்றே. 60

காதலெனு மனைவியின்பின் செல்கின்ற மநமென்னுங் கடிய ஞாளி, பேதைமைமே வியவென்னைப் பிணந்தின்னு மாறுபோற் பிடுங்கித் தின்னு, மோதுபெருங் காறறிஞன் முறிந்தெழுந்த துரும்புபோன் மோக மெய்த, வாதைமநம் பெரும்பாழின் மிகவீழ வதிதூர மலங்கத் தள்ளும். 61

வேராறுபொய் யாய்ச்செறிந்த வடிவாகி விசாரத்தால் விரோத மாகுங், கோரமநம் பேய்பிடித்த சிறுவரைப்போற் பலதொழிலிற் கூட்டா நிற்கும், பாரகன்று பாதலம்போம் பாதலத்தி னின்றகன்று பாரின் மீளுஞ், சோரமநங் கிணற்றுமரம் பழங்கயிற்றா லெடுப்பதுபோற் றொழிலிற் றள்ளும். 62

கடுமனவன் பேய்கனலிற் கொடிதாகு மலைகளினுங் கடத்தற் கொண்ணு, நெடுவயிரத் தினும்வலிது கடல்பருகி மேருவினை நேரோ பேர்த்துச், சுடுகாலை விழுங்குகினு நிறுத்தரிது புலன்முழுதுந் தோன்று மூலங், கெடுமுலகி துண்டெனிலுண் டிலதாகி விலதித னைக் கெடுத்தல் வேண்டும். 63

வரையிலெழு வாநம்போல மகிழ்சசியிட ரிவையனைத்து மநத் திற் றேன்றும், புரையில்வியே கத்தின்மநம் பொன்றிலவை

பொன்றுமெனப் புந்தி செய்தேன், கரைதலறு மோகமெனுங் காரிருளிற் றொழிற்கடங்காக் காத லல்லா, லுரைதருகா மாதிகளா முலூரகநிரை யுணர்வெனும்விண் ணுலாவு மன்றே. 64

ஆதரித்த நற்குணங்க ளாகுவிஹற் றந்திரிபோ லாசை யாலே, சேதமுறுஞ் சொரூபநிலை செறிதரவல் லமையில்லாச் சிந்தை யேங் கண், மீதுவலை யுறுபுட்போன் மெலியவரு மாசைத்தீ வெதுப்ப னொந்தேன், கோதிலமு திற்குளிதருங் குளிராதென் றென்மநத் திற் குறிக்கின் றேனல். 65

பின்னுறுபக் கத்திருள்போற் பேராண்மைத் தீரமையும் பீதி செய்யு, நன்னயநங் குருடாக்கு முபசாந்தத் தோர்தமையு நடுக்கஞ் செய்யுங், கிந்நமுறு காதலெனுங் கிழமடந்தை யொருபொருளுங் கிட்டா தேனு, மின்னிதிய நயந்தெவர்க்கும் பின்றொடரு மநோ ரதமு மெய்தா தாகும். 66

முதிர்பருவத் தளர்ச்சியான் முடியாத நடநகதி முயல்வா ளாகி, மதிமகிழ்ச்சி யறநடிக்கு மாடுங்கூத் தியைப்போல வருத்து மாசை, யெதிர்கிடைத்தற் கரும்பொருளிற் சென்றெய்து மமைந் தாலு மின்பந் தேடுங், கதியறவோ ரிடத்துறையா துலேகின்ற வாநரம்போற் காத ருனே. 67

காவின்மதர் வண்டென்னப் பாதலம்விண் டிசையனைத்துங் கணத்து லாவும், வாவிவளர் மயலொன்றே வருத்தமனைத் தினும் பெரிய வருத்த நல்கு, மேவுமா னுறைபவர்க்குந் துயர்செய்யு மாசையெனும் விடூசி கைக்குத், தேவர்புகழ் மந்திரமாஞ் சிந்தையற லுலகிடர்போஞ் சிந்தை யற்றால். 68

பைந்தொடியா ராசைநோய் கெம்பீர மனிதரையும் பதுமந் தன்னை, முந்திரவிக் கதிர்போலு மிளிர்விக்குங் கனவிடியின் முனை கூர் வாளும், வெந்தவிருப் புப்பொறியு மெனக்கொடிய மாவேட்கை மேரு வொத்தோர், சுந்தரஞா நியர்தீரர் சூரரையெல் லாமிமைப்பிற் றுரும்பு செய்யும். 69

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

ஏரித்த குடனரம்பாற் செறிந்துபல விகாரியா யிரங்க வாடிப், பூரித்த வுடல்பிறப்பிற் பொலிந்தாலுந் துன்பத்தின் பொருட்டே யாகும், பாரித்த சிற்றின்பஞ் சிறுதுன்ப மநுபவிக்கும் பகர்ந்த மெய்போ, னேரிட்ட குணமிலதுந் துயருளது நீசமுமா நிலைவே றுண்டோ. 70

அற்பமதாஞ் சுகாசுகத்தி லழுந்துமுட னிலையெனினு மழிவென் றுணு, நற்பலமென் னகஙகாணுக் ககமாகிப் பொறிபசுக்க ளுலோ டாறுங, கற்பனைசெய் மநதெதாழுமபு மாசைமனை வியும்வாயாங கடையு மாங்கே, பற்பலபல் லென்புகளாந் தோரணமு நாக்குரங்கும் பயின்று தோன்றும். 71

புமர சுஞ்செயலு மிவவுடம்பும் வேணடுவென னன்றோ, விதியில்வரு காலனுற சிலநாளி லிவையெலாம் வீந்து போகு, முதிரமொடு தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த் தாழ்நதோ ருயாநதோ ராதே, யதிகசரா மரணமுறுந தரமறியா திவவுடலி லபூகென கொலலோ. 72

மின்னிடததிற் சரற்கால மேகததிற் கந்தாவ வியன்மூ தூரி, னன்னிலைமை யெணணுவோ னெவனவனே யுடனிலைமை நாடு கிற்போன், மன்னுகிலா தசைந்துபல தொழிற்றரஙகஞ் செறிபிறவி வாரி தன்னி, லென்னபிறப் பெயதுகினு மிளமைமிகு துயரத்துக் கேது வாகும். 73

தொலைவறுமா பத்தெளிமை சொல்லின்மை மடமாசைத் துவட்சி யெய்தி, யுலைவுறுசை சவத்துடனே யுலையியல்பா மாஙகூடி யோத நீரி, னலைமடவார் விழியாலின் கொழுந்தொடுமின் னிவைக் கெல்லா மலைவு கற்பித், தலைதலுறு நாய்போல மலமருந்து மற்பத் தான் மகிழும் வாடும். 74

மண்ணுகரும் விண்மதியை வரவழைக்கு மிம்மடமை மகிழ்ச்சி யுமமோ, நண்ணுகுரு தாய்தந்தை யுற்றோர்மூத் தோரெவர்க்கு

நடுக்கங் கூடும், புண்ணுறுசை சவமபயததுக் கிடமாகுங் குற்ற மெலாம் பொதிநத கூடா, மெண்ணுமவி வேகவிடன் வாழ்மனை யாம யார்க்குமிதி லின்ப மெயதா. 75

இப்பருவத் தநர்த்தமகன் றிடரில்வீ ழெவவநததி லேறி நெஞ்சா, மொப்பரிய பொந்திலுறை காமமெனனும பேயறைய வுள்ளம வாடுஞ், செப்பரிய விரிவுடைததாய்த தெளிந்துபரி சுதத மாயச சிறநத தேனு, மைப்புயனு ணதிநீர்போன மதிகலங்கு மெவ வநத்தின் மயஙகு நாளில. 76

கருதனெதனுமான் மருணடோடி விடயமெனுங குழியில்விழுக் காய மெனனு, மருததலததி லெவவநமாங கடுஙகான லெழுந்துமிக வளரா நிறகும், பெருததது்ய ரிளமைநல மெவவளவுண் டவவளவும பெருகா நிற்கு, மருததிகளு மெவவநமவ வளவுமவிரைந் தெழுந்து மிக வார்த்தஞ் செய்யும். 77

எததிறத்தோ ரெவவநமா மிடையூற்றைக் கடநதெளிதி னேற வல்லோ, ரததிறததோ ரேபுருட ரவாகளே தொழற்குரியோ ரவரே சான்றோர், மெய்ததிறததோா சேரிடமாய் விநயநிதி படைத்தரு ளால் விளஙகா நிற்குஞ், சுததகுண வெவவநமிவ வுலகிலுள தோவி சுமபிற் சூழ்கா டுணடோ. 78

சந்துறு நரம்போ டென்பு தசைசெறி பாவை யொப்பா
ரெந்திரத் தியங்கு மங்க பஞ்சரத தினிமை யென்னே
கந்தமென் குழலார் கண்ணிற ரேறசை கண்ணீர் புண்ணீர்
சிந்தையிற் பிரித்து நோக்கிற் சீசிதேன் மோகஞ் செய்வாம். 79

மேருவின் குவட்டின் வீழும் விரிதிரைக் கங்கை நீர்போ
லாரமுற் றிலங்கு கின்ற வணியிழை மடவார் கொஙகை
யூரயன் மயாநந் தன்னி லுற்றபோ தருண்டைச் சோற்றி
னெருறு கவளம் போல நிரைநிரை நாய்க டுய்க்கும். 80

மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழிக்கு நன்காய்த்
தீவினைச் சிகைசேர் மாத ரெனுங்கனற் றிரணம் போல
யாவரைச் சுடாது தூரத் தெரிகின்ற நரகத் தீக்குப்
பாவையர் குளிர்ந்த மேனி பசையிலா விறக தாமே. 81

மாமடஞ் செறிந்த நெஞ்சின் மனிதராம் புட்பி டிக்கக்
காமனும் வேடன் வீசும வலையொப்பார கருங்கண் மாதர்
தீமகச சேரா சங்மச சிறுகுழி மீனு மாநதர்க்
கேமவா தனைக்க யிற்றுத் தூண்டிலுக் கிரையு மொப்பார். 82

முதுதுயர் விலஙகு மாகி முடிவில்கா மாதி யென்னும
புதுமணி வைதத செப்பாம பூவைய ரின்பம வேண்டே
னிதுதகை யிதுசெயத தோரென் பிதுநரம பிதுவென் றெண்ணில்
விதுமுக மாதா வேட்கை விரோதமாஞ் சிறிது நாளில். 83

பாரியை யுடையோன் யாவ னவனுக்கே பற்றும் போக
நாரியை யிலலா தாாக்குப் போகத்தி னலமெங குண்டாங்
காரிகை தன்னை நீங்கிற் கருததுறு சகத்து நீங்கும்
பேரியல் சகத்து நீஙகிற் பிரிவிலபே ரின்ப முண்டாம். 84

வந்துறு போதி னன்றாய் வரியளிச சிறகு போலச்
சந்தகஞ் சலிததூத தன்னாற் கரியதாம் போகந் தன்னை
மூந்துநோய் மரண மூப்பு முதலவாந் துயர்கட் கஞ்சிச்
சிந்தையில் விரும்பே னெஙஙன் சோவரும் பதத்தைச் சேர்வேன்.

ஏறறு சைசச வத்தை யெவவஙம் விழுங்கு மித்தை
மாறுறு சரைவி ழுஙகு மயக்கநோய் வருத்த மிக்க
பேறுறு சரைகைக் கொண்டாற் போறி வகன்றிட் டோடும்
வேறுறு மணங்கான் முன்னை மெல்லிய லகலு மாபோல். 8

புரையுட னெகிழ்வு சோர்வு பொருந்திய லோபந் துன்பங்
கரையுறு கருமந் தன்னில் வலியின்மை கடுநோய் தோற்றம்

வரைபொருள் செயமாட் டாமை மைந்தரே முதலோர் நிந்தை
சரைநரை வருகா லத்துத் தருந்துயர் விவித மாகும். 87

விருத்தராய் நடுக்கு வோரை மித்திரர் மைந்த ருற்றார்
கருத்துறு மாதா தாசர் நகைசெய்வர் காணொ ணாதாய்
வருத்தமுஞ் சரையு முற்று வலிகுண மிழந்த மூப்பை
யருத்திவந் தடையுங் கட்டை மரங்கழு கடையு மாபோல். 88

குற்றமு மிளைப்பு மேவிக் குறிதன்றி யுளத்தைச் சுட்டுத்
துற்றவா பத்துக் கெல்லாந் தோழியா மாசை துன்று
முற்றதோர் பரலோ கத்துக் குறுதியே தென்று மூப்பிற்
பற்றுறு பரிகா ரநீர் பயமிகப் படரு மன்றே. 89

ஆதரச் செருக்கு மல்கு மருந்துதற் கரிது மூப்பிற்
காதல்செய் வலியி லாமை கருதலெலாம் வெந்து சோரும்
போதுறு நீரூர் முற்றற் பூசிணைப் பெருங்காய் போல
மேதகு காலன் மாந்தர் வெண்ணரைத் தலையைத் தின்னும். 90

மரணமா மன்னன் முன்னர் வருநரைக் கவரி வீசித்
திரளுறு வியாதி யாதி யாகிய சேனை செலலுந்
தாமறு நரைவெண் சாந்தார் சரீரமா மனைக்கு ளாபத்
துரவலி யின்மை சோர்வா மொண்டொடி மகளிர் வாழ்வார். 91

நரையுறு தீவா ணாளாம் பேயுட னண்ணி வாழ்வென்
சரைவெலற் கரிதி யாக்கு மீடணை மூன்றுந் தள்ளு
நிரைபுவத் தவிரை யாகி நிகழின்பப் பொருள்க ளெல்லாம்
புரையுறு மெலியா னூல்போற் காலனாற் பொன்று மன்றே. 92

மகரநீர் கடல்கு டிக்கும் வடமுகக் கனலே போலச்
சகலமும் விழுங்குங் காலன் சகத்திடை விழுங்கா தில்லைப்
புகலரும் பெரியோர் சேறும் பொழுதொரு கணமுந் தாழா
னகிலமும் விழுங்கித் தானே யகிலமாய் நிற்கு மன்றே. 93

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

விழுமியர் சுபத்தின் பாலர் மேருவை யொப்போ ரெல்லாம்
பழுதறு கருடன் கொல்லும் பாம்பெனக் காலன் கொல்லும்
புழுதியோ டிலெது ரும்பு பொன்மலை புணரி வெள்ளஞ்
செழுமகேந் திரமுங் காலன் சிதைத்துத்தன் வடிவ மாக்கும். .94

அகல்பூதக் கொதுகிரையு மண்டமெனுங் கனியுருத்த வத்தி யாயும், பகலவனே கண்ணுகப் பகற்பொழுது பார்வையாற பதங்கள் பார்த்துச், சகமெனுந்தொல் வநததுலக பாலரெனும் பழம்பறித் துத் தானே தின்னுந், திகழுலகா மணிமாலைக் குணமூன்ருற் கோத்தணிந்து சிநதுங காலன. 95

ியசகப் பழஙகுடிலிற் சிதறுலக மணியமனுஞ் செப்பிற் சேர்க்கு, மறிவில்பல பூதமாம் விலஙகுகளும் பறவைகளு மளவற் றெங்கு, முறியவுலர் சகப்பாலை தனிலவேட்டை யாடிநெடு முதுகற் பத்திற், பொறிவடவைத தாமரைசோ கடவிளையாட் டோடை களாப் பொருந்துங காலன். 96

கைப்பிறெடு புளிபபுக்கார்ப் பிவைமுதலாஞ் சுவைபடைத்த கனபூ ததததா, லொப்பரிய பாறயிரை யாதியாய் வருகின்ற வுதறி தன்றுற், றுப்புடையன் விவிதமாந தோற்றமுள சகங்களிறுற் சுற்றிச சுறறி, வைப்புடைய வவற்றவற்ரும் பெருஙகறபம் பல காலும் வட்டஞ செயயும். 97

தொல்லுலகிற் றேன்றுகின்ற சராசரமாம் பொருளனைத்துந் தொலைத்து மாற்றி, வெல்லரிய சங்கார காளராத் திரிமிகவும் வெருட்சி மிக்க, வல்லபமா நடையுடைததாய் மாதர்கண மனைத்து முடன் மருவப் பட்டு, புல்லரிய சகமோகப் பொறிவநத்திற் புலிப் பேடு போல வாழும. 98

படர்பூதந் தொலைத்திரதம பயில்புவியாம் பாநபாத் திரங்கைப் பற்றி, மடல்சூழற் பலஙகமுநீர வநசமென வுலகநிரை மாலை சூடி, விடுகோடை யிடிநகைக்கு நாயரியை விளையாட்டு விகஙக மாக;

நெடுநீள்வன் புயமாம்பஞ் சரத்தினிடை யேந்துகின்ற நெறிய ளாகி. 99

மன்னுசரற் ககநம்போன் மாசின்றிச சுரவீணை மதுர மேவி, முன்னுயர்கா லனைக்கேளீஇக் கோகிலக்குஞ் சாக்கொண்டு முழுது மின்மை, யென்னுமடற் சிலைதாங்கி யெழுதுயாா கியகணைக ளேந்தி யெங்குந், துன்னுநட நமபுரிந்து தன்வசமாய மிகவிளங்கிச் சுற்று நிற்கும். 100

பொன்னுலகு தரியணியாம் புணர்பாவ மெனுநூலாற் பூட்டிக் கட்டும், பன்னரகச் சிலமபுகளைப் பாதலமாம பதத்தணியும பாநுத் திங்க, ளென்னுமணி சேரிமவா னெனுமெலுப்பு மணிமேரு வென் னும் பொற்பூண், டன்னிருகா தினுந்தரிக்குஞ் சக்கரவெற் பணி கலையாத் தழுவு மன்றே. 101

பின்னுறத்தாழ்ந் தலைந்திலங்கு முருகன்வா கநமயிலின் பீலி சூடு, முன்னயநப் பெருஙகுழிகள் பயஞ்செய்யு மதிச்சடைதாழ் முடிகள் பூணுங், கந்நியுமை குழற்கவரி மலைநிகாமை ரவராடுங கவந்த மேவும், பன்னயநக் குழிவிளங்கு மிநதிரன்றன் மேனி யெனும் பலியோ டோநதும். 102

மிகவுணங்கு சாரீர கட்வாங்கப் பஙகுகளால் விளக்கந் துன்று, மகமுடைத்தாய்த் தனைத்தானே பயஞ்செயது புவநமெலாந் தொலைத்து மாற்று, மகிலமுமா மொருவடிவின் முடிவட்ட மெனுங கமலத் தலங்க லோடு, நிகரினட நம்புரிந்து பெருங்கற்பந் தமில் விளங்கா நிற்கு மன்றே. 103

பொருள்களெலாம பொருளன்றுங் கடியமந மகங்கரத்தின் பொருட்டே யாகுந், தெருளுறுபா வங்களெலா மபாவமாம் பவ முடிவு தெரியா தாகும், மருளுமதி யாகுலத்தா லுளம்வெதும்பு மாசைநோய் வளரா நிற்கு, மிருண்மயநீர் பவரரிய ரெவவநந்தான் வருத்தத்தா லேகா நிற்கும். 104

பெரியவர்கண் பதிதூரஞ் செல்கதிகிட் டாதுண்மை பெறற்கொ ணாதாங், கரியமங் மோகிக்கு முண்மகிழ்ச்சி தூரமதாங் கருணை தோன்று, விரியுமிழி வதிதூரத் தினுமணுகு நிலைமைபோய் வேறும் வீழ்வோா, திரியவுட னெழுவர்சிறி யவாகூட்ட மெளிதரிது தெளிந் தோர் கூட்டம். 105

கொண்ட பாவனை பிறவியாம் பூதங்கள் குலைந்துபோந் திசை தோன்று, கண்ட தேசங்கள் பிறசொலாத் திரிந்திடுங் கங்கிரி தூக ளாகு, முண்டெட னுந்தன்மை விழுங்கிட வுலகுபோ மும்பாபோம் புவநமபோ, மணடு வாரிபோ முடுக்கள்போந் தாநவா வாநவர் கணமபோகும. 106

சிதரா பொன்றுவர் துருவனுஞ் சிதைகுவன் சிவனயன் றிரு மார்பன், றத்து வநதனி லொன்றுவர் காலமுந தருமமு முடிவாகு, மத்த வானும்போ மயக்கமே தருவதாய வாக்கொடு செவிக்கெட் டாச், சுதத மாமபொரு ளொன்றிறு விகழ்வுறத தொல்லுல கிழி வாகும. 107

இன்ன போதுமங் கலஙகளா மிருதுவீ றியாத்திரைக் கிது கால, மன்ன தேயுற விசசுக மிருந்தவா வறபுத முனபோக, மென்ன வென்னவா ளாங்கினத துலகஙக ளிறககினற வுயர்ந்தோரை, யுனனி முந்துறப் பகலெலாந் தேடிடா தொழியுமேற் றுயி லுண்டோ. 108

மனைவியு மகரும் பொன்னு மமதைசெய் தமுதம் போல
நினைவிறு னேயஞ் செய்து நீணிலத துள்ள வெல்லா
மனையவாக் காகச் செய்வ ரருததிக ளான வெல்லாம்
வினையுற முடியுங காலை விடங்களின் மயக்கஞ் செயயும். 109

பகையெலாந் தூரந்து தள்ளிப் பாக்கியம் பலவந் தெயத
விகலறத் துய்க்கு நாளி லெவவிடத் திருநதோ வநது
மிகையறு காலன் கொல்லும் விதிமா மிடத்தி னின்று
வகுந்தின்வந் தொன்று வார்போன் மனைவிசேய் முதலா மாயை.

கற்பமாங் கணகா லத்திற் கமலயோ நிகளு மாய்வர்
சிற்பமாங் கலைக ளாலே செறிந்தகா லத்தின் சால
வற்பமு மகத்து நாடி யளப்புறு புந்தி பொய்யாம்
பற்பல நீதின் மாலும் பயிலுமன் னுயிர்க ளெல்லாம். 111

கற்றவ ரரியர் சாலக் கருமமுந் துயரி னாலே
யுற்றகு நியமா மெல்லா முயிர்தரித் துழல்வ தெங்ங
னற்றவத் திநமு மேலாஞ் செல்வமு மநதச் செயகை
முற்றுமாய்ந் துளதகே தோன்று மியாமுமம் முறையிற் செல்வோம்.

பிணிசெயா பத்துச் செல்வம் பிறப்பிறப் பென்ப வெல்லாங்
கணிதமாங் கணத்திற் போகா தனவில்லைக் கடிய சூரன்
றுணிவனோ ரேழை யாலே றூறுட றுணியு மொன்றாற்
பணிதரு கீழோர் மேலாம் பலவட்டம வருமிவ் வாறே. 113

அனையகுற் றங்க ளாங்காட் டெரியினா லறவும் வெந்த
நினைவினீ ரிற்கா னற்போ னெடியபோ கங்க டோன்றா
வினையுறு மரணம வாணா ளிரண்டையும் விரும்பு கில்லே
னினையதோ ரிடரு மின்றி யிருந்தவா றிருக்கின் றேனால். 114

தெரிவுறு வயதில் வந்த புநதியாற் சித்தந் தன்னைப்
பரிகரி யாது விட்டாற் பரிகரிப் பதுமற் றெந்நாள்
விரிவிடம் விடம தன்று விடயமே விடமாந் துன்பம்
புரிவிடங் கொல்வ தோர்மெய் புலன்மறு பிறப்புங் கொல்லும். 115

மகிழ்வுசேர் வுறவு சார்வு வாழ்வுசா வென்ப வெல்லாந்
திகழ்வதா மறிவு சான்றோர் சிந்தையிற் பந்த மாகாப்
புகலுறு மாயு வாயுச் சிதறிய புயனீ ரொக்கு
நிகாறு மோக மேக மிசையெழு னெடுமின் போலும். 116

மாந்தர்த மிளமை நில்லா திவையெலா மநத்தி னெண்ணிச்
சாந்திகொள் பெரியோர் நீவிர் சமாதியோ கத்தைச் சார்மி

ஞய்ந்தவென் சிந்தை சீவ நாயகன் வசமா கைக்கே
யெய்ந்தது நிலையு மெய்தா திறைவனைப் பிரிந்தாள் போல. 117

ஆதலால் வருத்தங் குற்ற மூபாதியோ டைய மின்றி
மீதுறு மோக மின்றி விளங்கிய நிலைமை யேது
காதல்செய் யின்ப மிக்க விடயமாங் கானலில் வீழ்ந்துந்
தீதுறு நிலைமை யேது தீயினு ளிரதம் போல. 118

வசனமாந் தொழிலே யன்றி வருபவந் தான்வே றில்லை
யசைதரு புனலே யன்றி யளக்கர்வே றிலாத தேபோ
னசையுறு பெரியோ ரெங்ங னவையுறு துயரந் தீர்ந்தா
ரிசையநீ யுணர்ந்த தந்த நிலையினை யெனக்குச் சொல்வாய். 119

இந்நிலை யிலதா வேனு முளதியம பாரா வேனு
மந்நிலை யைய மின்றி யகங்கர மின்றி யானே
துன்னுற மாட்டேன் செய்வ தேதெனிற் சோறும் வேண்டே
னன்னய நீரும் வேண்டே னலம்பெறு துகிலும் வேண்டேன். 120

முழுகுத ரூந மாதி நியமங்கண முழுதுஞ் செய்யேன்
விழுமிய கருமஞ் சம்பத தாபத்தின் மேவே னியாக்கை
நழுவுவ தன்றி யொன்று நயக்கிலன் மௌனி யாகி
யெழுதுமோ வியம்போற காமம் கோபம்பற் றின்றி நிற்பேன். 121

எனவுரைத் தமல சீத மதியென வினியோ னின்சொல்
வினவுநல் விவேகந் தன்னுல் விரிந்தலர் மநத்தி ராமன
மநமகிழ் முநிவர் முன்னர் வாய்மொழி யமைந்து நின்றான்
கநமுகின் முன்னர்க் கேகா ரவந்தவிர் கலாபி போன்றே. 122

1. வைராக்கியப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—136.

1—1. சுகர் கதை.

மைம்மல மாமோ கத்தை மாய்த்திடும் புதுமைத் தான
செம்மல்வா சகங்கள் கேட்டுத் திருந்தவை யிருந்தோ ரெல்லா
மிம்மொழி கேட்ப போல வெழுப்புள குவகை மிக்கார்
விம்மல்சோ சித்தர் சேனை விண்மிசைக களித்த வன்றே. 1

நன்றுநன் றென்னுஞ் சொல்லு நன்மலர் மழையுங் கூடி
யொன்றியோர் கடிகை பாதி யிழிந்தபின் னூழி காலம
வன்றுய ருழன்று சிந்தை மயங்கிய யாங்க ளெல்லா
மின்றிரா கவன்சொ லென்னு மின்னமு தமையப் பெற்றோம். 2

திருந்திய வியன்சொ லாலே தெளிவுறு சிந்தை பெற்றோம்
பெருந்தகை முனிவா சொல்லும் பொருளினிப் பெறுது மென்னாப்
பொருந்திய விண்ணணி னின்று பூதலத் திழிந்த லோடு
மிருந்தபே ரவையோ ரெல்லா மெழுந்தெதிர் கொள்வ தானார். 3

வந்துறு சித்தர்க் கெல்லாம் வசிட்ட னுங் காதி சேயு
முந்துபூ சனைகள் செய்தார் முனிவருக் கவருஞ் செய்தா
ரந்தநல் லவையின் வேந்து மருச்சனை யவர்க்குச் செய்தா
னந்தமன் னவர்க்கு மன்னார் நன்சொலாற் பூசை செய்தார். 4

தொழுதுமுன் னிருந்த செங்கட் டோன்றற்கு முபசா ரங்கள்
பழுதில்பூ மழையா னல்ல மொழிகளாற் பரிந்து செய்து
விழுமிய குணத்தான் மிக்கோன் விரத்தியாய் விளம்புஞ் சொற்கள்
முழுதுநல் லுதார மாகி முடிவிலற் புதமா மென்றார். 5

ஈசனே படைத்த தாகி யெண்ணிறீ முயற்சி மிக்க
மாசுறு மாயை தன்னில் வருசுக மரிது சாலத்
தேசுறு சதுரச் சிந்தைச் செல்வனுக் குணரற் பாற்றேற்
பேசுறு நாக்க ளெல்லாம் பேதைய ரென்னச் சொன்னார். 6

ாதவ ருரைத்த பின்ன ரிராமனை யினிது நோக்கிக்
காதிசே யுரைப்பா னீயே களங்கமில் புந்தி யாலே
தீதற வினைத்துங் கண்டாய் தெளிவுறப் பிறிதொன் றில்லைப்
போதமார் சுகனு நீயும் புந்தியா லொப்பீ ரன்றே. 7

இகலற வுணர்வுற் றோனு மிளைப்பற நயந்தா னென்று
மகமுனி யுரைப்பக் கேட்ட வள்ளலு முரைப்பா னையா
வகமறு முணர்வுண் டாயு மாறுதன் முன்ன மின்றிச
சுகமுறப் பின்னுண் டான தெங்ஙனஞ் சுகனுக் கென்றான். 8

என்னலு முனிவன் சொல்வா னெழுபிறப் பறுக்கு ஞானந்
துன்னிய சுகனு நின்போற் றொல்லுல கியல்பை நாடி
மன்னிய விவேக முண்டாய் மாசறு முணர்வு பெற்று
மந்நிலை யைய மாகி யாறுத லற்றா னன்றே. 9

விடலரு மசைவு விட்டு விடயத்தின் மீண்ட நெஞ்சன்
வடவரை யுறையுந் தாதை மருங்குற வெய்தி யிந்த
விடருறு மாயை வந்த தெங்ஙன மிறப்ப தெங்ஙன்
றொடர்பிலா ருடைய தெம்மட் டென்றிது தோன்றிற் றென்றான்.

அன்னவன் கேட்ட வெல்லா மறிவுற வுரைத்த போது
முன்னநா னுணர்ந்த வாறே மொழிந்தனை யெனவச் சொல்லா
னன்னிலை பெருமை கண்டு நல்லுணர் வெனக்குத் தோன்றா
மன்னவன் சனக னென்பான் வழுவறு முணர்வின் மிக்கோன். 11

ஆயவன் றனையே கேட்கென் றருளொடு தாதை யேவப்
போயினன் சனகன் வாழும் பொன்மனை வாயிற் சேர்ந்தான்
றூயவன் வரவு கேட்டுச் சோதிப்பான் கருதி மன்ன
னேயின னில்லை நாளே ழிருந்தனன் விகற்ப மில்லோன். 12

மற்றுநா ளேழும் வேறோ ரிடத்துற வைத்த பின்னா
பொற்றிர ளழகா ரந்தப் புரத்திடை நாளேழ் வைத்துச்

சிற்றிடை மகளிர் போகஞ் சிறந்தனு ணளிப்பத் துய்த்தான்
குற்றமுங் குணமு நாடான் குளிர்நிறை மதிய மொத்தான். 13

மன்னவன் சநகன் றநத போகத்தின் மகிழ்ச்சி யாவு
மன்னவன் முன்னஞ் செய்த வவமதித் துன்ப மியாவு
மின்னவன் மநதைச் சற்று மிழுத்தில விளமென் றென்றல்
பொன்னச லத்தின் மிக்க பொருப்பினை யிழுக்க வற்றோ. 14

ஆங்கவ னிலைமை நோக்கி யடிபணிந் தரசன் போற்றித்
தாங்குல கதனின் செய்கை தவிர்ந்துபே றனைததும் பெற்றோ
யீங்குறு பொருளே தென்ன வெங்ஙன மாயை தோன்றிற்
றோங்கிய தெங்ஙன் போவ துள்ளவா றுரைசெய் யென்றான். 15

மெய்ம்முறை முநிவன் கேட்ப வேந்தனும் வியாசன் சொன்ன
வம்முறை யுரைதத லோடு மறிஞனும் விவேகத் தான்முன்
னிம்முறை யறிந்தே *னீயு மெந்தையு மதுவே சொன்னீர்
மொய்ம்முறை நூல்க ளெல்லா மொழிபொரு ளொன்றே யென்றார்.

வேறு.

தன்னுள்விகற் பித்தெழுந்த விகற்பம் போகிற் றவிர்ந்திடுமா லையயிற்பயனோ சற்று மிலலை, யின்னவகைத் தோருண்மை யியம்ப வேண்டு மியாவர்மயக் கழுமாறறு மிறைவ வென்ன, மன்னனதற் குரைசெய்வான் முநிவ நீயே மதித்துணர்ந்தும் பிதாவுரைக்க மறுத் துங் கேட்டா, யன்னிலையே நிச்சயமிங் ககண்ட ஞாந வாகாய புருடனுள னயலொன் றில்லை. 17

அவ்வறிவு சங்கற்பத் தாற்கட் டுண்ணு மதுவிடில்வீ டுறுமந்த வறிவு தன்னைச், செவவி தினீ யறிந்தனையாற் போகத் திச்சை செகக்காட்சி யனைத்தினையுந் தீர்தி யானு, யெவ்வமற நிறைமாத்தா லடையற் பால யாவுமடைந் தாய்காட்சிக் கெட்டா தொன்றிற்,

* நீயு மெந்தையி னதுவே எனவும் பாடம்.

கவ்வையற வடைகின்றாய் மூத்த ளுைக் கருத்திலுறு மயக்க மெனுங் கவலை தீர்வாய். 18

சநகனெனு மன்னவர்கோ னிவ்வா றோதத் தன்னிலையாம் பரம்பொருளிற் றளர்ச்சி யாறி, யநகசுகன் பயநீங்கிச சோக மாறி யயர்வகன்று செயலடங்கி யையந் தீர்ந்து, கநகவரை யேறிநிரு விகற்ப மான கலங்காத சமாதியிற்சிற ககநத் தூற்றான், றிநகரனைச் செறிவருட மீரைஞ் ஞூற்றிற் றிரியொடுநெயம மாணடவிந்த தீபம் போன்றே. 19

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்த ஞகித் திரைகடலிற் செறிந் தொன்றாந் திவலை போல, வந்துறவா தனைபோய்த்தற் பதத்தொன் றானன் மாயாமோ கந்தீர்ந்து வருததந் தீர்ந்தா, னந்தநெறி யுணக் குமா மறிவ தெல்லா மறிந்தமநத் திற்குரிய வடைவே தென்னிற், சந்ததமு மகிழ்ச்சிசெறி போக மெல்லாந் தனதெனனுஞ் சுதந்தரத் தைத் தவிர்ந்து நிற்றல். 20

போகமுறு பாவனையாற் பொருளல் லாத பொருளிலெழு பந்த நிலை பொருந்த வன்பாஞ், சோகமுறு பாவனைதான் சாந்த மாகிற் றுயர்பந்த மிகத்தேய்ந்து துலேந்து போகு, மிராகவனே வாதனையி னோமை வீடா மிகப்பொருளின் வாதனையி னிறுகல் பந்தஞ், சேகறவென றவர்க்கேது வின்றிப போகத திரள்வெறுப்பா மேல வரே சீவந முததர். 21

இராமன்மநத் துணாபொருளே பொருள்வே றில்லை யென வுயர்ந்தோா வாக்கினு லியமபக் கேட்டு, மாமநத்தி னிளைப்பாறி யைய நீங்கு மகத்தான விவனுக்கு மதிதது்ச் சொல்வா, னேமமுறு காலமூன் றறிந்தோ ஞகி யிரவிகுல குருவாகி யெல்லா நோக்கி, நாமவுரு வனைத்துக்குஞ் சானாய நினைற நல்வசிட்ட னெனச் சபையி னவின்ற பின்னர். 22

நல்வசிட்டன் முகநோககி யுணர்தி யோமுன் னுமிருவர் பகை நீங்க நல்லோ ரெல்லாந், தொல்வினைபோய் முத்திபெறக் கமல

வேதா சொன்னதனி ஞானத்தின் ளுருகுதி யெல்லாங், கல்விமிகு மிராமனுக்குச் செப்பல் வேண்டுங் காதறீர் மாணுக்கன் கருத்திற் சொல்லுஞ், செல்வவுப தேசமே தநுவே ஞானச் செழுநூலின் பொருளுமிது சிறப்பு மீதே. 23

காதல்செறி பொல்லாமா ணுக்க னுக்குக் கற்பிதத வுபதேசங் கருநாய்த் தோலுண், மேதகுபா லெனவசுத்த மேவு மென்று மிகு காதி சேய்பலவும் விளம்பக் கேட்டுத், தீதறுநா ரதன்யோத வியாத ஞதித் திரண்முநிவர் நன்றிதெனச் சிறப்புச் செயதார், காதிபுதல் வனைநோக்கிக் கமலத் தோனோ கமலமுநி புதல்வனிவை கழற லுற்ருன். 24

கலைமுநியே நீர்மொழிந்த படியே செய்வேன் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்சொற் கடப்பா ரியாரே, நிலையில்பவ மயக்கமறப் பதும வேதா நிடதமலை மேலுரைத்த நிமல ஞான, மலைவின்மநத் திருக் கின்ற துரைப்பே னென்ன வஞ்ஞாநத தொடருகெட வகண்ட ஞானத், தொலைவில்பர பதமெவர்க்குந் தோன்று மாறு சுததவிந யத்துடனே சொல்வ தானுன். 25

1—1. சுகர் கதை முற்றிறறு.

1. வைராக்கியப் பிரகரணம் முறறிற்று.

ஆக விருததம் 161.

2. முமுட்சுப் பிரகரணம்.

இராகவகே ளிப்பவத்தி லென்று மெல்லா மியல்புறுநன் முயற் சியிஞ லியார்க்கு மெய்து, மாகலைநன் னூன்முயற்சி யொன்று மொன்று வருநூலி லாமுயற்சி மற்றி வற்றின், சோகமினூல் வழி வீடா நூலி லாமை துன்பமாஞ் சைசவத்திற் ளுருடரு மிந்நூன், மோகமினல் லோர்கூட்டங் குணங்க ளாலே முயற்சியுறு பெரி யோர்க்கு முத்தி பேறும். 1

முற்பிறப்பின் வாதனையின் வயத்தி னின்றேன் முயற்சியிலே னென்செய்கேன் முனிவ வென்ன, வற்புதனே தன்வருத்த முயற்சி யாலே யடையலாம் பரமபத மயல்வே றின்று, சொற்பயில்வா தனைத்திரளின பேதஞ் சொல்லிற் சுபமசுப மெனவிரண்டாஞ் சொனன வற்றில், வற்புறுமுற் பவந்தோறுந் தொடாந்து வந்த வாதனையே ததுவொன்றே மருவி நிற்கும். 2

சுத்தவா தனைதொடரி லதனுன் மெல்லத் தூயபா பதம்பெறு வை சுத்த மல்லாப், பெத்தவா தனைதொடரிற் றுனப மாக்கும் பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்க வேண்டும், வைத்தசுப மசுப மெனும் வழியி ரணடால் வாதனையா நதிபெருகில வருத்தத் தாலே, மெத்தமுயன றசுபவா தனையைத் தளளி மிக்கசுப வாதனையின் மேவி நிற்பாய. 3

மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமா கின்ற வேண்டுகொளாற் றன் முயல்வால் விநோதந் தன்னாற், பகாமநமாஞ் சிறுமகவை நிறுததல வேண்டும பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ளகலப் பணணி, யகல்சுபவா தனையுதித்தான் முயற்சி பேறு மையுறினுஞ் சுபமுயல்வை யதுநீ தலல, திகழ்மநமபோயத் தற்பதத்தைத தெளியு மட்டுந் தேசிகனூற் சொல்வழியிற செலலு வாயே. 4

தூயதா யிகத்தினிதாயப் பெரியோர் மேவுஞ் சுபத்தினுன் மநவழுக்குந துயரு மற்ற, நேயமாம பதமேவி யதுவுந தள்ளி நிலை நிற்பாய மீட்டனுகா நெறிய தாக, மாயைநினை வொழித்துநிறை சாநதி யினபம் வழுவாம லுதாரமா மதியா லெயதி, யாயமொழிப் பொருண்முன்பின கருது நெஞ்சை யமர்சமனுசெய் தாநமாவி லநுசந் திப்பாய. 5

தேங்கமலத நயனுரைத்த மொழிகே ளென்னச் செபபியகா ரணமேதென் றிராமன் கேட்ப, வோஙகுமுனி யுரைசெய்வான் முடி வற் றெங்கு முளதாகி யனேதகினுக்கு முறையு ளாகி, வீஙகு பொருள் களிவ்விளக்க மாகி மேவு மெய்ஞ்ஞாந விண்ணினறு

விண்டு வந்தா, ஞங்கவன்றன் மாக்கமலத் தயனுண் டாகி யகிலமா
விகற்பம்போ லளித்தா னன்றே. 6

உலகளித்த வயன்றனே நாநா வாக வோங்கியபா ரதவருடத்
துயிர்க ளெல்லா, மலகிறுய ருறக்கண்டு புதல்வர் நோவுக் கழுங்கு
பிதா வெனவழுங்கி யவர்க ளுய்வான், பலகருமந் தவந்தாந நதிமற்
றெல்லாம் பவந்தீரா ஞாநத்தாற் பவம்போ மென்றே, கலகமிலா
மநதளித்தா னென்னைத தன்போற் கமணடலமுஞ் செபவடமுங்
கையிற் காண. 7

வந்திறைஞ்சு மென்னைத்தான் மகிழ்ந்து மேவும் வாசத்தின்
வடபாலோர் மடன்மேல் வைத்தென், சிந்தைதனை நாழிகையோ
ரிரண்டு மாயை சேர்கவெனச் சபிததலுமே தியக்க முற்ற, புந்தி
யுடன் மெய்யுணர்வை மறந்தேன் கல்லாப் புல்லரைப்போற் புலம்பு
மெனைப் போதன் பார்த்து, வெந்துயரென் னெனமாயை விளைந்த
வாறும் வீடுறுமா றுங்கேட்டேன் விளங்கச் சொன்னான். 8

ஆந்மாவை யறிந்தலைவற் றிருந்த வென்னை யயன்பார்த்து
நாமேநின் னறிவை மாற்றி, யூன்மாயை பின்பொழித்தே முயிரெ
லாநின னுபதேசம பெற்றுயய வுபாயஞ் செய்தோ, மேன்மாயும்
வினைநிறைந்த சம்புத் தீவின் மேவியபா ரதவருடம் விரைவின்
மேவித், தான்மாளாக் கிரியினர்க்குக் கிரியை சாற்றிச் சாதநமுள்
ளோர்க்குணர்வைச் சாற்று கென்றான். 9

அவனுரைப்ப வந்துயிர்க ளுளநா ளெல்லா மாகுவனிங் கொரு
செயலு மாசை யில்லை, யிவணிருந்து சுழுத்தியுறு செய்கை யாலே
யிடர்மாநத்தைக் கடந்துசெயல் யாவுஞ் செய்கேன், கவருறுமென்
செயலொன்று மில்லை வீர கலைநிறைவும் பேதைமையுங் கருமத்
தாலே, விவரமதா யாராய்ந்து மேன்மை யான மெய்க்குருவைக்
கொண்டுணர்வோர் மேதை மிக்கோர். 10

ஓதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி யுணர்பவர்க்கல்
லதுபசலை யொப்போர்க் கெல்லாந், தீதகன்ற குருவுண்மை

செப்பா ரன்றே திகழ்சமமே விசாரமொடு செறிசந் தோடஞ், சாது சங்க மெனவீட்டின் வாயில் காக்குஞ சதுட்டயரு முறவாகிற் றடைவே றுணடோ, மேதினிகா வலர்மனையிற் கடைகாப் பாளர் விடுவதுபோல் வீட்டிலவர் விடுவ ரன்றே. 11

அந்நால்வர் தமிலொருவ ரன்பா ஞலு மனைவருமொத் தன் பாவ ராத லாலே, பன்ஞரு மிகமுயனறு யாது நீத்தும் பற்றி யொரு வரையேனும் பழக வேணடு, மன்ஞத பிறப்பறுக்க நல்லோர் நன்னூன் மாதவத்தா லறிவைமுதல் வளாக்க வேணடு, மின்ஞத மாயையெனு நஞ்சம் போத மென்கின்ற காருடமந் திரததான் ீரும். 12

சாமமைக் ணெய்தன்மலர் மழையை யொக்குந் தழற்பள்ளி பணிநீரிற் சயந மொக்குஞ், சிரமரிதற் சுகமுறுநித திரையை யொக்குந் தேகமரி வதுகலவைச் செறிபூ சொக்கும், நிரலதிக காராச மருமம் பாயத னெடுஙகோடைச சிவிறியினன் ீரை யொக்கும், விரவரிய விடயமெனும் விடவி டேசி விவேகமிகுத தவர்க்கல்லால் விலக்கொ ஞதே. 13

ஊனமிலா ஞாநநூல் விசாரத தாலே யுயர்வீடு நண்ணுமென வுண்மை யன்றே, தானறியு மநுபூதி ஞாந நன்னூற சற்குருவிம் மூவகையுந தமமி லொத்தே, யானவகை யியறறிலவிடா தாநமாத தோன்று மற்பவறி வினாகறற வரிய மெய்ந்நூ, லீனமுறு மடமை தெறு மிதுபோன் மற்ற வெந்தநூல் களுமடமை யிகவா தன்றே.14

மடமையொடு வாழ்கின்ற வாழ்வி னீசர் மனைதொறுமோட் டிராந்துழல்கை வரிசை யாகு, மடர்தநநட் புறவுபா தேசந் தீர்தத மாச்சிரம மெய்வருதத மனைதநி ஞலுந, தொடருதவி யில்லைமாந வருத்தத் தாலே தூயபத முறுமுததித துவார பாலர்க்; கடவகுணங கேட்டியுயர் சாந்தி வந்தாற காதலுந்துன் பழுஙகதிர்முன் கஙகுல் போற்போம். 15

நல்லவருந தீயவரு மன்னை போல நம்புதற்கா யமுதுண்ண நண்ணி னுவு, மல்லன்மலர் மகட்புணாந்த போது மொவவா மகிழ்ச்சிதருஞ் சாநதியுளோர் மரணஞ் செல்வங, கொல்லமரெய் தினுமசையார் புலனைந தாலுங குறறமுநன் மையுநுகர்ந்து குளி ரார வாடார, தொல்லறிஞா மகமபுரிநதோர் முனிவர் மொயம்பர் தூயவரியா ரினுமவிளஙகுந தூயமை யோரே. 16

ஆரியர்பே ணுவதாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான சாந்தியமு தருந்தி மேலோா, சீரியவீட் டினையுறுா நீயு மந்தச செயல்புரிவாய நனனூலாற் றெளிந்த சுதத, நேரியபுந் தியினுலே விசாரந் தன்னை நிறைததிடுக வதுநிறைந்தா னிகரில புந்தி, கூரியதாய வீடுணருமவிசாரந் தானே கொடும்பவநோய்க் கருமருநதாங் குறிப்பு 17

கருகியகங் குலின்மறையாக் கதிர்க்கு மட்காக் காண்பரிய பொருளெல்லாங காணுங கண்ணுற, றெருளுறநா னுருலகம வந்த வாறென் செறிபிறவி யாரதெனுந திகழ்வி சார, மிருளுறுமா பததி னுக்கு மருந்தா மப்பா லேற்றமுள சந்தோட மேதென் றோதில், வருபொருளி லினபமறத துய்த்து வாரா வனபொருளிற் றுன்ப மிலா மகிழ்ச்சி தானே. 18

நிகரறுசந் தோடவமு தமையப் பெற்று னெடும்போக நஞ்சா மந் நிறைசந் தோட, மகலுறவா சையில்விழுமெஞ் சறிவை நோக்கி வழுக்குறுகண் ணுடியிலா நரம்போற் றோன்று, மகிழ்குணமெய் தியபுருட மகிமை யோனை மாதவரும் நராதிபரும் வணங்கா நிற்பர், சுகமெனுமா யையைவெல்லத் தக்கோர்க் கெல்லாந் தப்பாத சகாய மாஞ் சாது சங்கம். 19

அறக்குறைவை நிறைவாக்குஞ் சம்பத் தாக்கு மாபத்தைச் சுபமாக்கு.மசுபந் தன்னைச், சிறக்குமுயர்ந தவாகூட்ட மென்னுங் கங்கைச் சீதநீ ராடினர்க்குச் செந்தி வேள்வி, யிறக்கரிய தவந்தானந்

தீர்த்தம வேண்டா மிடாபநத மறுத்தெவாக்கு மினியோ ராகிப், பிறப்பெனுமவே லைப்புணையா முணர்வுசான்ற பெரியோரை யெவ வகையும் பேணல் வேண்டும. 20

நிறைபவந்தீ ருபாயநான்கா மிவர்க ளோடு நிறைநட்பார் பவக் கடலை நீத்தா ரன்றுய, குறையுமந மோகநதீ ரிச்சொற் கேட்பாய் குணமவிரும்பா திச்சொல்லைக் குறிக்கொண் டோர்க்கு, மறை யுணாவு வலிதினவருங காம மாதி மயக்கமறுஞ சாற்கால வாவி நீர்போற், கறைதவிர்ந்து மாநதெளியுங கவசத தோரைக் கணைகள் போன் மிடிமுதலாங கவலை தாக்கா. 21

தருபயஞ்செய் மாயைமாந மீரா தாகுஞ் சமபாவந் தாங்கந்தீர் சாக ரமபோன், மருவலுறும விசாரததான் மிக்கோர்க் கெல்லாம் வாரிதிபோ லாழமுமபொன் வரைபோன் மொய்மபுந், திருமதியின் குளிாசசியுமவா தெயது நன்னூற் செய்கையினல் லோர்புந்தி செவவை யான, கருமவழி மகிழ்வெய்து மறுவி லாத கற்புடையா டனமனையிற் களிக்கு மாபோல. 22

அற்புதங்க ளனைததுமிலா விவனுக் கந்த வருஞ்சீவன் முத்தி பத மடைவின் முற்றுஞ், சொறபுலனுக் கதீதனு யுலகர் போலத் தோனறிடுவோன புந்தியிலோா தொழிலபற் றுதோ, னற்பயன் பொல் லாப்பயனுற சுகஞ்சோர் விலலோ னண்ணியது புசித்தினிதி னன்றுய் நிற்போன், பொறபுறுநல் லாசார விரோத மான போகஙக டமிற்சிறிதும் பொருந்தி டாதோன். 23

ஒருகணமு மொழியாமற சுகம தாகி யுடல்கடவா னுய்ச் சான்றோ ருசாவி னுலே, பெருகியவிவ வீட்டுநெறி விசாரஞ் செய் வோன் பிறவிதீர மெயஞ்ஞானம பெற்றோ னுகி, வெருளுமறு பிறப் பினுமுன் தாயா யோகி விதநமுறுன சிறிதாகி மினிர்போ கததின், மருளுமநப் பாவியராய் வெருள்வோர் தாயர் வயிற்றின்மலப் புழு வென்றே வழஙகற் பாலோா. 24

தருமமவர்க டம்மிற்று மெய்தப் பட்ட தருமமொடு பெற்று
டேடுஞ் சரிதை யோராய்த், துகமேர்தம் மிடத்திலினைப் பாறி மாறுந்
துரியமெனுஞ் சாந்திநிலை தோன்று மட்டு, மிகுநூல்க ளுபசாந்தி
யொழுக்கம் போத மிக்கவர்கூட் டாலிவற்றால் விசாரம் வேண்டு,
நிகரிலா விசாரத்தாற் றோன்றி நிற்கு நிமலதுரி யத்தினிலை
நிகழ்த்தற் பாற்றே. 25

பாவனைதிர் துரியமதி னினைப்பு நீக்கிப் படமென்றுங் கடலக
டர்து பாரஞ் சேர்ந்தோன், சீவனென நின்றாலுஞ் சிவத் தன்மை
தீர்ந்தாலு மில்லறத்திற் செறிவுற் றாலுங், கேவலஞ்சந் நியாசியா
யிருந்த போதுங் கிளர்சுருதி மயக்கத்தாற் கிடைப்பட் டாலு, மியா
வதுஞ்செய் தார்தவிர்த்தும் பயனொன் றில்லை யிமகிரியு றுக்கடல்
போ லியல்பி னிற்பன். 26

வைகமுள தேற்சிறுவ ருரையுங் கொள்க வொழிந்தய வுரை
செயினுந் திரண மொப்ப, வேகவிடு வாய்மையாக மெனிது தோன்ற
வியம்புமுவ மானமெலா மேக தேச, மாகவினை வாயுருவ மற்ற ஞான
மாகார மாமுவமைக் கண்டா தென்று, மூகாது பலமில்லா விகற்பத்
தாலே மொழிகுதர்க்க மறிவழிக்கு முயல வேண்டாம். 27

தந்திரியி லெழுமிசைபோற் சாந்தி முன்னுஞ் சற்குணத்தின்
ஞானமெழுந் தம்மிற் றுமா, மிந்தவிரண் டெங்குளமு மலரும் போல
வினிதுவளர்ந் திடுமொக்க விரண்டுங் கற்கில், மந்தனுறுந் தனித்
தனியே யிரண்டுங் கற்கில் வருபயனொன் றிலதாமிவ் வாய்மை
கேள்வி, முந்துமறம் பொருளின்பம் கீர்த்தி யாவுமொன் றுமுதலாக
மாக்கொளிவான் முத்தி நல்கும். 28

2. முமுட்சுப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—189.

3. உத்பத்திப் பிரகரணம்.

3—1. (ஞாந) வின் மகன் கதை.

முத்தியை நயந்தோர் செய்கை மொழிந்தனஞ் சகங்க டோன்று
மதிற மினிது கேட்பா யநுபவப் பேற்றி னாலே
யொத்துமுன் னிலைப்போ பெற்ற வுணர்வுநஞ் சீவ னிதனைச்
சித்தொடு புமான கந்தை முன்னிலைச் சீவ னென்ப. 1

சீவனெவ் வறிவி னாலே தெரிவுறு மதுப தார்த்தந்
தாவுறும் விவித மான சங்கற்ப விகற்ப முற்று
மேவிய மயக்கந் தன்னால் விரிந்தநீ ரலையா மாபோற்
பூவல யங்க ளாகிப் பொலிந்தது புகன்ற சீவன். 2

பன்னுகா ரணமொன் றில்லைப் படைக்குமுன் படைக்க வேண்டு
மென்னும்லீ லையினாற் றானே யியைந்தகா ரணம தாகி
முன்னுறு பொதுவாங் காட்சி மொய்ப்பொருட் டிரள்க ளாகித்
தன்னுளே சகமாய்க் காற்றுட் சலநம்போ லறிவுட் டங்கும். 3

எல்லையி றிசைகள் காலம புறம்பெனு மிவற்றிற் கேற்ற
பல்லுரு வாயெங் கெவவா றெழுந்ததப் படியங காகுஞ்
செல்லுமிந் நெறியா லிநதச் செகமெனும் பிரம கற்பம்
புல்லுகா ரணமி லாத பொருளெனப் புந்தி செய்க. 4

இதனைமுன் னிலையாஞ் சீவ னிமைப்பினிற் படைத்த தாகு
மதன்வடி வாகி நிற்கு மநுமாந முதல வெல்லாம்
விதமுறு காட்சி மெயமமை பந்தமஃ தின்மை வீடாந்
திதமறு மிதுபோ மாறு செப்புதுந தெரியக் கேட்பாய். 5

மண்டிய சுழுத்தி தன்னில் வருகனுப் போவ தென்னக்
கண்டன வுலக மெல்லாங் கற்பனை முடிவிற் போக

வெண்டரு மலைவு தோற்றம் பெயரெலா மின்றி யாழ்ந்து
தண்டலி லிருடே சின்றித் தனித்ததோ ருண்மை நிற்கும். 6

சத்தியம் பிரம மாந்மா பரமுதற் சாற்ற வேணடி
யித்திறப் பெயர்மே லோரா விடப்பெறற விந்த வாந்மா
சித்திர மாகத் தானே வேறுபோற் றிகழ்ந்து நீது
மெத்திமேல் வருநீ வப்பேர் மேவிய போல வாகும். 7

சீவனென் கின்ற சொல்லும் பொருளுமாய்ச் செறிநத வாந்மா
பாவனை மநநத் தாலே பருதெழு மநம தாகு
மேவரும பிரமந் தன்னில் வேலையி லலைபோல் வந்து
தாவுறு முள்ளந் தானே நினைந்தவா சகங்கற் பிக்கும். 8

உன்னுறு மநத்தி னாலே யுலகமா யிந்த்ர சாலந்
துன்னுறும் பணிக ளென்னுஞ் சொற்பொருட் பொன்னை யன்றி
யன்னிய மில்லைப் பொன்னாற் பணியென வறைய வேண்டா
பன்னிய வுலகாஞ் சொற்குப் பரமன்றிப் பொருள்வே றில்லை. 9

செல்லுறு கான லாற்றிற் றோன்றிடுந் திரைகள் போல
வில்லையா மநத்தி லுண்டு போலெழு மிந்த ஞால
மல்லல்செய் மோகம் பந்தந் தமமல மவித்தை மாயை
புல்லுசம் சார மென்றே ஞானிகள் புகலப் பட்ட. 10

பந்தத் துருவங் கேட்டுணரிற் பரவீட் டுருவு மேல்வெளியா
மிந்தச் சகநீ நான்முதலா மிவைமெய யென்றல் பந்தமதா
மந்தக் கருதது நிற்பளவு மரிதா முத்தி வித்தினிடைத் [வெலாம்.
தொந்தத் தருப்போற் காண்பவன்பாற் றோனறு துறையுங் காண்ப

பிறிவாம் பொருளின் மாத்திருந்த பேதப் படியே யுதாத்திற்
செறிவாஞ் சிருட்டி சமத்காரஞ் சிதைவற் றுண்டாய்ச் செறிவதுபோ
லறிவாஞ் சரீரி யெனும்பொருளி னகன்ற வுதாத் தங்குரமாய்
நெறியா சகத்தின் வடிவமெலா நீங்கா வியல்பாய் நிறைந்திருக்கும்.

பருவங் களிலே விதைமுளைக்கும் படிபோற் காணப் படும்வற்றிற்
கருதுங் கருத்து முடலெடுக்குங் ககநத் துதித்தோன் கதையாலே
யிருளுஞ் சகத்தி னுற்பத்தி யெளிதாய் விளங்கு மிதுகேட்பாய்
பெருகுங ககநம் பிறப்பிடமாய்ப் பிறந்தான் மறையோர் பெருங்
குலத்தோன். 13

ஒழிவிற் றியாக முயிராக்கிதமவீ றுடையோ னெடுநா ளுய்ந்திருப்ப
விழியு முலகை விழுங்குறுநா மிவனை விழுஙகா திருந்தமையென்
னழிவு செய்யு மெனதுகலி யழுந்துங் கல்லின் வாண்முனைபோற்
கழிய மழுங்கிற் றெனவெண்ணிக் கால னவனூர் கடிதணைந்தான்.

வினையின் முயலவார் தங்கருமம விடுவ துண்டோ வெனமறையோன்
மனையின் வாயிற் புகுமளவின் மணடு மூழிக் கடுங்கனல்போற்
கனையுங் கடுநதீ யெரித்திடவுங கடிது புகுந்து கண்டவனைப்
பனைசெய் கரமா யிரத்தாலும் பற்றி யிழுத்துப் பயனற்றான். 15

அவன்சங கறப புருடனைப்போ லசைவற் றிருப்ப வடர்ப்பரிதா
யிவனங் ககன்று நமன்பாற்போ யிவவா றுரைப்ப யமனுரைப்பான்
புவநங் கருமத் தாலன்றிப் பொன்று துவிப் பொருளவையே
தவறும படிசெய் கருமஙகள் சகாய மாகச் செல்கென்றான். 16

கால னிதுகேட் டவன்செயத கருமந் தேடி கதியோடை
ஞாலந் திசைக ளெலாமுழன்று நணணு தாக மீண்டெய்திச்
சீல நமனுக குரைசெய்யச சிநதித தவனு முரைசெய்வான்
மூல விசும்பிற் பிறந்தவிஞன் முடிவி லவனும் விசும்பன்றே. 17

விண்ணிற் பிறந்தோன் காரணததை மேவா மையினுற் கருமங்கள்
பண்ணிற் றிலன்கா ரணமிலதேற் பண்ணுங கரும முளதாமோ
வெண்ணற் குரிய சகாயமுனக் கிலதா மென்று யமன்கூற
நண்ணற் கரிதென் றுயர்கால னடந்தான் மனையி னனிவியநது. 18

என்று வுரைத்த முநிமுகம்பார்த் திராம னுரைபபா னியிசைதத
வன்றுன் சுயம்பு விஞ்ஞான மஙக மானே னென்றுகத்

துன்று நின்றோன் பிரமனெனத் துணிந்தே னெனலுந் தூயமுனி
மூன்று முரைத்த தயன்றனையே மொழிந்த கதையின் முறைகே
ளாய். 19

செயல்செய் காலன் யமனுடனே செப்பும் வழக்குத் தாமுணர்ந்தே
முயரு மதுவி னந்தத்தி லுலக மெல்லா முண்டெழுந்த
வயர்வில் கால னயன்றனையு மடர்ப்ப முயன்ற வப்போதிற்
றுயரில் காலன் முகநோக்கித் துங்க யமனுங் கிவைசொன்னான். 20

நிகரில் பரம வாகாய நிமல வடிவாய் நிற்கின்ற
விகலி லயனை யடர்த்தற்கென் றெண்ணு மெண்ண மெளிதாமோ
திகழும் வெளியே வடிவாகிச் செறிந்த பூத வடிவிலனாய்ப்
புகல்சங் கற்ப புருடனைப்போற் பொன்றா தயனும் பொலிந்திடுமால்.

ஞான விண்ணாய்க் கேவலமாய் நடுவு முடிவு முதலில்லா
தான சுயம்பு வாம்பிரம மடுத்த தனது மனவசததான்
மான முருவ முடையதுபோன் மன்னு புமான்போல் வயங்கிடுமா
லீனு மலடி மகன்போல வீதுமெய்ம் மையினால் வடிவிலதாம். 22

என்று காலன் றனக்கியம னிசைத்தா னென்றோன் முகநோக்கி
நின்ற வாதி வாகியமாய் நிகழ்ந்த வாதி வெளதிகமா
யொன்று முடல முயிர்க்கெல்லா முபய விதமாம் பிரமனுக்குத்
துன்று மாதி வாகியமாஞ் சூக்க வுடலொன் றுயதென. 23

பிரம வொளியாற் பிறந்தசகம் பிறக்கு முயிர்க்குக் காரணமாய்
விரவு மதனா லுயிர்க்கெல்லா மேவு முடல மிரண்டாகும்
பரம பிரமத் தினையொழியப் பயில்கா ரணம்வே றிலாமையினால்
வரவி லயனுக் கோருடலாய் மருவு மாதி வாகியமே. 24

சக்கா ரணமா மயனுக்குத் தானே தோன்று மனவடிவாய்
மிகத்தாஞ் சகத்து விரிந்திடலால் விரிந்த வெல்லா மனவடிவென்
றுகப்பா லுரைத்த வசிட்டனைப்பார்த் துலக மாயை தனைவிரித்த
முகத்தா மனத்தின் வடிவுதனை வகுத்தோ தென்ன முனிசொல்வான்.

சடஞ நியமா யெங்கணுஞ்சேர் தனிநெஞ் சுக்குப் பேரொழிய
வுடனுங் ககநந் தனைப்போல வுள்ளும் புறம்பு முருவிலதாம்
படர்நீர் மெய்பொய் யெனுமபொருளிற் பயிரேற் றரவே மாமாகுந்
தொடர்சங கற்ப மெஙகுளதாக தோன்று மநமு மஙகுளதே. 26

மநத்தின் வடிவு சங்கற்ப மற்றிவ விரண்டு மொன்ருகு
மார்த்த மோக மலம்பந்த மவித்தை மாயை தமமுதலா
மினதத பெயர்சங கற்பத்துக் கேறற பெயரா மிதுநழுவிற்
கநதத சகக்காட் சியும்போகுங கதிாவிட் டெறிக்கும பரவடிவம. 27

நிற்ப நடப்ப வெனுமனைத்தி னிழலா டாது வெறிதிருக்குந
தற்ப ணர்தா னெப்படியோ தானே விளஙகு மபபடியே
கற்ப முறுநீ நான்முதலாங் காட்சி விகற்ப மெலாமடஙகி
யற்ப மெனினுங காட்சியறி லதுவே தனிக்கே வலநிலைமை. 28

காண்பரிய மநக்காட்சிப் பொருளை யெல்லாங கனவுதரு கனவு போற காட்டா நிறகும், பூணபதிலா மநஞசலந சததி யாலே பொலி யுமசை யுந்தியங்கும போகு மீளும், வீணபயிலுஞ செருக்குமிகு மகஙக ரிக்கும வேற்றுருவாம் பெருஙகற்ப மேவும போதிற, சேண் படவெல் லாப்பொருளுந் தீர மாயந்து செறியுமுப சாந்தமே சேட மாகும். 29

அத்தமி யாத சோதி யருக்கனு யளவி லாதாய்
மெததிய பிணியி லாதாய் மேவரும பிறப்பி லாதா
யெத்தலங களினு மென்று மியாவுமா யாவுஞ் செய்து
முததியு மாகி யோஙகு முதற்பரம் பொருளொான் றுண்டு. 30

வேறு.

பகர்வரிதாய் முத்தாாற் பயில்வ தாகிப் பரமுதலாம் புதிதான யுவபேர் பெற்று, புகழ்வுணர்சாங் , கியர்புருட னென்றுஞ் சுத்த

வேதாந்தம் விளங்கினோர் பிரம மென்றார், துகளறுவிஞ் ஞானிகள்
விஞ் ஞான மென்றனர் சூனியர்சூ னியமென்றுஞ் சொல்லப் பட்டு,
திகழிரவி தேசுக்கு தேசாய் நின்று தேசளித்துத் திகழ்விதத்துத்
திகமா நிற்கும். 31

உரைபகாவோ னுசாவிடுவோன் கேட்போன் காண்போ னுண்
பவன்சிந் திப்பவனு யுலகின மெய்யிற், றிரமுறமே வியுமேவாப்
பொருளி னின்றாந் திககரன்றே செனச்சிதத்தின் றிகழ்ச்சி யுண்
டாம், விரைமாநமவேர் காணமல ரண்டாங காயாய வினைவணுமா
யைக்கொடியை விதிர்க்குங காற்றாம், புரைசெயுடற் செப்பனைத
துண மணியாய நிற்கும புணாபுரியட் டகவுடலைப் போய்மீள்
32

சுத்தவறி வாதலா லாகாய பாவனையாற் சூழ்விண் ணாகு,
மத்திறனே யெப்பொருளும் பாவித்த போதுள்ள ததுவா மந்தச்,
சித்திடையே மூவுலகு மிடர்கான லெனத்தோன்றிச் சிதையும்
பல்கா, லித்தனையுஞ் செய்யவுந்தா னித்தனையுஞ் செய்யாம லிருக்கு
மன்றே. 33

நிருவிகற்ப வானமாவிற் சகத்தோற்ற மொடுக்கமிலை நேரா
யில்லை, மருவிகற்ப பேதமுறுப் பராபரமா மப்பொருளை வயங்கக்
கண்டார், பெருமாக்கட் டறுமைய மறுங்கரும மறுமென்றான்
பெரியோன் வள்ள, லொருகடுகிற் பொன்மேரு புகிலனறோ பிர
மாண்ட மொடுங்கு மென்றான். 34

அருந்தவன்சொல் வானூலா னல்லோராற் றிங்களா லன்றி
நாளாற், றெரிந்துவிடும் பன்னூலின் சித்தாந்த மிதுவிதனைச்
சிந்தை செய்யிற், புரிந்தபுவி யிராவிற்கப் போவொளிக்கு நிட்டை
யுடன் போத ஞானம், விரிந்துணர்வோர்க் குயர்சீவன் முத்திபெற
லாமிதுவே விதேக முத்தி. 35

என்பதுசொல் லியமுனியை யுடலிறந்த வீடுமுட லிருந்த வீடு,
நன்பழநூல் வழியியற்ற நவில்கென்ற விராமனுக்கு நல்லோன்

சொல்வான், வன்பலசெய் கையிற்பயின்று முன்றோன்றும் விண்டோன்று வகைமை யுற்றே, ரினபமுற வருளுசீவந் முத்திபதம பெற்றுயர்நத வியலபி ஞேரே. 36

மிகவருகா மாதிகளாம் விகாரமடைந் துமவிண்போன் மிக நொய் தாஞே, ரகமெனலின் றிசசெயல்கள் செய்தாலுந் தவிர்ந் தாலு மழுத்த மற்றோர், சகநெறிகள் செயதிடினு மநநியர்போற் கண்டுகுளிர் தனமை சானறோ, திகழ்மநமு நினைவுமிருந் துஞ் சிறிது மில்லாதோா சீவந முததா. 37

துக்கசுகங களிலமிழ்ந்தி மிதவாத புந்திநிலை சுபாவ மாஞேர்
புக்கசுழுத் தியினனவாய நனவின்றி வாதனைதீர் போத முற்றோர்
மிக்கசம மாயுலகால் வெருளாம லுலகினையும வெருட்டா மேலோர்
சிக்கறநன் னினைவிருந்து நினைவிலா தவரிவரே சீவந் முத்தர். 38

நிலையான விச்சீவந் முததியைவிட் டுடலிறந்தா னிறைந்த வாயு
வலையாம னிற்பதுபோ லுடலிலலா முததிபெறு மதனின் றன்மை
தொலையாது மறையாது தோன்றுது நணிததல்ல தூரத் தல்ல
வுலையாது முடியாது நானலலப் பிறனல்ல வொன்று மல்ல. 39

இருளின்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலைவன்றி யியல்பொன் றின்றிப், பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றிநிறை புரண மாகி, யுருவன்றி யருவனறி யுளதன்றி யுண்டில்லை யன்றி யொன் றுய, வருகின்ற திரிபுடியி னடுததோன்று மறவாது மதித்துக் கொள்வாய். 40

அவவகையாம் பரவடிவை யறிவுநிறை வுறவிரிவா யருள்வா யெனற, செவவியவள் ளலுக்குமுநி செப்புவான் பெருநகற்பஞ் சேர்ந்த போதி, லெவவகைமு லங்களுக்கு மூலமாம் பிரமமே யிலஙகா நிற்கும், வவவுமநத் தொழின்மாற்றித் தனைமாய்ததாற் பெயரிறந்த வஸ்து வாகும். 41

தெரித்தறியும் பொருளுணக்காச் சீவமறி வதுவாகச் செப்ப லாகும், விரித்தபுல னநுபவித்து மநுபவியா மாமதுவாய் விளம்ப லாகும், புரித்தவுணர் வொளிநெஞ்ச மூலகிவற்றி னறிவதுவாய்ப் புகல லாகும, பருததொழிற் செய்யினுங்கற் போலிருக்கு நிலையது வாய்ப் பகர லாகும். 42

முடிவுகாண வஞ்ஞான மில்லாநீ டுயிலதுவா மும்மை யாகி
யடாதருஞா துருஞான ஞேயமெழுந தொடுஙகுமிட மதுவே யாகுந்
திடவிசுமபன் றுயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவாஞ் சித்தம் புந்தி
படர்மாம்போய்த் தாவரம்போற பெறுமுளறி வொப்பாமப் பரம
ரூபம். 43

அயனெடுமால் சங்கானுஞ் சதாசிவனு மிந்திரனு மருக்கன் றானும்
வியனிலுப சாந்தாாம வேலையினி லுபாதியெலாம் விட்டு நீஙகிப்
பயனில்சக மென்கின்ற பற்றகன்று சிந்மயமாம் பரம ரூப
முயாவிகற்ப மிலாவடிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்றாய் நிற்கும்.

3—1. (ஞாந) விண் மகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—233.

3—2. லீலை (மண்டபக்) கதை.

இந்தப்பொரு ளையம றுத்திளேப் பாறுமாரேர்
முந்தக்கதை கேள்குண முற்றிவி வேகமுற்றேன்
விந்தைப்புயத் தோன்பது மப்பெயர் வேந்தன்மண்மேற்
சிந்தைக்கினி தாங்குண லீலையச் செம்மறேவி. 1

அன்னனிழல் போன்மாம் போலய லற்றவன்று
ணன்னயகன் மூப்பிறப் பின்றிநற் காளையாகி
யெந்நாளுமொத் தின்புற வென்கொலு பாயமென்னத்
தொன்னுன்மறை யோர்க்குரைத் தாளவர் சொல்லலுற்றார். 2

செபமுந்தவ மும்முத லியாவையுஞ் சித்திநல்கும்
புவநங்களிற் பொன்றுதல் போக்கரி தியார்க்குமென்ன
விவள்சிந்தைசெய் வாளிறை வற்குமுன் யாமிறந்தாற்
கவலொன்றறத் தற்பத வாழ்வுகை கூடலாகும். 3

இறைவன்முதற் சாகிலச் சீவனை யிந்தவீட்டி
லுறையும்படி செய்தது வென்னையு வந்துகாண்க
நிறையின்பமெய் தியிருப் பேனிது நேருமாறு
மறைதந்தவா ணிபத மேத்துவன் வாழ்ததியென்றே. 4

மன்னற்குரை யாதுநன் மந்திரங் கற்பம்வல்லோர்
சொன்னதினின் றுசுரர் பூசுரா பூசைபண்ணி
யந்நத்தைதா னுன்கினுக் கோர்பக லற்பமாயுண்
டின்னிட்டையா லேமதி பத்துந டந்தவெல்லை. 5

வானூர்மதி பேரணிற வாணிம கிழ்ந்துதோன்றி
நீநாடிய தென்னென நீள்பவ மாநெருப்புக்
கானவமு தக்கதி ரேயகத் துன்பமெனனும்
பாநாளகற் றுங்கதி ரேயெனப் பாதமேத்தி. 6

என்னுயகன் றுஞ்சிலச் சீவனிவ் வில்லினிற்க
முன்னுகவுன் னைநினை போதிலென் முன்புதோன்ற
வன்னுயவ ரங்களி ரண்டும ளிததியெனன
நன்னுமக ளன்பொடு நல்கிந யந்துபோனாள். 7

பக்கதமொடு திஙகளு றும்பரு வங்கடோக்காற்
றொக்கிச்செறி நாளதிற் கூம்புதொ டாந்தவாண்டு
புக்குற்றதோ ரச்சிமைப் போததி னுடியாதி
மிக்குத்திரி காலவன் றேர்விரைந் தோடலோடும். 8

இன்பங்கரை யற்றிட லீலையி ருநதவெல்லை
யுன்பன்சில நாளிலி றந்தன னனனமன்று

டுன்பஞ்சுடும் வெம்மைபொ ருதுயிர் துஞ்சுமுன்னே
முன்பின்றிவிண் ணின்றுசொன் மாதிவண் மோகமாற்றி. 9

மாய்வுற்றவேந் தைதமல ரான்மறை வித்துவைப்பா
யெய்வுற்றபூ வுலரா மெய்யழி யாதுசீவன்
பாய்வுற்றக லாதுபொன் மண்டபம் பற்றிநிற்குந்
தோய்வுற்றிவன் றோள்விரை விற்றுயர் தீர்தியென்றாள். 10

வாடாவச ரீரிதன் சொற்படி மன்னவைததா
ளோடாதவா வியுடை யாளுளத் துன்னவாணி
நீடாதுவந் தாளென தன்பனை நீங்கிவாழ்தல்
கூடாதவன் சேர்வுழி கூட்டுதி வல்லையென்றாள். 11

மநவாநமும் வாநமு மாசறு ஞாநவானு
மௌனவாநமுன் றின்முதல் வாநமி ரண்டுமின்றிக்
கநஞாநவா னெயதுதல் கண்டதை விட்டுப்போத
நனவாயய லொன்றையுற் றனடு ஞாநவானும். 12

சங்கற்பசா லந்தவிர்ந் தாலுப சாந்தமாகித்
துங்கப்புவி யாவையு மாகிய சோதிதோன்று
மிங்கற்பமுங் காண்பன வில்லைவெ றும்பொய்யென்று
லங்கப்பொழு தவவறி வாலது சேர்தலாகும். 13

நம்மால்து சேர்கென நாமக ணல்கியேக
விம்மாதுவி கற்பமி றந்தச மாதியெய்தித்
தம்மாலுறை கூடகல் புள்ளெனத் தாவுநெஞ்ச
மைம்மாலுறு கூட்டினை மாற்றின ளக்கணத்தில். 14

மங்காதஞா நவிசும் பூடொரு மாநகர்க்கே
வெங்காதல னெட்டிரண் டாண்டுள வீரனாகிச்
சிங்காதந மேற்செறி வேந்தருஞ் சேனைநாலும்
பொங்காதரா மாதரும் போற்றவி ருத்தலோடும், 15

வேறு.

தன்னுயிர்க்கேள் வினையந்த லீலை நோக்கிச் சபைபுகுந்தாண் மிகவியந்தாள் சபையைச் சூழ்ந்த, மன்னவரு முனிவரு மறைவல் லோரு மங்கையரு நாற்படையு மற்று ளோரு, நன்னிலமுங் குன்று களு மூரு நாடு நதிநதிரளும் பலபொருளு நணணி நோக்கி, மின்ன னையாண் மீண்டுதனை திடத்தின் மேவி வெண்ணிறவா ணியை யிருப்பினேடும். 16

வந்துயரா தநத்திருந்த வாணி தன்னை வணங்கியென தன்ப னுக்கு மரிதத பின்பு, பநதமுறு மயக்கமே வடிவாய் நிற்கப் பழைய படி பிறப்புற்ற படியீ தென்ன, விந்தவுல குறுமயக்கம் போகச் சொல்வா யெனலீலை கேட்டலுமே யிறைவி சொல்வா, ளுந்துசிருட் டியின்முன்பு மயக்க மட்டே யுருவாமிச் சிருட்டிவே றுதித்த தாகும்.

அப்படியே யுன்கணவற் கிரண்டாஞ் சென்ம மாயினதா லீது ரைப்ப வறிந்து கேட்பாய், மைப்படிவி லாவிமல ஞாந விண்ணின் மற்றொருபான் மாயாமண் டபமொன் றுண்டாஞ், செப்பரிய விசும் பென்னு மயூரப் பீலித் திரையாலே மறைதநிருக்குஞ் செம்பொற் குன்றுங, கப்புறுபொற் றாணிலுறை யுலக பாலா காரிகையா ரொனும்பொறிகள கலநது நிற்கும. 18

ஒருகோணந் தனிற்பூதப் புற்று மாங்கே யுறைகின்ற மலைக ளொனு மோடு முணடாம், வருகாதற் புதநிரர்சூழ் விருதத வால மறையவனுங கொருவனுறை மனைய தாகுங், குருவான வாயுவின் மார்க் கதது லாவு கோலவிமா னப்புழுவின் குழுவை மேவு, மரு கான விண்ணிலுறை சிதநர் கூட்ட மானகொது கிரைகின்ற வரவ நண்ணும். 19

வானவர்தா நவரென்னுந தீய மக்கண மதர்த்தவிளை யாட் டோசை மாறு தாகு, மானதொரு மாமாயா மணட பத்தி லாங கொருபா லொருகோணத தகத்தி னுளளே, மாநமிகு மலை

யென்னு மோட்டி லொன்றின் மலைகளினு லாறுகளால் வரங்க டம்மான், மேனலமார் நகரொன்றுண் டதனில் வாழ்வோன் வெங் கனலோன் வேதியரின் மிகவு மிக்கோன். 20

வடிவுபொருள் வயதொடுக்கஞ் சேட்டை விஞ்சை வசிட்ட னுக்கொப் போனந்த வசிட்ட னென்றே, படியுமுணர் வினனல்லன் பெயரா லிந்தப் பாவனையும் வசிட்டனெனப் பகர லாகு, மடிபரவு மருந்ததியை யொப்பா ளந்த வருந்ததியி னுணாவினளன் றமைந்த பேரா, னெடியவருந் ததியாகு மிவற்குத் தேவி நிலததிலிவள் விண்ணிலவ ணிகாவே றில்லை. 21

இந்தவருந் ததிகணவ னென்று சொன்ன விவ்வசிட்ட னம் மலையி னிலங்கு சாரன், முந்தியொரு நாளிருப்ப வேட்டைக் காங் கோர் முடிநிருபன் சேனையொடு முன்வந் தெய்த, வந்தநிரு பனை நோக்கி வசிட்டன் றேர்வா அகோவகோ மண்ணவர்வாழ் வறவு நன்றுஞ், சுந்தரமாம் புவிக்கரசாய்ச் சேனை சூழத் துணைக்கவரி பரிமாறச் சுகிப்ப மெந்நாள். 22

கொடிகுடையி னிழனெருங்க வாழ்ந்து மாதர் குங்குமக்கொங் கையின்மூழ்கிக் குளிப்போ மெந்நாண், முடிவறுமிப் பயனென்று பெறுவ மென்றே மொய்காத லன்றுமுதன் முளைத்த நெஞ்சன், மடியறுதன் கருமத்தி னின்றுன் மூப்பு வாசனுசேர் பணியின்வா மனைவி நிற்போ, லடிபரவி யெனைவேட்டும் வாழு மீந்தே னந்த ணனு மிறப்புற்று ஞைசை யோடும். 23

அவன்மனையா காசத்திற் சீவா காச மாய்நின்று ஞகாச வடிவா ஞேனே, கவறுருமுன் ஞளமூழ்ந்து சங்கற் பத்தாற் காவ லன்று னேயாகிக் கலந்து நின்றுன், றவமறையோன் சவமாக மனைவி சோர்ந்து தன்னிதயத் திரண்டாகிச் சரீரந் தன்னை, யுவமையுறு கணவனுடன் சவமாய்ப் போக்கி யுயர்சூக்க வுடலொடவ னுடன்போ யுற்றுள். 24

ஆயமறை யோன்மக்கண் மனையும் பூமி யடவிகடா வரங்க ளெலா மங்கே யுண்டாய், மேயவுயிர போயவற்கு நாளெட் டாகும விண்வடிவாஞ் சீவனுமவ வீட்டி னிற்கும், போயபவத் துனக்கன்ப ஞனை வந்தப் பூசுரன்பூ பதியாகிப் புணாநதா னன்று, தூயவருந் ததிப்பெயர்கொள் பாவி யாகித துணைவியா மந்தமடத் தோகை நீயே. 25

புதியனசக் கரவாகந் துணைய தென்னப் பூதலஞ்சே ருமை யொடுபு ராரி யெனன, வதிகநலத துணைவரா மிருவ ராயிங காச செயு நீரவரே யாத லாலே, மதிநுதலாய முதற்பிறப்பின் மயக்கஞ் சொன்னேன் மற்றிதுதான் மயக்கமாத திரம தாகு, முதிதமுறு மாகாய வுடலாஞ் செண்ம மொளிபெறத்தோன் றியதென்று ஞலகி 26

வுரை கேட்டலுமே லீலை சொல்வா ளிறைவிபொய்யே யியம்பினையீ தெங்ஙன் கூடு, மந்தணன்வீட் டுறைசீவ னதுவெங் கேயோ வந்நியமா யிருந்தயா மடைந்த தெங்கே, முந்துறுமவ் வேற் றுலகத திருப்பா ரந்த மொய்கிரிக டசதிசைகண முற்றுஞ் சேர, வந்தினிதிங் கியாங்களுறை மனையி னூடே மருவுமடை வெப் படியோ மாசி லாளே. 27

மத்தவயி ராவதமோர் கடுகி னோர்பான் மறிபடுமோ வடமேரு வந்தோர் கஞ்ச, வித்தினிடைப் புகுந்திருந்தோா வண்டின் குஞ் சான் மிகநெரியு மோகொதுகு வெருண்டு மோதி, யுத்தமியற் றிடச்சிங்க மநேக மததோ டோரணுவி னிடைப்புகுமோ வுரைத்த நின்சொ, லிதறிறமே யொன்றுக்கு மிசையா தாகு மெனலீலை சொல்லுதலு மிறைவி சொல்வாள். 28

பொய்யாக வுரைததிலம்யா மிதனி னுண்மை புகலக்கே ளெனைப்போல்வார் புத்தே ணீதி, மெய்யாகக் கொள்வதலாற் பேதி யார்கள் வேதியன்றன் சீவனவ னூரில் வீட்டி, லெய்யாமை யுறை

கின்ற திந்த நாடு மிவவரசும் விண்வடிவே யிவற்றை யெல்லா, மையாரும் விழிமடவா யந்த விண்ணே வடிவான வவனுருனே மகிழ்ந்து பாக்கும். 29

தொன்மையா மநதனினை வுங்க ளுக்குத தோன்றுது வேருகித் தோன்றுங கணடாய், பன்மையா நஞுநினைவு கநவிற் ருேன்ருப் பரிசெனவம மரணத்தின் பான்மை தோனருத, தன்மயமாஞ் சத்த திஞல் விளஙகு மநதத தடஞாந விசுமபிடையோர் தனிமூ லக்கே, வன்மையா மிப்பூமி தோனறி நிறகு மநநினைவிற கணணடியில் வயங்கு மாபோல். 30

தெளிபரம வணுவாஞ்சிற் சொருபத தொன்றுஞ் செகமெலா மொளியுருவாயச் செறிநதி ருக்கு, மொளிபெறவுள ளேயுள்ளே யாத லான்முன் னுரைசெய்த பூமியுஞ்சித துள்ளே தோன்றும், வெளிபெறவீ தறியென்றே வாணி கூற வேதியனெட் டாம்பகலில் வீந்தா னென்ரு, யெளிதிலெமக் கநேகவரு டங்கள் போன தென் னெனலீ லைக்குமீண டிறைவி சொல்வாள். 31

தேய நீடியில் லாமைபோற் காலமுஞ் சிறிதுநீ ளியதல்ல
மாய பேதமிற் சிற்சுடர் தோனறிடு மாத்திர மொழிந்தில்லை
மேய பொயமா ணததிஞ லொருகண மெயமமறந் திடச்சீவன்
போய தன்னபா வனைமறந் திப்பவம பொருந்துபா வனையெய்தும்.

தாங்கு கின்றதீங கிதுவித ஞன்மிகத் தாங்கிடப் படுவோநாம்
வீஙகு கின்றநம மெய்யிது பிதாவிவன் வீந்ததித் தனையாண்டிங்
கோங்கு கின்றநஞ் சுற்றமீ தின்பமா யுறைவிட மிதுவென்றே [ம்.
தேங்கு கின்றபொய் மரணமூரச் சைததிறந் தெளிந்தபின் சிந்திக்கு

ஆத லான்முதற் பவமறைந் திப்பவ மறியலா யினதென்னப்
போத மாம்விழி நீதா வகோவகோ புரணமாய்த் தெளிவுற்றேன்
காத நீர்வுற வனையவ ருறைவிடங் காட்டென விவளோத
வேத நாயகி யுரைசெய்வா ளதற்கிந்த வினையுடல் விலங்காகும். 34

3—2. (மண்டபக்) கதை.

இந்த யாக்கையை மறந்துவே றறியத்தற றிலங்குசிற் சுடாமெய்யா
மந்த நல்லறி வேவடி வாயமல மறுத்தியே லதுகூடுந
தந்த மக்கொரு வடிவிலா வுலகங்க டமனியம பணியாகி
வந்த வாறெனை வுங்கண்மோ கத்தினை மதித்திடப் படுமன்றே. 35

வம்பயில வாதனை யன்றியே சகங்கடன் மயமாகா
மெத்து செய்தொழில் விட்டிலை யாதலான் மேவுதற கரிதுன்றாற்
சுத்த தற்பத மெம்மனோ நிற்பது தொடாமந வடிவாக
வைத்த சூக்கமெய தீர்க்கபா வனையினால் வளர்ந்துபே ருடலாகும்.

கட்டி யாம்பனி வெம்மையாற் கரைந்துபோங கணக்கென
மெய்ஞ்ஞானனு, சுட்டி நோக்கலும் வாதனை விடுதலுந தூலமா
முடல்விடடுத், திட்ட மாகிய சூக்கமெய நிலைபெறுஞ சீவன்முத்
தியுமாகு, முட்ட ஞானமே நிறையுமுன் னிவவுட னிழுத்திமுற்
பவஙகாண்பாய். 37

என்ற வாணியை யத்திற னியற்றுமா றென்னென விவள்கேட்கத்
துன்று சிந்தையும் வசநமு முசாவுமத தொலபொருட் பொருட்டாகி
நின்ற வின்பமு முதாரமும் விராகமு நிறைந்துநீள் சகமென்று
மொன்று மிலலெனக் கலைவழி யூகமா யுணாவாசா தகரானோர். 38

அகமி தஙகளிச் சிருட்டியின் முன்வரு மபாவமா தலினென்று
மிகவு மிலலெனத தெளிதரு போதமும் வேறுகாண பனவற்று
நிகழு ஞானததாற் காமமே முதற்பகை நீஙகிட வநதெய்துஞ்
சுகமு மெனறிவை சாதக மாகவே தொடர்வர்சா தகரானோர். 39

ஞேய மின்றிய ஞானமே ஞானமு நினைத்துமேற் பெறும்பேறு
மாய வந்நிலைப் பரிசய முததியென் றதிற்பரி சயம்பண்ணாற்
றூய தோற்றா வெனறந்த விரவிலே சொன்னவ ரிருவோருங்
காய வாதனை யறியறச் சமாதியைக் கலந்தசை வறநின்றார். 40

அங்கு லங்கள்பத தளவென வறிவினு லாகிய வடிவுற்ற
மங்கை தன்னொடு முனனுள ஞாநத்தால் மயங்கிய கலைமாதுந்
துங்க விண்ணிடை யெழுந்தன ளவறு தூரநீங் கிடவேகிப்
பொங்கு மூழியி னெடுங்கட லனையவான் புகுந்திவை யிவைகண்டார்.

மட்டி லாததாய்த் தெளிந்துகோ ளமதாய் மந்தமா ருதத்தின்ப
முட்டி லாததாம் விசும்பிடை மாந்தினு முடுகுசித் தர்கடுன்றி
யட்ட மெங்கணு மரக்கரும் பிசாசரு மளவின்றி நாய்காக
மொட்ட கங்கரம் போன்முக யோகினி யொழுங்குவின் ணுழல்வுற்று.

களிகொ ளுடகத் திடாகினித திரள்களுங் காற்றினுற
வெளிறு கங்கையுஞ் சுவரிலா மனையிடை மேவிவீ ணையின்பாட
றெளியு நாரதர் தும்புரு காநமுஞ் சித்திரத் தினிற்கோட்டுந்
துளிகொள் கற்பத்தின் முகில்களு மாதர்தந் தொகுதியு முளதாகி.

எல்லை யின்றிய யோசனை தூரங்க ளியார்க்குமெய் தரிதாகிக்
கல்லை யொத்தற விறுகுறத் திரண்டநீள் காரிரு ளுடைத்தாகி [ய்ச்
யொல்லை யோடுதே ரிரவியுங் கனலுமே யொப்பதா மொளியுண்டா
சொல்லு மித்திர ளியாவையும் பற்பல விடந்தொறுந் தொடர்வுற்று.

கொதுகி னீடிர ளத்தியின் காயிடைக் குழுவுவ தெனவெங்குஞ்
சதுமு கன்றரு முயிரெலா மணவுறுந் தன்மைமூன் றுலகுண்டா
மதுல வாநகங் கடந்தனர் மீட்டுமோ ரவநியின் வரவெண்ணிப்
பதும வண்டத்தை நீக்கிவே றண்டத்திற் பருப்பத நகர்புக்கார். 45

வினையர் சுற்றமுந் தனையருந் துக்கமாய் வெம்பு
மனைய வேதியன் மனைபுகுந் தார்கண்ணி லணுகா
ரினைய போதின்மெய்ச் சங்கற்ப மெய்திய லீலை
மனையு ளோரெமைக் காண்கெனச் சங்கற்பம் வகுத்தாள். 46

பூமகளு மலைமகளும் போல்வாரை வந்தெய்வம் போலு
மென்றே, தாமரைக்கண் டருச்சித்தார் தலைமகன்பார்த் தெமதன்னை

தாதை மாய, யாமனுருந் துயரொழிப்பீ ருயர்ந்தோரை யெதிர்ந்
தோருக் கெய்தா துண்டோ, மாமதியி னீரென்னத் தலைதடவித்
துயரொழித்தாள் வயங்கு லீலை. 47

இருவருமவ் வயினமறைந்தா ருலகத்தின் சற்பாவ மிவ்வா
றுகுங், கருதியது முடிததனமேற் கருததென்கொ லென்றுகலைக்
கன்னி கேட்ப, மருவுசமா தியிறகண்ட மனனவையோ ரெனைக்
காணு வகையு மிந்தச, திருமனையோரா கண்டமையு மெனகொ
லெனச் செப்பென்று டெய்வ மன்னன். 48

சாதகத்தா லன்றியிரண் டொன்றாகா தகம்பாவந் தனைநீங் காமற்
போதமடைந் தனையதனுற சத்தியமாஞ் சங்கற்பம் பொருந்திற் றில்
யாதலினு லவாகாணு ரகம்பாவ மறரவறி வறித லாலே [லை
பேதமற நீவிதிக்க விவாகண்டா ரெனவாணி பேச லோடும். 49

பெருவெளியா யுன்னருளான முற்றுணர்ந்தேன் முக்குணத்
தின் பிறப்பு மற்றே, னிருவடிவாயப் பிரமததி லகன்றெணனுற்
றுடல்பலவா யெடுத்தேன முனன, மொருதனிமா யாவிகறபத
தோருலகாங் தாமரைமே லுறைவண டாக, மருவியவிரு சையாமக
ளாய வாதனைதீ தானமணித வடிவு மானேன். 50

வேறொருமா யாவிகற்பத் தரமகளாய்த் தழையுடுக்கும் வேடப்
பெணணுயச, குறைவலைப் புள்ளரசாய்க் கொதுகுமுதற் பலப்பிறப்
பிற சுழனறு சோர்ந்து, சீறுகடற றிரையிலசை திரணமபோன்
மாயையிலே தியங்கி னேனை, யேறுவிததாய கரையென்ன விவள
சொன்னு னிருவரும்விண ணெழுந்து போனார். 51

யோகநெறி யால்விண்போய்ப் பதுமனிடஞ் சோநதுசவ வுடல
கண டப்பா, லேகியிவன் மறுபிறப்பாம வேநதனையெய தலுமவன்
மே லெதிர்ந்து யாநது, வேகவினை யாகியொரு வேல்வேந்த னமர்
துடங்கி மிகவு மோத, மாகமயி லனைபார்க ளோக்கினு ரிருபடையு
மலைந்த வன்றே. 52

மட்டிலா விருபடைய மறலிநடுக் குறவெம்போர் மலைக்குங் காலை, யெட்டிலோர கூறாக வெதிர்ந்தவனு லிவன்சேனை யிறந்த லோடும், பட்டுளோர பிணக்குன்றான மறைந்தனனே சமர்கண்டு பயப்பட் டானே, தட்டிலா வெய்யவனபோ யிருணிறைந்த திருப டையுந் தணந்து போன. 53

பகைவேந்தன் படைவாஙகப் படாதசிறு படையோடும் பரிந்து மீண்டு, தகைவேந்த னரமியத்திற றுயிலுதலு மிவர்களுமத தலதி லெய்த, நகையாரநத நிலவனைய விழவொளியா லிளைப்பாறி நயனக் கஞ்ச, முகைதோன்ற விழித்தெழுந்து புகழ்ந்திறைஞ்சி யருச்சித் தான் முனனின் றோரை. 54

இவனதுநற் குலப்பழமை லீலைக்கு விளம்புவிப்ப வெண்ணி வாணி, யவனருகிற் றுயிலமைச்சன விழிக்கவென வெண்ணுதலு மவனப் போதே, கவர்துயில்விட டெழுந்திறைஞ்சக் கண்டகலை மகளவனைக கருணை கூரநது, புவரபதி குலதொன்மை புக லெனறு ளமைசசனிவை புகல லுறறான். 55

மன்னவெரண மநுகுலததின் மனனவனுங குமபரதன் மன னர் மன்ன, னனவன்பத் திரரதனை யளிததானமற் றவனகில ரதனைத தநதா, னினனவனபே ரிரதனைத்தா னீனறானிங் கியன் சிந்து ரதனைப் பெற்றான், சொனனவனசேய் சைலரத னவனுக்குக் காமரதன றோனற லானான். 56

இனையவன்சேய் மகாரதனமற றிவன்சிறுவன் விணடூரத னிவன்கு மாரன, வினையமிகு மநோரதனிங கிவனளித்த விடூரத னிவ வேந்தர் வேநத, னனையிவற்குச் சுமித்திரையா மையிரண்டு வயதிலிவற் கரசு நல்கி, நினைவொடுஙகும பிதாவநமே னீங்கினு னிவன்செஙகோ னெறியி னின்றன. 57

என்பளவில் வேந்தனைநின் முதறபிறவி ஞானத்தா லெளிது காண்கென், றன்பிலொடு கையிலு லவன்முடியை நாமகடொட்

_ருள லோடுந், தன்பகையா மாவிருள்போய் லீலையுடன் வாழ் பதுமன் ருனுய்க் கண்டா, னின்பமுற வியப்புற்ருன் மாமாயை பிருந்தபடி யெனனே யென்ருன். 58

தாயரிவ ராற்றெளிந்தே னெனநாடி யவர்சரணந் தலைமேற் சூடிப், போயபவத் துடனீங்கி நாளொன்று மிவவுடலிற் புக்க பின்னைச், சேயவெழு பதுவருடஞ் சென்றதாற் செய்ததெலாந் தெளியா தினறேன், மாயமிது வெனகொலென மன்னவன்கேட் டலுங்கருணை வாணி சொலவாள். 59

இறப்பென்னு மாமூர்ச்சை யெய்தியபின் னப்பொழுதவ விடத்திற் ருனே, பிறப்பென்ப மாமோகம் பெரிதுண்டாம் விண் போலப் பிறங்கித தூயதாகு, சிறப்புள்ள வுனமநதிற செயதொழிலா மயக்கமே தெரியா நின்ற, துறத்துன்னு மெபூபதாண் டுனக்ககன்ற தென்பதனை யுணர்ந்து நோக்காய். 60

கடிகையிரண் டினினெடிய காலமுறுங கனவொக்குங் கழிந்த வாளுட், படியுறுமா யாவிகற்ப நன்விலே வெகுவிதமாய்ப் பரந்து தோன்று, நெடியபிறப் பிறப்பென்று நினக்கில்லை மெய்ஞ்ஞான நினக்கு ரூப, முடிவில்பதத திருக்கின்ருய சகமெல்லாங் கண்டி ருநது முழுதுங் காணுய். 61

எலலாமா மியல்பினு லுன்னுளுன் னிடததிலிருந திலங்கா நின்ருய், சொல்லாமைந் தரைப்பிடிதத தொட்டிலிற்பேய் சுடலை யிற்போந் தொன்மை போலப், பொல்லாத மூகர்க்குப் புவியுறுதி யாய்த்தோன்றும் பொன்கா ணுதோ, நல்லாது பணியென்பர் தற்ப ரத்தைக் காணுதோ நகில மென்பர். 62

தனைமுதலாய்க் காண்கின்ற சகமெல்லா நீள்கனவாஞ் சகத் திற் றேன்று, மினையபொருள் களுங்கனவிற் காண்கின்றபொருள் களா மென்று தேர்வா, யனையபொருள் களுங்காணு வறிவுமாத்

திரம்வடிவா யனைத்து மேவி, வினையில்செறி வாய்க்கணமாய்ச் சுத்த மா கிப்பிரம விண்ணே யுண்டாம். 63

முழுதுமாய் முழுதுடைத்தாய்ச் சத்திமுழு துமுள்ள மூர்த்தி தானே, பழுதிலா தெய்விடத்தெப் படிதோன்று மவ்விடத்தப் படியே தோன்றும், வழுவிலா மெய்ஞ்ஞான நிலைலீலை பொருட்டா லும் வழங்கப் பெற்றாய், நழுவிலா வுணமையொடுந் தெளிந்தனை யாம் போதுமென நவில லோடும். 64

இதுபுகலக் கேட்டரச னெனையடைந்தோர் களும்வேண்டிற் றெய்தா நிற்பர், புதுமணிசே ருமைப்பணிந்து புகழ்ந்தேன்வேண் டியதெய்தல் புதுமைத் தாமோ, பதுமவுட னுனடைவ தென் றென்ன விப்போரிற் படுவை பட்டா, லதுபுகுவை யெனக்கலைமா தளித்ததலுமேற் றலத்தொருவ னறைவ தானன். 65

அப்புமழை சொரிந்துவரு மடாசேனைக் கடலெங்கு மடர்ந்து நிற்க, வெப்புடைய கனற்கொழுந்தா லிந்நகரஞ் சாம்பராய் வேகா நின்ற, திப்புதுமை கண்டிலகொ லிகல்வேந்தே யென்பளவி லிறைஞ்சார் சேனை, முப்புவாசு களுநடுங்க மோகரிக்கு மோசை செவி முடுகக் கேட்டான். 66

ஒட்டலர்சே னையின்முழக்கு மூலைநதலறு நகரொலியு முருமே றென்ன, முட்டியெழு வடவனல்போன் முழங்கனலின் புகையெங்கு மூடிக் கொள்ளக், கெட்டனகண் களுஞ்செவியுங் கிளர்நகர மழிந் ததுவிக் கேடி யாவுந், திட்டமுற லீலையும்வா ணியும்வேந்து மந்திரி யுந் தெரியக் கண்டார். 67

செருவிறல் வேந்தன் றேவி தெருமந்து நடுங்கி வந்தாள்
வருமியன் பாங்கி மன்னு மாளிகை மகளிர் யாரும்
பெருகிய நிதியுங் கொண்டார் பேணலா ரென்னக் கேட்டா
னருகுறு தேவி யுங்க ளடைக்கல மென்று போனன். 68

எதிர்நிழல் போல வந்த லீலையை யிந்த லீலை
யதிசய மெய்தி நோக்கி யருகலை மாதை நோக்கிப்
புதிதுநா னிங்கு வந்த பொருளெனகொ லென்ற லோடு
மதிநிற வாணி யந்த மயக்கந்தீரத் துரைப்ப தானாள். 69

நின்னைநீங் காது வாழ நினைத்தனன் மரண காலத்
தனனதவ விடததே பெற்றா னன்பினா லுனது காந்த
னின்னலகூர் மரணந் தன்னி லெண்ணிய தெய்து மியார்க்குந்
தன்னெதி ருற்ற தன்றித தோனறுமோ தருப்ப ணததில். 70

நாசமுற பததி மூச்சை நனாக்கனாச் சுழுததி யெல்லா
மேசுற வொன்றி னுள்ளொன் றில்லையா விலதுண் டென்ன
மாசுறு மயக்க மட்டே மட்டற வளரா நின்ற
தாசறு மநுப வங்க ளிருவகை யவற்றைக் கேட்பாய். 71

முன்னது பவத்துக் கேற்ற முறைமையாய்ச் சிலவை தோன்றும்
பின்னுறு புதுமைத தாகிப் பேதமாய்ச் சிலவை தோன்றும
நின்னுட னின்னா சார நின்குல நின்னொ ழுக்க
மென்னவே றன்றி நின்றா ளெதிர்நிழல் போல லீலை. 72

புரவல னினைவா லுன்னைப் போலவ டோன்றி நின்றாள்
விரவுமிப் போரிற் பட்டு விரோதன் பதும னென்னு
நரபதி யாகு மென்ற நாமகள் வசனங் கேட்டுப்
பரவின புதிய லீலை பணிந்திது பகர்வ தானாள். 73

பண்டுநான் பூசை செய்த பாமகள் போலு நீயே
விண்டவ ராலென் காந்தன் வீடினா னுறைவ தெங்கே
கண்டுநா னங்கே யிந்தக் காயத்தோ டெய்தி வாழத
தண்டலில் வரநல் கென்னத் தந்தன மென்ற லோடும். 74

புகன்றநா மகளை நோக்கிப் புராதன லீலை சொல்வா
னிகழ்ந்தவென் னுடலோ டன்றி நின்றவேற் றுடலை மேவி

யுகாந்தலோ காந்த ரத்து முயர்கிரி நகரி னூடு
மகன்றவா றெனகொ லென்ன வாரணத் தன்னை சொல்வாள். 75

வேறு.

ஒருவ ருக்குநா மொன்று நல்கல முணர்வின் வண்ணமே யுயிராக ளெய்துமாற், கருதி முநிநீ கதிவி ரும்பினுய் காத லிததசிற் கணண ளித்தனம், பெருகு காதலா விநத வணணமிப் பேதை வேணடவிப் பேறு நல்கின, மிருத யததிலே நினைந்த தெய்திடு மெமது பாரவையா லியார்க்கு மென்றனள். 76

திறல்வி ரோதன் சினமி குத்தனன் றேரி லேறினன் சேனை யோடுபோய, மறலி யூரபுகும் வழிமெ ருக்கமாய் மருவ லாரெலா மடிய மோதினு, னிறலு றுகவொலெனை றெண்ணி யன்பறு லீலை வாணிதா ளேதநி யனனையே, விறன்மி குந்துநின் கருணை மேவியும் வினையின் மாளுமோ வேந்த னெனனவே. 77

கதிவி ரும்பலாற் கலைவி ரோதன் கப்பி லாப்பதங கலப்ப தாயினு, னெதிரி யானவிச சிநது வென்பவ னிகலில் வெல்லவென் றெனையி றைஞ்சலால, விதியில் வென்றவன் வேந்த னுமெனை விளம்பு போதிலே விடிய ரேன்றலு, மதிர மோதிமே லடர்ந்த வெங்களத தநிக மொனறுமற் றழிந்து போனதே. 78

சிந்து நாமனுந் திறல்வி ரோதச் செல்வ வேந்தனுஞ் சிலைக ளேந்தினு, ரிந்து பாநுவுந் திசைகள் யாவமு மெய்யும் வாளியா லெங்கு மூடினார், மூந்து வெங்கணைத் திரளெ ரிந்துநீ முடுகி யூழியின் முடிவை யொத்தலு, மூந்து பாகனுந் தேரும் வில்லுமற் றுயர்வி ரோத னொருவ னுயினன். 79

பிறைமெ டுஞ்சரங் கவசம் வீழ்வுறப் பிரித்து மெய்யெலாம் பிளந்து சிந்தலும், பொறைய ழிந்துவீழ்ந் தவனை நோக்கிவெண் புண்ட ரீகையைப் புதிய லீலைபார்த், திறைவ னுவிபோ மெல்லை

யாயினு னிவனை நண்ணனா னேக நல்கெனு, வறைத லோடுமவ
வன்னை நல்கினு ளவளும் விணணிவெனுய் தாகி யேகினுள். 80

கருமு கிறறலங் கடநது வாயுவின கதிக டநதுவெங கதிரி
னெல்லைவிட், டருகு தாரகா பதம கன்றுமே லயனை யாதியா மமரர்
நாடொரீஇ, மருவு மிநதவண டம்பி ளநதுபோய் வாரி யாதியாய்
வளைந்த யாவையு, முருவி யெல்லையு முடிவு மற்றதா முணமை ஞான
விண் ணெல்லை யெய்தினுள். 81

கற்ப கோடியெங் கருட னேடினுங் கடக்கொ ணுவத்திக் காடு
காய்ததபோ, லுற்ப வங்களா மணட கோடியொன றொன்றை
நோக்குரு துளவ வற்றினு, ளற்ப மின்றியா வரண பேதமே
யயல்வ ளைப்புறு மண்ட மொன்றனுட், டற்ப தஙகடந் தெய்தி
யம்புயச் சவஙகி டந்தமண் டபம டைந்தனள். 82

தமர வண்டுசூழ் மலரின் மூடுமிச் சவச ரீரமாந் தரணி
பாலனே, யெமது நாயகன் கருணை வாணியா லென்கொன் முன்னி
மிங் கெய்தி னேமெனு, வமர வெண்ணிவெண கவரி வீசியங கன்ப
னேர்புறத் தடளி ருந்தபின், விமல ஞானியாம் விறல்வீ ரேதன்
மேவு சீவன்வின் மீது போயதே. 83

ஞான நோக்கினு லவனை நோக்கிவிண் ணடந்து பின்வரு
நங்கை மார்தமைத், தான றிந்திடா தகன்ற சீவன்போய்ச் சவமி
ருந்தமண் டபம டைந்திடப், போன மாதரும் புதிய லீலையைப்
புரிந்து நோக்கினர் பொன்செய் மண்டபத, தான சீவனைத்
தகைந்து மீள்வு மம்பு யாசநத் தவணி றுததினுள். 84

பண்டை லீலைதன் மேனி கண்டிலாள் பாம டந்தையைப்
பணிந்து கேட்டலு, மண்டு சிந்தைபோய் நிறைச மாதியான்
மறிந்து வீழ்ந்தமெய் மாண்ட தாமெனக், கொண்ட மைச்சர்வெங

கனல்கொ ளுத்தினார் குரம்பை யோடுநீ குவல யத்துறி, லண்டர் வானினின் றுடலொ டேகினா ளந்த லீலையென் றதிச யிப்பரால். 85

சூக்க மெய்யினோ டிருந்து வாதனை தோற்ற மாறலாற் றூல காயநீ, போக்க லாயதென் றிவளுக் கோதியப் புதிய லீலையிப் போது காண்கென, வாக்கின் செல்வியுண் ணினைந்த வெல்லையின் மறைந்து நின்றவா நிறைந்து தோன்றலும், பாகசி யங்கள்போற் கண்ட லீலையப் பாவை மார்பதம் பணிந்தி றைஞ்சினாள். 86

போத வாணியும் பழைய லீலையும் புதிய லீலையும புணர்ந்தி ருந்துழி, சாதி மெனமலா வாசம விட்டெனச் சலச மாதுயிரத் தடையவி டுத்தலும், வாத ரூபமாய நாசி யூடுபோய் வறந்த மெய் யெலா நிறைந்து லாவிடச, சீத மாகிமெய்த் துளிப ரந்துகண் டிறந் தெ ழுந்தனன் செத்த மன்னவன். 87

இங்கு நின்றுளா ரெவர்கொ லென்றுவா னிடிமு ழக்கமொத் திவனு ரைத்தலு, மங்கு நின்றுளாள் வணங்கி யிப்பவத் தடுத்த தேவிநா ளருகு தாழ்ந்தவிம, மங்கை யாரென வென்னை யொப்பநீ மாத்தி லெண்ணலான் மகிழ வந்துளா, டுங்க வாணியிங் கிருந்து ளாளெனத் தொல்லை லீலையே தோன்ற வோதினாள். 88

பகரு மெல்லையிற் பதமி றைஞ்சுமிப் பதும வேந்தனைப் பாம டந்தைதன், றிகழு மங்கையாற் சென்னி தீண்டிநீ தேவி மாரொ டுஞ் சிறந்து வாழ்வுறப், புகழுஞ் செல்வமும் பெருக வையகம் பொலிக நீதெலாம் போக வெங்கணு, நிகழு மேன்மையோர் நிறைக நீடெனா நிமல வாணிதன் னிலய மேவினாள். 89

வாழி வாணிநா மங்கை வாழிசொன் மாது வாழியென் றினிது வாழ்த்தியே, யாழி மன்னனுந் தேவி மார்களு மயுத மெட்டியாண் டரசு செய்தபின், னேழி ரும்பவர் கடைத்து வாணிமன் னியம்

சீவன்முத் தியிலி ருந்துபே, ரூழி பேரினுஞ் சிறிது பேர்விலா
வுடலி றந்தவீ டொன்றி மேவினர். 90

3—2. லீலை (மண்டபக) கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—323.

3—3. கற்கடி (சூசி) கதை.

காட்சி யென்னுங் குற்றமறக் கதித்த லீலை கதையாலே
யாட்சி யான சகமென்னு மதிபா ரத்தை யறவிடுவாய்
சூட்டி யான வுலகமெனுந் தோற்ற முடைத்தாய்ப் பேதமற
மாட்சி ஞான சுகவடிவாய் வயங்கும பிரம மேயுளதே. 1

அதனுக் கிணையாய்ப் புகலரிதா யகன்று நிறைந்தாழ்ந் தமலமதாய்ச்
சதம தறிந்தோர் களுமியல்பு சாற்றற் கரிதாய்ச் சாந்தமதாய்த்
திதமுற் றசையாக் கடலென்னத் தீப மென்னத் திகழ்கின்ற
முதன்மைப் பிரமத் தொளிதானே முடிவில் பரமா கியசீவன். 2

தனையுண் டாக்கு நீள்விறகாற் சற்று நெருப்புத் தடிப்பதுபோ
லினைய சீவன் கனவறியா வியானென் றுணர்ந்து சங்கற்ப
நினைவி னாலே யகங்கரிக்கு நிறைந்த சீவன் காரணமாய
வனையுஞ் சித்த மனம்பகுதி மாயை யெனும்பேர் வகுத்துரைப்ப. 3

இனத்தாற் படரு மனம்பரம னேது வாயிப் படித்தோன்று
மனத்தால் விரிந்த சகமெல்லா மனன வடிவே மற்றில்லை
கனத்தாற் கரைதீர் பலவுறிவாங் கல்லோ லச்சிற் கடல்பொங்குந்
ரவொப்பச் சித்த வசத்தாற் சகந்திரமாம். 4

தெரியாத் தறியிற் ள்ளெனத் தெளியா மையினு லுலகுண்டா
மரியாப் பிரமத் ன் மறந்தும் பேத மிலாததுபோற்

பிரியாச் சித்தர்கள் பேத மில்லை யிதுபோலத்
தரியாச் சகங்களுக்குச் சற்றும் பேத முளதாகா.

இதுகா ரணமா மொருகதைபண் டிகலா ராக்கி யியம்பியது
முதுவாம் விஞ்ஞா லறிபொருள்கண் முழுதுந் தெளியத் தெளிவிப்ப
ததுநீ கேட்பா யிமவானுக் கயலுத் தரபா லமாகிற்பாள்
விதுவா மெயிற்றுக் கற்கடிப்பேர் பேழ்வா யரக்கி மின்கண்ணாள். 6

கருமே ருவைப்பெண் வடிவாகக் கைகால் வகுத்த தெனதிரிவா
ளுருமே றனைய சிறுநகையா ளோடா மீன்போ லுழலகண்ணாள்
பெருமே னியைததாங் கிருகுறங்கும் பேரீச் சென்னப் பெரிதுடை
வருமே கநதைப் பிளக்குநகம் வயிறே ரியத்தின் சுளகொப்பாள்.[யாள்

பாழிப் புவிமே லுயிரையெலாம் பகலு மிரவுஞ் சொரிந்திடவு
மூழிக் கனல்போ லவியாத வுதரக் கனலா லுள்ளழிந்து
காழிக் கிளர்நா வலன்றீவிற் காணப் படுமன் னுயிரெல்லா
மாழிக் கிடைவீழ் நதித்திரள்போ லருந்திற் சிறிதா ருயிர்நிற்கும். 8

மழையா லவியுங் கானலென வயிற்றி லெரியுஞ் சிறிதவியும்
பிழையா திதனைத் தவம்புரிந்து பிரம னருளாற் பெறுதுமென
முழையா ரிமய கிரிமேவி மூழ்கி யொருகா லுறநின்று
புழையார் விழியா னடுவொளிற் பொலியுங் கதிரை யெதிர்நோக்கி. 9

வருந்தி நின்று வுயர்தவத்தில் வருட மோரா யிரஞ்செலுத்தத்
திருந்து கமலத் தயன்வந்தான் நீயோ ரெனினு மருந்தவத்தாற்
பொருந்து ருத பொருளுண்டோ புண்ட ரீகன் போதவுமுன்
னிருந்த படியே யிருந்தரக்கி யிதயத் திறைஞ்சி யிதுநினைந்தாள். 10

தாவு முதரக் கனறணியச் சற்று மிரும்பாற் சமைந்தவொரு
சீவ லூசி வடிவானாற் சகத்தோ ருடலங் களிற்புகுந்து
மேவு மிரைகள் வேண்டியது விழுங்க லாமென் றுணர்வானை
யாவ தென்ன முனக்கென்ன விலைசத்த வயனுக் கிவளிசைப்பாள்.

துதிபபார் துணேயே நான்சீவ சூசி யாக வேண்டுமென
விதிப்பான் விகார பூருவமாம் விடூசி யாக மெய்க்கொண்டு[றைவோர்
குதிப்பாய் தூர்ச்சேட் டையர்மூர்க்கா கொடியோர் கொடிய தலத்து
கதிப்பால் விரும்பா வுணவுண்போர் கருத்திற் சுவாசத் துடன்கலந்
[து. 12

நல்லா ரிடத்தி னீயெய்தி னுமே விதித்த மந்திரத்தாற்
கொல்லா தொழிவாய் தீயோரைக் கொன்று தின்பா யெனமலரோன்
சொல்லா முன்ன மலேபோல்வாள் சூசி யுருவாஞ் சீவனுமாயப்[தாள்.
பொல்லா தவரஞ் சினததடிதேோா பொனறும படியுள் ஞறபபுகுந

வாயு வடிவா யுட்புகுந்து மணணில் விணணிற் பல்லுயிர்க
ளாயு வெல்லா மிருவடிவா யநேக கால மருந்தியபின்
ஞேயு மநததா ளாயவமே யுழனறு வருநதி யூசியுமாயத
தேயும் படியே கெடுத்தமெைச் சீசீ யாசை யெனததிகைத்தாள்.

தியம நத்தொடு யாம்வ மேபல சீவனே ருந்தினமா
லேயது விட்டன மென்றிம வானிடை யெயதரி தானதவ
மேயின ளொனறுநி னேப்பிலள் சஞ்சலம் விட்டுண வற்றொருமித
தாயிர மாவரு டங்கள்செ லுததலு மற்றது வல்வினேயே. 15

பாவம கனறும நநதெளி யப்பர பாவனே தன்வயமே
மேவலு மிவவுல கத்தையி கழ்ந்துவி ருப்புவெ றுப்பிலளாய
மாவரு டங்களொ ராயிர நின்றபின் மன்னுணா வுற்றதெனுக்
கேவலம் வந்திவ ளுக்கொரு வாய்மைகி ளததினன் மாமலரோன்.16

சீவனின் முத்திய டைந்தனே சிந்தைதெ ளிந்தனே தொல்வடிவாய்ப
பூவல யத்தறி வில்லவா தீயவர் பூரியா மெயயிரையா
யாவிவ ளர்த்துறை கென்றய னேகலு மததுவி தப்பரமே
பாவனே யுற்றொரு செய்தொழி லற்றப தததிலி ருந்தனளால். 17

விகற்பமி றந்தச மாதியொ டும்பகன் மேவினண் மீளவிடா
வுகப்பொடு நெஞ்சொடு கூடின டொல்பசி யுன்னின ளுனெனுமா

றிகத்துள மட்டுமு டற்குள தானவி யர்கைவி டாததனாற்
சகத்தில ரக்கர்கு லத்தொழி லானத லைசப்பலி கொள்வனெனா. 18

அயனுரை செய்தது மப்படி யாதலி லந்தவு ரைப்படியே
கயவரு டற்பலி கொள்ளுவ னென்றுக ளிததிம வானயல்போய்
வயமிகு வேடுவ மண்டல மேவிவ நததிலு றைந்திடுநா
ணயமுறு மந்திரி தன்னொடு மங்கொரு நரபதி நண்ணினனால். 19

முச்சுடா வந்துறி னுங்கரு கத்தகு முற்றிருண் மூடிராவு
டச்சமு றாவர் சோதனை செய்தலு மங்கவள் கண்டளவே
பச்சிரை யாமிவர் மெய்யறி வில்லவர் பாமர ராகியுளா
ரிசசக மேலுயிர் வாழிலி கம்பர மெங்குமி டும்பையெனா. 20

மீளவு நின்றுணர் வாளயன் முன்னம்வி தித்தது மிப்படியே
கோளற வந்தப யன்கவ ராதவர் கொச்சைம நத்தினரே
நீளறி வைந்துணர் புந்தியு நற்குண நீர்மையு மெய்தியுளார்
மாளவு தஞ்செய னெஞ்செழு மோவிலா வன்றியா மேவுவரோ. 21

வேறு.

வஞ்சமினீள் புகழ்வாணாள் வகுப்பரிய சுகமமர்ந்தோர் வணங்க லாவா, ரெஞ்சலிலா வாவியினு மினியவரா தலினவருக் கிடரே வந்தா, லஞ்சலென வுயிர்கொடுத்து வளித்திடவேயெண் டினராவ ரன்பானோர்க்குத், தஞ்சமுறக் காலனையு முறவாக்குந் தன்மை யினா தக்க சான்றோர். 22

அரக்கியெனு மியாமுதலா யுயர்ந்தோரை யாதரிக்கு மன்பு கண்டா, லிரக்கமுறப் பொன்போல யாவரே விரும்பாதா ரிகலோ கத்திற், புரக்கவரு நிறைமதிபோற் புணர்ந்தோரைக் குளிர்விப்பர் புணரா தோரே, பரக்கழியா விறந்தோராம் புணர்ந்தோரே முத்தி முதற் பயன்பெற் றோரே. 23

ஆதலினா லிவர்தம்மை யறிஞரோ வறிவிலரோ யார்கொ லென்னச, சோதனையாம் வினாவுரைகள சொல்வோமென் றுருமேறுந் துணுக்கென் றஞ்ச, மீதுறநின் றுற்பரிதது வெவவிடிக்குப் பின்னுலி வீழ்க்குங் காரபோ, லோதரிய கொடியவந விசும்புக்கு மதி யிரவி யொப்பீ ரென்று. 24

மீட்டுரைப்பாண் மாயையெனும் வெவவிருட்பா றையின்கீழே மிளிர்ந்து மாயு, மீட்டமுறு புழுப்போல்வீ ரெனக்கிரையா யிக்கணத்தே யிறக்க வந்தீர், சேட்டமுளார் போலிருந்தீர் தீயவர்போன் றீரெவர்நீர் செப்பு மென்னக், கேட்டளவே கொலையரக்கி கேளென்னத திறல்வேந்தன் கிளததலுறறுன.

25

எவவுழிநின் றனைநீயிங் கிசைததவெலா .

சல் போலச், செவவிதுகேட் டனமென்ன வரக்கியுநன் றெனறெதிரே சிரிதத லோடும், வெவவியபல் லொளியாலே வெளியாகக் கணடிறையும் வெருவ லின்றி, மைவரைபோல் வாய்திறநது வாளாநீ வருந்தலென மன்னன் சொல்வான். 26

எய்தாநின் றுளபயனுக் கியற்றுதா ரில்லையா மென்ற போது, நொய்தான கருமததி னுயதானோர் விரைந்திடுவா ரொயமை தோன்ற, வைதான புந்தியினு லாறுதலா லறிவுடையோ ரனை ததுஞ் செய்வர், வெய்தாவுன் போல்வாரைக் கொதுகெனவீ சிடுமெங்கள் வீரக் காற்று. 27

ஆதலால் விரைவையொழி யுன்கருததை யுரையெஙக ளருகு வந்தோர், காதலா லிரந்தபொருள் கனவிலுநல் குவமென்று கழற லோடும், போதமுஙகல் வியும்வலியும பொறையுமள விலரென்றே புந்தி செய்தாண், மேதகமா மவருரையை மிகவியந்தா ளிழிவிலா மெய்ம்மை கண்டாள். 28

வாக்குமுகங் கண்களான் மாறுபடா துயர்ந்தோர்தம் மறுவில்
லை யுண்ணினைவு மறியலா மேலோர் தாமே

பாக்கியம்போல் வந்தெய்திற் சந்தேகந் தெளியாதார் பதக ராகுந்
தாக்குமுறை யாலிவனை யறிதுமென யாவர்நீர் சாற்று மென்றான்.29

வினையமுற வாக்கியிது விளம்பிடமந் திரிவிளம்பும் வேடர்க்
கெல்லா, மினையவன்மன் னவனமைச்ச னாகு மிருட்போதி
லெங்கு நாடி, யுனைநிகர்வா ரைசசோதித் தொறுக்கவுயி ரொடுக்க
வுயிர் நிறுத்த வந்தோம், நினைவிதுவந் ததற்கென்று விவன்கூற
மீண்டந்த நிருதி கூறும. 30

தீயவனு மந்திரியா னல்வேந்துந் தீவேந்தாந் தீமை யில்லாத்
தூயவனு மந்திரியாற் றீவேந்து நல்வேந்தாந் தொடர்ச்சி போல
வாயநெறி மன்னவரா லமைச்சருமப் படியாகு மாத லாலே
நேயவிவே கத்தமைசச னுண்டாகி லெப்பயனு நிருபர்க் குண்டாம்.

மன்னவனெப் படியுலகின மன்னுயிரு மப்படியா மகிமை தானு
நன்னடுவு நிலைமையுமெய்ஞ் ஞானமு மறளிந்தவர்க்கே நண்ணு நிற்கு
மன்னதுகற் றிலரொன்னி லரசாமைச் சர்களென்போ ரபத்த ராகு
மின்னகலை யிலதாகி லெனக்கிரையா யிளமைநல மிழந்தி ரின்றே.32

சிஙகமெனு முங்கலையான் செப்புகின்ற விறுக்கூட்டிற் சிறை
செய் கின்றே, னுஙகண்மதி யாற்பிறந்தா லுயிராவாழ்வீ ரெனவகுத்
தென னுலைசெய கெனறுத, துஙகநா பதியுரைப்பது தொல்லரக்கி
நல்லமுதத துளிகள் போல, வங்கவருக் குரைத்தவெலா மிராகவகே
ளெனவசிட்ட னருள லுற்றான். 33

அண்டநிரை பலகோடி பலவாயு மொன்றுமெய் வனுவி
னுள்ளே, விண்டகடற் குமிழிகள்போல் விரிந்தொடுங்கும் விண்ணு
யும் விணணன் றேது, தண்டறவுண் டாயிருந்து மிலாததெது சரித்
தேயுஞ் சரியா தேது, கண்டிடநில் லாதாயு நிற்பதெது சித்தாயுங்
கல்லா மேது. 34

வாரிடையோ விடமெழுது கின்றதெது வித்திடையின் மரங்
கள் . போல, வீசமிலா லெவ்வனுவி லுலகமெலா மிருக்கின்ற

தியாதி னின்று, மானகடற் றிரைநுரைபோ லொருபொருளும் பிரிவாகா தமைந்த நீரு, மீனமறு நெகிழ்ச்சியும்போ லேதோன்றி யிருமையுமெங் கொருமை யாகும். 35

இந்தவிஞ் வின்பயனை நுமமுணர்வா லேதோன்ற வியம்பு வீரேற்
கந்தமுற வென்குழன்மே லெப்போது மிருக்கின்ற கமழ்போ தாவீ
ழுந்தமுறு புந்தியினல் வகுததுரைக்க மாட்டாது மயஙகு வீரேல்
வெந்தவயிற் றெரிகனறகு விறகாவீ ரென்றாக்கி விளம்ப லோடும்.

மந்திரிமுன் னுரைசெய்வான் மாசிலாப் பரம்பொருளை வகுத்துச் சொன்னய, சிந்தைமுத லாமபொறிக ளாறு லு மெட்டரிதாந் திறததி னலே, யாதமிலசிந மாத்திரமாய் விணணிலுநொய தாம் பரம மணுவே யாகு, முந்துபிர மாண்டமெலா மவவணுவி லேதோன்றி முதிர்ந்து மாயும. 37

தடமான வதன்புறமில் லாமையினல் விண்ணுகுந் தணிப்போ தத்தா
லிடமான விண்ணனரு மின்னதெனத தெரிவரிய வியல்பி னலே
திடமாக விலதாகுஞ் சற்பாவத தாலுளதாயச் செப்ப லாகும் [ம்.
புடமாக விளஙகுதலாற் சிததாகு மறிவதிலாப் பொருட்டாற் கல்லா

தானகு மிகநொய்தா மாகா யத்திற் சகத்திரளாஞ் சித்திரத்தைத் தானே கோட்டு, மானுத வுலகமெலாந் தன்று சோதி யாதலினு லதற்குவே றயலொன் றில்லை, நீநானுஞ் சகபேத வடிவந் தானு நிற்கின்ற வதன்வடிவாய் நீஙகா தென்றும், நாநாவாம் பொருட்புணர்வா னடந்த தாகு நடக்கவிட மிலாமையினு னடவா தாகும். 39

கொன் றிலாமையினு லிலலை யாகு மநவாதஞ் சித்தையிலுண் டாகு மென்று, புடைபெயாநன் மதியமைச்சன் புகலக் கேட்டுப் போதவியர் ததற்பின்பு பூப னேயுன், னுடைய வுணர் வுரையென்ன வவனுஞ் சொல்வா னுலகத்தி லுறு தியிலா

வுறுதி தானே, தடையறுசிற் பரம்பொருளி னுறுதி யாகுந் தற் பரத்தி னியல்பின்னஞ் சாற்றக் கேளாய். 40

கருத்ததனுற் சங்கற்ப விகற்ப மெல்லாங் கைவிடுதல் கைக் கொள்ளப் படுவ தாகுந், திருத்தமுறு தன்விரிவுங் குவிவு தானுஞ் சிருட்டியுங்கற் பமுமாகுந் திரள்வே தாந்தத், தருத்தமுறு வாக்கி யதநி னிட்டை யாகு மவவேத வாக்கியத்துக் கயலு மாகு, முருந் திகழு முள்ளதில திரணடி னுக்கு முள்ளாகு மவையிரண்டி னுருவு மாகும். 41

சராசரமா முலகனைத்து மகரூ பததாற் ருன்செய்யும் விளை யாட்டாகு சகமாய் நின்றும், புராதநமா மொருமையினிற் பிரியா தாகும் பூரணசிற் மாததிரமாம் பொருளே சொன்னுய், நிராசை யுளாத தவாறியும் பரமீ தென்று நிருபனுரைத் திடநிருதி நெஞ்சட் கொணடு, விராவமுத மழைசொரியக் குளிர்ந்த வாபோன் மிகக் குளிர்ந்தாள் சாந்தமுற விளம்ப லுற்ருள். 42

அற்புதமா யமுதமா யறிவே யாகி யத்தமாக முதயமிலா வருக் கன் போலாய்ப், பொற்புமிகும் புந்தியுள வும்மைப் போல்வார் பொன்னடியை முடியாகப் புனைந்தா ரன்றோ, தற்பரமா முலகாளும் வேதந ராவோர் தமையுணர்ந்தோ ரைச்சேர்ந்தாற் றளர்வுண் டாமோ, நற்பயன்போல் வருமுமக்கிங் கரிதின் றேனு நான்செய்யுங் கைம்மாறு நவிலு மென்ருள். 43

சிலையரக்கர் குலமென்னு மெட்டிக் காட்டிற் செறிகனித்தே டிராவளையாய் சகததி லொன்றுங், கொலைபுரியா தொழிலென்று வேந்தன் கூறக் கொலையொழிந்தே னென்றரக்கி கூற லோடுந், தொலைவருமூ னுணவாநீ செய்யு மாறென் சொல்லெனமன் னவன் கேட்பத் தொல்லை ஞானி, லலைவில்சமா தியிலிருந்து பசியை வென் றேற னவுவகையே யின்றுமிருந் தாற்ற லுற்றேன். 44

தெள்ளமுத தாரணையால் வேண்டுங் காலந் தேகமுட னப்பாற் றேகந் தீர்வே, னுள்ளநிறை புணர்வுடையே னென்றுங்

கொல்லே லுண்மையெண வுரைத்தேக வுன்னு வாளைக், கொள் ளரிய நட்பெளிதிற் கொண்டேம் நீயெங் குலமகளா யெம்பதிக்குக் கூட வேகிற், கள்ளருட லிரைதருது முடல்போ மட்டுங் கருது முடல் வாதனைகள் கழலா கண்டாய். 45

பதகருட லிரையைக் கைக்கொண டரும்பசி போய்ச் சமாதிதனை யடையிவ வாறு, காதலுடன் பலகாலுஞ் செய்தி யென்று காவலன்கூ றவுமாக்கி களிகூர்ந் தேகப், போதக மன் னூர்தமது நகர மேவிப் பொன்மனைபுக் காரிரவி பொலிய வந்தான், பாதகாமூ வாயிரரை யாறு நாளிற் பாரதிபனீந் தான ரக்கி பற்றிக் கொண்டாள். 46

பூமகள்போ லங்கிருந்த வடிமைக் கங்குற போதிலொழித் தாக் கர்குலப் பூவை யாகிப், பாமராம் பாதகரைத தோணமேற் கொண்டு பார்த்திபனோ டமைச்சனுக்கும் பணபு கூறி, யேமமுறு மிமகிரியிற் சமாதி மேவ வேகினு ளின்றளவு மிருத வாறே, கோம கனு மாக்கியுநட் பானு ரௌறு குரிசிலுக்கு வசிட்டமுனி கூறி னானல். 47

3—3. கற்கடி

ஆக விருத்தம்—370.

3—4. ஐந்தவர் கதை.

உரைசெ யூசி கதையாலே யுண்மை யாகிப் பரமான
கரையில் பிரம மேயுளதாங காணப் படுவ தொனறில்லை [டோர்
வரையில் சிருட்டி களின்முதலாய மநமே விளங்கு மிதுபொருட்
புரையில் கதைகே ளௌவசிட்டன் புயன்மே னியற்குப் புகல்கின்
[றான். 1

மேவு கதையாற் சிற்சத்தி விரிவே யுலகென் றறுதிவரும்
வாவு மநமாஞ் சிறுமகவு மடமை யாலே வெறும்பொய்யே
தாவு சகப்பேய் வரக்காணுந் தனைப்போ திக்கி லறிந்திடர்போம்
பாவும் விகாரம் பலசேரிற் பவமா மவற்றை விடல்வீடாம். 2

ஒருகால் விரிஞ்சன் சிருட்டியெலா மொடுக்கி யிரவி லுறங்கியபின்
வருகா லையின்மீண் டுலகளிப்பான் வாஞ்சைக் குதவு மநத்தாலே
பெருகா நின்ற விண்ணிடையே பேத மான பலசிருட்டி
யருகா நின்ற படிகண்டா னோர்செய் தனவென் றதிசயித்தான். 3

அதிலோ ரிரவி வருகென்னு யாரே யளித்தா ரெனக்கேட்பக்
கதிரோன் வணங்கி யுரைசெய்வான் கரைநீ ருலகின் காரணமாம்
விதியா நீயீ தறிந்திலையேல் விளம்பக் கேட்பாய் வெண்கயிலைப்
பதியா கியநா வலந்தீவிற் பரப்பா மிடதரோர் பக்கத்தில். 4

சிறக்குஞ் சுவர்ண தடமென்னுந் தேச மொன்றுன் மைந்தர்களா[யே
னிறக்குஞ சிருட்டி படைத்ததநி னெடுங்கா சிபன்றன் குலத்திடை
பிறக்கு மறையோ னிந்துவெனும் பெரியோன் மக்கட் பேறின்றிப்
பறக்குங் கருத்தாற் றேவியொடும் பரமன் கயிலைப் பதிமேவி. 5

தவமேற் கொண்டு பாதவம்போற் சலமே யருந்தி வருந்திடுநாட்
சிவனுண் மகிழ்ந்து வேண்டியதென் செப்பு மென்னச் சிரம்பணிந்து
கவலை தீர வீரைவர் கலைதேர் புதல்வர் வேண்டுமென
வவனங் களிப்ப விவர்களிப்போ டகன்றார் புதல்வ ரவதரித்தார். 6

மைந்த ரொருப துளராகி மறைநூ னிறைந்து வளர்ந்ததற்பின்
றந்தை தாய ரிறந்தேகத் தநயர் கயிலைத் தலமெய்திச்
சிந்தை செய்வார் நல்குரவு தீர வுயர்வன் னியாராவோ
மந்த நிலைசுற் றுதலிலு லதிக நிலைமன் னவாராவோம். 7

அதுவுஞ் சிறிதாம் புவியனைத்துக் கரச ராவோ மதுசற்றூ
நிதிதுன் னியவிந் திரராவோ நிகழ்த்து மதுவு மொடிதல்ல

பதுமஞ் செறியு மயனுதல் பழுதில் பதவி யெனத்துணிந்தா
ருதித மாத்துப் பதின்மருமொத் துயரும் பதுமா தநத்திருந்து. 8

பிரம னுமே சிருட்டியெலாம் பிறப்ப தெம்பா லென்றுள்ளே
திரம தான மாத்தாலே சிந்தித் துடலிற சிந்தையற
மரம தென்ன விருத்தலுமே வருநாட் பலபோய் மனோபாவ
முரம தாகி யயனுனெ ரொருப துலக முளதான. 9

மாவா னகதநி லிவாபதது வகையிற சிருட்டி தந்தனரா
லினமா மவற்றி லோரிரவி யானு மென்று வேகினுற்
கனமா மாநதின் விரிவாலே காணுஞ் சகங்க ளுளவாமென்
றாவா காதேதோன் மாததாலே யளிததா னிராமற் கருள்செய்தான்.

3—4. ஐந்தவர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—380.

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை

பொருவில் சகத்தை யளிப்போனும் புருடன் றானும் புகன்மாமே
கருது மாநதின் செயல்செயலாங் காயச செயல்கள் செயலன்றாம்
பருதி யுரைசெய் புதுமறையோர் பதுமா தநாய்ப் பார்படைத்தார்
பெருமா மாத்தி னுயர்சததி பிறரா லறிதற் கெளிதாமோ. 1

உள்ள முடலைப் பாவிக்க வுடலா யதனு லுள்ளயரும்
வெள்ள ஞாநத் தவருள்ளே மேவா நின்ற பாவனையாற்
பொள்ள வுடலி னலந்தீது புந்தி செயயார் புராதநநாட்
கள்ள வினைசெ யகலிகையுங் காவிந் திரனு மிதற்கொப்பாம். 2

என்ன விவர்க ளாரென்று விராமன் கேட்ப முனிசொல்வான்
முன்னர் மகத நாடுடையோன் மொழியிந் திரத்துய்ம் மானென்றோர்

மன்ன னவனுக் குயிர்போல மகிழுந் தேவி யகலிகையாஞ்
சொன்ன நகரி லொருவனுளன் றூர்த்த னவன்பே ரிந்திரனாம். 3

அன்னா ளந்த வகலிகையு மவ்விந் திரனுஞ் செறிகதைகேட்
டின்னா ளிந்த வகலிகையு மிவ்விந் திரனை யினிதணைந்தா
டொன்னாட் பிரிந்தோர் கூட்டமெனத் தூர்த்த சூடா மணியுடனே
சின்னாண் மகிழ்ந்தொன் றுமளவிற் செங்கோ லரசன் செவிப்படுத்
தார். 4

கேட்ட வேந்தன் மிகமுனிந்து கிளரு நீரி லமிழ்வித்துங்
கோட்டு மதமா வெதிரிட்டுங் கொடுந்தீக் கொழுந்திற் குளிப்பித்தும்
வாட்டுங் கசையான் மோதுவித்தும் வருத்தஞ் செய்ய வருந்தாம
னாட்ட மெதிர்பார்த் துளமொன்றி நகைசெய திருந்தார் நலிவுண
ரார். 5

அரச னோக்கி மிகவியப்புற் றறவும் வருத்த வருந்தாவா
றுரைசெய் திடுமி னென்றலுமே யுள்ளங் களிப்பா ருரைசெய்வார்
வரைசெய் புயத்தா யெங்கண்முக மதியி னமுதம் விழியருந்தக்
கரைசெய் யரிய களிப்பான்மெய் காணேம் வருத்தங் காண்பேமோ.

அரிந்த பொழுது முடற்றுன்ப மறியே மொன்றி லன்பாகிப்
புரிந்து பற்று மனத்தினுடல் பொன்ற வரினுந் துயர்தோன்றாத்[பார்
தெரிந்த பொருளின் மனமழுந்திற் றேகத் தொழில்வே றெவர்காண்
விரிந்த முனிவர் சாபமும்பல் வினையு மதனை மீட்பரிதாம். 7

மாண்டு வாளா போனவுடன் மட்டொன் றில்லை யவையெல்லாந்
தாண்டு மனத்தா லுண்டாகுஞ் சலத்தா லன்றிக் காடுண்டோ
தூண்டு மனமே முதல்வடிவாய்த் தூல வுடலம் போனாலும்
வேண்டு முடல்கள் விரைந்தெடுக்கும் விரியுங் கனவிற் செயல்போல.

இந்த மனமே யொடுங்கிடலு லேது மறியா தெனக்கேட்ட
வந்த நிருபன் பரதனெனு மருகின் முனியை முகநோக்கிச்

சிந்தை மயலுற் றிருந்துமிவர் சிற்பா வனெசெப் பினரென்று
புந்தி மகிழ்ந்து புறநாட்டிற் போமென் றவரைப் போக்கினனால். 9

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—389.

3—6. மநத்தின் கதை.

இந்தக் கதையை விளையாட் டென்ன விசைத்தோ மெவர்க்கு
மந்தத் தமதா முடலொன் றயலா முடலொன் றவற்றிற்
சிந்தைச் சரீரம் விரைவிற் செயல்க ளெல்லாஞ் செய்து
தொந்தித தலையு மற்ற தூல வுடலொன் றறியா. 1

என்றான் வசிட்ட னவனை யிந்தச் சடமா மநத்துக்
கொன்று வடிவ மிலதா முள்ள வடிவை விரிதது
நன்று புரைப்பா யென்று ஞாநக் குரிசில் கேட்பப்
பொன்று விதிசொற் படியே போத முநிவன் புகல்வான். 2

அகில சத்தி யுடைத்தா யநந்த மான பரமம்
புகல்சங் கறபத தோடே பொருந்தும் வடிவே மநமா
மிகலுஞ் சததோ டசத்தா யிரண்டி னுள்ளுந் தோன்றிப்
பகருந் தொழில்க ளோடே பயில்பா வனையு மஃதே. 3

எங்கே யெனினுந் தோன்று மிந்த மநதனை முத்திச்
சஙகே தததா லூகந் தன்னிற் கூட்டி னன்றும்
பஙகே ருகனே தியதோர் பழைய கதைநீ கேட்பாய்
வெங்கே தழுமச் சழுமாய் வெறும்பொய் யாமோர் வநமே. 4

அநிநேர் கோடி சீள மநந்த கோடி காத
மிதிலோர் புருடன் கண்கை யெண்ணி லாத துடையோன்

சிதரு நின்ற நினைவோன் சேணு யகன்ற வடிவோன்
பதரு நின்ற கணையம் பலவுங் கரத்தாற் பற்றி. 5

தனைத்தான் சிதற மோதித் தகர்ந்தே யுலறி யலறி
யனைத்தாந் திசையு மோடி யவசமாகி யடிபட்
டெனைத்தா முறுப்புந் தூளா யிருளாய் நடுக்க மிகுந்த
வினைத்தாழ் வுறுபாழ்ங் கிணற்றில் வீழ்ந்து நெடுநாண் மெலியும். 6

மீட்டு மெழுந்து வந்து மெய்யின் மோதிக் கதறி
யோட்டந் தனிலே சுழலு முயர்முனை நிறைந்த கருவேற்
காட்டின் முறிய விழுந்து கனலிற் புழுப்போற் பதைக்கும்
வாட்டந் தவிர்ந்து கதலி வனத்தின் மகிழ்வுற் றிருக்கும். 7

கதலி வனத்தை விட்டு கருவேல் வனத்திற் சுழலும்
பதறிக் கிணற்றில் வீழும் பலகா லுழலக் கண்டு
விதரு வகையாம் பற்றி வீணே வருந்து நீயா
ரெதுசெய் கின்றாய நினைவென் னென்ன வவனீ திசைத்தான். 8

யானென் றொருவ னில்லை யிங்கோர் செயலுங் காணே
னீநின் றுரைக்க நினைந்து நின்றாற் றளரா நின்றே
னூனென் றியவெம் பகைநீ யுன்று லின்ப துன்ப
நானின் றறிந்தே னென்று நல்குந் தன்னை நோக்கி. 9

இடிக்கு முகிலின் மழைபோ லிரங்கிக் கதறி யழுதா
னொடிக்கு ளழுகை விட்டு நுணுக்கந் தன்னை நோக்கி
வெடிக்க நகைத்தா னெடிதா மீள வெமது முன்னே
தடிக்கு மங்க மனைத்துந் தானே யடைவே தவிர்ந்தான். 10

விதியின் வசத்தா லிவனோ ரிடமே மேவ லுற்றா
னெதிர்வந் தொருவ னயலே யிவன்போ லடியுண் டேக
முதல்வந் தவனைப் போனு மொய்ம்பா யுணர்ந்த வந்தப்
பதிகன் றானும் போனான் பழைய வடிவ மொழிய.

பிறிது மொருவன் வந்தப் பெரிய கிணற்றில் வீழ்ந்தான்
சிறிதல லாத காலந் திரும்பி யேறக் காணேம்
வெறிதுன றியவவ் வந்ததில் வேறு மொருவன் வரலு
மறிது மென்னத் தகைந்தே யான தெல்லா முரைத்தேன். 12

ஓதிற் றொன்றுங் கேளா துரப்பி யிகழ்ந்து மேன்மேன்
மோதிக் கொண[illegible] போனான் மூர்க்க ரவனைப் போல்வார்
வாதிப் புறுவார் நிறைந்து வயிர முள்ளாற் செறிந்து
பீதிக் கிடமா யிருள்சூழ் பெருங்கா டின்று முளதால். 13

அறவே கொடிதாய வெந்த வடவி யெனினு மறியார்
நறவே கமழ்ந்து குளிர்ந்த நந்த வனம்போன் மகிழ்வா
மறவே லரசே யென்ற வசிட்ட முனியை நோக்கித்
துறவே புரிவா யிவற்றைத் தோன்றச் சொல்வா யென்றான். 14

கேட்ட குரிசி லறியக் கிளர்மா முனிவ னுரைப்பா
னட்ட வடியு முடியு நடுவு மின்றிப் பொய்யாங்
கூட்ட மாகி யாழ்ந்து கொடிதாய் விகற்ப நெடிதா
மீட்ட வுலகத் தியல்பே யாமுன் சொன்ன வனமே. 15

புகையார் வநத்திற் புருடன் புலம்பிச் சுழலு மனமே
தகையா நின்ற நாமுந் தனிவி வேகந் தானே
பகையா மிதனு ளுள்ளம் பாதை யறிந்தா றின்தான்
மிகையார் மநங்க ளிகழ்ந்து வேட்கை வசத்தோ டினவால். 16

விதறி யோடு மநங்கண் மேவு நரகங் கிணறு
கதலி வநம்விண் ணுலகாங் கருவேல் வநமண் ணுலகாஞ்
சிதறி விழுந்த கிணற்றிற் றிரும்பி யேறா தொழிந்தோன்
பதறி நரகம் புகுந்து பாவந் தொலையா ததுவாம். 17

முனையார் முள்ளொன் றதுதான் மோக மனிதர் மடவார்
நினையா வின்ப துன்ப நின்று லடைந்தே னீயே

வினையா மென்ற துணாவால் வீபு மனனோந் துரைத்த
தனையா ரழுத தென்ற தாசை யறுக்கு மலக்கண. 18

போதம் பாதி யாகிப் புரண மாகா மனந்தான்
காதல் விடினுக தயாதல் கதறி யழுத தனுவாகு
சீத மாக மகிழ்ந்து சிரித்து நின்ற தென்ற
தேத மில்லா ஞானத் தேக மான மகிழ்ச்சி. 19

முடிவின் ஞானத தாலே மோகம் விட்ட மனந்தான்
வடிவை மாயக்கும் பொழுது மகிழு மதுவே மகிழ்வாம்
நெடிய மொயம்பி னுலே நிறுதநிக் கேட்டே மென்ற
தொடிவின் ஞான வலியா லுள்ள மொருப்பட் டதுவே. 20

அங்கத் தறைந்து கொண்ட தடர்கற் பனைக ளாலே
பங்கப் படுவன் றுயராம பாநதோ டினதென் றதுதான்
மஙகத் தருவா தனையான் மருண்டு சுழல்வ தாகுஞ்
சஙகற் பமுமவா தனையுந் தனைத்தான் வலைபோற் றளைக்கும். 21

கோச காரப் புழுப்போற் கொடுங்கற் பனைவா தனையாற்
பாச மடைவ ரியாரும் பகாந்த மாநதின் கதையை
மாசி லாத மனத்தான் மதிதது மனத்தை மாய்ப்பாய்
தேச முடையா யென்று தெளிந்த வசிட்ட னுரைத்தான். 22

3—6. மனத்தின் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—411.

3—7. பாலன் கதை.

முழுதுசத் தியுமாய்ப் புரணமா யென்று முடிவறு பிர்மமா
வந்துதான், பழுதின்றா கிடம் மாமலா தில்லைப் பரமமா யிதிலிலா
தில்லை, யெழுதருஞ் சத்தி யாவுமா யிலங்கு மில்லைகளோர் காவ

மொன் றுளதாம், வழுவிலாப் பிரம முடையசிற் சத்தி மறிதரு முடல்களிற் றோன்றும். 1

காற்றிலே யசைவுங் கல்லிலே திடமுங் கனலிலே சூடும்வான் றனிலே, தோற்றலா மையுநன் னீரிலே நெகிழ்வுந் தொலைவுறு மாய் விலே மாய்வு, மூற்றமாம் விதையின் மரஙகளும போல வுள்ளுறை பிரமசத திகடா, மாற்றல்சால கால தேசசித திரத்தா லவனியிற் சாலிபோற் றோன்றும. 2

பரமமே யெஙகு மென்றமுண் டாகும் பயின்மந நத்தினுன் மநமாங், தரமறு பந்த முத்திபே ருலகாஞ் சததிக ளனைத்துமாய நிற்குந், திரமறு தனையாக் கன்னைசொற கதைபோற் செப்பிய வினைவயெலாந் திரமாங, கரமலர் முகிலே யென்றனு மந்தக் கதை யினை யிராகவன் வினவ. 3

சித்தவஞ் சனையின் மூலமாங் கதையைச் செல்வனுக் கருந்தவ னுரைப்பான், மெய்த்தக விலாதோா சிறுவனீ யன்னை விரும்பி யோா கதைவிளம் பென்னச, சததியம போல வெறும்பொய்யே யுரைப்பா டாணிபன் குமரரோா மூவா, சுத்தவீ ரமுநற் குணங் களுஞ் சிறந்தோர் சூனிய நகரிலே யுறைவோர். 4

மூவரி லிருவர் பிறநதில ரொருவன் மூலமாங கருவினு மில்லை, யாவதுங் கருதித் திரிபவர் விண்ணி லளவறு பழமாச் சோலை, மேவலு மதனிற் செழுஙகனி துயதது வெம்பசி தணிந்து மேற் சென்றூா, காவரு காக மூன்றுநன னதிகள் கரைபொரு திரையொடுங் கண்டார். 5

ஓடுநன் னதியி லிரண்டுநீ ரிலலை யொன்றுவெண் மணலதா மிதனி லாடிநீர் துளைந்து பருகினு ரந்தி யாகிமேல் வருநக ரடைந்தார் [று வீடுமூன் றெதிர்ந்தா ரதிலிரண் டில்லை மேன்மர்று சுவரிலா தொன் [illegible] சுவரிலா வீட்டினுட் குடிபுகுந் திருந்தனர் குமரர். 6

ஒருவருங் காணு நகரிலே வெளிவீட் டுறைபவர் காகபாத் திரமூன், றருகுறக் கண்டா ரதிலிரண் டோடா மறவிலுந் தூளியா மொன்று, சொருபமில் கடத்திற் றுரோணமூன் றதனிற் றுரோண மூன் றகன்றுமிக் கிருந்த, பருஉரி சிலைததாஞ் சமைதறுவா யில்லாப் பகவரெண் ணிலாக்குமூன் படைத்தார். 7

அவரெலா நிரம்ப வுண்டபின் மிகுநத தருந்தினர் வேட்டைக ளாடி யிவர்கணமூ வருமங் கிருந்தன ரென்ன விளமையா னமபினன் சிறு புவநமூ மிவவா றறிவிலோர் காண்பர் புகனமந விரிவுசங் கற்பம[வன விவரமா மிதனு லுலகமா மிதனை விடுகிரு விகற்பமா யிடுநீ. 8

3—7. பாலன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—419.

3—8. சித்தன் (சாம்பரிகன்) கதை.

தங்கள்சங் கற்பத் தாலறி வில்லோர் சாலமோ கிப்பர்நல் லறிஞர், பொங்குநல் விசார மதியினுன் மயங்கா புத்தியாற் பொய்ம் மையை யொழித்துத், துங்கமெய் யுணர்வாய் பந்தமற் றிருந்துந் தொடர்புறு பந்தமுண டென்று, பங்கமுற் றயரே லமலமா யழியாப் பரம்பொருள் பந்தமுற் றிடுமோ. 1

அந்தமற் றென்றுய் விகற்பமற் றறிவா யழிவிலாப் பரம் பொரு ளிருக்கப், பந்தமுற் றவரார் முத்திபெற் றவரார் பாவனை விகற்பமே யனைத்துஞ், சிந்தனை விரிவு பாதமா மதனைத் தீர்ந் திடன் முத்தியா மாதலின், சொந்தலீ லையினுற் றூரமா மணித்துந் தூரமு மண்ணிதாய்த தோன்றும். 2

கருத்தின்வல் லமையாற் கற்பமோர் கணமாங் கணமொரு கற்பமா மிவற்றைத், திருத்தமா யுணர்த்து மொருகதை யதனுற்

செகமெனு மிந்திர சாலங், குருத்துவ மான மாநத்தினு ளிருக்கும்
கொள்கைதோற் றிடுமென வுரைப்பா, ரொருத்தனிங் கரிச்சந்
திரகுலத் துள்ளா னுததர பாணடவ நாட்டோன். 3

செநதிரு வாணி புகழ்மகன் விந்தை செறிபுயன் லவணனும்
பெயரோன, மந்திர நிறைந்த வமைச்சர்தற சூழ மணிகொள்சிங
காதநத் திருப்ப, விந்திர சால வல்லவ னொருவ னெய்தின
னிறைஞ்சிநின் றேததிச, சந்திர னனைய பீலிகை யேந்தித தராபதி
காணகெனச் சுழற்ற. 4

சுததமாம் பரத்தாற் பலவித சிருட்டி தோற்றிட மாயைதோற்
றுதல்போற், சித்தனுற் காட்டிச் சுழற்றுறு பீலித திகிரியை மன்
னவன் பார்த்தா, னத்தலந் தனிலே சைந்தவ தேசத் ததிபதி விடுத்
தவோர் தூதன், றத்துறு புரவி யொன்றுகொண டெய்திச்
சதமகன் பரிக்குநே ரென்று. 5

மன்னவ வுனக்கென் றெங்கள்கோன் விடுத்த வயப்பரி யென்
றலுஞ் சித்தி, னின்னது போல்வு திலீலநீ யிதனி லேறுவா யென்
றன னினையோன, சொன்னவை கேட்டுச சித்திரம் போலது
துரகமே காட்டமாய் வேநதன், கன்னலீ ரிரணடங கிருந்தன
னறிஞா கவலைதீர் சமாதியுற் றென்ன. 6

வேத்தவை யிருநதோ ரையமும் வியப்பு மிகுந்தன ரரும்பிய
கமலப், பூத்திர ளோடை போறகுவிந் திருந்தார் போதமோ ருபா
தியோ டலைந்து, மூர்த்தமோ ரிரண்டு சென்றபின் றவிசின் முன்
னுற வீழ்வுரு நின்ற, பார்த்திபன் றன்னை யயலுளோர் தாங்கப்
பரந்துழன் மநந்தெளிந் துணர்ந்தான். 7

அனையவன் றன்னை யமலநெஞ் சினைநீ யயர்வுற வந்ததென்
னென்ன, வினையமந் திரியர் வினவலும் வேந்தன் விழித்திது
கேளுமென் றுரைப்பான், றுனையுறப் பீலி சுழற்றியிச் சித்தன்

சொல்லிட மயங்கியிப் பரிமே, னினைவுற வேறி வேட்டையின் பொருட்டா னீணெறி கடிதுறச் சென்றேன். 8

அறிவறு மநத்தா லயர்வுறு போகத் தறிவிலார் மருண்டுபோவதுபோற், செறிநெடுந் தூரம் பரியினாற் சென்று தீயினா லியாவையும வெந்து, பொறியெழும் பாலை வநத்திலே புகுந்து புரவியுமியானுமெய் வருந்தி, யெறிசுடா மேற்பா லெய்துறு மளவு மிடருற மயங்கிநெஞ் சிளைததேன். 9

குடுமபபா ரத்தை விவேகிகள் கடக்குங் கொள்கைபோற் பாலையைக் கடந்து, நெடுமபணை நாவற கடம்பெலு மிச்ச நிறைந்துபுட் குரலினா னிரம்பி, யிடும்பைதீர் சோலை யெய்தலு மாங்கோ ரிளங்கொடி பிணித்ததென கழுததிற், கடும்பரி யெனைவிட் டகன்றது கங்கை கலந்தவர் பாவமே யென்ன. 10

கழுத்துறு கொடியா லூசல்போற் றூங்கிக் காவுறை தென்றலாற் குளிர்ந்து, முழுத்திற மோகத் தழுந்திநெஞ் சயர்ந்தேன் முழுக்குநற் பூசனை நியமம், விழுத்தகு நல்லா னின்றியே நிசியாம் வீணபொழு தணையவப் பொழுதிற், பழுததவல் விருளுந் துன்பமுங் குளிரும் பல்லறை யோசையுந் துணையாய். 11

மநததிரு ளகற்று மறிவுபோ லந்த வல்லிரு ளிரவியந் தகற்றப், புனைததுறு கொடியை யறுத்தவ ணிறங்கிப் பொழில்புகுந் தொருவரைக் காணேன், கனத்ததோர் பகலி லெட்டிலொன் றூன கடிகையங் ககன்றதற் பின்ன, ரினத்தலா னொருத்தி தன்னைமுன் னெதிர்ந்தே னிரவினை மதியெதிர்ந் தன்ன. 12

கருகிய நிறமுங் கருநிறத் துகிலுங் கைத்தலத் தந்நமு மாகி, யருகுவந் துறலும் பசிப்பிணி யாற்று தவளைநா னன்னமே யந்நந், தருதியென் றிரந்தேன் பசியினா லெவர்க்குந் தாழ்வுவந் துறுமெனல் கண்டேன், வருதவஞ் செயாதோர் விருமபிய பொருட் [illegible] 13

சோலைதோ றுழலு மவள்பிற கேகிச் சோருமென் பசிததுயர்
சொல்ல, நீலநின றுரைப்பா ணீசாகந நிகையா னினக்கென
தந்நமா மெனனின், மாலையிட் டெஙகள் சேரியிற் பிதாமுன்
வந்தெனைப் புணாதியே விநத, வேலையி லளிப்பே னென்றலு
மியைந்தேன் விருப்பொடு மளித்தன ளந்நம. 14

நலகிய பாதி யநநமு மருநதி நாவலின கனிசசுவை பருகி,
யொலகிய துயாபோ யிருததலும் புறதகி லுலாவுநல் லுயிரென
வென்னைப், புலகிய காததாற் பறறினள பிதாமுன் போயினள
யாதரா சரீர, மல்கிய பயஞசெய நாகிலே கொடுபோய மறுக்கமே
செயயுமா றென்ன. 15

நணபுறு மிவனென் றுயக ளுக நல்கெனத் தாதையும பொருந்
திப், பணபுற விருவர் தமையுமவே தாள பநதந வநத்தினின
றகனறு, கண்புகத் தோனறுங காலனா தரைப்போற் கருநிறத்
தவனகொடு போகி, யுண்புலால் வீசுஞ சேரியி லடைந்தா னொருப்
படு மணஞ்செய்வா னுனனி. 16

வாநரம் புரவி குக்குடங் காகம் வராகமென் பனவாிந
தெடுப்ப, ஆனரம் புணஙகப் பறவைவீழ்ந தலைய்ப வுலவிய சிறுவா
கைத தசைசயி, லீனவீ யிரைப்ப வுதிரமு மென்பு மெல்லையில்
சேரியி லெய்திக், காநரம் பைகளே நாடடிய குடிலிற கடிமணந
தொடங்கினர் களிப்பால். 17

மலிநலூன் றுன்னுஞ் சிறுகலந் தேக்கி மருகனல் லவுனென
மகிழ்ந்தாள், கலியிலுங கறுத்த கூன்கிழ மாமி கடையாமற் றியா
வருங் கூடி, யொலிபடு பறைகண் முழக்கினர் மதுவு மூன்களுஞ்
சமைததன ளவளை, நலிதரு பாவம் யாதரா சரீர நல்குமா றெனவவ
18

கடியபா தகங்க ளுருவுகொண் டனைய கடையர்கல் யாணநா
ளொழின், முடிதனு மவ்வேள் டெண்மதி கழித்தேதன் முகின்முலை

பூத்தவன் வாணாள், கொடியதோர் விபத்து தருந்துயர் போலோர் குழந்தையை யளிக்கவக் குழந்தை, வடிவற வெந்த கட்டைபோ னிறந்தது வளர்ந்தது மூர்க்காதம் மனம்போல். 19

பின்னாளு வாணடிற் பேதைமை யளிக்கும் பிறப்பென வொருமகப் பெற்று, னென்னவண் மீட்டு மாசையிற் றேன்று மனர்த் தமே யென்னவோர் குழவி, தன்னையு மளித்தா ளிவரொடு நெடு நாட் டங்கினன் குடும்பபா ரத்தி, னின்னலா லவாதா பத்தினால் வருந்து மிடும்பையாற் சரைத்ததென் யாக்கை. 20

வெம்புறு மூப்பான் மெலியுநா ளந்த விந்தவெற் பருகுறு சாரற், பைம்புயன மறுத்து மண்ணினீர சுணடிப் பசியினு லுயிரெ லாம் பதைப்பக், கொம்பொடு கொடியும புலனும்வெந் தெங்குங் கோடையாற பொடிபட வானு, மெம்புதுக் கிளைஞ ரிறந்தவ ரநேக ரங்கணு மேகின ரநேகர். 21

தனையரி விருவர் தோள்களி லிருப்பத் தலையின்மீ தொரு வனைத் தாங்கி, மனைவியோ டேகி மெயயெரி கொளுத்த மாய்வுறு தந்தநா டகன்றோர், பனையடி நிழலின் மைந்தரை யிறக்கிப் பதைப் பொரு சிறிதொழிந் திருந்தேன, வினைநர கேறிப் பழவினை யோடே மேவிய வின்பம தென்ன. 22

வளைதரு மூப்பால் வழிவருந் துயரான் மைந்தர்க ளிருவரை யணைக்கக், களைகொலோ துயிலோ சாயந்தனன் மனைவி கண்டுளங் கரைந்துநா னிருந்தே, னிளையவன் றுயிலா தென்மடி யேறி யிருந்துநீர் சொரிதர வழுது, விளைபசி யாற்றே னுதிரமு மூனும் வேண்டுமிப் போதுதா வென்ன. 23

இட்டமா மினவ லென்னெதிர் பதைப்ப வென்செய லேதுமற் றுயிர்போய்க், கட்டைபோ லிருந்தேன் விடாதவ னழுதீ கண்ணி னீர் கண்டுமக் கரைந்து, மட்டிவன் வாழா னென்றுயிர் விடுவான்

வனக்கனல் வளாததநில் வீழக், கிட்டிநின் றுகைத்தே னிந்தவா
சநத்தின கீழ்வுற வீழ்வுறு மளவில. 24

தாங்கினீர பலருஞ் சயசய வென்னத் தாக்குறு பல்லிய
முழக்க, வீஙகுணர் வுற்றே னீசனன் றாகி லவனனு மன்னவ
னுனேன், நீங்குறு சிதநன் செயலின்மோ கித்தேன் சீவனுக்
கவத்தைக ளநேகம், பாங்குற வுளவென் றறிந்தன னென்று பகர்
வொளித்தனன் சித்தன். 25

இருந்தமர் திரிகள் சித்தனன் றிவனுன் றேற்றில னிமைப்பி
னுண் மறைந்தான், பொருந்திய வுலக மநவிரி வென்றே புலப்
படக் காட்டுவான் விடுத்த, திருந்திய தெய்வ மாயையீ தாகுஞ்
செப்புமிச் செயலினுற் றீரப், பெருந்தகை பரதின் விகாரமே
மநமாம் பேருல கென்றன னென்றான். 26

3—8. சித்தன் கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—445.

---

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோப தேசம்.

ஆயம நத்தின்செ யல்செயலர் மதஞ் வொழிந்ததொ ழிந்துள்தா
மேயம நத்தின் லைவொழித்தோர் மிகவு நல்லதி யாநத்தோர்
தூயம நமாயி டில்வெற்பாற் சுழலாக் கடல்போற் பிறப்பிறப்பா
மாயைமு யக்கங்கெ டுமென்று வசிட்டன் மீண்டுமு ரைசெய்வான். 1

தளையா நிற்கும் பலபோகச் சங்கற் பஞ்சேர் மநவிருத்தி
முளையால் வளரு மாமாயை மோக மென்னு நச்சுமரம்
விளையா நின்ற மநநோய்க்கு மேலோர் விதித்த பரிகார
மிளையா தெளிதா யதனுலே யியற்ற லாகு மிதுகேட்பாய். 2

மிகமா லுறுபல் பொருள்களையு மேவா தொழிததோர் மனம்வென்றோ
சுகமா யெளிதாயத தனகருரித்தாந் துயர்தீர் நிராசை யறிவுரியோர்[ர்
சகமார் மனித புபூவொப்பார சான்றோ ருரைதத நூற்பழகி
யகமா நினைவு தீர்மநத்தா லயரு மநதைத திருப்பிடலாம். 3

இரும்பா லிரும்பு திருந்துவபோ லியற்று மநத்தான் மநந்திருந்துந்
திரும்பா நிராசை வடிவாகிச் செறியுந் தன்று லியற்றுவதாய்
விரும்பா நின்றோர்க் கெளிதான வெய்ய மநதநி லுபசாந்தி
பெரும்பா ரந்தீர் நற்கதியாம பிறிதோர் கதியு நன்றாகா. 4

வாவும நத்தைய சங்கற்ப வாளா லறுக்கினி தைந்தெங்கு
மியாவும துவாம்பொ ருடோன்று மிந்த வழிநின றறிவாலே
மேவும நதைவி ழுங்கியதின் மேலா மாயாவி கற்பமெலா
மோவும தியால றிவுகடந் துளத்தை விழுஙகும் பொருளுணர்வாய். 5

வருந்தி முயன்று மநந்தன்னை மாற்றி யில்லை யுண்டென்று
திருந்த பதததி லிருந்திடுவா யிடாதீர செல்வ மிடரின்றிப்
பொருந்த வேண்டு மநமவென்றற் புவந மூன்றுந் துரும்பாகுந்
திருந்த வினிதென் றனவெல்லாந் தீதாய்த தோன்றின் மநமாளும்.

சித்த விணணிற் றிகழுறியாந் தியாநத தாலே யறிவென்னு
மொத்த படையா லையமற வுளத்தை யறுப்பா யறுததற்பின்
மெத்து துயர்போ மவனிவனென் மேவு மென்ன ததுவிதுவாய்
வைத்த விவையே மநமிதனை மறப்பாம வாளா லறுத்திடுவாய். 7

பெருகத் திரண்ட முகிலெல்லாம் பெருங்காற் றாலே யொருவுதல்
வருகற் பனைமா சத்தாலே மநம்போ யிறக்கு மநமிறந்தாற் [போல்
பொருகற் பாந்த மாருதமும் பொங்கு கடலும் புவியனைத்து
முருகச சுடுபன் னிருகதிரு மொருகால் வரினு மிடருண்டோ. 8

தன்னைக் கொண்டே தனையறுக்கிற் றுறேய்ச் சகல பூமிக்கு
முன்னைத் தலைமை போலின்ப முதிர நிறைந்து வக்றபனைக்கே

ன்னித் திகழ்தற் பதம்பற்றிச் சுகத்தை யடைவாய் பலவாக
வுன்னிப் படர்கற் பனைச்செல்வ முடைய மனமே யுயிர்ப்பகையாம். 9

உள்ளப் பகைவன் பலவிதமா யுறுகாட் சிகளால் வெல்லாமற்
றெள்ளத் தகுசந் தோடமெனுஞ் செல்வ முடைய நிராசையினாற்
கள்ளத் தனிநெஞ் சினைவெல்வாய் கற்றோர்க் கன்பாய் நிர்மலமாய்க்
குள்ளக் குளிர்ந்தாங் காரத்தாற் கூறா காது சமபாவம். 10

தாழ்வு முயர்வு மில்லாத சமபா வனையாற் பிறப்பில்லா
வாழ்வு நல்கும் பரமபத மாறாப் பதமா மலைவாலே
வீழ்வு றாத மனமரிதாம் வெம்மை கனலை விடாததுபோ
லாழ்வு செய்யு மலைவுமன மகலா வறிவி னலைவுமனம். 11

அலையு மந்த மனமுலகா மலைவு போகின் மனங்கெடுமிந்
நிலையே தவமு நூற்கருத்து நிமல வீடுந் துணிபொருளுந்
துலைவி லலைவே மனமாயை தொடர்வா தனையு மதன்பெயரா
மலையு மனமு மதுவாதனை மாறா விசாரத் தான்மாய்ப்பாய. 12

மெத்து கின்ற வாதனையை விட்டான் மேலா னலமுளதாஞ்
சத்தி னசத்தி னிடைநின்று சைதந் நியத்திற் சாட்டியத்தி
லொத்து நடுநின் றலைவதுவே யுள்ள மாகு மிவ்வுள்ளஞ்
சித்தின் முயல்வாற் சித்தாகுஞ் சடத்தின் முயல்வாற் சடமாகும். 13

ஊக்க முளதாய் மனமொன்றி லுறைக்கி லதுவா மாதலினாற்
றாக்கு மனத்தை மனத்தாலே தள்ளி யேறித தளர்வின்றி
யாக்க மழிவில் பதம்விரைவி லடைவாய மனத்தை மனத்தாலே
நீக்க லதான தகைமைத்தா நிருப னிறுத்து நெறிபோல. 14

பிறவிக் கடலிற் காதலெனும பெருவாய முதலை பிடித்தீர்க்க
விறவுச் சுழியாற சுழலுமவாக் கிதய நாவா யெட்டாவா
மறமூற் றுளத்தை யுளத்தாலே மாயத்துப் பிறப்பில் வருந்தாம
லுறவுற் றனைநீ யுய்விப்பா யுயிர்க்குப் பிறரா லுய்வுண்டோ: 15

எந்த வெந்த வாதனைக ளிதயத் தெழுந்த வவையெல்லா
மந்த வந்த விடத்தழிக்கி லதுவே மாயைக் கழிவாகு
முந்து போக பேதமென மொழிந்த விருவா தனைவிட்டு
வந்த பாவா பாவங்கண மாற்றி விகற்ப மறமகிழ்வாய். 16

வேறு.

அறிபவற் ருசை யறிலது தானே யவித்தையு மாமுமாண் டது
வாம், பொறிபயி லாசை துன்பமா கிராசை புகலரு முத்தியா
மின்பம், பிறிவறு தனது முயற்சியா லுணடாம் பேதைய ருண்
டெனு மவித்தை, செறிதரு பொய்யாப நாமமாத திரமாய்ச் சித்
தெனத தோந்திடி லிலதாம. 17

எனறலு மிராம னவித்தையின் செல்வத தெழுந்தற னெருங்கு
மிவ விருடா, னென்றுமிங கின்றி யெவவகை நீங்கு முரைத்தரு
ளினனநீ யென்ன, வன்றவ னுரைபபான் வன்றுயர் முட்சேர்
வன்பவக் குழியின்மன னுயிரை, யொன்றவீழ்த ததனே டொக்க
வீழ் மாயை யுணடெனி னுணமைநோக் கிலலை. 18

பிறப்பெனு மாயைக் கரையதா யெஙகும் பீறிவறு பெரும்
பொரு டோன்றி, விறப்புறு மாயைக் கிசைசையே வடிவா மிதனுடை
நாசமே வீடு, சிறப்பில்சங கற்பஞ் சிதைந்திடி லிதுதான் றேய்ந்
திடுஞ் சித்தெனுங கதிரோன், புறப்படி லிதய விசும்பில்வா தனை
யாம் பொஙகிருள் போமெனப் புகல. 19

கண்டன வனைத்து மாயையே யென்ருய் கண்ணெனுங் ததது
வத் தாலே, தண்டற வதுதான் கரைந்துபோ மென்ருய் தத்துவ
மாவதே தென்ன, வெண்டவ னுரைப்பான் காண்பவற் றிடைசென்
றெய்திடா தெங்கணுஞ் சமமா, யுண்டென லாகி நாமமற் றுயர்ந்த
வுணர்வுதற் பரமமா முணர்வே. 20

இவையெனு மனைத்துஞ் சிற்கன மாகி யிறப்பிலாப் பிரமமே யென்று
நவையுறு மாமாங் கற்பனை யில்லை நாசமும் பிறவியு மென்று

மவையெலாம் புவா மூன்றினு மில்லை யறுவகை விகாரமு மில்லைக்
கவையறு சமமாங் குறிபெறு மறிவு மாத்திரங் காணநின் றுளதால்.

கேவல மாகிக் கேவல வொளியாய்க் கேடறு சுத்தமாய் விரிவா
யோவலி லறிவு மாத்திர மாகி யுறுதுய ரொன்றுமற் றுறி
மேவரு மிரத மினைத்தினுக் கொத்து விகாரமற் றுளபொருளிடத்தே
தாவறுந் தனது நினைவையே விரும்பித் தன்வயத் தெழுந்ததோ
ரறிவு. 22

செப்பிய வறிவு முடிவில்சங் கற்பஞ் செய்ததிற் சென்றிடு மிதுதா
னிப்பிர மத்தின் மாமதா மிதனுக் கெண்ணில்சத் திகளுள வாகுங்
கப்பிலா தெங்கு நிரந்தரஞ் செய்யுங் கடுமையா மிம்மாந் தனிலே
யப்பிலே தோன்றுந் திரைகள்போற் பேத மாகிய வல்லபந் தோன்
றும். 23

உள்ளுறு சங்கற் பத்தினுற் றோன்று முள்ளமற் றதனினு
லொடுங்குந், தள்ளுறு காற்று லெழுந்தீக் கொழுந்து சமிப்பதுங்
காற்றினுற் போல, நள்ளுறு பிரம மனமுநா னென்று நாடுதன்
மகத்துறு பந்த, மெள்ளுறு மிடமும பிரிவிலாப் பொருளே
யாமெனு மழுத்தமே வீடாம். 24

மடமையுந் துயரு மவயவ நிறைந்த வடிவமு முடையனு
னென்றே, படர்தரு மவற்றிற் கேற்றபன் னடையாற் பாசமும்
பந்தமு முளதாஞ், சடமுறு மிவற்றி லேதுமொன் றல்லேன் றசை
நரம் பென்புந் ரல்லே, னுடலின்மே லான பரமநா னென்னு முறுதி
யோர் மாயைசெற் றுணாந்தோா. 25

தானலா தான வுடன்முதற் பொருளிற் றுனெனும் பாவனை
யாய, வூனமா மாயை யுணாவிலோர் விதிக்க வுள்ளதா முணர்வு
ளோர்க் கிலதா, மாந்த நினைதத தைம்பொறி யியற்று மன்னவாக்
கமைச்சர்போல் விரைவி, லானநன் மதியான் முயற்சியாற் போகத
தாசையா தனையவே சறப்பாய். 26

என்னுடை மைந்த ரென்னுடை நிதிநா னிவனவ னிதுவது வென்னு, மின்னுடை நிலைமை யிந்த்ரசா லத்தால் வீங்கிய வாதனை யோங்கும், நன்னுடை நிலையஞ் ஞானமா நிலைபோய் நாசமா மையிற் கருத் தொழிவாய், நின்னுடை வடிவி லவற்றைநீ யென்றே நினைவி லார் போல்வருந் துவதென். 27

மூகமாய்ச் சடமாய்ச் சுகாசுகங் களிலே மூழ்கியோர் பயனற வருந்துந், தேகமார் நீயா ரகோகோ வீதோர் சித்திர மிருந்தவா காணு, யேகமாய் மெய்யா யிலங்கிய பிரம மெங்குமா யிருக்கவுந் தோன்றாச், சோகமாயப் பொய்யாய் விளங்குறு மாயை தோன்றுரு திருக்கவுந் தோன்றும். 28

படிகநன் மணிகள் பற்றிபாய் நிறங்கள் பற்றறப் பற்றுறும் படிபோன், முடிவறு தொழிலிற் பின்விருப் பின்றி முடித்தியென் றருந்தவ வசிட்ட, னெடிதுரைத் தலுமே பாதநுவ கேளாய் நிறை குணத் திராகவன் கேட்டு, மடியறு விதய பங்கய மலர்ந்து வசிட் டனை நோக்கியீ துரைத்தான். 29

அற்புத மீதொன் றிருந்தவா றென்னே யம்புய ஞானநா லாலே, வெற்பினம் பிணிப்புண் டறநெரி வதுபோல் வெறும்பொய் யா மாயையா லுலகம, பற்பல துயரம் பயில்வதாந் திரணம் பருவயி ரதநின்வன் புறல்போ, லுற்பவ மிலங்கு மதனினு லேற்கு முறுதி யை யென்றுமீட் டுரைப்பான். 30

ஈதுமோ ரைய மென்மநத துளதா வியம்பிய லவணனு மன்னன், மாதுய ரடைந்த தென்னெனக் கேட்ப வசிட்டமா முனி யதற் குரைப்பான், நீதகன் மநத்தா லியற்றலா லந்தச் செயல்பய னுடல்புசித் திலதா, லோதுறு மந்த மன்னனோர் நாளி லுபவநத் தொருவனு யிருந்து. 31

இருதயத துணர்வான் பிதாமகன் குருவா மிராசசூ யஞ்செய் வோ மெனனுக், கருதிய மநத்தான் மகதநிலுக் குரிய கலப்பையக்

ளனைத்துமுண் டாக்கிச், சுருதிநூல் வழியே சாலையிற் புகுந்து துறவுரை வரிததருச் சித்து, வருதிரென் றிமையோர் களைமறை மொழியால் வரவழைத் தாரழல் கிளப்பி. 32

கடவுளர் முனிவர் மறையவர் பூசை கடைப்பிடித் தாரொரு வருடந், தொடர்புற நடததித தன்பொருண் முழுதுந் தொலைவுறத் தாநமா வழங்கித், திடமுறு மநத்தான் முடிநதபின் பகலுஞ் சென் றது விழிநதன னிதனு, விடவிய மாமே துன்பவின் பஙக ளெய் துறப் புசிப்பதென் றுணர்வாய். 33

சித்தன தியல்பு செப்பிடக் கேண்மோ திருந்திய லவணன் முன் னெய்தி, வித்தையான் மயக்கஞ் செய்துள சிததன் மீண்டு போ யொளித்தன னுங்கே, யிததனை செயலுங கண்டுட னிருந்த வெமமையீ தென்னென வினவ, வததிறல் வேந்து மியாவருங கேட்ப வகத்துணர்ந் துரைத்தன மனைததும். 34

ஈங்கிது புகல விராகவ கேட்டி யிராசரு யததிலே லவணன், பாங்குறு மந்த்தாற் ஜெருகுநதவா யாரும் பன்னிரு வருடம்வன் றுயரிற், றீஙகுறு வருத்த முறதலான் மகவான் சேணினின் றொரு வனே யேவ, வாஙகவன் சிதத னுகியே லவணற் கருந்துய ரளிதது டகன்றான். 35

மற்றுமொன் றுரைக்க வள்ளலே கேட்பாய் மடமையாம் பூமி யேழ் பதமா, முற்றுள ஞாந பூமியேழ் பதமா மொழிநதவிப் பதங கடம் மிற்றும், பற்றுள் வாகு மொன்றொடொன் றளாவிப் பயில் வன பதக்கண்மட் டிலவா, மற்றமில் சொரூப நிலைபெறல் வீடா மதின்மு வுறுதனு வென்னலே. 36

அடக்கமா யுரைத்தே மலைதறிந் தவர்க்கு மறிகிலர் தவர்க்குநற் குறிக, டொட்டக்கமில் சன்மரத் திரமதா மறிவின் சொரூபநின் றிசைவிலா தவரே, விடற்கருங் காம முதற்பகை கடந்தோர் மெய்

யறி விலார்கடப் பரியோா, நடக்குறு காட்சி விதத்தில்வீ ழறிவே
நோக்கருஞ் சொரூபத்தி னழுவல. 37

சொருபம்விட் டகலன் மோகமாம் வேறு சொல்லிட முன்பு
பின் பிலலை, யொருபொரு ணினைவை யொழித்துமே லப்பா லொரு
பொரு ணினைவுறி லந்த, விருபொரு ணடுவு ணினைவற விருக்கு
மிதுசொரு பதியல பிதுதான், மருவுகற் பனைமாண் டசைவில்கற்
போலாய வருநனுச் சுழுத்திதீர வடிவாம. 38

நானெனும் பிரிவும் பேதமு மற்று நல்லறி வாயலைச யாத
மாநத நிலையே சொருபமா முனசொன் மடமையாம் புவிபதங் கேட்
யீனமாம விநது நனவுமே னனவு மியன்றமா நனவுமந நனவி [பா
லானதோர் கனவுங கனவுமிக் கனவி லடர்நனு வுஞ்சுழுத் தியுமே.39

இத்திற மேழு மோகமாய் செருக்குற் றிவைபல பெயர்களை யெய்துஞ்
சித்திலே நின்றோ ரறிவுயே ரின்றிச் செறிமல மின்றிமேல் வந்து
வதியா நிற்குஞ் சிததசீ வாதி வருபெயா செயல்களுக் கிடமாய்
வித்துரு பமதாய் நின்றிடு மதனுல் விதைநன வாமுதற் பதமே. 40

இதுவறி வுக்கு முதலவத் தையதா மிதத்துறப் பிறந்தபின்
னிவனு, னிதுவென தெனப்பண் டிலாமையா னுய்தா யெழுந்
துள வறுதியே நனுவா, மிதுதனை யொழிய விவனவ னுனே யிது
வது வென்னதென் றெண்ணு:, மிதும்முதற் பிறப்பிற் றொடர்ச்சி
யாய்ப் பருக்கு மிந்தநிச் சயம்பெறு நனுவாம். 41

அறிந்துள தெனினு மறிகிலா தெனினு மமூந்துறத் தானது
வாகிச், செறிநதுள நனவிற் சித்தராச் சியமே செய்வது நனுக்கனு
வாகு, மெறிந்தகா னலினீர் சுத்திகை வெள்ளி யிருமதி யிவைமுதற்
பலவாய்ப், பிரிந்தபே தக்க னனவிலே படூரும் பெற்றியாற் கனவு
பல் விதமாம். 42

அற்பகா லத்தி லநேகமாகு செயல்கண் டறிந்தன மெனுங் கன வழிந்து, முற்படு செயலை நினைவது கனவா முனதுகண் டதனைநா ளகன்று, பிற்படக் காணும் பொருள்களை மறந்து பெரும் பொழு துணர்வுற நோக்குஞ், சொற்பன நனவு போனன வுக்கே தோன்றுமிச் செயலகனா நனவே. 43

அறுவகை யவத்தை யகற்றிய சீவ னடைந்துள வவத்தையி னியற்கை, யுறுசட மாகி மேல்வருந் துயாகூ ருணர்வுள தாமிது சுழுத்தி, துறுபுவ நங்க ளிதனிடை யிருளிற் றொலைவுறு மிப்பது மேழும், பெறுவன பேத மொன்றுறா ருகும் பேதமை யவதை யிவ வேழும. 44

ஞானபூ மியைமுடிவிற் பேத மாக நவிலுவர்வா தியர்வற்றி னமக்கு நல்ல, தானதிலை யிசையறிதன் ஞான மாகு மறிந்தவிவற் றந்தமே யழிவில் வீடா, மானமுறு சுபம்விரும்பல் விசார மெய்தன் மனஞ்சிறுக லுண்மையிலே மன்னி நிற்ற, லீனமறு சங்கற்ப மறல்ப தாரதத வெண்ணமறுத் திடலுரிய மிவையே ழாகும. 45

இவையறிந்தோர் மோகமெனு மளற்றில் வீழா ரிவற்றியலா முத்திவரி லிடாமீண் டில்லை, நவையுறுமோ கதொடுநா மடைவ தென்னே நல்லோரா னன்னூலா னன்று ஞானச், சுவைபெறுது நிராசையினா லென்று நாடல் சுபம்விரும்ப லாகுமிந்தச் சுபேச்சை முற்றிக், கவையறுநல் லோரியற்கை யாசா ரங்கள் கைவருதல் விசாரமாக் கருதல் வேண்டும. 46

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்டினைத் தலும்விடயத் திச்சை மாற்றி, நினைவுகுவி வதுசிதநஞ் சிறுக லாகு நிகழ்த்தியவிம் மூன்றாலு நெஞ்சந தன்னில், வனைதருமவ விரதநி லுண்மைப் போத மன்னுதலே யுண்மையிலை மருவ லாகு,

மனையனவிந் நான்காலு முண்மைப் போதத் தழுந்தியயற் சங்கமற லசங்க மாகும். 47

அறைந்தபத மைந்தாலுந் தானும் போதத் தழுந்தியவின் பத்த மைவாற் புறனு முள்ளு, முறைந்தபதார்த் தங்கண்மறந் தயலோர் வன்பா லுணர்வதுவே பதாரத்தநினை வொழிதலாகு, நிறைந்த விவை யாறுலும பேதம் போக்கி நிலைபெறுதற் சுபாவத்தே நிற்ற றனே, மறைந்தபொருள் வெளியாக்கு துரிய மாகு மாசறுசீ வனின்முத்தர் வழியீ தாகும். 48

சொன்னதன்மே லுடலிறந்த முத்தர் மேவுந் துரியாதீ தப்பத மாந் துரியச் செல்வ, தன்னுணர்வாற் றனையறிந்த பெருமை சான்ற தலைவனு லெயதலுறுந் தன்மை யாகு, மன்னியவிப் பத மடைந்த சீவந் முத்தா மகிழ்ச்சிமறுக் கத்தழுந்தா மரபி னலே, யந்நியர்சொல் வழிதுயில்விட் டெழுந்தார் போல வடுத்தனசெய் செய்யா ராகி வாழ்வார். 49

இஞ்ஞான பதமேழு மிகவும் புந்தி யெய்தினர்க்கல் லது தோன்று விவற்றை யெய்தி, லஞ்ஞான மிலேச்சனே யெனினுந் தேகி யதேகியெனி னும்முத்த னைய மில்லை, மெய்ஞ்ஞான மென்பது தான் மாதநின் கட்டு விடுதலிது பெறிலிதுவே வீடு பேறும், பொய்ஞ்ஞானக் கானலினீர் முதலா மோகம் பொய்யெனப்போ மடமையும்பொய் யென்னிற் போகும். 50

தனையறியு நிட்டையுளோர்க் கெய்த லாகுந் தத்துவபூ மிக ளறிந்த தலைமை மேலோர், நினையவுந்தா மூவுமுரியார் பொறிக ளென்னு மெடும்பகைவென் றோரழியா நிலையி னின்றோர், துனை தருப்ல் லுயிரிறைஞ்ச மேலாய் வாழுஞ் சுரேந்திரரு நரேந்திரருந் துரும்பாய்த் தோன்று, மனையபெரும் பதம்பெற்றோ ரவரே யாருமல்லாதோர் பவக்கடலி லமிழ்ந்தா நிற்போர். 51

உளமொடுக்கு முபாயமே யோக மாகு முணர்வுறுபூ மிகளிந்த வுபாய மாகும், வளமிகுமிப் பூமிகளா லன்றி யிந்த மாதேவ பெரிய பத மருவ லாகா, யளவறநீ நான்றான்வே றென்று மின்றி யபே தமா யநாமயமா யமல மாகிக், கிளாசுகமாய்ச் சாந்தமா யறிவா யொன்றாயக் கேடின்றிப் பெயரின்றிக் கீழ்மே லின்றி. 52

பாவனையு மபாவனையு முகுலு மீறும் பற்றுமுள தும்இலதும் பலதே [illegible] றினைக ளின்றி விணணிலே யி[illegible] , [illegible] தாம் வாக்கா லெட்டரிதா [illegible] , [illegible] றை காசி யாசை யொ[illegible] ரு மொவுவ. 53

வேறு.

எ[illegible] கைய[illegible] [illegible] யியிருற் பெரும்பிரம மிருமாயை யேற்றங் கேள்மோ. [illegible] னை மொம்மரக்கர முன்கண்ட வி[illegible] , [illegible] டியிரி [illegible] உலொடும போய் [illegible] , [illegible] லொ மைச்ச ரு னெண்ணி [illegible] யுடன் சமைந்து போனான். 54

தென்றிசைசென் றனன்மீட்டுந் திக்குவிச யஞ்செய்யச் செல் வான் போல, முன்றிகழும் விந்தகிரி முற்படடான வடக்கொழிந்த மூன்று திக்கிற, றுன்றிஉளர் வநமெல்லாஞ் சுற்றிஞ னனிநொந் தான் சூழ லொன்றி, லன்றுகரு தியகருதது வடிவெடுதத தெனப் பழைய வடவி கண்டான். 55

காலனகர் கிராமக் கடியவநத் துலாவுதலுங் கடையர் செய் கை, போலவன்முன் சஞ்சரித்த தலங்களுமச் சேரிகளும் பொருந் தக் கண்டான், சாலவியந் தானந்தக் கடையர்கடைச் சியர்குடில்க டப்பா வண்ண, ஞாலநா பதிநோக்கி வியப்பினன் மநமயக்க நண்ணி நின்றான், 56

கருத்தயருந் துயர்கவைப்பக் கண்கலைந்து மெய்கலைந்து கதறா நின்ற, விருத்தையர்தங் கூட்டத்தின் மிகமெலிவால் வாய்விட்டு விம்மி விம்மி, யொருத்திமுத லெவிறந்த தன்கிளைஞர் பெயரெல்லா முலையா நின்ற', பெருத்தநெடுங் குரலாலே யிவவாறு புலம்பினுள் பேத மாக. 51

மாறுன விதியாலென் மடிவிட்டு மடிந்துபோ மைந்தர் காளோ
வேறாகி யெத்தூர மேகினீர் யாமுகத்தே விழிக்கின் றீரோ
கூறுன செங்குன்றின் மணிமாலைத தோளாலே குளிரப் புல்லி
யாறுத வென்னெருப்பை யாற்றுவா யோமகளே யந்தோ வந்தோ

முன்னஞ்செய் தவத்தினற் றேடாத மாநிதிபோன் முன்வாய்தெய்திப், பொன்னனுர் நின்குலத்தோ ரவர்மயல்விட் டென் மகளைப் புணர்ந்து வாழ்ந்த, மன்னனு மருமகனே மறந்தனையோ மதிமுகத்தை வந்து காட்டாய், *பின்னைநா யகவுனக்கென் பேதை செயுஞ் சிறுபிழையாற் பேதித் தாயோ. 59

வன்பிறவிப் போராற்றில் வல்வினையா குந்திரைகள் வந்து கூடித், தன்பிறவி யரசியற்கை தவிர்ந்தெமது தையலுக்குத் தலைவனுகிப், புன்பிறவிப் புலையரைப்போற் பூதலத்துப் புரந்தானும் புன்மை பூண்டான், மின்பிறவி நிற்கரிது மிகக்கொடிது மிகக் கொடிது விதியே யென்றுள். 60

என்றழுது வவள்புலம்பி யிசைத்தவெலா நனிகேட்ட லவணனுங்கே, நின்றுளதன் சேடியரா லவடியரந் தனையாற்றி நேயத் தோடுங், கன்றியநின் னிடரேது நீயார்நின் மகளார்நின் காத லோரா, ரொன்றுமொழி வறமொழியென் றிலன்வினவப் புலைக் கிழத்தி யுரைப்ப தானுள். 61

* பிந்த முறும்படி என்றும் பாடம்.

ஈதுபுலைச் சேரியிதி லொருபுலைய னென்கணவ னிவனுக் கிங்கோர், மாதுபிறந் தனளவளை யிந்திரன்போ லொருமன்னன் வந்து சேர்ந்தான், போதுநெடும் புணர்வித்த விதியாலே யவண் மூன்று புதல்வர்ப் பெற்று, ளேதுறுநல் வினைபோலத் தீவினைவந் தென்கிளைஞ ரிறந்து போனார். 62

நெடுங்காலம் வாழ்ந்ததற்பி னீலமுகிற் றுளிவறண்டு நிலனீர் சுண்டிக், கடுங்கால னிகர்கலியாற் றிசைதிசைபோய்க் கடைய ரெலாங் கழிந்து போனார், நடுங்காநின் றனதுயருந் தனிமையுமே துணையானே னாங்க ளென்ன, வடுங்கால வேல்வேந்த னமைச்ச ரைப்பாரத் ததிசயித்தா னவச னாகி. 63

வேண்டுவன கொடுத்திவளை வெந்துயர்தீர்த் தந்நகரின் மீண்டு மேவி, நீண்டவுல கத்தியல்பு மாயையினவல் வெபமுமவ னெடிது கண்டான், காண்டகைய பரம்பொருளு நாமுரைப்ப வறிந்தமைந் தான் கருணை வள்ளா, லீணடியவிம் மாமாயை கடப்பரிய வன் மோக மியற்றுங் கணடாய். 64

இலதுளதா முளதிலதா மிம்மாயை வல்லபத்தா லென்ன லோடுங், கலநமுறு சொறபநத்திற் கண்டதெலாஞ் சாக்கிரத்திற் கணட தென்னே, குலமுநிவ வெனக்கேட்ட வள்ளலுக்கு முநி யுரைப்பான கொடிய மாயை, யலகறுமோ கம்புரியுங காதிகதை யாலிதுமே லறிய லாகும். 65

காகதா லீயம்போல் வாதனையின் வசத்திலுளங கலந்து நிற்கு மேகமுறத் தம்மிற்று மென்றுணர்வி னிலைநின்றே றியம்பா நிற்ப ராகலினுன் முன்னுளிற் சித்தனாற் புலைசசேரி யாகக் கண்ட மோகமதே பின்னாளுங் கண்டதுவே றன்றுநா மொழிந்த வேந்தன்.

மன்னவன்கண் டுளகனவின் மதிமயக்கந் தன்னையே மலையின் சாரா; லன்னவரு நன்னினைவா லறிவுற்றார் லவணனு மறிவின்

ளேற்றந், துன்னிவரு கடையர்மாங் களிற்றேற்றக் கடைய ரெனத் தோன்றும் போத, மின்னார பதிமாத்திற் றோன்றியதான் மாமாயை யேது செய்யா. 67

தோன்றியவை விளக்கத்தா லுண்மையா மைம்பொறிக்குந் தொடர்பாய் நிற்கு, மான்றபதார்த் தங்களெலா மறிவினு லொழிந் துண்மை யாக மாட்டா, வென்றறியா னறிபொருளா மிரண்டி னிடை யறியாநக் கியைந்த ரூப, மூன்றியறி பொருளறிவா [illegible] யுற்றிடுவ துயாந்த வீடு. 68

[illegible] பொ[illegible]தே யுள்ளமுறி ல[illegible]ற்றினடு வுண்மை யா[illegible], [illegible] சா[illegible]மிலதா ய[illegible]யாய்ப் பிரியே [illegible], [illegible] குடும்பிபொ[illegible] [illegible]றிட்டை மாற்றித், [illegible]ராம் பரமாத்தின் [illegible]வக்க[illegible]த்[illegible] விருந்தபடி [illegible] நிற்பாய். 69

[illegible] பட்டைதனைப் பிணித்துழற்றும் வா[illegible]கனையாம் பெரிய பாச, ம[illegible]றப்பெரிய முயற்சியினு லறுத்திடுவாய் பரமமா மறிவின் முன்னே, பு[illegible]ப்படும்பொய் யாமுள்ளம் புடைகவிகற் பங்க ளெனும் பொயயைக் காட்டுன், சிறப்புளவின் னிலதாயு மிலதான நீலநிறஞ் செறிய தேபோல். 70

சோகமுறு சங்கற்ப நாசத்தான் மனமாளிற் றென்று தொட்ட
மோகமெனு மூடுபனி விட்டகலுஞ் சாற்கால முதிர வந்தான்
மாகம்விளங் குவதென்ன நல்லறிவு மாத்திரமாய் மாயா தாகி
யேகமாய் வடிவினறிப் பிறப்பிறப்பி லாப்பிரம மிலங்கு ளாய்தாய்.

3\. உத்பத்திப் பிரகரண இதோபதேசம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—516.

4. திதிப் பிரகரணம்.

4—1. சுக்கிரன் (பார்க்கவன்) கதை.

எழுது வோனு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளு மிலதாகி
வழுவி லாத விணணிடையே வந்து தோன்று மோவியநதான்
பழுதின் மேவுந் தனைத்தானே பாரா நிற்கும பலபொறியு
நழுவு துயிலி னாலன்றி நனவான் மேவுங கநவொக்கும். 1

கரியாய்ச் சமமாய் நொய்தாகிக் கலந்த விகற்பந தீரறிவிற்
பரியா நின்ற வுலகமெலாம பற்றி பாயதல கணணடியிற
றெரியா நின்ற பொருள்போலாஞ் செறிகா ரணகா ரியமின்றிப்
புரியா நின்ற வுலகெல்லாம் பொலிந்து பிரமத திடையிருக்கும். 2

சொன்ன வுலகங களுக்குருவந் தோன்றா நின்ற மாததிரமாம
பிநந மின்றி யாவையுமாய்ப் பேரா வறிவாய்ப் பெருவிணணாய்
மனனு பிரம மொன்றென்றே வருந்தி முயன்று பாவிப்பா
யன்ன நிலையே கைவந்தா லலைவற றுள்ள மறிவுருவாம. 3

ஈற்றுப் பலசே ரொருகற்போற் கிளருஞ் சகஙகள் செறிபிரமந
தோற்றப் படுமா லிரணடென்னத தொடர்கா ரணம்வே றிலாமையி
லாற்றச் சகமென் றொன்றிலதா மறிவே யுளதா மனைததுலகுந் [று
தேற்றப் பிரமத் திருக்குமிவை தெளிய வெளளி கதைகேட்பாய். 4

முன்ன மொருநாட் பிருகுமுனி முதுமந் தரமால வரைச்சாரன்
மன்னு தவஞ்செய் யுழியவன்றன் மைந்தன் மதிமான் மதியனையோ
றன்ன தாதை கழற்பிரியான் றனிமெயஞ் ஞாந மஞ்ஞாந [ன்
மென்னு மிருபார் வையினடுவே யியஙகா நின்ற பெரும்பதத்தோன்.

செறியந் தரத்தே நிற்கின்ற திரிசங் குவைப்போற் சுக்கிரனு
மறிவோ டறியா மையினடுவே யமரு நாளி லவன்றனை
பிறிவில் சமாதி யுறநிற்பப் பிரியா வெள்ளி தனியிருந்து
வெறிய விசும்பை நோக்குதலும் விண்மா தொருத்தி வரக்கண்டான்.

மந்தா நிலத்தா லசைகின்ற மந்தா ரஞ்சூழ் மலர்க்குழலா
டந்தா வளதநின் பிடிபோலத் தனியே வரலு மெதிர்நோக்கிச்
சிந்தா வசனு யவள்வடிவைத் தியாநித் திருகண் முகிழ்த்திருந்து
முந்தா நின்ற வேட்கையினுன் முடிவின் மனோராச் சியமுயன்றான்.

பொன்னாட் டணங்கே யிவளந்தப் பொன்னாட் டியானும் போய்ப்புகுந்தே, னின்னாட் டமர ரிவர்போற்ற வெழில்கூர் சிங்கா தநததிலிவன், மின்னுற செறியு முகிலென்ன வேந்தா மிவனைச் சூழ்ந்துமதன், றன்னுற களிக்கு மரமயைாதஞ் சமுக மிவையென் றுளதுணர்ந்து. 8

இமையோ ரிறையை யிவன்வணங்க விவனை யவனு மிறைஞ்சியபின, னமையா வின்ப விண்ணாட்டி லகலா துலவு மவ்வளவிற், சுமைவாா கொங்கை யரம்பையருட் சொன்ன வவண்முன் ேறான் றுதலுங், கமையா வன்பாற் கண்களிப்பக் கண்டா னவளுங் கண் ணுற்றாள். 9

இருவா விழியு நினைவுகளு மேக மாக வுறப்பற்றி
யுருகு மளவிற் சங்கற்பந தொன்றும் பிழையா வுயர்வெள்ளி
கருகு மிருணமு டுகவென்று கற்பித் திடலுங் கற்பாந்தப்
பருவம் போலு மிருள்சூழப் பலரு மகன்றா பலதிசையும். 10

அன்னு ளிவனை வந்தணைய வழகார் தருநீ ழலிலொருபாற்
றன்னு முயங்கி யோருயிராய்த் துன்ப மில்லா வின்பத்தி
னன்னு ளாகச் சதுரியுக நாலு நாலு நடந்ததற்பின்
முன்னும் புரிந்த தருமமெலா முடியு முடியு மெனுங்கருத்தால். 11

விழுந்தான் புவன மண்டலத்தின் மெய்யை மறந்தா னிவன் சீவன், கொழுந்தார் மதியின் கலைசோர்ந்து குளிர்ந்த பனியாய் நெல்லாகிச், செழுந்தா ணெல்லைத தசார்ண தேச மறையோன் சமைத்தருந்த, வெழுந்தா துவுமாய்ச் சுக்கிலவன் இவன்பா ரியை யான் மகவானன். 12

அன்னான் முனிவர் தொடர்ச்சியினா லரிய தவமோர் மநுக்
காலம், பொன்னார் வரைசூழ் வனத்திடையே புரிந்தா னவனங்
கொருபெடைமான், றனாலொருசேய் நரவடிவாய்ச் சாத னானா
னவனைப்பார, பின்னா னின்ற பேதைமையாற பேரா வுண்மை நிலை
பெயர்ந்தான். 13

மற்று மளவில் பிறவிகளின் மருள்வா தனையாற் பிறந்திறந்து
முற்று முயர்கங் கையின்றடத்தோர் முனிவன் மகவாய் முனியானான்
பற்று முயிர்போய் முதற்காயம் பவன னாலும் வெயிலாலும்
பெற்று வளர்த்த பிருகுவினைப்பாற் பெரிது முணங்கி யென்பாகி. 14

பிருகு முனிவன் பெருமையினாற் பிணங்கு மிருகம் புள்ளினங்க
ளருகு மணுக லறமணமே லங்க முழுதுங் கெடாதிருப்பத்
திருகு மனந்தீர் சமாதியிலே தெய்வ வருட மாயிரம்போ
யிருகண் மலரத் தவமுனிவ னிட்ட மகவை யெதிர்நோக்கி. 15

அறத்தின் வடிவா யஞ்சலிசெய் தருகே யிருக்கு மகற்காணா
வறக்கு முடலின் கங்காளம் வறுமை வடிவா யெழுந்ததென
நிறக்கு நிரப்பாக் கியமவடிவாய் நிற்ப தென்ன வெதிர்கிடப்பத்
துறக்கு மந்தான் பிருகுவெனுந் தூய்ய தவத்தோ னனிநோக்கி.

மென்றோல் போர்த்த வெலும்புமனை வெளிக டோறுந் தித்திரிப்புள்
சென்றோடுவது முதரகுகை செறியு மண்டூ கத்திரள்க
ளொன்றோ டொன்று பாய்வதுங்கண் டுற்ற வாறென் னெனவறிவா
னின்றோர் கிலன்றுஞ் சினனென்றே நேய மைந்தன் றனைநினைந்
தான். 17

அடைத்த காலத் தன்றியென் றரிய மகவை யகாலத்திற்
றுடைத்த காலன் றனைக்கணத்திற் றுடைப்ப னென்னா விடைப்பா
விடைத்த வர்போற் பிருகுமுனி வெகுண்டு சாப மிடநினைப்பக் [கன்
கிடைத்த காலனடுநடுங்கிக் கிளரைம் பூத வடிவெடுத்து. 18

வதந மாறுங் கரமாறும் வாளுங கயிறுங் குண்டலமும்
பதந கவசத் துடன்மேவிப் பாந்த சேனை புடைசூழ
விதந முநியை வநதணுகி வேண்டிக் கொள்வான் மெத்தென்ன
நிதந மூல மெனுங்கால னிமல முநிவற் கிவையுரைத்தான்.

ஈன்ற நியதி பாலிக்கு மியாங்க ணின்னை யீறில்லா
வான்ற தவத்தாற் றுதிசதிடுது மல்லா தில்லை யாதலினாற்
சான்ற தவத்தை வெகுகோபத் தழலாற் சுடுத றகவன்றாற்
றான்ற மூழிக் கநலுமமைச சுடாது நின்சொற் சுடவற்றோ. 20

குடும்ப வலையிற் பிணிப்புண்ட கோடா கோடி யுருத்திரரு
நெடும்பங் கயக்கண் மாதவரு நிலையா மென்றை றொலைவுற்று
ரிடும்பை யுலகி லெனக்கடந்தா ரில்லை யாரு மெனக்கிரையாம்
படும்பல் லுயிரு மியாம்படுத்தல் பகுதி யாய பழநியதி. 21

எமது விதியன் றிந்நியதி யென்று முள்ள படியாகு
மமல விழியிற் செயவேனு மருந்து வேனு மிலவாகும்
விமல மல்லா விழிக்கிவர்கண் மிகவு முளவாம் விதிவயத்தாற்
றமது வினைவாற் பல்லுயிருஞ் சநிக்குங் கற்ப முடிவிற்போம். 22

கற்ப தான மறைதருசிற் கண்ண தெங்கே சிரத்தையதாய்
நிற்ப தெங்கே யுயர்வெங்கே நெடியோர் விளங்கு மிந்நெறிக்கே
யற்ப ரான குருடரென வயர்வ தென்னத் தம்வினையா
லுற்ப விக்குஞ் செயல்பாரா துருத்துச் சபிக்க வுரியாயோ. 23

மநமே புருடன் மற்றில்லை மநத்தின் செயலே செயலாகுங்
கநசீ வநத்தாற் சீவனுமாங் கவர்நிச் சயத்தாற் புத்தியுமாஞ்
சினவு மபிமா நத்தாலே தீய வகங்கா ரமுமாகுந்
தனது விகற்ப சாலத்தாற் றானே சகமாந் தனிமநமே. 24

ஆத லானுன் புதல்வனுநீ யலைவில் சமாதி யமர்போதிற்
காத லாலே சுக்கிரனுங் காயந் தன்னை யிவணிருத்தி

மீதில் விச்சு வாசியெனும் விண்ணாட் டணங்கை மேவியபின்
னோது புவியிற் றேசார்ண வொருவே தியன்பா லுற்பவித்து. 25

கோசல தேசந் தன்னிற் கொற்றவ னாகத் தோன்றி
வீசலர் வநதி னூடே வேடனா யுதித்துக் கங்கை
மாசல மருவு பாரின் மராளமாயப் பௌண்ட ரத்திற்
பேசரு நிருப னானன் பெருங்கதிர் குலத்து வந்து. 26

சாலுவ நாட்டிற் பாநு மந்திரத் தலைவ னானன்
மேலுயர் கற்ப காலம் விஞ்சையர் வேந்த னானன்
வாலுணர் வுளதா யங்கோர் மாதவன் மதலை யானன்
சேலுகள் சவவீ ரத்திற சோந்தசா மந்த னானன். 27

திரிகத்த தேசந் தன்னிற் றேசிகச் சைவ னானன்
முருகார்சூழ் வேட ரூரின் மூநகிலா ரணிய மானா
னரிணத்தோரா பிறப்பாய்ச் சீர்ண சாங்கலத் தமர லுற்றான்
விரிவில்சூழ் பனையின் காட்டில் வெஞ்சினப் பாந்த ளானன். 28

இவவண்ண மநந்த யோநி யிழிவுயர் வாக வெய்தி
மைவண்ண மநத்தி னாலே வாதனை வயத்தி னின்று
மெய்வண்ணக் கங்கை மாட்டோர் மெய்ம்முநிக் குமார னாகிப்
பொய்வண்ணப் பொறிக ளென்னும புன்பகை யறுத்து வென்று. 29

வரிசடை பலவுங் கட்டி வாசுதே வப்பேர் மேவிப்
புரிதவத் தெண்ணூ றாண்டு பொருந்தின னினது மைந்தன்
றிரிதரு கனவை யொத்த சித்தத்தின் மயக்கந் தன்னைப்
பரிவுறக் காணடி யென்னிற் சிற்கணாற் பார்த்தி யென்றான். 30

காலனீ துரைப்பக் கேட்ட கலைமுநி ஞானக் கண்ணாற்
பாலகன் செய்கை யெல்லாம பார்த்தனன் கணத்தி னெல்லை
மேலதா மொளியாற் றோற்ற மாத்திரம் விளங்கி நல்ல
சீலமார் புந்தி யென்னுந் தெளிந்தகண ணடியிற் பாய்ந்த. 31

வானதிக் கரையி னின்று மந்தரச் சார லிற்றன்
மேனியில் வந்து சார்ந்த மெய்ம்முனி வியந்து சால
ஊனமில் காலன் றன்னை யொன்றலா வேண்டு கோளா
லானதோர் காத லில்லா வருமுனி பகர்வ தானான். 32

முழுதுணர் தரும நீதி முதல்வனீ கால மூன்றும்
பழுதறத் தெரிதி நீயே பாலராய்ப் பரம ஞான
மெழுதலி லிளைஞ ராகு மெம்மனோ ரென்ற லோடுங்
கெழுதகை யுலகை நக்குங் கேடறு நிலைமைக் காலன். 33

மாதவன் கையைப் பற்றி மந்தரக் கந்த ரத்தின்
மீதகன் றமர ராற்றை மேவின னியாரி லாங்கே
பேதமாம் வாசு தேவப் பெயரொடு மிருந்த சேயைக்
காதலான் முனிவன் கண்டான் காலனு மிதனைச் செய்தான். 34

இங்குற்ற சமாதி நீங்கி யிவனைமைக் காண்க வென்று
சங்கற்பஞ் செய்த லோடுஞ் சமாதிவிட் டிவரை நோக்கி
வெங்குற்ற மில்லா மைந்தன் பணிதலும் விரும்பி யாருந்
துங்கத்தோ ரொருகன் மீது மூவருஞ் சூழ்ந்தி ருந்தார். 35

வாசுதே வப்போ மைந்தன் மற்றிவா தம்மை நோக்கித்
தேசுடை யுமது நல்ல தெரிசனப் பேற்றி னாலே
மாசறு தவத்தா னூலான் மகங்களாற் றநத்தாற போகா
வேசுறு மோகந் தீர்ந்தே னிதிலமு தின்பஞ் செய்யா. 36

என்றுரை செய்தோன் றன்னை யியன்முனி யினிது நோக்கி
நன்றுயர் ஞானஞ் சேர்க நவைதரு மடமை தீர்க
வுன்றனக் கென்ற லோடு மூனக்கண் ணிரண்டு மூடிப்
பொன்றலின் ஞானக் கண்ணாற் புராதந மெல்லாங் கண்டான். 37

நீத்தன பிறவி யெல்லா நிமிடத்தின் ஞானக் கண்ணாற்
பார்த்தபின் வியந்து சொல்வான் பகுதியா மிகுதி மோகம்

கோத்தனா லங்க ளாகிக் கோரவென் மநத்தி னூடே
யாத்தமாய் வளரா நின்ற தகோவகோ வீதொன் றென்னே. 38

கற்பன வனைத்துங் கற்றேன் காண்பன வனைத்துங் கண்டே
னுற்பவத் தநேக கால முழன்றவெந் துயருந் தீர்ந்தே
னற்பய னறிவைப் பெற்றே னாமினி யைய வேகி
யெற்படர் மந்த ரத்தி லிருக்கின்ற வுடலைக் காண்பேம். 39

கருமமே யேது வாகுங் காயகங் காளந் தன்னை
யிருகணா னோக்கி யின்ப மெய்துவா னினைந்தே னியாது
மொருசெயல் வேட்கை யில்லை யொழிப்புறு செயலு மில்லை
வருதிரா லென்ன வன்னார் மந்தரங் கணத்திற் சேர்ந்தார். 40

மூந்துறு சகத்தி னெல்லை தெளிதரு மூவர் தாமும்
வந்துழி முன்னைச் செநம மருவிய வுடலை மைந்த
னந்தமின மகிழ்வா னோக்கி யருநதவப் பிதாவை நோக்கி
யிந்தவன் கங்கா ளங்கொ லீன்றுநீ வளாதத தென்றான். 41

பின்னரு முரைப்பா னைய பெறலருஞ் சுகஙக ளாலே
முன்னநீ வளர்த்த காய மொய்துய ரனைதது மாறி
யின்னல்கூடா காத லைய மிதாகித மெல்லா மின்றி
மனனிய சுகம தாகி மநமிறந திருநத தன்றே. 42

மநமிலா நிலையி னன்றி மனனுயிர்க் கின்ப முண்டோ
கநமுறு சுகசம் போகக் கடலிலே திளைக்க லாகு
மநகபே ரறிவு சாந்த மறிவுளோர் தாப நீங்கித்
தனதுயர் நிலையா மிந்தத் தனியுடல் வாழ்ந்த தன்றே. 43

அருந்தவப் பயனா லிந்த வற்புதங் கண்டே னென்ன
விருந்தவக் கால னோக்கி யிவவுரை யிகந்து மாற்றிப்
பொருந்திய வுடலின் மன்னர் புரிபுகு மதுபோற் புக்குத்
திருந்திய வசுரர்க் கெல்லாந் தேசிகச் செய்கை செய்வாய். 44

என்றுசுக் கிரனை யேவி யிவரிரு வரையும் வாழ்த்தி
நின்றுழி மறைந்தான் கால னீத்தவர் மறுகி நின்றார்
பின்றைய வாசு தேவப் பேருறு கருத்தை நீக்கி
வன்றகை வெள்ளி முன்ன மருவிய வுடலிற் புக்கான். 45

வினையது வயநதி றேலே வெள்ளிசே ருடலந் தன்னைத்
தனைநிகர் பிருகு வேத மந்திர சலத்தா லாட்ட
நனைதலு நாடி யெல்லா நயமபெறப் பிராணன் றங்கி
யனையவ னெழுந்து தாதை யடிபணிந் தருகு நின்றான். 46

பிருகுவு மைந்தன் றானும் பிறங்குமந் தாததிற் காரிற்
றிருகிய சிதத மென்னுந் தீப்பகை தீர மாற்றி
வருதிரை யிலாத நீர்போன் மாசறு நிலையில் வாழ்ந்தார்
கருணைமா முகிலே யென்று கற்றுணர் வசிட்டன் சொன்னான். 47

4—1. சுக்கிரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—563.

4—2. தாம வியாள கடர் கதை.

மீண்டுரை செய்வான் முற்றும் விசாரத்தோர் தொழிறீர் நெஞ்சோர்
நீணடதோர் மநநம விட்டோர் நிகழ்சுக வறிவை யுள்ளோர்
பூண்டுள காட்சி தன்னிற் போவபோயக் கொள்வ கொண்டோர்
காண்டகு தன்னைக் கண்டோர் காணுதோர் தனைக்கா ணுதோர். 1

சிவனு யிருந்து காணுஞ் சிற்பா தத்து வத்தே
மேவிய நநவை யுற்றோர் வெம்பவ மோக மார்க்கத்
தோவலில் சுழுத்தி யுற்றோ ரோர்முதிர் நிராசை யாலே
பாவனை நலனிற் றீங்கிற் பயிலும்வா தனையை மாய்த்தோர். 2

வாதனை வலையைச் செற்று மநப்பந்த மாற்றி விட்டாற்
காதல்செய தேற்றின் வித்தின் கலங்குநீர் தெளிவ தென்ன
மேதகு விஞ்ஞா நத்தான் மெய்மையாஞ் சுபாவந் தானே
யேதமற் றொளிரு முன்ன மியம்பிய வியல்பி னோர்க்கே. 3

சங்கஞ்செய் மயல்போய்த தொந்தந் தவிர்ந்தொன்றைச் சார்வ தின்
சிக்கிசெய் கூட்டி னின்றுஞ் சேணுறச் செல்லும் புட்போற் [றிச்
றுங்கமோ கத்தி னின்றுந் தூய்மநம் வெளியிற் போந்து
பங்கமா மையந் தீரப் பற்றெனு மனைத்துந் தீரும். 4

ஆன்றவம் மநம்பூா ணத்தை யடைந்துபூ ரணவெண் டிங்கள்
போன்றுற விளங்கு மிந்த நிலையிலே பொலிவுற் றோகண்
மூன்றுமூாத் திகளாந தேவ முதல்வாக்குங் கருணை செய்வ
ரூன்றிய விசாரத தாலே யுயர்பொரு ளெய்த வேண்டும். 5

உலகெது நாமா ரென்ன வுற்றுநின் றுணரு மட்டுங்
கலகமாா பிறவி மோகங் கங்குல்போன் மூடி நிற்கு
மலகறு முலகுந் தாமு மழிவிலசிற் சோதி யென்றே
சலநமில் கணனுற் கணடோர் தததுவ நிலைமை கணடோர். 6

அகிலசத தியுமா யொன்று யநந்தமா மறிவு தானே
சகலபா வனைக்கு முள்ளா மெனககணடோா தமமைக் க டாா
பகாவுறு நானு மில்லை பிறிதிலை பரமே யுணடென்
றிகமுற வுள்ள தில்ல திடையுறக் கணடோர் கண்டோர்.

முயல்வறத் தாமே தோன்று மொய்திசைப் பொருள்க டம்மின்
மயலறச் செல்லுங் கணபோன் மாசறு நீராா புந்தி
செயல்களிற் செல்லு மன்றே தெளிந்துபல் போகந் துய்த்தாந்
றுயாசெயா தறிந்து சேர்ந்தாற் சோர்ருந் தோழ ராவார்.

நெறியிடை வந்தோர் கூட்ட நெறிசெல்வோர் காணு நேர்போர்ந்
போக மெல்லாஞ் சேதநர் காண்ப ரீ

யறிவினான் மநதை வென்றோ ரற்பமே பெரிதாய்க் காண்பர்
பிறகது துயரா மென்றே பெரியன போகம் வேண்டார். 9

நலங்கிய சிறைதீர மன்ன னகர்மட்டு மகிழ்வு கூரு
மலங்கல்வேல வெற்றி வேந்த னவநியுஞ் சிறிதென் றெண்ணுங்
கலங்குறு மநதை வெல்வோர் கைகையாற் காலகள் காலா
விலங்குபற் பல்லா லங்க மியாவுமிப் படிமுன் சேர்க்க. 10

பகைமந வெற்றி யல்லாற் பவக்கடல் வங்க மில்லை
வகைபடு முலகிற செல்வர் வரிசையோர் மறுவி லாதோர்
மிகையுயா புருடா கீர்த்தி மிக்கவ ரெனபோ ருள்ளக்
குகையிடைத தொழிலக ளணுசார் கொடுமநப் பாமபைக் கொன்றோர்.

மநமெனும் வினையை வென்றோர் மலரடி முடிமேற் கொள்வா
மினநா கங்க ளெனனு மிராச்சியத் திருந்து வாழ்நத
முனமுறு பாவ மென்னு மும்மதக் களிற்றி னாலுங்
கநமயற் படைக ளாலுங கரணமாம பகையை வெல்வாய். 12

துணிமநச் செருக்கு மாய்ததுத் தொடர்பொறிப் பகையை வெல்விற்
பணிபடு பதுமக் கான்போற படர்ந்தவா தனைகண் மாணுந்
தனியறி வொன்றே யென்று சாதித்திம் மநமவென் மட்டுங்
கனியிருள் செறியும் பேய்போற் கருததில்வா தனைவந் தெய்தும்.13

மந்திரி யெனலா முண்மை மருவுறும விசாரத் தாலே
யிந்திரி யஙக ளென்னு மிடர்ப்பகை யறுத்த லாலே
தந்திரி யெனலா மிட்டஞ் சமைத்தலா லேவ லாளா
நொந்திரி கிலாத வுள்ள நோக்கிய விவேகத் தோர்க்கே. 14

ஆலிக்கு மின்பத் தாலே யன்புறு மனைவி யாகும்
பாலிக்கு மியல்பி னாலே பாவந தந்தை யாகுஞ்
சீலிக்கு முறுதி யாலே தேடரு நட்பு மாகுந்
தாலிக்கும் வினைக ளில்லாத் தூய்மநம் விவேகத் தோர்க்கே. 15

நல்லன நூல்க ளாலே நல்லன நெறியை நோக்கி
நல்லன தியாகஞ் செய்து நல்லநு பவத்தை நண்ணி
நல்லன சித்தி நல்கு நல்லதாய்த் தன்னை மாய்த்து
நல்லதோர் தாதை யாகி நல்லவர்க் குள்ளா தானே. 16

துணிவுறு திடமாய்ச் சாலத் துகளற நோக்கி யாதும்
பிணியறக் கண்டு ஞானப் பேருணர் வுணர்த்தப் பட்டாற்
பணிவுறு மிதயந் தனனிற் பழுதிறன் குலைத்தி ஞாலே
மணியென விளங்கா நிற்கு மாசறு முள்ளந் தானே. 17

மநமணி பேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு வருக்குந் தோன்றாக்
கநமுறு விவேக நீராற் கழுவினுற் சித்தி காட்டும
வினவுறு விவேக வன்பான் மெய்ம்மையை மதியாற் கண்டு
சினமுறு பொறியை வென்று தீர்வரும பிறவி தீர்வாய். 18

இச்திறத் திவனு னென்றே யிறுகிய வுறுதி வீறு
மதத்திறம புந்தி யாலே யழுத்தமா யகற்றி மற்ற
மெய்த்திறம் பற்றி நீயா மதினினறு விழைந்த செய்வாய
பொய்த்திற மநத்தி னேடே புசித்தவை பந்த மாகா. 19

வேறு.

தர்ம னேடுவி யாளக டாசுரர் சாரு நீதியை நீயனு காதொழி
வீம பாசதி டாசுரர் நீதியை மேவி வேதனை தீரெனை யோதலு
நாம மேபகர் தாநவ ராரெனு ஞான வீரன்வி ளவிட மாமுநி
யாம தோதிட வாதர மாகிய தேது நீயதின் மேவென வோதுவான்.

சஞ்ச ரித்துயர் பாதல மேவிய சம்ப ரப்பெய ராலொரு தாந வன், வஞ்ச முற்றிய மாயையில் வாழ்பவன் வன்ப டைக்கட லாலம ரேசனை, யெஞ்ச வித்திட வாநவா தாமுமே யிவன்சு ழுத்தியி லாகிய போதினும், விஞ்ச வம்பர மேவிய போதினும் வெம்பி யெற்றினர் தாநவர் மாளவே. 21

ஆய வன்பைய நிந்துயர் சம்பர னாகு வன்றுரு மன்றிறன்
முண்டிக, னேய விங்கிவர் தம்படை முன்செல வேவி னன்பொ
தங்கெவ ரும்பட, மேய வண்டர டர்ந்தன ரென்றலும் வேக
மிஞ்சிய சம்பரன் வந்திட, மாயை விஞ்சைசி றந்தவ னென்
றெதிர் மாகர் நின்றிட வஞ்சியொ துங்கினார். 22

மேரு கந்தர மும்பர டைந்தனர் வீதி யெங்கும ரம்பையர்
நின்றழ, யாரு மின்றிய விந்திரன் றன்பதி யீசன் வென்றபு
ரங்களெ னும்படி, நேரு மங்கிசொ ரிந்துதி ரும்பின னீடகன்றுள
வந்தணர் பின்றையு, மூருள் வந்தன ரென்றுபெ ரும்படை
யோய்வி லன்பெரி துர்ந்தினன் விஞ்சையால். 23

ஆவ தாகிய தாநவா பற்றற வாதி தேவர்கண் மோதினர் மற்றது
தாப மாயசு ரேசன்வி தித்துள தாம னேடுவி யாளக டப்பெயர்
மூவர் மாயையி னல்வர லுற்றவர் மூரி மேருவு லாவுவ தொப்பவர்
பாவ நாவச வாதனை யற்றவர் பாச மாமபி மாநநி னைப்பிலர். 24

சாதல் வாழ்தல்க ளிப்புறல் சோர்வுறற் றும வாகைகொள்
வெற்றிக டோல்விகள், போதன் மீடல னைத்தையு நாடலர் போர்
செய் வோரைமு ருக்குவர் கேவல, மாத லாலிவா பற்றலர் சேனை
யை யாசி கங்கொட ழிப்பர ழிப்புறார், பாத லாசுரன் வெற்பினர்
வேலையர் யாரு ளாரிவர் பிற்செல வேவினான். 25

தாந வாதிபன் விட்டநெ டும்படை தாள்க ளோடுகி ரித்திரள்
வந்தென, மீன வேலைப ரப்பில்வி ரிந்தென மேவி னார்கள்சி
ருட்டிமு டிந்தென, வாந நாடரு மப்படி வந்தனர் வாயு வோடுநெ
ருப்புமலைந்தென, வான சேனைகண் மூட்டியு டன்றன வாத
லான்மறு கற்பம்வி ளைந்ததே. 26

ஆயு தங்களெ ரிந்துநெ ருங்கிட வாக மெங்கும்வி ழுந்தன
வெற்பென, மாயு மங்கமு மிழ்குரு திக்கடன் மாதி ரங்கட தும்பிய
லைந்தன, காயும் வஞ்சர டர்ந்துமு டுக்கினர் காது மும்பர்க ளார்த்

தோட வுற்றனர், சாயு மண்டர்கள் பின்ெருடர் வுற்றனர் தாம
னும்பிற ருந்திசை முற்றுமே. 27

உம்ப ரோடிம றைஈதமை கண்டில ருந்து மூவரு நின்றுதி
ரும்பினர், சம்ப ராசுரன் முனபுற வந்தனா சஙக வாநவ ரென்செய
லென்றுகொ, டம்பு யாசநன் முனபுந டந்தன ரனபி ஞேடிப
ணிந்துபு கனறனர், ெயம்பு நீஙிகா சம்பரன் வருசமும வெஙகண்
மூவர்து ரந்துதொ டார்ந்தனும். 28

வேறு.

கேட்ட நான்முக னஞ்சலென் றிவ்வுரை கிளாததா
னீட்ட மாகிய வருடமோ ராயிர மிறந்தால்
வாட்டு சம்பரன் போரிலே யரியினன் மடிவான்
வீட்டு மவவள வுஞ்செயத தக்கது விதிப்பாம். 29

என்ற தாமனும் வியாளனுங் கடனுமென் பவரைச்
சென்ற ழைக்தமர் செய்வது திரும்புவ தாகத்
தொனறு தொட்டுநீா தொந்திக்கின் வாதனை தொடார்ந்து
நின்ற கண்ணடி நிழலென மநததிலே நிறகும. 30

நிலைபெ றுமபடி நானெனும வாதனை நின்ருல்
வலைபு குந்தபுள் ளாமென மூவரு மடிவர்
கொலைசெ யறகெளி தாசையே யுயிர்க்கெலாங் கூற்ருயத
தொலைவி றுனபமா நிராசையே துன்பமி லின்பம. 31

வாதனைப் பாசத் தாலே மன்னுயி ரெல்லாங் கட்டுண்
டேதமா மந்தப் பாச மிறுகுமே லிடரைச் செயயும்
வேதனை யிலதாங் தீர நழுவுமேல் வேட்கை யாலே
நீதிலோ ரனேகங் கற்ருோ தீரரென் னினுங்கட் டுண்பார். 32

விலங்குறு சிங்கம் போல வேட்கையா லுயர்ந்தோர் தாழ்வர்
கலங்கன்மி னென்று வேதா கண்டுழி மறைந்த பின்னர்
புலன்கொள வினைத்துய கேட்ட புகலர் பொன்னாட் டெய்தி
[illegible]றிந் தண்டம் பீற நெடியதுந் துமியோ டார்ந்தார். 33

ஆர்த்தன கேட்ட வந்த வசுரர்பா தலத்தி னின்றும்
வேர்த்தனர் பொங்கி வந்து வெம்படை யமரர் மீது
தூர்த்தனர் காலம் போக்குஞ் சுராபொரு துடைந்து போகிப்
பேர்த்தும்வந் தமர்செய் தோடிப் பின்னுமவந் ததனைச் செய்தார். 34

இவ்வகை பலவு பாய மிறந்தநீள் காலஞ் செய்ய
நையுரு திடம தான நானெனும் பழக்கத் தாலே
மெய்யவா நானென் றன்னும் வேட்கையை விருப்ப முற்று
றவ்வகை யாலே யுள்ள மகப்பட்டு நின்ற தன்றே. 35

பயம்வந்து பிடித்துக் கொள்ளப் படர்தரு மோகங் —
வயர்வுறு மாசா பாசத் தழுந்தியென் செய்து மென்று
துயருற விளைத்துக் காயந் துஞ்சுறு திருக்கு மாறு
மயலுறு தநததா வின்பம வருவது மெய்வா றென்றார். 36

சந்தத மியகா றெண்ணத் தளைப்புண்ட மநத்த ராகி
யந்தமி றீர மின்றி பயமொன்று லறவு மஞ்சிப்
புந்திநொந் திறப்போ மென்றும் புகலிட மெமக்கே தென்றுஞ்
சிந்தனை யாலே கெட்ட சித்தத்தாற் றியங்கிச் சோர்ந்தார். 37

வலியெலா மிழந்து முன்னே வந்தொரு பெயர்நின் றூனு
நலிவுற மாட்டா ராகி நடுங்கினர் விறகு மாண்டாற்
பலிதரு மலியை யங்கி பருகிட வல்ல துண்டோ
வொலிதர வுறைத்தெ னஞ்சி யோடினர் பொன்றிப் போனார். 38

தாமனும் வியாளன் றானுங் கடனுமுன் சரித்த மார்க்கந்
தோமறு முணர்வுண் டாகச் சொல்லினம் விநோதத் தாலே

மாமக மவிவே கத்தை வரம்பறப் பழகி விட்டாற்
பாமரப் பிறவித் துன்பம் பற்றறு திந்த வண்ணம். 39

இனையவர் நியாய நீயிங் கெய்தலை யென்ற லோடு
மனையவர் பாத்தி னின்று முதித்தவா ரறிய வேண்டு
முனைவகூ றென்றி ராமன் மொழிதலு முனிவன் சொல்வான்
றனையுறு தாமன் முன்னோ தோறறமாத் திரமெய யானோர். 40

எதிருறு தோற்ற மெயயா யிவைகளபோ லிங்கு யாமும்
விதியதாய்ப் புறததி லொன்று மேவலம் வீர னேநின
மதியினா னெனலும பொய்யே மதியினீ யெனலும பொய்யே
யதிகுராற் றாமன் முன்னா மவைகநேண் டெனலும் பொய்யே. 41

டாத்தின தொளியே மெய்யாய்ப் பாரித்தோர் சீய சததி
திரததுறு சம்ப ரன்றன் றியாநததா லசைநது மூன்றா
யுரததவுல் லாச மேவிற் றுரைததவித திறததி னாலே
வாததுறு மவரு நாமும் வாயமையே யெஙகு மிலலை. 42

அறிவதா யறிவே மெய்யா யமலமா யனைததா யாறிப்
பிறிவுறு வரவு போக்கில் பிரமமே யுளதா மந்தச்
செறிபொருட் சததி தோறற மாததிரஞ சகமாய நிற்கும்
பொறிகள்பல் காட்சி பொய்யே பொருணமெயயே யெனறு வாழ்
வாய். 43

4—2. தாம வியாள கடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—606.

4—3. வீம பாச திடர் கதை.

இதுநமக் கிதுாக மக்கென் றிரங்குறு பொல்லா வாழ்வா
லுதவியோர் சாம்ப ரோறு முறப்பெறு துதார மிக்குச்
சுதமுறு முலக மெல்லார் துரும்புபோற் காண்போர் தம்பால்
விதநங்க ளனைத்தும் வாரா மிருகங்க ளுலர்புற் றீண்டா. 1

உளத்துறச் சமக்கா ரஞ்சே ருண்மையை யுணர்வோர் தம்மை
யளக்கரும் பிரமாண் டம்போ லட்டதிக் காளர் காப்பர்
கிளப்பருங் குணநதி லனபாய்க் கேள்வியில் விருப்பா யுண்மை
விளக்குறு வருநத மிக்கோர் நராகின்றோர் மிருகந் தானே. 2

செயலருந் துயருற் றாலுஞ் செயத்தகாச் செயல்க ளாகா
வியல்பலா வழியா லுண்ண விராகுவை யமுதங் கொன்ற
தயலெலாம் வசமா யாபத் தனைத்தும்போ மென்று நன்று
முயலுநற் குணங்க ளாலே மொய்புக ழெய்தி னோர்க்கே. 3

ஒழிவறு முயற்சி தன்னா லூகத்தா லுயர்ந்த நூலா
லிழிவற வியற்று வோாகட் கெப்பய னௌிதி னெய்தா
வழிபடு நன்னூ லாளர் வருபயன் கருத்தாச் செய்யி
லழிவற முற்று முற்றி யளவறு பயனை நல்கும். 4

வருத்தமற் றச்சஞ் சோக மதமின்றி நன்னூற் பின்போ
யொருத்தரா லேவ லின்றி யுலாவுக நசிக்க வேண்டா
வருத்தங்க ளநர்த்த மாகு மளவில்போ கங்க ளேயாம்
பெருத்தவா பத்தாஞ் செல்வம் பேரின்ப நிராசை தானே. 5

இடும்பைகூர் சங்க மின்றி யியற்கையா சார மெய்திக்
குடும்பமாந் துயர்சிற் றின்பங் குறித்திடாப் பெருமை யோர்க்கு
நெடும்புகழ் வாணுள் செல்வ நிறைகுண மனைத்து முண்டாய்ப்
படும்பலன் வசந்த காலக் கொடிகள்போற் பலிக்கு மன்றே. 6

தவங்களாற் றெய்வ நீராற் சாத்திரங் களினுற் போகாப்
பவங்களை யுயர்ந்தோர பாதம் பணிந்துபற் றறுக்க வேண்டு
மவங்களாங் காமங் கோப மறவுந்தேயந் தியற்கை யான
சுவங்களி னடந்து நன்னூற் றுறைநின்றோ ருயர்ந்த மேலோர். 7

நானெனும் பொருள்கா ணுதோர் ஞானவா காயங் காணுர்
நானெனும் பொருளைக் கண்டோர ஞானவா காய மாவார்
நானெனு மகங்கா ரக்கா ஞானவிண மதியை மூடி
ஞானெனுப் பரம வாமப னன்மலா விரியா தன்றே. 8

மடிவறு பிறவி யென்னு மாததிர ளனதீ தென்னு
நெடியபல் பணைக ணீட்டி நிரயமாங் காய்கள் காய்க்கு
முடிவறு துயராங் கார முளையாக விளையா நிற்கு
மிடியிலா ஞானத தீயால் வேரொடும வெந்து போமே. 9

என்றலு மிவவாங் கார மெவவுரு வுடைத்தெவ வாறு
வென்றிட லாகுந் தேக மேவியு மேவா தாயு
நின்றொரு காலம வென்றோ னேருறு பயனே தென்று
னனறுணா வள்ளல் கேட்ப ஞானமார் வசிட்டன் சொல்வான். 10

மூவகை யுலகி லிந்த வகங்கா மும்மை யென்று
மேவரு மிரண்டு நன்றோ மிகவுமொன் றீந மாகும்
யாவதும் பாமு நாமே யீறில மெமைய லாதோா
பாவனை யிலதென் றோரும போதமே பரமாங் காரம். 11

செங்நெல்வா லினுஞ்சற் றோகிச் செகங்களுக் கயலா யென்று
மன்னுது மெனக்கொள் போத மற்றையாங் கார மாகு
மிங்கிலை யிரண்டுஞ் சீவன் முததர்பா லிருந்தீ டேற்றித்
நல்குனு சுழல்வுறு பநத நல்கா. 12

காசா ஞதி மட்டா நானிது வென்று காணுந்
திரமது தானே மூன்றோ மகங்காரஞ் செகததோர்க் கெல்லா

முரியதா மிகவும் பொல்லா துற்பவ மென்னு நச்சு
மரமெழு மூல மாகும் வருந்தியு மொருக்க வேண்டும். 13

கொடிதிது கொடிது சாலக் கொடிதிதன் கொடுமை யாலே
முடிவறு முயிர்க ளெல்லா மோகமுற் றறிவு கெட்டார்
கடிதிலவ விரண்டி னாலுங் கடிந்திதெவ வளவு விட்டாய்
படிவுறவ் வளவே யெய்தும் பரமமாந் தற்ப தார்த்தம். 14

எற்றமா மகங்கா ரங்க ளிரண்டினாற் பரம மெய்தி
ஊற்றமா மவற்றை நீக்கி யோரகங் காரமு மின்றி
யாற்றலா னிற்றி யென்னி லறவுயர் பதம தாகுந்
தோற்றுட னானெ னாமை சுருதிகள் சொல்லு முத்தி. 15

இதனியல் புரைக்கக் கேண்முன் னிசைத்துள தாமன் முன்னோ
ரதமுற மடிந்த பின்ன ரனையசம் பரன்வே கித்து
மதமுறு மிமையோர் சேனை வதஞ்செய்வா னுபாயந் தன்னை
விதமுற வினைய வாறு நினைந்தனன் விஞ்சை வல்லான். 16

தாநவ ரெண்முன் னாஞ்செய் தாமனை முதலா மூவர்
ஞானமில் லாமை யாலே நானென தென்று பொய்யாய்
வானவர் போரின் மாண்டார் மற்றினி ஞான நன்னூற்
போனவர் விவேகத தோராய்ப் புணர்ந்தமா யத்தாற் செய்வேன். 17

மெய்யுணர் வுறுத லாலே வெறும்பொய்யா மகங்கா ரத்தி
னையுறார் விண்ணோர் சேனை நலிவுற வெல்வ ரென்று
மையுறா மநத்தி னெண்ணி மாயையா லவரைச் செய்தான்
மொய்யுறு வேலை தந்த மொக்குள்போன் மூவர் வந்தார். 18

அனைத்தையு மறிந்தோர் தம்மை யறிவென வறிவாற் கண்டோர்
வினைத்தொட ரிலாதோ ரொன்றின் விருப்பமும் வெறுப்பு மில்லோர்
நினைத்துள நிகழ்கா லத்தி லெய்திய நிலையி னிற்போர்
தினைத்துணை யெனினு மைய மிலாதவர் தெளிவு சான்றோர். 19

பேரினான் வீமன் பாசன் றிடனெனப் பிரிக்கப்பட்டோர்
சீரினா னுலகை யெல்லாந் திரணமாய்த் தேருஞ் சுத்தர்
பேரூரிலே போமி னென்று சம்பரன் புகலப் போகி
நேரிலா வமர ரோடு நெடுஞ்சமா புரிய லுற்றார். 20

எண்ணிலா வருடம் வெம்போ ரியற்றின ரிவ்வாக ணெஞ்சிற்
றுண்ணென வெனதி யானுந் தோற்றா வுதித்த போது
நுண்ணறி வாலே யாமா ரென்றுற நோக்க லோடும்
புண்ணிய மிலாதோர் வாழ்வு போலது பொய்யாயப் போகும். 21

பன்மையாம் விசாரத் தாலே படாகங் கார மற்றோர்
சன்மமே மரண மேயென் றஞ்சுறு சலிப்பி லாதோர்
நிர்மல ரெளிதின் வந்த பொருள்கொள்வோர் நிகழ்ந்த வெல்லாந்
தொன்மையா நவமாங் கணத்திற் றுகளறச் சமமாய்க் காண்போர்.

ஆதலால் வீர ரான வவர்களா லமரா சேனை
காதலாற் புசித்து மாய்க்குங் காமுகர் செலவம் போலப்
போதலே புரிந்து திக்கிற் போயொளித் துலக மூண்ட
மாதவா சரண மென்றே மாயனைச் சேர்ந்த தன்றே. 23

அடைக்கலம் புகுந்த வானோர்க் கஞ்சலென் றபய நல்கி
விடைத்துவந் தமரின் மோதும் விண்டுவோ டரும்போர் செய்து
படைக்கல நேமி யேவப் பாய்கன றீய்க்கத் தீய்ந்து
தொடைத்துழாய மார்பன் வாழுந் தூயவை குந்தம் புக்கார். 24

மற்றினி யிந்த வாற்றால் வாதனை யாலே பந்தம்
பற்றுறு மதனை நீங்கிற் பந்தம்போம் விவேகத் தாலே
யுற்றறி வுண்மை சேரி னுளத்தில்வா தனைபோம் போனா
லற்றமில் சித்த நெய்தீர் தீபம்போ லாகு மன்றே. 25

4—7. வீம பாச திடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—631.

4—4. தாசூரன் கதை.

ஒழியாத துயர்மாயை யெனுமா பத்தை யொழிக்கமந நாசஞ்ரு பாய மாகு, மிழியாத மெய்ஞ்ஞானப் பொருளை யெல்லா மியம்பக் கேட் டயராம லிதயங் கொள்வாய், பழியான போகத்தி னிச்சை தானே பந்தமா மதுவிடலே பரம மாகும், வழியான பன்னூல் பயன்கொ ளென்ன வருந்தாம லிவ்வழியே வருதல் வேண்டும்.

இன்பமிதா மின்பமிதா மென்ற வெல்லா மெரியெனவே சென நினைக வேற்றத் தாழ்வாய்த், துன்புறுபோ கம்பலகா நேர்ந்து நெஞ்சிற் றேயாம லெளிதருந்திற் சுகமே யாகும், வன் பயின் மநத்தோற்ற நாச மாகு மநத்தினது நாசமே மகத்தா தோற்றம், நன்பரம ஞானிகணெஞ் சிறந்து போகு நடைவிலங் மறிவிலர்க்கு நவைகூர் நெஞ்சம்.

ஆநந்த நிராநந்த மிரண்டு மில்லை யசைவுமசை வின்மையு மசைவு மில்லை, யீநந்திர் சத்தசத்தன் றியற்றுக் கெல்லா மி யல்ல ஞானிமந மென்ற லோடுந், தானந்த மிலாவறிவா யுலகி மேலாந் தத்துவத்தி னுலகிருக்குந் தன்மை தன்னை, ஞானந்தா வளர்பொருட்டா யுரைப்பா யென்று நாதனியம் பிடவசிட் னவில்வ தானேன்.

வேறிலா தெய்விடத்து மேவி நின்று மேவாம லுண்மையின் வேரும் விண்போற், கூறிலாச் சிற்பாவ மெங்கு நின்றுங் கூறு மயற்றொன்றுங் கூடிப் பற்றுப், பேறிலாச் சங்கற்ப மனைத் மின்றிப் பேரின்றி யழிவின்றிப் பேத மின்றி, யூறிலா வாகா கோடி கூறு வுரித்தவற்றி லொருகூற்றை யொப்ப தொய்தாம்.

நன்றிதரு மூண்மைமுதற் பெயர்கள் பெற்று ஞானிகள் னிமலமா ஞான மாகி, யொன்றுமல வுருவான குடும்ப ரூப மொ

ளாகித் தனைத்தெரிவித் துணர்வே மெய்யாய்த், தன்றுணைச்சிற் மாத்திரத்துக் கயலற் றிந்தத தொகசாமத தாமயமாஞ் சகஙக ளெல்லாந், துன்றுதிரை முதலாகப் பிறந்த வெல்லாஞ் சூழ்கடலில் வேறு காத் தொடாசசி போலாம. 5

துனைதருபல் பிறப்பாகிக் கொடிதாய்ப் பொல்லாச் சுபாவமாந் தனையறியாச் சுமடர்க் கென்றுந், தனையறிந்தோர்க் கொளியுருவா யெல்லா மொன்றுயத் தாளுக வநுபவிக்குந் தன்மை யாலே, நினை வொடுசெய வோன்செயகை செயலிம் மூன்று நிகழ்விக்கும் பாவித்த நினைவுக் கெல்லா, மனையசுவை யாய்நிற்கும் பிறவிப் போக மருந்துவோர்க் கப்போக மாகி நிற்கும். 6

அத்தமங முதயமில்லை யெழுத னிற்ற லயல்போதல் வருத லெனு மனைதது மில்லை, யிததலசதி லில்லையிலா திருக்க வில்லை யிததிறமாஞ் சிததுமல மில்லா மெயயாய்ச், சுததமுறு தானேதன் னிடததி னிற்குஞ் சொன்னநெறி யேசகமாய்ச சொல்பே ராலே, மெத்தவெகு ரூபமாந் தற்சு பாவம விரிந்தெஙகுஞ் சிறபெயரால விளஙகி நிற்கும். 7

இன்னசுபா வந்தானே யொளியாய் நிற்கு மிருளாகு மொன்றுகு மீறில கூறுங, தன்னுடைய தொழிலாலே தானே பூர்ண ததது்வம விட டிவனவளு னெனனுங் தனமை, யுனனியபா வனையாலே மெள்ளச சீவ னுருவாகிக் குடும்பியெனு மூகத் தாலே, பனனியநா நாத்துவததி லழுந்திப் பாவா பாவமபற றுதல்விடலாம் பதத்தி னிற்கும. 8

அப்பதத்தி னின்றுபுரி யட்ட கத்தை யளவிலசை வால மைக்கு மமைத்தி டாதா, மிபபரிசி னினறுரவே வடிவ மான வெழுபிறவி உகைமாலை யியற்று மெஙகு, மொப்பரிய தற்பிரம சுபாவத் தாலே யுரைததெலா மெழுமீணடு மொடுஙகிப் போகு,

மெய்ப்படிவ மில்லாத விண்ணிற் கானல் விரிவதுபோற் சித்தி னைவு விரிந்து தோன்றும். 9

படர்மதத்தாற் றனைப்பிறர்போற் றோன்று மாபோற் பகுத்தவிலா வந்தசசிற் பாவந் தானே, யடர்பொயபோற் றோன்றியதாற் சத்த மாதி யைம்புலனு மேதொன்று லறியா நின்றாய், தொடர்கின்ற வதுவிந்த வாத்மா வாகுந் தோற்றமெலாந் தானுகித துன்னி நின்ற, விடமுடைய பரப்பிரம மிதுவே யீதிங் கிருப்பதுவும் பெயர்மலமா மிதின்வே றில்லை. 10

பொருகடலிற் றிரைமுதலாய்ப் பிறந்த வெல்லாம் புனலாகி விளங்காமற் புழுதி யாமோ, வொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமே யல்லா லுபயமெனுங் கற்பனைப்பே ரொன்று மில்லை, யெரியிடத்திற் சூடுமாத திரமே யல்லா லிரண்டுண்டோ வவ்வகைபோ லென்று மொனரூன், சரியைகிரி யாயோகப் பதத்தின் முற்றிச் சாதநங்க ணிறைந்தவர்க்கே சாறறல் வேண்டும். 11

இயற்கைகுணஞ் சோதித்து முன்னே பின்னே யாவையுமாம் பிரமநீ யென்னல் வேண்டும், வியப்புறவா சையிலுழல்வார்க் கிவவா றோதின் மீளாத நிரகில் வீழ்த்த தாகுந், தியக்குறுபோ கத்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்தமகத தாவார்க்கே திகழத் தோன்றும், மயக்கமற வுணர்ததவல்ல குருவைக் கிட்டா வருநதியுநதன் பிறப்பறுக்கு மகனு மாங்கே. 12

விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா யுண்டாம் வீசொளியும் பகற்பொழுதும விரையும் போலத, துளக்கமில்சித துண்டாகி லுண்டா ஞாலந் தோற்றரவு மாததிரமே சொரூப மாகுங், கிளத்தபர மார்த்தத்தா வில்லை யென்னக் கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீரத்தா, லளக்கரிதாய்ச் சீதளமா யமல மாகி யற்புதமா நின்மொழி யென் றண்ணல் சொல்வான். 13

இம்மொழிக ளாலிமைப்போ திருளா மீள விமைப்போதோ ரொளியாகு மிவவா ருகி, மைம்முகிலா லற்பமாய் வெய்யிற் சீதம் வந்துவுந்து போகின்ற மழைநா ளொரதேன், மெய்ம்முனியே யநந்த மாய்ப் பலவா யொன்ருய வியாதா யளக்கரிதாய் விளக்க மெய்திச், செமமுறையா மாத்துமதத துவததுக் கிநதச் செய்தொழில்கள் வந்தவா செப்பு கென்ருன. 14

மெயயான பொருளுடைய வாக்கி யததின் மெய்ப்பொருளாய முன்னெடுபின விரோத மின்றிக், கையாரு நெலலியெனக் காட்ட வல்ல கட்டுரையே யாமிஙகு கழறிற றெலலா, மெயயான ஞானவிழி வெளியாயப் போதம் விரியவுதித் தாலென்சொன மன்னும் விதைக், கையார வலிதெளிதென் றுள்ள வாறு கலக்கமற நிலைநின்று காண்டி யன்றே. 15

தன்னுருவ மாயவதற்கே முயல்வ தாயுத் தமமான வவித் தையினுற் சகல மான, வின்னலுறு குறறமிலா வித்தை யெய்து மெயகணைகள் கணையாலே நஞ்சை நஞ்சாற, றுன்னுபகை பகை யாலே தீது தீதாற றுடைப்பதுபோ லவிததைதனைத் துடைத்தல் வேண்டு, முன்னியுறப் பாாததலுமே யிதன்சு பாவ மொழிநது போய்த் தன்மாய்வா லுதவு மின்பம். 16

நனிமெயயாய் மாயையில தெனறிவ வாறு நாடுவாய் ஞானியாய் ஞேயம் பெற்ருற், றுனிசெயுமீ துளமாயை யறிதி யன்றே துகளிலா நறபோதந தோனறு மட்டும், பனிமாயை யில்லையென வென் சொல லாலே பழுதில்லா வறுதியுறப் பற்றி நிற்பாய், புநிதமுறு பிரமமே யெல்லா மென்று புநதியிற்கண டோமுத்தி பொருந்தி ஞேரே. 17

பேதமுறு புநதியே மாயை யாகும பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்கல் வேணடும், போதமுறு பேற்றிஞ லன்றி மாயைப் பொரு நதியின் களைதோன்ருப் பொருந்தத் தோன்றி; லேதமறு

மப்பதமே யிறவா வீடா மிம்மாயை பிறப்பிடமே தென்ன வேண்
டாஞ், சேதமுறக் கொல்வழியே தென்று தேர்வாய் சிதைவுற்று
லிதனியல்பு தெரியு மன்றே. 18

யாதினிற்றோன் றியதென்றும் யாதீ தென்று மிறந்தநெறி
யாதென்று மிறந்தாற் றோன்று, மாதலினால் வன்றுயரின் சாலை
யான வவித்தையெனு நோய்க்குமருந் தருந்தச் செய்தாற், றீது
பயில் பிறப்பென்னுங் கடலின் மூழ்காய் செறிகாற்றாத் தன்னுரு
வாஞ் சேணி றன்னாற், சாதமுறத திரிவதுபோற் றன்பாற் றோன்
றுஞ் சத்தியினா லாத்துமதத் துவநின் றொல்கும். 19

நொய்யநெடுஞ் சிற்கடறன் னிடத்தே யற்ப நுடக்கத்தாற்
கணம்விளங்கு நுண்மை நோக்கா, லையமறத் தற்பதமொன்
றகண்ட மென்றே யழுந்துவா யக்கடலி லசைந்து சற்றே, மொய்
யறிவாஞ் சிற்சத்தி கணகாலத்தின் முழுதுறுசத் தியினாலு முழங்
கத் தோன்றித், துய்யவிடங் காலமொடு தொழில்கண் மூன்று
தாயனசத் திகடம்மைத் துணையாய்ச் சேர்க்கும். 20

தனதுசுபா வத்தையறிந் தநந்த மான தற்பதத்தி லிருந்துஞ்
சிற் சத்தி தானே, யெனதுருவி வளவென்றே யறிவுற் றுற்போ
லெண்ணுறுமிப் படியுருவை யிதுபாவிக்கி, லநுகதமா யப்பொழுதே
பெயர்க ளெண்ணே யாதியாம் பார்வைகள்வந் தடையா நிற்குங்,
கநவிகற்பந் தருவடிவாய்ச் சித்து ரூபங் கவரிடங்கா லந்தொழிற்
குக் கலந்த பற்றும். 21

ஈங்குறைசெய் சித்தினுடை யுருவந் தன்னை யாவருஞ்சேத்
திரக்கியனென் றியம்பா நிற்ப, ராங்கதுவும் வாதனையைச் செய்யா
நின்றே யகங்கார பாவனையை யடையா நிற்கும், வாங்கருமாங்
காரமுநிச் சயிப்ப தாகி மலிநமுறு புந்தியா மலஞ்சேர் புந்தி, வீங்கிய
கற் பனைவடிவாய் மநந நெஞ்சாம் விகற்பமிகு மநம்பொறியா
மெல்ல வந்தே. 22

கரசரண மயவுடலைம் பொறிக ளென்பர் கவல்வுறவிப் படியன்றோ கலந்து சீவன், விரவியசங கற்பமெனும் பாசத தாலே வீக்குண்டு துனபவலை வீசப் பட்டுத, தரமறவீ னதையடைவே யடையா நிற்குஞ் சததிமய மாமநமித தன்மை யாகிப், பொரவகஙகா ரதைமேவிக் கோச காரப் புழுப்போற்றன் னிச்சையினாற் பூணும் பந்தம். 23

தானேசங கற்பித்துத தந்மாத் திரத்தாற் றனிவலையா முட்டொழில்க டன்னைக் கட்டக், கானேறு சிஙகமவிலங குறற தென்னக் கவலையினான் மிகவுமஙக ரைநது சோரு, மானுத மநம்புந்தி ஞாநஞ் செய்கை யகஙகரமவா தனையுடலம பகுதி மாயை, யூனை மலஙகருமம் பந்தஞ் சிதத மோதவித்தை யிச்சையென வுரைப்பரன்றே. 24

அப்பரிசோ ரோரிடத்தி லோரொன் ருக வாசாபா சத்தினுலமைதநுச் சொன்ன, வொபபரிய சகவிரிவா மிவறறை யெல்லா முட்கொள்ளும் பலமிதனி லொன்று மிலலை, கப்புடைய நெடுவடததை வடதநின் வித்துக் காநதிருப்ப தொக்குமிடாக் கவலைத தீயின், வெப்பமிகக் கோபப்பாம பெடுதது நுக்க வேட்கையெனுங் கடற்றிரையான் மெலியு முள்ளம். 25

பெருகியவித் துயர்களா லவச மாய்த்தன் பிதாமகனை மறந்து மிகப் பீடை யுற்றுக், கருகியவிம மநநதன்னை யளற்றி லானைக் கரையேற்றி விடுவதுபோற் கரையி லேற்ருய், வெருவுசரா மரணமெனும் விடததால் வெந்து மிகுநலநதீங கெனும்பகையான் மெலியு நெஞ்சுக், கருள்புரியா நராமணித வடிவ மான வரக்கரே யருள்வடிவமான் வள்ளால். 26

இவவகையே சிற்பரவ சீவ பேத மியல்வடிவாம பிரமத்தினிடையே நின்று, வவ்வியபா வனையாலே வந்த கோடி வாராநின் றனகோடி வருவ கோடி, தெய்வவகை யருவிநீர்த் துளிபோல்

வந்தோர் சிலர்பிறவி யொன்றிரண்டு மூன்று சேர்ந்தோர், நைவுறு செந் மக்கள்சிலர் நூற்றின் மிக்கோர் நாடரிய பவஞ்சிலர்க ணண்ணி நின்றோர். 27

சிலர்சிலர்கள் கின்னரர்கந் திருவ ராஞேர் சிலர்விச்சா தரகுஹ்ய கா திரளாய ரோர், சிலரருக்க ரிமகிரணன் வருண ஞனேர் சிலர்பிரமன் றிருநெடுமால் சிவனுய நின்றோர், சிலர்மறையோர் சிலரரச ராகி நின்றோர் சிலர்வணிகர் வேளாண்மைச் செயலி னின்றோர், சிலர்விலங்கு பறவைகளூர் வனவாய் வந்தோர் சிலரிலை காய் பழமூலந் திரண மாஞேர். 28

சிலர்மயேந் திரசைலஞ் சைய மேரு தென்மலய மந்தரமாய்ச் சிறந்து நின்றோர், சிலர்கடம்பஞ் செம்பீரந் தாலஞ் சாலஞ் சிறந்த தமா லங்களாய்ச செறிந்து நின்றோர், சிலருவரி தயிர்நெய்பாற் கருப்பஞ் சாறு தேனுநீர் பெருங்கடலாய்ச் சேர்ந்து நின்றோர், சிலாதிசைகள் சிலர்நதிக ளாகி நின்றோர் சிலர்மேலோர் சிலர்கீழோர் சீவ ராஞேர். 29

கையினு லறையுண்ணும் பந்து போலக் காலனு லாத, மெய்யிலே புகுந்தலுதது விவேகம் பெற்றும் விரகி லார் சிலர்பிறப்பின் மீண்டும் வீழ்ந்தார், மையினுன் மூன்றுலகாம் பணதி செய்து வருநிற்கும் போமாகி வளர்ந்து வாளாப், பொய் யினுன் மிகவிரியும் வேலை யூடே பொருதிரைபோற் பரபதத்தே புரிநத மாயை. 30

தெரிந்துணர்ந்தோ ரிவ்வாறு செப்ப லோடுஞ் சீவன்றன் மநப்பதத்தைச் சேர்ந்து நின்றும், விரிஞ்சனெனும் பெயர்பெற்ற தெவவா றென்று வித்தாரத்தா லுள்ளபடி விளம்பு கென்னு, வரிந்த மன்கேட் டலும்வசிட்ட னுரைப்பான் வள்ளா லந்தநெறி கேட் பலுமே யகில ஞாலம், புரிந்தநெறி யறிதியிதன் றன்மை யெல்லாம் புந்தியுறக் கேட்டுணர்வு பொருந்து வாயே. 31

வேறு.

திசைகால மாதிகளாற் றன்னுடைய சத்தியினாற் றிரியாச் சீவன்
பசையான லீலையினாற் றிசைகால மாதிகளாற் பயின்ற மேனி
யிசையானின் றுளபோதே சீவனுக்குப் பரியாய மென்னப் பட்ட
வசையான வாதனையின் வசத்தாலே யுலையுமனம் வந்து தோன்றும்.

செயல்செயலின் மைகளிரண்டுஞ் சேர்ந்தெழுந்த மனச்சத்தி செயலை மேவி, யியலபின்முத னெயதாகிச் சத்தவிதை யிரதத்தி லெழுவ தான, வுயாதருவிண பாவனையைப் பாவிக்குங் கணத்திலே யுடனே யந்த, வியணலைவின் றனனெறியா லந்தமனங் கந்தையினை மேவு மனமே. 33

பரிசவிதை யிரதத்தி லெழுவதாங் காற்றசைவைப் பாசு துன்னும, விரிதருவிண காற்றிரண்டின மெய்ந்நெருக்கி லேகின்றும் வெந்தித தோன்றி, யிருதிறசசத தப்பரிசந் திடமாகப் பழக்கமுறு மியல்பி னாலே, யுருவதன்மாத் திரைமேவு மிம்மூனறி னுடன்மேவு முள்ளந் தானே. 34

கணத்திலிர தத்தியல்பைப் பாவிக்க நீரறிவக் கருத்தி லுண் டாங், குணத்தினையத திறங்களொடுங் கூடுமனங் கணத்திலே குறித்து நாடி, மணத்தினைப்பா வித்தலுந்தன் மாத்திரத்தாற் பாரறிவு வருமிவ வாறே, தணததபூ ததனமாத திரமவனைத்து வனைததுருவாய்ச் சகமாயத தோனறும. 35

திகழ்ந்தவணற் பொறியென்னத் திகழ்வடிவை விண்ணிலே தெரியக் காணு, மகங்கார மாந் தொழின்மேவிப் புந்தியுடன் விதை யோடு மனுகி யந்தப், புகனறதெலாஞ் சோந்துபுரி யட்டகமா யுயிர்களுளப் பூவில் வண்டா, மிருந்தகடுங் கூட்டரவாற் பாவிக்கு மிகவிளங்கு மேனி தன்னை. 36

பாவனைமுற் றிடத்தூல மேனியாய் வில்வத்தின் பழம்போற் சித்த, மேவுகரு விற்பாய்ந்த பொன்னிறம்போன் மிகவிளங்கி விமல விண்ணிற், றுவரமுண் டாய்'நிற்கு மந்தவொளி தன்னுடைய சுபாவந் தன்னாற், கேவலமேற் றலைகீழ்காற் பக்கங்கை நடுவெயிருக் குறுகும். 37

முந்தியகா லததினால் வெளியாகி நின்மலமா மூர்த்தி யாகிப்
புந்தியொடு சத்துவமொய்ம் புச்சாகம் விஞ்ஞானம் பொறியு மேவு
மந்தவவ னேயகில பிதாமகனாய் முழுதுணர்ந்த வயனு மன்னான்
சுந்தரமா யுத்தமமாய்த் திகழ்கின்ற தன்வடிவைத் தோனற நோக்கி.

குன்றாத வறுகுணத்தோன் மூன்றுகா லமும்வெளியாக் குறிக் கும் வேதா, வொன்றாகிச் சின்மயமே யுருவமாய்க் கலைகாணு வுயர்வா னத்தின், முன்றானுண் டாகியதென் னெனநினைந்து வழுக்கிலா முழுஞா னக்கண், ணன்றுவப் போதுதித்தோன் பல கோடி சிருட்டிமுத னடத்தக் கண்டான். 39

சாதிகுலந் தருமமெலா முணர்ந்தவற்றை லீலையினாற் றான்கற் பித்தா
னோதரிய லீலையினாற் சங்கற்பத் தாற்பிறக்கு முயிரை யெல்லா
மேதமுறு கந்தர்ப்ப நகரம்போ லறம்பொருள்வீ டின்ப மெய்த
மேதகைய பலகோடி சாத்திரங்க ளவர்க்காக விதித்தான் வேதா. 40

விரிஞ்சனுரு வாமநத்தா லிச்சிருட்டி யிற்சிருட்டி மேவி *நின்றும்
புரிந்தலரு மலரெல்லாம் வசந்தகா லத்தினாற் பூப்ப தொக்கும
பிரிந்தசுரர் நரர்முதலோர் தத்தஞ்சங் கற்பத்தாற் பிறவி யுற்றார்
தெரிந்தனைய'சங்கற்ப மறிற்பிறவார் நெய்மாண்ட தீபம் போல. 41

வாநவிக் ராமனைத்துங் கற்பனைமாத் திரம்வானா வனார் நிற்கு, மானசக நவுதனிற் கனவுபோ லிராகவனே யறிதி யன்றே, யீனமுறப் பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை யெவ்விடத்து

* நின்ற எனவும் பாடம்.

மொன்று மென்றும், ஞாநபர மார்த்தத்தா லிவையெல்லாம் பொய் யாக நண்ணு மன்றே. 42

வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றாங் குடும்பபரம் வெறும் பொய யென்றே, யிஙகாசை யறநீக்கி யெல்லேயிலாப் பரமபதத் திருந்து வாழ்வாய், சிஙகாரக் கந்தாப்ப நகரிருந்தென் சிதைவுற் றென் றீதோ நன்றோ, பஙகான மனேமக்கள வாழ்ந்தாலென் கெட் டாலென் பாச மாயை. 43

தாரதந மிருமென்னிற் றளேயாகு மப்பாசங் கொண்டா, லாரதனே யறுத்தகலும் விரகுடையா ரறிவில்லா ராசை விஞ்சிக், கூரிதையா மப்போகத தழன்றழுக்குங் கொடுந்துயரைக் குறித்த போதே, தீரதையா மறிஞர்க்கு விரததியுள தாயசிததந் தெளியு மன்றே. 44

ஆனதிறத் தாற்குடும்ப பாரவியா பாரத்தி லணுகும் போது, போனபொருட் கிரங்காமற் பொருந்துபொருண் மாத்திரமே புசித்து வாழ்வாய், தீனமுற வருபொருளேச சிந்தியார் வநத பொருட் கடுதென் றெண்ணர், ஞாநபர ரானோர்க்குச் சுபாவமாங குணமிதுவே நனினக் கண்ணய். 45

கண்டனவெல் லாம்பொய்யென் றுள்ளத்தி லனேத்தினும் வெங் காத னீத்த, பண்டிதரா முழுதுணர்ந்த பெரியோரை யீராது பாச மாயை, யுண்டிலேயென் 'பவற்றிடையின் சுததமாம் பதம்புந்தி யூன்றப் பறறி, விண்டவுடற் குட்புறம்பா முலகைநீ பற்றுதலும விடலும் வேண்டா. 46

எக்கருமத் திலுமிச்சை யநிச்சையற நின்றுணர்வை யெயதி னோர்க்கே, யக்கருமங் களிலறிவு பற்றுதா மரையிலேசே ரம்பு போலத, தொக்கபொறி விடயநலஞ் சுவையறநின் மநமாரத் தோன் றில் வீரா, தககவுணா வுணாநதோனுய்ப் பவக்கடல்கள் கடந் சநநந் தீரந்தாய், 47

உச்சமுறு பதம்வேண்டி லனைத்துமா தனையிலுநின் றுள்ளந் தன்னை, நிச்சயமா முணாவாலே நீக்குவாய் மலரின்மண நீங்கு மாபோற், றுச்சமுறு வாதனையாந் தாஙகரீா பயக்கடலிற் றனை வார்க் கெல்லா, மனசமற நலலறிவு மரக்கலமாய்க் கரையேற்று மய லொன் றுண்டோ. 48

பராபரங்கண் டோரனைத்தும் பின்செல்வ ருலகியல்பு பற்றார் நீங்கார், சராலயநந் தநவநதது ம பற்றூர்கள் சூநியத்துந் துயர மெய் தார, விராவுநிய தியுந்தள்ளாா வெயயவன்போ லநுசரிப்பர் மேன் மை சான்ரோ, ரிராகவனே யிவவாறு நடததியென வசிட்டமுநி யியம்ப லோடும். 49

பரத்துவகே ளிவவாறு பரமமுநி பரமபதம் பகரக் கேட்டுத், திரத்துவமா நிறைந்தான்போற் சீராம னமலமாய்த் தீாந்து சித்தந், தரத்துவமை யில்லாத மெய்ஞ்ஞான நல்லமுதாற் றதும்பித தண் ணென், றுரத்துயளர் சந்திரனபோ னிறைவுற்றுன் வசிட்டனு மீண டுரைப்ப தாலுன். 50

ஒருகால மான்படைப்ப னொருகால மயன்படைப்ப மெல்லா, மொருகால மரிபடைப்ப னொருகால முநிவர்படைப் புள்ள தாகு, மொருகாலம புயத்துதிப்ப னொருகால்வா ரியினுதிப்ப னுயர்ந்த வேதா, வொருகாலண் டத்துதிப்ப னொருகால்விண் லே யுதிப்ப னன்றே. 51

வன்மரங்க ளேநெருஙகு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பின் மனிதர் துன்னும், பன்மலைக ளேநெருஙகு மொருபடைப்பி லொரு படைப்பிற் படர்மண் ணுருங், கன்மயமா மொருபடைப்பி லொரு படைப்பிற் றசைமயமாய்க் காண லாகும், பொன்மயமா மொரு படைப்பி லிப்படியே பலவிதமாம் பூமி தானே. 52

வான்முதலா மண்முதலா நீர்முதலாந் தீமுதலா மற்றை வாயுத், தான்முதலா மிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்று

தலைமை யாகும், யான்முதலோ ரயன்சிருட்டி தரிசநமா வுணக்
குரைத்தே னிந்த வாற்றான், மேன்முதலா நியமமிதற் கொன்றாக
விலதுபல விதமாய்த் தோன்றும். 53

இருதமுத லுகநாலு மீண்டுமீண் டுற்பவிக்கும் இளத்து
ஞாலத, தொருபொருளும் வளைதனுவளைத் தநந்தமடங் குற்பவமா
யுழலா தில்லை, யிருள்பெருகு மாமாயை வன்னனைக்கு முன்னிலை
யா மியாமிங கோத, வருமறைதோ தாரூரன் கதைகேட்டி யிராம
வென வுறைவ தானே. 54

வேறு.

இந்தப் புவநத் தூடே யெழிலார் மலரின் பொழில்வாய்
மந்தக் குளிர்கால் கமழு மகத தேசந் தன்னிற்
கநதக் கதலி கடம்பு கன்னி காரஞ் செறிநது
சிநதைக் கினிதா கியதோர் சிறப்பா மலையி னிடத்தே. 55

பரலோ கஞ்சோ தவமே பண்ணி யயன்போ லுயர்ந்த
சரலோ மாவின் மைந்தன ராரூ ரபபெயா முநிவன்
சுரலோ கத்தின் குருவின் றோன்றற் கசனை யொப்பா
னரலோ கத்தின மேலா னவைதீர தவததாற் பெரியோன். 56

தனைய னொருவ னேடுஞ் சரலோ மாவா முநிவ
னனைய கிரியின வநததி லநேக யுகஞ்சென் றதற்பின்
புனையுங கூடு கழிந்து புட்போ வதுபோற் போகி
வினைசெய் யுடலை விட்டு விண்ணோ வடிவை யெடுத்தான். 57

தனியே யநத வநததே தாரூ ரப்போ முநிவ
னினிய தாதை யிறவுக் கிரங்கி யுதகத் தியற்றும
புநித மான பிரம பூசை முழுதும் புரியான்
தனியு நெஞ்ச னன்றில் கதறு மாபோற் கதறி. 58

தந்தை யன்னை பிரிவாற் சால வெம்பித் தளர்ந்த
மைந்தன் றன்னை யருளால் வநதே வதைகண் டருளி
முந்து றும னின்று முநிமா மகவா முநிவா
சிந்தை தெளிந்தோய் தெளியாச் சிறியோ ரெனநொந் தயரேல். 59

அநித்த மான குடும்பத் தபத்த முணர்கின் றிலையென்
சநித்த பொழுதே மரித்தல் சற்றுந் தப்பா கண்டாய்
பனித்த விழியோ டயர்வாய் பகலோ னுதயஞ் செய்தா
வினித்தன் னிலையத் தமநத் தெய்தா னென்பா ருளரோ. 60

வாளா வயரே லென்று மறைந்து தெய்வ முரைப்பக்
கேளா வுணர்ந்து தளருங் கேத மொழித்து நிலையாய்
நீளா ரணத்தின் படியே நீரின் கடன்கண் முடித்து
மீளா நெறிசேர் தவத்தின் மிகவும் விருப்ப மானான். 61

தக்க பிரம கருமந் தன்னாற் றவமே செய்வான்
றொக்க சங்கற் பத்தாற் சுத்தா சார மிருந்தான்
மிக்க ஞான மில்லான் விசுத்த மான புவியிற்
புக்க விடங்க ளெல்லாம் புநித மன்றன் றென்றே. 62

வையஞ் சுத்த மல்ல மரத்தி னுனியே புநித
மைய புட்போ லாங்கே யமர்தற் கான தவமே
செய்ய கிற்போ மென்றேச் சிந்தை யார நினைந்து
வெய்ய கனலை மூட்டி விண்ணோர் குழுவை நினைந்து. 63

உடலை யரிந்து வாங்கி யோமஞ் செய்ய லோடுங்
கடவு ளவர்க்கென் முகத்தாற் கலைவே தியன்மெய்த் தசைகண்
மிடறும் புயமு முதல வேவ தென்னே யென்றேச்
சுடருங் கனலோ னினைந்து சுருதி முநிமுன் றோன்றி. 64

கருதிற் றென்ன வென்னக் கைகண முகிழ்த்துத் துதித்துப்
பரிசுத் தமதா மிடமிப் பாரிற் காணே னதனாற்

றருவிற் றலையிற் றளிர்மேற் றலந்தங் தருள்வா யென்ன
வரமுற் றுதவிக் கனலோன் வாரித திரைபோன் மறைந்தான். 65

கானத் திடையோர் கடப்பங் காரின பதத்தைக் கடந்து
வானத் துயர்ந்த ததனமேல் வருபல் லவமென் றவிசின்
றூனத் தைய மின்றித் தாசூ ரன்றூ னிருநது
மேனற் றவமே செயவான் மிகவும் விரும்பு மனத்தான். 66

வேறு.

ஒருகணந் திசைக ளனைத்தையு நோக்கி யுறைததபத் மாதநத் திருநதான், பெருகிய திசைகண முழுதிலுந திருமபிப் பிரமபா வனையறி வரிதாயக, கருமமாத திரத்தி னிறபதாயப் பலமாங் கற்கசம விரும்புறு மநததால, வருடமைந் திரணடு மகஙகளே நடத்தி வானவர்க் கவியுண வளிததான. 67

கோததிரள புரவி மனிதரா லியற்றுங் கோதறு வேள்விகண மூற்றனு, சாத்திர விதியா லியற்றிரீள காலந் தவறற நடநதமை யாலே, மாததிர மான மநமிகத தெளிந்து வரம்பில தாதனு மாஙகே, நேததிர மான ஞானமவந் தெயதி நிறைநதனன் வலிதினன் னெஞ்சம். 68

பிறவியா வரணங கழிந்துவா தனைகள் பேரற மாண்டுள பெரியோ, னிறவிய தளிர்மே லிருததலு மொருநா ணிமலமாம விழிகளுக் கெதிரே, யுறவிரி மலரின் மேகலை யுடுதத வுயர்வந தேவதை தோன்ற, வறிவனு நோக்கி யார்கொனீ யென்ன வழகிய வணங்குரை செய்வாள். 69

பெரியவர் தம்பாற் பெறலரு நேயம் பெற்றவர் விரும்பிய வெல்லா, மரியன வெனினு மிமைப்பினி லெளிதி லணுகுமென் றய்யமற் றறிந்தேன், றெரிவருண முநிவ நீயுறை வனத்திற் செறிவந தேவதை யிங்ஙன், விரியலர் கொடியாம் விநோதவீட் டிடையே விருப்பொடு மிருப்பவ ளானே. 70

மேடமா தத்திற் பிறைபதின் மூன்று கலையுற மேவிய நாளி
னூடரு மதன னுயாதிரு நாளி னாதார வநத்திலே வந்து, கூடியு
வநதே வதைக்கணந் தன்னைக் குறுகினேன் பாஙகியர் முழுதுந்,
தேடரு மைந்த ருடன்மகிழ்ந் திருந்தார் சிறுவனில் லாதயான்
றளர்ந்தேன். 71

காதலித தவர்க்குக் கருதிய தளிக்குங் கற்பக மனையுநீ
யிருப்ப, நாதனே நாத ரில்லவா போல நான்மகற் கிரங்குத னல
னோ நீதரல் வேண்டுமெ புதலவனை யன்றி நினனரு ளென்பொருட்
டிலதேற, நீதறு மதலை யிலதெனுந் துன்பஞ் செந்தழன் மூழ்கியே
தீர்ப்பேன். 72

என்னலு முனிவ னகைத்தொரு மலரை யீந்தொரு மதியிலே
யெளிதா, யனனமே மகவைப் பெறுதியா னீமுன் னருங்கனன்
மூழ்குவே னென்றோ, வினனலால் வலித்து மகவுவேண் டுதலா
லினிதுநீ யீன்றிடு மகவும், பின்றுவறு வருத்த நெறியினோன் ஞானம்
பெறுமெனப் பேசினன் பெரியோன். 73

கேட்டவண் மகவு கிடைத்ததே யென்று கிளர்முக மதிநிலாக்
குலாவ, மீட்டுமம் முனியை நோக்கினின் னேவல் விரும்பியீண்
டுறைகுவ னென்ன, வாட்டமின் முனிவ னியைநதிலன் விடுப்ப
வந்தன ளணங்குதன் னிடத்திற், சேட்டமா மகவை யளித்தனள்
கலையாற் செறிதரு மதியென வளர்த்தாள். 74

இருதுவே யாண்டே யெனுங்குறி களினா லிறந்தன வாழிரண்
டாண்டு, திருமுனி பாத மகவொடு மடைந்து சென்னிதாழ்ந் தெதி
ருற நின்று, பெருமைகண் டருள்வாய நீதா யானே பெற்றவிப்
பெருங்குணக் குமர, னருமறை நூல்க ளனைத்தையு நானே யளித்
திட வறிவினா லறிந்தான். 75

கலையெலா நிறைந்தும் பிறப்பிலா ஞானங் கண்டிலன் கடற்
பவத் துயரா, லலைவுறு நின்றான் றனையுணர் ஞான மளித்திடென்

றணங்குரை செய்ய, நிலைகொண்மா ணாக்க னமக்கில ணாக்கி நீயகல் கெனவவ ளகன்று, டலைமைசேர் முநிவன் றாளிணை விடாது சற்குண மதலையு நின்றான். 76

வருந்திமெய்ஞ் ஞானம் பெறத்தகு மகவை மாதவ னருளினான் மெல்லத, திருநதிய கதைக ளளவைக ளிதிகா சத்திலே செப்பிய திறங்கள், பெருந்துணை மறையின் முடிவிலே துணிந்து பேசிய பழம்பொருண் மற்றும், பொருந்திய நெறிக ளநேகமாய் விரித்துப் பூரண போதமே புகன்றான். 77

வானதி மூழ்க வதுநெறி யாக வானிலே மறைந்துபோ யொருநா, ளானவேழ் முநிவர் பதவினின் றணுகி யனையதா சூரன் வாழ் கடமபின், றாநமே மேவி யிருட்பொழு திருந்து தாபதன் றநயனுக் குரைத்த, ஞாநநற் பொருள்கள் கேட்டன மதனை நாமுனக் குள்ளவா றுரைப்பாம. 78

பிறப்பிலாப் பிரம மிதுவென வறுதி பிறப்பதோர் கதையிது கேளாய், சிறப்பதோ ரரசன வீரமும் புகழுஞ் சிறந்தவன் றெளிஞ ஞும் பெயரோ, னிறப்புறு முலக பாலரா யுள்ளா ரவனுடை யேவலை முடிமே, னிறப்புறு மணியோற் றாங்குவ ரெவர்க்கு நிலை பெற நிறுததொரு நெடியோன். 79

சாகச மொன்றும விரும்புவோன் பலவாச் சாலவும் வியப்புறு தொழிலோன், சோகமு மகிழ்வுந் தருவதாய முயலுந் தொழில் களின னொருகுதியை யெண்ணின், மாகட லலைக ளெண்ணினுந் தொலையா வாட்படை வாயுவந் நிகளி, லேகமு மிவனை யடர்வுறா தாகு மிருகையால் விண்ணையென் செயலாம். 80

வரம்பற விரிந்து லீலையாற் புரியு மட்டறு முயற்சிக ளனைத் துந், திறம்பெறு தேவர் மூவரா லெனினுஞ் சிறிதுபிற் செல்லவு மரிதாம், பரம்பிய விவனுக் குடல்மா யெல்லாம் பரிய்யவர் மூவருண்

டனைய, நூரம்பயி லுலகை யடர்ந்துநிற் பவர்க ளுத்தமன் மத்திம 81

முடிவிலா விசும்பிற் றோன்றியாங் குறைவோன் மூவகை யுடலுடை முதல்வ, னெடியவவ விசும்பி லவன்றரு நகர நீண்டவீ திகள்பதி னைலா, மொடிவறு பகுதி மூன்றினு லெழிலா ருபவசம் வசங்கள்செய் குன்றங், கொடிநிகர் முத்த மாலையேழ் வாவி குளிர் கொதிப் புளவிரு தீபம். 82

என்பன நிறைந்த விந்நக ரத்தி லிவன்றரு மபவர கினங் கண், முன்புற கீழ்மே னடுவெனும் பதங்கண் முழுதினு முழல்வுற விதித்த, வன்புறு தூண்கண் மூன்றுள வெலுப்பு மரங்களாற் செறிந்தன புண்ணீர், மென்படர் தோலா னெய்த்தினி தான விரிமயிர்க் கற்றையான் மேய்ந்த. 83

மந்தமா ருதஞ்சூழ் சாலக மொன்பான் மருவின வைம்பொறி யென்னுஞ், சுந்தர் விளக்கால் விளங்குவ விரண்டு தோளெனுந் தோற்றமு முடைய, வந்தமில் பரம பாவனைக் கஞ்ச மகங்காரப் பேய்கள்காத் தளிப்பச், சந்தத மிலாத மாயையா லந்தத் தரணிபன் சமைத்தபா வறைகள். 84

அசைதரு மினிய பாவறைத் திரளி லகங்காரப் பேய்களோ டுலாவிக், குசைதரு விநோதம் விவிதமா வியற்றிக் கூடுறை புள்ளென வுறைந்து, விசையினு லவற்றை விட்டகன் றயலே மேல்வரு பாவறை விதித்து, நசையுற மேவிப் பூதவா வேச நண்ணினர் போலவ னடிக்கும். 85

இவற்றைவிட் டவற்றை யெய்துவ மென்றே யெண்ணும்ற வப்படி யெய்து, மவற்றினின் றிறப்போ மென்றெனு நினைவா லப்படி யிறந்துபோஞ் சித்தங், கவற்றியா லலையப் பிறந்திறந் துழலுங் ககனமே யிவற்றினுக் கிடமாந், தவற்றினை யெய்தி மீளவுந் தோன்றுந் தவழ்திரை நீரிலே வரல்போல். 86

மேனிமூன் றுடையோன் சிறந்தகந் தர்ப்ப விதித்தனு ரீனய தற் புரத்திற், முனினி திருந்து தொலைவற மேன்மேற் றழைப்புறு காரிய வசனு, யீநமா மொருகா னன்மையா மொருகா லென் செய்வோ மென்றிடு மொருகான், மானமா மொருகான் மயக்குறுந் தெளியும் வருந்துறு மகிழ்வுறும் பல்கால். 87

தளர்ந்தன னென்னுந் தடித்தன னென்னுந் தாழ்ந்தன னுயர்ந்தன னென்னும், வளர்ந்தன னென்னுங் குறைந்தன னென்னு மாருத மோதுறு கடல்போ, லுளநதனு லந்த மன்னவன் சுழல்வ துரைப்பதெ னெனறலு மைந்தன், கிளந்ததா தையைநீ தெளிகுனென் றுரைத்த கீர்ததியோ னுரெனக் கேட்டான். 88

உண்மையா லந்த மன்னனை யுரைத்தால் வரும்பிறப் பிறப் பெனும் பொய்யி, னுண்மைநன் குணர்தி யென்றுதா சூர னுதநம மைந்தனுக் குரைப்பா, னெணமய மாகிப் பொய்யெனத் தோனறி யிடமுற விரிமுயற் சியதாய்க், கணமய லான பிறவியி னிலையைக் கட்டுரை யாகமுன் னுரைதநோம. 89

தற்பர விசும்பி லுதித்தசங கற்பஞ் சாற்றிய தெளிஞனு மன்னன், பற்பல காலுந தோன்றியு மறையும் பரம்பிய வுலகதன் வடிவா, மற்பசங கறப முளதெனி லுலகுண டதுவில தெனிலுல கிலதா, முற்படு மூவர் முதலிய தேவர் மொய்த்தமெய் யவயவ மதற்கே. 90

மேயதன் பதநிப் பாச்சன்மாத் திரததால் விரிஞ்சனும் பாவனை மேவி, யாயசங கற்பம வடிவிலா விண்ணி லமைத்தது முப்புவி நகர, நாயக நீரே ழாகிடு மீரேழ் ஞாலமே னகருறு தெருக்க, ளேனூ லங்கள் செறிபொழிற் றிரள்கள் சொல்லிய வநமுப வநமே. 91

மேருமந தாமே முதலவந் நகரின் மேவிய விநோதவெற் பினமாகு, சூரியன் றிங்கள் காறறினு லசையாச் சுடாகளா னித்தில

மாலை, நீருயர் நதியின் றிரள்களாம் வாவி நிகழ்த்திய வேழெனு மவைதான், பேரியல் வடவை கமலமாய்ப் பூத்த பெருங்கடு லேழுமே பெரியோய். 92

இனையமா நகராஞ் சகத்திடை முன்ன மியம்புசங் கற்பமன் னவனால், வினையினால் வந்த வுடல்கள்பா வனையா மேற்பதத் திமையவ ரென்றும், வனையகீழ் பதத்தி னுகரே யென்று மணி தரே நடுப்பதத் தென்றுந், துனைதரு வாத வெந்திர விசையாற் சுழல்வன தசைச்சுவ ரகஙகள். 93

பல்வகை தானே யியங்குறு முடலாம் பாவனை தோறுமவ் வேந்த, னல்வழி யுணர்வை நோக்குற நடுவுறு நலமிலா வகங்கா மென்னும், வல்லவிப் பேய்கள் பொய்களா யிருந்தும் வந்துமெய் போலெழு மவற்றோ, டொல்வதாம் விநோதம் புரிதருங் கணத்தி லுண்டுமா மில்லையு மாகும். 94

காயமென் றுரைத்த பாவனை தோறுங் கடலிடை யலைகள் போற் றோன்றி, மாயுமே லியற்று மனைகளில் விடாமல் வருமிவ னியற்றிய வெல்லா, மேயதோர் கணத்தில் வீண்களாய் நசிக்கும் வீணிலே திரிதரு மிவன்றே, னையதன் சங்கற் பத்தினு லிருக்கு மவவள வருந்துய ருழக்கும். 95

இறையுமோர் சுகமற் றிரங்குவோன் றானுண் டென்பதோர் பாவனை யாலே, நிறைசக மியற்றுந் தானில தென்றே நினைத்திடி லக்கணத் திறந்து, குறைவறு கதிர்முன் னிருளெனப் போகுங் குறித்தசிற் றின்பமுற் றமிழு, முறைவுறு மிவனுக் குடல்கண்மூன் றுளவா முத்தம மத்திம மதமம். 96

முக்குணந் தானே மூன்றுட லாகி மூலமா மூன்றுல கிற்கு, மக்குணந் தன்னிற் றமங்கொள்சங் கற்ப மாவது பகுதியின் செய லாற், றுக்கமாய் வருந்திப் பாதலப் புழுவாந் துயசத் துவங்கொள்

சங் கற்ப, மிக்காற் றரும ஞாநம்வீ டௌதாய் வேந்தர்வேந் தென மிக விளங்கும். 97

இராசத குணசங கற்பமிவ் வுலகி வியல்புறு குடும்பியா யியங்கும், விராவிய விந்த மூன்றையும் விட்டு மெய்ம்மையாய்த் தானில தென்னி, னிராகுல மாக வனையசங் கற்ப நிமலமாம பரபத மடையுந், துராசையாம பாசவை யனைததையு நீக்கித துகண்மாந 98

உள்ளினும் புறத்து மெழுந்தசங் கற்ப மொருக்கிட வொருப் பட நினைவா, யெள்ளருந் தவஙகள் கற்பகோ டிகணீ யியற்றினும் பாதலம் பூமி, தள்ளருந் துறக்க மேவினு முனக்குச சாற்றுசங கற்பமாய் வல்லாற், றெள்ளிய பரம பததநினை மேவத் தியக்கமி லுபாயம்வே றில்லை. 99

துயர்களும் விகாரங களுமிலாப் பிரம சுகஞ்செய்சங் கற்பநா சத்தை, முயலுதி நனிசங கற்பமாங் கயிற்றின் முடிவறு பாவனை யெல்லா, மியல்புறு கோவை யாலெழு மந்தக் கயிற்றினை யெனி தினி லறுத்தான், மயல்கொள்பா வனைக ளெங்ஙனே தாளாய் மடியுமோ வறிகில மைநதா. 100

துனிசெய்சங கற்ப மின்றிமுன் வந்து தோன்றிய தொழில் வழி நிற்பாய், பனிசெய்சங கற்ப மாண்டிடி லறிவு பாசவைக ளனைத்தினும் பற்றுற, தனியுயர் பிரம பதமடைந் தகில விகற்பமாந் தனையெலாந தள்ளி, யினியவ யேகத துவததிலே சுழுததி யிதய முற றின்பமே பெறுவாய. 101

என்னலு முயாசங் கறபமே தென்ன வெழுந்ததும் வளர்ந் தது மாய்ந்து, சன்னமா கியது மெஙஙன மென்று தவஞ்செய்தா சூரனை மைந்தன, புன்னியே கேட்ப வதற்கவு னுரைப்பான்

பரமமா யுண்டெனல் வடிவாய், மின்னிய சமமா மறிவுகாண் பவத்
தின் மேவுற வெழுதல்சங் கற்பம். 102

அற்பமா யெழுந்து தானுள தாகி யடைவிலே பையப்பையப்
பருத்துத், தற்பர மநமாம் வெளியினை மூடிச் சடத்துவந் திடத்தி
னுண் டாக, வுற்பவ முகில்போல் வளர்வுறு மைந்தா வுணர்வுகாண
பவற்றினை யுன்னி, நிற்பதாந் தனக்கு வேறுபோற் கண்டு நிகழ்த்து
சங் கற்பமாய் நிகழும். 103

அறிவெனும் விதைசங் கற்பமா முளையா மனையசங் கற்பமாந்
தன்னைப், பிறிவுறத தானே செய்துதான் பிறக்கும் பெரிதுற
வளர்ந்திடுந் தானே, செறிதுய ரொழிய வின்பமொன றில்லை யாத
லாற் செப்புசங் கற்ப, நெறியுற நினையே னிற்புறு நிலையி னிமிட
மும் பாவனை நினையேல். 104

இவ்வள வான பாவனை யாலே யின்பமா மினையசங் கற்பந்,
தவ்வுறப் பெரிய முயற்சிகள் வேண்டாந் தாக்குபா வனையெலா
மொழித்த, வவ்வகை யாலே யிறந்துபோந் தன்னெஞ் சலர்வுறு
பூவினைக் கசக்கிற், கைவரு வருத்த மொன்றுள தாகுங் கழறிய
விதற்கது வேண்டா. 105

எழுந்தசங் கற்ப பாவனை விட்டா லிறந்துபோ மிதனையிங்
கிதனு, லழுந்துற மாய்த்து மநத்தினுன் மநத்தை யறுத்துநின்
னறிவினீ நிற்பா, யுழுந்துருள் பொழுதின் முடியுமீ தரிதோ வுலக
மும் வாநமு மொக்கு, முழுந்திய பொய்யாய்ப் போம்விகற் பத்தான்
முளைத்தவை யன்றிமுன் னிலதால். 106

தண்டுலத் தோலுஞ் செம்பினிற் களிம்புஞ் சம்பந்தந்
தொழில்விசே டத்தால், விண்டுபோ மதுபோற் புருடனு மலத்தை
மேவியே போக்குத லியலுங், கொண்டசந் தேக மொழித்துநீ
முயல்வாய் குருவின்வல் லபவிளக் கந்தாங், கண்டன மெனல்வீ
ணுருநீ தானுங் கண்டன பரம்பொருட் பொலிவே. 107

எனவவ ருரைத்த யாவையுங் கேட்டவ் விரவிலங் கவரைநா
னெய்த, மநமகிழ்ந் தருச்சித தென்னொடுத் தளிர்மேல் வதிந்தன
ணிருவரு மெய்ம்மைக், கநகதை களினுற் காதலுற் றவர்போற்
கங்குலைக் கணமெனக் கழித்தவ, வாநகனை நீஙகிக் கங்கையுற்
றனனு னவன்கதை போதுமிச் சகமே. 108

4—4. தாசூரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—739.

4—5. கசன் கதை.

முடிவறு காலந் தன்னின் மொழிதரு மாண்டு நூறு
நொடியள வெனினும் பற்று திதனையே நெடிதாய் நோக்கி
யொடிவறு பார வேட்கை யுறுவதென பொருள்க ளுன்னிப்
படாவதா முள்ளத் தாசை பறறற வொருக்கி நிற்பாய். 1

மாலற வெஙங னின்று யங்ஙனே வாழ்வாய் பாரிற்
கோலநன் மணிகள் வேணடா திருக்கவுங குறுகிப் பாயுந்
தூலஙன னிழல்போ லுணடா மாத்திரந தோற்ற மான
ஞாலமும பரமந் தன்னி னலமபெறத தோன்று மன்றே. 2

ஆதலாற் பரமந் தன்பா லகாத்தனே கர்த்த னேயென்
றோதுபா வனைக ளுண்டா முற்றபற் றிலாமை யாலே
சாதமி லகர்த்த னுகுஞ் சநநிதி மாதநி ரததான
மேதகு கத்த னுமிவ விரணடலால வேறு மேவா. 3

அகத்தனிற் கததன் றன்னி லமைந்ததே ததனி னிற்பாய்
முகத்தமா மிரண்டு மின்றி முனைதெழு மாதை துஙகி

மிகத்தனி திரமாய் நிற்றி யகத்தனா விளம்பு நேரிற்
சுகத்தனா நிற்றி யேனு நன்றிது துயரொன் றில்லை.

முன்னிய கத்த னாகி யான்சக முறைசெய் கின்றே
னந்நிய நினைவி லாமை யாலதில் விகார மில்லை
யென்னது நீநான் செய்தேன் செய்திலே னென்னும் பார்வை
யுன்னிய பொழுதே துன்ப முடலைநா னென்பா ருண்டோ.

மொய்யுட னானே யென்னின் ஊவேழு நாகு மஃதே
வெய்யவன் றுயரா மேனு மெய்யையா னென்ன வேண்டா
வையமில் கேள்வி நல்லோர் நினைவரோ வனைத்தா மூனுங்
கையுறத் தின்ப ரேனு நாய்ப்பிணங் கவரார் நீசர்.

நாமுட லென்னு மாசான் ஞானக்கண் குருடாய்ப் போகுந்
தோமுறு மதனைத் தூரத் தூர்ப்பரேற் சோதி ஞான
மாமுகி விலாநி லாப்போல் வயங்கிடு மினைய கண்ணா
லேழுறு பிறவி வேலை யிருங்கரை யெளிது தோன்றும்.

அனைத்திலுங் கத்த னல்லே னவனிவ னல்லே னென்ன
நினைத்துளத் துறுதி யாகி நிற்றியா லஃதின் றென்னி
லனைத்திலுங் கத்த னானே யளவறு மதுநா னென்ன
நினைத்ததை யொன்று மின்றி நிச்சய மாகி நிற்பாய்.

அன்றெனி லொன்று மல்ல வொன்றுநா மாகு மென்றே
நின்றவிப் பதத்தி னன்று நின்பதந் தனினீ நிற்பா
யொன்றெனும் பதத்தைக் கண்ட வுத்தமர் தன்பா னிற்பர்
துன்றுவா தனையே பந்தந் தொல்லைவீ டதனைத் தீர்தல்.

புலன்களிற் பழகிச் சித்தம் பூண்டவா தனைகண் முன்னே
யலம்பெற மாற்றி வீட்டிற் கடுத்தவா தனையுந் தீர்வாய்
நலந்திக ழருள்சந் தோட நட்புதா சமமிந் நாலு
மலர்தலிற் றுணைக்க ளாக மனத்தழுந் தாது செய்வாய்.

உள்ளூறு தொழில்கண் மூற்று மொருக்கியோ ருணர்வைப் பற்றி
மெள்ளவாங கதுவு மந்தக் காணஙக ளுடனே விட்டுத்
தள்ளுவ வெல்லா மெததாற் றள்ளினு யதுவுந தள்ளித்
தெள்ளுணர் வுள்ளஞ் செயகை தேசிரு ளனைததுந் தீர்ந்து. 11

வாதனை வடிவ மான விவைகளு மற்றி வற்றைப்
பேதமாய்ப் பழகு வோனும் பிராணனி லியக்கந் தானு
மியாதுமூ லத்தோ டீர்த்து விண்ணக மென்ன நின்று
லியாதுநீர் சாந்த னுயென் னுயினை யதுநீ மெய்யால். 12

உளத்தினி லனைத்து மாற்றி யுலகிலோர் பற்ற தின்றித்
துளக்கிலா நிலையி னின்றோன் றுகளறு முத்த னுவா
னளக்கரு மீச னுவா னவன்மிகு சமாதி தானுங்
கொளத்தகு கருமந் தானுங் கூடினும் விடினு முத்தன். 13

இருதயத் தாசை யொன்று மிலாமையா லெண்ணப் பட்ட
கருமஙகள் செய்துந் தீர்ந்துங் கையுறு பயனொன் றில்லை
யொருவழிப் படநீள் கால முளமொருப் படுத லாலே
பெருகுவா தனைதீர நெஞ்சிற் பேசுறா லனைத்தும் வேண்டா. 14

மறுகுவர் தனைக டார்ந்த மௌனத்தை யொழிய வேறோ
ருறுகதி நல்ல தில்லை யுணர்வன் வுணாநத தாகுந்
துறுதிசை பததுஞ் சுற்றி மீணடதாந் தொல்லை ஞாலத்
தறுதியா யுண்மை கணடோர் சிலர்நின்றே ரவததின் மாய்வோர். 15

தேகத்தை நோக்கி யன்றோ செகமெலாந் திரிவ தல்லா
லேகத்தை நோக்கி யன்றே வெங்கணும் பஞ்ச பூத
நாகததை மண்ணின்க் கீழை நாடினு மாறு காணு
மோக்கத்தை விடுது மென்றே திடமுற்றூர் முழுதும் பற்றூர். 16

ஊகமின் மூகர்க் கெல்லா மூழிவெங் கடலாஞ் சென்ம
மோகமி லூகத் தோர்க்கு முன்னுறு கோவின் றாளாஞ்
சோகமின் ஞானி நெஞ்சிற் றொடர்ந்தசிற் றின்பம் பற்றாப்
போகமில் சிற்றூர்ப் புன்பெண் பொலிநகர் விடலைக் கென்றும்.

பிரமமாஞ் சுத்த வேலை நுரைகளாம் பிறங்க லெல்லாம்
பரமவா தித்தன் முன்னர்க் கானலாம் பரவை ஞாலந்
திரமதா மிதனை முன்னே செப்பினன் வியாழன் றந்த
வரமகன் கசனும் பேரோன் மற்றது வள்ளல் கேட்பாய்.

கசனுயர் சமாதி நீங்கி யொருபகற் களிக்கு நெஞ்சன்
வசமறத் தழுத ழுத்த வசநத்தன் யாது செய்கேன்
றிசையுற வெங்கு செல்கேன் றீர்ப்பதென் கொள்வ தென்று
மிசையுயர் கற்ப நீர்போன் மேதினி யெங்கு நானே.

மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில்
வானில்லை யகத்தி லெங்கு நானன்றி மற்றொன் றில்லை
யானிலா விடமு மில்லை யெனதிடத் திலாது மில்லைத்
தானிகழ் பொருள்வே றில்லை சச்சிதா நந்த மென்றான்.

4—5. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—759.

4. திதிப் பிரகரணம்.

பெறற்கொ ணாதசத் துவகுணப் பிறப்பினர் புவிமே
லிறந்து வாழ்வது வான்றிகழ் விறைமதி நிகராம்
வறக்குந் துன்பத்தில் வாட்டல ரிரவுதான் வரினுஞ்
சிறக்கும் பொற்கம லத்தலர் குவியுமோ சிறிதும்.

பகுத மன்றியே மற்றுள தொழில்களிற் பற்றார்
தகுதி யாகிய மேலவர் நெறியிலே சரிப்பர்
மிகுதி யானிறைந் தசைவறு முளத்தினுன் மிகுவர்
தொகுதி யானநட் பருண்முதற் குணஙகளாற் சுடர்வார். 2

இயற்கை யாகிய குணத்தினை ரிழிவுயர் விரண்டு
நயக்க லாதவர் சமமுளோர் நன்னெறி நடப்போர்
வியக்கு மாறுதன் கரைகடா வேலையை யொப்போர்
மயக்கி லாதவ ரிரவிபோ னியதியை வழாதோர். 3

கொள்ளற் பாலது துயரிலா தவர்நிலை குறுகத்
தள்ள றபாலது தீயவா நெறியெனுஞ் சழக்கே
யெள்ளற் பாலதா முலகமே தியாமெவ னென்றே
தெள்ளற் பாலது குரவரா லறிவினுற் றீர. 4

வருந்து கிற்பது தனையறி நெறியிலே மநத்தாற்
றிருந்து கிற்பது கருமத்தி லழுந்திலாச் செய்கை
பொருந்து கிற்பது தீயவ ரல்லவர் புணர்ச்சி
யருந்து கிற்பது நானென்ப தாக்குகிற் பதுவே. 5

தீர்க்கத் தக்கது நரம்பெலும் பெனுமுடற் றியக்கம்
பார்க்கத் தக்கது முழுதுயிர்க் குள்ளுறை பரம
மீர்க்கத் தக்கதே ரிரவியி னிடத்திலும் பாரி
னீக்கத் தக்கிலாப் புழுவினுஞ் சிததொன்றே நிற்கும். 6

தாம தத்துட னிராசதஞ் சாத்திக மென்னு
நாம முக்குணப் பிறவியு முயற்சியா னண்ணுஞ்
சேம முதநியைச் செய்திடுஞ் சாத்திகச் செய்கை
யிராம வுததம ராகவ வென்றுமீட் டுரைப்பான். 7

4. திதிப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—766.

5, உபசாந்திப் பிரகரணம்.

5—1. சநக ராசன் கதை.

சுரர்குருவின் மகனுரைத்த படியேயிவ் வுலகெலாஞ் சொரூப
மாகும், விரவியகீள் பிறப்பிறப்பா மிம்மாயை யிராசததா மதத்தை
மேவும், புருடர்தரித் திடவற்ருய்த் தாண்சுமக்கு மண்டபமே
போல நிற்குந், திரமுளசத் துவகுணத்துன் போல்வார்கள் சநபய
தீர்ந்து நிற்பார்.

வழுவறுசத் துவகுணத்தோர் தோலுரிக்கு மரவென்ன மாயா
பாச, நழுவுவரெல் லாம்பிரம நாமதுவே யென்றெண்ணி நாமும்
வேறே, முழுதுலகம் வேறென்னு மோகமொழிப் பாய்பிரம மூலச்
சித்தி, லெழுவனகற் பனையெல்லாங் கடலிலலை போன்மெய்யா
யில்லை யன்றே.

சோகமிலை மோகமிலை பிறப்பில்லை பிறப்பிறப்பிற் சுழல்வா
ரில்லை, யேகமென விங்கென்று முள்ளபொருளேயுள்ள திரங்க
வேண்டா, மூகமுற வருவனபோ வனநினையேற் றெருந்தனைக்
கொன்று மில்லா, மாகநசத் துவகுணத்தோ டொருவனு யிட
ரெல்லா மாற்றி நிற்பாய்.

சமமாகிச் சொரூபத்தே நிலையாகித் திரமதியாய்ச் சாந்த ஞகி
யமர்மாந மௌனியாய் நன்மணிபோற் றெளிந்துதுய ரனைத்துந்
தீர்வாய், நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிற்செய்தி யாவையினு நேச
மின்றி, நமதெனக்கொள் ளுதல்விடுத லிரண்டுமறத் துன்பமெல
நாசஞ் செய்வாய்.

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞான மௌனித
லுண்டாம், பனிச்சுடர்வெண் ணிலவிலங்க ளுத்தமமா மூங்கிலெல
லாற் படுவ துண்டோ, செநித்தவரின் மேலோராய் நல்லோரா

மித்திராய்த் தெளிந்தோ ராகி, யசித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாங் குணமெல்லா மவரைச் சேரும். 5

மெதமென்ற சரித்திரததி னவர்தம்மை யுலகெலாம் விரும்புந் தன்மை, கொத்தொன்று வநமூங்கிற் குழலிசையான் மகிழ் விலஙகின் கூட்டம் போலு, மித்தன்மை யாவருக்கும் பொதுமை யினு லியமபியதா மிதனில் வேருய்ச், சத்தென்ற வழியிரண்டேழ் பவந்தீர்ப்ப வர்க்கவற்றைச சாறறக் கேண்மோ. 6

தேசிகன்சொற பிழையாம லநுட்டிக்கிற் பையப்பையத் தியக்க நீங்கிப், பேசியசென் மத்தாத லடுத்தசில பிறப்பினு லாதல் பேருரும், மாசறுவிற் பத்திசிறி துணடாகு மநத்தாற்றன் மநநத் தாலே, யேசறுமா காசபலம வீழ்வதுபோன மெய்ஞ்ஞாந மெளிதி லுண்டாம். 7

இவவிரண்டி லாகாச பலம்போல மெய்ஞ்ஞாந மியைந்த தன்மை, செவவியவள ளான்முன்னோர் கதையாலே யான்செப்பத திருந்தக் கேட்பாய், தெவவுலகி லாபத்தென் ருென்றுமிலோன் விதரணததோன் செல்வ மிக்கோ, னவவியமில் விதேகநா டரசாள் வோன் சநகனெனு மரசர் கோமான். 8

சற்குணததாற் கடலனையான் சக்கரத்தா னெனவுலகந் தாங்கு சீரா, னற்குணஞ்செய் வசந்தனு ணறுமலர்சூழ் நந்தநததி னயாநது மேவி, தற்குரிய தந்திராகள் புறநிற்பத் தனியனுயச் சரிக் கும் வேலை, சிற்குரிய மநமுடைய சித்தர்கணம பாடுவபண் செவியிற் கேட்டான். 9

வெறியாரும பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் மேவாதோரா விளமபு கீத, நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப நெடியவனே நினைவிற் கொள்வா, யறிவானு மறிபொருளுந கூடியகூட் டாவி லெழு மறிவா நந்தம், பிறியாத வாநமதத துவத்தெழுந்த தாமதனைப் பேணல் செய்வாம். 10

காண்பானுங் காண்பனவுங் காட்சியும்வா தனையுடனே கூல
விட்டுச், சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியா மச்சொருபஞ்
சிந்தை செய்வா, மேண்பாலா முள்ளதில தெனுமிரண்டி னிடை
யெய்தி யிறவி லாதாய், மாண்பான வொளிக்கெல்லா மொளியாஞ்
சொரூபத்தை மதித்தல் செய்வாம். 11

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந் தநவரத முரையடு
தாகி, நிகழொளியா யாந்மதத் துவமான சொரூபத்தை நினைத்தல்
செய்வார், திகழிதய குகையுறையுந் தேவதையை விட்டயலே
தெய்வந் தேடன், மிகவரிய கௌத்துபத்தை யெறிந்துசிறு மணி
தேடும் வேட்கை போலாம்.

மாளாத காதலெனும் வற்சநா பிக்கொடியின் வாநத்தைச்
சுட்டு, நீளாசை யனைத்துமறுத் தவர்க்கன்றே விப்பயன்று னேது
நிற்கும், கோளான பொருளனைத்தின் முன்பொடுபின் பினிமை
யிலாக் குற்றங் கண்டு, மீளாத பாவனையாற் கட்டுண்பார் வேஷவே
வேறொன் றன்றால். 13

எழுந்தெழுந்து சீறுகின்ற விந்திரியப் பாம்புகளை யிதயந்
தன்னி, லழுந்துவிவே கத்தடியால் வச்சிரங்கொண் டிந்திரன்வெற்
படர்வ தென்ன, விழுந்திடமோ துறவேண்டுஞ் சாந்தியினாற்
சமமேவி யிடர்தீர் நெஞ்ச, முழுந்துசுக வடிவாந்தற் பதநிலையைப்
பெறுமிதுவே முத்தி யென்ன.

தெளிவுடைய சித்தர்கணந் திகழ்வுறப்பா டியகீதந் தெளியுற
கேட்டுக், களிதருவெஞ் சினக்கருட னொலிகேட்ட பாம்பென்னக்
கலங்கி மன்னன், குளிர்பொழினின் றகமடைந்தா னனைவரையும்
விடைகொடுத்துக் கோயில் புக்கா, னளிர்சுவைதெசெய் மேனிலத்தி
லொருவனே யிருந்தநனி நாட லுற்றான். 15

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன வநவரதம் பதைத்து
லாவி, யிறக்கின்ற வுலகநடை நோக்கிலாய் விட்டிரங்கி யியம்பு

லுற்று, ணறக்கன்றி யவத்திலுழன் றலமருமிவ் வுலகிடையா
னந்தோ வந்தோ, நிறக்கின்ற மயக்கத்தாற் கல்லிடைகற் போனு
ருண்டு நெரிந்தே னந்தோ. 16

காலமொரு கான்முடியா திதனிடையெண் ணூறுண்டோர்
கணமு மில்லை, சாலவிது தனைமதித்து வன்காத லிடைவீழ்ந்து
தளர்வ தேனான், றூலமதி யாற்கெட்ட வெனைப்போல வீனரார்
சொல்லற் பாற்றே, சீலமறு வாணாளைப் பெரிதாக நினைவதே
சீசீ யந்தோ. 17

எல்லையிலா வண்டத்தி லியானாளும் புவிநோக்கி லிறையு
மில்லை, யல்லலுறு மிதுபெரிதா வாதரிதது நிற்பதே யந்தோ
வந்தோ, புல்லிமையற் றினிதாகி யுதாரமாச் செயப்படாப் பொருளீ
தென்னத், தொல்லுலகி லொருபொருளுங் காணேனித் தொடர்சசி
நிலை யென்னே யென்னே. 18

தலைவர்தலை மேலுறைவோர் நாட்களினாற் றாழ்ந்தோர்க்குத்
தாழ வீழ்வர், நிலையில்பெரு மையையுறுதி நினைக்கின்ற நெஞ்சே
யின் னினைவீ தென்னே, தொலைவில்பெரும் போகங்கள் பெரி
யோர்கள் கிளையோடுந் தோன்றித் தோன்றி, யுலைவுறமாண் டார்
முன்னா ளிந்நாளிங் கிவையனைத்தி லுறுதி யென்னே. 19

மண்ணாடு மன்னவரு மவர்தந்மு மாண்டனநுண் மணலை யொக்கும்
விண்ணாடு மிந்திரரு மவர்வாழ்வும் போயினவிண் மீனை யொக்கு
மெண்ணாடும் பிரமருமண் டமும்பூதங் களுமிறந்த வெல்லை யில்லைக்
கண்ணாடு மவையெங்கே நின்வாழ்க்கை நிலையென்னே கவலு நெஞ்
சே. 20

செல்லாத மாயையிரு ளிரவிலே தேகமயத் தியக்க மான,
பொல்லாத நீள்கனவர்ஞ் சூநியத்தி லிச்சையிறை பூண்டே
னென்னிற், கல்லாத புல்லியனேன் சீசோ ணாவாதங் காணு நாட்கி,

ளெல்லாம்போ யினபோமா விறவாதொன் ருய்நன்ரு மெழிலு காணேன்.

நடுவின்முடி வினிலடியி னன்ருன பொருளொன்று ஞால் தில்லைப், படுபொருளெல் லாமிறப்பா மலத்திரு வேபூசப் பட் தன்ரே, கடுவினைக ளுடோறுங் காய்துயர நாடோறுங் கள யொன் றில்லாக், கொடுமைகளே நாடோறுஞ் செய்கின்ரு ரறிவில் லார் குரம்பைக் கூத்தால்.

பாலகரு யஞ்ஞாநத் தழுந்துவனற் காளையாய்ப் பாவை மாராற், சாலவருந் துவன்விருத்தன் ருகிக் குடும்பத்தாற் றளர்ந்து சாவ, னேலவிவ னெக்காலத் தென்செய்வான் மாயக்கூத் திருந்த வாறே, ஞாலமெலா மாடரங்காய்ப் பொறிமேள மாய்மனப் பேய் நடிக்கு மன்றே. 23

உள்ளத்தின் முடிமேலே யில்லாமை வீற்றிருக்கு மூல லென்றுந், தெள்ளுற்ற நல்லறத்தின் சிரத்திலே யெப்பொழுதுந் தீமை வாழு, மெள்ளற்ற வின்பதின் றலைமேலே துன்பங்க ளிருக்கு மென்ருற், கொள்ளத்தக் கனவான் குற்றமிலாப் பொரு ளேது குறிப்பு ளேற்கே. 24

ரிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகத்தோற்ற மொடுக்கமா மேலோ ருண்டாற், பழிப்பரிய வன்ருர்முன் னென்போல்வா ரென்னென்று பகர லாவ, ரிழிப்பரிய விசித்திரமாஞ் சம்பத்து மாபத்தா மிதயங் காயி, லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ் சம்பத்தா முள்ளம் வேண்டில். 25

வெம்மாய வாழ்வன்ரே துயர்க்கெல்லாம் பிறப்பிடமாய விளம்பு கின்ற, தம்மாவிங் கிதனிடையே யழுந்துமவர்க் கின்பமுள தாவ தெங்ஙன், மைம்மாயை யென்னுமரம் பணையிலைபூ காய்பழத் தால் வரம்பற் ருேங்க, விம்மால்செய் மரம்வேரா மிம்மனந்தான் சங்கற்ப மென்ப தாகும். 26

சங்கற்ப நாசத்தா லெளிதாக மநநாசந் தானே யெய்து, மங்குற்ற மநமிறக்கிற சநநமர ணங்களெனு மரமு மாயு, மிங்கிப்பா லெனைத்திருடுங் கள்ளனைக்கண் டேனகண்டே னிவன்போர் நெஞ்சம, பொங்குற்ற நெஞ்சத்தா னொருநாளுந தேனின்று பொன்று விப்பேன். 27

இத்தனைநாண் மநமுதலைத் துளைத்திலே னின்றுதுளைத் தியைந்த நூலாற, சித்திரமாயக் கோத்தணிவன் முழுதுணர்ந்த தேசிகராற் றெளிந்தே னெல்லாஞ், சுத்தபர மாநந்தந் தோற்று விக்கு நல்லறிவாஞ் சோதி பெற்றேன, மெத்தவிவ ஞெனனதிங் கிவையெனும்பொய் யுள்ளொழிந்தேன மீண்டு நாடேன். 28

பேதிக்கு மநமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற் பிளந்து வென்றேன, வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுபசாந்த வாழ்வு பெற்றேன், சாதித்த விவேகமே யுனைவணங்கி னேனென்று சநகர் கோமான், சேதித்த மநவலைவெல் லாமொழித்துத் தானேசித் திரம்போ னின்றான். 29

வாளாசித் திரம்போல நெடிதிருந்து சநகர்பிரான் மாய்த்து நெஞ்சை, மீளாநல் லுபசாந்த நிறைநெஞ்சா லுலகியல்பை மேவிப் பார்த்தான், றாளாண்மை யாலியற்றும பொருளேது கைக்கொள் ளத் தக்க தேது, கோளான கற்பனையென் சுபாவவறி வாமெ னக்குக் குறிக்குங் காலே. 30

சுத்தமாய்ச் சொரூபமா மென்னுருவ லால்வேறு தோன்றக் காணேன், வத்தியான் வாராத பொருணயவேன் வந்தபொரு ளனைத்துந் தள்ளேன், னித்தமாய்த் தன்னிலையி னிற்குமெண் றறி வுருவி னிலையா நிற்பே, னுத்தவர் றேதுவரு மதுவருக வென் றழுந்தி யொருமை யுற்றான். 31

வானேகு கதிரிரவி காளியற்றும் வாறென்ன வந்து தானேதோன் றியதொழிலைப் பற்றின்றிச் செய்துமெனச் சொன்னணித், தினேய வுருகாலஞ் செல்கால மிவையளவுஞ் செய்யா, ஞானேறு நிகழ்காலத் தோரிமைப்பி னகைதலோ துற்றான்.

பேசியதன் விசாரத்தாற் சகர்பிரான் பெரும்பேறு தல்லால், வாசியுள மற்றொன்றால் வந்ததல்ல வாரீச மலர்க்க மாலே, யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா லன்றி தல்லாற், றேசிகரில் லாவினர் செய்தொழிலாற் பெறலரிதே சிற்சொ ரூபம்.

புறப்பேறு கனேவேண்டி யியற்றுகின்ற புண்ணியத்தை புவியி லுள்ளோர், சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டு மென்றுறுதி செய்யிற் பேறு, மிறப்பான வாயத்து விளைநிலமா யிருந்துநய வேலை யாகிப், பிறப்பான நச்சுமர வித்தாகும் பேதைமையை பினிக்கல் வேண்டும்.

இலங்கியசிந் தாமணியா மிதயமெனுஞ் சாக்கறையி லிருக்கும் போதங், கலங்கலிலா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள் கற்பகம்போற் கனத்தி னல்குந், துலங்குவிசா ரம்படைத்துப் பேதைமைபோய் நல்லறிவு தோன்றி னேரை, விலங்குகவ சத்தோரை யம்புகள்போற் காமாதி விகற்பந் தாக்கா. 35

பரமாதித் தனேமறைத்துக் கறுத்தறிவற் றுக்களிநது படர்ந்து மீண்டு, திரமான வகங்கார முகில்விவே கக்காற்றுற் சிதறிப் போகும், வரமான பதம்வேண்டிற் றன்மாத்தி ரைசமுதனை மாற்ற வேண்டு, மூரமான புவியைமுத லுழுதன்றோ விளைபயனை நுறுகின் றாரே.

5—1. சங்க ராசன் கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—802.

5—2. புண்ணிய பாவநர் கதை.

மோக வற்சரா பிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ்
சோக மாசுண மிருந்தர சாள்வதோர் சூழ
லாக மேமுத லியானெனக் காணுமஞ் ஞான
மேக மாகிய பராபரந் தோன்றினா லிறக்கும். 1

அநித்த மிச்சக மென்பதை நாடொறு மகத்தி
னுணித்து நோக்கினர் சநகனைப் போலநுண் ணறிவாற்
றணித்த மெய்ப்பொருள் பக்குவத தறிகுவர் தநத்தால்
மணித்த ராற்கரு மத்தினாற் றேவரால் வாரா. 2

சநந மஞ்சினர்க் கவருடை முயற்சியே சாணுந்
திநமு மிங்கிவ னெனுஞ் சிறுமைதான் சிதையி
லநக மாயுல கெங்குமாம் விசாலமுண் டாகு
மநனு றதத்தன துயர்ச்சிதான் காணபுற வருமால். 3

வேறு.

பற்றுவீ டென்றி ரண்டிற் பற்றலும் விடுத லானு
முற்றவை மநத்து ரூப முயர்பந்த மதுவே றில்லை
முற்றுறு பற்று வீட்டின் மோகமுந் துயரும் விட்டுத்
துற்றுள பற்று வீடு துடைததசை யாது நிற்பாய். 4

மயலின்மை யநிதத மின்மை மடமின்மை வருதத மின்மை
செயலின்மை கரும மின்மை தியக்கின்மை விகற்ப மின்மை
பயமின்மை துவட்சி யின்மை பகையின்மை குறைவொன் றின்மை
கயமின்மை கடிந மின்மை கடிநமாயக் கழற லின்மை. 5

வீடுபெற் றிரண்டு நீத்த மேலவ ரிடத்து மேவி
நீடுவா தனைக ளின்றி நிகழ்த்திய குணங்க ளிற்கும்

பீடுறு நினைவா னாலாற் பிணிப்புற்றுப் பிறவி வேலை
மூடுற மயன்மீன் வாரு முயர்ந்தவா தனையாஞ் சாலம்.

வாதனை யென்னு மிந்த வலைபுந்தி வாளா லீர்ந்து
மோதுரு றைக்காற் சிந்து முகிலெனச் சிந்தி நிற்பாய்
பாதவங் குடாரத் தாலே படுப்பபோ னென்றுசை நெஞ்சாற்
றீதற மாய்த்து மேலாம் பதத்திலே திரமாய் நிற்பாய்.

ஏகுதல் வருத றுஞ்சல் விழித்திட விருத்த னிற்ற
லாகிய வெல்லாம் பொய்யென் றழுந்தியுள் ளாசை தீர்வாய்
சேகுற வலையுஞ் சித்தம் பகுதியாற் சித்தின் பின்னே
போகலூன் மணத்தாற் சிங்கந் தனைத்தொடர் பூசை போலாம்.

மடங்கல்வீ ரியத்தாற் பெற்ற தசைதின்னு மார்ச்சா லம்போற்
றொடர்ந்துசென் மனனுஞ் சித்தாற் றோன்றிய பொருளைப் பற்று
படர்ந்துகாண் பவற்றைப் பற்றின் மனங்கெடாப் பந்தம் போகாத்
திடங்கொள்காண் பவற்றை நீக்கிற் சித்தம்போய் முத்தி யாகும்.

யானிவை யிரண்டு மில்லென் றெண்ணிமே ருவைப்போ னிற்பா
யூனிற மில்லா விண்போ லுளத்தனாய் நல்லு ளத்தே
தானும்மை யழுமாய்க் காண்பான் காண்பன தம்மி னூடே
மேனிகழ் காட்சி யென்னு நின்னைநீ விடாது தேர்வாய்.

இனியன வினிமை கொள்வா னிரண்டும்விட் டிவற்றி னூடே
தனிநிக ழினிமை நாடித் தற்பர மயமாய் நிற்பாய்
நனிபல துய்ப்பான் றுய்ப்ப விரண்டுக்கு நடுவே தானே
யநிசம்பற் றின்றி நிற்கு மதுபற்றி யதனு னிற்பாய். 11

காதலாற் கட்டி லுய்யார் கயிற்றினாற் கட்டி லுய்வா
ராதலா லாசைக் கட்டை யசங்கற்பத் தறுப்பாய் நானென்
றோதுபா வனையை நானென் றைதோர் வாளால் வீட்டி
யேதமில் சுபாவம் பாவித் தெழுபவ மிலாவீ டெய்தி.

அனைத்துயிர்க் கச்ச மில்லா நிலைநிற்பா யதுல வென்ன
வினைத்தொட ரகம்பா வததின் வேட்கைதீ ரென்ற நின்சொன்
னினைததிடின் மிகவு மாழ நீடகங் கார நாசந்
தனைசெயி லுடல மென்னு மேதுவைத் தவிர்க்கின் றேனல். 13

அகமென வொழிக்கிற் றூனே யங்கமு மடியி லீர்ந்த
நகமென விறக்கு மன்றே யென்றுயர் நாதன் கூற
மகமுநி புரைப்பான் வள்ளால் வாதனை மாற்று மாறு
நிகழ்வுறு தேய ஞேய மிரணமென நினைப்பர் கற்றோர். 14

இந்தநம் பொருட்கு வாணு ளியாமிவை யெமக்கு வாணு
ணந்துறு மிவறறு லன்றி நாமில்லை நமமா லன்றி
வந்தவிப் பொருள்க ளில்லை யெனும்மத துறுதி மாற்றிப்
புந்தியா லுசாவி யாவும் பொருள்களும் வெவவே றென்றே. 15

பொருளினே மல்ல நாமு நமதல்லப் பொருளு மென்றே
தெருளுற்றுட் குளிர்ந்தி யாவும விநோதமாய்ச் செய்யு நெஞ்சான்
மருளறு நிச்ச யத்தால் வாதனை விடுத றூனே
யருள்மொழி மேக மொப்பாய் தேயமென் றறிவா யன்றே. 16

தனதுவா தனைமாண் டெல்லாஞ் சமமதா நெஞ்சாற் பண்ணி
யெனதெனு துடலை நீககி னிந்தவா சனைநா சந்தா
னநகமா ஞேய மாகு மகங்கர மயம தான
வினவுவா தனையை முற்றும் விநோதமாய் விட்டோர் மேலோர். 17

தீரரா மவரே தேயத் தியாகஞசெய் சீவந் முத்தர்
வேரறத் தொழில்க ளோடே வாதனை விட்டுள் ளாறித்
தூரமா ஞேயம் விட்டோர் துகளறு முத்த ராகும்
வீரனே யிவையி ரண்டின் விடுதியுந் தம்மி லொக்கும். 18

வேறு.

தேய ஞேயத்தின் றியாகங்கண் முத்தர்பாற் செறிவ
தேய ஞேயத்தின் றியாகஙகள் பிரமத்தைச் சேர்ந

தேய ஞேயத்தின் றியாகங்க ளிடரெலாந் தீர்ந்த
தேய ஞேயத்தின் றியாகங்கள் தேடருஞ் செல்வம்.

வேறு.

சூழுறு மின்ப துன்பந் தொடர்வுறி லொருகா லத்து
மாழுதன் மிதத்த லில்லா வவர்களே சீவன் முக்தர்
கேழுயர் மகிழ்ச்சி யச்சஞ் சினமின்மை பொறுமை கேத
மூழுறு மிவற்றை நோக்கா வுளத்தினர் சீவன் முத்தர்.

சுழுத்திபோ லாறி நின்ற பாவனைத் தொழிலி னாலே
பழுத்தநெஞ் சதனு னீங்காச் சாக்கிரம் பயில்வோர் நாளும்
விழுத்தகு கலைகள் சூழ்ந்த மதியென மேலோர் மேவ
முழுத்தமும் பிரிவி லோரே முத்தரென் றுரைக்கத் தக்கோர். 21

புறப்பொருள் விட்டா னுள்ளே பூண்டமா லென்று சொல்வர்
மறப்பற வனைத்தும் விட்டான் மாண்டமா லென்று சொல்வர்
திறப்பட வெனக்கீ தாக வென்றெழுஞ் சிந்தை யாசை [டும்.
துறப்பில்பொன் விலங்கா மித்தைத் துவக்கறத் துடைத்தல் வேண்

சத்தசத் தென்னப் பட்ட சகலபா வனையி லென்றுங்
கொத்தற வாசை மாற்றிக் குறைவில்பே ருளத்த னாகிச்
சுத்தநல் லுதார மான சொரூபத்தி னிற்பாய் பெத்த
முத்தமா மாசை யின்ப துன்பங்கண் முழுது நீக்கி. 23

பேசமுந் திரையு மில்லாப் பெருங்கடல் போல நிற்பாய்
மானவ கேண்மற் றொன்று மாசிலா விசார முள்ளோர்க்
கானநிச் சயநா னுண்டா மடிதலை மட்டு நானே
யீனனுற் றவர்தாய் தந்தை யென்பதோ ரறுதி தானே. 24

கன்றிய பந்த மாகு மிதுமெய்ம்மை கருதா வாற்று
னின்றன வனைத்தின் மேலோ னெல்லின்வா லினுஞ்சற் றோசா

னென்றிரண் டாவ தான நிச்சய மெய்து மென்னி
லொன்றிய முத்தி யுண்டா முத்தமர்க் குடைமை யாகும். 25

புவியெலா மெனது ரூபம் பொன்றுத லிலனு னென்று
குவிவறக் காண்டன் மூன்று நிச்சயங் குறைவில் வீடா
மவியுறு முலகு நானு மனைத்தும்பொய் விண்போ லென்றுந்
தவிரகில மென்ற னுலா நிசசயந தனிவீ டாகும். 26

பெததவா சையதா முன்னே பேசுநிச் சயம தொன்றுஞ்
சுததவா சைகளா மூனறு நொயயவாயத துகளில சீவந
முததர்பால் விளஙகு மிந்த மூனறினு ளெலலா நாளென்
றுறததோர நிச்ச யததை யுறிற்பின்னை யுள்ளஞ் சோரா. 27

சூனியம் பகுதி மாயை பிரமஞ்சிற் சோதி ஞாந
மீனமில் புருட ஞான்மா வீசான சிவமே நிதத
மானவை யெனன லாமொன றிரணடெனு மகல்பே தத்தால்
வானுயர் சகமப டைக்கும விநோதததால வளரு மொன்றே. 28

ஒன்றெனும் பரம ரூபத தொருசததி யொருமை யாலே
நினறெழு கின்ற தன்றே நின்னது பிறர தென்றும்
பொனறிய திருந்த தென்றும பொருள்களிற் கருமந் தன்னி
லென்றுமின் பததுன் பஙக ளிதயததி லூன்ற வேணடாம. 29

யாதினு முயர்ந்து மாளாய் பதம்பறறி யிதய மென்றுஞ்
சீதமா யின்பத் துன்பஞ் சோகிலா பிறப்பிற் சேரார்
சாதுகொள் பகைகொ ளொத்தல் தஞசமவல் லபஙக ளுள்ளோர
ரோதிய நெறியிற செல்லு முத்தமா பிறப்பிற் சேரார். 30

இழிவுயர் விரண்டு மெண்ணு ரிச்சைகோ பஙக ளெய்தார்
தொழிலொழி விலாமை விட்டோர் துன்னிய பிறப்பிற் சேரா
ரெழில்பெற விளங்கி யார்க்கு மினியன வினிதிற் சொல்வோ
ராழிபொரு ளினைத்தின் சால்பை யறிந்துளோர் பிறப்பிற் சேரார். 31

வேறு.

தேயவா தனைநீங்கிப் பூர்ண மாகித் தெளிந்தவிழி யிமையாமற் சீவன் முத்தி, யாயபா வனையாலே சொரூப மேவி யசைவாத முலகில் விளை யாடு வீரா, மாயவா சனைநீக்கிப் பற்ற றுத்து வாதனைபோ யுள்வெளியாய் வாகி யத்தே, மேயவா சாரமெலா மியற்றி யென்றும் வேண்டியவா றுலகில்விளை யாடு வீரா.

சகத்திலே புறத்தொழிலெ லாரம் பித்துத் தனியிதயத் தாரம் பஞ் சற்று மின்றி, யகத்திலே செயாதோ னாய்ப்புறத்தே செய்வோ னாகியே யுலகில்விளை யாடு வீரா, வகுத்தவகங் காரம்போய்ச் சித்தந் தேறி வானம்போ லொய்தாகி மாசொன் றற்று, வெகுத்துவமா மடையாள மனைத்து மின்றி வேண்டியவா றுலகில்விளை யாடு வீரா.

இதமான வுதாரியாய்க் கடிநா சார மின்றியா சாரங்கட் கெளிது பின்போய், விதமான வனைத்துக்குஞ் சார்பை நோக்கி வேண்டியவா றுலகில்விளை யாடு வீரா, புதனாகி நிராசைதனை யுள்ளே தேக்கிப் புறத்தேயா சையிற்றொழில்கள் பூண்டான் போலா, யதனாலுட் சீதளமாய்ப் புறம்வெய் தாகி யசைவாத முலகில் விளை யாடு வீரா.

இவன்சுற்ற னிவன்பகைவ னிவனா னென்னு மிவ்வெறும் பொய் யிராமநீ யிறையு மெண்ணே, லவம்பற்று நொய்யமர்ந் தவர்க் கிவ் வாறு மறிந்தோர்க்குச் சகமுழுது மகலாச் சுற்ற, நிவர்துற்ற பலகோடி பவமோ கத்தா னீபகைநீ யுறவென்பா நிமிடந் தோறு, மூவர்துற்ற மயக்கிதுவாம் பரமார்த் தத்தா லுலகெல்லாம் பகையாகு முறவு மாகும்.

இதுபொருட்டா லிதிகாச மொன்று கேள்பண் டியைந்ததுகங் கையின்கரையி னிருடி மைந்த, ரதுலமயேந் திரகிரியி னயலே வாழ்வோ ரருந்தவத்தோர் தீர்க்கதவ னளிக்க வந்தோர், சதுர்மறை தேர் புண்ணியபா வனென் றுள்ளார் தந்தையொடு கங்கையின்யாற்

றவஞ்செய் நாளிற், பொதுவறச்செய தவப்பயனுற் கால முற்றிப் புண்ணியனும் புண்ணியவான் போதம பெற்றுன. 36

அஙகவன்பின் னவனுன பாவ னன்பா லறிவுடைமை பாதியள வாத லாலே, செஙகதிரோ னுதிப்பதன்முன் னருணன் ருேன்றச செங்கமலங கிணகிணிவாயச் செய்வ தொத்துத், துஙகவறி யாமையு மெய் வீடு மின்றித் தோளாவெந் திரம்போலத துவண்டு நின்றுன்; பொங்குதவத தீர்க்கதவ னென்னுந் தந்தை போகததி லிச்சை யெலாம் புந்தி தீர்ந்தான். 37

காலமே காரணமாய்க் குடும்ப வாழ்விற் காதலொழித் தறச் செறிந்த காயந் தன்னைச், சாலமிகு தொழிற்பறவைக் கிடமாங் கூட்டைச் சார்வியின் கரைகரையிற் ருனே தீர்ந்தான், கோலி யொரு சுமைசுமப்பான் குறிதத வெல்லை கொண்டுபோய்ப் போடுவ போற குரம்பைப் போட்டு, மாலுறுபற் ருென்றின்றிப் பூவி னுற்றம் வானுறல்போற் பரமபத வாழ்வு பெற்றுன். 38

தொழிலின்றிக் காட்சியெனுந் துன்ப மின்றித் தொல்லறிவு தோன்றிடமாஞ் சொரூபம் பெறற, வழிவின்முனி யிறததலுமே யவன்றன் பன்னி யம்புயநின் றகலளிபோ லங்கம் விட்டாள், விழிகணிகா தாயதநதை யிறப்பக் கண்டு மேற்செயவேண் டியகிரி யை விதியிற் செய்வான், வழிபடுபுண் ணியன்முயனருன் பாவன் ருனும் வருததமெனுங கடற்புகுந்து மயங்க லுறருன். 39

அன்னையன் னேயென்னு மென்னை யீன்ற வையாவை யாவென்னு மந்தோ வந்தோ, வென்னேயென் னேயென்னு மாற்ரு ஞகி யெரிமிதித்தாற் போற்கார மெஙகு மோடுந், தன்னே ரின் முன்னவனை நோக்கித தேருன் றம்பிமிகத் தளாவுற்ருன் றளரா முன்னேன், மின்னேரு முடற்கிறத்த லியல்பே யென்று வேருென்று நினையாமல் விதியே செய்தான். 40

மறைநெறிகண் முடித்ததற்பின் சோகத் தாலே வாய்மூட விளைவறனை வந்து சார்ந்து, நிறையறிவாம் புண்ணியன்பா லவனை நோக்கி நெஞ்சழிக்குந் துயரமைந்தா நீத்த லென்னே, பொரு மிகுநின் பிதாநின்ன தன்னையோடும் பொருந்தியிருந் துளபதத்தின் பொலிவைக் கேளாய், குறைவுநிறை விலதென்றுந் தனதாய் தானாய்க் கோதிலதாம் வீடெனும்பேர் கூற வற்றாம். 41

அனைவருக்கு மேவுமிட மதுவே யாகு மறிஞருக்கு மெய்யுட மதுவே யாகுந், தனையகலா வப்பதத்தில் வாழுந் தாதை தனைநோக் கித் தளருமது தகவோ தம்பி, துனைபுனலி னோட்டத்துக் கெய்தும் பள்ளத் தொகுதிபோற் பிறவிதொறுந் தொடர்பாய்ப் போன வனையுறுநின் றாய்தந்தைக் கிலக்க முண்டோ மனைமக்கள் சுற்ற மொரு மட்டுண் டாமோ. 42

பருவங்க டொறும்பெரிய வரத்திற் காய்க்கும் பலங்கள்போற் பலங்கடொறும் பரந்த சுற்றங், கருதுங்கா லிறந்தவர்க் கிரங்க வேண்டிற் கற்பமளா வலறினுமோர் கரையுண் டாமோ, சொரூப மிலா வஞ்ஞானக் கானன் மேட்டிற் றொடர்ந்தவா தனைக்கோடைச் சுழல்வெங் கானற், பெருகுநீர் சுகாசுகமாந் திரைகண் மோதிப் பேத மொரு கரையின்றிப் பிறழு மன்றே. 43

இல்லுறவு பகைநேயங் கோப மாசை யிழிவுயர்வா திகள்வடிவா யெழுந்த ஞாலம், புல்லுறுதன் னாமமாத் திரத்தி னாலே பொலிந்து விரி கின்றதல்லாற் புறனி லுண்டோ, நல்லுறவா நினைத்திடினல் லுறவே யாவர் நண்ணாராய்ப் பாவிக்கி னண்ணா ராவர், கொல்லுற நஞ் சமுதிரண்டின் குணங்கள் போலுங் குறித்திடுபா வனைக்கட்டுங் குலைந்தா லுண்டோ. 44

ஒன்றிலே தோன்றியனைத் துருவ மான வுணர்வுக்குப் பகை யுறவென் றுரைப்ப தெங்ஙன், னின்றியொழி தசைபுண்ணீர் தோல் தண் மேய்ந்த வெலுப்புப்பஞ் சார்தன்னி லியாமா ரொன்று, நின்றி

வணீ நின்மாத்தா னினைந்து நோக்காய் நிமலமாம் பரமவிழி நெறியா ஞேக்கிற், பொன்றுதுயர் நீயில்லை நானு மில்லைப் புண்ணியபா வநனெனல்பொயப் போதந் தோன்றும். 45

ஏகியதீ வுகடோறும் பிறந்த சென்ம மெண்ணவொண்ணு விந்நாவற் பெருந்தீ வதநிற், கோகிலமாய் முன்பிறந்தாய் விலங்கு மேகங் குன்றுமர மூராவநபுட் குலங்க டமிற், போகியசென் மதொகுதி புகலவொணுப் பொருந்துமவற் றன்கிளையாய்ப் போனூக் கெல்லா, மாகுலமுற் றிலையென்னீ யவற்றின் மட்டோ வாந்ததே சப்பிறவி யறையக் கேளாய். 46

கோசலத்துந் தெசார்ணவத்தும் பௌண்ட ரத்துங் குச்சரத் துந் துழாரத்துங் கோக நத்தும், போசலத்து மேகையத்துஞ் சாளு வதநம் பூபதியாய் வாநரமாயப் புழுவாயப் புல்வாய், மாசலத்திற் கரணடமாயப் பதங்க மாகி மாசுணமாய் வேசரியாய் மட்டில் செந்ம, நீசகல வாதனையாற பிறநத போதி னின்கிளைஞர்க் கிரங் காத நீதி யென்னே. 47

அளவிறந்த பிறவிதொறும் பிறந்தோர்க் கெல்லா மன்னைதா தையையெண்ணி லகன்ற காநிற், கிளர்மரகக டருஞ்சருகை யெண்ண வற்ருங கேதமுறக் கணக்கில்லைக் கேளாய் மைந்தா, தளாவினறிப் பாவாபா வனைக ளின்றிச் சராமரண மற்றவனைச் சங்கி யாதே, யுளமுறநோக் காய்துயர்விட் டஞ்ஞா நத்தை யொழித் துள்ளபடி யுன்னைக் காண்டி. 48

உன்னுருவை நீகாணு ஞாநக் கண்ணி லொன்றலா வாசை யெனுங காச மூறு, மன்னதுதீர்த் துளக்கமலத் துள்ளே நொய்ய வறிவுடைய வுன்மாத்தா லுன்று லுன்னை, யின்னபடி யென நோக்கி மயக்க மெல்லா மிறையுமற வொழித்தின்ப மெய்தி

நிற்பாய், பின்னவனே யெனமுன்னே னுரைத்தா னென்று பெரு
தகைக்கு வசிட்டமுனி பேசி னனே.

5—2. புண்ணிய பாவனர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—851.

5—3. மாவலி கதை.

புண்ணிய னுரைத்த ஞானம் பொலிந்தபா வனன்ற னுள்ள
நண்ணிய விடியற் கண்ட ஞாலம்போல் விளங்கித் தோன்றத்
திண்ணிய விருவர் தாமுஞ் சித்தராய் விவேக ஞானத்
தெண்ணிய கரையை யெய்தி யியம்பிய வாநந்தி ருந்தார்.

வேண்டிய கால மெல்லாம் விநோதமாம் விளையாட் டெய்தி
யீண்டிய காலஞ் செல்ல யாக்கைநீர் வீட்டி லெய்தித்
தூண்டிடு திரிநெய் யில்லாச் சுடர்கள்போற் சாந்த முற்றார்
மாண்டிடு முயிர்கட் கெல்லா மாபிந்த மாபு போலாம்.

அநந்தமாம் பிறப்புற் றாருக் ககிலமு மயலன் றாகிற்
சினந்திட னயத்தல் வேண்டா வாதலாற் செறிந்த வாசைக்
கநந்தனை விடுவ தல்லாற் கதித்துற வளர்க்க லாகா
மநந்தனில் வளர்க்கிற் சிந்தை வந்திக்கு விறகா மன்றே.

இச்சையாம் விறகு மாண்டா லெண்ணமாம் வந்நி மாளு
நிச்சய மாகுந் தேயத் தியாகமா நெடுந்தே சேறி
மெச்சிய வுதாரக் கண்ணல் வேட்கையான் மிகவும் வாடுங்
கொச்சைஞா லத்தை நோக்கிக் குறைவற விருப்பாய் தீரா.

வேறு.

நொய்ய தாயொரு மயலின்றி நோயெலா நீங்கி
மெய்ய தாகிய பிரமமா நிலையிற்று வீரா

வைய மின்றியிந் நிலையுறி லறிவில ரேனு
மையன் மேவல ரிராமநீ யிவவகை வாழ்வாய். 5

நல்ல புந்தியும் விவேகமு மெனவிரு நண்பா
லல்ல றீர்ந்திடு மொருவரை யென்னினு மணுகிற்
சொல்லு பல்பொருட் சுற்றங்க டடக்கறத் தீர்ந்து
புல்லு திண்மையி னாலன்றித் துயரெலாம் போகா. 6

மயலி லாமையா னூல்களான் மகத்துவ முதலா
முயர்கு ணங்களால் வருந்தியு மநதினை யுய்க்கிற்
றியாக னீங்குமூ வுலகுறு செல்வமுந் தொக்குப்
பயன ளிக்கினு முயர்வுறு மநமெனப் பயிலா. 7

மநநி றைந்திடி லமுதமாய் நிறைந்திடும வையந்
தனது தாட்செருப் புலகெலாந் தோன்முச்சுந் தரம்போற்
கநநி ராசையா னிறையுநெஞ் சாசையிற கவிழா
திநமு மாசையா னிறைமநங் குறைவென் றுந் தீரா. 8

அகத்தி யன்கவர் கடலென நன்னெஞ்சை யழிக்கு
மிகுத்த மாலிலா மநமென நிறைமதி விளங்காப்
பகுத்த பாற்கட னிறைவுறுப் பரிமளக் கோக
னகதி னுயகி திருமுக நலம்பெறத் தோனறு. 9

மதியை மேகம்போல் வெண்டலச சுதையினை மைபோ
லதிக நன்னெஞ்சை யாசையாம் பேயழ கழிக்கும
பொதியு மாலெலா நீக்கிவன் பவப்பயம் போக்கி
முதிர்ம நத்தின்மால் பிணிப்பறின முததிவே றுளதோ. 10

இன்ன தன்றெனி விராகவ மாபலி யென்ன
நன்ன தாகிய புநதியான் ஞாநமே நேர்வா
யன்ன தேநல னென்றலு மினையதே தென்று
சொன்ன மாமுநி தன்னையே யிராமனுஞ் சொன்னான். 11

விஜய உள்ளலுக் கருந்தவ னுத்தரம் விளம்புந்
தனுஜ தோள்களா லுலகெலா மஞ்சுறச் சயித்தோன்
பிராகி சார்ங்கியை முதலினர் தாழ்வுறப் பெரியோ
னாகி யாமெனப் பாதலத் தரசுசெய் யதுலன்.

மாவ லிப்பெய ரானுயர் விரோசநன் மைந்த
னுவ லிப்புறு கோடிபத் தாண்டர சாண்டேன்
காவ லிற்றிகழ் மேருவின் சிரமணி கதுவு
மேவ லிற்பொலி சாளர மேனில மேவி.

ஒருப கற்றனி யிருந்தன னிவையிவை யுணர்ந்தான்
பெருகு போகங்கண் முனிந்தனன் பிறவியை நினைந்தான்
பொருவின் மூவுல கங்களிற் போகங்க ணெடுநாட்
பருக நல்குநம் பேரர சாலென்கொல் பயனே.

எய்து போதினி லினியவா யெங்ஙனே யெனினு
நொய்தி னீங்குமிப் போகத்தி னின்பமே நுவலி
னெய்த னேக்கிய ரின்பமு நெருநல்போ லின்றுஞ்
செய்த செய்வதே யல்லது கண்டிலஞ் செயல்கள். 15

உண்ட வின்பமே மீளவு முண்கின்ற தொருநாட்
கண்ட காட்சியே மீளவுங் காண்கின்ற துவந்து
கொண்ட கோலமே மீளவுங் கொள்கின்ற தென்றால்
விண்ட மேலவர் நாணுறு தொழிலவோ வெறுத்து. 16

அருந்து மட்டினி தென்றதே மீண்டுமீண் டருந்தித்
திருந்தி டாதபுன் சிறுவர்போற் செயலறி யாது
வருந்து கின்றன நாள்பக்க மாதமாண் டுகங்கள்
பொருந்தி வந்ததே யல்லது புதிதொன்றும் வாரா. 17

செய்யத் தக்கன யாவையுஞ் செய்துமிச் செயலா
லுய்யப் பெற்றதென் செயன்மறித் திலாதகொன் றவை

லையப் பாடற யாதினு லெய்துமப் பொருடான்
மையப் போகத்தா லொழிந்துமேல் வருநெறி யாதே. 18

அழிவி லாததா யந்நிய மாகிய வதுசேர்
வழிய தேதெனச் சிந்திப்பான் மநத்தொன்றை நினைந்து
மொழிய லுற்றன னறிநதன மெனவொரு நொடியில்
விழிபெ ருத்திடப் புருவமே லேறறினன் வியந்தான். 19

தன்ன துள்ளுற நினைததது விளமபினன் றனே
முன்ன மிங்கியான் கேட்டனன் முழுதுணா முதன்மை
யென்ன ருமபிதா விரோசநன் றன்னையிப் படியே
யனன வன்புகன் றனனென விவையெலா மறைவான். 20

ஐய துன்பமு மின்பமு மென்பன வினைததின்
மைய வியாவையு மடிநததோ ரிடமெது மநததின்
வெய்ய மோகந்தீ ரிடமெது வேட்கைக ளெல்லாங்
கைய றப்பட்ட விடமெது கருணையா லுரையாய். 21

நிராசை யாகியே யிளைப்பெலா நீங்கிட மேது
விராவு பேரின்பத தழுகிதாய விரிவிட மேது
பராப ரந்தெளிந துணாநதநீ பகாதியென னெஞ்சை
யராவு துன்பம்விட் டிளைபபெலா மாறுதற் கென்றேன்.

எந்தை யப்பொழு துரைசெய்வான் மைந்தகே ளியம்ப
வந்த மற்றற விசாலமா யளவற வகன்று
சுந்த ரத்ததாங் தேசமுண டணடததின் றெருகுதி
வந்து தித்திருங் திறப்பதற் கிடமதாய் வயங்கும். 23

ஆய தேயத்தி லைம்பெரும் பூதமு மில்லைச்
சேய குன்றில்லை வநமில்லைத தீர்த்தங்க ளில்லைத்
தூய தேவரே முதலிய தொல்லுயி ரில்லை
நாய கன்பெருஞ் சுடரொனு மொருவனே நண்ணும். 24

முழுதுங் காண்பவன் முழுதினுஞ் செறிபவன் முதல்வன்
பழுதில் சாந்தனாய் நிறைந்துவா ளாவுறை பண்போன்
வழுவி லாவிவ னுக்கிய மந்திரி வசத்தாற்
றழுவு செய்கைக ளியாவையு நடத்திடுந் தானே. 25

இல்ல துள்ளதா முள்ளது மில்லதா மிமைப்பிற்
புல்லு மந்திரி நினைத்திடி லிஃதொன்றும் புசிக்க
வல்ல தில்லையொன் றறிகிலன் மன்னனை விடாது
செல்லுந் தன்மையாற் கேவல மனைத்தையுஞ் செய்யும். 26

இந்த மந்திரி தன்னெறி யியாவையு மியற்ற
வந்த மனனவ னெனனறுமே காந்ததத னுரு
மைந்த வென்றுரைத் தருளிய பிதாவைநான் மகிழ்ந்து
புந்தி யாலந்த வகையெலாம் வினவினேன் புகழ்ந்து. 27

அறிவி லாசமா யாதியும் வியாதியு மின்றி
நிறைவி தானவத் தேசமே ததுதனை நேருந்
திறவி யாதது யாதினு லெய்துமத் தேசத்
திறவி லாதவம் மன்னனோர் மந்திரி யாவன். 28

புவந மியாவையும் விநோதத்தா லடர்த்தவென் புயத்தா
லவனும் மந்திரி யுடனடாப் புருவலி யமர்ந்த
தெவன னைந்தருள் கென்றலு மென்பிதா விசைப்பான்
கவன நீள்வலி மந்திரி வேகமார் கடப்பார். 29

தேவர் தாநவ ரெண்ணறு கோடிக டிரண்டு
மேவ வென்றிலா ருலகே மிகண்முத லென்ற
மேவ ரும்படைக் கலமெலா மவன்மிசை விட்டான்
மாவ ருங்கல்லி லறைந்தபூ வெனமுனை மடியும். 30

விரிவ ருந்திற லந்தமந் திரியந்த வேந்தா
வெளிது வென்றிடில் வணங்குறு மிவ்வகை யின்றே

லளிய மேருவை யசைப்பினு மசைப்பரி தாகு
மொளிகொ ளூகபுந் தியினலால் வெலப்படா னொருஙகே. 31

ஊக புந்தியா லலலதவ வமைச்சனை யுறனால்
வேக நாகம்போ லெரிததிடும் வேந்தனோ டமைச்ச
னேக ராச்சியஞ் செய்யுமத தேசமு மியாவுஞ்
சோக மற்றிடக் கேளென விரித்திது சொன்னான். 32

முன்ன நாஞ்சொன்ன தேசமோ முடிவிலா முத்தி
மன்ன னெனறது மாசிலா மணியென வயஙகுந்
தன்னில் வேறிலா வாததும தததுவந் தானே
யன்ன வேந்தனா லமைத்தமந் திரிமந மாகும. 33

விடய மியாவையு மொருப்பட வொருக்கிநல் விராக
முடைமை யாவது பரமமாம யூகமென் றுரைததேந
தடையி லாமசம விராகததால் வெலப்பட்ட தன்மை
படைசெய மததமா தொழுவத்து ளகப்பட்ட பணபே. 34

கறற றிந்திலா மநததைநாற் கூறெனக் கற்பித
துற்ற போகத்தி லுபயமு நூல்வழி யொன்றும்
பெற்ற தேசிகன் பூசையி லொன்றுமாயப் பேணிற்
றுற்ற கங்குல்போய் விவேகமாஞ சுடர்வந்து தோன்றும். 35

சிறித றிந்தவர் மநத்தைநாற் கூறெனச் செய்து
பொறிவ சததொன்றுந தேசிகா பூசையி லிரணடு
மறியு நூறபொருண் மநநததோர் கூறுமே யாக்கி
னெறிவி வேகததா லொன்றுணர் ஞானமே நிரம்பும். 36

ஞான முற்றவர் மநத்தைநாற் கூறெண் நாட்டி
யான நூலினும் விராகத்து மநுபவந் தனிலு

மான நற்குரு பூசையின் வடு
லீன மற்றநன் முத்திவந் தெய்திடு மெளிதின்.

வேறு.

மிக்க வறிவால் விசாரத்தான் மெய்ம்மை யுணர்வு நிராசையுநீ
யொக்க வென்றுங் கைக்கொள்வா யூற்ற மான நிராசையினாற்
றக்க விசாரம் விசாரத்தாற் றவிரா நிராசை தம்மாற்றாந்
தொக்கு நிரம்பும் வாரிதியுந் தொடர்மே கமுந்துன் னுதல்போலாம்.

நாட்டி னியல்பு வழுவாம னட்டோர்க் கிதமா நற்பொருள்க
ளீட்டி முன்ன மதனாலே யினிய குணத்தி னுயர்ந்தோரைக்
கூட்டி யவரா னிராசையினைக் கூடி யதனால் விசாரத்தைத்
தீட்டி யதனான் மெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தான் முத்தி சித்திக்கும்.

என்று முன்ன மென்றந்தை யிசைத்தான் றெய்வ சகாயத்தா
லொன்று மொழியா தின்றுணர்ந்தே னுணர்வு பெற்றேன் போக
னின்ற வாசை யின்றொழித்து நிராசை யென்னு நிதியாலே [து
துன்றி நொய்தா யுபசாந்தச் சுதையிற் குளிர்ந்த சுகம்பெற்றேன். 40

அந்தோ வந்தோ விதுநெடுநா ளறிந்தி லேனின் றறிவுற்ற
சந்தோ டத்தை யென்சொல்வேன் சகல நினைவுஞ் சமித்தாறி
நொந்தோ ரின்ப துன்பத்தா னோவா திருக்கு மிடமிதுவே
யுய்ந்தோ ருறையும் பதமிதுவே யுபசாந் தத்தி னுயர்விதுவே. 41

என்ன வுரைத்து நானொன் றுருவ மேதென் றியான் விளங்க
தன்னை யறியுஞ் சக்கிரனைத் தாழ்ந்து வினவித் தத்துவத்தை
யுன்னும் பொழுதே யஞ்ஞான மோடு மென்ன வுசாவை [பாவ
முன்ன வேண்டு மெனக்கண்கண் முகிழ்த்து நினைந்தான் முழுதன்

மெய்யா கியசச் சிதாநந்த வெளியே வடிவா கியவெள்ளி
யுய்யா நின்ற மாவலிமுன் னுதிப்ப வவனு முவந்திறைஞ்சிக்

கையார் மணியா லுயர்மலராற் காலி லருச்சித் துரைசெய்வா
னையா நின்னன் பெனையெழுப்ப வடியே னுரைப்ப தறிந்தருள்வாய்.

என்னிங் குள்ள தப்பாலென னெல்லை சொல்லப் படு
றுன்னு மெல்லை யில்லாதென் சொல்லு நானார் நீயாரிம்
மன்னு முலக மேதென்று மயக்கந் தீர வருளென்ன
வன்ன தெல்லாந் தெரியவிரித் தவனுக் கிவனன் றறிவித்தான். 44

வருங்கற் பகவிணை விரைந்தேக வந்தேன் பலசொல் லியும்பயனென்
சுருங்கச் சொல்லும் பயன்கேளாய் தோன்ற விங்குள் ளதுவுஞ்சித்
தொருங்கப் புறத்துஞ் சித்தெல்லை யுள்ள துஞ்சித் தெல்லையற
நெருங்குற் றதுஞ்சித் தியான்சித்து நீசித் துலக நிறைசித்தே. 45

இதுவே சுருக்க மிவ்வறுதி யிதயங் கொண்டிவ் வுகைக்கேற்ற
மதியா னின்னை நினைநீயே மாறா துணர்ந்து நோக்குதியே
லதனா லந்த மாம்பதத்தை யடைதி யோரே ழுருந்தவரும்
புதிதோ தெய்வ காரியத்திற் புகுந்தா ரியாமும் போகுதுமால். 46

என்று வெள்ளி யேகியபின் னெல்லா மறிவா முலகினைப்பார்த்
துன்று மொக்கு மொக்குமெனக் குசனா வுரைத்த துணைமையதே
மூன்று மவனி சித்துலகு மூன்றுஞ் சித்து நான்சித்து
நன்று லான திசைசித்து நாட்டு கின்ற தெலாஞ்சித்தே. 47

தெரிக்கும் பொருளுந் தரிசநமுந் தீர்ந்து வெறுநி மலவடிவாயப்
புரிக்கு முதயம் விடாதென்றும் பொலியும் பரமப் பொருளானேன்
வரிக்குங் காட்சி யிலாவறிவே வடிவா யொருகா லேயெங்கும்
விரிக்கு நிறைவா யுபசாந்த வெளியா யறிவா மிகுபொருளோன். 48

ஓங்குஞ் சிந்மாத் திரப்பொருளா மோங்கா ரத்தை யுண்ணினைந்து
தூங்குந் தியாந பாருகித தொடர்சங் கற்ப மெல்லாம்போய
வாங்குந் தொழிலே டணையைய மநந ஞாந ஞேயமிவை [ன்.
தாங்கு ஞாதா வனைத்துமறத் தனிச்சித் திரம்போ னடிதிருந்தா

காற்றி லாத விளக்கொளிபோற் கலங்கா திருந்த மாவலிதான்
சீற்ற மயறீர்ந் தறநிறைந்து சிந்தை யென்னு மாசின்றித்
தோற்றுஞ் சத்தா மாத்திரத்தாற் சுடர்விட் டெறித்த படிசொல்லு
லாற்றன் முகிறீர் சாற்காலத் தறவே தெளிந்த விண்போலும். 50

ஆங்கப் படியே யவனிருப்ப வவனை தேவற் புரியசுர
ரோங்கற் கோயின் மேனிலத்தை யுற்று ருயர்மா வலிதானு
நீங்கற் கரிய நிருவிகற்ப நிலைகூடா சமாதி நெடுமைபோது
தேங்குற் றதற்பின் விழித்துணர்ந்து மமதை தீர்ந்த சிந்தையனாய்.

பற்றி லாத மநத்தாலே பயின்றி ராச காரியங்கண்
முற்று மியற்றி யாபதது முதிர்சம் பதநுஞ் சமமாகக்
குற்ற மில்லாக் குறிப்பாலே குறிப்புற் றின்ப துன்பத்திற்
சற்று மிதவா தமிழாது சமபா வனையிற் றுறைநன். 52

ஓவா தவன்ற னுள்ளெழுந்த வாகா போகம் பலகோடி
பாவா பாவம் பலகோடி பாந்த தெல்லா மிளைப்பாறி [களிற்
மேவா நின்று னெவ்விடத்தென் விண்ணின் மண்ணில் வேட்கை
றுவா நின்ற மநந்தன்னைத் தன்ன திதயத் துள்வைப்பாய். 53

எங்கே யெங்கே மநமோடி யிளையோ ரென்ன வீழ்ந்தழுந்து
மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி யகண்ட வறிவி லடைவிப்பாய்
சங்கே தமதா யிவ்வாறு சாதித் துளமா மதகரியை
வெங்கே தமறத் தளைத்தெல்லா விசாரத் தாலும் வீடணைவாம். 54

5—3. மாவலி கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—905.

5—4. பிரகலாதன் கதை.

பின்னு மீதோர் கதைகேட்பாய் பிரக லாதப் பெயரோனுந்
தன்ன துணர்வான் மெய்ஞ்ஞான தததுவததைச சாதித்தா
னன்ன துரைப்பா மிரணியனு மசுர வேந்த னிறந்தளவே
யின்னல் கூரு மவன்மைந்த னிதய நடுங்கி யிவையுணர்ந்தான். 1

எனது தாதை முதலசுர ரெனது குலததோ ரெண்ணிறந்தோர்
கனக மேரு வனுவென்னக் காய நிலைமை பெரிதுடையோர
வனச யோனி யதிகார மாற்ற வல்லோர தரவல்லோர் [தார்.
புனைவண் டுளவோ னெனுங்கனலிற் பூளை வீபோற் போயொழிந

அன்னா ரொக்கும் பேரசுர ரழியு மூழிப் பெருங்காற்று
சின்னா கங்கள் போன்மடிந்தார் செறிநுண மணலிற் பலகோடி
யின்னா ளவனுக் கஞ்சாதா ரியாரு மில்லை யெமபகையா
மின்னார் நேமிப் படையோனை வெலவா னுபாய மீதெனறே. 3

எத்தன் மையினா லெண்ணுகினு மிதில்வே றுயர்ந்த நெறியில்லை
தத்துந் திரைப்பாற கடலுறைவோன் சரண மன்றிச் சரணில்லை
சித்த மிந்தக் கணநதொடஙகிச் சோக நாரா யணன்சரணம
பதத னாகி நானவனாய்ப் பகிரா தொழிக பாவனையே. 4

நயந்த தெல்லா மெளிதருளு நாரா யணாய நமவென்னு
முயர்ந்த திருமந் திரமென்ற னுளததில் விண்ணின் மாருதமபோற
பெயர்ந்து நீங்கா துள்ளுறைகப் பேணி யரியைப் பூசிப்போ
ரியைந்த வரிதா மப்பூசை யியற்றிற் பலனு மலதில்லை. 5

அந்த நெறியா லரியுருநா னாகி யரியைப் பூசிப்ப
னிந்த வுடன்மா தயன்வடிவா மிதனில் வாயு வடிவாகிப்
பந்த முறுவோன் பராபரனு மிவனே பிராண பவநததின்
மூந்து மோட்டத் தாலிரண்டா முகுந்த னாகிப் புறத்துறைவான். 6

அவ்வா றுன விவ்வரியை யகில வுபசா ரங்களையுந்
தவ்வா மநத்தா லுளதாக்கிச் சதாபூ சனையே சமைப்பனென
விவவா றெண்ணிப் பாரமெலா மெடுத்துச் சுமக்கு மநத்தாலே
செவ்வான் மணிப்பாத் திரதூப தீபங் கந்த மெலாஞ்செறித்து.

மணிப்பூண் களும்பீ தாம்பரமும் வாடா மலரு நல்லமுதுங்
கணிப்பி லாத பொருளெல்லாங் கருத்தாற் பாவித் தருச்சித்துத்
தணிப்பி லாத வன்பான்முன் றந்தப் புறத்தின் பொருட்டிரளாற
பணிப்பா யவனை யுட்போலப் பரிந்து புறத்தும் பூசித்தான்.

ஆய வாறக் கணந்தொடங்கி யகண்ட வடிவப் பரம்பொருளா
மாய னடிக ளருச்சித்தா னவனைப் போல வாளசுரர்
தீய குணம்விட் டெல்லோருந் திருமாற் கடிமைத் திறம்பூண்டார்
மேய மன்னன் குணமன்றோ விரிந்த வுயிரின் குணந்தானே.

திதிகா தலரு மவர்க்கரசுஞ் செங்கண் மான்மேற் சினந்தீர்ந்து
புதிதா கியபத் தியிலடிமை புக்கா ரென்று புரந்தரனுந்
துதிவா னவருங் கேட்டலுமே துணுக்க மோடு வியப்பெய்தி
யதிபா தகர்க ளெம்பெருமாற் கன்பா கியதென் னெனவயிர்தத்

திருப்பாற் கடலிற் கணவளருந் திருமான் முன்பு சென்றணுகி
விருப்பாற் றுதித்திந் திரன்முதலோர் மேக மேனி யனைநோக்கி
நெருப்பாந் தன்மை யசுரரெலா நினைப்பா வித்து நின்வடிவா
யிருப்பா ராறுன் மாயையென வெண்ணி னோமீ தென்னென்று.1

கொடிய கொலைசெய் வல்லசுரர் குணங்க ளெங்கே பெறவரிய
முடிவ தான பிறப்பெங்கே முகுந்தன் பத்திப் பேறெங்கே
கடிய தீயோர் நற்குணங்கள் கலந்தா ரென்று கதையல்லா
னெடிய மாலே நின்பத்தி நீசர்க் கெல்லா நேருமதோ.

எனற விண்ணோர்க் கெம்பெருமா னிமையோ ரஞ்சா தொழு[illegible]
வென்றி பயிலும் பிரகலாதன் மீண்டும் பிறவாப் பிறப்புற்றான்

கன்று துயர்போய் மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணால் வீடு காணகுவனு
லொன்று மிதனிற் கைதவமென் றுணாற் பால திலதாகும். 13

நல்லோா தீமை யுறிற்கேடாந தீயோர் நன்மை யுறினன்று
மெலலோா ரும்போ மெனவருளி யெமமா ஞஙகே மறைதலுமே
கல்லோ லஞ்சூழ் கடனின்றுங ககநா லயனுசோந தமரொலாம
புல்லா ரென்ற வசுரருடன் புரையி லாத தமராஞா. 14

என்பு குளிரும பத்தியினு லிமைப்போ தொழியா தெப்போது
மன்பு கூர நெடுமாலை யசுரர் வேநத னருசசிததான்
வன்பு பயிலு முக்கரணம் வழுவாப் பூசா பலததாலே
முனபு விவேக மாநந்த முதிாவும விராக முளைதமெழுந்த. 15

சாத நஙகண் முதற்குணஙகள் சால வுண்டா யிவனெஞ்சங
காத லான போகததிற கவலும பற்றுக் கழுன்றனவாற்
சீத முதது முத்துடனே சோநதாற பற்றுச சோவுறுமோ
வாத லாலே போகததி லழுநதா துள்ள மாறினதே. 16

பூன்ற வடிவுங காணுமற் போகத துள்ளு மழுந்தாம
ஞன்ற வூச லாடுவபோ னல்லோ னுள்ளந திரிவதனை
மூன்று சகததின் சான்றன முகுந்தன் றிருவுள் ளததுணாந்து
சான்ற குணததோன் பூசிக்குந தனிமா மனையிற றனடைந்தான்.17

மூவ ராகி நின்றமுதன் மூல மடைந்த படியறிந்து
தேவ தேவன் றனைமுன்னர்ச் செயலி னிரட்டிப் பூசனைசெய்
தியாவ ராலுங் காண்பரிய வெம்மா னம்மா வெதிாந்தனனென
ரூவ தான படியன்பா லவனைத் துதித்தா னசுரேசன். 18

அண்ட மென்னு மொருவீட்டி லரிய பொருள்சேர் சரக்கறையே
சண்ட பாநு வெனவுதயாத் தமுமற் றொளிருந் தற்பரமே
கண்ட வுயிர்க ளனைத்திற்குங் களைக ணனை வான்றுணையே
புண்ட ரீகை நாயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி. 19

மேலோ ராகிச் சகம்படைக்கும் விளையாட் டுடைய வித்தகனே
நாலோ டொருப தெனுமூலகி னண்ணு வுயர்ந்த நற்பொருளே
யாலோ ராகிக் கண்வளாநத வையா மெய்யா வருண்மூர்த்தி
பூலோ கத்தி ஞயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி.

கேத மிருந்த வசுரரெனுங் கிளைததா மரைக்கு நெடும்பனியே
வேத நெறிசசெல் லமரரெனும விரிதா மரைக்கு வெய்யோனே
பேத மறுத்தோ ருள்ளமெனும் பெருநதா மரையிற் பிரமரமே
பூத மனைத்தி ஞயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி.

என்ப தான துதிபலவு மிசைப்ப விதயங் குளிர்ந்தருளி
யன்ப மறுத்துப் பிறவாவா றுய வரங்கே ளெனக்கருணை
முனப னுரைப்ப வனைத்திதய முளரி யினுஞ்சேர் முதற்பொருளே
துன்ப மில்லா வுயர்பதமே தருவே யருள்வா யெனச்சொன்னான்

சித்தப் பிரம மெல்லாம்போய்த் தெளிந்த பரம சுகம்பெற்றுச்
சுத்தப் பிரமத் திளைப்பாற முடிவாம் விசாரந் தோன்றுகவென்
றத்தப் பதும மமைத்தருளி யமல னேக வவன்றுதியான்
மெத்தப் பரவி மலர்தூவித் தொழுதான் விவேகி களின்மிக்கோன்

பனிவார் கடலிற் றிரையென்னப் பரம புருடன் மறைந்ததற்பின்
னினிதாம் பதுமா தநத்திலிருந் திறைவன் றுதிக ளோத்தியபின்
சரியா விசாரந் தந்தளித்தான் சாந மறுக்குந் தனிமூர்த்தி
நனிநா நம்மை யாரென்று நாடு வோமுள் ளெண்ணினவான்.

யானார் முன்ன மெவனுனே னிந்தப் புவியா டம்பரத்தி
லானு திருந்து நின்றோடி யழுது சிரித்து மகிழ்ந்தயர்ந்தே
னூநா வான சகமல்லே னகங்கல் புல்லு மண்மரங்க
டானுய்ப் புறம்பா யசேதநமாஞ் சகநா னென்னத் தக்கதுவோ.

இல்லா விடத்துண் டாய்மூக மெனலாய்க் காற்றி லியங்குவதாய்ச்
செல்லா நின்ற சிலநாளிற் சிதைந்து சடமா முடனுனே

நில்லா தாயப்பொய்க் கேதோன்றி நிராகா ரமதா யறிவினறிப்
புலனா வறிவிற் செவிக்குணவாயப பொன்றுஞ சதத நானுமோ. 26

தோலி லன்றி யறிவரிதாய்த் தோற்ற மின்றிக் கணத்திறந்து
கோலு மறிவா லறிந்தறிவு கூடாப் பரிச நானல்ல
காலி லசைந்து வசிததுருவாய்க் காதன் மிக்குக் கணத்திறக்குந்
தாலு வுணவாயத் திரவியத்திற் சனிததுச் சடமாஞ் சுவைநானே.

கணததி னிறககுங காணபவறறற காடசி தனனிற பறறுங்ப
புணாப்பில் காணபா னிடததிறக்கும் போத மில்லா வொளிநானே
குணக்கு மூக்கா மசேதநததாற குறிப்ப தாகிச் சடமாகி
மணக்கு நொய்ம்மை நியமஙகள் மருவு கந்த நானுமோ. 28

ஏனதற் றெண்ண மெல்லாம்போ யிளைப்பற் றைந்து பொறிமயல்போ
யநக வறிவாயத தொழிலின்றி யறியும பொருடீ ரறிவேயாய்க்
கநமா யுள்ளும் புறம்பினுநீட் களமா யுண்டா மாத்திரமாய்ச்
சநந மரண மிலாவென்னை தயஙகக் கண்டேன் சத்தியமே. 29

ஆவா விப்போ துள்ளபடி யறியு நெறியி லெனையறிந்தே
னேவா விகற்ப மறறறிவுள் ளொளியாஞ் சீவ னுருவிதுவோ
தாவா தெஙகு முளநானுந் ததது வததிற சகமெல்லா
மேவா நின்ற விரவிமுதற் கடமீ ருக விளங்கியதால். 30

உள்ளி லொளியாற் கணற்பொறிக ளொளிர்வ தென்ன வைம்பொறி
தெள்ளி யறியு மென்னாலே செறிசித் திரமாய்த் திகழ்ந்தனவாற்[யுந்
றள்ளி லயனே டெட்பட்ட தனிக்கற் பாந்தத் துயிரனைத்தும
வெள்ள வெளியா மப்போது மீளா தொளிரு மென்வடிவே. 31

இவனு னென்றுள் ளேபற்று மெண்ண மெஙகே யெல்லையறப்
புவந மெல்லா நிறைந்தொளிரும் போத வடிவா மென்றனக்குக்
கவரு மாயா வனைதானே கருதி லுண்டோ முடிவில்சுகத்
துவமை யில்லா வுபசாந்த வுணர்வாங் கண்ணே யுலகெங்கும். 32

நோக்கப் பட்ட நோக்கெல்லா முண்மை யறியா நோக்கொன்றே
யாக்கப் பட்ட வுயிரனைத்தி னகத்தா யறிவ திலாவறிவாய்த்
தாக்கப் பட்ட தொன்றில்லாத தனிதகத் துவமாய்த் தனையன்றிப்
போக்கப் பட்ட தில்லாவெம் பொருட்டு வணங்கிப் புகழுதுமால். 33

அறவு நொய்தாய்ச் சமமாகி யவிகா ரமதா யதீதமா
யிறவு நிகழ்வோ டெதிரென்ன வெண்ணுங் கால மூன்றிலதாய்ப
பிறவு நினைக்கு நினைவின்றிப் பேத மற்ற வறிவாலே
நிறைவி தான சத்தியெலா நேரே செய்யப் பட்டனவே. 34

தாக்கற் றொன்றி லறிவுக்குச் சமமே யொழிந்து கண்டதில
வாக்குக் கெட்டா மையினாலே வசாங் களினாற் சமந்தோன்று [னைத்
நோக்கற் கரிதாம் பொயப்பொருள்போ னுய்தா யழியா நிராசைத
தேக்கிற் சம்பா வனைதானே திரைதீர் கடல்போற் சேடிக்கும். 35

செயலுஞ் செயலி லாமையுமாய்த் தியங்குஞ் செயலிற் சேரறிவு
பயிலும வலையிற் புட்போலப் பந்த மடையு மாதலினன்
மயல்வெங் கோப மிரண்டாலும் வருந்தொந் தனையா மயக்காலே
யுயிர்க ளெல்லா நிலப்புழுப்போ லொன்று மகலா தாகுவதாம். 36

நீடத் தகுமன் னுயிர்க்கெல்லா நெஞ்சத் துறைவாய் நெடுநாளாக்
கூடப் பெற்றே னுனையிந்தக் குறைவில் பேற்றை யார்பெற்றார்
தேடப் பட்டாய் பெறப்பெற்றாய் தெரிய நின்றாய் விகற்பமெலாம்
வீடப் பட்டா யெதுவானு யதுவாய் நின்றாய் மிகத்துதிப்பாம். 37

நானே நீயாய் நீநானாய் ஞான வடிவாய் முடிவின்றித்
தானே யாகி யண்டத்தின் றலையாய்ப் பரம தத்துவமாங் [திபோ
கோனே யுன்னைத் தொழுகின்றேன் கொண்டன் மறையா நிறைம
னோர் நினைவு களின்மறையா வொளியா முருவே யுனைப்பணிவே
ன். 38

உன்ன லென்னு மாவரண மொன்று மில்லா வெளியாகித்
தன்ன தான சகவடிவிற் றானே விளங்கித் தன்வசமா

மென்ன துருவை யான்பணிகே ளிருந்து நடந்துஞ் சாந்தமுற்று
மன்ன தன்ன திலதாகு மனைததுஞ் செய்தும் பற்றிலதாம். 39

பல்ல வங்க டனையசைக்கும் பவநன் போல மநமுதலாய்ச்
செல்லுங் கரணங களையிந்தச் சித்தாம் புருட னசைத்திடுமால்
வல்ல பாகர் நடத்துகின்ற வாசித திரள்போற் றனதான
வல்லன் மேவப் பொறியெலலா மவனே பரிக்கு மநவரதம். 40

இவனே தேடப் படுகிற்போ னிவனே துதிக்கப் படுகிற்போ
னிவனே தியாநிக் கப்படுவோ னிவனான் மரண மயக்கொழிந்த
திவனே யெளிதி னெய்திடுவோ னிவனே நன்றா யறிகிற்போ
னிவனே யெல்லா மநக்கமலத் திடையி லிருக்கு மிசைவண்டே. 41

மேவ லுற்ற போகத்தில் விருப்பு வெறுப்பு மெனக்கில்லை
யாவ தெய்து மதுவருக யாது போகு மதுபோகப்
பாவ மிகுமிவ வஞ்ஞாநப் பகைவ னாலே விவேகமெனு
மேவ மில்லாப் பொருளெல்லா மிழந்தே னுணர்வா லவைபெற்றேன்.

துனையு மநத்தான் மநமறுத்துத் துயர்செய் யகங்கா ரந்தீர்ந்து
நினைவா னினைவு போயசையா நிலைக்கே தனிக்கே வலநின்றேன் [த்
வினையா நினைவற றகங்காரமபோய் மேவு மநமபோய்த் தொழிலினறி
தனையே நிகர்கே வலதொடர்ச்சித் தததுவதென் வடிவிருக்கும.

காத லென்னுங கட்டறுத்துக் காய மென்னுங கூடகன்று
சாதன் மேவு மகங்கரமாந தனிப்புள் ளெஙகே பறந்துளதோ
வேத மறுநீ நானானீ யென்னு மொருமை யிருமையதா
யோதும் விதியான் மீணடொன்றி யுயர்நீ நானா னீயானேம். 44

ஒழிவி லுலகின் சீரெல்லா முண்டா யிருந்து நீயிலையேல்
விழியி லவர்க்குப் பேரொழில்கூ மினா ரைப்போல விளங்காதால்
வழுவி றேவே சயசாந்தி மன்னு மிடமே சயவேத
முழுதுக் கயலே சயவேத முளைத்த விடமே சயவென்னா. 45

பிறக்கு முதலே சயவென்றும் பிறவா முதலே சயநாளு
மிறக்கு முதலே சயவென்று மிறவா முதலே சயவென்று
சிறக்கு மாத்தாற் சிந்தித்துச் செம்பொற் பெயரோன் றிருமதலை
பறக்கும் விகற்ப மில்லாத பரம சமாதிச் சுகமுற்றான்.

நிருவி கற்ப சமாதியிலே நிகழ்சித் திரம்போ னிலைபெற்று
வருட மையா யிரஞ்செல்ல மாறு வொருபார் வையினிற்ப
வருண மணிசூழ் பாதலத்தி லாசி லாம லசுரரெலாங்
கருடன் முதற்புள் ளினங்கவரக் கலங்கு குளமீ னினமொத்தார்.47

ஆவ தாய காலத்தி லனைத்தா முலகி னெறியனைத்துங்
காவல் புரியுந் திருநெடுமால் கடல்வாய் விழித்துக் கண்வளர்வான்
றாவல் வருடக் கார்நாளிற் றுயிலைத் தவிர்ந்து வொருகாலைச்
சேவல் கூருந் திருவுளத்திற் செகத்தி னெறியைச் சிந்தித்தான்.48

பேத மில்லாச் சாந்திபதம் பிரக லாதன் பெற்றிருப்ப
வேதன் சிருட்டி யழிந்துளவால் வெவ்வா ளசுர ரிலாமையினு
லேத வசுர ரில்லையெனி லிகலற் றிமையோ ரெல்லோரும்
போத வுபசாந் தியராகிப் பொருவில் வீடு பொருந்துவரால்.

தேவ ருபசாந் தியையடையிற் செந்தீ வேள்வி தவமெல்லாம்
போவ தாகிப் பயனெல்லாம் பொருந்தா தெவையும் பொன்றிடுமா
லோவ லுற்ற கிரியையெலா மொழிந்தாற் பூமி யொடுங்கிடுமாற்
கேவ லத்திற் புவியொடுங்கிற் கிளருஞ் சிருட்டி யற்றிடுமால். 50

இன்ன சிருட்டி சூரியமா யிரவி மதியோ டெலாமிறக்கிற்
பின்னர் யாமும் வடிவொழித்துப் பேத மில்லாப் பதமடைவோ
சொன்ன காலத் தலாதிடையே தொல்லை ஞால மெலாமிறக்கி
லுன்ன லங்காண் கிலமிதனுக் குறுதி யுபாய முணர்ந்தனமால். 51

தானவ ருய்க வுய்ந்தாற் சமருண்டாஞ் சமரு முண்டேல்
வானவ ருண்டா முண்டேன் மகந்தவ முண்டா முண்டே

லானதோர் சிருட்டி யுண்டா மன்றெனிற் சிருட்டி மாறு
மூனமி லசுரர் கோனிவ வுடலொடு மூழி வாழ்க. 52

பரமமா மீச னூலே பாலிக்குங் கடவு ணீதி
திரமுற விவவா றென்று சிந்தித்த செங்கண் மாய
னரவணைப் பாய னீங்கி யசுரர்கோ னருகு சேர்ந்தான்
பிரமலோ கத்தை யொக்கும் பெரியபா தலங் கர்க்கே. 53

வேறு.

கருட வாகனத் துறைபவன் கவரிசேர் செங்கைத
திருமடந்தைவாழ் வலத்தின னைம்படை செறியு
மிருபு றத்தினன் றேவரு முனிவரு மிறைஞ்ச
வருளு நாயக னசுரனை யுணர்தியென் றருளி. 54

வலம்பு ரித்தொனி கிளப்பினன் மாதிரம் பிளப்ப
நிலம்பி ளப்புற நெடுந்திசை பிளப்புற நிமிர்ந்த
வலம்பு மோதையான் மெல்லென மெல்லென வறிந்தா
னலம்ப யப்புறு தற்பதத் தொனறிய நலலோன். 55

பிராண சத்திதான் பிரமரந் திரநின்று பெயர்ந்து
புராத நப்படி நாடிக ளாலெங்கும் பொருந்தி
விராவ லுற்றன வொன்பது துவாரத்து மேவப்
பராப ரத்தினை யறிந்துளோ னறிவுசம் 56

அறிவு தோன்றியுட் பிராணதர்ப் பணநி
யறிவ தாம்பொரு ளுக்குற்ற தன்னதா மறிவு
பிறிவ தாமறி பொருளிலே மநத்தன்மை பெற்ற
பிறிவி லாமுகந் தர்ப்பணத் திருமைபெற் றதுபோல். 57

அற்ப முள்ளமங் குரித்தலு மரும்பவிழ் வுற்ற
வுற்ப லங்கள்போன் மெல்லென மலர்வுற்ற வொண்கண்

ணிற்ப தாய்நாம் புறுபொறி யறிவுக ணிறைய
நற்பி ராணனு மபாநனு மெங்கணு நடந்த. 58

அமைவில் காற்றுற்ற பதுமம்போ லசைவினை யடைந்தா
னிமைக ளுக்கிடை யளவிலே மாநதடித் தெழுந்த
சமைவு றதமெதரி கண்மாநம் பிராணன்மெய் தயங்கக்
ரமால் காண. 59

பரந்து நாட்டங்க ளேக்கின மாநமும் பருமை
நிரந்த ரித்தன வவ்வயி னவன்றனை நெடுமால்
சுரந்த வன்புட னேக்கியே யருள்செய்வான் றூயோய்
புரந்த ரன்புக ழுனதுசீர் நோக்குவாய் புரிந்து. 60

உடலை நோக்குதி யகாலத்தி லுன்னுடை யுடலை
விடநி னைப்பதென் பற்றுதல் விடுதல்சங் கற்பம்
படர்கி லாவுனக் கபாவமும் பாவமு முடலிற்
றொடரிற் சேதமென் னெழுதியா லிருத்தியாற் றூயோய். 61

சீவன் முத்தனு நீயிந்த வுடலொடுஞ் செங்கோற்
காவ லாளனுய்ச சுமையறக் கற்பமட் டிருப்பாய்
பாவ கன்சுடப் பன்னிரு கதிர்சுட வுலகம்
யாவ துங்கெடா திருப்பநீ யிறப்பதென் வாளா. 62

ஓங்கு மாசையாம் பாசத்தா லுறப்பிணிப் புண்டு
வீங்கு முள்ளுணர் வதன்வழி யோடியே மெலிந்து
தாங்கு செய்கையான் மாமிகச் சலிப்பவர்க் கன்றோ
தீங்கு மேவிய மரணந்தான் சிறப்பது சகத்தில். 63

அகங்க ரத்தினை யகற்றியோா பற்றின்றி யனைத்துஞ்
சுகந்த ருஞ்சம மானவ ராயுவே சுகமா
முகந்த வாசையுஞ் சினமுமற் றுட்குளிர் மதியாற்
செகங்க ளின்கரி யானவ ராயுவே சிறக்கும். 64

பற்று வான்பற்று பொருளிரண் டும்பயில் பந்த
மற்ற போதுப சாந்திதோன் றிடுமது நிலைமை
பெற்ற போதுவீ டெனும்பெய ரந்நிலை பெறுமால்
வெற்றி வீரசிங் காதந்த திருத்தியால் விளங்க. 65

குரைசெய் சங்கின தோசையாற் குமுறுற வந்த
புரையில் வானவர் மங்கலப் பணிசெய்து புகழ
விரைவி லின்றுனை மாமுடி மிலைச்சுவ ஞனே
யரசு செய்கநீ யூழியி னளவென வருளி. 66

மங்க லப்புனல கொணர்கென மஞ்சன மாட்டிச்
சங்கு சக்கரந் தரித்தன கைகளாற் றனே
புங்க வதிரள் போற்றிடப் பொன்முடி சூட்டி
யங்க ணச்சுத னசுரர்கோ னுக்கிவை யறைந்தான். 67

தள்ளின் மேருவும் புவநமு மருக்கனுஞ் சசியு
முள்ள நாளெலா மரசுசெய் துயர்கென வருளிக்
கள்ள மாயையின சிருட்டியொன் றெளிததல்போற் கணத்தில்
வெள்ள வானவர் சூழ்தரொடு மறைந்தனன விண்டு. 68

என்ன வோதிய வசிட்டனை யிராகவ னோக்கி
யன்ன தானவர்க் கரசனுய வீடுற்ற வறிஞன்
தன்ன துள்ளமெய்ப் பாததிலே தனமய மான
பின்னர் மால்சங்கி னோசையாற் பிறந்ததெப் பரிசோ. 69

எனவி னவனு மிராமனுக் கருந்தவ னுரைப்பா
னனல்ப யின்றவித் தாமென வமலவா தனைதான்
கனமில் சீவன்முத் தருக்கெலா மிதயததின் கணனே
சநந வங்குர மீண்டில தாகியே சாரும். 70

வேறு.

சித்தமாய்ப் பரம மாகித் தோற்றஞ்சா னுதார மாகிச்
சுத்தமாஞ் சாத்தி கத்தைத் துன்றியே விடாம லொன்றிச்

சுத்தவாத் துமத்தி யாக மயமதாய்த் துவக்கொன் றில்லாச்
சுத்தவா தனைக ணித்தஞ் சுழுத்திவா தனைபோ னிற்கும். 71

ஆயிர வருடஞ் சென்று மங்கமே யிருக்கி லுள்ளே
மேயதா மவ்வ வத்தை மெல்லென வொருபா னின்று
தேயல தாகித் தோன்றுஞ் செறியுமவ் வவத்தை யாலே
தூயநற் சீவன் முதத ருணர்ச்சியைத் தொடர்வ னென்றான். 72

5—4. பிரகலாதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—977.

5—5. காதி கதை.

பிறப்பிறப்பாம் பெயருடைய விந்த மாயைப் பெருமையினை முடிவுபெறப் பேச வொண்ணு, வறப்பெரிய தன்மைதனை யென்றான் மாறு மல்லதொரு வகையாலு மகற்ற லாகாச், சிறப்புடைய வன்மாயை விரிவி னுள்ள சித்திரந்தோன் றிடவுனக்குச் செப்புங் காதை, மறப்பறுசிந் தையனுகிக் கேட்டி யென்று மனுகுலநா யகனுக்கு வசிட்டன் சொல்வான். 1

மண்ணுலகிற் கோசலமா மண்ட லத்தின் மறையவர்கோன் காதியென வழங்கும் பேரோ, னுண்ணினைந்தோர் கருமத்தைக் கிளையை நீக்கி யொருவநம்புக் கொருவாவி யுதகத் தூடே, நணணி யணி கழுத்தளவா யமிழ நின்று நற்றவஞ்செய் தெண்டிங்க ணடந்த வெல்லை, கண்ணருளான் மாயவன்வந் தவன்முன் றோன்றிக் கருத்தென்கொ லளித்துமெனக் கழற லோடும். 2

சலமின்றங் கரையேறிக் காதி யென்னுந் தவமறையோன் கைதொழுது சகமண் டத்தி, லலகிலுயிர் மாக்கமலத் தகவு

வண்டே யச்சுதனே யநந்தாவென் றன்பாற் போற்றிச், சலநமறு தற்பரத்திற் சம்பந் திதநுச் சநநமா ணத்துருவாற் சகங்க ளாகி, யலமருநீ டாச்சரியஞ் செய்வ தாய்நீ யளித்தமா யையைக்காண வருடி யென்றான். 3

அந்தணன்வேண் டலுமாயை காண்டி கண்டா லகற்றுதியே லகற்றுகென வருளி மாயன், கந்தருவ நகரம்போன் மறைந்த லோடுங் கருணைமூர்த் தியைக்கண்ட களிப்பி னாலே, சந்ததமுட் குளிகாதி யந்தக் கானிற் றவநதொடுசின் னாளிருந்து தானே யோர்நாட், சிந்தனையி லரியுரைத்த வுரையை நாடித் தேமலரோ ›கச சென்றா னன்றே. 4

வநம்படிந்தங் கதனுட்செய் விதிக்கே வேத மந்திரமுந் தியாந மூந்தான் மறந்து காதி, யினம்பயிறன் மனைக்கேதான் றன்னை நோயா லிறந்தவனு கக்கண்டா னிந்தநோ ரெல்லாரு, கனம்பட மெய்த் திருபுறத்து மலறத் தேவி காற்கடைக்கே வீழ்ந்தலறக் காதன மாதா, தநம்பருகத் தருவனபோ லணைத்துக் கொண்டு தழன்மிதித்தாள் போற்பதைத்தது தளரக் கண்டான். 5

ஆமளவி லடுத்தன்செய தழுஞ்சுற் றத்தா ரனல்கொளுத்தச் சர்மபார யங்க மெல்லா, மீமமுறக் கண்டானச் சலத்தி னூடே யிருக்கின்ற காதிதன் திதயத் துள்ளே, தோமுறுமா குலமிருந்த புந்தி யாலே துகளறத்தன பாற்றன்னைற் றோன்றக் கண்ட, வேமுறுசெய் கைகண்மேலு முள்ள வெல்லா மிராகவகே ளென மூகிவ னிசைப்ப தானன். 6

இப்பாரி லுணநாட்டோர் ஞரி னெல்லை யிருக்கின்ற நீசனுய்க் கற்ப்போர் தங்கண, மைப்பாவை யொருதிஇயிற் றெருகு லாகி வருந்திவளர்ந் துறுகாலம் வந்த வெல்லே, கைப்பால னுய்ப்பிறந்து வளர்ந்து வெந்த கரிக்கட்டை போனிறத்துக் காளை யாகி, யொரு

பாகி நாய்க்கறிப்போர் குலத்தில் வந்த வொருகடைச்சி தனைமணஞ்
செய் தொருமை யானன். 7

வரைகளினும் வநங்களினு முதலா வெங்கு மநமுமுயி
ரும்போல வாழு நாளிற், றரைமிசைதன் குலம்விளங்க மைந்தர்
தம்மைச் சநிப்பித்தான் சிலநாளிற் சரைவந் தெய்தி, நரைபெருக
வருதலுமே தழையாற் செய்யு நன்மனைதா ரதநியற்றி நண்ண
லுற்றான், புரையறுமா தவர்போலங் குறையு நாளிற் புத்திரர்க்குஞ்
சரைவந்து புகுந்த தன்றே. 8

மனையவட்கும் புத்திரர்க்குந் தனக்குஞ் சேர வார்த்திகம்வந்
ததுநோக்கி வருந்து நாளிற், றனையொழிய வனைவரையுங் காலன்
மாய்ப்பச் சந்ததம்வாய் விட்டலறித் தனியாற் றாது, வினைவழிந்தோ
ரானசையுமற் றநேக தேச மெடிதுழல்வான் கீரமெனு நீதி நாட்டிற்,
புனைமுடிமன் னவனகரிற் புகுந்து வாணிற் பொற்றெருப்போ
லொருதெருவிற் போகும் போதில். 9

இறையவன்மாண் டனனுலகங் காக்க வேறோ ரிறைவனைக்
கொண் டேகுதியென் றேவிச் செம்பொ, னிறைமணியா லலங்க
ரிதது விடுத்த தந்தி நிருபதியா மெனத்தேடி நேரே போதக்,
கறைவடிவோ டிவன்கண்டா னிவனை யந்தக் கறையடிகா ணலுங்
கரத்தாற் கழுததி லேற்ற, வுறைதருபா னுவினுடன்செல் லுதய
நாக மொததததுபல் லியஞ்சூழ்ந்த துவரி யொத்த. 10

எண்டிசையுஞ் சயசயவென் றிறைஞ்ச வந்தா னிவனிறை
யென் றலநகரித்தா ரெழில்கொண் மாரார், பண்டையமைச் சருஞ்
சேனைத் தலைவர் தாமும் பணிதலைக்கொண் டார்தரணி பால ராகி,
மண்டலமெங் கணுஞ்செங்கோன் முறையி னோச்சி மரபினாற் கவல
னெனும் வண்பேர் பெற்றுத், தொண்டையித ழார்விரும்பக் கீர
நாட்டிற் சுடர்மணிச்சிங் காதநமேற் றோற்ற மிக்கான். 11

நாலிரண்டு வருடமுயர் கவலை னென்னா நாய்க்கறிக்குங் கடையனாக பதியாய் வாழ்ந்து, மேலதற்பின் னொருநாளிற் றனிய ளாகி மெய்யலங்கா ரங்களெல்லாம் விட்டுத தானே, காலினடந் துயர் மனையின் புறமுற் றதநிற் கடைவேடத் துடனுலவு காலை யாங்கே, நீலிமையா ரிறந்ததோர்நாய்க் கறிக்கு நீசர் நேர்வந்தா வீணையிசை நிரப்புங் கையரா. 12

யாழுடைய காளைக்குண் மேலா மற்றோ ரிருண்டநிறச் சிவந்த விழி விருத்த னெயதிக், காழுடைய நற்கீர மகிபன் றன்னைக் காணடலுமே காதலுடன் கடைஞ்ச னென்னா, மூழுறுதொல் பெயர் வினவி நெடுங்கா லத்தி னுறவாகி யெங்ககன்ற யுறைவ தெங்ஙன், சூழுறுநல் விதியாலே கண்டே னென்றுத தொடாபெல்லா முள்ள படி தோன்றச் சொன்னான். 13

அதுபுகன்ற வவன்றன்னைக் கவல னான வரசனிகழ்ந் ததிர்ந் துரப்பி யவணின் றாங்கே, கதுமெனவுள ளேகுதலு மிவற்றை யெல்லாங் கனங்குழையார் சாளரத்திற் கண்ணிற் கண்டார், புதுமையினு னினரானின் றழியே கண்டு பூபதியா மிவன்கடைஞ் சப் புலைய னாமே, லெதுசெயப்பாற் றினியென்றே துணுக்குற் றேங்கி யிடருற்றா ரிவன்கலங்கா திதயத் தெணணி. 14

அறியான்போ லவற்றையெல்லா மறைத்து முன்போ லாத நத்தி விருக்கவுமங் கவனை முன்னஞ், செறிவான வஞ்சியர்மந் திரியா யாருங தீண்டாத சவத்தைப்போற் றெரிசி யாராய்ப், பிறி யாது நின்றனரச் சநத்துட் சோர்ந்தும பேதமா யிவன்றனித்த பெற்றி கூறிற், பொறியாருங கல்விதங மியாது மின்றிப் புறநாட்டி லுறும்பதிகன் போலு மன்றே. 15

ஆயிடையா வரும்புலைநாய்க் கறிப்போ னாலே யநேகநாட் பாதகமே யடைந்த லர்னேனும், போயினியோர் சாந்தியினா லுய்ய மாட்டோம் புனிதர்களாம் படிதனிற் புகுத லென்றுந், தீயில்வீழ் நீச்சாயிழ

தந் நகரோ ரெல்லாஞ் சிசுக்கண்முதல் விருத்தர்கடை சேரக் கூடி, வீயிலுறை வண்டுகள்போ லெரியில் வீழ்ந்தார் வேந்தனும் புலை கடைஞ்சன் மிகவு நொந்தான். 16

நல்வினைஞ்சேர் தலிறசித்தந் தெளிந்து நன்று நாய்க்கறிக்கும் புலைநிருப னுடு கிறபான், புல்லியநந் தொடர்பாலித் தேசத் துள்ளோரர் பூரியரா யநல்புகுந்து பொன்றிப் போனு, ரல்லலுட னினியமையு மென்ன நாடி யாவிவிடத் துணிந்தனலில் வீழும் போதிற், பல்லவம்போ லெரிகடைஞ்ச னுடலிற் றுக்கப் படிபுன லுட் காதியுடல் பதைத்த தன்றே. 17

மாமாயை நின்றகன்று தெளிந்த காதி வருமுகுர்த்த மோரி ரண்டின்ம யக்க நீங்கி, யாமாரென் காண்கின்றே மென்செய் தோமென் றெல்லாமுண் ணினைந்துசலத் திடைநின் றேறி, யாமா விப் படியன்றே வுயிர்க ளெல்லா மரணியத்துட் சினப்புலிபோ லவாவி யோடித், தோமாரு நெடுமயக்கின் மநமோ கித்துத் துகள் துயரந் தீர்ந்தான். 18

அக்கருத்தி னுடன்சிலநா ளகற்றி நின்று ளச்சிரமத் தவ்வ யினே ரதிதி யெய்த, மிக்கமகிழ் வுடன்றேன்காய் விரும்பி யூட்டி வெய்யவன்போஞ் சந்தியிற்றம் விதிகள் செய்து, தக்கசய னங்கள் பயின் றிருவர் தாமுந் தத்துவஞற் கதைகணமொழி சமயந் தன்னி, லொக்கவுறை யதிதிதனைக் காதி நோக்கி யுத்தமநின் னுடலுணங்கி 19

கூறுவா யெனுங்காதிக் கதிதி சொல்வான் குவலயத்துத் தாதிசையிற் குலவு செல்வந், தேறுபுகழ் கீரமெனுந் தேசந் தன்னி லியான்மாத மொன்றிருந்தே னினியோர் வேண்ட, வாறுறயா னுறைநகரி லொருவ னென்பா னணுகியுரைப் பானிந்நாட் டரசா யிவ்வூர், மாறுபடா தெட்டாண்டிங் கொருவன் வாழ்ந்து மற்றவ னுய்க் கறிப்பவனு மரபு தோன்ற. 20

வேறு.

அனையவன் கனல்புக் கிறந்தன னங்கே யந்தண ரனல்புகுந்
தவிந்தா, ரனையரென் றிசைக்கே னென்றலு மதுகேட் டியம்பிய
தேசம்விட் டேகிக், கனதிரைக் கடவுட் புனற்பிர யாகைக் கரை
யிலப் பாதகங் கழிப்பான், றனேகர் மறையாற் சாந்திகள் செய்து
சாந்திரா யணஞ்சரித் திளைத்தேன். 21

என்றுகொண் டதிதி யியம்பலுங் காதி யென்னுடைச்
சரிதையீ தென்றாத், தன்றனி யுளத்தி லதிசய மிக்குத் தன்னு
டைப் புலைச்சரித திரமாய், முன்றிக ழியற்கை காணபது விரும்பி
முந்துள நாடுக ளகன்று, சென்றுபுக் கூண மண்டலந் தனிற்றன்
செனிதத்துறை யிடமெலாங் கணடான். 22

முந்துதான் கண்ட படியெலாங் கண்டு மொய்சடை முடிமிகத்
துளக்கிச, சிந்தையில் வியந்து நான்முகன விவிதச் செய்கையை
நோக்கிமேற் சென்று, னந்தநல் லூண மண்டல நீங்கி யணிதிகழ்
கீரநா டணுகி, வந்துதான் முன்னஞ் செய்தன வெலலாம் வழுவறக்
கண்டுகேட் டறிந்தான். 23

இதுகொலோ முன்ன மியம்பிய மாயோ னெனக்கறி வித்தமா
மாயை, புதுமையா மிதனை நன்குற வறிந்தோன் புந்தியா லென்
பது கருதிக், கதுமென வநதத் தேசநின் றகன்று கனவரைச்
சாரலி னணுகி, யதுலமா தவனே ரங்கைநீ ருணவா யரிமகி
ழருந்தவம் புரிந்தான். 24

ஆண்டுசென் றளவே யமமலைச் சார லருந்தவ னாசிர மதனி,
னீண்டமா னீல முகிலெனத் தோன்றி நிறைதவக் காதியை
நோக்கி, யீண்டிய வெமது மாயையின பெருமை யியல்புறக்
கண்டனை யினிமேல், வேண்டிய தென்னைக் கிரிதடத் தியற்று
மெய்த்தவ மெதுபொருட் டென்னா. 25

துதித்தன னிறைஞ்சித் தொழுதனன் கரிய துங்கமா முகிலி னைக் கண்டு, கதித்தசா தகம்போற் களிப்புறு காதி கருணையங் கண்ணனை நோக்கி, விதிதநீ காட்டும் வினையிருண் மாயை விளங் குற விதுவெனக் கண்டேன், மதித்தவம் மாயை மருமமா னறியேன் மயக்கமெய் யானதென் னென்றான். 26

மாலதற் குரைப்பா னந்தணு விந்த மண்முத லியாவையு மநத்தின் பாலுற விருப்ப தன்றியே புறத்திற் பயிலவதோர் காலமு மிலதா மூலமில் கனவு மயக்கமு மதமு முதலிய நெறிகளி லியாருஞ் சீலமாய் நோக்கி யநுபவிக் கின்றார் சிந்தையுட் சகமிருப் பதுவே.27

அநந்தமாய் விரிந்த சகத்திர ளெல்லா மயர்வற வமர்வதற் கிடமா, மநந்தனு விநத நாயப்புலைத் தன்மை வெளிசெயின் மற்றிதில் வியப்பென், கனாநதரு பத்திப் பாச்சலின் வயத்தாற் கடைப்புலைத் திறந்தெரிந் துளதா, முனந்தொட ரதிதி தானுமப் படியே மோகநகண் முழுவதுங் கணடான். 28

கண்டவப் படியே நாய்ப்புலைத் தன்மை காகதா லீயயோ கத்தால், வண்டுறை யூண கீரமண் டலத்ததோர் மாநகரினும் பத்தி பாய்ந் துளதா, லெணடரு பத்திப் பாச்சலொன் றொருகா லெண் ணறு பெயர்க்குமுன் றோன்றும், விண்டநெஞ் சியற்கை காகதா லீய நிலைமைபோல் விசித்திர கதியாம. 29

அப்படி யன்றோ சொப்பன மொன்றை யநேகமா னிடர்தனி காண்பர், கைப்படு விநோத மொன்றிலே மகிழ்வர் காதல ரநேகமா னவாகள், செப்பிய கடைஞ்ச ஞனவப் புலையன் றிருமனை யூண மண்டலத்தே, தப்பற வந்தக் குறியினன் முன்னே சனித்துள னப்படித் தானே. 30

அத்திறந் தானே தமரெலா மிறப்ப வர்ரிய தேசத்தை மடைந்தான், சித்திர நிழற்மக் கீரதே சதனிற் [illegible]லைவனுய்ப் பின்

கநல் புக்கா, னுத்தம மாநின் னுளத்திலே வெறிதே யுன்னுசம்
பநதமா யதனுற், பததிபாயந் துளதா லப்படி யாகப் பகர்புலேக்
கடைஞ்சன தியற்கை. 31

இவனவ னுனீ ததுவென தென்றே யிடரின்மூழ் குவரறி
வில்லா, ரவனியா முழுது நாமெனு மூண்மை யறிந்தவ ரழுநகிநின்
றயரார், பவநமாா பொருளிற் பகிர்வுறு மனர்த்த பாவனே புந்தியிற்
பொருந்திக், கவருறு ரதனு லிவாகண்மோ கததிற் கவல்வுறா
தத்துவங கணடோா. 32

ஞாநபூ ரணமெய் தாமையான் மநததி னணணிய மோகத்தை நாடி
யீனமென் றகற்ற வறிகிலே யிதனு லிந்தமோ கததிலே கணததி
னீநனி யமிழ லுற்றனே யிநத செடியமோ கததிகி ரிக்கு
மாநதந் தானே யச்சதா மதனே வலிந்தடர் வுறிலது நலியா. 33

எழுதிநீ கிரியின் முழையிடை வருட மீரைந்து தவநனி
யியறறின், முழுதுமாய் முடிவொன் றிலாதமெய்ஞ் ஞாந முற்றுதி
யென்றுபின் முகுந்தன், ஜெழுதகு தோறற மெழுந்துழி மறையத்
துயருறு மோகஙக ணீஙகிப், பழுதறு காதி கற்பனே யெல்லாம்
பற்றறுத் தருந்தவம புரிந்தான். 34

வருடமோர் பததின் ஞாநபூ ரணனுய் வாழ்ந்தனன் பின்னரே
தன்தாம், பொருவில்சற் பாவ மடைந்துயாந் தோனுயப் பொருநதிய
பயந்துயர் நழுவிப், பருகுறு போகத திச்சையற் றுள்ள படியிலே
சந்ததஞ் சுகமே, யுருவமாஞ் சீவந முததனு யாறி யுவாமதி யென
வுள நிறைந்தான். 35

5—5. காதி கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1012.

5—6. உத்தாலகன் கதை.

இவ்வகையே யிம்மாயை யறநெடிதாய் வெலற்கரிதா யேறித் தாழ்ந்து, வெவ்வியமா மோகங்கள் விளைவித்துப் பரமத்தின் மேவி நிற்கு, மவ்வகையா லுரைக்கின்றே னாங்வாதஞ் சொரூபத்தை யடையா தாரைப், பவ்வமென வருநதுயரின் மூழ்குவிக்கு மிம்மா யைப் பண்பு தானே. 1

சித்தசய மாத்திரமாந் தெய்வமருந் தாலன்றிச் சென்மவெந் நோய், சத்தியமே பிறமுயறசி யாவையினுந் தீராது தகைமை மிக்கோய், வைததசிமூல காலதத்துக் கணத்தில்வரு மியல்புறவா கியத்தாற பற்றி, யொதததுவரு மெதிர்கால மிறந்தகா லங்கருதா ருளமி லாதார். 2

சங்கற்பம் வேட்கையநு சந்தானங் கணந்தோறுந் தவிர்த்தி யென்னின், மஙகுறற மனோலயந்தா னதுவாகு மனோலயநதை மருவு போதம், பங்கறற பிரதநியச்சே தநமாகு மதற்குமனோ பாவ மென்ப, தஙகுத்தா னிலாவியல்பா மாதலினுன் மனோவிகற்ப னற்றிப் போமே. 3

அற்றமறு சததியமு முயர்சிவமுந் தற்பரம வவத்தை தானு
முற்றறிவு நிறைசுகமு மலமறலு மநப்பந்த முழுதுந் தீரத
லுற்றவவி வேகததை யொழித்துமுறு தி யூகததா லுறுதி யாகக்
குற்றமறு சற்புருடர் கோதறுநூல் களின்மநத்தைக் கூட்டி யென்
றும். 4

அநவரத முரைத்தல்விடல் பற்றலிமைப் புறல்விழித்த லனைத் துஞ் செயது, மாநமறு சுகவானுய்ச் சற்சிந்மாத் திரபரனுய் வாழ்தி மைந்தா, கனமலமாங் காண்பவைதீர்ந் துள்ளத்தின் மலமறுததுக் கந்தற் பாச, மெனவுயர்கோ ளையையறுத்து நின்னறிவிற் றற்பரனு யிருந்தி யன்றே. 5

நலனிழிவாஞ் சஙகேதத் தாசையெனும் விடேிகையை நண்ணு யாகிச, சலனமுறு விருபபுவெறுப் பறவுணாவின சாரபரந் தானாய் வாழ்வா, யலகறநா னிவனவனீ தநுவெனதாம் வாதனைக ளறுத் தொன றென்றே, நிலவியநிட் டையிலாறிச் சற்சின்மாத் திரபரனாய் நின்று வாழ்வாய். 6

எனதுபிற ரதுவென்னு மெண்ணமறச் சகநிலையி லிரண்டற் றொன்றாய்க், கனவுயிரத் தம்பமென வுணாவுருவைப் பற்றிநிலை கண்டு நிற்பா, யநகமுட னமலமா யகண்டமாந் தன்னறிவி லமை வென் றுண்டாகு, சநநமயக் கதுதுக்குக் காரணமாம் பிரிவன்று தவிர்ந்து போமே. 7

பேரானந் ததநின்ப நிலையினியல் பினைநோக்காய் பின்னை நிற்கும, வாராத நல்லமுதம் வந்தாலு முயிர்தொலைக்க வருநஞ் சொக்குஞ், சோராமெய் யுணர்வுடைமை தூரிதா மநந்தடித்துத் துனறு மாகிற், காரான முகிழ்சூழ மறைத்தாலுண டோமதியங் கண்ணின் காட்சி. 8

சரீரமாத் திரத்தாசை புந்தியாற் றானல்லா தனதா னென்றே, பரிவுறலான் மக்கணமனை குடும்பமெனும் பாவனையாற் பருக்கு முள்ளம், விரியுமகந காரவிகா ரததினன் மமதைமல விநோதந் தன்று, லுரியவெனா திதுவென்னும் பாவனையான் மிகப்பருக்கு முள்ளந் தானே. 9

ஆதிவியா தியின்விரிவா லவைமாறித் தேறுதலா லகற்றல் பற்ற லூ தியமா முயற்சியினுற் பிறவிதொறு மிகப்பருக்கு முள்ள மைந்தா மாதர்மணி தநமுதலா நேயததா விலாபததால் வருவோ பத்தாற் போதுபொழு திவைநன்று நலத்திறைற் பருத்துள்ளம் பூரிப் பாமே.

துராசையெனும் பால்பருகித் தொல்போக மெனுங்காற்றாற் றொடர்மொய்ம் புண்டா, யிராகமுறு வழியுலவி மாய்பாம்பு மிகப்

பருக்கு மிராம கேளாய், புராதநவுத் தாலகன்போ லெம்பூதத் தையும் பொடியாய் போகப் பண்ணி, நிராகுலமாம் புந்தியினு லிதயத்தே நினைத்திடுயென நிகழ்தத லோடும். 11

அருளியவுத் தாலகனு லெந்நெறியா லெம்பூத மறுதலுத் தன்னுட், கருதியதென் னென்றிரா கவன்கேட்ப வசிட்டமுனி க்ருணை வள்ளால், பெருகியவைம் பூதத்தை விசாரத்தாற் பேதித் துப் பிரம மெய்தி, யொருமைபெறு நிலையுடைய வுத்தால கன்கதை யா முரைப்பக் கேட்பாய். 12

கந்தமா தநமென்னுங் கனவரையிற் கற்பூரங் கமழா நின்ற, கொந்தலர்சோ லைச்சார லுறைபவனுத தாலகப்பேர் கோதி லாதோ, னந்தமுநி வரன்முன்னே சிற்றறிவன் விசாரதோ னகண்ட வாழ்விற், சிந்தையிடர் தீரவிளைப் பாருதோன் புந்திநலந் திருந்தப் பெற்றோன். 13

பூதநெறி யாற்றவத்தா னூற்பொருளால் யமநியமம் பொருந்து நீராற், றீதறுநல் விவேகந்தான் சேர்தலுமே யவனிளைய சிந்தை செயதான், கேதமற விளைப்பாறும் பதமேது மறுபிறவிக் கேடி லாத, மேதகைய பதமேதிங் கிதுவன்றே முதல்விரைவின் மேவற் பாற்றே. 14

உளநினைவி லாவிமல பரபதத்தே நெடுங்கால மொன்றி யொன் றாய்க், கிளர்கனக வரைச்சிகரத் துறைமுகில்போ விளைப்பாறக் கிடைப்ப தெந்நாட், டளர்வறவி தியற்றினமே லெவையியற்றத் தக்கவெனச் சலிதலுச் செல்லு, மளவறுபோ கச்செல்வ மென துளநின் றெக்கால மவிழ்ந்து போமே. 15

மநமெனுந் திரைமோதி மதத்தெழுந்த பேராசை வாரி தன்னிற், புனிதமுறும் புந்தியினு லமுந்தாமற் கரையேறிப் போவ தெந்நா, ளவரதந் தொழிறொழிலி லாமைகளேயாய்ப் பற்றுவீ

டின்றி யுள்ளே, யாம் பதமேவி யெக்கால மகிழ்வுறு
வேன் றளரா நின்றேன் 16

கருதுவினை யொழித்தொடுங்கிக் கார்வரையின் முழையிடத்திற் கருங்கற் போல, நிருவிகற்ப சமாதியினு லெக்கால மசைவற்ற நிலையி னிற்பே, னொருமைபெறு தியானத்தா லிளைப்பாறு மென்னுடைய வுச்சி மீதே, குருவியினங் கூடமைத்துக் குடியிருப்ப தெக் காலங் குறுகி யாலோ. 17

வேறு.

ஊகத் திவ்வா றன்னிமிக வுத்தா லகனுட் பரவசனா
யேகத் தியானஞ் சாதிப்பா னிருந்த விருந்த விடந்தோறும்
வேகத் துகளு மனக்குரங்கு விடயக் கொம்பு களிற்பாயச்
சோகத் திறந்தீர மகிழ்ச்சிபெறுஞ் சொரூப சமாதி பெற்றிலனால்.18

நிறனா காணி லிவ்வகையே நிலையற் றலைவோன் பின்னொருகாற்
புறனார் காட்சி யொழிந்திடலாற் பொல்லா மனமாம் வன்குரங்கு
திறனா றிருண்மூ டியதென்னத் தியானங் களிலே யுள்ளழியா
வறனா கிரியி லுலைந்துழல்வுற் றறவே வாடி யலமந்தான். 19

யாரு மின்றி யாராலு மெய்தற் கரிதா கியமுழைதான்
சாரு முத்திப் பதமெனலாந் தன்னி லொருகாற் றனிமேவி
யாரு மலைக்குன் றியின்றலைமே லருணச் சருமம் விரித்ததன்மே
லோரு மனத்தின் செயல்குறுக்கி யுணர்வான் புத்தன் போலாகி. 20

புண்ட ரீக வாதனத்திற் புத்தன் போலுத் தரமுகனா
யண்ட மிரண்டு மிருகுதிமே லாக்கிப் பிரமாஞ் சலிபண்ணி
மண்டு கின்ற வாதனையின் மருளு மனத்தை மீள்வித்துத்
தண்ட லில்லா நிருவிகற்ப சமாதிப் பொருட்டிவ் வகைநினைந்தான்.

வார்ந்த பீடமங்கையின் மாய வாழ்க்கை களிநீயயனின்
தீரா விடரே மூடிவில்லரும் செயலிற் பெரியோர் சேருவரோ

வாரா வமுதாஞ் சாந்தியைவிட் டழியும் போக மாதரிப்போ
ரோரார் மலர்க்கற் பகக்கான்விட் டெரிகூர் விடவெங் கானுறுவார்.22

அயனு டுற்றாய் பாதலத்தி லணுகி னுயா கிலுஞ்சாந்தி
வியனு ரமுதை யொழிந்தந்த மிக்க நிருவா ணம்பயிலாய்
பயனு யதுபோல் விசித்திரமாய்ப் பாவாபாவ மயவடிவே
யியல்பா மிந்தச் செயல்கள்பெரி திடரா மெனறு மினிதாகா. 23

சத்தா திகளா மிதுதொழில்க டம்மான் மண்டூ கம்போலப்
பித்தாய் மூர்க்க மநமேயேன் பிரமிக் கின்றாய விடாதவமே
யெத்தாற் சிறிது தனையடைந்தா யெதிலே யின்ப முறுகின்றாய்
நித்தா ரமுதாயச் சமமாகு மதினீ நிலைசே ராநெறியேன். 24

வேறு.

படர்மூர்க்க மாமனமே வீணாய்த் தோன்றிப் பருக்கை
செவிதொழிலகள் பயின்று சததந, தொடாகின்ற புந்தி
மிருக மேபோற் றுஞ்சுறவேண டாதோலின் றொழிலை மேவி, யடர்
பரிசோன் முகமாகு மதனாற் றுன்ப மடியாகப் பிடிக்கன்பா
மியானை போல மடமைமிகு மூர்க்கமா மநமே யென்று மாறாத
வாபத்தை மருவ வேணடாம். 25

ஒளியுருவத திரளுக்கு விழியின் செயகை யுற்றுநீ வெவவி
ளக்கை யுணரா தாகி, விளிதலுறும் விட்டிலபோல் வேக வேண்டா
வெய்யமந மோநாவின் விருதத மேவி, யெளிதருந்தி யுணவுகளி
னிரதத தாலே யிரைததூண்டிற் கவர்மீன்போ லிறக்க வேண்டா,
நளினவித யததுளுயிா நெறிபோயக் கந்த நாட்டததாற் கட்டுண்
ணே னனைவண டேபோல். 26

உரைத்தமிரு கஙகளிறு விட்டின் மீன்றே னுசையூ றொளி
யிரத நாற்ற மென்ன, நிரைத்தவிவற் றொன்றொன்றன் மாயந்து
ரிக்கு மவ்வைய்ந்து நேரே கூடிக்; கலைத்தலும்,

பவர்க்கின்ப மெங்கே யுன்றன் கட்டுக்கு வாதனையே
சாலம், புரைத்தெழுநெஞ் சேயதுவே போகு மாகிற் பொருவில்சய
மஃதுனக்குப் புகலுங் காலே. 27

வேறு.

எதுபய னாக நிற்கிங் கித்தண்ட மியான்செய் கின்றேன்
முதுவிசா ரதின மிக்க முதன்மையோர்க் குளமொன் றில்லை
யதிகமா முடிவில் சிதநுக் கற்பமா நிலையென் னெஞ்சில்
விதியதா யுளதோ யானை வில்வக்காய் புகுத லுண்டோ. 28

தசைபயில் பாதந் தொட்டுத் தலைமட்டும் வெவ்வே றாய்ந்து
மிசைவுற யானங் கில்லை யானெனு நிலையெங் குண்டோ
திசையெலாம் விழுங்கி மேலாஞ் சித்ததாய்க் காண்ப தின்றி
யசைவற வெங்குந் தானா மென்றுல கனைத்துங் காண்கேன். 29

உயர்வுறு மதற்கு நாம கற்பனை யொருமை பன்மை
வியன்மகத் தணுவென் றோதும விதமுறு குறிகள் காணே
னியலறி வாத லாலே யான்காணு மென்பா னீயே
துயாதரு மேது வாகத் தோன்றினை பேதை நெஞ்சே. 30

முதுவிவே கத்தாற் போத மொய்ம்பினா லிந்த வுன்னைக்
கதுமெனக் கொல்லா நின்றேன் காணுதி கவலை நெஞ்சே
யிதுதசை யிதுபுண் ணீரீ தெனபிவை யுளவு யிர்ப்பாய்ப்
பொதுளிய வாத மிங்கே யகமெனல் பொருந்திற் றெங்ஙகே. 31

தசைகள்வே றுதிரம் வேறு தடியெனபு வேறு மெய்யி
லசைவுவே றறிவு வேறு வகமெனல் பொருநதிற றெங்ஙகே
விசைவிழி யிதுதோ லீது வியன்செவி யிதுமூக் கீது
பசைவுறு நாவி திங்கே யகமெனல் பயின்ற தெங்ஙகே. 32

அகமென லெங்கு மாகு மற்பமிங் ககமன் றாகு
மிகவுமிந் நல்ல நோக்கே நோக்கய னெறிவே றில்லை

புகரில்சின் மயனு மென்னைப் போதமிற் றார்த்த நெஞ்சே
மிகவருத் தினையான கன்றை வனச்செந்நாய் வெருட்டு மாப்போல்.

தெய்வயோ கத்தா லின்று தேறினன் சொரூபச் செம்பொன்
கைவழி கவருஞ் ஞானக் களவன்மீண் டிவனைச சேரே
னைவகைப் புலன்க ளொனறு வாதனை யறறி ருந்துந்
தைவரு புறனிற றதகம புலன்களிற் றுவா நினற. 34

வாதனை புலன்கட் கெல்லா மனனுகா ரணமன் றுகு
மாதலான மூக்க மான வைம்பொறி நீவி நெஞ்சி
னேதவா தனைகண மாற்றிக் கருமஙக ளெல்லாஞ் செய்வீர்
வேதனைத துனப மொனறுங கிஞ்சிலு மேவா தென்றும். 35

வேறு.

கூடுசெயுந தன்வாயி னூலாற் பொன்றுங கோசகா ரக்கிருமிக் கூட்டம போல, வோடுபுல னனுஞ்சிசுக்காள் மயலால் வீணே யுலாந்திடுவீர புலனெல்லா முறையுளான, நீடுமந னேயொடுஙகிப் புலன்க ளோடு நீவேறற் றுததுமதத துவததை நேரே, நாடுதிபற றறவொன்றுய முத்தி யான ஞானவடி வினைநிலையாய நணணு வாயே. 36

ஆசகலா விடயவிட விடுசி யாகி யநந்தமா நானெனும்வா தனையைத் தீர, மாசறவிட் டிச்சையெலா மொழிப்ப தென்னு மந்திரயுத் தியினுலே மறுசென் மம்போயத, தேசமூறு பகவானு யசச மெல்லாந் தீரவிடமா வாய்மநமே திரள்சங் கற்பம், வீசுதரு மயல்கொடியாய் நீயாங காட்டை வெட்டிநெடும பூமியிலே விநோ தஞ் செயவேன். 37

வேணடியவா விளையாடித தற்ப தத்தை மேவினன்கே வலமா னேன் வெற்றி யுற்றேன், னீணடுவுயர் நிருவாண மானேன் செய்வ திலதானேன் பிறிவற்றே னிடம்வே றற்றேன், னீண்டதெளி வுடை

மையொளி யுடைமை யுண்மை நிகழ்வுடைமை யறிவுடைமை நீங்கா மெய்ம்மை, மாண்டசுக முடைமையுப சாந்த நீர்மை மகிழ்வுடைமை 38

ஆவரண மில்லாமை யுதாரத் தன்மை யழியாத தேசுடைமை யகண்ட நீர்மை, யாவதுந்தா னுமுறைமை யசச மின்மை யேகமாந் தன்மைமந் மெழுந்தோ டாமை, யோவிலா துடனுறையிக் குணங்க ளெனனு முத்தமிகள் சுமங்கலிக ளொப்பி லாதார், பாவனையொன் றுஞ்சொரூப மடைந்தேற கென்றும பன்னியரா யுளங்கவரும பாவை மாரே. 39

தேங்காது தன்வசமாய விரிந்த புந்திச் செயலாலே யிவ்வாறு திறத்தி லெண்ணிப், பூங்காவி சிறிதலாந்தாற போலப பாதிப் புரைவிழியோன புண்டரிகா தநததிற புலகி, யோங்கார மேனேக் குந தொங்கிய தான வுத்தமனீண முழக்காலே யுச்ச ரித்தான, பாங்காக நாவுறையு மணியி னூடு பயின்றுதடை யறரேசை படர்வ தேபோல். 40

சான்றபிர ணவமோது மவன்றன் சித்துத தற்பதத்தை நோக்குதலுந தனியோங் கார, மூன்றறவெவ வளவுமே லுற்று நின்ற துயாந்தகனறு விமலமா முணாவின் கணணே, மூன்றரை மாத திரையுடைய பிராண வததின முற்கூறு வெளியாக முழங்கி யெங்கு, மானறபிரா ணங்கடொங் கிளப்பு மெயயி லழகிதாய்க் யதிரு மெலலை. 41

இன்னுயிரைப் புறத்தகற்ற வல்ல தான விரேசகப்போ கிரமந் தா னியாக்கை முற்றுங், கொன்னுறுபா ழாக்கினதா னிறைந்து யாநத குமபமுங் குரைகடலைக் குறைதத தேபோற, பின்னமிலசிற் சுவைநிறைந்த வாகா சததிற் பிராணநிறைந் துளவிதயப் பெருநதீ மண்டி, யன்னவுடன முழுதுமெரித் துளதோங் காரத் 'தாதியாங் கிரமத்தி லவத்தைத் யீதே.

அவ்வவத்தை வேண்டளவு நிகழ்ந்த தன்றே யடையோகத் தாலல்ல வடையோகந்தான், வெவ்விடர்நல் குவதன்றோ வதற்குப் பின்பு வியஞ்ஞெங்கா ரத்தினது வேற்றுக் கூறு, தவ்வலறச் சம நிலையா மவச ரத்திற் சலநமிலாக் கும்பகப்பேர் தரிக்கப் பட்ட, வெவ்வமறு கிரமமுள தான தன்றே யியம்பியவிப் பிராணங்க ளெல் லாற் றிற்கும். 43

புறத்தகத்துங் கீழ்மேறிக் காகா சத்திற் புரிந்தசையாப் பிரா ணங்கள் புரண மாகித், துறததுருத்தி யிடைதடைப்பட் டனபோ னின்று தோன்றிமுத லேயுடலைச் சுட்ட வநங்கி, நிறத்தவிடி போற் கணதி லவிநத தன்றே நீகார வெளிறெனவெண் ணீரு யங்க, முறத்தெரிந்த தாலதற்கே யுடலென் பெல்லா மொழுங்காகத் தோன்றிநரம் புடனே நின்ற. 44

சுகமாய கருப்பூரப் பாய றன்னிற் றுயில்வதுபோ லெலும்பு நிரை தோன்றிற் றன்றே, மிகமோது பவநத்தா லந்த நீறு விசைந் தெழுந்து கணப்போதில விசுமபைச் சுற்றித, திகழ்வான சாற் காலந் தனனின மேகஞ செறிபனிபோ லோரிடத்திற சென்று சேர்ந்த, விகலாத விவ்வவதனை வேணடு மட்டு மியலோஙகா ரத்திரண்டாங் கிரமத் தெய்த. 45

அவதனையிது நிகழ்ந்ததட யோகத் தன்று லடையோகம் பேரிடரை யளிப்ப தன்றோ, வவற்றினிற்பின் பிரணவதநின் மூன்றுங கூறு யமையுமுப சாந்திதரு மவச ரதநி, லுவப்புறுபூ ரணததாலே பூர கப்பே ருளகிரமம் பிராணங்கட் குணடா யிற்று, லுவத்திரமி லாஉந்த வவச ரதநி லுயிரெல்லா முணர்வினமு தத்துட் புக்க. 46

கூருபனிதோய்ந் தாலொப்ப வநிசீ தத்தை யுற்றபிரா ணங்க ளெலா மொழுநகி ஞலே, ககனமுறு புகைதண்கா ராகு மாபோற் ககனநடு வுறமதியாய்க் கலையின் கூட்ட, மிகவுநிறைந் தந்தமதி

மண்டலத்தில வியன்சுதைதா ரையையுயிர்கண் மேவப் பெற்ற, திகழ்விசும்பி னின்றிழிந்த வமுத தாரை சேடமா முடனீற்றிற் சென்று வீழ்ந்த. 47

அரன்சிரசின் றிழியமுத கங்கை போன்ற வமுததாரையி னாலே யமல மாகிக், கரங்கவொரு நான்குடன்வெண மதிதத்தே சாகிக் கருணைமால் வடிவெனனக் காண லாகி, யுரங்கிளருத தால கன்மெய தோனறிற் றன்றே யுயரமுத மயமான வுயிரக ளெல்லாங், குரமபையது தனைநிறைத்துச சூழ்ந்துள் ளான குண்டலிநி தனைப் பூரை குயிற்றி நின்ற. 48

இத்திறத்திற் பங்கயஉா தநத்தி ருந்தோ ணியாக்கைகிலை யழியாம லியற்றிப் பின்னர், மத்தமுறு பிரமரமபோற் சுழலு நெஞ்சை வன்பினுற் றகைவுற்றுன மௌனி யாகி, மெதநுபிரா ணுபாங வேக நோக்கி மெல்லெனவுண் டாக்கினன்வல் விடய நின்று, ததநுபுலன் களைவருந்தி வேறு செய்தான் சற்றுமறப் புறப்பரிசந் தள்ளி னுனே. 49

பற்றறுதிண் ணியமதியோ னுள்ளே.தோன்றும் பரிசமெலாந் தள்ளுகின்ற பார்வை யாலே, யறறனவாக் கினன்மூல வாயில் செம்மி யங்கதனெதான் பதுவாயி லநில மெல்லாங், குற்றமற முகம டைத்தாற் புறத்து வாராங் கும்பதநுக் கடைபடல்போற குறித்த டைத்தா, னுற்றலய மெனுங்குணத்தைச் சேர்ந்த நெஞ்சை யுயரிதய வாகாயத் தொடுக்கி னுனே. 50

ஊர்த்தமத கரியையுபா யத்தால் விந்தத துட்குழியிற் சேர்ப் பதுபோ லொடுக்கி நெஞ்சைச், சரற்கரும போனிமல தெளிவைச் சேர்ந்து தள்ளினுன் பற்றிபாய் தன்மை யாலே, வரதநுடைய விகற்பமெலா மீள மீள வருவனவேண் டியபடியே வந்து தோன்ற,

பாப்புறுதோற் றங்களேவன் னெஞ்சான் மாய்த்தான் பகைவரைவா ளாற்சூான் படுப்ப தேபோல. 51

விகற்பமெலா மிறததலுமே யிதய விண்ணில் விவேகபா நுவை மறைதது விரிந்த கங்குல், சகததினினு ளஞ்சநத்தின் பார்ததப் போதே தன்னுள்விவே கததாலே தவிர்த்தா னத்தை, யகத்திரு ணை ரூய்க்கெடலுஞ் சுடர்வா தெய்த வம்முநிவ னதனேயுங்கண் டகற்றி மாய்ததான், நிகழ்ச்சியொளி யகலுதலுஞ் சுழனறு நெஞ்ச நிசியினடுப் போலுறக்க நேர்ந்த தன்றே. 52

போகாத துயிலினேயு மறுத்தான் றூக்கம் போகுதலு மாகாச போதம் வந்த, தாகாச போதமழிந் திடலும் வலலே யவன்மநமோ கஞ்சேர்நத வந்த மோக, சோகாமன் மநத்தினேவிட் டேகு மாறு நூக்கினுன் பேரிதய நோக்கு மிக்கோ, னேகாத விரவுதரு மந்த கார மிவவுலகி னின்றகற்று மிரவி போல. 53

வேறு.

அன்ன காலேயி லிருள்சுடர் துயில்மயக் கனைத்தையு மறுத் தோட்டி, மன்னு மோரவத் தையையடைந் தொருகணம் வருத்தமா றியதுள்ள, மின்ன நீரந்துட னேயனேத் துருவமா மறிவையெய் தியதனறே, நன்னெ டுஙகரை தடுக்கநின் றெதிர்த்துமுற் றலநிறைந் திடுநீர்போல். 54

விஞ்சு நீள்பகற் பரிசயத் தாலுந்தன் மெய்யறி வுணர்வாலும் நெஞ்சு சிநமய மடைந்ததா லிரணிய நிகழ்சிலம் பாமாபோல் வஞ்ச வன்மநத தன்மைபோய்ச் சிந்மய மருவிய மநந்திரச் செஞ்செவ வேவல்லே வேற்றுமை யாநதாற் சேற்றினுட் குட மென்ன. 55

தங்கு காட்சிவிட் டமலமாய் ஞாநத்தின் சமமடைந் தது போதம், பொங்கு வாரிதி திரைமுதற் பகிர்ச்சிபோய்ப் புனல்சம மடைந்தென்ன, வெங்கு மோர்மதி யாயறி வுற்றவ னீறில்பேர்

கத்தெண்ண, மங்கி யாண்டண்டம் பரித்துயர்ந் தமலசிந் மயவிசும் 56

அவவி டததினிற் காண்பது காட்சியற் றநந்தமா நல்லின்பஞ்
செவவி யாநந்த முற்றன னமுதமார் தெண்கடற் குளிதெதன்ன
மெயவி டக்கழன் றதீதனா யொருதல மேவினன் சதாநந்தப்
பௌவ மாயின னெஙகணு மொத்தகற் பாவமே வடிவானான். 57

அந்த ணன்றன தறிவெனு மங்கமா நந்தமா நிலையோடை
வநத மாந்தது சரற்கக நததிலே வயஙகுமா மதியென்ன
வுநது காற்றிலா விளக்கென வோவியத துருவெனத் திரையில்லாச்
சீர கருக்கொணடு பொழியலாச் சேண்முகி லென
நின்றான. 58

இந்த மிக்கபே ருலகினிற் றறபதத் திருக்குமம் முனியைக்கண்
டந்த ரஞ்செறி சித்தர்விண் ணவர்குழு வற்புதப் பலபேரும்
வந்து சுற்றின ரம்பையா நிரம்பினா வாசவன் றனிமூதூர்
தந்த ளிப்பவ னஙகவை யனைத்தையுந் தள்ளினன் விருப்பின்றி. 59

அலஙகன் மாதரிங கிதஙகளைச் சைசவத தறிகிலா னெனசசற்றுங
கலங்க லாதகெம் பீரமா மதியினன் கடவுள்வான் பேற்றெண்ணம்
விலஙகி யனனதன் ஞாநந்த வீட்டிலே மேவினன் மதியாறு
துலஙகி யோஙகிய வுததரா யணததிலே சுடர்விடு கதிரெனன. 60

மூவ ராகிய முதல்வரு மமரரு மொயத்தசித் தரும்வாழுஞ்
சீவன் முத்தியாம பதமடைந தருந்தவன் செறியுமா நநததி
னோவ வின்றிய நிறைவினா லாநந்த முதிர்ச்சியாம பதமுற்றா
னாவ தானபே ராநந்த மதுவிலவ வறிவினாற் றிகழ்வுற்றான். 61

ஒருக ணஞ்செறி வருடநூ றெனனினு முயாந்தவப் பதமுற்றோர்
வருப வந்தரு மேதுவாய்க் காணபன மருவுமிவ விழிமேவார்
பெருமை யானவிப் பதததிலுத தாலகன் பிறைகளோ ராறுலே
யருகு றூவக்கைச் சித்திபூ மியைக்கடந தமைந்திருந் துணர்வுற்றான்!

விழித்து நோக்கினன் சித்தனை யவர்களு மிக்குய ரிவன் றன்னைப், பழிச்சி யன்பொடு பகவநீ காணடியெம் பணிதல்பொன் னுலகத்தி, லிழிச்சு மிவ்விமா னததுவந் தேறுதி யிந்திர பதத் தின்பங், கழித்த பூமிக ளனைத்தினு மில்லதோ கற்பமப் பயன் றுயப்பாய். 63

பகவ செய்தன தவமெலா மிந்திர பதமுறற பொருட்டேயென்
றகம லர்ந்துரை பன்னிய சிததரை யதிதிய ரெனநோக்கி
முகம லர்ந்துபூ சித்தனன் மயஙகலன் முந்துறு பெருஞ்செல்வ
மிகவி ரும்பலன் வெறுக்கலன் றிணணியோன் விபுதரே குதிரொன்
றுன். 64

மொய்த்த கூட்டத்தை விடுததனன் றன்செயன் முயன் றிருந் தனன்போக, பெத்த நீங்கிய வவனையச சிததரும் பின்பு சின் றுட்பேணி, சித்தம் விட்டனா தாஙகளே யகன்றனர் சிவந் முத் தனுங்கானின், மெய்தத மாதவ ரிடஙகளிற் சுகத் திலே வேண்டள வுலாவுற்றுன். 65

ஒருதி நத்தெல்லை யொருமதி யெல்லைமற் றோர்வரு டத் தெல்லை, பெருகு மாண்டெல்லை யெல்லையோ ரோர்காற் பேதமிற் றியாநத்தின், மருவி யொன்றிடும் விழிக்குமந் நாணமுதல் வருந் தொழில் களிற்சேர்ந்து, திருவி கற்பமே யாயின னொருமையாய் நின்றனன் சித்தோடும். 66

பரந்த சித்தின தொருமையின் செறிவினைப் பழகலாற் பெருஞ்சித்து, நிரந்த ரித்தெங்கு சமமதா யினன்புவி நிறைவுறும் வெயிலென்னத, திரந்த ருஞ்சிதகி னொருமையை நெடும்பகற் செறிபுரி சயஞ்செய்ய, வரந்தை தீர்ந்தசற் பாவசா மாகிய மடைந் ரதனலே. 67

தெரிவ தாமிவற் றுதயமத் தமமுருன் சித்திர ரவிபோலப்
பெரிய தாய்ச்சம வின்பமாம் பதவியின் பேற்றினு லுபசாந்தி

புரியு நெஞ்சினன் பிறவியு மையமும் போய்ச்சரற் ககநம்போல்
விரியு நிர்மல சாந்தமெய் யொளிநிறை வேதாந்த வடிவானன். 68

என்ற வசிட்டன் றனைவள்ள லெதுசத் தாசா மாநியமென்
றன்று வினவ வவனுரைப்பா னகல்சிற் சாமா நியவடிவா
யொன்று வொன்று மில்லாமை யுறுபா வனையி னுறைப்பாலே
தன்ற னுள்ளங் கரைந்தேகிற் சத்தா சாமா நியமதுவே. 69

தேற்ற மாங்காண் பனநீங்கிச் சித்தி னிடையே சித்திறக்கிற்
சாற்று முயற்கொம் பெனநொயதாஞ் சத்தா சாமா நியமதுவே
தோற்றும புறனுள் ளாயபபலவாயத துவக்க மாகு மிவையனைதது
மாற்றி யகன்று மநநிற்கி லதுசத் தாசா மாநியமே. 70

உன்ன வெதிர்காண் பனவொன்று மொழியா தியாமை யுறுப்பென்
றன்னற் றன்பா லிறக்குமெனிற சததா சாமா நியமதுவே [னத
முன்ன முடல்சேர் முததருட லிலதா முதத ரிருவாக்கு
மென்ன னினுஞ்சேர் பெருஙகணனீ திதன்போ துரியா தீதபதம.

அறிநது சமாதி யடைந்தோர்க்கு மநுபூ தியினின் றெழுநதோர்க்கு
செறிநது தோன்று மூடாக்குத தெரியா தாமிப் பெருங்கணனு [ஞ்
முறிந்து பிறவி யறுஞ்சீவந் முதத ரான சிததரெலாம்
பிறிந்தி டாவிண் பயில்காற்றும் பெரிதா மண்ணி லிரதமும்போல்.

மூவர் முதல்வா நவரென்னை முதன ரதனை முதன்முநிவர்
மேவ லுற்ற திப்பெருஙகண வேற்றுப் பயமெல லாநசிப்பித்
தோவ லில்லா விப்பததநி லுத்தா லகனற் றிருநதனன
லாவ றீர்வ தெவவளவவ் வளவுஞ் சகமா மகததிடையே. 73

கால மநேகஞ் சென்றததறபின கநத மாத நகமீ
கோல முழையி லம்முநிவன் குரம்பை விட்டுக் குரம்பையிலாச்

சீல முத்த னுயிருப்பேன் நீர்வென் றென்றே சிந்தித்துச்
சால நல்ல தளிர்த்தவிசிற் றளைத்த பதுமா சநத்திருந்தான். 74

அரைநோக் காக நோக்கியிருந் தபாந வாயி லடைத்ததனாற் [க்கி
புரையொன் பதுவா யடைத்துளத்தாற் பொறியும புலனு மொன்று
திரையில் கடல்போற் றன்சிதநின் செறிவைப் பாவித் தாருயிரின்
விரைவை நிறுத்தி வணஙகாமன மேனேக் கியகந் தாததினனாய்.75

நாவி னடிச்சென் றுறச்செறியுண் ஞவி னடியை யுடையோனு
யோவின் முகக்காந் தியனுகி யுள்ளிற் புறனின் மேற்கீழில்
வாவும் விடயத் தினிறபாழின மனமுங கணனுமு முனுகி
வீவ தான வெயிற்றினிரை வெயிற்றி னிரையை மேவானாய். 76

அங்கத் துயிரின் மிகுதிதகைந் ததனு னெய்தா யவிர்முகத்தோ
னங்கத் துருவுள் ளுணர்வுருவே யாகி யெழலாற புளகிப்போ
னங்கத் துருவுள் ளுணர்வுருவே யாகிப் பழகி யறிவொன்று
யஙகப் பொழுதப் பழக்கததா லகத்துத தமமாஞ் சுகமடைந்தான்.

ஆநந் தத்தின் பெருக்கைநுகர்ந் ததனுற் சிற்சா மாநியமபோய்த்
தானந் தமற வெலாம்பரிக்குஞ் சத்தா சாமா நியமடைந்தான்
றீநந் தவிாசம னுயிருநதான் சிந்தா குலமெல் லாந்தீர்ந்தான்
மாநந் தருமா நந்தமிலா மகாநந் தத்தான் முகமலர்ந்தான். 78

அநக பதமுற் றுடல்புளக மாறி நெடுநா ளிற்கரைந்து
மநமும் பிறப்பின் மயக்கமுமபோய மகாசத் துவமா யோவியம்போற்
கநமில் ககநத் துவாமதிபோற் கதியிற் சின்னு ளினிற்சுவறி
யிநன தொளியின் மாப்பசைக ளிறப்புப் போலா யிறப்புற்றுன். 79

5—6. உத்தாலகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1091.

5—7. ஈரகு க்ஷைத்.

இநதவொழுங் காலுணாவை யுணர்விஞ லுணர்ந்துலகி லியங்கா நின்றே, யந்தமறும் பெரும்டததே யாறுதியாற் காணகின்ற வனைதது மாளச், சநததஞசா தி;ததனைப் பெறுமளவு நூல்குரவன் றனிநெஞ் சாலே, பநதமறு த்ததுவததை விசாரிததே பெற வேணடும பதுமக் கணஞய. 1

மயலின்மை சாதனைநூற் பொருட்போதங் குருயமமாம் வழிக ளாலே யுயாபதவி பெறலாகு மன்றியுணா வொன்றிஞ லுறுதற் காமா லியலுபதே சமபெற்றுக் கூரியதாயக் களஙகமிலா திருக்கு மாகில் வியனுறுசா தநமுழுது மிலதேனும புந்தியிஞல் வீடு கூடும. 2

என்றுனை முகநோக்கி யிகத்தொழிலோ டிருந்தேயுஞ சமாதி யெயதி, யொனறுன வுணாவுறறுன் போலிடர்தீாந் தாஞெருவ ஞெருவன செயகை, யின்றுஞயத தனியிடததிற் சமாதியடைந் தானிவரின் மிக்கோ னேவ, னன்றுக வருளுகென விராகவன் கேட் டலுமவசிட்ட னவில்வ தானுன. 3

ஆற்றுமதத் துவமன்றுன் முக்குணததால் வருஞ்சகமென் றறிந்தோாக் குள்ளே, தோற்றுகினற சீதளமே ததுதனையே சமாதியெனச சொல்லு மனறே, யூறறமறக் காணபவற்ருே டுறவுநமக கிலதென்றே யுாததுத தணணென், றேறறசமா தியிலிருப்ப ஞெருவஞெரு வன்ருெழிலோ டிருப்ப னன்றே. 4

இவவிருவ ரிதயமுந்தண் ணென்றிருக்கில் வேற்றுமையோ ரிறையு யவவிதய சீதளமே யநந்ததவப பயனுமவ வநுபூ திக்கே [மில்லை கவவியிருப் போனுளளங காரியததா லலையுமெனிற கவலை யாருஞ் செவவியவச் சமாதாந முன்மத்த நடநம்போற் சிறப்பின் றுகும். 5

வருத்தமிலா வுன்மத்த னடத்தினன்வா தனைமாய்ந்த மனத்தோ
ராகிற், றிருத்தமுற வவன்கூத்துத் தெளிவுற்றோன் சமாதிக்குத
தீர னோராம, பெருததொழிற் சேரறினும் பெரியவனாஞ் சேரறினும்
பேத நாடி, லொருததரொருத தனைவிஞ்சா ரிருவருமொத் தைய
மில்வீ டுற்றா ரன்றே. 6

சாலவுமவா தனைபோகி லிம்மனஞ்செய தொழில்புரிந்துந் தான்
செய் யாதாஞ், சீலமன நெடிதகலி லருகிருந்தா செப்புமொழி
தெரியா தாப்போற், றாலமன தொழில்விடினுஞ் செய்ததாம்
வாதனையே துன்னு மாகிற், கோலவுட லசைவறினுங் கனவிலே
வரையினறுங் குழிவீழ் வார்போல். 7

தொலைவிலொழிற் செய்யுமனந் தொழினீங்கி லதுதானே சுகச மாதி
யலைவறுகை வல்லியமும பரமானந தமுமென்றே யறிவாய நெஞ்சி
னலைவுதிர மெனுமிரண்டு மதயானந் தியானமெனு முபயத துக்கு
நிலையுறுகா ரணங்களா மாதலிலிம் மனமுளைக்கு நீர்மை தீப்பாய். 8

சிந்தனைவா தனையின்றித் திரமான மனத்தினையே தியான
மென்ப, ரந்தவுப சாந்தமுமக் கேவலத்தன் மையுமென்று மதாவே
யாகு, மிந்தவுயர் பதப்பொருட்டு வாதனைசா லவுநேர்மை யெய்த
வேண்டுஞ், சந்ததம்வா தனையில்லா மனத்தொழிலில் லாப்பதத்தைச்
சாரு மத்தால். 9

நெருக்கமுறு வாசனையே நெஞ்சினது தொழிற்றிரமா நீங்காத்
துன்பம், பெருக்கவிடு மாதலினால் வாதனையை மிகநேர்மை பிறக்
கச் செய்வாய், வருக்கமுறு பலபொருளி னெனினும்பா வனை
மனத்தான் மாற்றி யெங்ங, னிருக்குதியங் ஙனமிருப்பாய் வரையிலே
மனையிலே யெங்கே யேனும். 10

இல்லுறையோர் சமாதான விதயத்தோ ர்கங்கரமா மேதந் தீர்ந்தோர்
புல்லுமனை யேகாந்த வனமாகுங் கடைவீதி புக்கிக் காண்போர்

செல்லவா வுலாவியும்பற் றுமையினாற் கடைவழிசசெல் லாதார்போ
நல்லறிவு நிறைந்தோாக்கு மப்படியே காடொக்கு நாடு தானே.[ல்வார்

துயில்விழிப்புச் சொலல்செலவு தொடர்ந்தாலு மகமுகமாந்
தொடாபா லென்றும, பயினமனையூா நாடெல்லாம பழுவம்போற்
காண்பவரே பரம சீலர், செயிரிலா வகமுகததா லெலலாமா காச
மாய்த் தீருஞ் சிதத, முயிரனையாய் சீதளமவந் துண்ணிறையிற்
சீதளமா முலக மெல்லாம். 12

இதயமய லாலெரியி லுலகெலாங் காட்டெரிபோ லெரிந்து
தோன்று, முதயமுறு முயிாகளெல்லா முள்ளிருப்ப தேபுறததூ
முணடாய நிற்குஞ், சுதைபயிலூா புவிகால்விண் டொகுவரைநீ
ணதிதிக்குச் சூழநத வெல்லாம, புதைதலுறு முட்கரண ததது
வததின பஙகுகளாயப் புறத்தி னிற்ப. 13

உள்ளுணர்வி லின்புறுவோன் பொறிகளாற் கருமங்கீ
ளுய்ப்போ ளுயுந். தள்ளுசுக துக்கவசஞ் சாராதோ னநவாதஞ்
சமாதி யுற்றோ, னுள்ளுகின்ற தனைப்போலெவ வுயிருமெனப் பிறர்
பொருளக ளோடே யென்ன, வெள்ளுபயத தாலன்றி யியல்பாலே
கண்டானே யெல்லாங கணடோன். 14

இன்மிறவு வந்தாலுங கற்பாந்தத் தெய்துகினு மிலஙகு ஞானி,
கன்றியசேற் றுறுபொன்போற் களஙகமுறா னெல்லாமாயக்
கணணு யாறிப், பொனறலடி முடிவின்றி யொன்றாயின் பத்தள
வாய்ப் பொலிதே சாகித, துன்றியகாட் சிகளிலலாக் குறியுடைத்தா
மெனச்சுருதி சொல்லு மன்றே. 15

எல்லாமென் றுரைத்ததெலா மறிவித்தற் பொருட்டேயா
மிசையச் சொன்ன, சொல்லாலென் யாதலினு
லோமென்று துணிக வித்தை, நல்லாயிங் ளுளதோ

ரிதிகாச நவிலக் கேட்பாய், புல்லாரென் வேடர்குலச் சுரகுவப்பே ரோன்சரிதை புதுமைத் தன்றே. 16

இமகிரியின் கோடான கைலேவரை யினிலேம சடர்க ளென்னு, மமர்வரிவில் வேடருள ரவர்க்கரசன் சுரகுவெனு மகை யா வீரன், சமநிலேயாற் கோமுறையா லருணமுனிவா லுலகநெறி சமைக்கு நாளி, னமதுவலி யாலுலகை நலிகுதுமே லவர்சோக நமக்கே யன்றோ. 17

அல்லாது தண்டமுறை யியற்றேமே லுயிர்காப்பற் றவத்தின் மாயும், பொல்லாதிவ் வரசென்றே யூசலா ளெத்தினனுய்ப் புந்தி நைந்தான், மல்லாரும் புயத்தவன்பான் மாண்டவிய முநிவரலும் வணங்கிப் போற்றி, நலலாயுன் வரவினுன மிகவாழ்ந்தே னல்லோரி னுட்டப் பட்டேன். 18

தருமமுழு தையுமுணர்ந்த பகவநீ நெடுங்காலந் தளர்வு தீர்ந்தா, யருவிலேயே லேயப்பா டறுத்தியா லேயம்போ லாநதை யுண்டோ, விருநிலதநென் கோற்கீழோ ரென்கருணே முனிவுகளா லின்ப துன்ப, மருவுகின்ற கவலேயைக்கண் டரியேறநின் முன் சரிபோன் மறுகு கின்றேன். 19

அருணன்வெயில் போர்லெங்கு நிறைசமமென் மதியிலே யணுகு மாறு, கருணேயினு லுணர்த்தியெனுங் காவலற்கு மாண்ட வியன் கழறு கிற்பான், பொருவறுதன் விசாரத்தா லிமைப் போதின் மநவழுக்குப் போகா நிற்கும், வருசரற்கா லந்தோன்று மாத்திரத்து மூடுபனி மாய்வ தேபோல். 20

யானுரிச் சகமெங்ஙன் பிறப்பிறப்பெங் ஙனமென்றே யிதயத் துள் ளுமை லிப்படியே யாராயின் மகத்துவமே யடைதி சாலத் [னே தானுன சுபாவனு யிருந்துள்ளின் விசாரத்தாற் ருனே நெஞ்ச மோடும் படிதோன்றித் தன்னுருவிட் டிளேப்பாறித் துன்ப நீங்கும்.

வெம்புதல்போய்த் தண்ணென்ற வுன்மநதக் கிவ்வுலகின் வியாபா ரங்கள், செம்புகர்வே ழுத்தினுக்கான் குளப்படிபோற் றோன்றுமா றீங் நெஞ்சுக், கம்புவியிற் றெழில்சிறிதே யாகினுநீர் திடவரிதா மாவின் பாதப், பைம்புன லுங் கிழக்கொருக்கு கெல்லே கரை காணுத பரவை யன்றே. 22

எதத்னையெத் தனைநீத்தா யகிலத்தைப் பரஞ்சுடரா யெறிக் குஞ் சோதி, யத்தனையத தனைதோன்று மெநாணமட் டனைத் துமவிடா யங்காண மட்டுங், ததுவமாம் பொருளெயதாச சகல முமபோ ஹறசேடங தானுஞ் சிதத, தொத்தறவேற் றுமையெல் லாம போகாதேற் சமமான சோதி தோன்று. 23

பேதமுறு பொருளொருமை தோன்றுதேற் றன்னைத்தான் பெறுவ தெஙகே, யாதலினுற் றனைப்பெறதற பொருட்டாக் வனைததினையு மகறறல் வேணடு, மேதமற வனைதனதையுமவிட் டாயென்னிற் சேடிதத திறவா வீடா, மேதகைய பதமதுவாஞ் சாருவெனும் பெயாகிாதகி வேடா வேநதே. 24

வேறு.

சகல காரண காரிய பாம்பரைத தன்மையாஞ் சகமேவி
மிகவ ளாந்தவத துவின்மல வாதனை மநததினை மிகநீக்கித்
திகழு மஙகமா மதையுமேல் விடுதியேற் றீதறு நலனுண்டாம
புகழ்ந ராதிப வென்றுதன னிடமுறப் போயினன் றவப்பாலன். 25

மூநிய கன்றபின னெயினாகோன் றனியிட முநதிநன் மதியாலே
யகிச நானென்ப தாரென நாடின னடிமுதன் முடியீறுந்
தனியு டம்பைநா னென்பது புதுமையாஞ சடவுடல் காணகேனுன்
றனிசெ யிவவுட லசேதநங தகைசமுதற் றுன்னுமா தலினன்றே.26

காரண மன்னியஞ் சடமெனுங் கணக்கினு
னக்கில வுடன்முத ஞனலன சேடமே

விரவு சீவனே சேடமா மின்னதும் வேறொன்றாற் றெரிகின்ற
தூரவி தானவே றொன்றினாற் றெரியுமீ துயர்ந்தத துவமாகா.

தெரிவ தாகிய வினையு மகற்றவன் றெரிபொரு ளானமோ
பெரிது சேடமாய் விகற்பமற் றமலமாம் பேறி வியானகு
மரிய யன்சிவ னிந்திர னந்தக னாதியா மிடந்தோறும் [தம்.
சரிகொண் மூதகினுண் ணுவெலன நிற்குமாற் றொன்றமிவ வுயர்போ

பகவ னாகுமிவ வாத்தும தத்துவம் பரமமாஞ்
சகநி கழ்ச்சியா நோயின்றி வெருவுறுங்
கருப முற்றையும் விழுங்கியெப் பொருளினுங் கலந்துநுண்
மிகும பாவபா வங்களற் றயனுறை வீடள வுளதாகி. [கி

சத்தி யாவுக்கு முறைவிட மாமிது தனித்தனிச் சத்தாகிப்
பதி யாகியிச் சகத்தினிற் காண்பன யாவையும் பலவாகச்
சித்த சைந்துள விசாலமா மல்லது சிறிதும்வே றிலதாகுந் [றே.
தொத்து பற்றின்றிக் காண்பதற் றெழுபவந் தொடர்மயக் கமுமற்

சுழுத்தி யிற்றிர முற்றவன் றொழிலெனத் துகளறு சமனாகி
யழுத்த மாகிய வாத்தும தத்துவத் தமாநதன னெனத்தீர்ந்து
விழுதத கும்பத மெய்தினன விவேகத்தின் மெய்மைநிச் சயத்தாலே
வழுத்த ருந்தவக் கௌசிகன் விப்பிர மாபினை யடைந்தென்ன. 31

வாகு ணங்களா மனைத்துமிற் றயில்பவன் மநத்தொழி னிகராகி
சாகு வென்பவ னைசவறு சிகையினாற் றலங்குறு சடரொத்தான்
விரவு நல்லரு ளருளின்மை விருப்பொடு வெறுப்புமச் சாந்தொந்தம்
பரவு நன்மதி மூடமென் றினையவும் பயில்வற நிகழ்வுற்றான். 32

வேறு.

ஒன்றாயு ணர்ந்தசு ரகுப்பெய ருத்தமற்கும்
பன்னாதனெ னும்பெயராப் பார்த்திப மாமுனிக்கு

நன்றானவன் பால்வரு நன்மைந யந்துகேட்பாய்
குன்றூர்புயத் தாயென மர்தவன் கூறலுற்றான். 33

பாரக்கர்கு லப்பரி கப்பெயர் பாரின்வேந்தாம்
வீரக்கழ லோன்சுர குப்பெயர் வேந்தனண்ப
னீரக்கன மாரிம றுததலி லியாருந்துஞ்சக்
கோரக்கனன் மண்டுதல் கணடுகு லைந்துநொந்தான். 34

இன்னுதன நாடுவிட் டேகிவ நத்திலெய்தி
யன்னுதாம் போய்த்தவஞ் செய்தவிழ் பன்னமூணுய்ப்
பன்னுதநா மம்படைத துத்தவப் பான்மையாலே
நன்னுதலும பெற்றன னற்றவ மொப்பதுண்டோ. 35

ஒருமூவுல கென்னும ட்தொரு மித்திருநதான்
பொருண்மேவுகின் றசுர குப்பெயர் பூபன்றன்பால்
வருவானெதிர தோன்றலு மறறவ னனபோடெய்தி
யிருவோருமன் புற்றிருந் தின்னன பேசலுற்றார். 36

நினையிப்பொழு தெய்தலி னீஙகரு மின்பமுற்று
வினையற்றதென் றசுர குப்பெயர் வேந்தைநோக்கி
யுனையுற்றுமாண் டவிய ஞேதிய ஞாநமொப்பத்
தனையுய்க்குமெயம் மைப்பதஞ் சார்ந்தன னியானுமென்ற.37

மிகதகெ ளிந்துகெம் பீரமாய்ச் சமமதாம் விழியா
விகத்து றுந்தொழின் மன்னவ வியற்றுதி கொல்லோ
பகுத்த காலத்தை யறிவுறு நினதுபா வனைதான்
றொகுத்த வாதியும் வியாதியுந் தொடர்கிலை கொலலோ. 38

அடையும் போதினி தாகிய போகதகி லழுந்தா
திண்டநி ல்லாய்கொலோ சங்கற்ப மற்றினைப் பாறித்

தடையில் சாந்தமாய் முத்தியாய்ச் சலனமொன் றில்லா
நடைய யின்றுயா சமாதியை நண்ணினை கொல்லோ. 39

வெறிதி ருக்கினுந் தொழிலினை மேவினும் விடாம
லறிஞ னென்றுதான் சமாதிவிட் டகன்றவ னுகுஞ்
செறியு ஞானஞ்சேர் மனதினா சகதொழில செயினும்
பிறிவி றதத்துவ நிட்டராயச் சமாதியிற் பெயரார். 40

பிரம வஞ்சலி யுடன்பது மாதனம் பெறினும்
விரவ சாந்தர்கள் சமாதியின் மேலவ ராசைத
திரண பாவக னுகிய சிற்றுணர் வொன்றே
வரச மாதியாம் வெறிதிருக் குமதன்று வள்ளால். 41

ஒருமை யாயென்று மனமிறந் துண்மையை யுணரில்
வரச மாதியாஞ் சொல்லினுர் மனத்தினி னிறைந்தோர்
மருளின் மெய்ம்மையோர் மதிதம்மை மறக்கிலா சிறிதுந்
தருந்தொ ழிற்றிற மறக்கிலாக் காலமே சமமாம். 42

நெறிகொள் காற்றுத்தன் கதியினை மறப்பிலா நெறிபோ
லறிஞர் புந்திவே றறிவதில் லறிவையே யயரா
பிறிவில் புநதியி லொருமையோர் சமத்துவப் பெரியோர்
செறிதொ ழிற்பிறி வகற்றினோர் தற்பதம் பெற்றோர். 43

ஆத லாற்பன்மை யொருமையா முடற்றொழி லனைத்திற்
போது செய்கிலா வுத்தம வாக்கினுற் பொலிந்த
சேத நத்தவ ரெங்குளர் சித்திர மாகப்
பேத மற்றறி வறிந்தனை தறபதம் பெற்ருய். 44

உள்ளு றக்குளிர்ந் தனையுவா மதியென வுள்ளத்
துள்ள கங்கரத் துயரறத் துரிசற நிறைந்தாய்
தள்ள லாகில பெற்றெங்கும் விளங்குதி தானே
தெள்ளி யோயென்ற பரிகற்குச் சுரகுமேற் செப்பும். 45

பாந்த சொற்களாற் பயனென்கொல் பயனெலாம் பாறி
நிரந்த ரஞ்சம மாய்மாந் தன்னுளே நிகழ்ந்து
சுரந்த வின்பமாய் நிகரிலா வொருவிழி தோன்றித்
திரந்த னிற்றெரி கின்றதா லென்றனன தெளிந்தோன். 46

5—7. சுரகு கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—1137.

5—8, பாச விலாசர் கதை.

ஞ் சுரகு பரிகனென் றிசைதத விருவருஞ் சகத் தொழுங கெணணிப, பத்திசெய தொருவர்க் கொருவாபூ சிததுப் பரிநதுதம பணிதலை நின்று, ரததியாத துமமே நிததமும் வடிவா யகமுக மாய்மகிழ் வெய்திச், சிததினை விடாம லநுபவிப் பவாக்குச் சிறிதுமோ ராகுலஞ் சோா. 1

ஆசைவன் பாசத திரளினுற கட்டுண் டரும்பிணி யீக்கடிக் கணுங்கி, யேசுறு போகக் கதைகளான் மொததுண் டிச்சைமுட் கோலினு லுலைநது, காசுறு கருமச சேறறிலே யழுந்திக் கடுஞ்சகக் காட்டிலே சுழன்று, வீசுமா மோகத தளிர்நிழற் றுயிலும் வீரனே சீவனு மெருது. 2

மேவுறு துன்பப் பெருஞ்சுமை சுமந்து மீட்சிபோக் கிலை யுடற் புண்ணு, யீவறு பிறவிக் குழியில்வீழ் சீவ வெருததினை யிக்குழி நின்று, மோவலின் முயல்வா லெடுப்பதே வலியா முயர்ந் தஞா நிகளுற வுளதே, ஞவிகர் நாவாய தருவபோ லூக நல்குவர் பவக்கடல் கடக்க. 3

எவ்விடத் தில்லை நல்லஞா நிகளா மீர்ங்கனி மலர்குளிர் சோலை
யவ்விடங் கானன் மேடதா மாங்கே யமர்பவ ரறிவிலா ரன்றோ

கவவிய செல்வ நட்புநூல் சுற்றங் கருமமா திகளெலா முதவர் ;
செவவிய மநமே யுதவுறல் வேண்டுஞ் சீவனைச் செல்கதி யேற்ற. 4

நெறியுற விடாம லுடனுறை நட்பா நெஞ்சமாத் திரத்தினைக் கூடிச், சிறிதுநா டுதலுஞ் சீவனுய வுறுமாற் சிங்கியா மிநதவூ னுடலே, முறிதரு காட்ட மோட்டினே ராக முற்றுறு க ளுேக்கி, யறியிலிவ வளவா லறிந்துசோர திடலா மண்டரு சுபே ரறிவை. 5

நிறைபெருங் கடலொத் துரையெலாங் கடந்து நிகரறறப் பற்றற வெறிரய்க், குறைவில்சிற் சுடரின் கொழுந்துடன் கூடிக் கோதற வசைவறக் குலாவு, மறைவறு துரிய விழிவெளிப் படுமேன் மற்றத னுடனது நிகரா, முறைமையிற் றுயில்வோர்க் கண்ணிதா வுவமை மொழியலாய்த தோனறிடு மன்றே. 6

ஆனவவ வவத்தை வடிவெலாம் பரிக்கு மம்பரம் போலகன் றுளதா, மீனநெஞ் சுடன்சே ரகங்கா மிறந்தா லெப்பொரு ளிடத்தினு மிருக்குந், தீனமில் பரமா நந்தமாய்த் தோன்றுந் திகழ்பர மாததும வடிவாந், தானனி முயலிற் கிடைத்திடுந் துயில் வோர் தன்மைபோற் றம்மினு டுவதாம. 7

உரைகளுக் கெட்டா துளத்தறு பவிக்கி லுறுவதா முரைத்த வத் துரியங், கரையறு மிவைகண் முழுதுமப் பொருளாங் கநபரி ணுமியா முள்ளம், வரைவற வொடுங்கி லுட்புற மெங்கு மன்னிய சராசர வடிவாம், புரையறு தேவ தேவனும் பரமப் பொருளது பவம்படுந் தானே. 8

வேறு.

துதற்பின் விடய வாதனைக ளறுவ தாகு மதற்பின்னர்
ஒதப்பி லாத பொருளினுடை விளக்க மாகு மதற்பின்னர்
ஈதப்பண் பில்லாச் சமத்துவத்தாற் சொரூபந் தன்னிற் பரிணும
மிதத்தி லுளதா முயர்ந்தோர்க்கு மெண்ண வொண்ணு வடிவிதுவே.

மநத்தை மநத்தான் மாய்விததது மாசில் பொருளுக் காரேலோர்
திநதது மூலகினை றுயாமாயாச சித்த மிறக்கிற செறிசுகத்தாற்
கநதத வுணாவின் மதிநிகழுங கழறு மிதற்கோ ரிதிகாச [கே. 10
மினத்தி விளியாய் கேட்டியென விசைததான் வசிட்ட னிராமனுக்

சைய மென்னு நெடுங்கிரிமேற் றவவத் திரிமா முநியுறைய
ஞுயய வதன்பா லிருமுநிவா சூழ லொன்றி னுறைகிற்போர்
மெய்ய ராகு மவவிருவாக் கிருவா பிறந்தாா வியன்புதல்வா
செய்ய விலாசன் பாசனெனச செப்பும் பெயரோா செறிநண்போர்.

ஒழுஙகால விருததி பெற்றிருநதோ ரொன்றே யிரண்டா யினவென்
வழுஙகா வுளததோ ரவாதந்தை யன்னை யெனபோ ருயிரிறபப [ன
விழுஙகா நின்ற பொருமலொடு மேறசெய பிதுர்க்கள் விதிகண்முடித்
தெழுஙகா தலினு னொநதிரஙகி யிருபா லகன்ற ரிருவருமே. 12

அளவில காலம் வநததுறைநதா ரரிய தவத்தா லுடல்வாட்டிக்
கிளரு மாசை விட்டகன்றா கிட்டப் பெறறா கேணமையினு
லுளமுங கண்ணுங களிப்பெயதி யுயாந்த விலாச னுரைசெய்வான்
வளரு மூலகி னல்லுறவே மன்னு முயிர்போல் வந்தனையால். 13

இதுநீள் கால மெஙகுறைந்தா யிதய விடர்தீாந் தனைகொல்லோ
பொதுவா யுனைநீ யறிநதனையோ போத விஞ்சை பலிததனவோ
சதுரா நலனுண டாயினையோ சாற்று மென்ற மொழிகேட்டு [கி.
முதுவாய் மையினுற் பாசனிவை மொழிநதான் விலாசன் முகநோக்

உயிாபோ லுறவே விதிவயததா லுன்னைக் கணடே னுளங்குளிர்ந்

செயிாசேர் பிறப்பி லுழல்வேற்குச் சிறந்த நலனுந் திறனெஙகே
பயில்வ தறிவ தறிவளவும பாயு முள்ளங கெடாதளவும
வெயில்வெம் பவஙக காதளவு மிக்க நன்மைத் திறமெங்கே. 15

மாத்தின் முளைக்கு மாசையெலாம் வடித்த குடாரத தான்மாம்போர்
காத்த வேரோ டறுமளவுங் கண்ணு ஞானம் பெறுமளவு [ற்
மாத்த பேதம் போய்ச்சமமா மளவும் போத முறுமளவுஞ்
செனித்து மரிக்குந் துயரல்லாற் சிறந்த நன்மைத் திறமெங்கே. 16

மடமை நோய்க்கு மாமருந்தாய் வருமாத் துமதத் துவப்பேற்றை
விடநின் றவர்க்கு வன்பிறப்பாம் விடேசி மேன்மேல் வந்திடுமா
லிடரின் பத்தி னிடைப்பட்டு மிறப்புப் பிறப்பில் வீழ்ந்தலைந்துந்
தடமா ருலகி லுழலுயிர்கள் சருகி னுலர்வ ரென்றிசைத்தான். 17

5—8 பாச விலாசர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1154.

5—9. வீதகவ்வியன் கதை.

இன்னணமே நன்மைவிஞக் தம்மிற்ரு மியம்பியுறை யிருவ்ருக்கு, முன்னியாற் காலத்தான் முத்திதரு மெய்ஞ்ஞான மூர்த்திற்றன்றே, யன்னதிஞ லுரைக்கின்றேன வெம்பவதைை ஞானத்தாலன்றி மாய்க்கப், பின்னையொரு நெறியில்லைப் பாசத்தாற் பிணிப்புண்ட பிணிநெஞ் சுச்சே.

பற்றிலதாய் நிர்மலமா மநவிவகா ரம்பயின்றும் பந்த மேவாப், பற்றுளநெஞ் சளவிறவம் படைத்தாலும் பந்தமே பயிலு முள்ளிற், பற்றிலதா யினியதொழில் பயில்சீவன் புறத்தொழில்கள் பண்ணினும் பற்றறப்பண் ணவிடினும் பண்ணுவோன் புசிப்போனும் பான்மை மேவா.

என்னுமே பற்ருவ தெத்தன்மை யெப்பற்ரு லெய்தும் பந்தர், துன்னரும்வீ டெய்பற்ரு லெய்தலார் தொடர்பற்றுந்

5—9. வீதகவ்வியன் கதை.

துடைக்கு மாறென், பன்னுகெனு மிராமனுக்கு முநிபகர்வா னுட லுயிரைப் பகுப்ப தொன்று, முன்னுகிலா துடலினோநம் புதல்பற்று மதனாலே யுளதாம் பந்தம். 3

ஈதனைததுஞ சொருபமே யானிங கெததை யிச்சிப்பே னெதை யிகழ்வே னெனல்பற் றின்மை, மாதுயாதி ரிதுசீவந் முத்தர் மெய் யின் மன்னுமா வியானிலவை பிறரு மில்லை, மேதகுமின் பஙக ளௌவா மேவின் மேவ மேவாதேன் மேவாதா யிடுக வென்றே, யோதியவா றுள்ளேபற றினமை யுணடே லுயாவீட்டுக் கிதுநெறி யென் றுணாதி யன்றே. 4

கருமமிலா மையைவிரும்பார் கருமம பற்றார் கருதுபலன் விட்டிரண்டுங கண்டா லொப்போா, மருவியபற் றிலாதவரென றுரைப்பா மேலோா வருகரும பலாதிகளைக் கருமத தாலே, யொரு வலற மநததாலே நிபுண மாக வொருவுதலபற் றினமையென வுணாதி யிததாற், பெருகவளா தொழிலனைததுங குற்றந் தீர்ந்து பெறலரிய முத்தியையும பேறு நல்கும். 5

புழுமுதலாம் பல்பிறப்பிற ரோனறிப் பல்காற் பூதமெலாங கடற்றிரைபோற பொனறுந் தன்மை, பழுதுதரும பறறினது படாச்சி யாகும பற்றுததா னிருவகையா மவற்றி னொன்று, நபூவு பய னிலியொனறு வணஙகற பாற்று நவின்றபய னிலிமூடா நண ணற் பாறறும், வழுவறுதத துவமுணாநதோாக் குடைமை யாக வணங்கறபாற் றும்பற்று மருவுந் தானே. 6

ஆததுமதத் துவவுணர்வால் விவேகந தனது லடைவாக வுண டாம்பின பணுகாச செந்ம, மேறறமுள தொழுதகைய பற்றீ தாகு மீதன்றிப் பயனிலியாம் பற்றே தென்னி, லூற்றமுறு முணர் வினறி யுடல் முன்னு முறுபொருளி னுலுண்டா முலகந் தன்னிற், றேற்றமுறு பிறவிகளின் னுள்ள தாக்குந் தோன்றலே யிவை யிரண்டும் றெளிந்து கொள்ளே. 7

வளையாழி கதைகரத்த செங்கண் மேனி வணங்கப்பாற் றும் பற்றின் வசத்தி னாலே, யிளையாமல் விவிதமாந் தொழிலி னாலே யெவ்வுலகு நன்றாக விரங்கிக் காக்கு, முளையாத விஞ்ஞானக் கதி சேர் சித்த ருலகபா லகராதி யுரைத்த வாறே, விளையாடி வணங் கப்பாற றென்னும் பற்றால் விரிந்தசக மூாசதத்தின் மேவி னின்றார். 8

கேடான நல்லதெனு நினைவி னாலே கிளர்போக வசத்தாலே கிட்டி நெஞ்சம, வீடாத பயனிலியாம் பற்றி னாலே வெறும்பிணத் துக் கழுகுபோல் வீழு மன்றே, பாடான பயனிலியாம பற்று ளோர்க்குப் பன்னரகங் களுமவீடாயப் பணணப் பட்ட, வீடான பயனிலிப்பற் றுள்ளோ ரென்னு மிளவிறகா னரகவெரி யெரியு மன்றே. 9

விச்சையெனும் விழிநன்றாய் விளங்கப் பட்டு வெம்மாய விட யத்தின் மீட்சி யெய்தி, யிச்சையுறு பற்றென்ப தெங்கு மில்லா வியன்மநதோ டிருப்பவரே யிறவா முததர், நிச்சயமா யெப் போது மெவற்றின் பாலு நிற்பவனு யனைததுடனு நிற்போ னுகி, யெச்செயலுஞ் செய்வோனுஞ் சீவந் முதத னியற்றியவிம் மநத் தின்ற னியல்பு கேளாய். 10

தொழிலினினை விறபொருளில் விண்ணின் மேல்கீழ் சூழ் திசையிற் புறப்போகத் தொகுதி தம்மி, விழிதருமைம் பொறி நடையி லுள்ளி னிற்கு மின்னுயிரிற் சென்னியிலா நாதத்தி னுவி, லழியும்விழி களின்மூக்கிற் புருவந் தன்னி லகஙகாரத்திற் சீவனி னுள் ளாகா சததில், விழிநனவிற் சொப்பனத்தில் சுழுத்தி தன் னில் வெள்ளைமுத னிறமைந்தின் வியன்வண ணத்தில். 11

சலநத்திற் றிரத்திலடி நடுவி லீற்றிற் சமீபத்திற் றூரத்திற் சரீராங் கத்திற், பலபண்டங் தன்னிற்சே தாததிற் சத்த பரிசாதி களின்மகிமை பயிலின் பத்தி, லுலவுவாத் திற்போக்கிற் காலத்

5—9. வீதகல்வியன் கதை.

பண்பி லொருசிறிதும் பற்றும லுணர்வி லாறி, நிலவியகாண் பண சிறிது பயின்று மெங்கு நிராசையாய்ப் பரசுகத்தி னிற்கு நெஞ்சே.

செப்பியவத திறநின்று பற்றொன் றின்றிச் சீவத்தன் மையைச்சேராச சீவந் முதத, ரிப்புவியிற் றொழிலெல்லாஞ் செய்க நீரக வின்பவுணர் வன்செயகை யியற்றி னலுந், தப்பறவே விட்டாலுந் தொழில்க டம்மாற் றருபயன்க ளொருசிறிதுந் தாக்க மாட்டா, மைப்புயல்கள் பலவிதமா யெழுந்த போதும் வாநகததிற் பற்றாத வகையே போல. 13

அன்றியே யதுதனையுந் தீர நீக்கி யறிபொருளின் முடிவான வறிவாற் றன்னி, யொன்றுமுப சாந்தனாய்ப் பளிங்கு போலுள் ளொளிமேவிச் சீவனொரு மித்து நிற்ப, னனறுணர்சிற் சுகராகிப் பெரியோ ராகி ஞாநபர ராய்பபரம நன்றாய்ப் பெற்றோர், நின்றசை வாா புறததின்மயிற் பீலி போல நிலைகலஙகாா மேருவைப்போ னெஞ்சி னுள்ளே. 14

அறிபொருளை விட்டகன்று லழியுஞ் சித்த மந்தநிலை வியாபார மனைத்து மில்லாச், செறிநனவிற் சுழுத்தியா மிதனை நாளுந் தீராத பரிசயமே செய்யச் செய்யப், பிறிவின்முது துரியமா மென்பா மேலோர் பிழையிலா விதனிலே நிலைமை பெற்றக், யெறுமா நந்தவே காந்த சீலக் கொள்கையா லநாநந்தங் கூடு 15

அந்தவநா நந்தமா நநத மெனனு மறிவினதீ யடைந்து ளோனைத், தொாநதமிலா யோகியெனச சொலல லாகுந் துரியாதீ தந்தனையுந் துனனி னேனும, பந்தமுறு பவமபோய்த்தா மதததால் வந்த பலவபிமா நஙகள்போய்ப் பரம வின்ப, நந்தலிற்றன் மயமாஞசற் பாவந் தன்னி னன்னீரி லுப்புப்போ னன்று மொன்றும். 16

சடமசட மெனுநோக்க மிரண்டி னூடே தனியாகி நின்றபடி தத்து வத்தை, யிடவியபே ராரணிய முதலாம் வேத மிராமனே பலகாலு மியம்பு மன்றே, படருறுகாண பனகாட்சி மேவும் போதிற் பரம்பொருளின் பறருகிப் பயின்ற வின்பந், திடவறுபூ தியினவடிவா மாத லாலே திகழ்பிரம சாரமெனச் செப்புந் தானே.

தெரிபொருளுந் தரிசநமுஞ் சேரும் போதிற் சேர்ந்தசுக வறிவுமிகச் சிறந்த தாகுந, தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற் பந்த மாகுந் தெரிபொருளை விட்டகன்றுற் றிடங்கொள் வீடாந், தெரி பொருளுந தரிசநமுஞ சேரும் போதிற் சேர்நதவநு பூதியிடர் தீர்ந்த தாகுந், தெரிவுறவாங கதுபற்றி நிற்பாய நீநின் றிரநிலையாஞ் சுழுத்திதனைச் சேரு வாயே. 18

அதுதுரிய நிலையடையு மடைந்த போதி லாங்மாத்தான் றூலமல வணுவு மல்ல, திதமுறுமுன் னிலையல்லப் படர்க்கை யல்லச் சித்தசித்துண டில்லையெனுந் திறஙக ளல்ல, வுதிதமுறு நானல்லப் பிறனு மல்ல வொருவனல வநேகனல வுலக மென்றே, யிதுவெனக்காண பனவாகிச் சித்த மாகி யிருமூன்றிந திரியத்துக் கிடமாய் நிற்கும். 19

ஆங்கதுவே யதீதபத மாத லாலே யதுகிருசி லனமெறஙகு மதுவே யாகும், பாஙகுறவீ டென்றம்ப ருலகி லில்லைப் பாத லத்திற் பூதலததிற் பாக்கி லில்லை, வீஙகியவா சைகளெல்லா மிறநத காலை விரிந்தமா மிறப்பதுவே வீடென் றோது, மோங கியவீ டெனக்குளதென் றுள்ளே யெண்ண முண்டாகின் மீணடு மந முற்ப விக்கும். 20

நினைப்புமிகி லிவனுக்குப் பிறப்பி றப்பு நீங்காது வன்பந்த நிலைய தாகு, மனைத்தினுக்கு மதீதமா யுருவ மெல்லா மாகியகன் றுந்துமதத் துவமே நிற்கில், வினைத்தொடராம் பந்தமெது முதநி [illegible]

தெளிந்து நிறைந்தமல நெஞ்சாய் நல்ல சாந்தியையுற் றோர்விரும் பார் சற்று மொன்றும். 21

வெந்தோடு மாபத்தாங் கருவேற் காட்டை வெட்டுமழுப் பரம சுக மேவுந் தாநஞ், சந்தோடஞ் சாந்தியெனு மரப்பூங் கொத்துச் சாற்றுறுமிந் நிராசையுறிற் றளாவு தீரு, மந்தோபார குளப்படியா முளையா மேரு வாசைகுரு விக்கூடா மவநி மூன்றும, வநதோர புன் றரும்பாகு நிராசை பூண்ட மாறுத வலங்கார வடிவு ளோராக்கே. 22

காயத்தின் வேறாகத் தன்னைக் கண்டோன் காயமீ ரினுமறி யான் கன்னற் கட்டி, தீயிற்கா யினுமரிந்த போது மின்பந் திராத வாறுபோற தெளிந்த ஞாநி, மாயத்தின் மோகத்தாற் பேத மாகான் மணந்தபர புருடன்மேன் மநஞ்சோ மங்கை, நேயததான் மனைத் தொழில்கள் செய்யு மாப்போ னிகழ்தொழிற்செய் யினும்பரத்தி னிலைமை நீங்கான். 23

பண்டத்திற் பற்றின்மை யர்லே சித்தம் பயில்சாந்தி முத்தி தரும் பகாந்த முதகி, பிண்டததோ டிருந்தாலு மிராவிட் டாலும் பேறுகும் பற்றறுதத பெரியோாக் கென்பா, மணடுற்ற நேயமற வாழ்வோ ரின்பம் வருஞசீவந் முததராம் வளாநே யததாற், றெண்டுற்று வர்முமவர் பந்த முற்றோர் சொன்னமூன் றுமவனே தூய முத்தன். 24

வருதொழிலின் விருப்புறுன் வத்த மாந வழிநில்லான் சென்ற வற்றை மநதி னெண்ணுன், கருமமுழு வதுமியற்றுந தொடர் பந் தத்திற் கலந்தவர்பான் மநம்பற்றுன் கவலை கூறான், மருவிய வோர் பத்தர்பாற் பத்த னாகும் வஞ்சகர்பால் வஞ்சகனும வாலர் தம்பாற், பருவமுறு வாலனும் விருத்த ராேனா பால்விருதத னுந் தீரர் பாலு மாங்கே. 25

விடலைபால் விடலையார் தூயருற் றோர்பால் வெந்துயா முறு நிலைமை விடாத புந்தி, திடமுளதா மாநநத நிறைந்து தோன்றுஞ் செவ்வியனும் புண்ணியர்தஞ் சிறப்பே செய்யு, மடமையிலா வறிஞனுந் தெளிந்தோ னுகு மதுரமுள னுந்தீ மாமில் லோனுஞ், சுடர் குளிரின் மதிகருகி வெரிகீழ் நோக்கிற் றுளங்கிவிய வான்சிவத் முத்தன் றாயோன். 26

இதுவெனத்தோன் றியவெல்லாஞ் சிற்சொ ரூப மிவ்வண்ணம் பலசத்தி யிலகுகு மென்றே, புதுமைகளின வியப்புறூர் சிவத் முதநர் புனலசைவால் வேற்றுமையே போலதத தோன்று, முதுசுழி போ லவும்விணணின் மயிலின் றோகை முன்புகடி தசைத்தலுமே முத்தின் கூட்டங், கதுமெனமெய் போற்றோன் றல் போல வுந்தான் காந்தசக மாத்தசைவாற் கடிது தோன்றும். 27

வேறு.

என்ன வோதலு மியாதிரு லசைந்திடு மியாதிரு லசையாது, சொன்ன நெஞ்சகந் திருத்தலா நெறியெது சொல்லெனு மிரா மற்குப், பன்னு மாதவ னுரைசெய்வா னெள்ளிலே யெண்ணெயும் பனிதன்னின், மன்னு வெண்மையும் போன்மநத் தசைவுதான் மருவியே மிகத்தோன் றும். 28

சித்த நாசத்தி னெறியிரண் டியோகமுந் தெளிந்தஞா நமு மாகு, மொத்த யோகந்தான் மநத்துற தொழிலினை யொருவழிப் படமாற்றல், சுதத ஞாநந்தா னலம்பெறக் காண்பதாந் தொடர்ம மேதென்னின், மெத்து மாகம பூடண ருரைத்தது விசையுமி ரசைவாகும். 29

கூரைசெய் யாருயிர் தடைப்படி லுள்ளமு மொழியுநெஞ் சலை வற்றுந், புரைசெய் செம்மம்போ மாநித்தன் போய்விழிற் புனித் தொழில் போமாபோல், வரைசெய் மார்பனே யென்றலு மு

லெனு மனையின்வின் னிடைநாளும், விரைவி லோய்வற வுழல்
பிரா ணாதியை விலக்குமா றெதுவென்றான். 30

முனிவ னோதுவா னுடலொடு மறிஞரை முன்னியே விராகத்தை
நனிமு யன்றுகற் றிதனினாற் குடும்பமா நடைவிலங் கதுவிட்டுத்
தனிநி ராசைதா னிறைந்திடில் விரும்பிய தற்பொருட் டியாநத்தா
லநிச நீள்பக லொருமையே விளங்கிட வடுத்தசா தனைதன்னால். 31

ஏக தத்துவக் கநபரி சயத்தினா லிவ்வுயிர் தடையெய்துந்
தேக பூரகா தியினுயி ரினைப்பறத் திடமுறு பழக்கத்தா
னூக மாகவே காந்தமுற் றுள்ளுணா யோகபா வனைதன்னான்
மேக மேனியாய் பிராணனி லசைவுதான் விலக்கிடப் படுமன்றே. 32

வததினுச சாரண முடிவின்ற பிறந்தசொல லுறுமுணமை
விரவு நாட்டத்தாற் றுயில்பவ னுணர்வுதான வெளிப்படி னுயிர்நிற்கு
பரவு தானுமூ லஞ்செறி யிதழினைப் படருநா வாற்றள்ளி [ம்
யுரவி னாலுயர் புரையிலே பிராணனை யோட்டினா லுயிர்நிற்கும். 33

நாடு மங்குலி பன்னிரண டெல்லையி னாசியி னுனிதன்னி
னீடு வாநத்தி லறிவுக ளிறநதிடி னிலைபெற வுயிர்நிற்குந்
தேடு சாதனை யாலுயா புரைவழி சிஙகுவை மேலவிரலீரா
றூடு போயுயி ரெல்லையி னின்றுணர் வொளிக்குமே லுயிர்நிற்கும். 34

புருவ நாப்பணே கண்மணிப் பார்வைதான் பொருவில்சாந் தியின்மா
தெருளுங் கேதந வறிவஙகு தெரிவறிற் றிரிவுறா துயிர்நிற்குங்[ய்ந்து
கருது கின்றவிந் நெறிகளா லநேகசங கறபகற் பிதபேதத
தருள்செ யுமபல தேசிகா சொற்களா லசைவற வுயிர்நிற்கும். 35

இந்த யோகங்க ளறிவெவர் மினைப்பற வியற்றுசா தனையாலே
வந்து மேற்பிற வாதவர்க் குபாயமாய் வநதுறும் பழக்கத்தா

லுந்து மாருயி ரசைவுதான் கெடுமெனி லுள்ளமுஞ் சமிததாறுஞ்
சிந்தை தான்சமித் தாறுமேற் செல்கதி சேடமாய் விடுந்தானே. 36

விகற்ப வாக்கெலா மெப்பத நோக்கியே மீளுமப் பதந்தானே,
விகற்ப மற்றிடிற் சேடிக்கு மெனமுனி விளம்பலும் விறல்வீர
னிகழ்த்தி யோகத்தை யுறுமநம் பொறிகளி னெறிசெலாச் சமந்
தன்னை, நிகழ்த்தி ஞயினி யுண்மைஞா நதைையு நிகழ்த்தென
முனிசொல்வான். 37

ஆதி யந்தமி றோற்றமே தன்வடி வாகிய பரமிஙகுச்
சோதி யாய்நின்ற தென்னுமிவ் வுறுதியே துகளறு மெய்ஞ்ஞாநம்
பேதி யாநின்ற கடபட வடிவமாம் பெரும்பொருட் பலசததி
நீதி றற்பரம் வேறில தெனறுணர் திண்மையே நற்காட்சி. 38

செகங்கண் மூன்றினு முண்மையாம் பொருளறி திறமெது
வெனச்செப்பில், செகங்க ளியாவையுந் தற்பொருள் வடிவெனத்
திரமுற நிறைவாகுஞ், செகங்க ளியாவையுஞ் சொரூபமே யிதிற்
றிக முபாவபா வனையெங்கே, செகங்க ளிற்செறி பெத்தமுத் திக
ளெனத் தியங்குவேற் றுமையெங்கே. 39

பிறிது காண்பன வில்லைநெஞ் சில்லைமெய்ப் பிரமமே யவையாகிச்
செறியு மாவிவை யாவுமொன் றாகிய சிற்பர விசும்பாகு
நெறிகொள் பந்தம்வீ டெங்குள விதுவென நிகழ்பெரு வடிவாகிக்
குறிய றும்பெரும் பிரமமே நின்றது குறைந்திறந் ததுநெஞ்சே. 40

ஒருமை யாகவே யுணர்விஞ லுணர்தியா லுருவைநன் குறநோக்கித்
தருவுந கற்களும் படங்களு முதலிய சற்றும்வேற் றுமையில்லை
மருவு சஙகற்ப மெங்குள சீவனும் வையகப் பொருளியாவு
மருக லின்றிய சாந்தரூ பம்பெறு மடிமுடி வுறநோக்கில். 41

அந்த ரூபமெப் போதுநீ யாகுவை யன்னலே யிரண்டொன்றென்
றுந்த பேதத்தாற் சரைமர ணங்களென் றுன்னுறு மயக்கத்தாற்

ஞெருந்த வுள்ளத்தாற் றுன்றனிப் பிரமமே தோன்றுகின் றதுதன்னு
சிந்து கின்றநீ டிலையினுற் பன்மையாற் றெரிதருஞ் சலம்போல. [ற்

சுத்த மானதற் பாத்திலேத் தழுவியே தொடர்ந்தவுண் மதியாலே
யொத்து நிற்பவர் தம்மையெப் போகம்உந் துறுபிணி செயஉற்று
மெத்து போகதுதை முதலிய பகையெலாம் விசாரமே மிகுந்தோர்தம்
புத்தி யைச்சிறி தசைத்திடா வசநதனுற் பொருப்பசை வதுமுண்
டோ. 43

உரைத்த பன்மைக ணிலேவிலே யுள்ளவா முண்மையா யிலவுள்ளே
நிரைதத பல்உகை வாவியிற் பிறிவிலா நிகழ்தரு நீர்போலக்
கரைத்த லன்றியிவ வறுதிசோ மதியுளோரா களஙகமில் வீடுற்றோர்
புரைத்த லன்றியே நலனுறக் கண்டநற் பொருளுமிங் கிதுதானே.

ஈது வேறொன்று முததிசென் றுறுநெறி யியம்புதுங் கேள்வீரா
வீத கவவிய னெனவொருரு பெருந்தவன் விந்தவெற் பிடைவாழ்வோ
காத லாலுயா கன்மகாண டததிலே காலமட் டறநின்று [ன்
கேத மாதியே வியாதிவன் பவந்தரு கிரியையான மிகநொந்தான்.

கற்பமாஞ் சமாதியின பொருட்டுமுன்
யைகளெல்லா, மொருவி விட்டனன் பஙகசா லேயினிடை யுற்ற
னன கலேததோனமேன், மருவு பெத்தபங கேருகா சநத்தநன்
வருகுதி மிசைவைதத, விருக ரதநிரள் விரலின னிவ்வகை யிருந்
தன னுருப்பட்டு. 46

பாநது நிகருறு மநததுளப பையபபையப பாரா
நிரந்த ரிததனன் புறததுள பரிசஙக ணீத்தன னுழுநகாலே [ளே
துரநத சிததததின் றிரநிலே விரும்பினன றுகளறு மநத்தாலே
புரந்த நற்றவ வீதகவ வியமுநி புலப்பட நினேவுற்றான். 47

வியப்பு டைத்திது மீளுவித் திருக்கவும் விசையுயி ரசைவுற்றுத்
தியக்கு நெஞ்சகந் திரநிலே யன்றியே சிறுசரு கெனவோடும

பயக்கு மின்பமில் கடமின்று படமுறும் படமின்று கடமெய்து [ல்.
மயக்க மேவுபல் பொருள்களிற் போய்விழு மரங்களிற் குரங்கேபோ

விழிமு தற்புல னும்மனத் துவாரமாய் மேதையிற் றியமென்றே
யொழிவி லாவடி தானஞ்செ யைம்புல னுணர்ந்துகாண் புறுநானே
கழியு மிந்தியங் காளவ மாகவே கலங்குகே னந்தோநீ
ரழிவில் சிற்மயப் பகவனுய்ச் சகலசான் றுகிநின் றனனுனே. 49

அன்ன தன்மையுற் றறிவினுன் மிக்கயா னறிந்தகண் முதலேந்தும்
பின்ன மாகியே வானுல கத்தினைப் பிரிந்தயா தலம்போலாம்
பன்ன கங்களும் வழிச்செலு மவர்களும் பறையரு மறையோரு
மென்ன வச்சமுற் றுயாந்தசிற் மாத்திர மிந்தியத் தருகெய்தா. 50

சாறு வாகனுய்ச் சாரண னுகிநாற் றடந்திசை பலியேற்கப்
பாறு நெஞ்சமே வீணிலே வருந்துதல் பயனில படிமீதே
யாறி யேவிளை யாடுநீ யுனையறி வென்னும்வா தனைபொய்யாம்
வேறு பாடுதான் மிகுந்துள மனத்தொடு மெய்யுணர் வொன்றுகா.51

சுகமி ருக்குன னுனென வகங்காரத் துன்மதி யிதுநீதா
மகம திப்பினு லிவனவ னுகுநா னென்னுமிவ வாரம்ப
மிகவ கற்றுவா யுன்வடி வெதுவெனில் விசாரமின் மையதாகு
மிகவி சாரத்தா லழிந்திடும் பரிதியா லிருள்கழி வதுபோல. 52

முன்னந் தோற்றமற் றிப்பொழு துனக்கென வுருவின்றிம் முறையாலே, பின்னுந் தோன்றலை யென்னுடை நெஞ்சமே பெரிதுநீ பெறுநன்மை, யின்ன நீர்தெய்வ சகாயத்தா லிடரிலா வின்பமுற் றியானென்றுந், துன்னு சாந்தனுய்த் துரியமா மென்சொரூபத்திலே சுகிக்கின்றேன். 53

எனவொ ருப்பட்டு வாதனை தீர்முனி யிந்திய மலேவின்றி
மனனை வன்யினு னிறுத்தினன் விறலினை மாய்த்ததீச் சிகையுள்ளே

நனிய டங்கல்போ லிவனுயி ரொழுங்கிலே நன்கொடுங் கினமூக்கி
னுனிநுண் பார்வையாற் சிறிதலர் கமலமே நோக்கங்க ணிகரான.54

சிரங்க ழுத்துட ருநஙகள் சமமுறச் சிலையிலே வருத்தென்ன
நிரந்த சித்திர மென்னமுன் னூறியாண் டிருந்தன னிமிடம்போற்
பரந்த காருநாள் வெள்ளத்தி னெக்கரிற் படிந்ததிங் கிவன்மேனி
யுரஙகொண் மாமுநி யுணர்ந்தனன் மண்ணினு ளுடலசைந் திலதென்றே. 55

தரைம றைத்தலா லறிவிலே தோன்றிய சரீரத்தி லுயிர்முற்றும்
புரைக ளியாவையு மடைதலா லசைந்தில போதமுற் பவித்துள்ளே
விரையுந் தன்மந வடிவமா யிதயத்தில் விரிந்தறிந் ததுயாவு [ன்.
நிரைகொள் சொப்பநம் போலவ னவவயி னெஞ்சுற விவைகண்டா

ஈசன் வெற்பயன் முநிவனுய நூறியாண டிருநதது நூருண்டு
காசி லின்பவிச் சாதர னுனதுங் கடவுளர் தொழவிணணில்
வாச வன்னென வைந்துக மிருந்தது மதிச்சடை யிறைவற்கு
நேச மாஙகண மாயொரு கற்பநா ணின்றது மவன்கணடான். 57

விரவு தோற்றர வாலிவை யனைத்தையும் வீதகவ வியனேக்கிப், பானுக் காட்செய்த பலத்தினு லிறந்தன வறிந்துகாண் வலியுண்டாய்ப், புரண மாகமுற் பவஙகளிற் பொன்றிமுன் போய தன் னுடன்முற்றுங, கரவ றக்கணடு வீதகவ் வியப்பெயர் காய மாய வரக்கணடான். 58

மறையு மிவவுட லெடுத்துமென் றெண்ணிநன் 'வான்கதிரவன்பாற்போய், முறைசெய் பிங்கலன் றனைக்கொணாந் தெடுப்பது முடியுமென் றெருப்பட்டா, னறையுங் காறறுரு வாயப்புரியட்டக வங்கமாய்க் கதிரோன்பாற், பொறைகொண் மாமுநி சேர்தலு மிதயததிற் புகுந்தவா றினன்கணடு. 59

முன்ன நின்றபிங் கலன்றனைக் கதிரவன் முழுதுணர்ந் துடனேவ
வன்ன வீதகவ வியப்பெய ருள்ளமு மாதிதத னுண்ணின்று

தன்ன தாக்கையில் விந்தவெற் பருகுபோய்ச் சார்தரக் கதிரோனுற்
சொன்ன பிஙகலன் வந்துகை நகத்தினுற் றொன்னில முறக்கீறி.60

மாநி லத்தினை யகழ்ந்துபிங கலன்றர வருஙகளே பார்தன்னின்
மோக மாம்புரி யடடகம் புகுந்தது மொழிந்தபிங் கலனபோனு
னை மாதவன் மூழ்கினன் செபித்தன னரிச்சித்தான் கதிரோனை
ஞாந நெஞ்சினு னிறையுடன் முன்புபோ னலநிகழ்ந தநுமீணடும்.

வேறு.

சமம யித்திரி சாந்திசி றறிவருண் முதிதை
யமர்கு ணங்களா யனைத்தினு நெஞ்சுபற் றின்றிக்
கமர்கொள் விந்தநீத தடக்கரை நாள்பல கழிதது
நிமல நெஞ்சினுற் பராபர முணர்முநி நினைப்பான். 62

பொறிக ளின்றிரண் முன்னமே நிறுத்தினம் புரிந்து
நெறிகொள் சேடத்தைக் கூடியே மலையென நிற்போ
மறியத் தோன்றியு மறைந்தபோ லாகுது மறைநதுஞ்
செறியத் தோன்றின மொத்துநிற் குதுநொயம்மை சேர்ந்து.

உணர்வு விஞ்சியு முறஙகின னுக்குதுஞ் சுழுத்தி
தணிவ றப்பெற்று முணாந்தய னுக்குதுஞ் சமனுயக்
கணமும் வேறறத துரியமே பற்றியிக் காயத்
தணவி நின்றுமோ ரசைவறு சோதிநா மாவேம். 64

என்று நாடிநற் றியாநத்தி லாறுநா ளிருந்து
சென்று ணர்ந்தனன் கண்டுயில் சேர்பதி கனைப்போ
லொன்று சித்தனுய் வீதகவ வியப்பெய ருயர்ந்தோன்
றுன்று சிவந்முத் தியிலடைந் தநேகநாட் சுகித்தான். 65

நீது நன்மையின் வீடுபற் றுஞ்சிதைந் தேக
வீத கவவியன் விருப்பொடு வெறுப்புநெஞ் சிலனுய்ப்
போதன் மீளலும் பிறவியுங் கருமமும் போக்கி
யோது தேகந்தீர் கேவல வீடுற வுணர்ந்தான். 66

சிதத ஞுமுனி யொருபகற் கிரிமுழை சேர்ந்து
பெதத பஙகயா சநத்தினன் றூன்றன்னிற் பேசு
மெதது மாசையே நிராசையை மேவுதி முனிவே
யொதது ளாறுதி விநோதித்தே னெடும்பக லும்மால். 67

போகங்கா ளுமைதொழுதே னெடுநா ளும்மாற் புவியில்விளை
யாடியவா போதும போதுஞ், சோகந்தீ ரிவவீடு மறக்கச செயத
சுகஙகாளுங களைத்தொழுதேன் றுயாகா ளும்மா, லாகந்தான்
வேகலினு லன்றோ வன்பா லாததுமதத துவமுணாந்தே னுத
லாலே, யோகஞுசேர் முததியெனக் குதவி னீாீ ருபகரித்த 68

கெடுநாளை நண்பனு முடலே யுன்னை நீக்குகின்றேன் மெய்ஞ்
ஞாந நிரமபக் கற்றுக, கெடுஙகேடுன் னுலுனக்குத தேடிக் கொண
டாய் கிளராசை யெனுநதாயே கேளா யென்சொற, றடுமாறி நனி
வாடித தளர வேணடாநு சாநதனு யானகன்றேன் றரும மேநீ,
யடுஙகோர நரகந்தீா துறக்கத் தேமுன் னுக்கினையால் வாழியுனைத
தேவ னன்பால். 69

ண்பிறந்த நண்பரா முயிாகா ளும்மை யொழுஙகிலே
யொழிக்கின்றே னுய்ந்து வாழ்தீா, நடநதகலகே னுனென்ன
விவவா றுள்ளே நாடுமந மேடணைக ணன்று யாறி, யிடம்பெறநின்
றோஙகாா மெல்லவோதி யிகபபொருள்கள் புறததுள்ள விதயத
துள்ள, தடம்பெரிய நுண்ணியமூ வுலகி லுள்ள சஙகறபத தமைநத
வெலாந் தள்ளி னுனே. 70

ஓஙகார முடிவாகத் தீர்க்க மான வோசையெனு
பொறிக ளுறற, தெஙகாத புலனெலலா காறறுத
தீர்வதுபோற் றீர்ந்தனன்சே னிடையே கங்கு, போவி

ருண்மாத திரமுன் றோன்றி நிகழ்தலுந்தன் னினன்சோதி நேர் முன் றோன்றப், பாங்காகக் கணமதனைப் பார்ததுத நீத்தான் பயிலிருடே சிரண்டுமறப் பாறிப் போன. 71

அவத்தையிது தனைமாததாற் பற்றி மேலோ னங்குதித்த மாந் திரணை மென்ன முற்றுந், தவிர்த்தனனே ரிமைப்பிலதற் பின்னப் போதே சந்ததசிசு வறிவொத்துச் சால நொய்தாய், நியக்குமொளி பெறுமறிவைப் பெற்றுப் பாதி நிமிடம்பா தியிலெண்ணை நீக்கி நின்றான், றுவக்குறுகாற் றசைவுவிடல போலச் சித்தின் றொடர் காட்சி மாற்றினான் றுகளி லாதோன். 72

வருசிற்சா மாநியதத்தை யடைந்தான் சத்தா மாத்திரமே வடி வானான் சுழுத்தி மேவி, யிருபொற்குன் றெனநின்றான் சுழுததி யூற்ற மெய்தியபின் றுரியவடி வெளிதி னுற்று, னருகுற்ற நிரா நந்த மாயு மாயா வானந்த மாயசததா கியுருசத தாகி, யொருவுற்ற வசநங்கட் கெட்டா தான வொருபொருடா னுயநின்று ளொப்பி லாதான். 73

சூனியமென் பார்க்கதுவாய்ப் பிரம மென்று சொல்லுவார்க் கதுவாயவி ஞான மென்று, தானியம்பு வோர்க்கதுவாய்ப் புருட னாகிச் சாங்கியர்க்கு மியோகியர்க்கீ சன்றா னாகி, யீனமில்லை வாக மர்க்குச் சிவனாய்க் கால மென்பாருக் கதுவாய்மற் றியர்கட் கெல்லா, மானமுறு மத்தியமாய்ச் சமமாய்க் காணு மாந்தினர்க் கெல் லாமான பொருடா னானான். 74

நூலனைத்தின் சித்தாந்த மேதெல் லோர்க்கு நோக்கியதே தோர்ந்ததே தெல்லா மேது, ஞாலமெலா முறைவதே தசைவொன் றில்லா நல்லதே தொளிக்குமொளி தருவ தேது, பாலுறுதன் னநுபூதி யொன்றாய்க் காணப் பட்டதே தொன்றாயும் பலவா மேது, சாலுகளங் கம்படைத்தும் படையா தேது சகலமுமா யலாததே ததுதா னானான். 75

அடாபிறப்போ டிறப்பின்றி யாதி யன்றி யாதியா யொன்றாகி யநேக மாகித், தொடர்சகள நிட்களமாய் விண்ணி னுய்தாய்த் தூய்தான நிலையீச ஞகி யொல்லைத, திடமுறவே முப்பதினு யிர மாண டெல்லைச் செருக்குறவேணை டியபடியே சகத்து லாவிப், படாமநமீண் டெழாதவகை சமித்தொன் றானன் பகர்வீத கவவிய னும் பரம யோகி. 76

5—9 வீத கவ்வியன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1230.

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிரூபணம்.

எனன வுரைத்த முநிதன்னை யிராம னேக்கி யுரைசெய்வா
னுன்னு சீவந் முததியினே ருடலகட் கெலலா மாகாயந்
தனனி னடததன் முதலான சததி காணே மென்னென்ன
வன்ன விஞவுக் குததரஙக ளறிய வுரைத்தா னருள்வசிட்டன். 1

பெரிய வுணாவில் பெத்தாகளும பேணு மருந்தான் மந்திரத்தாற்
கிரியை தனனுற் காலததாற் கிளர்ந்த வூகத் தாலியறறின்
விரியும் விண்போக் காதிகளை மேவா நிறபர் மெயயுணர்வோர்க்
குரிய வல்ல விவையவர்க ளுண்மை நோக்கே விடாதுறுவார. 2

அறிந்தோ ரறிவா லறிவினிடத் தமைவ தல்லா லாசையின்பின்
பிறிநதோ டாாகள் சகப்பொருளின் பேத மெல்லா மாயைகளே
மறிந்தே மாயை கெடவென்றோர் மறிதது மதனின் மூழ்குவரோ
செறிந்தே யறிஞா களும்விரும்பிற் சித்தி யுறமுன் பகரொழுங்கால்,

கேட்ட மருந்து மந்திரங்கள் கிரியை கால மூகமெலா
நாட்டுஞ் சித்தி களைநல்கு நல்ல முத்தி தரமாட்டா
தேட்ட முளதே லொருத்தற்கொன் றதுதா னியற்றிற் சித்திக்கும்
பூட்டு மாசை உந்தணுகா புரண போத முடையோர்க்கே.

காத லெல்லா மிறந்தொழிந்தாற் கலங்கா ஞானோ தயமுண்டா
மாத ரனுசெய் சித்திகளி னமிழ்வோர்க் கப்பே றடையாதென்
றோது முனியை யோகிகடா மூழி கால முயிர்வாழ்தற
கேது மூல மெனக்கேட்டா னிராமன் மீட்டு முனிசொல்வான். 5

பிராண னசையி லசைந்திடுவர் பிராண னடங்கிற் கற்போல்வர்
பிராணன் றன்னைத் தரித்தலினாற் பெருநா ணசியா யோகிகடாம்
பிராணன் றன்னி னெஞ்சத்திற் பிறக்கு மசைவுட் புறனடங்கிற்
பிராண னாச மூப்பிரண்டும் பெருந்தா ரதகி லேகிடுமால். 6

உள்ளும் புறம்பு மசைவின்றி யுயிரு மநனு மொடுங்குமெனிற்
றள்ளு ரும லொருக்காலுந் தாது வெல்லாஞ் சடத்துறையுந்
தெள்ளி யறிவ தறிந்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்திதயங் [ர். 7
கொள்ளும் பந்த மெலாமறுததோ ரன்றோ வுண்மை குறித்தறிந்தோ

என்ற முனியை விவேகத்தி னெழுச்சி யாலே மநமிறக்கிற்
றன்று கின்ற மைத்திரியை முதலாங் குணமெவ விடத்தொன்றுங்
குன்ற மனையா யுரையென்ற விராக வற்கு முனிகூறு
மொன்று மருவு முருவுமென வுளத்தி னாச மோரிரண்டே. 8

சீவன் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ் சித்தந் தனக்குளதாந்
தாவி லுடறீர் முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறு
மேவு சித்த முண்டாகி விடரா மிறக்கின் மிகுமின்பம்
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைநா சம்பயில்வாய். 9

பகுதி வழியின் குணபார மெனதென் றபிமா னம்பண்ணந்
றகுதி யுண்மை யறியாது தளர்வெஞ் சாஞ்சீ வனுமதுவே

தொகுதி யான சுகாசுகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்குஞ் சுகாதிகளின்
மிகுதி யசையா திம்மநமே மிருமா யைக்கு விளைமுளையே. 10

மநத்தி னுண்மை யுரைத்தனமேன் மநத்தி னாசஞ் சொலக்கேட்பாய்
கநத்த கிரியை யுயிர்ப்பசையா வகைபோற் சமமாங் காடசிதனி
லினத்த வின்ப துன்பங்க ளிறையு மசையா திருப்பவாக்கே
யநத்த மான வுள்ளந்தா னழிந்த தென்ப ரறிந்தோரே. 11

மாவுச் சவமா பத்துக்க மந்தங் காரப்பண் ணியமதங்கண்
மேவுற் றனபே தியாதெவரை யவர்க்கே யுள்ளம வீந்துளதாங்
தாவுற் றெழுந்த பேதைமையே மநமா மதுவே தவிர்ந்தொழியி
லோவுற் றுள்ள நாசமெனு முறுபே ருண்மை யுதித்திடுமால். 12

ஆய குணமா மைத்திரியா திகள்சேர் நல்வா தனையடைந்து
தீய மறுசெந் மழுமிலதாஞ் சீவந் முத்தர்க் கந்தமந
மோய மநதுக் கிதுவாகு முருவ நாச மிதுதனிலே
மேய குணங்கள் வசந்தத்தின் விரிபூங் கொத்தா மெனவிளங்கும்.

வேறு.

தத்துற்ற வுள்ளத்தி னருவ நாசஞ் சரீரமிலா முத்தியினிட்
களமாய்ச் சாரு, மெத்துற்ற நற்குணங்க டரிக்கு முண்மை வீந்
துளதாய் மேனியிலா விமல வீடாயச், சுததத்தா யுடறீந்த முத்
தாக் கெய்துந் தொடர்பாயசசத் துவநாசஞ் சொரூப மாகிச,
சித்ததி னருவநா சப்பேர் பெற்ற திகழ்பததி லொன்றுமிலைச்
செப்பு தற்கே. 14

குணங்குணமி லாமைசீர் சீரி லாமை குலவுதய மததமந மகிழ்வ
ருயை, யிணங்கொளிவல் லிருளிரவு பகன்முச் சந்தி யியலுண்மை
யில்லாமை யிடையொன றில்லைப், புணர்ந்துளதற் பதமதுதான்
மாயக் கூததும் புநதியுமவென் றகன்றவாக்குப் புகலே யாகு,
மணங்கவருங் காற்றுமுத லனைத்தி னுக்கு மருவிடமாய் நிற்கின்ற
வாநம் போல, 15

துன்பமெலா மிறந்தறிவே வடிவா யேகச் சுழுத்தியாய்த் தாம் தரா சதந்தோன் ருமை, லின்பமிகுந் தழகாமப் பததத்தே விண்ணி ணியாக்கையாய்ப் பெரியோரா யிலங்கு மேலோர், வன்படர்நெஞ் சறவுறைவ ரென்ற லோடும வளர்கொடிமுந் திரிகைநிகர் மாயைக் கேது, முன்பயில்வித் ததற்கெதுவித் ததற்கென் வித்து மொழிந் தவதற் கெதுவித்து மொழிவாய நாலும. 16

என்றிரா கவன்கேட்ப வசிட்டன் சொல்வா னெழுந்துளவா ரம்பசுபா சுபங்க ளென்னுங், துன்றுமூளை தந்தருரு மேனி விததாஞ் சொன்னபெரு மாயையெனுஞ் சூழ்கொ டிக்கு, நின்றவுட லெனும்விதறுக் கெதுவித தென்னி னீணடபா வாபாவ நிறைந்து நாளுங், கன்றுதுய ரெனுமணிக்கு வைப்பாஞ் செப்பாங் காதலின் பின் னோடுகின்ற கவலை நெஞ்சே. 17

இல்லதுள தெனுமிந்தத் திரணைஞ் சாலே யெல்லையறப் பிறக் குமா விதனைத் தானே, புலனுகின்ற கனவிலநு பவிப்ப ரன்றே புவிததொழிலாங் கொடிகளே பொருந்திச் சுற்று, மல்லன்மாக மெனுமரத்துக் கிரண்டு வித்தா மாவியசைவொன்றுமவா தனைய ழுத்தஞ், சொலலுமிரண டாயதா மென்று கொள்வாய் சூரியன் ரூல் குலமவிளஙகத தோன்றுந தோன்றல். 18

உண்டாகி யெவ்விடத்து முற்ற போத முயிரசைவா லுணர் வுறுமப் போதந் தன்னை, மண்டாமற் றடுக்கைபெரு நன்மை யாகும் வளர்போதங் காண்பவற்றை மருவு மாலாற, றணடாத காண்பவை யே மாத்துக் கென்றுந் தவிராத துயராமத் தனிப்போ தந்தான், மிண்டாத சுழுத்தியிற்போ தமபோ ணிற்கில் வீடதுபே றதுவிமல பதம்வே றில்லை. 19

ஆதலா லுயிரசைவால் வாத னைப்பா வழுத்தத்தா லறிவைவிரி வாக்கா யென்னி, லோதுபிறப் பறுமறிவின் விரியே யுள்ள முளை த்தா விவவாந்த வுயிர்கள் வாழ்வாஞ், சேதநயோ கிகளெல்லாம்

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

பிராணா யாமந் தியாகமருந் தூகத்தின் றிறங்க ளாலே, பேதமாக மொடுங்குவது பொருட்டா யனறோ பிராணவா யுவைநிறுத்திப் பிடிக்கின் றாரே. 20

உள்ளத்தை யொடுங்குவிக்குஞ் சமத்து வத்துக் குயர்ந்தகா ரணமாகுஞ் சுகமுண் டாக்கு, நளூற்ற வறிவையெழ வொட்டா தாக்கு நல்லுயிரின நடையென று நல்லோா சொல்வா, தெள்ளிய பல் பொருளறிவை விளக்கு வித்துச் சேர்ந்தவா தனையாலே செநிப்ப தாகி, விள்ளக்கண் டநுபவிப்ப தாநெஞ் சுக்கு மேலிரண் டா முறபதி விளமயக் கேட்பாய. 21

திடமான பாவனையான் முன்பி னெண்ணந் தீர்ந்துபதார்த் தந்தனைசசோ வுறககைக் கொள்கை, மடமான வாதனையாங் கடுவே கததால் வல்லையிற்று னேயொன்றை மதித்து நாடி, யுடனேயவ வுருவாயவேற றெண்ண மெலலா மொழிததிடுமிவ வாதனையின் வசததி லோடித், தொடாபான புருடனுமாங கதன் மெய் யாகித தோன்றுபொரு ணன்றென்றே துவணடு மாலாம். 22

வாதனையின் வேகத்தின் விவசத தாற்றன் வடிவினைவிட் டனைதினையு மயக்க மாகத, நீதமைபுந் தியிற்காணு மதவ சத்தாற் றியஙகுதலபோ லிமமநததைத தெரியக் கூறி, லேதமுறு காடசியெது தானல லாத தியானெனுமபா வனையேது பொருளல் லாத, தோதுபொரு ளெனுஙகருததே ததுவே சிதத முறுபிறவி சரைமரண முணடா மிததால். 23

மெசதுறுவன் பரிசயததாற் பதார்ததந் தன்னின் மேவுமொரு பாவனையான மிகச்ச லிக்குஞ், சிசதமுள தாற்பிறப்பா திகளு முண்டாந் தீாவதுகொள் வதுவடிவாந் திாளி லொன்று, மிததனை யும பாவியா தனைதது நீங்கி யெப்போது நின்றதப்போ தெழாது சிதத, மொததுளவா தனையொழிவா னினைவு தீரி லுயர்ந்தவுப சாந்திதரு முளமாய் வுணடாம. 24

சகப்பொருளி லோரிடத்தோர் நினைவு மின்றேற் றனியிதயு சூநியவிண் டன்னி லுள்ள, நிகழ்ச்சியுறாத தோன்றுவதெப் படியே வள்ளா னெஞ்சுக்கிம மட்டுருவ மெனநி னைப்பே, னுகப்புறுமின் பத்தாலும் பொருணமெய் யாலு முன்னூறுபல் பொருணினைவே யுளத்தின் மேனி, மிகப்படர்காண பவைதொழிறகா காதென் றெண்ணும் விண்ணினுநொய யவாக்கெகனன் வினையு முள்ளம். 25

அபாவமே பற்றலபா வம்பா விதத லாய்ந்துண்மைப் பொருள் காண்டன் மனமாய் வென்பா, சுபாவமா மனைத்தையுமுள் ளகற்றிச் சீதச் சுதைபோலு மிவவிரய நடக்கு மெனனிற, றவாததொழி லுற்றுலு மந்தச் சித்தந் தன்வடிவி லாததெனச சாற்றுங கண் டாய், குவான்மறுசங் மந்தருவா தனைதுன் றுதோரா குலால வட்டம் போற்றிரிவர் குறைவின் முததர். 26

வறுத்தவிதை யொப்பாகி யின்ப மின்றி மறுசநங மற்றவா தனைசேர்ந் துள்ளோா, ரொறுத்தவிடா நீாசீவந் முத்த ராகு முண் மையுரு வடைந்தமங முடையோா ரன்னுர், நிறுததுணர்ஞா நக்கரையுற் றவரு மன்னுர் நெஞ்சமிலா தவரன்னுா நிமல மாகப், பொறுத்தவுட னீங்கிலா காச ரூபம் பொருந்தினரன் றுரொன்று புகல்வ ரன்றே. 27

உயிரினசை வொன்றுவா தனையொன் ருக வுபயமா மாத்தின் விதை யிவற்றி னென்று, பயில்வுறமாய்ந் தாலிரண்டு முடனே மாயுமபகருறுவா தனைவசததாற் பிராண னோட்ட, முயிரசைவால் வாதனையு முண்டா மததா லுள்ளமெனும் விதைக்குவிதை மூளையொா ழுங்காம், பயில்வுறுவா தனையுயிரி னசைவி ரண்டும் பலவிதஙகாண் பவைவித்தாய்ப் படரு மன்றே. 28

ஆதலினுற் காண்பவறறை விடுத லாலே யாருயிரி னசைவுவா தனையி ரண்டும், பாதவுமவே ரற்றூப்போல் வேரற் றேகும படாறி வே காண்பவற்றின் பயில்வித் தாகுஞ், சேதநந்தோன் றுதெனிற்

காண் பனவு மில்லைச் செறிதைல மில்லாமற் றிலமுண் டாமோ, பேதமுற வுட்புறங்காண் பனவொன் றில்லைப் பிறம்போற்சங் கற் பிக்கும் பிறக்கும் போதம். 29

சங்கற்பத் தறிபொருளை யறிவு தன்பாற் றுனேநோக் கிடுங் கனவிற் றனது சாவு, மங்குத்தே சாந்தரமுந் தன்வ சத்தா லடை வதுபோ லறிபொருளை யறிவு காணும, பககிட்டு முன்னறிந்த தறியா தேனும் பகாறிவுக் கெதுபசதி பாயந்த ததைதத, துககத் தம் வருத்தததால் விசார முள்ளோா துடைப்பதுவே வெம்மாயை துடைதத தாகும். 30

அதுதுடையா மாத்திரமே மாமோ கத்தை யடைந்ததா மதுது டைதத மாததி ரந்தான், முதுகதியென் றுரைப்பரறி கின்ற தன்றோ முடிவிலபிறப் பரந்தைதான் முளரிக் கண்ணு, கதுவுறு சாட் டியமில்லா வறிவி லாமை கடும்பவமில் லாதசுகங காட்டு மன்றே, சதுரனு யசடனு யாநந் ததைதத தவிாந்தொன்று மறிவ தறச் சலநந் தீாவாய். 31

அறிபொருளை யறியாத வறிவே மெய்யா மவனீசத் தியமா மென் றதைத லோடுஞ், செறிசடமற் றறிவின்மை யெஙஙனுண டாஞ் சிததின்மை சடமாவ தெஙஙன் றீரு, நெறியிலுரை யென்ற விரா மனுக்கு மீட்டு நிறைதவன்சொல் வானெங்கு நிகழ்பற் றின்றி, வெறிதொரிடத் தாறுதலொன் றறித லில்லா வியன்சிவன் சடமில்லா வறிவி லாமை. 32

அறிபொருளைப் பற்றுத வறிவு பெற்று லாயிரங்கா ரியஞ்செயி னுஞ் சடமி லாத, வறிவின்மை யதுவாகு மறிப வற்றை யற்பமு முள் ளாகாச மனுகா தென்னி, லறிஞனவ னசடமா மறிவி லாமை யவன்சீவந் முத்தனவ னுகுந் தன்பா, லறிதருவா சனை யொழிவா லொன்று முன்னு தருமகுழவி யூமனறி வொத்து நிற்கும். 33

வேறு.

அன்று சடபா வனைநீங்கி யகண்ட வறிவின் மையைப்பெறலா
மொனறு மதனுன் மீளவறி வொன்றிற் பறறு தொருவகையாய்
நின்ற பலவா தனைநீங்கி நிருவி கற்ப சமாதியினுற்
றுன்று விண்ணிற் கருநிறம்போற் றொடரா நந்தந் துன்னுறுமால்.

நன்மை யான வதிற்பறறி நாடா வறிவா மியோகிக்குத்
தன்ம யநதா னுதலினுற றனியா நநத மதனுடன்போந
துன்னு நிலைபோக் கொலிபரிசந் தொடாநது மவற்றிற் பற்றுதோன்
வன்மைச் சடனன் றுநந்த மிலனெனன் றறியான் மகாசுகத்தன். 35

இந்த நோக்கந் தனைப்பற்றி யீநத தொழிலோ டிசைந்தாலும்
வெந்த துயரின் கரையேறி விகுச் குணத்தின் கடலாவா
யந்த வுயாசந் மாததிரமிவ வறிவின் விததர் மவ்வறிவு
மூந்து சந்மாத திரநின்று மூளைக்குந் தேசி லொளிபோல. 36

இடமாா சத்துக் கிருவடிவா மேக நாநா விதவடிவாந்
தடமா ரேக மொருவடிவாஞ் சாற்று மிவற்றைப் பிரிததிடக்கேள்
கடமே படமே யுள்ளதெனக் கதுவக் காணும் பாவனைகள்
படருஞ் சத்தாம் ரூபத்தின் பிரிவாற் பலவா மதுவொன்றே. 37

சற்றும் விசேட மறவிட்டுச் சந்மாத் திரமாய்ப் பற்றின்றி
யொற்றை வடிவா மகாவடிவா மதுவே சத்தைக் குறும்பதமா
மற்றுங காலு சத்தைகலா சத்தை வதது சத்தையென
வுற்ற சத்தை மூன்றுமொழித தொனறுஞ் சந்மாத் திரத்துறுவாய்.

கால சததை தன்சததை வேறாய்க் கருது தொழில்விடினோர்
சில நன்று கியசத்து ரூபி யெனினும் பொருள்சேரா
கோல விவிதப் பதால்குங் கொள்கை பலபா வனையுண்டா
மூலங் கண்ட தநேகத்துக் கதுநன் றுகு முறையெங்கே. 39

சத்தா சாமா நியமொன்றாந தனிப்பா விதநுப் பரிபூர்ணச
சுதநதா நநத ஞெய்த்திசைக ளெலலாந் துன்னி நின்றிடுவாய்
சததா சாமா நியமட்டினை கோடி யேதங கதுதானே
சுத்தா கார மிதனவிததா மதினின் றிதுதான ரேன்றிடுமே. 40

மொழிசத் தாசா மாநியததினை முடிவி லெண்ண மெல்லாம்போ
யொழிவ தேதங கதுதானல் லுணாவின் பதமா முதலதுவா
மழிவி லதற்கு விதநில்லை யாஙகே யிறந்து விகாரமறத
தழிய வுணர்வு நிலைபெறுமப் பதஞ்சாாந் தவாமீண டிடர்சாரார். 41

அதுவே யேது வனைததிறகு மேது வதனுக் கேதுவிலை
யதுவே சார மனைததிற்குஞ் சார மதனிற் சாரமிலை
யதுவாம் பெரிய தாப்பணததி லனைததுப் பொருளின் பார்வைகளா
யதுவீ தெனப தெலாந்தோன்று மருகின் மரஙகள் வாவியிற்போல்.

அதுவே யமலஞ் சரையற்ற தஂதாத் துமதத துவமதுவே
சதுரர் வதுவந் துறிவுள்ளஞ சாற்று முபசாந தியையடையுந்
திதமா யறிந்தவ வடிவர்வாய செந்ம மற்ற பதமபெறுதி
மூதலவா வென்ன விராமனுமம முநியை நோக்கி மொழிகின்றான்.

அன்ன விதைக ளின்னதென வனைதது மூரைததா யாந்தமெனச்
சொன்ன பதமெம் முயற்சியினுற றுன்ன லாகும் விரைவிலென
மன்னு முநிசொல் வான்றுன்ப விதையா மிவற்றின் வகைமேனமே
லென்னென் றுரைததே னவற்றவறறின முயல்வால் விரைவிற் பத
மெய்தும். 44

சத்தர் சாமா நியக்கோடி பதத்தே சார்வுற் ருருக்காலே
கொத்தா கியவா தனைபுருட வருத்தத தாற்கோ ளறவிட்டுச்
சொததா கியதத துவமுணாந்து தொலையா வடிவா நிலையமிழ்ந்தி
வுற்றாய் கணப்போ தென்னினுமக் கணத்தே யுறுமப் பதமடைவாய்.

நிகழ்சத் தாசா மாநியத்தி னுருவா நிலய நேர்தியெனிற்
பகரு மதனிற் சற்றதிக வருத்தத் தாலப் பதம்பெறுதி
திகழுஞ் சித்தத் துவததிலுறு தியாகஞ் செய்யி லதற்கதிக
மிகவும் வருத்த முறுதலினு லந்தப் பததததை மேவுதியால். 46

மூந்து வெறிதே யறிபொருளிற் றியாகந் தோன்று முகில்வண்ணு
விநத வறிவின் சம்பவத்தா லென்று மெங்கு மெய்தாதாற்
றெநத மான வாதனையை வருந்தித் துடைதரா யெனிலதனுல்
வெநத வாதி வியாதியெலாம் விரைவிற் றுகளா யகன்றிடுமே. 47

முன்னஞ் சொன்ன வருத்தங்கண் முழுதுஞ் செயினும் வேரோடே
சொன்ன மலையைப் பிடுங்கிடினுந் தொடர்வா தனையை விடலரிதா
லுன்னு மநமெம மட்டொழியா துறுவா தனையம் மட்டழியா
தன்ன படிவா தனையெம்மட் டழியா துளமம் மட்டொழியா. 48

உண்மை ஞாந மெம்மட்டும் வாரா தம்மட் டுளமழியா
திண்மை யுளமெம் மட்டழியா திகழ்தத துவமம் மட்டெய்தா
தண்மை யுறுவா தனையெம்மட் டழியா தமமட் டுணர்வணுகா
வண்மை யுணர்வெம் மட்டணுகா வருவா தனையம் மட்டழியா. 49

செறிவா ஞாந மநமாய்வு திரள்வா தனைமாய் விமமூன்றும்
பிறிதாங் கார ணஙகடமைப் பெறுசா தித்தற் கரிதாகும்
நெறியா மதனுல் விவேகிகளா னிலைகூர் புருட வருத்தததாற்
பொறியார் போக மயல்தூரப் போக்கி லிவைதாம் பொருந்துவதாம்.

இனைய மூன்றுஞ் சமமாக வியற்று ரெம்மட் டம்மட்டு
மனைய பதமெய் தாவருட மாயி ரஙகள் சென்றாலும்
விளையில் காலஞ் சமமாக மிகுநா ளியற்றின் மிகப்பலிக்கு
நினைவி லொன்றொன் றுவியற்றி னிலைகூ டாநிட் பலமாகும். 51

ஒக்க வியற்றி லிம்மூன்று மூளத்தின் கட்டெல் லர்மொழிக்குஞ்
சிக்க லாது தாமரைநூல் வளையஞ் சிதைதயிற் சிதையாதோ

தொக்க பிறவித் திரள்கடோறுந் தொடர்ந்து வந்த வாதனைதான்
மிக்க கால யோகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாதெங்கும். 52

பிறவா தனையை விடலொக்கும் பிராண வாயுத் தடையென்று
திறமா யறிஞ ரியம்புவராற் றிடமா யதுவுஞ் செயவேண்டு
முறுவா தனையை விடினுள்ள முள்ள மல்லா மையையடையு
நிறையா ருயிரைத தடுக்கினுமா நினக்கே திசசை யதுசெய்வாய். 53

பிராணா யாம வனபழக்கம் பேணுங் குருச்சொல் லுபாயங்கள்
விராவா சநம்போ சநமியோகம் விளம்பு மிவற்றா லுயிரொடுங்கு
மிராமா சங்க விகார மின்மை பவபா வனையின்மை
யோரா கந்தீ ரிடநோக்க லுரைதத விவற்றால் வாதனைபோம். 54

பகைவா தனைமாய்ந் திடிற்சித்தந் தோன்றாப் பவந மொடுங்கிவிடிற்
றொகைதீ துகளந் தரத்துண்டோ சொன்ன பிராண னசைவேது
மிகையா ருள்ளத் தசைவதுவே யதனாற் பிராண விசைத்தடைதான
றகைசே மதிமான் களுக்கியல்பாய்த் தப்பா தியற்றத தக்கதுவே.

ஊக நன்மையா லல்லது வெலப்படா துள்ளம்
வேக மததமா வங்குசத தலால்வெலப் படுமோ
வேக போததை யறிதனல் லவருட னெய்தல்
சோக வாதனை விடலுயிர் தோன்றுறா தொடுக்கல். 56

உரைசெய்நால் வகையு நெஞ்சை யொடுக்குமு கங்க ளாகும
புரையிலா விவற்றுக் குள்ள மொடுங்குதல் புயன்ம ழைக்குத
தரையுறு தூளி போலாஞ் சாற்றுமு கங்க ளன்றி
விரைவினெஞ் சடர்ப்பார் தீபம் விட்டிரு ளிருளாற் றீர்ப்பார். 57

வலியினால் விரைந்தா கங்க ளன்றியே மதத்தை வெல்வா
ரொலிமதக் களிற்றைக் கஞ்ச வளையதா லொன்றாற் சேர்ப்பா

மெலியுமம் மூர்க்க ருள்ளம் வெருவிநொந் தறநொய் தாகி
நலியுமென் றொன்று நம்பா நகருற்று வெருளு மான்போல். 58

தவமகந் தீர்த்தந் தேவ வருசசனை தாந மாகி
யவமயக் கத்தா னீஞுள் விலஙகுபோ லவததர் வாழ்வர்
பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுதத பரம போதங
கவரறப் பற்றி யெல்லாக் காதலு நீக்கி நிறபாய. 59

நோக்கும் பொருளற் றறநன்றாய் முதலாய் நுனிக்குங் கருத்தற்றுத்
தாக்கு மறிவின் பதமான வொன்றை நாடிச சான்றோனே
வீக்கும விசார மறவிதயத துறைவாய தொழிலை மேவுகினு
மாக்கஞ் செயவா னலாதபத மடைதி சமமாஞ் சீர்விளஙக. 60

தனது மநத்தை யொருக்காலே விசாரத தாலே சமிப்பித்த
வநகன் பிறவிப் பயன்பெற்றோ னற்ப மெனினு மிதயத்தே
வினவு விசார மெழிலதுதான் விடாது பழகு மியோகததாற்
கநம தாகிப் பலவிதமாங கப்பா யிரமாயப் பலவாகும். 61

தக்க விசார மெனுமபூத்த தருப்பூ வட்டத தொருதாளாய்த்
துக்க விசாரச குறைக்காற் றசைத்தற் கரிதாயத துவட்சியிலா
மிக்க நிலையா நிலைபோக்கு விழிதத லுறஙக லுளோாமநததிற்
புக்க விசார மில்லாரேற பொன்றி ஞோரா மெனப்புகல்வா. 62

கெடாத சிறகண் ஞனீதான் கிளாமே லவாக ஞடனேதான்
விடாதிவ் வுலகே தியாமாரென் றுறைக்க மெலல விசாரிப்பாய்
தடாதுட் பொருடோ வித்தைக்கு விசாரந தானே தனிஞாநங
கடாவி யறியத் தக்கததிற காணும பாலின் மதுரம்போல். 63

நன்று ஞாநச் சமநோக்கா ஞடும பொருட்குச் சமந்தானே
யொன்றாத் தரிததோன் றீநமுறு ஞுள்ள மஞ்சான் விவசமுறு
னன்றாஞ் சுத்த மபத்தியநஞ் சடுத்த தேனு மவனருந்தி
லின்று யிமைப்பி லிறுநொந்த திறந்த தஙகண் டதுபோலாம். 64

கரள காள மொப்பணபாற் கருப்பஞ் சாறே தநநுகரில்
விரவு புந்தி பற்றுமன் மெய்ம்மை யுணர்ந்தோர் சமமாவார்
சிரமங் கரிந்தோர் சிரந்தந்தோர் செறுந ரென்ற ருறவென்று
ருரவு ஞானத் தொருநோக்கா லொக்கக் காண்ப ருட்குளிர்ந்து. 65

மூட விந்தி யஙகடமை மோக விடய நிலைதன்னி
லோட வொட்டா தூனமெலவ மொழிநத புந்தி யாற்றடுப்பர்
கேடி லுணமை யறிநதிளைப்பற் றுணர்வாந தன்னைக் கிட்டாரை
நீடிந் தியஙகளை கெடவருந்து நிலச்சிற் றளிரை மானினம்போல். 66

சங்க மடியாப் பொருளுண்டாஞ் சஙக மடியா வாபத்தாஞ்
சஙக மடியா வாசைவருஞ் சங்க மடியாப் பிறப்புண்டாஞ்
சஙக மறுத்தல வீடெனபர் சங்க மறுததல் பிறபபறுத்தல் [வாய்.
சங்க மறுத்துப் பொருள்களினீ தனிச்சீ வனின்முத் தியைப்பெறு

என்ற முனியை யனைத்தைய மென்னும் பனிக்குச் சரறகாலந்
தன்று கடுஙகாற் றொப்பாயிச் சங்க மேது சொல்லென்ற
வென்றி யிராமற் கவனுரைப்பான மிகுபல பொருள்பா வாபாவத்
தொன்று மகிழ்வு பொறுமைகளை யுறுதன் மலிந வாதனையே. 68

சாற்று மலிந வாதனையே சங்க மாஞ்சீ வனின்முததி
தோற்று முடறகு மறுபிறவி யின்றி யின்ப துன்பஙகண்
மாற்றி விசுதத வாதனைதான் மருவுஞ் சீவந் முத்தாலா
லூற்ற மடநெஞ் சினர்பிறவி யுறுவா தனையின் பெயாசங்கம். 69

பிரிய மருவை யிடாாதி பீடி யாம ணிறறியெனில்
விரியு மாசை பயங்கோப மிலனாய்ச் சங்கம் விட்டவனீ
கரிய துயரா லிளையாது கலந்த சுகத்தான் மகிழாது
புரியு மாசை வசம்போகா திருக்கிற் சங்கம் போக்கினைநீ. 70

சம்பத் தாபத் திரண்டினுநீ சமமாய் வந்த தநுசரிக்கி
ணம்பற் சங்க முகன்றவனீ நாளுந் திரள்வத் துவிற்சமமாய்

விம்பத் திதயச் சத்துவனும் மேவும் பகுதித் திறமியற்றி
யிம்பர்ச் சங்க மறுத்தின்ப மிசைவா யிராம வெனசசொன்னன். 71

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிரூபணம் முற்றிற்று.

5. உபசாந்திப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1301.

6. நிருவாணப் பிரகரணம்.

6—1. புசுண்டன் கதை.

மீட்டு முரைப்பான் றிசைகால மறலான் மறைத லறவிளங்கி
யோட்ட மிறத்த லடிமுடிவற் றொன்று யறிவு மாத்திரமா
நாட்டு பிரம முளவேறொன் றில்லை யென்றுள் ளேநாடிக்
காட்டு நானென் பதுவிட்டுக் காய மில்லாப் பெரியோனாய். 1

ஏக வுருவா யுபசாந்த மோன மெய்தி நின்னுணர்விற்
சோக மற்ற சுகியாவாய் தொடரு ஞான நிலைவெமமட்
டாகும் பிரம பாவனைமே லாதம் மட்டும் புவிவலையிற்
போக மயலெம் மட்டம்மட் டுளமா தியின்கற் பனைபொருந்தும். 2

மாயை மனஞ்சீவ னென்று மில்லைத் திகழ்பிரம
மொத்த வொன்றாய்ப் பெருங்கடல்போ லுகண்டு வளரு முத்தமனே
பொத்த வுடலை நானெனலெம் மட்டுக் காணு மிப்பொருளில
வத்து வெனுமபா வனையெம்மட் டம்மட் டுளமா தியின்மயக்கம். 3

எனதீ தென்னு மாலெம்மட் டம்மட் டுளமா தியின்மயக்க
மநக வுள்ளே முகமாகி யதனன் மும்மை யுலகென்னுங்
கநமி றரும்பை யறிவனலி லோமஞ் செய்யிற் கார்வண்ண
மன்னை முதலா மயக்கங்க ளவனு ளென்றுமு வாராதே. 4

படர்சித் துருவாய்ப் பிரிவிலனுய்ப் பாரா வாரப் பற்றிலனுய்த்
திடமுற் றுனது கரவடிவை நினைசங கற்பஞ் சேராதே
கடனு வுயிர்கொல் லுறுபகைவன் கருத்தில் வஞ்ச மிலாநட்பிற்
றொடர்பா னவனே யெனக்காணு மவனே கணடோன் றாய்தாக. 5

வேரி னேடு கரையின்மரம் வீழ்க்கு நதியைப் போனண்புஞ்
சீரி லாத மச்சரமுஞ் சிதைததோா மகிழ்வு பொறுமைகளாற்
சாரு மேத மறுததவராந தனிததத துவறா லுட்பாவித
தோரு வாராகா தலைக்கடித லுதிதத கதிரகங குலையொழிததல். 6

பற்றத தகுவாக் கியப்பொருளைப் பயிறன் னெஞ்சாற் பாவித்தோர்க்
குற்றுப் புகலசொற் றிரளுள்ளே யொடுஙகும் வெநத நிலநீர்போற்
கற்றுப் பரமப் பொருளுணுக்கா கண்ணு மறிவைக் கணடறியார்
வற்றத திரணம போல்வாளாத் திரிவா மநசசெய கையிலெவரும். 7

இனைய யாரு மிநதவறி விறவா திருக்
வினைய மினறி மிகச்சோரநதா வீணா செருக்கு மிகுமுரப்பு
முனையின் வினனு ணைசையைப்போன மூடா கேடப திறப்பதற்கே
யனையர் வீணுட் கழிப்பதலா லறியா வறிவை யறியாரே. 8

ஆய மூடாக் களித்தபொரு ளளற்றில வீழ்நத பொருளொக்குந
தீய வவரோ டுரைததவுரை சேணே நோக்கி நாயகுரைத்தன்
மேய மடமா பததினிட மெய்ம்மை யுணராக் கெவவாபத
தேய வனுகா திம்மாயை யெழுவ தறிவி லோர்க்கருளால். 9

மெல்லி தாகிக் குளப்படியாம விவேக புநதிக் காமுலக
மல்ல லாகிக் கரைகாணு வாழ மாகு மறிவில்லோாக்
கெல்லை யிலதா யறிபொருளா லெண்ணப் படாதாய்ச் சாந்தமுமாய்ச்
சொல்லு மெல்லா மாயநினைவு தோன்றுச் சற்சிற் சுகமுண்டாம். 10

சான்ற வதினின் றோறிவு தானே விகார வுருவாகித்
தோன்றி நுண்மை மத்தியமே தூல மென்றுங் கற்பிக்க

மூன்று வகையாயச் சாத்விகரா சததா மதமுக் குணமாகு
மூனறு வகையாம பகுதிபல வுயிாக்கும் பிறவி தருமிதுவே. 11

இதனின் முடிவே பாமபத மியன்முக குணமு மும்மூன்று
விதம தாயொன் பதுகூறும விரிந்த வவிஞைசக் குணவடிவே
சிதறு மிதிற்சத் துவக்கூறு திரண்ட விருடி முநிசிதத
ரதிக நாகா விஞைசயாக ளணடா முதலா நல்லுயிாகள். 12

ஓது மிசசாத விகக்கூற்றி னுறுதா மதமவிஞ் ஞைசயர்நாகா
பேத முறுரா சதமாகும பிறந்த முநிவா சிததரெலாந
தீதி லாத சததுவமாந தேவா சிவனை முதலோரா
மீத விஞைசய பயிலகூறறி னிடையே விஞ்ஞைசத திறமடைந்த. 13

ல் சுதத சததுவமா மவிஞைசக் கூறு விஞ்ஞைசயெனப்
பேசு மதுவா மிராசதமும பிரிதா மதமு மும்மூன்றுய
வீசு சிருட்டி யுடைததெனபர் மிகுதா மதஞ்சேர் புந்தியர்க்கு
நீச மாந்தா வரமாதி நிறையஞ் ஞாந வுடல்பெறுமே. 14

எனவோ தலுந்தா வரமாதி யாக்கை மேவி யஞ்ஞாநங்
கநமா யிருப்ப தெங்ஙனெனக் கரியோன் கேடப முநிசொல்வான்
மநந மினமை தானறறு மநந மற்றுண டில்லையென
வினவு தடத்த மெனுமுருவை மேவி நிற்கு மிவவறிவே. 15

சொன்ன வறிவு தாவரததிற் றயில்செய் புரியட் டகமுளதா
யின்ன வின்றி யூமைகுரு டென்ன லாகிச் சடம்போலாய்
முன்னு சத்தா மாததிரததி னிற்கு மென்ற முநிவரனைப்
பின்னு மிராம னன்பிறைடும பேணி யிதுதான் விறுவிடுவான். 16

சததை யொருமை யாயப்போதந் தாவ ரங்க டமினிற்கி
வித்தை முத்தி யெனநினைகே னென்ன முநிவ னிதற்கிசைப்பான்
புததி யாலே யிதுநாடிப் பொயயில் பொருளின் காட்சியிறு
லொத்த சத்சா மரிியத்தை யுணர்த லுறுத லுயர்முத்தி. 17

6—1. புசுண்டன் கதை.

கொதததா கியவா தனைமுற்றுங் குறிக்கொண் டறிந்து கைவிட்டுச்
சததா சாமா னியவடிவ மானாற றனிவீ டதுவென்ப [வித்
ரொததா ரியரோ டுசாவியுநா லுணாந்து முணாவொன் றையும்பா
தத்தாற் சதசா மானியந்தா னாகு மாகு மதுவீடே. 18

துயிலை யுள்ளே யுறுமந்த மாகும விதையூ டுறுமுளைபோற்
பயில்வா தனைகள் சுழுத்தியதாம் படருஞ் செநமம் பலகொடுக்குஞ்
செயிர்செய மநந முளளிறந்து செறிவா தனைக டுயிலசுழுத்தி
குயிலுஞ் சடமாந் திறததாலே கொடிய பிறவித் துயரளிக்கும். 19

தாவ ரஙக ளிவையெல்லாஞ் சடமாந் திறமாஞ் சுழுத்தியினை
மேவ லுற்று மேண்மேலும் பிறததற் குரிததாம் விதைகளிலே
பூவு மணணி னுட்கடமும் பொருந்து மதுபோ லஙகவற்றி
லோவ லில்லா வாதனைக ளுறுதா வரஙக ளிடைநிற்கும். 20

அகல்வா தனையின் வித்தான் வந்தச் சுழுத்தி வீடளியாய்
புகல்வித தலலா வாதனையே துரியம் பொன்றா வீடளிக்கு
மிகல்வா தனைதீ கடனேய்நஞ் சிறைஞ்சார கோப நேயமிவை
மிகவேண் டாஞ்சற் றானாலு மிக்க வருததஞ் செய்திடுமே. 21

தடைவா தனையின் விதைசுட்டுச் சததா சாமா னியரூப
முடையோ ரானோர்க் குடலிருநது மொழிந்தும பினனைத் துயரணா
வடைசிற் சத்தி வாதனைவித துருவாந் துயிலே யதற்கியல்பாங [கா
கடையி லறிவைக் காணாமை யவிஞ்சை யென்பர் கலைவல்லோர். 22

முதற்கூற்றா லயற்கூற றிரணடு மோருணா
றவிர்ந்து போமட் டுஞ்சுட்டுச் சலந மின்றி யொன்றாவாய் [வாற்
நிவந்த பிரம மிதுவல்ல வென்னு மறுதி நீடவிஞ்சை
யுவந்த பிரம மிதுவென்னு மறுதி யவிஞ்சை யொழிந்ததுவே. 23

நக்கன் முதலாந் தேவர்க்கு நார தாதி யிருடிகட்கு
மிக்க நிமல விதயத்தின் மேவு மறுதி யுனக்குறுகத்
தக்க குமரா வெனுமுநியைச் சநக ராதி யென்றவிவர்
துக்க மேவா நிசசயமென சொல்வா யென்ன முநிசொல்வான். 24

கிஞ்சி லாகி விரிந்துசகத் திரளாய்க் கிளைத்த விவையெல்லாம்
விஞ்சு பிரம மேயறிவு பிரம மேதி நிபிரமம்
பஞ்ச பூதம் பிரமநாம பிரம நமது பகைபிரமந்
தஞ்ச நட்புக் கிளைபிரமஞ் சநக ராதி நிச்சயமே. 25

அறிஞாக் குலகா நந்தமய மறியா தவருக் கிடர்மயமாஞ்
செறிந்த விருளா மந்தகர்க்குச் செங்க ணுள்ளோாக் கொளியாகும்
பிறிவில் பிரம மனைத்துமென நாடிற் பிரம மவனேயா
நறிய வமுதுண டவனமுத மயததை நண்ணு திரானன்றே. 26

எறிபே ரொளிமாத் திரமமல மெவர்க்கு முணாவெங் கணுமுளது
பிறியா வுபசாந் தச்சிததுப் பிரம மென்ப தநுபவமா
நெறிபோ மறியா வொருவனொஞ் சன்றி நோக்கி லெத்தோற்றஞ்
செறிவா மஃதெங கணுமுளதாஞ் சித்தாம பிரம மாகின்றேம். 27

சகல சகற் பப்பலனுய்ச் சகல வொளிக்கு மொளியாகிச்
சகல மான கொள்கையுந்தீர தனிச்சிற் பாத்தை யேத்துகிற்பாஞ்
சகல சகற் பமுமற்றுச சகல சந்தோ டமுமற்றுச்
சகல வாரம் பமுமற்ற தனிசசிற் பாததை யேத்துகிற்பாம். 28

என்னு மறுதி யுடையோரா யெல்லா நினைவு கருமின்றி
முன்னு முண்மைய ராயன்னுர் முழுமெய் சாந்தஞ் சமமென்னுந்
துன்னு பததமே சுகித்திருப்பர் சமமா நிராசை தொடர்மாத்தோர்
மன்னு புந்தி நிறைதீரர் வாழ்விற் சாவின் மகிழ்ந்தயரார். 29

எனற முநியை மெய்ஞ்ஞான விநோதத் தாத லிதுவன்றி
நின்ற வுயிரின் றடையாலே யாத ளிகழ்வா தனைநீங்கி

யொன்று துயர்தீரந் துயர்சீவந் முத்த ரிருந்த துரையென்று
வென்றி வடிவே லவன்கேட்ப வேத வசிட்டன் விளம்புற்றான். 30

உருகும் பிறவித் துயரறுக்க யோகப் பெயரா மியூகந்தா
னிருமை யுண்டா மெய்ஞ்ஞான மேக முயிரின் றடையேகம்
வருமிவ் விரணடு மியோகப்பேர் மருவு மெனினு முயிர்த்தடைக்கே
பெருக வுரிததா மியோகப்பே ரிஞாக மாணி யுரைத்ததுவே. 31

யோக மொருவற் கரிதாகு மொருவற் குண்மை யறிவரிதா
மாக விவற்றின் மெய்ஞ்ஞான மறைந்தேன் யோக வடைவினிக்கே
ளுக வமுத நிகருமொரு சரிதை யுரைக்கே னுமொருகான்
மேக வூர்தி யவையத்தே விணணோ முநிவ ருடனிருந்தேன். 32

நிறக்கு நார தாதிகளா னெடுநாள் வாழ்வோர் கதைகேட்டேன்
சிறக்கு மாமே ருவின்வடகீழ்த திக்கிற் பதும ராகவொளி [டிற்
பிறக்குங கோட்டிற் கற்பகததின் றெனபாற பணையிற் பெருஙகூட்
புறக்குன் றிருநத தெனவிருக்கும் புசுணட நாமத் தொருகாகம். 33

விதியை நிகரா யிருந்ததுபோல் வெகுநா ளியோகி யிருந்தவரார்
முதிய சொர்க்க லோகத்து முன்னும பின்னு மிலதாகு
மதிக வாணு ளதுகாத லற்ற துயரசீ ருடையதுமா
மதியுள் ளதுசாந் தியதிடாதீ மாநத்தாற் கால மதிததுணரும். 34

என்று தேவ ரவையததி லெவருங கேட்ப விருகாலா
வன்று புசுண்ட னியல்புணமை யாக வுரைத்த படிகேட்டுச்
சென்று காண்டு மெனவிரும்பி மேரு வெற்பிற் சிகரததின்
மன்றல கமழ்கற் பகத்திருப்பக் கணடேன் மறறோர் கற்பகம்போல்.

அங்கு மலையின் சாரமெறறு முழைக டோறு மளவின்மலர்
தஙகு கொடிக டொறும்பணைக டோறு முறையுந் தடம்பறவை
திஙக ணிறந்த வாய்விரிஞ்சன் றேரோ திமததின ரிரள்பார்ப்புத்
துங்க மறைகண் மந்திரங்கள் சுவாகா கார முடன்சொல்வ 36

குயில்கள் கிளிகள் பலபட்கள் குகன்போ தித்த சிவஞானம்
பயிலு மயில்கள் பலகண்டேன் பார வுடற்கா கத்திரளுட்
சயிலம் போலு முயர்வடிவனு சால நிறைந்த மநமோந
முயிரி னசைவு பிறவாம லுணேனைக் கொழியாச் சுகமுளதாய். 37

இருந்த வதன்முன் ளுனெய்த வெண்ண மறவந் தெதிர்ந்தென்னைப
பொருந்து மளவில் உசிட்டனெனப் புந்தி பண்ணிப் பொருக்கென்
திருந்த வந்த நல்வரத்து முநியே யென்று திந்திக்கத [னத்
தருஞ்சங் கற்பத் தான்முளைதத தடக்கை யாலே மலாதூவி. 38

இருக்க வென்ன வாசநந்தந் திருந்த பின்ன ரினிமையுட
னருக்கி யதனை முதலனைதது மளித்தன் பான நல்லுரைகள்
பெருக்க வோதிப் பெரியோய்நின் காட்சி யமுதப் பெருமழையால்
வருக்க முடனு னகநகுளிர்ந்தேன் வழிவந் துடலம் வருந்தினையே.

உனது பாத தரிசநத்தா லுணர்ந்தே னெல்லா நெடுவாளு
ளாநக ருடனென் னையுநினைத்தி ரதுபோ னீவந் ததுமறிந்தே
னெனினு நின்சொல் லமுதுண்ண நயந்தே னென்ன வதுகேட்டுப்
புநித மான நன்னெஞ்சப் புசுணடன் றனக்கிவ வுரைபுகன்றேன்.40

பறவை யரசே நீயுரைத்த படியே யுணமை நெடுங்கால
மிறவி லாத வுனைக்காண்பா னெய்தி னேனீ யெக்குலத்திற்
பிறவி யுற்றாய் மெய்ப்பொருளைப் பெற்று யெங்ங னெவவளவு
நிறைவி தான வாணுளிவ வுலகி னெறிநீ நினைதிறனென். 41

தீர்க்க தரிசி யாமெவனு னீயிவ் வுறையுள் சேர்வுற்று
யோர்க்க வனைத்து முரையென்ன வியல்பார் புசுண்ட னுரைசெய்யு
மார்க்கு முயர்ந்த சிவன்றிருமுன் னுனை யாயொட் டகங்காடி
பார்க்கு நிகரா மேனைமுகம் படைத்த கணங்கள் பலவுண்டால். 42

தலையிற் குளம்பா குளம்புற்ற தடக்கை யினருந் தியின்முகத்தர்
விதாலவற் றவர்பல கண்த்தோடுஞ் சூழ்வா ரவர்போன் மாதர்கண

மலையி லரனமுன் னடனுஞ்செயவரா பூத கணங்கள் வணங்குறுவரா
சிலையின் சிகைவிண் புலிகாடு மயானந் தேய மிடமானோர். 43

லுயாநத சயைவிசையை சயநதி யபரா !
யிரதையை யோடே யலம்புசையுற் பலையென் றெண்மா மாதர்கடாம்
புரத்தி லுறுநா யகிகளவா தம்முட் புகன்ற வலம்புசைக்குத
திரதநில் வருவா கநனுசண்ட னெனும்போ சேர்ந்த தொருகாகம்.

அட்ட குணச்செல வுழும்படைத்த வந்த மாத ரனைவோரு
மிட்ட மான சிவனேவ வியாருங் கூடி விண்ணிடையே
முட்ட லாத வுச்சவத்தை முயன்று பாநங் களையுணடு
நட்ட மிட்டார் பாட்டிசைத்தா களிததார் வெடிக்க நகைசெய்தார்.

அந்த விழாவே நடக்கின்ற காலத தவர்வா கநமனைதது
மிந்த மாபிற் பாநங்கண் மாந்திக் களிததா ரிவைசெய்தா
ரந்த ரதநி னிடையயலே யயன்பேர் மாதின் வாகநங்கள்
சந்த முறுபெட் டோதிமஙகள் சண்ட னெனுஙகா கதமோடும். 46

கூடி யாடிக் களித்தந்தக் கோலக் காகத் தினைப்புணர்ந்து
நீடு கருவை யடைந்துமிக நெஞ்சங களிக்கு மக்காலை
நாடி முயன்ற விழாமுடித்து நக்க ருடைமா தருங்கணமும்
பாட லாட லொழிந்துமந மகிழ்ந்து தத்தம் பதிக்ககன்றா. 47

அனைய காலைக் கருவடைந்த வயன்பேர் மாதி னோதிமங்கள்
வினையி றமது நாயகிக்கு விளைந்த படிமெய்ப் படவுரைப்ப
வினைய தாகக் கருவுற்றீ ரென்றே ரீக்கும் வலியிலவீர்
நினைவின் படிபோ யுறையுமென நிறையுங் கருணை யாலுரைத்து.48

நிருவி கற்ப சமாதியிலே நின்று டேவி யோதிமங்கள்
கருவின் முதிர்ந்து மானதவோ டையிலே காலங் களிலீன்று
தருமவ விருபத் தொருவோருஞ் சண்ட னெனுஙகா கப்புதல்வ
ருளுநந் தாய் ரொடுமயன்பே ரணங்கை நெடுநா ளருச்சித்தேம. 49

அணங்கு சமாதி நின்றுமெழுந் தன்பாற் றானே யருள்செய்ய
வுணங்க லறமுத் தியைப்பெற்றோ ருபசாந் தியினா னுளங்குளிர்ந்தே
மிணங்க லறவே காந்தத்தி லிருக்கு மிடமே தெனக்கேட்பான்
குணங்கொள் பிதாவை யலம்புசைபாற் சென்று கூடிக் கும்பிட்டு.

பிரமி யென்னு மணங்கினருட் பெற்றோ முத்தி யேகாந்தப்
பரம சுகத்தி லிருக்குமிடம பகர்வா யென்று யாங்கேட்ப
விரவு தந்தை துயரெல்லா மேவா விடமிக் கற்பகநன்
மரமென் றருள வவற்பணிந்து வந்திங் கிருந்தேம் வருத்தமற. 51

அன்று தொட்டு நான்புரிந்த வறங்க ளெல்லா நின்வடிவா
யின்று பலித்த துயாறினா ரிணக்க மென்னு நிறைநிலவு
மன்ற லமுத மயமாக மாறாச் சுகமியார்க் களியாது
நன்றி தென்னு முயிர்க்குறுதி நல்லோ ரருளிற் பிறிதுண்டோ.

பரம முணர்ந்தே னென்னினுநின் பார்வை யாலென் பாவமெலாம்
விரைவி லறுதத லாலிநதப் பிறப்பே மிக்க பயனுடைததால்
வரத னேயென் றெனைமீண்டும் பூசை செய்தான் மற்றவனை [ன்.
யுரவி தாயுன் னுடன்பிறந்தோ ரொழிந்த வாறென் னுரையென்றே

ஒக்க வுறைந்தே மனைவருமிங் குகங்கள் பலகற் பங்கள்பல
தொக்கு மாய வென்னநுச ருடலக டிரண மெனத்துறந்து
மிக்க பதத்தே யுணர்ந்தோராய வீடு பெற்றா நெடுவாணாட்
டக்க மகிமை வலிபடைத்துந் தங்கற பனையாற் றாமிறந்தார். 54

என்ற லோடுங் கற்பாந்த மெரிநீர் வாயு வெழும்போதுந்
துன்று தபநா சுடும்போதுந் துஞ்சா திருந்தா யெங்ஙனென
நின்ற புசுண்ட னுரைசெய்யு நெடிய சகததின விவகார
மனறி விடுமெப் போதபபோ தகல்வ தானு மிதுதன்னை. 55

தவந ரெல்லாஞ் சுடும்போதிற் சலதா ரணையால் விண்ணுறுவேன்
குவடு சிதறக் காற்றெறியிற் குன்ற மெனுந்தா ரணையாலே

துவள்கி லாது விண்ணுறுவேன் றெல்லை ஞால மேருவுட
னுவரி மூடின் மாருததா ரணையான் மிதப்பே னுலைவின்றி. 56

பிரள யநதான் வந்தெனிற பிரமாண் டததின் கரையெய்தித்
துரிசி றதது வாநதமெனுந் துகளில் பததகதே சுழுத்தியெனும்
விரவு மவததை யானிற்பன் மீள வேதாப் படைப்பளவும் [ல்.
பிரமன படைக்கிற் பிரமாணட மடைவேன் பறவைப் பெருங்கூட்டி

எனது சஙகற் பததாலே யிநதக் கிரியி னிக்கோட்டிற்
கஙகற் பகமிப் படியுணடாங் கற்பங கற்பந் தோறுமென
வஙக னேதா ரணைகளினீ யழியா திருந்தாய் பலகற்பம்
வினவு பிறயோ கியரெல்லாம் வீநத தென்றோ விளமபென்றேன்.

ஆய புசுணட னதற்குரைக்கு மழிவில் பரமே சுரனியதி
யேய விதனை யாாகடப்பா ரெனக்கிப் படியப் படியவர்க்கே
மேய வருவ தொழிப்பரிதான் மிகவு மேதெப் படியாகு
நீய தஙகப் படியென்றே நினைவாய் நியதி யறுதியிதே. 59

என்ற புசுண்டன் றனைஞாந விஞ்ஞா நததை யெய்தியநீ
துன்று யோகந தொடாமநததாற றெல்லை யிநத மூவுலகி
னின்ற னுளததிற சிததிரஙக ணோநத தேதே தவையெல்லா
மொன்று மொழியா துரையென்ன வுயாநத புசுணட னுரைசெய்யும்.

கல்லா னிறைந்து மலைமரம்புற் காணு திருந்த திப்புவநஞ்
சொல்லா ராணடு பதினோரா யிரம்வெண் ணீற்றாற் றுன்னியது
நல்லாய வேறே யுகநாலு நணணுங் காட்டா னெருஙகுற்ற
தல்லா வுகநா விடமின்றி யசலத திரளாற் செறிந்ததுவே. 61

அகத்தி யனையன் றியிலுகநா லகல்விந் தத்தான் மறைந்ததுமண்
வருத்த சிருட்டி யொன்றினமது மறையோர் விரும்பச் சூததிரர்க
ளிகழ்ச்சி செய்தாா கற்புடைய மகளி ரிசசித தன்செய்தார்
மிருத்த மூநிவ விவைகண்டேன் வேறு மூள்ள விளம்புவனால். 62

மதிபாற் கரனை முதலோர்கள் பிறப்பு மகவா னுபேந்திரர்கள்
பதியும் பொற்கண் ணன்கவர்ந்த பாரைப் பன்றி பறித்ததுவும்
பிதிர்கற் பஙக டொறும்வேணடிப் பிரிகத மறையைச செறித்ததுங்
மதிருங் கடலின் மந்தரத்தா லமுத மழைப்பித் ததுமறிவேன்.

மகத்தின் சகத்தி னிவையெல்லாம் வால ரெனினு மறிகுவராற்
சகத்தி லுதித்தோ ருனைமுதலோர் தவரா ரதன்பா ரத்துவசன்
மிகுதத மரிசி புலத்தியனத் திரிவிண ணவர்கோன் சநற்குமா
னுகுதத மதகுஞ் சரமுகன்வேள் பிருஙகி முதலோ ரோதரியோர்.

அவரா றின்னுட் சிருட்டிகளி லடைந்தோர் களிலோ ரெண்ணுண்,
மெய்வாய் முனியே யுனபிறவி விளம்பி லெட்டா குவதிதுவா [டோ
மிவவா றவவெட் டாமபிறப்பி லெயதி ஞேமிங கிருவோரு
மூய்வா யெனவன் றற்றதுபோ லின்று மென்பா லுறறனையால்.65

ஒருக்கால் விண்ணி னின்றுதிததா யொருக்கா னீரி னின்று
திததாய், செருக்கான மலேநின ரொருக்காற்செங் தீயின் ரொருக்
கால் வந்தனை நீ, யிருக்கா லொடுமுக் காற்படைப்பி லிம்மண்
மறைந்து மீணடெடுதத, தருட்பா லமுதம யன்னிருகாற் கடைந்தா
ரிவையு மறிகுவனல். 66

மூக்காற் பொற்கண் ணனகீழே மொய்மா நிலததைக் கொண்
டகன்றான், மைக்கார் நிகர்மா லிரேணுகையான் மகவாய் வநதா
னறுமடஙகு, மிக்கான் மீண்டு கலியுகங்க ளூாற்றிற் புத்தன் மெய்
யெடுத்தா, னுக்கார் புரமூன் றினுமுள்ளோ ரொருக்காற் போல
மூப்பதின்கால். 67

தக்க னிருகான் மகமிழந்தான் *சநிசே கரனும் சஙகரிகளுப
புக்க தோல்வி பத்துளதாம் புராரி யுடனே யருச்சநற்கு

மிக்க வராகப் பொருட்டாக விளைநத வெம்போ ரெண்காலாந்
தொக்க யுகங்க டொறும்புருடர் புந்திக் கீடாந் தொல்வேதம். 68

புத்தி வழியே மறையேறிக் குறையும் புவிச்செய் கையுமாங்கே
சித்தி ரங்க ளாமிதுபோற புராணத் திரள்பா டம்பலவா
யத்த மொன்று முகந்தோறு மமல ராமா யணப்பெயராய்
மெத்து புதுமை யாலிலக்கஞ் சுலோகத் தறிவு நூலவிளம்பும். 69

ஞான ராமா யணமிதனை நல்வான் மீகி நவின்றதுபோ
லான பிறரும் பன்னிருகா லமைத்தா பலகா லழிதலின்று
லீன மில்லா விதறகிணையா யிரண்டா வதுபா ரதமதனை
மான வியாதன் செய்ததுமுன் மறைய மற்றோ களுமுரைத்தார். 70

அரக்கர் மாளப் பதினொன்று மவதா ரத்து விராமனெனப்
புரக்கு நெடுமா லிக்காலம புவியிற் றோன்றும வசுதேவன்
பரக்கு மனையிற் பதினொரு மடங்கிக் காலம பயில்குவனாற்
றுரக்கு மிந்தச் சகமயக்கந் தோன்று தோன்ற வருமொருகால். 71

தோற்ற மென்னு மிம்மயக்கந் துஞ்சா தென்றுஞ் சிற்பரத்து
ளாற்ற விருந்து பிறந்திறக்கு மப்பி னுட்சே ரலைகளைப்போற்
சாற்று திசைவெற் பாதித்தன் சசிமீன் மேருத் தாரங்கள்
வேற்று வகையாஞ் சிருட்டிதொறு மேலோ யிவையுங் கண்டனனால்.

ஊகங்க ளுறு மொன்றுக்கொன் றுசா ரங்க ளுடன்மயக்கு
மகனுசெய முனிவா வென்றனை மறுத்து மொன்றை நான்வினவிப்
புகன்றேன் விவகா ரத்துடனிப் புவியிற் சரித்து நீகூற்றை
யகன்ற தெங்ங னெனமீட்டு மதற்குப் புசுண்ட னறைவுறுமே. 73

செறிந்த மேலோ ரேவியது செய்வ தறியார்க் குறுபயனே
தறிந்து மெனைநீ வினவியதிங் கறைவன் கேட்டி வாதனைநூற்

பிறிந்தி டாத குற்றங்கண் மூத்த மென்னும் பெருமாலை
யெறிந்தா பூண திருக்கினற விதயத் தாரை யமனணுகான். 74

அறுதி மரத்துக் கிரிவா ளாக்கை வலலிக் கெரிபுழுவா
மறுகு கினற மாததுன்ப மருவா தவரை யமனணுகா
னிறுதி யுடலா மரத்திணைச்சூழ்ந திரஙகு மாதத்திற றலைவைத்து
முறுகு மாசைப் பாமபடரா முதன்மை யோரை யமனணுகான். 75

இராக வெகுளி விடம்பெருக விதயப் புறறி லோபமெனு
மராவாங தணுகி விழுஙகாத வறிஞர் தம்மை யமனணுகான்
விராவி வேக நீர்சுவறி மெய்யாங கடலில் வடவாநலாயப்
பராமல் வெகுளி வோராறுத்த பண்பி னோரை யமனணுகான். 76

கடின மான வெந்திரத்திற் கலந்த திலம்பொன் றுவதென்னக்
கொடிய மதனூற் றேயதலுறுக் கொள்கை யோரை யமனணுகான்
முடிவி லாத நின்மலமா முதநிப் பததேதே சிததத்தி
னெடிய துயாதீரந் திளைப்பாறு நிலைபெற் றோரை யமனணுகான்

ஓது மிவையாங் குற்றங்க ளூழலும் பிறவிக் காரணஙகள்
பேத மின்றி யொன்றான பெரிய மாதததை துயாசெயயா
வாதி வியாதி களிற்றோன்றி யகலா மயக்காற் சலிக்குமிடர்
நீதில் பேத மறவொன்றுஞ் சிததத தருகுஞ் செலலாதே. 78

இதய விண்ணை யிருளாக்கி யிச்சை கோபத் தெழுமெண்ணஞ்
சிதைவில் பேத மறவொன்றுஞ் சிததத தருகுஞ் செல்லாதாற்
றுதைநீப் பொருள்க டசசொற்க ளாரம பங்க டக்குணஙக
ளுதய மான சமமேவி யொன்று மாதை யுட்புகுதா. 79

மயக்க முபாதி மலமின்றி வாய்மை யாகி மேவிதமாய்த்
தயக்குந் தெர்ழிநீர் பொருள்வசத்தே தொடர மாதைச் செயவே
பயக்கு மெங்கு நியமமிலி யசக்த மாகும் பணைமப்பே [ணாடுமு
மியக்கங் காணும் பொருள்வசத்தே யெய்த மாதைச் செயவேண்டும்

தனையுள் ளுணர்வா ளுடுதலே சகல விடர்க்கும் போக்கிடமா
முனையொப் பார்கட் கெளிதென்னை யொப்பார்க் கரிதா முயர்முனிவா
வினைகட் கெல்லா மப்பாலா மேலாங் கோடி தனைமேவு
மினைய பதஞ்சா மாநியதத்தே யெழும்புந் தியரெங் ஙனம்பெறுவார்.

ஞான நோக்குக் கொப்பனவாய் ஞான நோக்கி னன்புளதா
மான குணங்கட் கிடையொன்றை யடைந்தே துன்ப மெலாமறுத்து
மான நல்வாழ் வினைவளர்த்து மாயா திருக்குங் காரணமா
யீந மற்ற வுயிர்நோக்க மென்னுங் குணமுற் றனனென்றான். 82

ஓது மளவி லறிநதிருந்து முயிர்நோக் கெனநீ யுரைசெய்த
தேது பகரென் றலும்புசுண்ட னிசைக்கு நீயிங் கெதிர்காணும்
பூத வுடலா மனைநடுவே பொருந்து மிதய புண்டரிகச்
சீத மலரி னுள்ளிரண்டு செறியும் பிராண னபானனென. 83

தோற்ற முடைத்தாய மேன்மையதாய்த் துன்னும் பவந மிவவிரண்
ஞற்ற லுடைய கதியினைப்பின் செல்வ னயாவன் றியிலென்று [டி
மேற்ற விதயாம பாத்திரவி மதியா வனவிண் ணிடையுழல்வ
வூற்ற முடனே களேபரமா மெந்தி ரங்கொண் டுலாவுவன. 84

நன்று மேலகீ ழோடுவன நநவு கநவு சுழுத்திகளி
லொன்றுஞ் சமரு பததனமுன் னுரைதத பிராணு பானன்கள்
பின்று திவற்றின் கதியென்றும் பின்செல் வேறகுச சுழுத்தியிலே
நின்று னுடைய வாதனைபோ னிகழ்வா தனைக ணீங்கினவால். 85

வேறு.

அரவிந்த வுளையநூ லொன்றைக் கூறூ ராயிரமிட டதி
லொருகூ றுப்பென் றாலுந், தரமொவவா தறசசிறிதா யுணடாய
னின்றுந் தாக்கியறி வரிதவறறின கதியின் றன்மை, விராவிந்தப்
பிராணனவிடா தசைவாஞ் சதநி மேவியொழி யாதுலவு மேனி
யுள்ளே; திரமின்றிப் புறததினுமுள் ளினுமெய் யோதுந் திரும்
பாலு மேற்யோதல் செய்னை யாகும். 86

மற்றையபா னனுமசைவாஞ் சத்தி மேவி மாறுமனு லவுயு வாகி யத்தி, னுற்றவுட லிற்கீழே யோடா நிற்கு முறுநவு கவி மிவ வுயர்பி ராணன், முராறறமீள் வதுநன்று மறிந்தோாக் இன்ப முழுதளிக்கு மிதனியல்பை மொழியக் கேளாய, பெற்றபுறத் தீராறு விரன்மட் டோடும் பிராணன்மீட் டடனுறல்பூ ரகமாய்ப் பேசும்.

புறநின்று சாலவுமுள் ளடங்க வன்பு பொருந்தாம லபான னுடற் புகுத லெய்துங், திறனென்று மதனையும்பூ ரகமாய்ச் செப்புந் தீரவபா னனுமொளிததுப் பிராணன் றானு, மறவுமித யத்தசைவற் றிருக்கு மெம்மட் டம்மட்டுங் கும்பகமா மவத்தை யாகு, மிறவறுநல் யோகியரீ தநுப விப்ப ரெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்த வேதத் தோனே. 88

மருவிதய விண்ணினுந்தன் னிரதத் தோடே வருத்தமறப் பிராணன்கள் புறநோக் கெய்தல், புரிவுறவுண மேவுமிரே சகந்தா னுகும் புறநோக்க முறுவாயு பொருந்து மூக்கி, னுருவியத னுன் யளவாங் கதியை முன்ன முறப்புறப்பூ ரகமாமென் றுரைப்ப முன்னோர், விரிவுறநா சியினுனிநின் றகன்றீ ராறு விரலளவாங் கதிபுறப்பூ ரகமாம் வேறே. 89

புறத்திலே பிராணனொளித திடவ பானன் புறப்படா திருக் கப்பூ ரணவ வத்தை, நிறத்தபுறக் கும்பகமா மபானன் றேற்ற நிகழ்வடிவாம் வாயுவினுண் ணேக்கந் தானே, திறத்தபுற ரேசகமா மிதுவே முத்தி சேர்விக்கு நித்தலுஞ்சிந் திக்க லாகு, மறித்தலறப் புறனுட்சேர் கும்ப காதி வருகதிகள் விடாதுணர்ந்தோர் மறிதலுய வாரார். 90

நாடுபிரா ணபான னியற்கை யாக நானுரைத்த விக்கதி— ரளவி ரண்டும், வீடுதரு வன்விரவும் பகலு மேவ வேண்டுவன விரைவறவிவ் வியாபா ரத்திற், கூடினராய்ப் புறம்போகா துள்த்

தைக் காப்போர் குறைவில்சில நாளினிலே கூடா நிற்பர், தேடு மிது பரிசயிப்போர் விடய வேட்கை சேரார்வே தியர்நாய்த்தோற் றீண்டு வாரோ. 91

போகினுநிற் கினுங்கனவு நனவுற் றாலும் பொருந்துநோக் கிது வானோ பூணா பந்தஞ், சோகமுறார் பேறெல்லாம் பெற்ற தாகுஞ் சொன்னவித யக்கமல நினறு தோன்று, மேருபிரா ணன் புறத்தே விரலீ ராறி னெல்லையிலே யிறந்திடுமா லபானன் றானு, மாகுபுறத தேவிரலோரா பனனி ரணடி னளவிலுதித தூளக்கமலத் தடங்கி மாயும. 92

விராவிவரும் புறநின்று மபான னென்னும் வியன்மதிய மேனி யெல்லாங் குளிர விக்கும், பிராணனெனுஞ் சூரியன்றன் கனலா யுளளே பேசியவிவ வுடற்பாகம் பிறகக்ப் பண்ணு, மிராதுழலு மபானனெனு மதியி னுட்சே ரியற்கலைகள் பிராணனெனு மிரவி யாலே, யுராவிவிழுங கப்பட்ட தெஙகே யந்த வுயர்பதமுற் றாற் பினனை யொருநோ யுணடோ. 93

அவவகையே பிராணனெனு மிரவி யுடசே ரணிகலைக ளபான னெனு மிநது வாலே, வவவிவிழுங கப்பட்ட தெஙகே யந்த வன் பதமுற் றற்பின்னை வருமோ செனமங, கவவுபிரா ணனைவிழுஙக வபான ஞெக்கக் கலந்தவபா னனைவிழுஙகப் பிராண ஞெக்க, விவவி ரணடி னடுவாக நிற்போ ரென்று மெழுபிறவி யிடர்பினனை யெய்தா ரன்றே. 94

ஆடுகின்ற பிராணலயத தருகு மேவி யபானலயத தருகுற்றுப் பிராணு பான, னூடுபயில் சிற்பரததை யேதது கின்றே னூற்றவபா னனரூற்ற மொழிந்து நிற்க, நீடுபிரா ணனுமிறக்க மூக்கி னுசசி நேர்விசும்பிற் சிற்பரத்தை நீக்க மில்லே, ஞடுமல மொன்றுமறக் கலைகள் சூழ நாகாதொழும பதம்பெற்றே னல்ல நோக்கால். 95

எனதுமநம் பிராணசமா தியினாற் சொன்ன விவவொழுங்க
னின்மலதத் துவததே யென்றாங், தனியிடர்தீர் நெறியிதுவு
மிந்த நோககங் தனைபபறறிச சென்றதுமேல வருவ தெண்ணே
னனிநிகழ்கா லததியல்பி னணுகினறே னனிதுபெற றேன
பெறுவ திதுவென் றெணணேன, முநிவரனே யதனாலே
நோயொன் றினறி முடிவறுநீ டுயிர்பெற்றேன் மோக மற்றேன். 96

சுகமுறறோரா பாலிருககிற் சுகமே சோவன றுயருறறோர்
பாலிருக்கிற றுயரே சோவன, சகமுறறு நடபாவே னாதலாலே
தவறுறுநோ யறறாவி தழைத்து வாழ்ந்தே, னாகவுறற வாபததி
லசையேன சறறு முயாசமபத் திறசகததோராக் குறுநட் பாவே,
னகமறற வதனாலே நோயொன றிலலா வாருயிர்பெற றிருக்கினறே
னைய வென்றான். 97

உன்னருளா லிவவாறு முடிவில் வாணா ளுற்றேன்மெய்ஞ்
ஞானமுநன குறறே னென்ற, வனனபுசுண டனைப்பகவ னோநீ
சொன்ன வாததுமதத துவததனமை யழகி தம்மா, வினனதறப்
புதிதுசெவிக கணியாங கேடடா லியாாவியவாா நன்னலமே
பெறுதி யெனறு, மன்னுகதி ருசசியுறு கால மீதால வானுலகம
புகுவனீ வாழ்தி யென்றே. 98

விடடவணின் றெழுந்துநான் விணமேற் போக விடாமலொரு
யோசனைவிண மீது வநதான், மட்டறிஞ நிறறியெனத தடுததேன்
வனபால வாலறிஞா தமைப்பிரிதல வருத்த மனறோ, சிடடனை
யிட் டகனறனனமுன் னுகததே மீணடுந் தரிசிததே னிரணடாம
பின் செறியு கத்திற், கடடவிழ்தா ரணிமாாபா பிறநதாய் நீயிக்
கதைபுசுணட வழியெனநீ கருதிக கொள்வாய. 99

6—1. புசுண்டன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1400.

6—2. தேவ பூசை கவித்.

தோற்றரவு மாததிரமே யீதிப்போ திப்படியே தோற்று கின்ற, தூற்றமுற விவனுனென் றுடலினையுள் ளுறநினைத லுற்ற பொயயே, யேற்றநாம் பெலுமபிறு லியன்றவுட லினானென் றெண்ணு மோக, மாற்றுதியாற் சஙகறபத தாலியன்ற வடிவுக் கோர மடடுண டாமோ. 1

கனவுடலாயத திசைகளிற்போய்ச் சுகவணையிற் கண்டுயின் றுங கலக்க முற்று, யுனதெனுமவ வுடலெஙகே யிருக்கின்ற திரா மனே யுணாநது நோக்காய, நஙவின்மநோ ராசசியததி லெவ்வுட லான் மேருவினு நாகர் நாட்டுங், திநமுமருண் டுழலுதிநீ யுனதெனு மவ வுடலெஙகே சோநத தோதான். 2

நீணடகநா நீண்டமந விராச்சியந்தா னீண்டமந மயக்க மென்றே, யீணடுபவந தனைநினைவாய தோறறரவு மாத்திரமா மிநத ஞாலங, காணடகவுண டன்றிலது மன்றென்றே வேறறெண ணங கனைத ருனே, யாணடகையே நனருண காட்சியென மெயஞ் ஞாந ரறைவ ரன்றே. 3

தீரநா மெப்படியுஞ் செகக்கடவ மெணலறுதி தேக நாசஞ்
சாருநாள் வீணிலே பரதவிக்கு மாறென்னே சகததி லுள்ளோர்
வீரனே யெப்படியுஞ் செரித்தோர்க்குச சிறிதுசுக மேவ வற்றோ
சேருமோா பொருள்களிலே செருக்குகின்ற செருக்கென்னே செ
ப்பு வாயே. 4

துன்னுபொருள் களில்வேறு கூறொழித்துத் தோற்றரவு மாததி ரத்தே, மன்னுசம மாயுலகைக் காண்டியாற் றோற்றரவு மாத்தி ரந்தா, னுன்னுமாக் கண்ணுடிக் கழுக்காகு மாதலினு

னுற்ற தெல்லாம, பினனமற வேமாற்றித் தோற்றரவில் லாதவனுப் பெருமை யோனே. 5

எவனுடைய மநப்புறறி விராகமுங வெனுமபணிக ளியக்க மிலலை, யவனெனுஙகற பகதருவா லணுகாத தொனறுணடோ வறிவின மிகவோய், கவணமற வறிவிஞன மததவோராயப பல கலைநூல் கல்வி மிககுத, தவமறுகா மமவெகுளி நிறைநதோரே வேசரியோற றளளத தககோர். 6

இப்பிறவி மயக்கமெனு மாழிதவோ சஙகற்ப மென்னு மச் சைச, செடபமுறத தடைசெயதா லோடாது மநவசசுச சிறித சைநதாற, றபபுறவார தடுததாலுந தடைபடா தறிவுவலி குககு ஆக, மெயபபுருட வருததஙக டமைக்கொண்டே தடைசெயய வேணடு மனறே. 7

நலலறிவு நற்புருடர் குணநன்னூன் மேவியநல் வருததத் தாலே, புலவிலபொரு ளோரிடததுங கிடையாது மநமெனனும பொலலா வனபே, யலலறரும பயஞசெயயுந தீரதையாம பெருஞ செலவ மனைதது மாயக்குங, கொலலுமிது தனைநீககி யேதாஞ யஃதாகிக குறைவு தீர்வாய. 8

மநவன்பே யுறபபிடித்தாற் சாததிரததாற் சுறறததான் மாறற வொணணு, வினவுறுதே சிகராலு மீடபரிதா மந்தப்பேய விடடு நீஙகிச, சினமினறி யிருககுமெனின முனனுரைதத வகைகளாற நீக்க லாகுங, கநபஙக மிலதாகிற சிறுகுழியில் விலஙகுதனைக் கரையுயப் பார்போல். 9

போகமொடு புசிபபணதாம் புறத்தொழிய வாரியனருட் பூணடு வேண்டி, யூகமுற நினைதவொனரும பெருமபொருளாந தனனுரு வையுணர வேணடு, மாகவிஞ லிப்பரம தரிசநததை மாமோக மறுப்ப தொன்றைச; சேகரசந திரமௌலி யெனக்குரைதத னனைக்குரைப்பத் தெளிந்து கேட்பாய்.

உயர்கைலைப் பெருங்கிரியி லுருத்திரனை யருச்சனைசெய் தொருகாற கங்கை, யயலுறுசா லையினோற்றுச் சிததர்கணத் தொடுமெபன்னா லருதத நோக்கிப், பயனுறநீ ணாட்கழிதேதன் பின்பொருகா லாவணிமுற பக்கந தன்னி, லியலுறுமட் டமிதிநத்தி லிராப்போதின் முற்பாதி யிறநத காலை. 11

சிறிதாகிச் சமாதிதவிர் புறநோக்கி லியானிருப்பத் திசைக ளெல்லாம், வறிதாகிக் காட்டசமா தியின்மௌந மிருப்பனபோல் வழக்க மினறி, யெறிவாளால் வெட்டுதற்கா மிருண்மூடி முழை வாஙக ளெங்குந் துன்றி, வெறிதான வப்போதில் விரைவிலெழுந் தோரொளிமுன் விளங்கக் கணடேன். 12

வெண்ணிறத்த முகில்கோடி வெண்டிங்கள் கோடியென விளஙகுந் தேசைக், கணணகததி னோக்கலுமே நந்திமுதல் வரவு மையாள் கைமேற் கைவைத, தெணணறச்சங் கரன்வரனு மாணாக்க ருடன்விரைவி லெழுந்து பூசை, பணணுதற்கா னவைகொடு போய்ப் பன்மலர்தூயத தூரததிற் பணிந்து போற்றி. 13

திங்களினு மிகக்குளிர்ந்து செவவிதாய் நோயெல்லாந் தீர்க்கப் பட்ட, வஙகணாற வருநோக்கஞ் செய்தானை வணக்கததா லருக்கி யத்தாற், றுஙகவுப சாரததான் மந்தார நன்மலரின் சோனை தன்னாற், சஙகரனை யேததினே னுமையையுமப் படியேத்தித் தாளில் வீழ்ந்தேன். 14

ஈசனியற் கணங்களையு முமைசேடித் திரள்களையு மின்ப மாக, நேசமுட னேத்தியபின் னிறைமதியைக் குளிர்விக்கு நீர்மை வர்க்காற், றேசுடையோ னென்னைநோக்கி. யுரைசெய்தான் சாந்தி யினாற் றீர வாறி, யாசறநல் லனதருநின் னறிவுகடற் பதத்தினிலை யான வன்றோ. 15

தடையின்றித் தவமுனக்கு நடந்ததோ சார்வனதாஞ் சேர்ந்த வன்றோ, விடயங்க ளிறந்தனவோ வென்றலகின் காரணமாம் விமலன் கூற, விடையவனை யான்வணங்கி வேண்டுகோ ளாலுரைத் தேன் விண்ணோர் கோவே, யடைவுறநின் னருள்பெற்றோர்க் கடை வரிதொன் றிலைப்பயங்க ளருகும் வாரா. 16

சகத்திலுனை தாழ்ந்தோரைத தாழாதா ரில்லையுனைச் சரணந் தாழ்ந்த, மகத்துவாவாழ்ந் தனரெங்கே யதுதேச மதுநாடு மலை தாகுந், தொகுத்துளமுன் னையிலறத்துக் குறுபலமா மிக்காலந் தொடர றத்துக், குகுத்தமழை யாம்பின்சே ரறத்துக்கு வித்தாகு முன்னை நாடல். 17

ஞானவமு தத்துக்கோா நிறைகுடமாந் தீரதையா நன்னி லாவுக், கூனமிலா மதியாமெய் வீட்டுக்கு வழியாகு முன்னை நாட, லானவுனை நாடலெனு மணிதிகழ்சிந் தாமணியை யடை வுற றேயான், றீனமுறு மனைதகாபத் தின்றலையை மிதிக்கின் றேன் றேவர் தேவே. 18

என்றுதித் தெழிற்கருணை முகமலாந்த முதன்மூலத் திறை வன் றன்னை, மென்றுணைததாண் மீட்டிறைஞ்சிக் கேட்டதொரு பொருளுரைக்க விளங்கக் கேளாய், குன்றிலுறை யருட்கடலே நின்னருளா லறிவெல்லாங் குறைவற றேனுக், கொன்றுளது சந்தேக மதனறுதி யருள்வாயென றுரைக்க லுற்றேன். 19

தீவினையெல் லாமறுத்து மங்கலமெல் லாமுதவுந் தேவ பூசை, யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான் றெய்வந்தா னியா தென் றோதிற், கேவலமே யரியல்ல வானல்ல பூதவுடற் கிடைத்த தல்ல, வோவுமற மன்றடியு முடிவுமிலாச் செயப்படா வுணர்வே தெய்வம். 20

தேகமுதற் பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம் பொருள்களிலத் தெய்வ முண்டோ, பாகமறப் பணதியற வடிமுடிவற் றுளவுணர்வே

பரம போத, மாகலின லதுதெய்வ மருச்சித்தற் குரித்தாகு மறிவி
லாத, மூகருக்கு வடிவமுத லருச்சனையே யியல்பென்று மொழியு
மன்றே. 21

செல்வழியோ சனைாடக்க மாட்டாதார் குரோசவழி செல்லு மாபோ
பல்வடிவி லருச்சிப்ப ரறிவில்லா ரறிவுநிலை படையா ரென்று [ற்
சொல்வர்பரா பரமற்ற சிற்ககந மெவவிடததுந் துன்றி நிற்கு
மல்வழியாங் கற்பங்க ளனைத்தினுமா யாததனு லதுவே தெய்வம். 22

அறிவுசம பாவனைசந் தோடமெனு மலர்களா லந்தத் தேவாம்
பிறிவரிய வாத்துமதத் துவத்தையரிச் சிப்பதே பெரிய பூசை
குறிவடிவிற் பூசனைபூ சனையல்ல வகண்டமெனக் கூறுந் தெய்வ[ம்.
நெறிகொள்புறத் தொழில்களா னோராதிங் கதனுலே நிறைய மின்ப

தெள்ளறிவெல் லாக்கலைக்கு மெட்டாதெல் லாக்கருத்துஞ்
சேர்ந்துண் ணிற்கு, முள்ளதில திரண்டினடு சத்தாசா மாகியமே
யுருவாய் நிற்குந், தள்ளரிய பெருஞ்சததா மாததிரமெய் யாந்தெய்
வந் தானு மீதே, யெள்ளறிய விதுவிகற்ப வடிவாகி லுணர்வுருவை
யிழந்து வேறும். 24

சடபாவந் தனையொழுங்காற் பாவிக்க நினைவுநிலை சாரும் பின்னை
யிடனேடு காலமுதற் சத்திகளின் மிளிர்ச்சிசூழ்ந் தெய்தப் பட்டு
மடமேவு சீவனும் புநதியா மகங்கரமா மநமா மிந்த
நடமாடு மநத்தனமை யடைந்துபிறப் பிறப்பெல்லா நயந்து பற்றும்.

அங்கத்தே சேர்ந்தனமென் றெண்ணலான் மாமோக வளர்றி லாழும்
பொஙகுற்ற துன்பத்தாற் றுன்பமுறக் கீழ்க்கீழே போகுந் துன்பஞ்
சங்கற்ப மாத்திரத்திற் றுன்பமுறுஞ் சஙகற்பந் தவிர்ந்த மட்டி
லிஙகுற்ற துன்பமுறுஞ் சங்கற்ப மேதுன்ப மிலதே லின்பம். 26

தன்னுடைய விவேகமெனும் பெருஙகாற்றாற் சங்கற்ப
மூகிலைத் தள்ளி, மன்னுசாம் காலத்தின் லாந்மேபோ னின்நிலத்

தை மருவா நிற்கு, முன்னுடைய சங்கற்ப மெனுமழுக்கை புன்னு லே யுனக்கு மாற்றித், துன்னிமிகு தெளிவுற்றுப் பரமாநந் தக்கடலிற் றுளேந்து வாழ்வாய். 27

ஆற்றுமதத் துவஞ்சகல சத்திமா ளுமவற்றி னடாநத் தாலே தோற்றுகின்ற பந்தமவீ டெல்லாஞ்செய் திடுஞ்சமமாய்த் தூய சித்தாய், வேற்றுருவெல் லாமியற்று மிதனுக்கிச் சாசத்தை வியோம சததை, சாற்றுகின்ற காலததின் சததைநிய திசத்தை தடமா சததை. 28

திடஞாந சத்திதொழிற் சத்திதொழிற் செய்கிற்போன் செய்யாதோ மிடமான சத்தியிவை முதற்பரம சததிகளுக் கெல்லே யில்லே [ளு மடமான மிளிர்சத்தி சநநமர ணங்கடரும் வையய மெஙகுந் தடமான மீட்சியெனுஞ் சததியாற் பிறப்பிறப்புத் தவிரு மன்றே.

அனேததான பூசையினு மகத்தைச் சுடுதலே யமல மாகும் வினேததேக வுடலேநா னென்னுமது விடுதலே மிகுந்த பூசை யினேததான தியாநத்தாற் பூசிக்கச் சிததுருவா யிலக்கம் பாறு தினேததாகு மெனவொளிகட் கொளியாமுட் சிற்சுடர்நா னென்று சேர்க. 30

வேறு.

கரையறு பரமா காசங கதிததறப் பெருத்த கண்டம்
புரையறு மதன்கீ ழெல்லே யற்றவிண் பொற்றுட் கஞ்ச
நிரைபயின் முடிவி றிக்கு நீண்டற வுயாந்த தோள்க
ளுரையுயர் நாநா லோக மொளிகொளா யுதங்க ளாமே. 31

வேறு.

எண்ணில் கோடி பிரமாண்ட மிதயத் தொருபா லிளேப்பாறும்
வண்ண வொளிசேர் பரவிசும்பின பாரா பார வடிவிதுவாங்
கண்ணன் பிரமன் சிவன்மகவான் முதல்வா னவரார் கவின்பெறுமிவ
வண்ணன் வடிவி லுசேர்ந்நிலை யாகு மிந்த வனேத்துமிருக்கும். 32

விவிதா ரம்பம் புரிவனவா யுலகாம் பொறியின் வினைக்கயிருய்த்
தவிரா விச்சை முதற்பலவாஞ் சததி யவன்மே னியிற்றங்கு
மவிரா நின்ற விவன்பரம தேவென் றறிந்தோ ரருச்சிப்போர்
செவிதாஞ் சின்மாத் திரமாஞே னரூப விதத திகழாங்மா. 33

எஙகு முறைவோ னெவராலு மெய்தப் படுவோ னெல்லையறத்
தங்கு பதஙகட் காதார மாவோன் சததா மாத்திரமே
யஙக மாவோன் சகததிரளை யடைவி னடத்துங் காலத்தைத்
துஙக வாயில காப்பவனு யுடையோன சுதத சயஞ்சோதி. 34

நயந மூக்குச் செவிதொக்கு நாக்கு மநமாஞ் சததிகளா
லியல்பி லெஙகும விடயஙக ளருநதி யெண்ணங் களுக்கெல்லா
மயல தாகு மெவவிடததும பரம சிவமென் றகதவெதணணி
யுயாதெய் வத்தை விதிநெறியே யோஙகு பூசை செயவேண்டும். 35

தன்ன தறிவே வடிவாகித தயங்கு தேவின் பூசைக்கு
மன்னு முபசா ரஙகளெலா மரபன் ருகு மெபபோது
மின்ன லன்றிக் குளிரந்தழிவற் றேக மாகி யமுதாகித
துன்னு தன்போ தத்தாலே தூய பூசை செயலவேண்டும். 36

ரியா துள்ளே பரிசுத்த வுணாவா மறிவே ததுதானே
ரியா தான தியாநமது தானே யியல்பா மருசசனையாம் [ன்
விழிதோல் செவிநா மூக்கைந்தால் விடயங கொள்ளிற றுயில்செயயி
மொழிகூ றிடிலே கிடிலுயிர்ககின் முற்று முணாவா யிடல்வேண்டும.

திகழாத் துமதத துவததினுயர் தியாந முபகா ரங்களொடு
நிகழ்பூ சனையா மிவவழியா லன்றிப் பிறிதோா நெறிகளினுற்
புகழ்மெய் யுணாவு கிடையாது புராண தியாந பூசையினை [ரும்.
யிகழ்மூ டர்கள்செய யினும்பதின்மூன் றிமைப்பிற் பசுவீந் துளபே

இயலார் கடவு ளாநதன்னை யிமைநூ றளவு பூசிக்கி
[illegible]

முயல்வா ரிலக்க மயமேதப் பயனைப் பெறுவர் முறைமையினுற்
பயனுர் பூசை யொருகடிகை பண்ணி லிராச சூயபலம். 39

பாச மின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங் கடிகை பூசிக்கி
லிராச சூய விலக்கங்க ரிவவா ருெருநா ளருச்சிக்கி
லாசி லாத பரவொளியி லமர லாகு மிதுதானே
யேசில் பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே. 40

புறனும் பூசை யிதுவாகும் போதக் கடவு ளுட்பூசை
திறனுய்க் கேட்பா யெப்போதுந் தேகத் துறையு மித்தேவை
மறவா திந்தப் பரசிவதனை வருவோ னிருப்போன் றயினறெழுவோ
னிறனுர் போக விடயஙகள் புசிப்போன விடுவோ னெனநினைநது.

வெகுவா யடைந்த பொருள்களிலே மேவித் தனது மெய்யுணாவாந்
தகுநீர் முழுக்கான் மலமற்றுத தப்பில் போத பூசனையான்
மிகுநற் போத விலிஙகத்தை மேவு பூசை செயல்வேணடும
பகுதி யில்லா விப்போதம பயிலா திருக்கு மிடமுணடோ. 42

பெருகு மநத்தின் மாநத்திற் பிராணு பாநன் றன்னடுவி
லிருத யஙகந் தரந்தாலு விடையிற் புருவத் திடையின்மூக்
குருவி னுனியின் முப்பத்தா றுற்ற பததநி லுளளத்தின்
றிருகல் கடந்த மற்றகப்பாற செறியும் போத தேவதையே. 43

என்ன துடலிற் சிற்கதிரா யிலஙகு தெய்வ நானென்னை
யுன்னு மநஙகண் வாக்குக்க ளுடைய சததித் திரளெல்லாம்
பிந்ந மின்றி நாயகனைப் பிரியா மகளீர போனுளுந்
துன்னு மென்றே யநவரதந் தொடர்பா வனைசெய் திடல்வேண்டும்.

சகத்தை நிவேதித் திடுஞ்சித்த மெனது வாயிற் றனிக்காப்போ
னகத்து வாயிற் பயிலேவ லாளா மெனக்கு நற்சிந்தை
யுவப்பி லுடற்பூண் ஞாநஙக ளுற்ற கரண மொருபத்து
நிகழ்ச்சி யுறுவா யில்களாகு மென்னு மெண்ண நீஙகாமல். 45

அவவா றுன விவனவனு னந்த மாகாப் பிரிவற்றுத்
தவவா தெல்லாம் பரிததொன்றுயச சால நிறைந்தெல் லாநிறைவித்
தெவவா யினுமோா சமனுகி யியலா சார மியலொளிகொண்
டொவவா தாய்ச்சித் தாயநின்றே னெழியே னென்றே பூசிக்க. 46

அமல விம்மாப் பூசையினு லதிகத் தெளிவை யெய்திடலாஞ்
சமம தாயெல் லாமான தடமபுந தியினு லுடலறிவு
சமடென் றப்பா லாஞ்சித்தைப் பெறற தொன்றுற் றொடர்பாக
விமல மானோ பூசிக்க வேண்டு மென்பா விடாதென்றும். 47

எட்டா தொன்றை வேணடுமென விதற்கா யிரஙகா திச்சைவழி
முட்டா வறிவாற பூசிததன் முறைமை யந்ந பாநததாற்
றட்டா துயாநத செலவததாற் சயநா சநமவா கநஙகளினுற்
கிட்டா நின்ற சுகமனைததா லறிந்து கிளாபூ சனைசெய்க. 48

ஆதி வியாதி பயினமோக வாரம பததா லனைத்திடரா
னீதி பயிலு மிராச்சியததா னிறையு மிடியால் விசித்திரமாந
தீதி றொழில்க ளாமலராற் சிதைதை யறிநது பூசிக்கக்
கோதில் போக நவைபோகங கொளனீக் குதலா லருசசிக்க. 49

நிருவி கார பாவனையா னோநத பொருளை யினிதருநதி
யொருவி யிறநத பொருளினையே யுருமை யுணாவின பூசனையாம
வெருவு துன்ப மினபமுதன் மேவு மனைதது முணாவுருவாய்க்
கருதல் வேணடு மழிவறுசிற கடவுள் பூசை யொழியாதோா. 50

என்று மெலலா வடிவாலு மெல்லா விடஙக டமமாலுந்
துன்று மெல்லாம பிரமமெனத் துணிநது பூசை செயல்வேண்டு
மனமெற னுமல் விரும்பாம லடைந்த போக மெலாமறிஞர்க் [ல்.
கொனறு சுபாவத தாறபுசிததற குரிததாங கடற்கு நதித்திரள்போ

நீச முயர்வா நோக்கங்க ணோர்ந்தா லிறையும் பற்றுமற்
றேச காலத் தொழிற்குரித்தாய்ச் சேரா நின்ற சுபாசுபத்தை

யாசு விகார மறக்கைக்கொண் டதனாற்
பேசு பரமார்ச் சனைவிதியிற் பெரிது மிலைநற் றிரவியமே. 52

இனைய திரவி யங்களெலா மினிதாஞ் சாந்தி யொன்றாலு
நினைபா வனையாற் புளிப்புறைப்பு நிறைந்த கைப்புத் துவர்ப்பனைத்
தினையு மின்றிச் சித்திரமாந் தித்திப் பாலே செறிந்தனவா [தின்
யனைய சாந்தி மதுரத்தா லறவே நிறைந்த தருந்தவனே. 53

தக்க சாந்தி பயிலிரத சததி யாலே பாவிக்கிற்
றொக்க பொருளாய்க் காண்பதெலாஞ் சுவையா யிமைப்பிற் றாய்மதி
னுக்க விரதம் போலாகு முயர்ந்த சமமாஞ் சாந்தியினான் [யி
மிக்க வறிவா கியுங்கறபோல் விளங்கு முணர்வாற் பாவிக்க. 54

தேச காலத் தொழிலொழுங்காற் சேர்ந்த பொருளின் சுகாசுகத்தின்
வீசு மயக்கங் களினாலே மெய்யிற் கடவு ளருச்சனைசெய்
தாசை யெல்லாம் புந்தியினா லன்றி நிற்பா யுயர்மாயை
நீச மாயை தனைநீக்கு நெடுஞ்சங் கற்ப நஞ்சறுக்கும். 55

கருதி மலத்தான் மலமறுக்குங் காரு வென்ன மாயைதனைப்
பெருமா யையினாற் செறல்வேண்டும் பெரிய மாயை காரணமாம்
பொருளன் றுயுங் குருவாக்காற் புகலும் பொருளாய்க் காரணமாய்
மருவு முணர்வாந் தன்னுருவை வழுவா தளிக்கு முணர்வோர்க்கே.

குர்வ னுபதே சத்தொழுங்கு குறிப்பான் மகன்பான் மிகவளர்ந்து
விரவு மென்னிற் காட்டரிதாய் வெளிநில் லாதா கிலுந்தானே
பரம ரூபம் வெளிநிற்கும் பண்ணூற் பொருளாற் குருமொழியாற்
றரவு மரிதாந் தன்னறிவாற் றானே யறிந்து பெறவேண்டும். 57

ஆசான் மொழியா னூற்பொருளா லன்றிப் பெறவு மரிதாகுந்
தேசார் குருநூன் மாணாக்கன் சிறக்க விம்மூ வருங்கூடிற்
பாசா தீதப் பரமெய்தும் பண்ணு ணீங்கா விக்கூட்ட [பேரல்.
மேசா வுணர்வைத் தரும்பகற்போ தெல்லாத் தொழிலுந் தருவது

சொன்ன நெறியி லறிஞர்திறந் தோறுந் தேவார்ச் சனைபுரியி
லென்னை முதலோா தொண்டர்களா லேதத மிக்க பதமடைவ
ருன்னு சகமில லாதிருந்து முண்டு போறறேற் றிடுநதோற்ற
மன்ன தொழிந்து வேறில்லை யரிய தவததிற் பெரியோனே. 59

முந்தைப் பிரம முதலான மொழிகட கெல்லாந் தெரிகின்ற [றித்
தெந்தப் பொருளாங கதுசிதநதன் றெணை்ணு வாயன னதுதோன
தொந்தித தறியும பொருள்போலாயத தொடரும் பெயாக்கு முரித்
யந்தக் கரண பாவனையா லகந்தை தனையும பின்செல்லும். [தாகி

சேரு மிந்த வகந்தைக்குத தேச கால பாவனையாயச்
சாரும் பாங்கித திரளான சததித திரளுண டாநதானே
நேரு மிவைசூழ் சறபாவ நிகழசீ வப்போ பெற்றுடனே
கூடும புந்தி யெனலாகிக் கோளின மூட ரிடத்திருக்கும். 61

சததங் கிரியை ஞாநமெனுஞ சததித் திரள்க ளுடன்கூடி
யொதத கணந்தா ஞெருகணததி லுனன றனனை யுண்டாக்கு
மெத்த சஙகற பத்தருவின் விததா மெனன மநமவிளையுந்
தொதது புரியட் டகவடிவாகு சொலலுக் கதுபாத திரமென்பர்.62

அன்ன மநதுக் குயாபரம னுலே வடிவாகு சத்
யின்ன வளவென பதற்கரிதா மிதுதான் விசும்பு முதலான
துன்னு வடிவங களைமேவித் தொகுதத துவஙக டமைசசெய்யு
முன்னு பாழிற் கூளிகள்போன மொழிநத மநவா தனைதோன்றும்.

சகப்பேர் பெறுமிவ வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சாநதியதா
மகப்பா வனையி லிசசகத்தி லலைகைத தோா நீர்தன்னி
லுகப்பா மறுதி யுள்ளோர்க ளுபதே சிக்க வொணணுதோர்
மிகப்பா விகளாஞ் சீசீயென் றிகழ்வா ரவரை மெயயுணர்ந்தோர். 64

பரம முணர்ந்தோர் விவேகியர்க்கே பரம வுபதே சம்பகர்வர்
திரமின் மயக்கத் திழிந்தோர்க்குச செப்ப நினையார் சொப்பநத்துல
வரனை நகவிற் கந்நிகைக்கு மகிண ளுக்கு மியல்பொக்கும்
விரத முநியே நீசொன்ன விளுவுக் குணமை விளமபினமால். 65

இனிதுண் டாக வுனக்கென்பா லேகு வோநா மென்றுமையும்
புநிதன் ருனும் பரிவாரம் புறத்துச் சூழ விண்ணகன்ருன்
பனிநன் மலரஞ் சலிசொரிந்து பணிந்தே னன்று முதலந்தத
துனியி னெறியான் மெயயுணாவைத் தொடர்பாற் பூசை செயகின்
றேன். 66

இன்று மென்றும் பதருமம லியற்று பூசா விதாநத்தாற்
றுன்று கின்ற வாதனைகள் சுமையன் றியிலே சுமக்கின்றே
னன்று வந்த கிரியைகளோ டாசா ரஙகண் மலராக
நின்ற பூசை தனிற்குறைவு நிறைவு காணே னிராப்பகலே. 67

கொள்ளு வானுங் கொள்பொருளுங கூட லுயிர்க்கெல் லாம்பொது
நள்ளு மந்தக் கூட்டத்தே ஞாந யோகிக் கவதாந [வா
முள்ள தேதங கதுதானே யுயராந் மாவுக் கருச்சனையாந்
தெள்ளு மிந்நோக் காற்சங்கஞ் சேரா மநததாற் சகததுறைவாய்.68

இவ்வா றுலக மெனும்பெருஙகா டெய்தி வருந்தா யென்றலுமே
வெவவா ளிராம னுரைசெய்வான விட்டே னைய மெலாமிகவுந
தவவா தறியற் பாலவெலா மறிந்தேன் சலியா தருள்பெற்றேன்
கைவா ரணமே ராசைதனைக் கடிந்தே னென்றி லசைவில்லேன்.69

பிறவிக் கடலிற் றீரகிலே பெற்றுப் பிறழ்கற் பனையெல்லா
மறவிட் டயர்வற் றறவலிதா யறவே தெளிந்தா நந்தத்தை
யுறவுட் குளிர்ந்து நன்ருன துள்ள மென்று மெய்ஞ்ஞாநத்
திறவித் தகனும் வசிட்டனுடன் செப்பி மேலுஞ் செப்புற்ருன். 70

6—2. தேவ பூசை கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1470.

6—3. வில்வ பலக் கதை.

நின்னுரை யமுத தாரை நிறைந்துமுள் ளமைவு தோன்றாப்
பின்னரும் பூர ணததைப் பேசென விராமன் கேட்ப
மன்னுமா முனிவன சொல்வான் வருபொருணா முதற்க ணததே
யின்னல மாகு மற்றக் கணததவவா றினிமை யாகா. 1

ஈதநு பவியா தாரா ரிசசிக்க வினிதாம வதனுக்
காதலி யாத போது கைப்புறு மாத லாலே
யாதா மூல மாகு மினிமைகநிவ வினிமை தானும்
போதுமென் றிடபபோ மிசசை போக்கினா லனைத்தும் போமே. 2

பன்மையா மாசை தீர்க பாவனை யறுக சித்த
மின்மையா யொழிக சஙக மிலாமையா யுனக்குச் சொல்வாம்
புன்மைவா தனைபற் றாவுட் கரணத்தாற் புரியுஞ செய்கை
வன்மையாற் கலக்கங கோடி வருகினும் வருத்தஞ் செயயா. 3

ரிப்பினோ டிமைப்பிற் சிததஞ் சகத்தினை விளைத்தொ டுக்கு
மொழித்துவா தனைபி ராண னொடுக்கத்தா லுளத்தை மாய்ப்பா
யிழித்தபே தைமையின் றோற்ற மொடுக்கமா மிரணடி னாஞ
சுழிததிடு கரும மெல்லாந் தோன்றிடு மொடுங்கு மன்றே. 4

ஆதலாற் குரவ னன்னூ லகலகிலாச் செறிவால் வன்பிற்
பேதமை யுளததை மாய்ப்பாய் பிராணனைத் தடைசெய் தாலும்
வேதந வசைவு தீர விடுகிலுஞ் சித்தம் போகுந்
தீதறு மதுவே மேலாம் பதமெனச் செப்பு மன்றே. 5

தெரிபொரு டரிச நஞ்சேர் கூட்டததிற் சேர்ந்த வின்பம்
விரிபா மார்தத மாகு மதற்குமே லினிவே றில்லைப்
புரிதரு பிரம நோக்கா மதனினாற பொன்றுஞ் சித்தம்
வரிசையாஞ் சித்த நாசம் வஞ்சமி லின்பந் தானே.

தேய்ந்திடல் வளர்த லில்லைத் தெரிவுறு மறைந்து போகா
வாயநதுணர் ஞானி சித்தஞ் சிததமன் றதன்பே ருண்மை
யேய்ந்தநா னாதது வததோ டங்கிய மெயதல் சிததந
தோய்ந்தபோ தத்தாற் செமபு சொன்னமா வதுவே போலாம்.

சிதமெனுந் ததது வந்தான் சிததமாய்ச் சகத்தி லோகாற்
ஜெுத்திய விநோதஞ செய்து துரியமா மவத்தை மேவி
நித்தமாந் துரியா தீத நிலைமையா மாத லாலே
பித்துறு மூலகாய்ப் பன்மை யாயநிறகும பிரம மொன்றே.

முற்றுமாம் பிரம மன்றி மொய்மமாக முதல வேறு
யுற்றவை சிறிது மில்லை யுளததிலோா பணதி போல
நிற்றலுந் தோன்று மத்தை யறிகுக நிகழ்தது கினறேன்
கற்றவர் வியக்க ஙனறுய்ப் புதுமையாங கதைநீ கேட்பாய்.

கோடிமா கோடி கோடி யிலக்கஙகள் கொணட காத
நீடிய வகல மொவவா தகன்றது நெடுமா கற்பம்
வீடிய நாளு முற்று ததுமிகப் பழைய தேனும்
பீடியன் மதிக்கொ ழுந்திற பெரிதுமெல வியது மாதோ. 10

கற்பததிற் பெருஙகாற் றுலுங் கலக்குறு ததுபே ரண்டத்
துற்பத்தி மூல மாவ தொருவிலவப் பெருங்கா யுணடு
சொற்பத்து மதன்பாற் றேன்றித தொலைவுறு பிரமாண் டஙக
ளற்பத்தி லெண்ண வொணணு வதனியல் பின்னங் கேளாய். 11

என்றும்பக் குவமாய் நின்று மிறையுமூப் பிடாசெ யாது
நின்றபல் கனியின் சார மனைத்தையு நிறைந்து நிற்குந்
துன்றிய வதன்பான மச்சைக் களவில்லைத் துன்னு மச்சை
யென்றது சிற்சொ ரூபத் தியற்சமத காரங் தானே. 12

சஞ்சல ரூப மாஞ்சிற் சத்தியாஞ் சமத்கா ரத்தாற்
செஞ்செவே சமமாந் தன்பாற் சிற்கண்டான் விரிந்த தோதில்

விஞ்சிய வியோம மீது காலத்தின் விகார மீது
துஞ்சலி னியதி யீது துவள்வுறு தொழிலீ தென்றும். 13

இதுபிர மாணட மண்ட மாசையி னொழுங்கீ தென்றும்
விதமுறு வில்வக் காயுள் வியன்சமத் கார மச்சை
யதுலனே யென்ற லோடு மணணனு முரைப்பான் ஞாந
முதல்வநீ வில்வக் காயாய் மொழிந்தது தெரிந்த தன்றே. 14

வில்வக்கா யென்ற தைய பெருஞ்சித்தின் மிகுந்த சத்தை
புலனுற்ற வகங்கா ராதிப் பொருளெலாஞ் சிததின் மச்சை
சொல்லுறற விரணடா யொன்றாயத தோன்றுசிற் சொரூபத துக்கு
மல்லற்றே சிகனே யென்றும் பிரிவிலை மற்றுங் கேளாய். 15

புகலபிர மாண்ட மென்னும பூசணிக் காயுண மச்சை
யகல்வட மேரு வாதி யகிலமு மான வாபோன்
மிகவுயா சித்தாம் வில்வக் காயினுள் விரிந்த மச்சை
பகர்பிர மாண்ட மாதி யுலகங்கள் பலவு மென்றான். 16

6—3. வில்வ பலக் கதை று.

ஆக விருத்தம்—1486.

6—4. சிலைக் கதை.

மீண்டு மோர்கதை விசித்திர வியப்பது வீரநீ கேளென்று
மாதவ
யீண்ட கன்றுவித் தாரங்கண் முடிவின்றி யிலங்குமோர் பெருங்கல்லு
மாண்ட துண்டத னிடைவிரி கமலஙகண் மலர்ந்தன வரம்பில்லை. 1

இலைக டம்மிற்றுங் கோத்தன நெருங்கின வெதிர்சில தெரியாத
சிலதெ ரிந்தன மீதுதா ளாயின சிலசில கீழ்த்தாளாய்

நிலைகொண் மூலமில் லாதன சிலவிவற் றிடையெலா நிகழ்சங்கம்
பலதி ரண்டன சக்கர முடிவிலே பணணிய பதுமம்போல். 2

என்ற போதுசா லக்கிரா மப்பெய ரிடத்திலே நெடு மாய
னின்ற குன்றிலே கண்டன னையதோர் நெடுஞ்சிலை யெனக்கூறும்
வென்றி வீரனை வசிட்டனு நோக்கியே வெறபுநீ முதற்கண்ட [ன்.
தனறு பேரண்ட நிலைமையுள் ளேயுறை யறிவையே சிலையென்றே

பலவு மொன்றுமெய யாகிய சகஙகளுட் பயின்றசித் துயர்கல்லா
நலனு றச்செறிந் திறுகியொன் றாகியே நவின்றசிற் சிலையினபா
லுலக சாலங்க ளுறைநதிடும் வானிலே யுறைதரு காறறேபோ
னிலன்விண் கால்கிரி திசையெலா மேவியு நெடுஞ்சிலை புரையாகா.

செவவி தாங்கலில வாசமுஞ் சங்கமுந் திகிரியு மெனுங்கீற்று
வவவு கின்றதோர் சுழுததியா மவதையாய் மருவுறு மதுபோலத்
தவவில் சித்தினு ளுலகங்கண் முழுவதுந் தங்குமால் வேறன்றி
யெவவி டத்திலியா தெப்படி யிருந்தவ விடததினப் படியென்ப. 5

வேறு.

நாநாவாம் பணதிகளுண் ணண்ணுகினு மொருமையே நண்ணுங கற்போ, லானுத சகங்களையுள் ளடக்கினும்வேற் றுமைமேவா தறிவொன் றேயாங, காணர்ங கயமெல்லாம் வேறன்றிக் கன்மய மாங கணக்கே போல, வானர்சிற் சொரூபததைப் பிரியாத தன் மயமாம் வையமெல்லாம். 6

நியபங கயமாதி யுதித்தத்த மித்த துண்டோ, திரிபுவநங களுஞ்சிததி லப்படியே வில்வக்காய செறிந்த மச்சைப், பரிசினின்முன் னுரைததுபோன் முடிவில்லா விகாரத் தாற் பரந்த வணடந, துரிசிலா வறிவினிடைத் துன்னுமால் [illegible] 7

பிரமத்தின் சற்பாவ வடிவான பேருலகின் பேத மெல்லாம்; பரமார்த்த சுழுத்தியாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்ற சித்தாய்க், காமுற்ற தன்னுருவாங் கண்ணுருந கல்லிடைத்தா மரைகள் போலத், திரமற்ற சிருட்டியெலாம் பயனில்லை யுடல்களெலாஞ் சேரா தென்றும். 8

6—4. சிலைக் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1494.

6—5. அருச்சுநன் கதை.

என்னலுமே யறிவதெலா மறிவுற்றேன் காண்பனவு மெல்லாங் கண்டே, னுன்னருளா லென்னினுநல் லுணர்வுளா வுறமீட்டு மொன்று கேட்கேன், றுன்னுலகை யாயிரமட டமைப்பதாய்க் கணணடிபோற் றோன்று கின்ற, முன்னுபுரி யட்டகத்தின் வடி வேது மொழியென்ன முநிவன் சொல்வான். 1

ஆதிமுடி வின்றியே சகஙகளின்வித் தாம்பிரம மடுதத வண்ணம்
பேதமுற மேவுதலுஞ் சீவனு நாமென்று பேதித் தெண்ண
மேதமுற நானென்று மநமுற மநமாகு மியைநத போதம
போதமுறு நிச்சயததாற் புந்தியாம் புலன்களாற் பொறிக ளாகும். 2

காயமெனு நினைவாலே காயமாங் கடநினைவாற் கடம தாகு
மேயசுபா வத்திந்த வடிவுபுரி யட்டகமா மென்பா வீரா [லோடி
தூயவறி ஞன்செய்வோன் புசிப்பவன்சான் றென்றன்முதற் றாரிசி
மேயபெயர் சீவனு மறிவுபுரி யட்டகமாய் விளம்பு மன்றே. 3

கடியபுரி யட்டகத்தின் வசத்தாலே கநவின்மேற் கநவு பற்றி
நெடியபல பொய்காணு நெறிபோல விச்சகமு நிகழு மன்றே
படியளந்தோ னருளுவதோர் நெறிகேளா யந்நெறியைப் பார்த்தன்
யடிமுடிவில் பதச்சீவந் முத்தனாய்ச் சுகசீவி யாகு மன்றே. [பற்றி

வெருவாம லருச்சுநனுட் கழிப்பதுபோ லுட்கழிப்பாய் வீர வென்னப், பெருமானே யருச்சுநனெப் போதுதிப்ப னவனுக்குப் பின்னை காநத, னருளாலெவ் வாறுபதே சிப்பதெனக் கேடடருளு மண்ண லுக்குத, திருமால்வந் தருச்சுநற்கு மேலுணாத்து நெறி வசிட்டன் செப்ப லுற்றான். 5

உகநாலு முடிவுதொறு முயிரனைத்துஞ் செற்றவினை யுன்னிக் கூற்றுத், தகவான தவஞ்செய்யு மொருகாலெட் டாணடுதச வருட மோராகான், மிகுமீரா றுணடொருகா லையாணடோர் காலோர்கான் மீண்டே ழாண்டு, தகவரும் பதினாறுண் டொருகாலிப் படிப் பலகாற் றுணிந்து நோற்கும். 6

இப்படியே யமன்றவமபூண டோருயிருங கொல்லாம லிருந்த போது
மெய்ப்புறுபல வுயிராலும் பெயர்விடமற் றறநெருஙகு மூரி ஞால
மப்படியி னலந்த விசித்திரமாம் பலபூத மநேக மான
துப்புறுமூ கஙகளாற் பூபாரந தொலைவிக்குந் தொனறு தொட்டே.

இவ்வகையே நாலுகமும் பல்லுயிரு முலகமுத லிறந்து போன
வவவகையோ ரெணணில்லை யாதித்தன் றந்தநம னந்த வண்ணங்
கைவளாபல் லுயிர்கொன்று காந்தநா ளுறுபாவங கட்ட ழிப்பா
னெவ்வமறு தவம்பூண்டு பன்னீராண் டேகாந்தத் திருந்த வெல்லை.

அதனாலே சாவில்லாப் பல்லுயிரா லறநெருங்கு மதிபா ரத்தை
யெதனாலே தீர்வமெனத் திருமாலைச் சரணுக வெய்துமப் பூமி
மதுசூத னிருவடிவா யவனியிலே யவதரிக்கும் வசுதே வற்குச்
சுதனாகும் வடிவொன்று பாண்டுவுக்குச் சுதனான சொரூப மொன்றே.

வாசுதே வப்பெயரு மருச்சுநனு மமும்படைத்து வருமப் போதில்
வீசுதார திரிதராட் டிரனமைந்தர் கிளைஞரொடும் விசயன் மேலே
யேசுபோர் செய்யவருந் தனகிளைஞா மாணத்துக் கிரங்கிப் பார்த்த
னுசுசரா சநம்வளையா னதுபொருட்டா லுபதேச மருளு மாயோன்.

விசயனெனும பெயருடறகு விண்டுவெனு ஞாநவுடல் விளம்பு
முண்மை, யிசைவுறக்கே ளநந்தமாய்த தெரிவரிதா யடிமுடிவற்
றிருக்கு முனனே, யசைவறப்பா ரருசசுநா வறிவுருவங குற்றங்க
ளின்றி நிறகுந், தசையுடலி லொருக்காலும பிறப்புறு யிறப்புறுய்ச்
சத்தாய் நின்றுய். 11

பிறப்பில்லை யிறப்பிலலை யிவனென்ன வடிவில்லைப் பினபுண் டாகா
வறப்பழைதாய் நிததமா யழிகினற சரீரததி லழியாச் சற்று [வா
முறப்புரியுந் தொழிலகளை நீ யோயாது சங்கத்தை யொருக்கிச் செய்
யிறப்பில்பிர மார்ப்பணவா சாரமுறிற பிரமமா யிமைப்பி னிற்பாய்.

ஈசனிடத தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பிதது மிகுமீசன் வடிவ மெய்திப்
பாசமுறு முயிர்க்கெலலா மீசனுயச சஙகற்பப பற்று மாயதது
நீசமனுய்ச் சாநதமநத தினனுகி முநியாயசசந் நியாசி யாகி
யேசறுயோ கியுஞாந வானுமாய் முததியினை யெயது கெனன. 13

சஙகமறுத திடல்பிரமாரப் பணமீசு ராரப்பணமே சந்நி யாசம
பஙகமறு ஞாநமே யோகமே யெனுமிவறறின் பகிர்ச்சி யாதோ
செங்கணமுகி லேயென்ற விசயனுக்கு மாலருள்வான செறிசங கற்ப
மங்குறவா தனைகெடவோா நினைவுமிலா விடமபாம வத்து வென்பர்.

ஏகமெனும் பிரமததுக் குறுமுததி யோகமே யிலங்கு ஞாந [ரோத
மியோகமுமாங கதுவெனப ருலகமுநா னும்பிரமத் துருவென்
லாகுபிர மாரப்பணமாங கருமபலம் விடலசந்நி யாச மாகுஞ்
சோகமுறு சங்கற்ப மறுததலே சஙகததைதத துடைதத தென்பா.

எண்ணமனைத் தினுமீச னொருவனே யென்றிருமை யெண்ணந்
புணணியவீ சுரார்பணமா மெனாநாடி யெனக்கன்பாய்ப்
ர, நண்ணியெனைத் தொழுதென்னைத் துதித்தாயே
ஞனெனுநின் சொரூபச் சோதி, யுண்ணிறையும் பரமஞ்சா மாகிய
மென் றிரண்டுவடி வுண்டெ னக்கே. 16

சங்காழி பயில்கரத்தை முதலான வங்கஞ்சா மாகி யந்தான்
மங்காம லடிமுடிவற் றொன்றாய வடிவுபா வடிவ மாகு
மிங்கான பிரமமெனப் பரமமென விசைப்பதெலா மிந்த ரூபஞ்
சிங்காம விதுதனை தெளிவளவு நாலுபுயத தேவை யேத்து. 17

அக்கடவுட் பூசையினு லறிவுநிறைந் ததனுலப் பதமுஞ் சேர்வை
மிக்கபரமாகியவென் னுருவமுறிற்பிறவிநோய்மீண்டுசோராப் [யாய்த்
பக்கவபி மாநம்போய் மோகம்போய்ச் சஙகம்போய்ப் பாமே மெய்
துக்கசுக தொந்தமபோ யாசைபோ யறிவுற்றோர் தொடர்வ ராங்கே.

காமமுறு சங்கற்ப மின்றியா ரம்பமெலாங் கலந்து நிற்போர்,
தாமமுறு ஞானத்தீ யாற்கருமங் களைச்சுட்ட சான்றோ ரென்பர்,
சேமமுமேல் வரும்பொருளுஞ் சிந்தையறத் தொந்தமறச் சித்தா
முண்மை, தோமறப்பெற் றெப்போதுந் தோற்றுதொழில் வழிநிற்
பாய் துளக்க மின்றி. 19

வீசியவூ ழிக்காற்று மேலிடினும் விந்தமலை வெடித்த போதுந்,
தேசிகனூற் கற்பித்த செந்நெறியை மதிமான்க டிறம்பல் செய்யார்,
மாசறு மெய்ஞ் ஞானமிலா மடமையால் வாதனைமெய் வடிவாய்
நிற்குங், காசறுமெய்ஞ் ஞானமெனும் பெருஙகடல்கோத் தாலதனுட்
கரைந்து போமே. 20

என்றருளித் திருநெடுமா லிமைப்போது மோகம்போ லிருத்த
லோடும், வென்றிமிகு விசயன்மகிழ்ந் துரைசெய்யும் வகைகேளாய்

மெய்ம்மை வீரா, கன்றுதுய ரனைததும்போ யெனதுமதி பரம்
பொருளைக் கலந்த தையா, துன்றிரவி காணவிரி கமலம்போ லெனா
விசயன் சொல்லு மனறே. 21

6—5. அருச்சுநன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1515.

6—6. (ஸ்வப்ந)சத வுருத்திரர் கதை.

மீட்டுமோர் கதைகே ளென்று வீரற்கு வசிட்டன் சொல்வா
னூட்டுளோர் சந்நி யாசி ஞானவான் சமாதி யுள்ளோ
னீட்டுறு சமாதி யாலே நிமலா னெஞ்சி னொன்றை
யீட்டுற நினையி னப்போ தெய்திநீ ரலையா மாபோல். 1

ஒருபகற் சமாதி நீங்கி யிருந்தன னுயர்சந் நியாசி
கருதிடு மவர்க்குப் பற்றிப் பாச்சரூன காணு மென்று
சுருதியுண் டுலகோர் செய்யுந் தொழிலையாம் விநோத மாக
விருதயத துன்னு வோமென் றெணணிய திவன்ற னெஞ்சம். 2

மற்றொரு புருட னுனு னசைவுமாத் திரததான் மீளப்
பற்றியும் பண்டை யோனைத் தானெனப் பாவிக் கைக்குப்
பெற்றிலன் காக தாலீ யப்படி பெற்ற வாஞ்சை
யுற்றனன் சீவ டன்பே ரொருவனென் றுணர்ந்தான் றன்னை. 3

சித்தமவே றொருவ னுன சீவட னிவவா றாகி
யுற்றவிக் கநவிற் செய்த நகரிலோர் தெருவின் மேவி
மெத்தநா ளிருந்தா னங்கே விநோதபர் நத்தை யுண்டு
மற்றதும் மநுவை யுண்ட மநுயம்போ லுறக்க முற்றான். 4

கனமுறு கனவில் வேறோர் கலைமறை யவனைக் கண்டான்
மனனிலே பற்றிப் பாச்சன மாத்திர மதனை மற்றோர்
சனபத மடைதல் போலாய்ச் சரித்தனன சினனை ளாங்கே
நிசமிகு வியாபார ரததாற் றேகநொந் துறக்க முற்றான். 5

பாதபம விதையா னுப்போற் பள்ளிகொண் மறையோன் றனபாற்
போதுறு கனவிற் றனனைப் பொருவிலவந் நியனைக் கண்டான
மேதகு முணவாற் றுஞ்சி மேவிய கனவிற் றன்பாற
பூதலத தாச னாக வவனறனைப் பொலியக் கணடான். 6

அரசனே ரிரவு துஞ்சி யடைந்தவோர கனவிற் றனனைச்
சுரமக ளாகக் கண்டான் சுரமகள் சுரதப் போரிற
பரவச மாகத் துஞ்சப் பயில்வுறு கனவிற றன்பாற
குரமட மானைக் கணடாள கூறுமான றுயினற தோர்கால். 7

துஞ்சமான பரிச யததாற சூழ்நததோர் கொடியாத் தனபாற்
செஞ்செவே கனவிற் கண்ட தணணலே திரியக் கேனு
நெஞ்சுறக் கணட கேட்ட மறப்பில நிகழ்க னாவிற
வை காணு மாதலாற் சாற்றக் கேளாய். 8

பூவுமென் றளிருங் காயும் பொலிந்தவக் கொடிதன் காட்டிற
றேவதை யான வந்தத் தேவிவாழ் வனமாயத தோன்ற
மேவுவித் தெனும வற்றி லவகுர மேனி யொப்பாயத
தாவுறு ஞேய முற்ற தனனுடை யறிவி னாலே. 9

தன்னுடை வணந்து ரத்தே சார்ந்ததாய்த தன்னுட் கண்டு
முன்னிய சுழுததி யுறற வறிவினை மூடத தனமை
துனனுற வநுப விததுச் சுருமமெனத தன்னைக் கண்ட
தன்னவண் டோடைக் கஞ்ச வலயங்கிண் டதனுள் ளான. 10

சடமதி யுயிர்க்கு முள்ளனு சார்ந்திடும் விளையாட் டோர்பான்
மடல்வந சததது ளாஙகே வண்டுறை தடத்து வந்தோர்

கடகரி குழப்பி வீசக் கஞ்சமுங் கயமுன் வண்டுந்
தொடர்பொடி யான வநதத தும்பியைத தும்பி நோக்கி. 11

அக்கரி யாகத தனனைக் கண்டது குளப்பள் ளத்திற்
கைக்கரி வீழ்ந்த தந்தக் கரியையோர் வேந்தன் பாகன்
சிக்கெனக் கொடுபோ யாங்கோர் செருவிலே சிதையச் செயதான்
பக்கவண் டிணக்கத தாறகைப் பகடுமீண் டளியாய்த் றனறே. 12

கடுததோர் களிறுன மீளக் கயதகொடவ வண்டு தூளா
யடுத்தகூ லததி லனன வறிவிறு லன்ன மான
துடுத்தநீ ருலகி லனன முலப்பிலா யோகி யெயதித
தடுததீக் கயக்கஞ் சததோர் சாரச மான தனறே. 13

அக்குரு கொருகால விண்போ யானபுரத தானைக கண்டு
மிக்கசங கானு னெனறே மெய்ம்மையாய் நினைதத லோடு
நக்கன துருவ மாகி நயந்தவா வீச னுட்டிற்
றொக்கபல் கணங்க ளோடுஞ் சுக்கமெய்ஞ் ஞாநத தோடும். 14

ஈசனு யியங்கு வான்முன் னியனறன சரிதை யெல்லா
மாசறு புந்தி யாலே மதித்தனன மறைப்பி லாத
தேசுவிஞ் ஞாந மேனிச் சிவனறனி யிருந்து செபபும்
வீசிய கநவு நூற்றின வியப்பெலாம விளஙக நோக்கி 15

சித்திர மம்ம விந்தச் சகததைமோ கஞ்செய மாயை
மிதலையா யிருந்துங் கெட்டேன மெயம்மையாங் காநல போல
விததிற மயக்க மாக விப்பெரு மாயைக் காட்டி
லொத்தபல் லிடத்திற் புக்கே யுழனறன னெல்லை யினறி. 16

என்னுள மாத்தி ரத்தி லெழுந்தகற் பனையி னுலே
சிருட்டிக் கோநான் மொழிந்தசீ வடப்பே ரானேன்
சிருட்டி தன்னிற் பெருஙகலை மறையோ னுனேன
முனனவ னுனேன் பின்பு வந்ததோர் சிருட்டி தன்னில். 17

இத்திற நூறு யோநி யெயதியீங் கீச னானேன்
மெத்திய வாண்டு கஙகள் விருததிக ளநேகஞ் செனற
வத்தனை பிறப்பும் போய்நா மறிகுவோ மறிந்து நன்றா
யொத்தவா றாக்கி யெல்லா மொருவழிப் படுத்து கிற்போம் 18

என்றுணர்ந் திசன முன்னே யிருந்தசந் நியாசி தனபாற்
செனறவன் றனையெ ழுப்பிச் சேதநத தொடுநெஞ் சோடு
மொன்றுறச் செய்த லோடு முணர்ந்தசந் நியாசி தானு
நினறதன் மயக்க மெல்லா நினைவுற நோக்கி னானே. 19

சீவட னாதி யாந்தன் வடிவததைச் சிவன்சிந் தித்துத
தாவில்சிற் ககநத் தோர்பாற் சாந்துசீ வடன்வாழ் தேசங்
கேவலந் தானுஞ் சந்நி யாசியுங கிட்டி யன்னானை
மேவுற மாநத்தி னோடு மறிவொடு மேவு வித்தான். 20

மூவரு மறிவு பெற்றோர் முதுபழக் கத்தி னாலே
மாவியப் புற்றுஞ் சற்றும் வியப்பிலாா வடிவ மொன்றே
மேவுமூ வடிவ மானோர் மிகுமுருத் திரனு மறறச்
சீவடன் றானுஞ் சந்நி யாசியுஞ் சேர்ந்து சென்று. 21

வேதியன முதலா யுள்ளோர் பிறப்பிட மெல்லா மேவித்
தீதறக் கூட்டித் தெய்வ ஞாநததாற் றேசு மிக்க
சோதிருத் திரர்க ளாகி யறிவுற்றார் சொன்ன வீசன்
போதிரென் றேவத தததம் இடங்களிற் போயி னாரே. 22

சீவடன் மறையோ னாதி யாவருஞ் சென்று தத்தம்
பாவைய ரோடும் வாழ்ந்து பாலுற வுடல்போ நாளின்
மேவுருத் திரனைச் சேர்ந்தா ரென்றலும் வீரன் கேளா
வாவிது புதுமை யென்ன வதன்றிறம் வினவ லுற்றான். 23

அங்குச்சீ வடனை யாதி யானவர் சந்நி யாசி
சங்கற்பத் துருவ மானோர் சத்திய மான தெங்ஙன்

பொங்குற்ற சங்கற் பதின் பொருளெலாம் பொய்யே யன்றே
விஙகிதை விளக்கா யென்ற விராமற்கு வசிட்டன் சொல்வான. 24

எதுவுமுண் டறிவி னுள்ளே யெப்படி யெத்தைக் கண்ட
ததனையப் படிசசித் தெய்து மனைததுமா தலினால் மெயயே
யெதுகந விற்காண் கின்ற தெதுசஙகற பத்திற் சேர்ந்த
ததுவஙகே யுண்டெப் போது மப்படி வடிவ மாகும். 25

சங்கற் பதிற கநவுதனிற சார்ந்த பொருளெப் படிசோநத
தஙகப் பொருடான் பரமத்தி னழுந்தும் பழக்க மியோகமெனுங்
துங்கத் திறததல் லதுமெயயாத் தோன்று தியோக விஞ்ஞாந
மிங்குப் பெறலாற சிவன்முதலோ ரெங்கு மெல்லாங் காண்கின்ற

மான பொருளெல்லா மேக நிட்டர்க் கெளிதெய்துந்
மாந்தெனற் றிசைநோக்கிச் செல்வார் வடக்கெப் படிசோவார்
தொட்ட சஙகற் பததருததஞ் சூழ்வா ரதுவே துன்னுவரான்
முட்டி றமது பயன்வசததோர் முன்சேர் பொருளை முன்னுரே.

முன்னு பொருளிற சங்கற்ப முட்டி விரும்பு மொய்ப்புந்தி
யனன பொழுதே கத்துவத்தி லழுந்தா மையினு லவவிரண்டு
மின்ன புந்தி நசிப்பிக்கு மினிநான் விச்சா தாருகு
நா மறையோ னுமென் றுறநோக்க. 28

இதுவே யேகத் துவமதனி லெய்து பேற்றின் றிட்டாந்த
மதுகா ரியசித் தியின்பொருட்டா மாத லாலே கப்பொருளின்
றிதநிட் டையினுற சந்யாசி சீவன் சிவனுய் சிவவடிவா
னுதவு கின்ற சங்கற்பத் துற்ற பொருட்குண் மையையமேவும். 29

தெளிசந் நியாசி சங்கற்பத் தவராஞ் சீவ டன்முதலோர்
களிகொ டத்தம் வேற்றுவகை கண்டா ரீச னுருவத்தால்

விளிவில் சங்கற் பதத்துணைமை மேவி ஞாதஞ சங்கற்பத
தெளிது சேரு நகரடைந்தா ரீசன விஞ்ஞா நத்தாலே. 30

6—6 (ஸ்வப்ந) சத வுருத்திரா கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம—1545.

6—7. வேதாள கதை.

சுழுத்தி மௌநத தினஞ்ஞகித தொடரு மநததி னெழுச்சியற
வழுதது மலக்கற பனேநீக்கி யகண்ட பதததி லிருவெனலும்
வழுதது கரண மௌநஞசொன மௌநவ காட்ட மௌநமெனச்
செழிதத மூன்றுந் தெளிநதிடமேற சுழுததி மௌநஞ் செப்பெனன

ஓவின முநிவ ரிருஉகையா மொருவன காட்டத் தவஞருகுஞ்
சீவந முததன மறறவஞரு செய்யுங் கிரியை தணிலழுதத
மேவு நினேவுற றிநதியததை மிக்க வலியால வென்றவனேக்
காவன் மனனர் புகழவீரா காட்டத தவஞ முநியென்பர். 2

சகநே ருள்ள படியுணர்நது தனைபாற் றனனே நினேத்துலகை
நிகரா கியுமுள ளமைவுற்றே னிமல முத்த ஞமிந்த
மிகுநீள சாந்த முநிவரனபான மிக்க மநததின மெய்யுருவந்
தகுநீ டுருவாம பாவனேயே சாறறு மௌநச் சொறபொருளே. 3

வாக்கு மௌநஞ சொற்றடையாம வலிந்திந திரிய மடக்குவிதத
ருக்கு கரண மௌநமதாந தனது சேட்டை யெலாமவிடுதல்
வீக்குங காட்ட மௌநமதாம விளங்கு சிதத வியாபார
நீக்க மிலலா மூஉகையாய நிகழதது மௌந மிவையாகும். 4

வனபி லியறறு மிம்மூன்று மௌநங் காட்டத தவாக்கியல்பா
முனபி னின்றிப் பிறிவினறி மொயத்த துயாற் றிருக்கின்ற.

வின்ப வறுபூ தியர்க்கெனினு மிலாதாராக் கெனினு மிதுதானே
துன்ப மொன்று மணுகாத சுழுத்தி மௌன மெனச்சொல்வர் 5

பன்மை மோகத் திவ்வுலகைப் பற்றி யுள்ள படியுணர்ந்து
தன்மை நிலையா மையமற ருனே சுழுத்தி மௌனமதாஞ்
சின்ம யனேக வறிவுருவாஞ் சிவமே யிவையா வையுமென்னுந்
தொன்மை முடிவி னிலைதானே சுழுத்தி மௌன மெனச்சொல்வர்.

நின்ற வினையுண் டல்லவுமா நிகழு மனைத்து முளதிலதா
மென்று சமமுஞ் சாந்தமுமா யிருத்தல் சுழுத்தி மௌனமதா
மொன்று சுழுத்தி மௌனந்தா னுபய விதமா மியோகியர்க்குத்
துன்று கின்ற சாங்கியமுந் தூய தான யோகமுமே. 7

தெளிவா ஞான வுணர்வாலே திகழு மேக சமாதியினு
ளவர்ஞ் சங்கை யாலிந்த வவர்சாங் கியயோ கியராகு
முளதாம பிராணன் முதல்வாயு வுபசாந் தியினூ கத்தாலே
வெளிதா முடிவி லுயர்பஃதத்தை யிமைந்தோ ரியோக யோகியரே

பண்ணப் படாத வுபசாந்த பதமே யெவர்க்கும பற்ருகு
மெண்ணத் தகுசாங் கியரெய்து மிடமே யிடமா மியோகியர்க்குங்
கண்ணத் தகுவா தனைவலைசூழ் கடிய பிராணன் மநமிரண்டு
நண்ணப் படுசெய் தொழிற்ற நசிக்கி லதுவே பரமபதம். 9

வினவி நோக்கா மையிற்சித்த மெய்போற் றோன்றும பொய்யேயாங்,
கனவிற் றனது மரணந்தான் காணு நினறு முளதாமோ
வநக வேகப் பொருட்பழக்கத் தழுத்தம பிராண னுள்ளடக்கன
மநனை யடக்க லிவைமுத்தி வசநப பொருளாஞ் சுருக்கத்தில். 10

உரமா மொருமைப் பொருட்பழக்க முயிரி னொடுக்க முளதெதாக்
தரமா மொன்று பலிக்குமெனிற் றம்பிற ருழூன் றும்பலமாம் [கந்
பரமா முயிர்நெஞ் சிலதாகிற் பயிலா தெவர்க்கும் பாவனைக
டிரமா மிவையொன் றுமலரு மணமுந் திலமுந் தைலமும்போ...

ஆதா ராதே யம்போலா மதிலொன் றிறக்கி லயலதும்போ
மோதா நின்ற விலைமாயி லுயர்ந்த வீடு முதவிடுமான்
மீதா கியதன பரிசயததால் வெளியாய் நினைவு போமளவு
மேதா கிலுமோர் தத்துவததி லிறுக வேண்டும் பாவனையே. 12

நெடுநாட் பழகுஞ் சுபாவத்தா னெஞ்சி னொருமை யொன்றுண்டா
முடனே மிகுமித திரளெல்லா மொருங்கிப் போகும் பிறப்பிறப்பி
னிடமாா கனவு போயவிழித்த விகலவே தாள மிசைததவினுத்
தடமார் புயனே கேட்டியெனத தவமாா வசிட்டன் சாற்றிடுவான்.

விந்த வநத்தோர் வேதாளம் வேறோர் நாட்டில வெம்பசியால்
வந்து புகுந்தோர் நலலோனபால வரம்பில பலியேற் றுண்மகிழு
முந்து பசித்தீ முடுகிடினு முன்வந தோக்கு நிபமின்றி
நிந்தை யின்றிக் கொலைபுரியா நெடியோர் நெறியை நீங்குவரோ.

கானின் றந்த வேதாளங கடுந்தீப் பசியா னீதியினு
லான வூகத தாற்சநததை யசந மாக்க நகரெய்தித
தான நிருப னிரவுதிரி சமயத தவனைத் தானகண்டு
வானி லிடிபோல் வேதாள மன்னற குரைதத படிகேளாய. 15

மன்னு வென்கைப் பட்டனையால் வானே றனைய வென்னுலே
யுனது ருயிரிற் றனையினியென னுணவா குதியென் றுரைத்தலுமே
நின்ற னெறியா லன்றியெனை நெருங்கிற் றலைநீ றெழுமென்னச்
சொன்னன் மன்னன் வேதாளஞ் சொனன மன்னற கெதிரசொல்
[லும். 16

நீதி யின்றி யுனையடரே னெறியே யுரைக்கே னிருபாநீ
நீதி லிரவா ளருக்கெல்லாரு சிறுமை தீர்க்குந் திறததனையா
லாத லாலென் குறைதீர்ப்பா யையப் பாடாங் குறைகேட்டு
மாத னேநின் சொற்கொடையா னன்று நிறைப்பா யெனவுரைக்கும்.

எந்த வெய்யோன் கிரணங்கட் கிநதப் பிரமாண் டங்களெலாஞ்
சிநதுஞ சிறிய வணுததிரளாயத திகழு மெநத மாருததி
லந்த மில்லாக் ககநமெனு மணுக்கள் விளங்கு மளவினறி
வநத கநாமேற் கநவுறறு மாறுத தெளிவா மொளிவடிவென். 18

அரம்பைத தண்டு ளுட்போயு மந்தத் தண்டே டாவதுபோல்
வரம்பி லுளளுள் ளேயெனினு மறமெறன் றுகா வணுவேது
நிரம்பு மணடம் விணணுயிரக ணிகழுங் கதிரொற் கிரியனைத்தும்
பரமபு பரமா ணுக்களெனப் பயினறு நீங்கா ..ணுவேது 19

அங்க மொன்று மறப்பரம வணுவா மெந்த மாகிரிக்குத்
தங்கு கற்போற் செறிநதொன்றுஞ சகஙகண் மச்சை யாமென்று
துங்க வேதா ளஞ்சொனன சொற்கு நகைததுச சுடாமௌலி
யங்க ணரசன் சொன்னவெலா மடைவே கேட்டி யிராகவனே. 20

உதிதத விந்தச் சிற்பாறு ளுலகா மிவையெல் லாம்விளங்கு
மதிதத விமல விஞ்ஞாந வடிவாம் பரம வாதிததன [ந
கதிதத வொளியா மிவவெய்யோன் கதிர்க்கிவ வுலகெல் லாமணுவா
துதிதத விந்த மார்த்தாண்டன் சுடராற் றேன்றி விளங்கிடுமால்.

கால முண்மை விசும்புண்மை கண்ணு யசையு மறிவுண்மை
சால விமல வறிவுண்மை தன்னை முதலா முணமையெலாஞ்
சீலப் பரமப் பெருங்காற்றிற் சிறுதூ ளாகித் திகழ்ந்திடுமாற்
கோல மலரின் மணமபோற்றுங கொண்ட சொரூப சுபாவத்தால்.

உலக நாமப் பெருங்கநவி லொன்றின் மேலொன் றுக்கநவு
பலபற் றியுந்தன் வடிவைவிடாப் பயில்சாந ததநால் விரிபிரம
மிலகுங கதலி யுள்ளுள்ளே யிலையே யாகு மியல்பென்ன
லாத வுள்ளுள்ளே யான போது மப்பிரமம். 23

சூக்க மாயெட் டாமையினுற் சொன்ன பரமே பரமாணு
நீக்கு மெல்லை யிலாமையினு னெடிய மேரு முதலனைததின்

ருக்கு மூல மிதுவாகுந் தடமே ருவையா திகளிதற்கு
நோக்கும் பரமா ணுவைப்போல நுடங்கி விளங்கு நோக்கிடினே.

எட்டா மையினாற் பரவணுவா மிவனே நிறைவாற் பெரியகிரி
தட்டா வவய வங்களெலாந் தரித்து மவையில் லாப்புருடன
முட்டா விஞ்ஞா நதனுருவாய முழுது பொருட்கு மிடமாகு
மெட்டா விதற்கு விஞ்ஞாந சார மச்சை யிவையனைத்தும். 25

இயல்விஞ் ஞாந மாத்திரத்தி னிடையே யுலக மிருக்குமென
வுயர்மன் னவனே தனுங்கேளா வுளத்தே தனையே யுணர்வுற்று
மயலில விசாரத் தாற்சாந்த மனவே தாளந் தனியிடம்போய்த்
துயர்கொள் பசியை மறந்தசையாத் தூய தியாநத் திருந்தனனே.

6—7. வேதாள கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1571.

6—8. பகீரதன் கதை.

அசைவி லாவுட் போதத்தா லனைத்தினு முளத்தை வாங்கி
யிசைவசெய் திச்சை யின்றி யிளைப்பறப் புந்தி யாறி
விசையிலா நெஞ்சா னெஞ்சை விண்ணென விமல மாக்கி
யசைவறு மௌனி யேகன் சாந்தமே வடிவ மாகி. 1

சமனுமா யிதயம் விண்போற் சாலவுந் தெளிந்து நிற்பாய்
நிமலமாம் புந்தி திண்மை நிறைவுற்று மூட மின்றி
யமரவந் தனபின செல்லு மரசனும் பகீர தன்போற்
குமரனே யரிய தேனுங் குறைவறப் பெறலா மென்றான்.

என்றலு மவனை நோக்கி யெம்மாந வல்ல பததா
லன்றுகங் கையைக்கொ ணர்ந்தான் பகீரத னையர் வென்று

நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப நான்மறை வசிட்டன் சொல்வா
னொன்றுணா பகீர தப்பே ரொருவனுண டுலகின வேந்தன். 3

மாநில முழுதுங காபபோன் மணியினும வண்மை மிக்கோன்
சாநவி படியொ ழுங்காற சாமபராயப் பாத லததிற
போனதன் கிளையை யெல்லாம் பூமக னுலகி லேறறித
தீநா கொழிய வைததோன் றிஙகளவெண கவிகை மன்னன். 4

அன்னவன காளை யான பருவததி லகுகி தன்னி
னின்னலகூா நடையா மித்தை நோக்கலுங தனவெண ணததி
லுன்னிய வறப மான விசாரததா லுதிதத தந்தோ
மனனிளம பக்கு வததின் மநநத்தின் மாசி றேற்றம. 5

விதியினுற் காநன் மேட்டிற் கொடியென விசாரந தோன்ற
வுதவுமே காந்த மெய்தி யொன்றெடொன் றுவவாக் கூட்டத்
ததிசய வுலகின் றன்மை யிதனைப்பாாத தகததிற றோவான்
புதிதிலை யொன்று மென்றும் போனதே புகுது மீட்டும. 6

போகிய பகலே மீளப் போகிய விரவே மீள
வேகிய கொடையே மீள வேகிய விரப்பே மீள
வாகிய வுணவே மீள வாகிய தொழிலே மீள
மோகியா மீள மீள முயலுவா ரொன்றி ஞனா. 7

சுவையற வுணஙகு மந்தக் கருமமே சூழா நிற்பர்
நவையற வெததைச் சோந்தா னண்ணுறு தில்லை யெனன
வெவையும்வந் தணுகு மதனை யியற்றலே யியல்பாகு செயகை
கவையுறு மற்ற வெல்லாக் கருமமும் விடுசெ யாகும். 8

பலபடச செயத செயவார் பாமா றறிஞர் செயயா
ருலகிய விதுவென றுள்ளம வெருவின னொருகாற் சென்று
நலனுறு திரித லப்பேர் நற்குரு சரணந் தாழ்ந்து
சல்லுறு பிறவிக் கஞ்சித் தனிததிவை கழற லுற்றான்.

பகீரத னுரைப்பா னையா பயில்சரை மரண மோக
மகிலமா மச்சஞ் செய்யு மருந்துயாக் கவதி யேது
திகழ்வுற வருள்வா யென்னத் திரிதல னுரைப்பான் மன்னு
நிகழ்வுறு நேயந் தன்னை நிறைவடி வாக நோக்கில். 10

அன்றுபோந் துன்ப மெல்லா மகப்பந்த மனைத்து மாயு
மொன்றலா வையம் போகு முறுகரு மங்கண மாயு
நன்றதா நேயந் தானு ஞானமே வடிவ மாகி
நின்றதற் சொருப மாகு நிகழ்ந்திட விதனைக் கேளாய. 11

எங்கணு முளது நித்த மெழுதலத தமிதத வில்லை
யங்கண்மெய் யறிவு சாந்த மமலமச சுதங்கு ணங்க
டங்குத லில்லை யீதொன றுளதெனச் சாற்ற லோடும
பங்கமின் முனியை நோக்கிப் பகீரத னுரைக்க லுற்றான். 12

ஒழிந்துள வுடல மாதி யொன்றையுங் காணே னாகி
யிழிந்துள தொழில்க ளெல்லாந் திரமின்றி யேக நின்றான்
மொழிந்துள வழியே யாகி முட்டற விருப்ப தெங்ஙன்
பொழிந்துள கருணை யையா புகலெனப் புகல லுற்றான். 13

திரிதல னுரைப்பான் மன்னு சிததந்தா னிதய விண்ணில
விரியுஞா னத்தா னேய நிட்டையை மேவும் பின்னா
பெரியதா மனைதது மேனிப் பெருந்தகை யாய சீவன்
பரிபவ மாய சந்மம் பயில்வுறு துலகின் மீட்டே. 14

இல்லவ ளில்ல மாதிப் பற்றற விட்டா நிட்டம்
புல்லிடிற் சமசிற் பாவம் பொருந்துத றனக்குப் பேத
மல்லவா யதன்றன் பாவ நிரந்தர மாத லென்று
மல்லலே காந்தஞ் சோதன் மானிடத் திரளை நீத்தல். 15

ஆற்றும தத்து வத்தி னகல்கிலா ஞான நிட்டை
யூற்றமா முண்மை ஞானத் துறுபொருட் காட்சி யிந்தத

தோற்றமாங் குறிகள் சேர்தன் ஞானமாய்ச் செல்வர் சொல்வர்
வேற்றுள வழிகண் முற்றும் விதநவஞ் ஞானந் தானே. 16

ஏதம தாக நானென் றெண்ணுத லிறந்த போது
காதலு முனிவுந் தீர்க்குங் களைகணாய்ப் பிறவி நோய்க்கு
மேதகு மருந்தா ஞானம் வெளிப்படு மென்று சொன்ன
சேதந முனிய ஞான திரிதலற் கரசன் செப்பும். 17

மலைமிசை மரம்போ னீணாள் வன்புற விந்த மெய்யி
னிலைபெற நானென் றெண்ண நீக்குவ தெங்ஙன னென்னத
தலைமைசேர் குரவன் சொல்வான் றன்மன வருத்தத் தாலே
தொலைவறு போகத் தெண்ணந் துவக்கறத் துடைதது நீக்கி. 18

விரிவுறு முண்மை மேவில் வினையகங் கார மாறும்
புரிவற விவற்றை யெல்லாம் புந்தியாற் றீர நீக்கித்
துரிசலை வின்றி நினரு யென்னிறு னென்னுந் தோற்றந்
தெரிகிலா ததுவே நீயாந் தெளிந்ததற் பரமு மஃதே. 19

அனைத்துள விசேட நீங்கி யச்சமற் றேட னைக்குட்
டினைத்துணை பற்றற் றின்மை சிக்கெனச் சோநது செல்வம்
வினைப்பகைக் கீந்து நானென் பதுவிட்டு மேனிச் செய்கை
தனைததுறந் தவர்பா லையந் தனையிரந் தெனையும் விட்டு. 20

நிற்பர மாயிவ வாறு நிற்கின்மே லுக்கு மேலாந்
தற்பர நீயே யாதி யென்றவன் சாற்றக் கேட்டு
வெற்படா தோளா னெஞ்சிற் செய்வதாந் தன்மை மேவிப்
பற்பல தன்செய் கைக்கே பகீரத னிற்ப தானான். 21

சிறிதுநாட் கழிந்த பின்னர் சிறந்ததோர் வேள்வி செய்து
நெறிவளர் செல்வ முறறு நீசமு முயாவு நாடா
வறியரா மறையோர் தெயவங் கிளைமுதல் வந்தோர்க் கீந்து
பிறிவறு துகிலொன் றன்றிப் பிறிதிலன் மூன்று நாளில். 22

யாவரு மிரங்க யாது மின்மையாந் தனது நாட்டை
மேவரும் பகைவற் கீந்து வேறறு துகிலொன் றுடுத்தோன்
றூவரு முனியாய் ஞான முனிக்குணஞ் சார்ந்து தன்ன
தோவறு நாடு நீங்கி யொருவனு யுலாவ லுற்றான். 23

முகத்தினு பெயராற் கண்டோ ரறிகிலா மூதூ ராதோறு
நகத்துயா வநங்க டோறு நண்ணினன் றீர ஞகி
யகத்திலே டணைக ளெல்லா மவிழ்ந்ததன்ன சிறிது நாளி
லிகத்துயா சாந்தி யாற்றன னிடத்தினைப் பாறி ஞனே. 24

படிமுழு தாழ்வா ஞேர்காற பகைவற்குத் தானமுன் னீந்த
கடிநகா புககா னெல்லாக் கரணமும வெனறேன் சென்று
மடியிலா வமைச்சா மற்றோ மனையெலா மைய மேற்றான்
முடியுடை யிவனை நோக்கி யிரங்கினா முன்பு கண்டோர். 25

அதிகபூ சனைகள் பண்ணி யாசுசெய் தருளு கென்றே
பதிபெறு பகைவன றானும் பகரவும பவியே யனறி
யெதிரொரு திரண மேனு மிச்சையற் றிருநது சினனுட்
புதிதென் றெவருமெ வமைப் போயினன் புறததுத் தானே. 26

சாந்தியே வடிவாயப புநதி தளாவினறி யின்ப மெயதிக்
கீர்ந்திசேர் தனவெசா ரூபக் கணணியிலை விநோத மேவிப்
போந்திசை யதனில் வநத குருவினைப் புகழ்ந்து சேர்ந்து
தாந்திரி வுற்று ரனஞா சைலததில் வநததி னுட்டில். 27

குருவுமா ஞக்கன றுனுங குறைவறு சமதைதை மேவி
யிருவரு நிலைமை யொபபோா விநோததா லாக்கை தாஙகிக்
கருவுட விருந்தென போயென் காம்தத படியு லாவி
யொருமையி லுள்ள வாற்று லுறைகென வுறைக்க வுன்னி. 28

துன்புறு வாநந் தத்த சுகத்தினு மத்தி மதது
மின்புறுர் தஙகண் மாத ரிஸ்யநிதி யிருநாற் செல்வ

முன்புற விரும்பிச் சித்தா தந்தவை மோக மின்றி
மென்புலொத தொழிந்தா வேரோர் மேதகு நாட்டிற் சென்றார். 29

மைந்தனில் லாத வந்த மாநகர் மன்ன னாவி
நந்தலு மமைச்ச ரெல்லா நலஙகொண்மன் னவனே ரென்று
சிந்தனை செய்யுங் காலைச் சிறுபலி முநிவ னனை
சுந்தர மன்னை நோக்கிச் சுடர்முடி வேந்த னுக்க. 30

பகீரத னரச னாகிப் பலபெருஞ் சேனை சூழ
மகிதலம் புரத்தல் கேட்டு வந்தனர் பணடை நாட்டோா
விகிதமாய் நீமுன் வைத்த வெமமுடை வேந்தன் வீந்தா
னகிலருங் களைகண் காணே மரசனீ யாதல் வேண்டும். 31

விருப்பறத தானே வந்த வெறுக்கையை வெறுக்கை நன்றன்
றொருப்படல் வேண்டு மென்றே யுள்ளன்பால் வேண்டக் கண்டு
திருப்பொலி மாாபன் சென்று திண்புவி சேர வாண்டா
னிருப்புழி மௌநஞ் சாந்தி சமமெயதி யிராக மின்றி. 32

மச்சர மின்றி வந்த தொழிலொன்றின வழியி னின்று
மெச்சிய வியப்பி லாதோன மிருந்தபல் லாணடு நோற்றுத்
துச்சமி றவததாற் கஙகை கொணர்ந்துதொல் பிதாக்க ளுயய
விச்சக மிசையே கீர்த்தி யீறற நிறுததி னனே. 33

6—8. பகிரதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1604.

6—9. சிகித் துவசன் கதை.

வகிர்த்துரிமிா மநமெனனு மாப்பறவை தனைமுன்ன மாற்றி யோட்டிச், சிகிததுவசன் றனைப்போலச சாந்தனை புன்னிடத்தே

செறிவா யென்னச், சுகித்துணர்வி னின்றுளவச் சிகித்துவச னுரை
யா சொல்வா யெல்லாஞ், சகித்துணர்வு மேன்மேலு நிறைவதா
கென் றவன்கேட்பத் தவனுஞ் சொல்வான. 1

துவாபரமா முகத்துமுத லுண்டானே னேழுமநுத் துஞ்ச
மெல்லைத, திவாகரனோ மாளவதே சததிறைவன சிகித்துவசன
செங்கோல் வேந்த, னவாமுதறீக் குணமில்லோ னுதாரமுத னற்கு
ணங்க ளனைத்து முள்ளோன், விவாதமறு மோகத்தோன் சமதய
மாங் குணநிறைந்தோன் மிகவு நல்லோன். 2

சூடாலை யெனுங்கந்நி சுராட்டிரமன் னவனளித்த தோகை
போல்வாள், வீடாத நற்குணத்தாற் றனையொப்பா ளவளையவன்
விவாகஞ் செய்தான், வாடாத நினைவொன்றிப் பிறிவின்றிச் செய
தொழில்கண் மாறுபாடற், றீடான பலகலைக்கும் வல்லவரா யிருவரு
மொத் தினிது வாழ்ந்தார். 3

ஈருடலுக் கோருயிர்போ லிருவருஞ்சேர்ந் திளமைநல மினிது
துய்த்தார், சீருடைய வருடங்க ளிவ்வகையே யெல்லையறச் செல்ல
லோடு, மோருறுதி யிலாவிளமை யுடைந்தகுட நீர்போல வொழுகிப்
போக, நீருறுசெந் தாமரைமேற் பனியிடிபோற் சரைவந்து நேர்ந்த
தன்றே. 4

கரதலத்து நீரதுபோ னித்தலும்வா ணாண்மெல்லக் கழன்று
செல்லத், திரண்மழைநாட் சுரைக்கொடிபோற் றீராமா லொன்
றுமே தீர்க்க மாக, விரவுசாற் காலத்தி லாற்றுநீர் போலழகு
விரைவி லோடப், புரமுறுநற் சுகங்களெல்லாஞ் சிலைவிடுத்த சரங்
களைப்போற் போயிற் றன்றே. 5

கதலியுறு கருப்போல நிராசையைத்தந் ததுபயன்றீர் காரி
யந்தா, னிதமுறவாங் கவர்நினைவா ரெதனையடைந் துள்ளமீண்
டெங்கும் வீழா, ததுமிகநன் றவ்வகையா னதுகிடையா திம்

மோகத் தழுந்து வார்க்குத், திதமுறவத் தியாத்துமதத துவனாலே பிறவிநோய தீர்ப்ப தன்றே. 6

ஆற்றுமதத் துவஞான மொன்றாலு மலதுபிறப் பறுதென் றெணணி, யூற்றமுறு தற்பரா யதின்மநமா யதிற்சேர்ந்த வுயிராய் கித்தனு, சாற்றுமதி னிட்டையரா யதற்கடுத்தோர் சார்வாய்ச் சான ரோர்கள் பூசைக், கேற்றசெய லாற்சிறிது மிடைவிடாப் பரிசயமா யிரண்டு பேரும். 7

தம்மிற்றா முணாந்துளரா யதற்கடுத்த வாசாரந் தரித்து நீனுள், விம்முற்ற மகிழ்ச்சியராய் விளஙகினா பின்பந்த விவேக மங்கை, யம்மைக்கா நல்லபத வொழுஙகிறை பேரறிஞ ரருளிச் செய்த, செம்மைச்சாத திரப்பொருளக டரிக்கலா மளவறிந்து திருந்தக் கேட்டு. 8

என்றாறு வியாபாரம் வியாபார மில்லாமை யிரண்டு மின்றி, வெள்ளிதாய விளஙகியசுற் புந்தியாற் சூடாலை விசாரிக் கின்று, டெள்ளியே தன்னைமுத லுக்கிநா னென்றெத்தைச் செப்பு கின்றோ, முள்ளறு விம்மோக மாருடைய தெவவாறெங் குதிதத தெத்தால். 9

முதலான வுடல்சடமா மூகமா நானென்று மொழிய லாகா
விதமான கருமஞா னேந்தியஙகள் சடமாகி வெவவே றாகு
மதனுை னன்றாகுந் தடியினு லோடுகளை யசைக்கு மாபோற்
றிதமாகா மநத்தாலே யிவையீரைந் துஞ்சேட்டை செய்யு மன்றே.

செறிதருசங கற்பமெனுஞ் சத்தியுள தாய்ச்சடமாஞ் சித்தந் தானு, மெறிகவனுற் கறபோலப் புந்தியினிச் சயத்தாலே யியக்க மெய்து, மறிவுறுபுந் தியுஞ்சடமா மறுதியிட லேவடிவா யகங்கா ரததா, னெறியுறுசெய் கையையுறுமாற் பள்ளததா லோடுநதி நீர்க ளேபோல்ः 11

நீதகங்கா ரஞ்சடமாய்ப் பயனிலியா யகசமாய்ச் சீவ ஞேயு சாதமுறு மிதுசிறுவர் மயக்கத்திற் பேய்தோன்றுந் தன்மை போலா, மோதியசீ வனுந்தொழிலே வடிவாய்க்காற் றுருவாகி யிதய முற்று, மேதகைய சுகுமார மாயுள்ளே மற்றொன்றுன் மேவி வாழும். 12

ஆற்றுமதத் துவவறிவென் றறிந்தேனீ தறிபொருளா லழுக்கு மேவா, தேற்றுமெனை துருவமாயச் சீரணமாஞ் சித்துருவாற் சீவன் வாழுந், தோற்றுபொருள் களின்மயங்குஞ் சிததுருவாற் சீவன்வாழ் தொடர்ச்சி கூறிற், காற்றதனுன் மணம்போலும் பள்ளததா னீர்போலுங் கருதுங காலே. 13

பொயயாகிச் சடமான வறிபொருளின் புணர்ச்சியாற் போத ரூப
மையான சடமாகிப் பெருநீருட் கனல்போற்றன் வடிவை விட்டு
மெய்யான சித்துருவ மிப்படியே யறிபொருளை மேவ லாலே
யையோபொய் யாய்ச்சடமா மறிவினு லறிவிக்க வறிந்த தன்றே. 14

இந்தவறி வெத்தாற்கா ணப்பட்ட தென்னில்வே றேது மில்லை
யந்தமில்கா லத்தாலே யறியவேண் டியதறிந்தே னம்ம வம்மா
மூந்துவறி வின்பரப்பை முடிவாக மநங்கரண முதல வெல்லாஞ்
சிந்தனைசெய் யாமையா லுதித்தனவாஞ் சிந்திததாற் சேரப் பொய்
[யே. 15

எல்லையிற்பே ரறிவேயிங் குளதிதனைப் பேருண்மை யென் றுஞ் சொல்வா, ரல்லலுறுங் களங்கமறச் சமமாகி யகங்காமில் வடிவ மாகித், தொல்லையொளி யொருக்காலே துலங்குவதாய் நித்தபரி சுத்த மாகி, மல்லலுயர் பிரமமெனப் பரமமெனப் பெயர் பெற்று வழங்கு மன்றே. 16

இவவாறு திநந்தோறுந் தன்சொருபத் தேகளிக்கு மிதய நோக்காற், றவவாத பகுதிநிலை யாயாசை போய்ச்சங்கஞ் சற்று

மின்றி, யொவ்வாத தொந்தனைப்போய்த் தொழிலின்றிப் பற்றுவீ டொன்று மின்றிக், கவ்வாத வியற்றொழில்செய் துயாபரமப் பெரும்பேற்றுற கருதது முறறி. 17

உள்ளூறுபூ ரணமெய்தி யுவமைகட்கப் பாலாகி யொருவ ராலுங், தெள்ளியன விடவொண்ணு நிலையாந்தன் விவேகததின் செறிப முக்க, வெள்ளமுறத் தன்சொருபம் வெளியாய்மென் மலர்க்கொடிபோல் விளக்க முற்று, ளொள்ளரிய வடிநவமாம் பேரெழில்கூ ரிவள்பொலிவை யினிது நோக்கி. 18

கண்டறியா வழகிதென மிகவியந்து சிகித்துவசன் கழற லுற்றுன், பணடையிள நலமீண்டு படைத்தனைபோ லலங்காரம் பலபெற் றுயபோ, லண்டாமு துண்டனைபோ லாக்குமுற ..ரிய பத மடைவுர ருய்போன், மண்டுகின்ற வாநந்த நிறைந்தனைபோற் பொலிகின்றுய் மாசி லாளே. 19

போகத்துக் கிரங்காது சாந்தமா யூற்றமாய்ப் பொலிவுண் டாகி யேகததிற் சமமாய்க்கெம் பீரமா யுனதுமந திருப்ப தென்னே தேகத்திற் பெறுமழகுஞ் சித்தத்திற் போழகுஞ் சேர்ந்த தெநங ணீகர்ப்பா லுரையென்னக் காதலற்குச் சூடாலை நிகழ்த்த லுற்றுள்.

கிஞ்சிலுமின் றிக்கிஞ்சில் வடிவான விதுவிட்டுக் கிஞ்சி லன்றி, விஞ்சுமொரு வடிவுற்றே னதனுலே சீருடைத்தாய் விளஙகா நின்றேன், கிஞ்சிலே கிஞ்சிலெனச் சுபாவநிலை யாயுதயங் கெடுதி யின்றுய், விஞ்சுவதே ததையறிந்தே னதனுலே சீருடைத் தாய் விளங்கா நின்றேன். 21

அருந்தாமற் றுரிதாம் போகஙக ளருந்தினபோ லமைந்தின் புற்று, வருந்தாமல் விருப்புவெறுப் பிலவதனுற் சீருடைத்தாய் வாழா நின்றேன், பெருங்கோபம் பற்றிரணடுஞ் சிறுதொழிற்பார்

கியாறிவாம் பெரிய பெண்கண், மருங்கேசாத் திரநோக்கிற் களிக்கின்றே னதனாற்சீர் வாழ்வு பெறறேன். 22

கிஞ்சின்மாத் திரமுருவி லாதவுல குக்கெல்லாங் கிளர்தேவாகி, யெஞ்சலில னென்றென்பா லின்புறவ னதனாற்சீ ரெழில்பெற் றேனான், புஞ்சமுறு மிவையெல்லாம் விட்டனன்வேறேபொய்யு மெயயு மாகி, விஞ்சுமது முற்றுமடைந் தேனதனாற்சீருடைத்தாய் விளங்கா நின்றேன. 23

கண்ணாற்பல் காணத்தாற் கருததாலிங் கெதுகாணகே னதுதான் கிஞ்சி, னணாம லதற்பிறிதாயக் கிஞ்சிலா தொனறுள்ளே நன்றாய்க் காணகேன், பணானை சீரிதெனச் சூடாலை சொன்ன வறறைப் பற்றிப் பாரா, னெண்ணும னலைகத்தவளைச சிகிதுவசன் வேறொன்றை யியமப லுற்றான். 24

வஞ்சியிடை யாயிசையா ததுசொன்னாய் சிறியார்போன் மருளா நின்றாய், விஞ்சுதரா திபாவாழ்வின் மிளிர்கின்றா யுன்னிலே மிளிரா நினறாய், கிஞ்சிலைவிட் டுக்கிஞ்சி லாதடைந்தோர் முன்னிலையைக் கிட்டா ரென்னிற், பஞ்சிலடி யாயவர்தா முன்னிலையாய் விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 25

அருந்தலுறாப் போகத்தா லகமகிழ்ந்தே னென்றதனை யகற்றுகிற்பார், பொருந்துமிடி யினர்போனிர்ப் பாக்கியரா மவரெங்ஙன் பொலிவார் சொல்வாய், திருந்துறக்காண் பவைகாணேம் வேறே காண் குதுமென்று செப்புகிற்பா, ரிருந்துரைக்கு மிவவுரையை விடாமலவர் விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 26

ஆதலாற் பேதையா ய, 'யா யலைபவளா யநேகஞ் சொல்லாற், போதநீ கள் யெனவெடிக்க நகைத்தயலே போனான் மன்னன், மாதரா ளதற்கிரங்கித தன்னறிவி லிளைப்பாறி,

மகிழா ஞகிப், பேதமா யென்னுரையை மன்னனறிந் திலனென்று பேசுற் ருனே. 27

பின்னருமன் னனுந்தானுந் தலைநாடபோற் பேதமறப் பெரு நாள் வாழ்ந்தார், துன்னுமமை வாயாசை யொன்றுமிலா திருந துஞரு டாலே தானே, புன்னியுய ராகாசந தனினடகக வியற்றுது மென் றுறுபோ கஙக, னின்னலற வனைதனையும்விட டேகாநதச சுகாசநத்தி லிருக்கை யெயதி. 28

பெரியபிரா ணனைநேரே மேனேுக்கப் பழகினுள் பெருநா ளென்னக், கரியமுகில் கேட்டருளி மிகவருந்தி நெடுஙகாலங் கையாண டக்கா, லரியவிசும் பினினடத்தன் முதலான சித்தி யெலா மளிக்கத் தக்க, வுரியவழி யெதுசொல்வா யெனக்கேட்ப வசிட்டமுனி யுரைப்ப தானுன். 29

சீமானுஞ் சிகித்துவசன் கதைக்கிடையே வினவுதலாற் செப்பு கின்றேன், கோமானே பிராணுதி பவநதின் பரிசயத்தின் கொள்கை யாகிச், சாமாறில் லாப்பயன்செய் நெறிகேட்பாய வாதனைகள் சற்று மின்றிப், போமாறு செய்துளத்தி விதற்கடுதத வாதனையே பொருந்தி நின்று. 30

குதமுதலாந் துவாரத்தின் சிறுமையாற் ருநமுதற் குறிக்குஞ செய்கை, விதவொழுஙகாற் போசநத்தாற் சுகாதநத்தாற் சுத்தத் தான் மிக்க நன்னு, லுதவுபொருட் பாவனையா லதனுசா ரதினு லுயர்நதோா சார்வா, லதனையொழிந் தனவெல்லாம விடுத்தலா லடுததபிரா ணுயா மத்தால. 31

கோவலோ பாதியும்போ கமும்விடுத்த லாற்சிலர்க்குக் குறித்த நாளி லோவிலாப் பற்றுவீ டொழிந்தநாட் கைவசமா யுயிர்க டாமே தேவருந் பிகளாத லாற்றங்கள் குணம்றிந்து சேர்ந்து னோருக் கேவலாட் பேர்லுலகக் யாளவிக்கும் வீடளிக்கு மெல்லா நல்கும்.32

ஆந்திரவேட் டனிகையெனரோர் தனிநாடி நாடிகளு றணுகி நம், வாயந்தவிசை வீணையுடல் வட்டம்போ னீர்ச்சுழிபோல் வட்ட மேயா, யேய்ந்துளதா நங்களெலா மெய்தலுறு மயனிடத்து மெறும்பின பாலும், போநதுளபல் லுயிரிடத்து முடரோறுந் தோன்றியே பொருந்தி நிறகும். 33

சிதவருத ததநிறைற் றயில்பாம்பி னுடல்போற்சிக் கெனவ ளைந்தெப், போதுமசை வுறுஙகாற்ற னிலைநிற்கும் கதலியின்மென் பூப்போ லுள்ளூ, மேதகுமெல் லியதாகு மதனூடே யொருசத்தி விசுத்த மாகி, யேதமறு பரமமாயச் சத்திகட்கெல் லாம்வெற்றி யெய்த நல்கும். 34

முனிவுறுபெண் பாம்புபோன மூச்செறியு மெப்போது முகமே லாகு, மநிசமசை வுக்கேது வாமிதய கோசத்தை யடைநத நாடி, யெனையவுமிங கிதனிடையே கட்டுண்ணுங குண்டலிநி யிதனபே ராகுங, தினைதலுற வசைகின்ற பரிசவறி வின்கலையாற் சுதத மாகும. 35

சிந்தனையாற் கலையாகுஞ் சேதநத்தாற சித்தாகுஞ் சீவ நத்தாற்
சந்தமுறு சீவனு மநநததான் மநமாகுஞ் சஙகற் பத்தா
லந்தமில்சங கற்பமாம போதததாற் புந்தியா மகஙகா ரத்தால்
வந்தவகங காரமா மினையபுரி யட்டகப்போ மருவுந் தானே. 36

குண்டலிநி யெனுஞ்சீவ சத்திமிக நல்லதாய்க் கூடி நிற்கு
மண்டுபிரா ணைபாந வடிவமா தலிற்கீழ்மேல் வந்து போகு [மீளுந்
மிணடறமேற் போகிலுமெல் லாமாயப்போ மீளினுமெல் லாமாய்
தண்டலிலாப் புமானெகிச் சாமேவும் பிராணனுமச் சத்தி தானே.

தன்னிடத்தே யெப்படியும் போக்குவரத் தொழித்திந்தச் சத்தி நிற்கின், மனனுயிர்க்கு நோய்வாரா துள்ளூறவே மாருதத்தை முறுத்த லாலே, யென்னுமே யாதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்று

தலு மிறதத ருனு, நினனருளா லுரையென்ன விராகவன்கேட்டலும்வசிட்ட னிகழ்தத லுறருன். 38

அஙகததின வருத்தத்தை நோயென்பர் வாதனையை யாதியென்பா, பஙகறற வஞ்ஞாந மூலததே யிருந்துணர்விற பாரிப்போகும், பொஙகுறற ஞாநமிலா மையிறபொறிக டமையடக்கப் போகா வாறருற, றஙகுற்ற விதயத்திற சிறுமையற மாலகோபந் தழைத்த லாலே. 39

இதுபெற்ரு மீதில்லை யென்னுமவ தாநததா லிறுகு மோக மதுமெதத வுண்டாக மழைநாளிற செறிபனிபோ லாதி துன்னு முதிரிசகை வெளியாகி மூாக்கபா வனைசால முறறும் போதில் விதியுறற தொழிலனறித தீததொழில்கள் செய்தலினுல வியாதி [யுண்டாம். 40

பொல்லாத வுணவினுற் பொல்லாத தேசத்திற போகை தன்னுற, பொல்லாத காலவிவ காரத்தாற் செய்தொழில்கள் புரி பொல் லாப்பாற, பொல்லாத கயவருறு கூட்டததாற் பொல்லாத பொருளெண் ணத்தாற, பொல்லாத விசகையாற் பொல்லாத வெண்ணிக்கை பொருந்த றன்றுல. 41

நாடிகளின் வெளிகளுக்கள் சிறுகுதலாற் பெருகுதலா னற்பிராண, ஞேடிமிகச சிதறலுமே யுடருனுஞ சிதறுதலை யுறமுற்றக்காற, கேடிதென முன்னுரைத்த குற்றஙகள் காரணமாய்க் கிளர்நோ யுண்டா, நீடியகோ டையுமழையு நதிக்குறைவு நிறைவு களை நேரு மாபோல். 42

தொல்லையதா கினுமிஙகுள் ளனவெனினுஞ் சுபமெனினு மசுப மேனு, மெல்லையற மிகுந்ததே ததுதன்பா லப்படியே யிழுத்துக் கொள்ளும், புல்லுறவிவ் வகையார்கி யாதிவியா திகளைந்து

பூதத் துண்டாஞ், சொல்லியவிவ் வாதிகடா மிருவகையா யிறக்கு நெறி சொல்லக் கேட்பாய். 43

மேவியசா மாநியமுஞ் சாரமுமென் றிருவகையா மாதி யென பர், தாவுறுசா மாநியந்தா னுடற்பிணியாஞ் சாரந்தான சநந மாகும், கேவலமிவ் வுடற்பிணிதான் றனக்கடுத்த பொருட் பேற்றாற் கெட்டுப் போகும், பாவனையா மாதிகளில வாதாகிற் றோன்றுபிணி பறந்து போமே. 44

சாரமெனும் பிறவிநோய் தத்துவஞா நந்தன்றிச் சற்றும போகா, நீரவிது கயிறென்னும போதந்தா லன்றியராச் சிதைவ துண்டோ, பாரமுறு மாதியிற்றோன் றுடபிணிமந் திரமருந்து பல நூல் கற்ற, கூரறிவின் மருத்துவரா னிவ்வகையாற போமிது நாங் கூற வேண்டா. 45

யாதியினின் றெவ்வகையுண் டாம்பிணிமற் றவையான் மாளுங், குனறனையா யுரையென்ன விராமனகேட் டலும்வசிட்டன கூறுகிறபா, னின்றமநங் கலங்குதலு முடல கலங்கு முடல்கலங்கி னோவந் துற்ற, தொன்றுமறி யாமனோர் வழி விலங்கித் தீவழியி லோடா நிற்கும். 46

பிறையம்பு படுமான்போன் முறிந்தோடுங் கலக்கத்தாற் பிராண வாயு நிறைகின்ற சமமின்றிப் பரந்தோடு நாடிகளு நிலையி னிலலா வறைகின்ற குசீரணமா யசீரணமா யதிசீரண மாகி யந்த முறைகின்ற வுடலுக்குக் கூற்றமா நாடியுயி ருலைவி னாலே. 47

உடலுள்ளே விரோதத்தா லுறைகின்ற வந்நம்வேற் றுருவ மாகி விடலுறு நோயாகு மிவ்வகையா லாதியினால் வியாதி யுண்டாந் தொடர்வுறு வாதிநசித் திடுமாகில் வியாதிகளுந் துஞ்சிப் போகுங் கடவதா மந்திரத்தால் வியாதிகணீங் கிடுநெறியைக் கழறக் கேட் [பாய். 48

எப்படியே கடுக்காய்கள் விரேசநத்தைப் பண்ணு
மியல்பி னாலே, யப்படியே பாவனையால் யாலவவா திகள்காரி
யங்க ளாக்கு, மெய்ப்படிபுண ணியமாகிச சுத்தமாங் கிரியையான்
மேலோர சார்வாற், றப்பின்மநங் தெளிவெயதும் புடம்வைத்த லா
னன்றூந் தமநி யம்போல். 49

சுத்தமுற மநங்தெளியி லுடலிலே யாநந்தந் தோன்று நிற்கு
மெதநுமதி யுதிதநக்கா லுலகமெலா நன்றாக விளங்கி டாதோ
சத்துவமா மநங்தெளியிற பிராணவா யுவுமொழுங்கிற் சரித்து லாவு
முயதநுளவந நமுநெறியிற் சீராணிக்கு மதனாலே யொன்றுநதோன்
[று. 50

ஆதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்றியொடுங் கிடுநெறிக ளறைந்
தோ மன்றே, யோகியருண் டலிநிதன தொழுங்கான்முன
னுரைப்புறற யோகங் கேளாய், நீதில்புரி யடடகமென் றொரு
பெயாகொள் சீவனுக்குத திகழ்பி ராண, வாதமெனும் பெயர்பெற்ற
குண்டலிநி மணதநுக்கு மலர்போ னிற்கும். 51

புகல்வுறுகுண் டலிநிதனைப் பூரகத்தின் பரிசயத்தாற் பூர்ண
மாக்கித், திகழ்வுறநின் றலன்று வடமேரு நிகரான திண்மை
யுண்டா, மிகவுடலந் தடிப்பெய்தும் பூரகத்தாற் பிராணனிறை
வுறற மெய்யைப், பகாறிவு மேனோக்கி லொருக்காலே விண்செலலப்
படா விக்கும். 52

பாம்புபோல் விரைநது தடி போனிமிர்ந்து குண்டலிநி படர்ந்து
மேற்போந், தாம்புபோ லுடல்பிணிதத நாம்பெல்லாந் தான்
கவர்ந்து சரீர மெல்லாந, தேம்புறு வகைமேலே யெழுப்புவிக்குங்
காற்றினுற செறிந்த லைபநாலா, றாம்புசூழ் நீரிடையே யழுத்துகினு
மேறகிளப்புந் தொடர்ச்சி போல. 53

இத்திறனே மிகப்பழகு மியோகத்தா லியோகிகடா மெழுந்து
கொதநிகல ரிதிரன்சேர் மிடிபோல வுலாவுவர்குண்

டலினி யென்னுஞ், சத்தியது பிரமநா டியிலோடிக் கபாலத்தின் றணிப்பு றம்போ, யுய்த்துளமே லேவிரலோர் பன்னிரண்டி னெல்லை யினி லுறுவ தாகி. 54

நாடிகளெல் லாந்தகையு மிரேசகத்தா லொருமுகூர்த்த நண்ணி நிற்கி, னீடியவின் சரிப்பவரைக் காணலாம் விஞ்ஞாந நேர்மை யாலே, யூடுறநா ரததோடும் புந்திவிழி யால்விண்ணி லூன்றத் தோன்றும், பீடுறுநற பொருளுதவுஞ் சித்தர்கணங் கநாவிலே பிறங்கு மாபோல். 55

பன்னிரண்டங் குலத்தின்முகத தினைபுறம்போ யிரேசகத்தின் பழக்கத் தாலே, மன்னுயிர்தா னெடிதுநிலை நிற்குமேல் வேற் றுடலை மருவு மென்னச், சொன்னமுநி வனையள்ளல ருக்கவழி செல்கைக்குந் தூல மாய்விண், டன்னைநிறை கைக்குமணுந் துவந் தூலத துவமுடற்குத் தருமா றெங்ஙன. 56

அருள்வாயென் றலுமுநிவ னுரைசெய்வா னேகமா யறிவொன் றேயா, யொருவாத சமமாகிச் சாந்தமாய்ச் சுத்தமா யொருபற றில்லாப், பொருளாய்நுண் மையினமிகவு நுண்மையாய்ப் புவியன் றாயப் புவிசே ராதாய், மருவாநின் றுளதது தான் சங்கற்ப முறத் தனைததான் வகையாய்ச் செயயும. 57

பலவுஞ்சூழ் வுறச்சீவ னும்பொய்யே சங்கற்பம் பயின்ம யக்காற், கலங்குஞ்சீ வனசடமா யிவ்வுடல்கா ணும்பாலர் காணும் பேய்போற், குலவுமபல் லுயிர்களுமிவ் வகையேயெப் படியெத்தைக் குறிக்கின றூர்க, ளுலகின்க ணப்படியே யதைக்காண்பார் நினை வின்க ணூற்றத் தாலே. 58

ஊற்றமுறு பாவனையின பரிசயத்தான் மூடர்களு மொன்றை யொன்றூன், மாற்றிவிட மமுதாக்கி யமுதத்தை நஞ்சாக்கி யருவா நிற்ப, ரேற்றமுறுஞ் சத்தியர் வனையாலே யித்தேகங்

தேக மான, தோற்றியவித் தேகமீண் டசதத்தியபா வனையால்விண் சொரூப மாயப்போம். 59

அணிமாதி குணப்பேறறின் பாவனையு கங்களுமிவ் வடைவே யாகுந, துணிவாலே யோகததின் சித்தியறி வாக்கிதுதான் சுலப மாகுங், குணியான வணிமாதி குணச்செல்வ மிகப்பழகுங் குறிப் பாற் பெறறு மணியாழி யுலகெல்லாங் கணத்தில்வினை யாடினுண் மறுவி லாதாள். 60

நாயகனை யிமைப்போது நீங்காதா ணலலமுதா ளூரங் தன்னை யாயவனுக் கநேகவுபா யத்திரு லறிவித்து மனைய மன்னன் றாயறிவி விளைப்பாறப் பெற்றிலனமா யோகினியாஞ் சூடா லைக்கு மேயகுணங் களுமறிந்தா னிலலைப்பா லகாவிஞைச மேவா தாப்போ [ல். 61

தன்னறிவி விளைப்பாற விலாமையினு லவனுக்குத் தனது யோக, நனனிதியை யுரைத்திலளாற் சூத்திராக்கு யாகநெறி நவில்வா ருணடோ, வென்னலுமே மகத்தான சித்தயோ கினிவ ருந்தி யியம்ப வேயு, மன்னசிகித் துவசனறி வுறுமிலனேற பிற ரெங்ங னறிவா ரையா. 62

ஒல்லும்வகை யுரையெனன விராகவன்கேட் டலும்வசிட்ட னுதத ரிப்பா, னல்லவுப தேசந்தா னமபிக்கை மாத்திரத்தை நனறுயச் செய்த, லெலலையிலா வறிவுக்குச் சுததமா மகனறிவே யேது வென்று, சொல்லுதலு மீணடந்த முநிதனக்கு ரகுநாதன் சொல்லு கிற்பான். 63

மகனறிவே யேதுவெனிற குருவசந மேதுவாய் உ தெங்ஙன், மிருமறிவுக் கெனக்கேட்ப வசிட்டனதற குரைசெய் வான் விந்த வெற்பி, னகல்வநத்தி லொருவேடன் பெருங்குடிமபி யவனொருநா ளடவி தன்னிற், புகுநெறியிற் பலகறையொன றினைக் கெடுத்துத் தேடினுன் புலம்ப லோடும். 64

மூன்றுநா டேடியபின் முழுமதிநேர் மணியொன்று முன்னே கண்டா, னேன்றுபல கறைதேட வேழுலகும் பெறுமணியை யெதிர்ந்தான வேடன, ஞானறவுப தேசததாற் கல்வியான் ஞாந முறு மதுவே போல, ஆனறுறவொன் றைக்கருத வொன்று வெளிப் படுங்குருவி னுபதே சத்தால். 65

நலனுறுபே ரறிவுக்குக் குருவசாங காரணததைை நண்ணு தேனும், பலகறைநன் மணிக்கேது வாளுப்போ லேதுவாய்ப் பலததை நல்குங், குலவுசிகித துவசன்றான் ஞாநமிலா மையின் மோகங் கூடிச் சாலச், சுலபமுறு தன்செல்வம் பெருங்கனவென் றெண்ணியே துன்ப முற்றான. 66

அருந்தாநம் பலகொடுததான் றவமிகசசெய தான்றீர்த்த மனைத்தும தோயந்தான், வருந்தாமை யவறாறுலும் பெற்றிலன்பே ரிடராலே மநமொரங் தோர்நா, ளிருந்தானே காந்ததின் மடிமேலே சூடாலை யிருக்கச் செய்து, பெருநதாப முறுகின்ற துயரெலலா மவளுக்குப் பேச லுற்றான. 67

ஆண்டவா சினும்புசித்த செல்வ ததது மினறுநா ளுசை யறறே, னீண்டவநம் புகநயநதேன றக்கசுக மாபத்து நிதிக ளெல்லா, மாண்டவநத துறைவோரைத் துயர்செய்யா புவிபொருட் டான மயஙக வேண்டா, காண்டகுதன் கிளைநாசங் தோன்றாது நாட்டினும்வன காடு நன்றே. 68

பற்றின்றித் தனியிருக்கு மநத்தைப்போற் பனிமதியும் பதுமத் தோனும, பொற்றிராசசே ரிந்திரனுஞ் சுகமடையா ராதலிற்கான போகு மென்னைக், குறறமென விலக்கலை கணவர்நயந் ததுவிலக் கார் குலததின் மாதா, சிற்றிடையா யென்றுரைத்த மன்னனுக்குச் சூடாலை செப்ப லுற்றாள். 69

வசந்தநாண் மலர்விளங்குஞ் சரர்காலங் காய்விளங்கு மாபு போல், விசைந்தநாட் செய்தொழில் விளங்குமாற் சிறையாலே

யாக்கை நைந்தாற், பசைந்தமா லறவுநமே போகலா மிளமைநாட் பான்மை யன்று, மசைந்திடா தொழிலெனச் சூடாலை சொல்லி யதற் கரசன் சொல்வான். 70

தடாதொழிவா யேகாந்த வனம்புகுநதே நிற்பேனுன் சறறுந் படாமூலை சிறியையா லுடனவருதற் காகாநீ பாரைத தாங்கி, விடாதிருநதி நனமனையிற கணவாகன் ருறகுமெப மெலிவு ருமற், கெடாதளிததல் குலமகளிர் விரதமென நீர்படிவான் கிளந்து போனுன். 71

பகற்பொழுது சென்றதற்பின் சந்திரிய திகள்பண்ணிப் பாவை யோடுரு, சுகித்தமளி யெனநிலத்திற் றுயில்வுற்ற னள்ளிரவிற் றுயிலும்வசுசி, யகததிருப்ப மெல்லவெழுந் தவளறியா வகையேகி யறிந்தோர்க் கெல்லா, நகாக்குளுலா மன்னு யாவரையு நிறுத்திப்போய் நகரை நீத்தான். 72

சடமகலாப் பெருந்திருவே யுனைத்தொழுதே னில்லென்று தன்னை டேகி, யடவிபுகுந் தான்றிரமோர் பனனிரண்டிற் பல கிரியு மாறு நீங்கிப், படர்சரஙகள் செலற்கரிதாய மந்தரவெற் புக்கருகாம் பழுவம புக்கான, மடலவிழ்பங கயவாவி மலாப் பொழில்சூ ழவ்விடத்தில் வசிப்ப தானுன். 73

சாலையமைத தான்மூங்கிற றண்டிழைத்தான் கமண்டலமுரு சமைத்தா னக்கு, மாலையுங்கந் தையுஙகநிகா யமைப்பனபாத திரங களுமான் றோலுஞ் சேர்த்தான், மேலையுயர் தவந்தொடஙகிச் சந்திரிய மமுஞ்செபமும் விடிந்த சாமஞ், சோலைமலா பறித்த லிரண் டாஞ்சாம மிவ்வகையே தொழில்க ளாக்கி. 74

கடவுள்பூ சை சாமநா லிரஞ்சாமம். கநிகாய் கொள் ளல், படாிரவெல் லா சபமா மிவ்வாறு தவம்புரிந்தான் பகர்ந்த ர, மடவாரலிங் கண்விழித்தா டன்னருகு

மன்னனைக் காணு, ளிடாமருவி வாழ்வகன்று வநம்புகுந்தா னரச
னென விரங்கி வாடி. 75

பதியொழிந்து கதியிலலைக் குலமகளிரக் கரசனைநாம் பயிறு
மென்று, மதிநினைந்து சாளரத்தாற புறப்பட்டு வானேகி வானிற்
சிதத, ரதிகமிதோரா மதியெனன முகந்திகழப் போகின்று ளாங்கே
கண்டாள், கதிரவடிவா ளுடனிரவிற றனிபபோமன னனைக்கண்டு
கருது கிறபாள். 76

இனியிவனசெய் வனவென்னென றெண்ணுதலு மேற்செய்வ
தெல்லாங கண்டாள, கனிமொழியா டிரும்பினு ளினறிவனை
நாஞ்சேருங கால மல்லத, துனியறப்பின சோவதே விதிநெறியா
மெனமீண்டு தொலவீ டுறறாள், வினவினாக்கு மன்னவனோ
காரணததே கினனென்று விளம்பி யார்க்கும. 77

அரசனெழுங காறபுவியைத் தனிகாததாள் சமநோக்கா
லணங்கு போலவாள், யரிசையுடன பதினெட்டாண் டகனறுகு
டாலையுநதன மனையில் வாழ்ந்தாள், புரைசெறிகா நகததிருந்தான
சிகிததுவச னவனபாலும் போவ தற்கு, விரவியநா ளிதுவென்ன
விருளிலே புறப்பட்டு விண்ணிற போனாள். 78

மாருதத்தின் கழுததேறி மறைநதுபோய் மந்தரமா மலையைச்
ளாரமற மணிப்பூண்க ளின்றியே கறுத்துலர்ந்த வங்க
யோருடனின் றதுகணடா ளறிந்திலணமா யோகததா
லுணர்ந்து மனனைக், கூருமிடா சிறிதடைந்து தன்னிலே மாத்
தோடு கூற லுறறாள். 79

அறியாமை யறக்கொடிதங் தோவந்தோ வதனுலிவ வரச
னுந்தான, பிறியாத ஞானமும்போ கமும்வீடு மின்றளிப்பேன்
பிறிதொன் றில்லைச், சிறியாணம் மனைவியிவ ளென்றிகழா வகை
வேறோர் தேக மேவி, செறியாக வுணர்த்துவன்பே தைமைதீரு
நிருப னின்றான். 80

பக்குவமா தலினிந்த விமலமாந்த தேயறிவு பற்றி பாயுந், தக்கதிது வென்றெணணி யொருசிறிது தியாநத்தாற் றுன்வே ருகி, மிக்கதொரு வேதியன்சே யாயக்கணவன் முற்குதித்தான் விணணி னின்று, மக்கணமே யவனேக்கிக் கடிதெழுந்தங் கோரா மனைத்துஞ் செய்தான். 81

பொன்னிறத்தன் வெண்டாள மாலையன்வெண டுகிலுடை யன் புரிவெண் ணூலோ, னன்னிலத்தை விடசசிறிது மேனிற் போன் றனைநோக்கி நடவிங் கெனறு, தன்னிடத்தா தரங்கொடுத் தான் சிகித்துவசன் மறையவன்சேய தானு மீண்டு, மன்னியற்கைத் தவமுநியே யுனைத்தொழுதே னென்றுமறு மாற்றஞ் சொல்லி. 82

ஆதரத்தி விருத்தலுமே மன்னுரைப்பான் கடவுண்மக ஞன நீதான், போதலினற் பயனபெற்றே னின்றன்றே வென்றுபல பூசை பண்ணி, யேதமற விட்டதே வதையென்றே கருதினு னிவனு மந்தப், பூதலமன் னனைநோக்கி நின்குணமும் விநயமுமார் பொருந்து கிற்பார். 83

அதனுலே நீடூழி வாழ்தியா லுபசாந்த மான நெஞ்சால்
விதமான கற்பனையற் றரியதவம் வீடுபெற மிகச்செய தாயோ
சதவேள்வி வாசவனோர் வேந்தனும் பதம்விட்டுத் தவவ நத்தை
யிதமாக நினைந்துறைத லரிதார விரதமெனு மியற்கை யொக்கும்.

என்றமறை யவன்றனைப்பார்த் தரசனுரைப் பானிங்கென் னியற்கை யெல்லா, நன்றுணர்வுற் றுய்தேவ ஞதலா விதில்வியப்பு நண்ணற் பாற்று, நின்றனைநீ யார்புதல்வ னின்பெயரென் வருபொருளை னிகழ்த்து கென்ன, வொன்றுமொழி யாதுரைப்பக் கேட்டியென மறையவன்சே யுரைக்க லுற்றுன். 85

நாரதனென் றெருமுநிவன் மெய்ஞ்ஞான விளக்கொப்பா னன்னீர்க் கங்கைத், தீரமுறு பொற்றலத்திற் சமாதியிருந் தனைத்

தத் தியாநம் வீட்டோர், நேரமிருப் புழிவிளையாட் டொலியொன்று செவியுறவந் நெறியைப் பார்ததான், பேரழகி லரம்பைதிலோத் தமையொப்பார் திரண்டுசில பெணகள் வந்தார். 86

கங்கையினீர் விளையாட்டிற் களிப்புறுவார் புருடாயல் காணு வாற்றாற், சங்கையறத் துகிலில்லா ரவர்வாதகைக் கண்டுமேநர் தாவி யோடித், துஙகவிவே கந்துறந்து சுகமடைய வுயிரலைந்து தொடர்ந்து நிற்கும், பஙகமிலா நாரதன்றன் மநநழுவிச் சுக்கிலமும் பாய்ந்த தன்றே. 87

என்னவுமே நின்மொழியா மின்னமுதா லுளஙகுளிர்ந்தே னெனினும் வேறு, பன்னுமொழி பரம்பொருள்போ லறிவரிதாற் குவித்துனதாற் பத்தி சொல்வாய், பின்னருயா பரம்பொருளை வருந்தியுஙகேட் கின்றேன்மேற் பேசு கென்ன, மன்னனுரை செயக்கேட்டுச் சூடாலை யாமறையோன் மைந்தன் சொல்வான். 88

கழுவுமா மெனுமத்த மதகயத்தை நாரதனூர் நல்வி வேகப்
பழுதில்பெருந் தூணிலே நற்புத்தித தோட்டியாற் பற்றிக் கட்டித்
தழுவுபடி கக்குடததிற் றுதுவைவிட் டான்பாலை சால வார்த்தான்
செழுமதியம பாற்கடலில் வளர்வதுபோற் கருவளர்ந்து சிறந்த தன்
றே. 89

குடநின்று புறப்பட்ட குமானுக்கு விஞ்சையெனுங குறைவில் செல்வப், படலஙக ளுணடாக்கிப் பிதாமகன்பாற் கொடுபோகப் பதுமத் தோனுங, கடனென்று போனுக்கு மெய்ஞ்ஞானக் கரை காணக் காட்டி விட்டா, னுடனந்நா ளன்னவனுற் குடம்பெறலாற் கும்பனெனு மொருபோ பெற்றேன். 90

செய்யகலை மகளெனக்குத் தாயாங்கா யத்திரிதான் சிறிய தாயா, மையில்சதுர் வேதமெனுந் தோழருடன் விளையாடி வந்தே னென்ன, வையவினைத் தெரிசித்தேன் பெறவேண்டும் பேறெல்லா

மமையப் பெற்றேன், மெய்யிதுவென் றான்மன்னன் கும்பனதற் கிவ்வாறு விளம்ப லுற்றான். 91

எனையுரைத்தே னுனக்குமுத னீயாரென் செய்கின்றா யெனக்கு நீயு, முனையுரைப்பா யென்றலுமே மன்னனுரைப் பான் பிறவிக் குள்ள மஞ்சி, வினையறுகா னகமபுகுந்தேன் சிகித்துவசன் போநாட்டில் வேந்தாந் தன்மை, தனையிகழ்ந்திங் கிருக்கின்றேன் பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியா நின்றேன். 92

இப்பரிசே தவத்தொழிற்கு வேண்டினவெல் லாந்தேடி யியற்றா நின்றுஞ், செப்பரிய துயர்விட்டுப் பெருந்துயர்சேர்ந் தேனமுதந் தீநஞ் சான, தொப்பரியா யென்றலுமே கும்பனுரைப் பான்குரவ னுணர்த்து ஞான, மெய்ப்படவந் தாற்சுகமாம் போது போக் குநகிரியை விநோத மன்றோ. 93

ஞானமிலா தவர்க்கெல்லாங் கிரியையே கதியாநற் கிரியை வேந்தா
வீநமுறு வாதனைமாத் திரமபோ மா தலிற்பலமு மெய்த நல்கு
மானமுறு மிருதுவரின் முன்பலங்க ளங்ஙனே மாயதல் போல
வூனமுறு வாதனைமாய்ந் தாற்கிரியை யுறுபலமு மொழிந்து போமே.

பலமதனை யொருக்காலும் பலியாத சரவணத்தின் பரிசு போல, வலமருவா தனைதீர்ந்த கிரியையுமேற் பலந்தன்னை யளிக்க மாட்டா, வுலகமெலாம் பிரமமெனும் பாவனையா லஞ்ஞான மொழிந்து போனான், மலமுறுவா தனைதோன்றா காலினீ ருண் டென்று மதிப்பா ருண்டோ. 95

வாதனைமாத் திரம்விட்டாற் சரைமரண முறுபிறவி மருவா தான
தீதில்பத முண்டாகும் வாதனையோ டேசோந்த சித்தந் தானே
பேதமையஞ் ஞானமாம் வாதனைதீர் மந்தானே பிறவா ஞான
மேதமறு ஞானத்தா னேயமுணர்ந் தாற்பிறவி யெய்தா தன்றே. 96

ஞானமிக நன்றென்றே யயன்முதலா நல்லோர்க ணவிலா நிற்க, நீநயவா திருந்தனையென் யானுரிவ் வுலகெங்ங ணோர்ந்த தெங்ஙன், ஞானமுற விறக்குமென நினைகிலையென் பேதையாபோற் றளர்கின் றாயெ, ஞானகுர வையிறைஞ்சிப் பாதமவீ டெப்படி யென் றறிகி லாயென். 97

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினரைச் சேவிதது நிரந்த ரித்துப், பொறையுடனே வினவினன் முத்திபெறு நுண்ணறிவு பொருந்து மென்னு, மறையவனபோ திததலுமே கணகணீர் சொரிநதிரங்கி மன்னன் சொல்வா, னிறையவனே யறப்புதுமை யுன்னாலே யுணர்வுறறே னேழை யேனே. 98

மடமையாற் பெரியவர்தஞ் சேவையைவிட் டுத்தனியே வநத்தில் வந்தே, யிடர்மேவு பாவமெலா மின்றொழிந்தேன வநத் தினீ யெயதி யென்னைக், கடனாக வுணாத்துதலாற் குருநீயென் பிதாநீயென் காத லோனீ, திடமான மாணாக்க னாய்தொழுகின் றேன்கருணை செய்ய வேண்டும். 99

உதாரமிக வுண்டாகி யுணர்வுற்றாற் றுன்பமெலா மொழிப்ப தாகிச், சதாசுகமாம் பொருளாக நீயறிந்த தேததனைச் சாற்று கிற்பாய், பிதாமகனைப் பாயென்ற மன்னனுக்குக் கும்பன்றான் பேசு கிற்பான், கதாவியெழு மநமொருப்பட் டுணர்தியே லுனக் குண்மை கழறு கிறபேன். 100

சொன்னதுகைக் கொள்ளாது விநோதத்தாற் கேட்பவர்க்குச் சொன்ன வாாத்தை, பன்னியுமோர் பயனாகா திருளிலே விழிக் குணர்வு பலிப்ப துண்டோ, வென்னலுமன் னவனுரைப்பான் வேதவிதி யேநீயிங் கிசைதத வெல்லா, நின்னருளாற் கைக்கொண்டு சத்தியமே நன்றாக நினையா நிற்பேன். 101

வேறு.

என்று மன்ன னுரைசெய்ய வெழிலார் கும்ப னுரைசெய்வா
னென்று மறியாப் பாலகனுக் குரிய தந்தை யுரைப்பதுபோல்
வென்றி மன்னா நானுனக்கு விளம்பு முறையை வினவாது
நன்றி தென்றே கேளென்று ஞானந் தோன்ற நவில்வுற்றான். 102

மன்னா வீதோர் கதைகேட்பாய மற்றிக் கதையி னுறுபொருளைப்
பின்னா னுரைக்கேன் முன்னாளிற் பெரியோ னொருவன் பெருஞ்செ
பன்னா நின்ற கலைநூல்கள் பலவும் வல்லோன் ஞானமிலோ [ல்வன்
னன்னா னுயாசிந் தாமணியை யறவே முயன்று தேடுற்றான. 103

மிக்க வருத்தந் தாறநீர மேவ வேண்டு மெனுமுயல்வாற்
றக்க மணிகிட டினவருந்திச் சால முயன்றார்க் கேன்கிடையா
தொக்க சூடாமா மணிதன்முன் றோனறி மதியின விளங்கிடவு
நக்க மணியைக் கைக்கொள்ளா நாநா விதமாய் நாடுற்றான். 104

சிந்தா மணியன் றிதுவேறோர் சிறுமா மணிசிந் தாமணிதா
னெந்தா ராய்ந்து வாளுட்போய் நுடங்கும் போதல் லால்வருமோ
னைந்தா லும்பா வியர்க்கெய்தா நல்லோர் சிலாக்கு நண்ணலுறுந்
தந்தாம வினையை நினையாமற் றளர்ந்தாற் கடிதி னெய்திடுமோ.

மனித னெனென் றவமற்பம் வல்ல பங்கள் சிறிதில்லை த [டுமோ
துனிசெய் நிர்ப்பாக் கியனெனக்குத் தோன்றா மணிமுன் றோன்றி
னனியின் னழுந்தே டுதுமென்று நன்மா மணியை யெடுத்திலனாற்
புனித மணியும் போயினதாற் பொல்லா தார்க்கு நலனுறுமோ. 106

மீண்டும் வருந்தித் தேடுற்றான் வெம்பிச் சிலநா ளுழன்றளவே
யாண்டு மறைந்து சிலசித்த ரவனை நகுவான் காட்டுவிக்கக்
கீண்ட வளையின் முறியொன்று கிடப்பக் கண்டா னறிவில்லான்
மீண்ட சிந்தா மணியிதென மகிழ்ந்து வியந்து கைக்கொண்டான.

வெந்த மணியை மிகப்பேணி மிக்க நிதியெல் லாம்விட்டான்
வந்த மணியெல் லாமளிக்கு மற்ற நிதிக ளென்னென்றே
சிந்தை செய்தா னித்தேசந் தீயோ ருண்டு சுகமில்லை
யிந்த விடந்தீ தெனவாநத்தி லிருந்து சுகிப்போ மென்றகன்றான்.

வாழ லாமென் றெண்ணிப்புன் மணியால் வருத்த மெலாமுற்றுத்
தாழ நின்றான் வேறொன்று சாற்றக் கேளாய் புந்திக்குச்
சூழ வறிவுண் டாக்குவிக்குந் தொல்லை விந்த வநத்திடையே
வேழ மொன்று கரிகட்கு மேலா மிகவு முயர்ந்ததுவே. 109

வயிரத் தினுநீண் டறக்கூராய் வலிதா கியகோ டிரண்டுளது
பயில்வுற் றிருப்புக் கயிற்றாலே பாகன் பிணிதது விலஙகிட்டான்
செயிர்பற் றியபல் பிணிப்பாலே சிந்தை தளார்ந்து கொம்பிரண்டாற்
குயில்வித துளவன் கட்டெல்லாங் குலைத்த தொருநாற் கடிகையி
[லே. 110

விலங்கு முறிந்த படிகண்டான் வேழத் தலைவீழ்ந் துயர்பாகன்
கலங்கி வீழ்ந்தா னவன்வீழக் கண்ட களிறு கருணையினன்
மலங்க வதஞ்செய் யாதகல மற்றப் பாகன் மீண்டெழுந்து
சலங்கொண் டேகி யக்களிற்றைத் தானே தேடி யெதிருற்றான்

ஒருகா னிடையே யக்கரியை யுற்றான் குளியொன் றுண்டாக்கிச்
சருகாற் கொடியான் மறைவிததான் றந்தி சிலநா டிரிந்தங்கே
வருகா லையில்வீழ்ந் ததுகுழியில் வந்த பாக னுறப்பிணித்தான்
கருதா நின்ற துயரோடுங் களிறு நின்ற திப்போதும். 112

தனது வீட்டிற் சிறையிருக்குந் தனிமா வலிபோ னின்றகரி
முனமுன் வீழ்ந்த பகைப்பாகன் மூளை சிதறிற் றெனில்வந்து
வநவெங் குழியிற் கட்டுண்டு மயங்க வேண்டா மதுபோல
வினவி நிகழ்கா லத்தான்மேல் வினைநோக் காதார் மெலிகுவரே.

என்ற 'வச னெ்ந்தாய சிந்தா மணியாலும்
தன்னும் விளம்பு கதையை விளக்குகென்

6—9. சிகித் துவசன் கதை.

நின்ற கும்ப னுரைசெய்வா னெடுநூற் பொருள்கள் பலவுணர்ந்தோ
ன்றி ஞான மில்லாதோ னன்மா மணிதே டியவனென்றான். 114

என்ன வுரைத்த துனையாநீ யெல்லா நூலுங் கற்றுணர்ந்து
மன்னு சாந்தி பெற்றிலைவான் மணியென றதுதா னேதென்னி
லுன்னு வஞ்ச மறவெல்லா மொழித லாகுந் துயரனைத்துந்
துன்ன லில்லா வதுதேடத் தொடங்கி யரசு துறந்தனையால். 115

மனையுங் கிளையுந் துறந்திங்ஙன் வனத்தில் வந்தாய் நாடகன்று
யனைய சகலத் தியாகநிறை வாகு மளவி லதனைவிகற்ப
நினைவில் வளர்ந்து விண்மூடு நீல முகில்போ லுனைமறைக்க
வினைய சகலத் தியாகமுய ரின்ப மல்ல மகததல்ல. 116

பிறிதொன் றுயர்ந்த துளததுதான் பெருநாண் முயன்று லெய்து
வெறிய விகற்ப மறநிறைய மிக்க தியாகம் போயினதாம் [மென
நெறிகொள் சகலத் தியாகம்போய் நினது தவமாம் வளையின்முறி
யறிவில் விகற்ப விழியாற்கண் டதுநன் றென்றே யழுங்குதியால்.

அளவற் றெளிதாஞ் சுகமகற்றி யரிதா யற்ப மாம்பொருளி
லுளமுற் றவரே யுயிர்க்கொலைஞ ருயர்வஞ் சகரென் றுலகுரைக்கும்
வளமிக் குயர்சிந் தாமணிநீ வந்த தென்றெண ணியதவத்தாற்
றளாவற் றிலைபெற் றிலையொன் றுந் தந்தி யென்ற தினிக்கேளாய்.

மதமா வெனற துனையாகும் வைராக் கியமும் விவேகமுமே
யதனீள் கொம்பா முன்குணங்க ளானை மேற்கொண் டுழல்பாகன்
விதமா வுன்னை மெலிவிக்கு மிகுமஞ் ஞான மதனாலே
சிதறா நின்று யரந்தைகளாற் செலுததது மவனாற் கரிபோல. 119

இருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிச்சா பாச மென்பனவாம்
பெருக்க விவற்றுற் கட்டுண்டாய் பேசு மிரும்பின் மிகவன்பா
மிருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிகுநாட் செல்லிற் றேய்ந்தொழியுஞ்
செருக்கு மாசை மேன்மேலே திடமாய் வளருந் தீர்க்கமுற. 120

மூரிக் கயிறும் விலங்குகளு முறித்த தானே யென்றதுதான்
பாரிச சுகமெல் லாநீமுன பற்றற் றொழித்த படியாகுஞ்
சூரிற் பாகன் வீழ்ந்ததுநின் றறவின மடமை வீழ்நததுவாம்
பேரிச சையைநீக் கிடிறபினனைப் பிறவி தரும்பே தைமையுண்டோ?

போக மயலே விரததியினுற போக்க நினையி லஞ்ஞான
மேக நினைந்து வெட்டுமரத திருக்கும பேயபோ னின்றலேயு
மோக மறவே போகஙகண முற்றும விவேகத் தால்விட்டால்
வேக முறப்போ மஞ்ஞானம வெட்டி வீழ்ந்த மரப்பேயபோல். 122

மட்டில் போக மெலாமொழிததான் மடமைத் தொடாச்சி யெல்லாம்
வெட்டி வீழ்நத மாநினறு வீழ்ந்து போம்புட் கூடுகள்போற [போம்
கிட்டி வநநீ யடைந்தளவே கிளரஞ் ஞாநம் வீழந்துளதாற்
றட்டில் சகலத் தியாகமெனுந் தனிவா ளாற்கொன நிலேயதனே.

அதனுன் மீள முளேதடுதேபூந்த வஞ்ஞா நததா லறநொந்தாய்
மதமா வுக்குப் படுகுழியை வகுததான பாக னென்றதுதான்
றிதமா வுனக்குத தவததுனபஞ் செறியஞ் ஞாநஞ் சோத்தியதாகு
சுதமாா குழிமேன் மென்கொடிக டியாகூர் தவஞ்சோ நற்றெழில்
[கள். 124

இவவா றின்று மிடர்தவமா மிந்தக் குழியி லுழக்கின்றுய்
வெவவாள் வலிமா வலிசிறையாய மிகுபா தலத்தி லிருப்பதுபோற்
றவவா மொழிமென சூடாலே சாறறு ஞாந மிழந்தனேயே
னைவாய் சகலத் தியாகத்தை நழுவி ஞயே னவில்கென்ன. 125

வேந்த னுரைப்பான பார்விட்டேன் வீடு விட்டே னிதிவிட்டேன்
சாந்தை தனேவிட் டேன்சகல த்யாகங் கைவிட் டதுமற்றென்
றேர்ந்து புகலென் றலுங்கும்பன் செப்பு வானீ தேசமுதற
சார்ந்த வெல்லாம் விட்டாலுஞ் சகல தயாக மன்றாகும்.

எல்லாத் திலும்பற் றின்னெக்கவ் விச்சை யெல்லா மறவிட்டு
இல்லார்க் குரிய நல்லினப நண்ணு கென்ன மன்னுரைப்பான்

மல்லார் புவிவிட் டதுசகல மன்றேல் வநமே யெனக்குளது
கல்லாற் றருவா னிறைகாட்டிற் காத லுறுவா தனைவிட்டேன். 127

நீநான் சகலத தியாகத்தை யெய்தி னேனென்ன றலுநகும்பன
கனியார் மரமு நெடுமலையுங் கழன்றாற் சகல மன்றுனக்குத்
துனியார் பற்றுண டனைத்தினுமத துன்பந் துறந்தாற் சுகமென்னப்
புநிதா விதுவு மனறுகிற புகல்வே னெனப்பூ பதிபுகலும். 128

கந்தை தண்டு செபமாலை கலைத்தோல் பாண்டங் கமண்டலமுண்
டெந்தை யியற்றை விடுகினறே னெனறு கூட்டி யெரிகொளுத்திச்
சிந்தை களிதது வெற்றுடலாயச சிக்கற் றனன்பற் றிலனென்றே
மூந்தை யறிஞன முகநோக்கி மொழிய லுற்றுன் சிகித்துவசன். 129

அம்ம வம்ம கடவுண்மக ளுன வுனஞு லறிவுறறேன்
மம்ம ரொழிந்தேன் கேவலமாய் மலங்க ளறறே னிதுவென்று
விம்மு சங்கற பத்தெய்தா வேறுன் றறயா வையும்விட்டேன்
செம்மு பொருளின் றிரளெல்லாஞ் செநந மளிக்கும பந்தனையே.

பொருள்க ளெம்மட் டெம்மட்டுப் போன தம்மட் டம்மட்டுந்
தெருளு மநந்தான் சுகமடையுஞ செயிதடுதே யந்தச் சுகம்பெற்றேன்
மருள்செய் பந்தங களுமறறேன மாசி லாத திகமபாளு [ன.
யருள்செய் சகல தயாகததை யடைந்தேன் வேறென் னுளவென்று

கும்ப னுரைப்பான் சகலமும்விட் டிலைநீ யிந்தக் கூத்தாடல்
வம்பு காணென் றலுமன்னன் மநதநி னிலைநது மீண்டுரைப்பான்
வெம்பு காணப் பாம்புகள்சோ வெள்ளென் பூளு முடலொன்றே
யிம்பர் மீந்த தெனக்கிதனை யின்றே யெரிதின் விடுகின்றேன். 132

காண்டி யென்றோ வரையேறிக் கவிழு மளவி லுயர்கும்ப
னீண்டி தென்னே யிவவுடறு னென்ன குறைசெய் ததுபேதாய்

மாண்டு பயனென் னிளங்கன்றை வல்லே நடர்ந்து முனிவதுபோற்
றூண்டி விழுந்து மெய்விடினுஞ் சகல த்யாகி யாகாயே. 133

எத்தா லுடல மசைகின்ற தெதுதான் பிறவி கருமத்தின்
வித்தாய் நின்ற ததுவிட்டால் வேந்தா வெல்லாம் விட்டனவா
நித்தா ரமிதென் றலுமுடலை யசைத்துப் பிறவி நிறைவித்தாய்த்
தத்தா நின்ற தேததனைத் தவிரு மாறு சொல்லென்ன. 134

இயலார் கும்ப னுரைசெய்வா னெல்லாச் சகமு மிதுவாகி
வியனா சீவன் பிராணனென மேவு பெயர்கள் பலபெற்றுப்
பயனார் சடமு மசடமுமன ராகிப் பாந்த சித்தத்தை
யுயர்வோர் சகல மென்றுரைப்ப ருலகு மிதுபந் தமுமிதுவே. 135

சநந கருமங் களின்வித்தாய்த தருவை யசைக்குங் காற்றேபோற்
றிநமு முடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்த மிதனைத் தீர்வதுவே
யநக சகல த்யாகமதா மதுவே பரம வாநந்தம்
வினவு பிறவெல் லாமிகவும் வெருவு கின்ற வெந்துயரே. 136

சகல த்யாகந் தனைச்செய்து சாந்த னைமச் சாமின்றிப்
பகுதி நிலையாற தெளிவுற்றூற் பயின்ற வடிவே ததுநீயாய்
நிகழு வாயென் றலுமனன னுரைப்பா னீசொன் னெஞ்சுக்குப்
பகரு முதலாம் வடிவேதெப் படிநான் றீர்ப்ப துரையென்ன. 137

மற்றுங் கும்ப னுரைசெய்வான் மாத்துக் குருவம் வாதனையே
யுற்ற மநமென் றுரைக்குமுறை யுறுவா தனையின் பரியாயங்
குற்ற மெல்லாங் குவிந்திருக்குங் கூடா நானென் பதுதானே
செற்ற மநமா மரத்துக்குத் திகழும் விதையாந் தேர்வேந்தே. 138

ஆதியிலுண் டானவித னங்கு ரந்தா னநுபவமெய் யாயறுதி யிலை தாகி, யோதுமுரு வன்றியிலே யுதிக்கு மத்தை யுரைசெய்வர் புந்தியென வுரைத்த விந்த, நீதியுறு புந்தியெனு மங்கு ரத்தி னிறை

வளர்வைக் கொம்பைச்சங் கற்ப மென்பர், பேதமிவை யாதலாற்
சித்தம் புந்தி பெரியமந மென்பதெலாம் பேர்க டாமே. 139

இனையமந மெனும்பொல்லா மரத்தின் கொம்பை யெப்பொழு
தும் வெட்டிவே ரீர்த்து மாய்ப்பாய, வினையுறவா தனைப்பணைகள்
பலகாய் காய்க்கும் வேதநவா ளாலுள்ளே வெட்டின் மாயு, நினை
வறப்பற் றறமௌந மாகி வந்து நேர்ந்ததுசெய் வாருள்ளே நெஞ்
சைச் செற்றோ, ரனையமரப பணைவெட்டற் கௌண மென்ப
ரதன்வேரை யறுத்தலே யறநன றென்பார. 140

ஆதலினுன் மிகநல்ல நெறியா லேநீ யந்தமந மரத்தின்வே
ரறுத்துச் சுட்டாற், சாதமுறு தென்றலுமே மன்னன் சொல்வான்
றனிமரததின் வித்தாகு மகம்பா வதனை, மாதவனே சுடக்கனலே
தெனலுங் கும்பன மறுததுரைப்பா னுனுரென் றெண்ணு கின்ற,
போதவிசா ரந்தானே மநததின் விதைதப் பொனறுவிக்குங கன
லெனவும் பூபன சொல்வான. 141

என்னுடைய புந்தியினு லெண்ணி னேனு னிசசகநா னல்லமல
வுடனு னல்ல, துனனுபொறி களுமல்ல மநமு மல்ல தொடர்புந்தி
யல்லவகங் கார மல்ல, வின்னசட மாதலினு லெனலுங் கும்ப
னிவையன்றேல் வேறுர்நீ யியம்புகென்ன, மன்னனுரைப் பானெல்
லாம் படைத்த னிதத மாசறுசிந் மாத்திரமாம வடிவ நானே. 142

இந்தவடி வாமெனக்கோ ரேது காணே னிடர்மநததா ருவின்
விதையா மகஙகா ரத்தை, யுந்துமவகை யறிகிலே னுந்த வுந்த
வோடிவரு மிதனுலுள் ளுடைந்தே னென்ன, வந்தணன்சொல்
வான்மனனு கார ணதனத யன்றியோர் காரியமுண் டாக மாட்டா,
முநதுமகங கார கா ரணத்தை நாடி மொழியென்ன மீண்டரசன்
மொழிவ தானுன். 143

அகமென்னுங் குற்றததின கார ணர்தா னறிவாகு மவவறிவிங்
கடங்கு மாறென்,, மிகவுங்காண் பவற்றிலறி வெழுத லாலே வெ

கின்றேன் காண்பவற்றை விடுமா றெங்ஙன், புகல்கென்ன மீண்டுடந்தக் கும்பன் சொல்வான் போதத்தின் காரணநீ புகன்றாற்பினனே, நிகழுங்கா ரணமுமகா ரணமுஞ் சொல்வே னினக்குநானெனவதற்கு நிருபன் சொல்வான. 144

புகன்றவுடன் முதற்பொருளுணை டாத லாலே போதமுளதாமவைபொய் யாறு வில்லை, யகங்கரவே தநமெனாது மநத்தின்வித்து மடங்கிவிடு மெனவதற்குக் கும்பன் சொல்வா, னுகநதவுடலாதியுள தோசித துண்டா முடலாதி பலபொருள்க ளிலாதபோதி, னிகழ்ந்தவறி வெப்படியே நின்ற தென்று நிகழ்த்தென்னமீண்டந்த நிருபன சொல்வான். 145

ஊசாண முதலங்க முதலாய்ச் செய்யுங் கருமபல முளதாய்க்கை யாளுங் காயங், குரவவில தெனுமபடியென் னென்னக் கும்பன்கூறுவான் காரணதைக் கூடா தென்னில், விரவியகா ரியந்தானுமிலதா மந்த வேதநமு மயக்கமே மிகும யக்கால், வருவனவெல்லாமிலதா மேது வினறி வருபொருள்பொய் யாங்கயிற்றில் வருநாகம்போல். 146

என்றாலுமே யாதிமுத லுள்ள வேதா வியற்றியபல் படைப்பாகு மிந்த ஞால, நின்றவவ னிதறகுக்கா ரணமல லாத நெறியேதென் றலுங்கும்ப னிகழ்தது கிறபான், றுனறுகிருட் டியின்முன்பு வெறிதாயச் சாந்தந தொடர்பிரம மேயுளதாய்த் துலங்குமந்த, வொன்றொழிய விரண்டில்லாக் கார ணத்தா லுயர்வேதாகாரணத்தை யுறுனென் றோத. 147

காவலன்பார்த் துயர்பிரமம் வேதா வுக்குக் காரணமன்றேவென்னக் கும்பன சொல்வான், கேவலமச் சுதமாநந்தஞ்சாந்தஞ் சுத்தங் கேடுபிறப் பிடர்தோற்றங் கிட்டா தென்றும்,
மற் றடிமுடிவற் றென்றாய்த் துன்றிப் பகர்வரிதாய் நாடரி

தாய்ப் பரம நிற்குந், தாவரிய வதுவெங்ங னேது வெத்தாற் சமைப்
பவனுய்ப் புசிப்பவனுய்ச் சாரு மாறே. 148

ஆதலினு லீதொன்றுஞ் செய்த தல்ல வடுத்துளவிச் சகமிலலை
யறிவு மட்டு, மேதகுசங் கற்பிதமே வேதா வாகு மெய்யாக வறி
வன்றி வேறென் றில்லைச், சேதநமாத திரத்துதித்த சிருட்டி
யந்தச் சேதநமே வடிவென்று செப்ப லாகு, மோதியசெய் வோன்
புசிபபோ னிரண்டு மலல னுருபவந்தீர் பிரமமே யுள்ள வெல்லாம்.

திடமுறமிச் சயிதனுள்ளே யஞ்ஞா நத்தைச் சிதைவித்தா
லஞ்ஞாநஞ் சிதைந்த தேயாம, படர்கருமச் சிதைவினு லன்றி
மோகம் பகர்நிலைமை நழுவாது பகாஞ் ஞாந, மடைவுறதேய்ந்
திடிற்பழைய நிலைமை நீங்கா வாதிபத மாமதனு லாதி தேவன்,
றடமுறுசிற் சொரூபததாற் றன்ம நததாற ரூனேகித் தனுனு
சிருட்டி தநது நல்கும. 150

ஆற்றுமதத் துவமான வதனுற ரூனே யயனென்று சொலப்
பட்ட தகில மாகித், தோற்றுமிவை யுபசாந்த சொருப மாகுந்
தோன்றலே யெனவொக்குஞ் சொன்ன வெல்லா, மேற்றனவே
படைப்பவனின் மையினுல் வைய மில்லையா மதனுற்பல் பொரு
ளேக் கில்லைத, தேறறுகின்ற விவவகையா லறிநதே னன்றுய்ச்
சிவமானேன் வேறென்றுந் தெரியக் காணேன். 151

எனைத்தொழுதேன் பல்பொருளைக் கறிவி னுலே யிப்படிப்
பொய் யாய்தோன்றிற் றிப்போ ததநா, னினைப்பிலுப சாந்தமாய்
விசும்பி னைப்போ னிற்கின்றே னெனநிருப னிகழ்த்த லோடுந்,
தனைத்தருகும் பனுஞ்சொல்வான் றேச காலந் தடந்திசைசிந்
தனைத்தொழில்கள் சார்ந்த வெல்லா, மனைதனையுங்காண் பதுசகத்
தைப் பிறித்துக் காண்கை யதுநெடுநா ளிற்சாந்த மாகிப் போகும்.

சாந்தமுற வழிவற்ற பிரம மாங்கே தனிநிற்கு மெனக்கும்பன்
சாற்ற லோடும், வேந்தனறி வுற்றுமிக விளங்கி நின்றுன் வெம்

மாயைக் குகைநின்று வெளியி லானு, ஞாந்திறமே பணியறக் கும்பன் சொன்ன வதுகுறித்துத தனதாமித் தற்ப தத்தே, காந்தி யுறச் சேர்ந்தொளித்தான் மநமுங் கண்ணுங் கட்டுறையற் றுனி றைந்தான் கணத்தி லாஙகே. 153

ஒருமுகுர்த்த மிருந்துணாந்து விழித்த லோடு முயர்கும்ப னுரைசெய்வா னுளதாய் நன்றாய், நிருமலமாய்ச் சுத்தமாய் மிக மெத்தென்று நிருவிகற்பங் களுக்கெல்லா நிலய மாகித, திருமிகு மிப் பதத்திலே சுகமாய்த் துன்பந தீர்ந்தனையோ வுள்ளுணர்வு தெளிவுற் றாயோ, வருமயக்க மொழிந்தனையோ ஞேய நன்றா யறிந்தனையோ காண்பனகண் டனையோ வென்றான். 154

நரபால னதற்குரைப்பான் பகவ னேநின் னருளாலே பெருஞ் செல்வ நலத்தான் மிக்குப், பரமாகி யனைததிற்கு மேலாய் விஞ்சு பதங்கண்டே னகோவகோ பரம ஞாநந், திரமான பெரும்பெரி யோர் கூட்டங் கிட்டாத் தெள்ளமுதாய்ப் பேரின்பந் தோங்க நல்கும், வரமாநின் கூட்டததா லொருகா லத்தும் வாராத நல்லமுது வரப்பெற் றேனால். 155

அநந்தமா மிவவமுத மெனக்கு முன்னு ளரிதான தென்ன வெனக் கும்பன் சொல்வான், மநந்தனிலே சாந்தியாய்ப் போகங் கைதது வன்பொறிமீண் டுளமடமை மாய்ந்த போதே, புனந்தரு செங் குசும்பைநீ ரழுக்குப் போன புடவையிலே நிறமுறல்போற் புதல்வர் நெஞ்சிற், கனந்தருநற் குருவசநங் கலந்து நன்றாங் காய மலங் களுமரத்தின் காய்கள் போற்போம். 156

உள்ளத்தி லிருமையென வொருமை யென்ன வுன்னுதலஞ் ஞாநமிவை யொழுதன ஞாநந், தெள்ளுறற கதியுமது தெளிந்து முத்தி சேர்ந்தனைசித் தமும்விட்டாய் செல்வ னுகித், தள்ளுற்ற மலநீங்கி மௌநி யாகித் தனிநிற்பா யென்றலுமே தலைமையுணர்ந்

தோர், கொள்ளுற்ற தொழிலெல்லா மநதத தன்றே கொள்மநமன் றியினடக்குங் கொள்கை யென்றே. 157

உரையெனமன னவனகேட்பக் கும்பன் சொல்வா னுள மென்று சொன்னதுவே மென்று மன்று, கரையறுபல் பவந் தருவா தனேயே யுள்ளங் கண்டதனை யறிந்தாலக் கவலை யில்லை, வரையறக்கண் டவர்கருமங் களிறச ரிக்கும் வாதனைதான் மறுபிறப் பை வழங்கா தந்தப், புரைமநஞ்சத் துவமென்பர் சித்த மென்று போதமில்லாச் சித்தத்தைப் புகல்வ ரன்றே. 158

ஞாநமநஞ் சத்துவமே யென்று சொல்வர் ஞாநமிலா தார்சித்த நடையி னிற்ப, ஈனமறு ஞாநிகள்சத துவத்தே நிற்ப ரேதொன்று சுவர்க்கம்வீ டெல்லா நல்கு, மானவையெல் லாம்விட்டுச் சமமாஞ் சோதி யானாலே தாகுதியிங் கதுநீ யாகு, மூனமுறு பொருளொன் றுங் கைக்கொள் ளாம லுள்ளமசை வறநிற்பா யுறுதி யாக. 159

நெஞ்சிலா தவர்பிறவி நெடுந்தூ ரமபோ நீணிலத்திற் றூய வொன்று நேர்ந்த தல்ல, வஞ்சமந மசைதலிலுண் டான தாகு மசைவசையா மைகளிரண்டு மயிக்க மாக்கிச், சஞ்சலமாற் றிச்சித தாம் படிநில் லென்னத் தரணிபன்சொல் வானயிக்கஞ் சார்வ தெஙஙன், விஞ்சுமசை வசையாமை யிரண்டு மொன்றுய விடும்படி சொல் லெனக்கும்பன் விளம்ப லுற்றுன். 160

உவரிநீர் போலுலகெல் லாமொன் றுன வுணர்வுமாத் திரமதுதா னுற்ற புந்தி, கவர்வுறுத லாலசைவு நிறைவு நீர்தான் கல்லோலத தாலசையுங கணக்கே போலச், சிவமுணர்வு மாத்திர மெய்ப் பிரம மாகித் திரள்பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் சகமென் தவமறுபே தையர்காண்ப ரறிவு தானே சற்றசைந்த சருக்க முண்டாம். 161

உண்டான சிருட்டிதா னன்றுய்ப் பார்க்கி லொழிந்துபோ மூற்றியா புணரா வாற்றுற், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென் பார்

போற் காட்சியுறுங் கலைநூலாற் கற்றோர் சார்வாற், றண்டாத பரிச யத்தாற் சிலகா லததிற ருவுமாக நிர்மலமாய்ச் சசிபோ னிற்கிற், பண்டாய வநுபூதி மயமாயத தானே பாக்கியவான் களுக்கிந்தப் பார்வை தோன்றும. 162

வேறு.

உலகத னுதய நாச முண்மையை யுரைத்தே னித்தை
நலனுறச் செய்து நாடி நழுவுறு நயந்த வண்ணம்
விலகலற் றெதிராநத வெலலா மெய்ப்பதத் தாக்கி நிற்பாய்
திலகமாரு சொனன நாடு சேர்வனை கால மீதே. 163

அயனுல கினும்பொன் றுடுற றங்கெனைக் காணு னென்னிற்
பயமுற முநியு மெநதை நாரதன பரிந்த மைந்த
ருயர்குரு முநியப் பண்ண வொருசற்று மொண்ணு மன்று
மயலறப் பேத நீக்கி மகிழ்நதிதை நோக்கி நிற்பாய. 164

போதுநா மெனனக் கும்பன மறைதலும் பூப னெண்ணுஞ்
சீதளஞ சுத்தஞ் சாந்தந தெள்ளமு தூற லொக்கு
மீதொரு பதவி யென்னு ளிருந்தவா றென்னே யென்னே
கோதிலென் சதது வதிற் குளிர்வுறச் செய்த தென்றான். 165

ஆனவா தனைக ளின்றி யசைவற்றுப் போரா ளுகி
மோநமாய் நிருவி கற்ப மாய்ப்பற்று முற்று மற்ற
தாநமே யழுந்திக் கற்போற் றருவைப்போற் சுவர்போ னின்றான்
போனகு டாலை பணடைப் பொற்கொடி வடிவ மெய்தி. 166

அம்பரத் தேகி யந்தப புரம்புக்கா ளவனி காவ
னம்பர மென்று காத்தா ணடந்தது வருட மூன்று
கும்பனுய்க் கணவன் காட்டைக் குறுகியாங் கவனைக் கண்டா
ளும்பமாய் நிருவிகற்ப சமாதியி லிருத்தல் கண்டு. 167

அறிவிப்போ மென்று சிங்க நாதததா லாாத்த மட்டிற
பொறியுற்ற தில்லே மேன்மேற லொரிததிவள பூபன் றன்னே
மறியத்தன் ஞாதலும வீழ்ந்து மறிந்திலன் மற்றென் னென்று
நெறியுயக்குங கும்பன் மேனி நேரிழை நினைப்ப தானுள். 168

உததமன் றற்ப ததநோ டொன்றினன் வியப்பி தம்மா
விததனி யுடலைப் பாாததா லிதயத்தி னறிவின் விததாஞ்
சததுவ சேட முண்டேற் றலைவனேப் புணர்வ மெலமென்
றத்தியால் வாழ்து மன்றே லஙகனே வடிவம் விட்டு. 169

மறுபவ முரூத வண்ண மாசறு பதங்கைச் சேர்து
மறுதியீ தென்ன வுன்னிப் பரிசத்தால் விழியா லன்று
னுறுமறி வுக்கு விததா யுற்றசத துவசே டந்தா
நயந் தன்னி விருந்தது கண்டா ளென்ன. 170

கேட்டலு மிராமன் சொலவான் கிளர்மாந் நீர மாய்ந்து
காட்டலோட் டம்போற் சுததக் கண்ணிலே கலந்து ளோருக்
கீட்டுசத துவசே டநதா னெஙஙனே யிருக்கு மென்ன
வாட்டமின் ஞாக மிக்க வசிட்டமா முநிவன் சொல்வான். 171

வித்தினுட் பூவுங காயு மேவல்போ லிதயந் தன்னிற
சித்தின்கா ரணம தான சததுவ சேட கிற்கு
முததனும் மாமி றந்தான் மொய்யுடல் போகா போகத
தொததவின் பத்துன் பஙகள் சாாதலற லொருமைத தாகும். 172

ஆதலா லிராம னேயவ வணஙகளு ளாந்த மெய்விட்
டேதமி லாதி யந்த மின்றிய வறிவி னுட்போய
மேதகு சத்து வஞ்சோ வேந்தனெஞ் சசையப பணணித்
தீதிறன் னுடலின் மீளச் சோந்தனள் கூடார் புட்போல். 173

கும்பன்மெய் யாகிப் பூமே லிருந்தனள் குழல்போற் பாடத்
தம்பமா யிருந்தோன் மெயயிற் சத்துவ குணஞ்சாா போதந்
தும்பிநோர் பாட்டைக் கேட்டுப் பையப்பையச் சூரி யன்சே
ரம்புயம் போல்வி ரிந்தங் கவன்மந நிலேயா யிற்றே. 174

கண்டனன் கும்பன் றன்னைக் களிப்புறு மநத்த ஞகித்
தண்டலி லருளா லென்னை வாழ்விப்பான் ருனே வந்தான்
பண்டையக் குரவ னென்று பாவிநன் மலர்தூ யேதத
மண்டல வேந்தன் றன்னை மற்றவ ஞேக்கிச் சொல்வான். 175

இங்குநின் றகன்ற நாடொட் டின்றள வுன்பாற சித்தம்
பஙகற நின்ற தண்டா பதியுநின் கூட்டம் போல
வங்கித மல்ல வென்ன வண்ணலே வாழ்ந்தே னின்ருற்
றுஙகமா யுற்ற வின்ப சமாதியிற் றுயாந தீர்ந்தேன். 176

நிருவிகற் பத்தி லின்ப நிறைந்தபொன் ஞட்டு மில்லை
யொருமையுற் றதனை மேவி யும்பரி லிம்பா தன்னிற்
றிரிவனென் றரசன் சொல்லக் கும்பனுஞ் செப்பு கிற்பா
னரியவா நந்த வாழ்வி லயர்வெலா மறவாழ்ந் தாயோ. 177

பேதமே வடிவ மான துன்பங்கள் பேதித தாயோ
போதல்போ தினிதாஞ் சஙகற் பததினிற் பூண்ட வின்பந்
தீதென வேருஞ செற்றுச் சமதரி சநமுற் ருயோ
யாதினும் வீடு பற்றற் றியைந்தசெய் தின்புற் ருயோ. 178

எனலுநின் னருளாற் பங்கிற் றெய்வத்தா லெலாம்விட் டப்பான்
மாநிலே நின்றேன் மாயைக் கரைகண்டேன் வருபே றெல்லாங்
கநமுறப் பெற்றேன் கேட்கக் காணவேண் டுவதொன் றில்லை
யாவா தமுளி ஜைறந்தே னயர்வற்றேன் பிறவி யற்றேன். 179

பயமற்றேன் மோக மற்றேன் பற்றற்றேன் சமமாய் நின்றே
னுயர்வுற்றே னெல்லா மானே னுருசெய லற்றேன் விண்ணு

ளியலொத்த தெளிவாய்ச் சாந்த மெய்தினே னென்றான் மோகச்
செயன்முற்றுங் கடந்த சிந்தைச் சிகித்துவ சப்பேர் மன்னன். 180

அவ்வகை யிரண்டு பேரு மாத்தும தத்து வத்தின்
செவ்விய விசாரத் தாலுந் தெளிதரு மொழிக ளாலுந்
தவ்வறு நேய மிக்கோர் தம்மிற்று முணர்த லுற்று
வெவ்வந் மோடை குன்று வேறற வெங்கும் வாழ்ந்தார். 181

இயலறி வன்பு செய்கை யிணையற்றோர் பற்றும் வீடு
மயலற விட்டுத் தென்றற் கசைவுறு வடகுன் றொப்பார்
பயிலுட லொருகாற் றாளி படாவிப்பா ரொருகா னீறு
வியனுற வணிவ ரோர்காற் சந்தன விரையே சேர்வார். 182

சிறிதுநா ளுடனே வாழ்ந்து தேமொழி மேநகை நோக்கிப்
பிறிவுறு கணவன் சால வுதாரமாய்ப் பீடை யற்றான்
செறியெழில் வீட்டிலை யாகுஞ் செல்வமு மனையு மெல்லாம்
வறியபோ லவமாய்ப் போமால் வாழுந னிலாமை யாலே. 183

இழிவறு ஞானம் பெற்றோ ரியல்புறத் தானே வந்த
தொழிலுற விடுவ ரென்னி லுண்மையை யுணர்ந்த தென்னும்
வழிபடு மன்ன னம்பான் மணஞ்செயற் கான தொன்மை
யழிவறு மறிவி னாலிங் கமைத்துமென் றுளத்தி லெண்ணி. 184

தலைவனை நோக்கிச் சொல்வாள் சதமக னுலகி னின்றோர்
நிலைபெற விழாவுண் டாங்கே நேருநா ரதரோ டியானு
முலைவற நிற்றல் வேண்டு முயர்விதி வலியார் வெல்வர்
மலைமிசை யிரவி போங்கால் உருவனிவ் விரைவி லிங்கே. 185

நீங்கரு முணர்வி னோடு நீயிவ ணிருத்தி யென்றோர்
தேங்கமழ் மலரின் கோதைச் சிகித்துவ சனுக்கு நல்கி
யோங்கினள் விசும்பி லேகி யவன்விழி யுறாத மட்டிற்
றாங்கிய கும்பன் மேனி தவிர்ந்துதன் வடிவ மானாள். 186

இந்திர னிருக்கை யெய்ந்த வில்லம்புக் கறியா வண்ண
மந்திர நெறியின் மன்னன் காரிய மாபிற் செயது
சந்திர வதநி மீண்டுந குமபனுய்த தலைவன் றனபால்
வந்திழி வுற்றுச் சால வாடிய முகததள் போலாய். 187

பனிபடர் மதிய மென்னப் பங்கய மென்னச சோம்பி
நனிமுகம் வாடிச் சிந்தை யயர்விலா ணனுக லோடும்
புநிதநா யகனு நோக்கிப் பொருக்கென வருந்தி யெநதாய்
துனியுறு கின்றார் போன்றாய் துயரமென றுடைததி யென்று. 188

தத்துவ ஞாந முற்றோர் தளர்வுறார் மகிழாா கனுசப்
பததிரம பயின்ற நீரிற் பற்றுமோ வென்ற லோடுங்
குததிர மேனிக் கும்பன் குழம்புறு குழலின் பண்போற்
சித்திர மாக வொன்றைச் சிகித்துவ சனுக்குச் செப்பும். 189

உடலுள வளவுங் கன்மேந் தியத்துட னுறல்செய் யாரேற்
றிடமுறச் சமசித தததே செறிபவ ரறிஞ ரல்லார்
சடர்களே யாவர் தானே சார்வுறு மவத்தை வென்று
விடநினைத் தறிவி லாதார் வீணிலே மெலிந்து நைவர். 190

திலமுள வளவும் போகாத தைலம்போற் றேக மட்டும்
பலபல வவத்தை நீங்கா பற்றற விவற்றைத தீர்ப்போ
ரலகிலா விண்ணை வாளா லறுப்பவ ரொக்கு மனறே
மலவுட லவததை நீக்கி லதற்கொக்கும் வாழ்வுண் டாமோ. 191

வேறு.

ஒருபான ஞானநே தியததுடனு
வருமா றுளதா முடலுக்கு மலரோன் முதலா மெல்லோருந்
தெருள்பான் மையரா யினுந்தேக வவத்தை தீரா தென்றுணர்கை
யருகா நின்று வழுவாம லுறுதி யான விதிநெறியே. 192

கற்ற வறிஞ ரறிவில்லோ ரெல்லாங் காணப் படுபொருளா
யுற்ற படியால் விதிவசத்தே யுறுவா கடலி லுறுநீர்போ
னித்த மறிஞா சமபுத்தி நிலையாற் கைகா லசைதலினாற்
பெற்ற வுடலம் விடுமளவும் பெயரா விதியைப் பின்செல்வா. 193

இரங்கித் தேமபி யறிவில்லோ ரின்ப துன்பங் களின்மூழ்கிக்
குரம்பைத் திரள்க ளொடுத்தவறாற் குறையா விதியைப் பின்செல்
நிரம்பப் புகன்றே னன்பட்ட நெறியிற் றுன்பந் தனக்கேளா [வர்
யரங்கட் குவமை யாந்துன்ப மன்பாக் குரைத்தா லாறுதோ. 194

கொத்தார் மலர்தந் துணையகன்று குதித்து விண்போய்ப் பொன்னுலகின், மெய்த்தா தையைச்சேர்ந் திந்திரன்முன மேவி மீண்டிங் குறவெண்ணித், தத்தா வினையின் றிழிந்திரவிக் கருகே காற்றின் னடநெறியா, வித்தா ரணிசோ வுறவருவா னெழிலிப் பத்தி லேகுதலும். 195

ஏக லுற்ற தூர்வாச னென்னு முனியை
மாக மட்டி லடிதொழுது மற்று முனிவன் றனைநோக்கி
நீக றுத்த துகிலுடுத்தாய நெறிதீர் பிறனை விழைபவர்போற்
போக லுற்று யென்றவெனைப் போத முனிவுற் றம்முனிவன். 196

இதுசொல் லுதலா லிரவுதொறு மெழிலேங் கிழையா யிருத்தி யென, முதுவன் சாப முரைத்தலுமம் மொழிகேட் டிரங்கி முனிதாளாம், பதுமம் புகழ்ந்து வேண்டுதற்குப் பார்த்தே னிமைப் பின் முனிமறைந்தா, னதுகண் டுளநொந் திங்கணைந்தே னணங்காந் தன்மை யகலாதே. 197

குருவா னவர்மா தவர்முதலோர் கூட்டங் காணக் கூசாம
லிருள்வாய் மகளா யெவ்வண்ண மிருப்பே னெனவுஞ் சிகித்துவசன்
வெருவா தொழிநீ புலம்புதலான் மேவு பயனென் விதிவலியால்
வருமே வருக வுடற்கல்லான் மாசி லறிவிற் பற்றுதே. 198

அறிவா லுயர்ந்த நீதுனைபத தமிழ்ந்தற் குரித்தோ வறிவற்ற
சிறியா ரன்றோ வுள்ளயாவா ரென்று தேற்றித தம்மிற்றும்
பிறியா வின்ப துன்பஙகள் பிறிவற் றிருந்தா ரவவளவி [தான்.
னெறியார் கும்பற் கணங்குருவ ரோவான போலவெய் யஃனெளித

அந்தி வரலு நியமங்க ளாற்றி யிருந்தா ரதுகாலை
முந்து மரசன் முகநோக்கி மொழிவான் கும்பன றளர்ச்சியொடு [ல்
மிந்த வுடல்வீழ் வதுபோன்மே லெழுதல் போனின் றியங்குதல்போ
வந்து பெருநா ளெறும்பெணமை மன்ற வென்னை வளைந்ததுவே.

கூந்தல் வளர்கின் றதுபாராய கொங்கை யெழுகின் றதுபாராய
சேர்ந்து வருமே கலைபாராய் செறியு முன்பி னுணடான
காந்தை வடிவா னதுபாராய் காவ லாவென் றிரங்கினனுய்ச்
சாந்த முறுகும் பனுவிருந்தான் றலைவன் ருனுந் தளர்ந்திருந்தான்.

ஞான வானீ விதிசெறியை யென்று யறிந்த வுறற்பாலை
தான துற்று விரங்கலையென் றரசு னுரைப்ப வுயர்கும்பன்
றுனுஞ் சொல்வா ணினிச்செயலென் றப்பா விதியை யார்தப்பார்
மேனி பெண்மை யாயிரவு மேவக் கடவே னென்றுரைதது. 202

பாய லொன்றி லவ்விரவு பயின்றார் வெறிதே விடியளவின்
மேய பெண்மை தனைவிட்டு மீண்டு கும்ப வடிவாக
வேய விவவா றிராப்பெண்ணு யிரவு போனற் கும்பனுமா
யாய கச்சி யழியாம லமாந்தான் சின்னாட் குடாலை. 203

அன்னாள் கும்ப மேனியளா யரசன் றனைப்பார்த தொருபகலின்
மன்னு நித்த மிராப்பெண்மை வருமேன் மடவா ரியல்பின்றி
யென்னு ளிருப்ப தொருகணவ னெய்த வேண்டு முனையலது
பின்னு மையுமூ வுலகினுமியான் பேணே னன்பாற் பெருமையினல்.

மனைவி யாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் நிசிக்கெப் போதுமெனை
யினைய தியற்றிற் றீங்குஙல மிரண்டு மில்லை யெனவோடு

மனைய விருப்பே நன்றென்று னரச னதுகேட் டனுங்கும்பன்
புனையு நலத்தா வணிமாதப் புரணை யின்று புரவலனே. 205

திஙக ளுதிக்குங் காலததிற் செயக வி ாக மெனச்செப்பி
யஙக ணரச னுடுமேவி யணியு மணிப்பூண் சந்தநங்க
டுஙக மலையிற் கொடுவந்து தூயநீர்க் கஙகை தனின்மூழ்கிப் [ற்றி.
பொஙகு நெறியாற் கடவுளர்தென் புலததோர் தவததோர் கழல்போ

கிரியை யொழியாா பலம்விரும்பாா கினர்கற பகநல் கியவெண்பட்
டுரிய தெனச்சாத் தினாவெய்யோ னுயர்ந்த வெற்பி னிடைச்சென்
பெரிய விந்து தோன்றுதலும் பேசு முறைமைக் கிரியைகளா [றுன்
லரிய நியமஞ் செய்துமணஞ் செய்தா னரச னப்போது. 207

வேறு.

இவவா றுயர்மந் தரவெற் பிடையே மணஞ்செய் திவர்கள்
கவவா வின்பந் துயததுக் கடஞ்சூழ் வநஙக டோறுஞ்
செவவாய மயின்மன் னவனுந் திரிநதார் திநமும் மூனறில்
வெவவா ளரசன் றுயிலும் வேலை தனிற்கு டாலை. 208

சென்று சென்று மன்னன் றேச ரீதிந டாத்தி
யொன்றும் பாய றன்னி லொழியா தவள்போன் மீளு
மன்றன் மதனி கைப்ப மனைவி யான மாது
நினற சிலநா ளிற்பின் னெஞ்சி லொன்றைநி னைப்பாள். 209

உற்ற போகங களிற்பற் றென்று திவனுக் கென்றுந்
துற்ற போகங் களினுற் சோதிப் போமென் றெணணிக்
கற்ற மாயை யாலே கைத வமொன்றி ழைத்தாட்
சுற்றுந் தேவர் நெருஙகசு சுராகோன் வநத்திற் றோன்ற. 210

வந்த மகோன் றன்னை மன்னன் கண்டுவ ணங்கி
முந்து பூசை செய்து முதல்வ நீயிங் கெய்த

வெந்த வறமுன் செய்தே னெனன விமையோ ரிறையு
மந்த மன்னை நோக்கி யனபா லிவவா றறைவான். 211

உனது குணததி னலததா லும்ப ருடனுன் வந்தேன
கநக வுலக முமக்கே கடவ தாமங குள்ளோர்
நினது வரவு நோக்கி நினரு ரரம்பை முதலோர்
வநச வதந மலர மார்ததாண டனைப்போல் வருவாய. 212

கறப மளவு மிருந்து கடவுட் போக மெல்லாஞ்
சிற்ப மன்றித துயக்கச் சீவங் முததி மன்று
வற்பந் தாழா தடைவா யழைப்பான் வநதே னென்ற
சொறபங கிகளைக் கேட்டுத தூய மன்னன் சொல்வான். 213

அங்குந் துறக்கத் தின்ப மனைத்து மறிவே னெந்தா
யிங்கென் றங்கென் றில்லை யெங்குஞ சுவாக்க மெனக்குப்
பொங்குஞ் சுகமே யெங்கும் பொன்னா டதனால் வேண்டேன்
றங்கும பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற றுரைப்ப. 214

மடங்கி யமரா கூட்டம் வந்த வழியே போகத்
தொடங்கு மாயை பலவாற் சோதித திடவு நெஞ்ச
மடங்கி விடுதல் கண்டு மயலோா மாயை யாலே
தடங்கண மயிலகு டாலை தனிச்சோ தனைசெய் தனளே. 215

திங்க ளுதிதத வளவிற் செபித்துக் கங்கைக் கரையிற்
றுங்க வரச னிருப்பத் தோகை யன்னாள் புறம்போய்க்
கொங்கு மலரா னிறைந்த கோல வமளி யொன்றிற்
றங்கு மொருதூர்த் தனைத்தான் சங்கற் பித்துப் புணர்ந்தாள்.

சந்தி முடித்து மாதைச் சாரா ரேறுந் தேடி
வந்த வழியிற் புணர்ந்து மகிழு மவரை நோக்கிச்
சிந்தை விகற்ப மின்றிச சித்த மகிழ்ந்தங கவரை
மூர்த விடையூ றறநீர் முயங்கு மென்று போனான். 217

போகி மறைந்து முகுராதம் போன பின்ன ரிவளும்
வேகி யாது போனுன் விகற்ப மினமை காண்பா
னேகி யமனித் தொடாச்சி யெழிலும் வடிவுந் தோன்ற
யோகி முன்னர் நின்று ளொதுங்கி நாணி வணங்கி. 218

வேறு.

மதனி கைப்பெயர் மங்கையு மிவ்வணம் வருந்தி
விதந முற்றனள் போனிற்ப வேந்தனுஞ் சமாதி
யதனை யுறநிருந தானறி வுற்றனன் பார்த்துக்
கதம றக்குளிா புநதியான மெல்லெனக் கழறும். 219

விரைவில வந்ததென் முயங்குறு மகிணனை விட்டு
நிரைவ ளைக்கையாய் மீண்டுபோ யின்பமே நிறையென்
றுரைசெய் காலையின மதநிகை யுரைசெய்வா ளுயர்ந்த
புரையி லாதவர் பிழைபல பொறுப்பது புகழே. 220

மாத ராரிய ளளவறு பேதமாய் மருளுநங்
காத லோவெனி லெண்மடி கருமமொன் றறியா
ராத லாலென தரும்பிழை பொறுததரு ளென்னப்
போத பாரகன மதநிகைக் கிவவுரை புகன்றுன. 221

வானி லேமரா முளைக்கினு முநிவென்கண் வாரா
தான மேலவ ரிகழ்வரென றன்னமே யுன்னை
மேன யந்துபெண் ணெனவிரும் பலனெனறு வேந்த
னீன மில்லதோர் சமமுறு பார்வையோ டிருப்ப. 222

கண்டு நின்றகு டாலையுங் கருத்திஞ னினைவாண்
மண்டி ராகமுங் கோபமும் வேரற மாய்ததான்
மீண்டு போகமுஞ் செல்வமு மேவிடா திவனைத
திண்டி றற்புயன் ஞானதின் கரைகண்டு சேர்ந்தான். 223

மறைதன் மட்டினி மதநிகை வடிவினை மாற்றி
முறைமை யானகு டாலையாய் முனனிற்ப னென்று
மிறைவன் முன்புகு டாலையாய்த் தோன்றவு மிவளைப்
பொறையி னின்றவ ளேக்கிநல் வியப்பொடு புகலும். 224

வடிவும் வார்த்தையு மொடுக்கமு மற்றுள குணமு
முடிவி லாதகு டாலபோற் றோன்றினை முன்னே
நெடிய கண்ணிநீ யாரென நிருபதி கேட்பக்
கடிம ணஞ்செய்கு டாலநா னெனமற்றுங் கழறும். 225

கும்ப வேடமு மதநிகை வேடமுங் கொடுநா
னம்ப னேயுனை யுணர்த்தினேன் ஞானத்தி னிலைமை
யிம்பர் மாயையாற சோதனை பண்ணினே னிவற்றைக்
கம்ப மின்றிய தியானதாற் காண்குதி யென்ன. 226

ஞான யோகமாந் தியானததா னரபதி நோக்கி
மான ராச்சியந் துறந்தது முதலிவண் வந்து
தான லஞ்செய்கு டாலையாய்த தோன்றிய தளவா
யீங மின்றியே யாவையு முணர்ந்தன னிருந்து. 227

தியான நீங்கினன் புளகமே நிறைந்தனன் றிண்டோ
டயாவு மன்புமீ தென்னெனத தயஙகுகு டாலைக்
குயாச லந்தழீஇ நெடிதிருந் தொனறுமேற கூறு
னியாய மன்னவ னுகந்தத் தமிழ்ந்தன னிமிடம். 228

மடியின் மேலந்த வஞ்சியை வைத்தவ னுரைப்பான்
முடிவில பேரிருட் குகைநிகர் மோகநின் றென்னை
நெடிய புந்தியா லுய்த்தனை யுனக்கெவர் நிகரோ
கொடிம ருங்குலா யியற்றுகைம் மாறுமொன் றுளதோ. 229

வருப வக்கடற் கரையிலாய் நிராசையை மருவுந்
தரும மேயிதற் கென்கைம்மா றுளதெனச் சாற்றத்

தெரிவை யோதுவா ளுணங்குபல கிரியையிற் றியங்குங்
கருமங் கண்டுனை யுயவிக்க நாடினேன கவன்று. 230

நீயி தற்கெனை மேம்பட நிகழ்த்தறுவ தெனவே
மேய புன்மொழி னினைவுகள் சங்கற்ப விகற்ப
மாய தெத்தனை யவையெலா மகற்றினை யனரே
தூய நாயக வென்னலும வேந்தனுஞ் சொல்வான். 231

ஐய மற்றன னைசையற றேன்பிறி வற்றே
னெய்ய விண்ணையொத தேன்பொருள வடிடமாய் நடங்கேன்
செய்ய லாவதோர் கிட்டையுற றேனசிதத மகிழ்ச்சி
வெய்ய துன்பமொன் றிலனிது வதுவென விளஙகேன்.

சோதி மண்டலத தெழுந்ததாய்ச் சுவரினிற் படாமன்
மீது விஞ்சுதல் குறைதலற றிருப்பதோர் விளக்கந்
தீதி லாவெனக் குவமையாஞ் சகத்தினைத் தீர்ந்து
யாது மேவிவிண் ணிறபதற னிணையொதது நின்றேன். 233

உண்டெ னுந்தன்மை யென்னுரு வேறொன்று முரைக்கக்
கண்டி லேனத னுலெனைக் கருணைசெய் குருநீ
முண்ட கப்பதந் தொழுதன னென்றவன மொழியத
தொண்டை வாயவண் மேற்செயல் சொல்லுதி யென்றாள்.234

பற்று வீடிலன படிகமேற் பாயொளி யென்ன
நிற்ற நீசொன்ன செய்குவ னெனறன னிருப
னுறற தீதெனிற் பேதைமை யொன்றையு மொழித்து
மற்றை முனனுள வியற்கையி லிருப்பது வழக்கே. 235

சிறிது காலநா மிவவகை யிருநதுபின் றேகம்
பிறியு நாளந்த நிலையினைப் பெறுதுமா லென்ன
நெறிசெல் வேந்தனு மியைந்தன னேரிழை யெழுந்து
குறிகொள் சங்கற்ப விதியினு லிவையிவை கொணர்ந்தாள்.

எழு வாரிநீர் மணிக்குடத திவனைநீ ராட்டிக்
கேழு லாமணித தவிசிடைக் கிளாவுற வைத்து
வாழி யெனறனை ளளவறு சேனையும் வகுததாள்
வேழ வெம்பரித் தேரொடும் வீரால விளஙக. 237

இனைய வேலையி லிதயமொத தினபமே யியற்று
மனைய தேவிசு டாலையு மரசனு மெழுநது
புனையும் வேழமேற் கொண்டனா பொன்னகா நோக்கி
வினைசெய் நாற்பெரும் படையொடு மகிழ்வுற மீண்டார். 238

புரியை நண்ணலு நகருறு தானைபொம் மென்று
வரிசை யாலெதிர் கொளவிரு தானையும் வயங்கப்
பரிவி னண்ணினா நகர்பதி னாயிரம் வருடந்
தெரிவை யோடிருந் தழிவிலாப் பதமபின்பு சேர்ந்தான். 239

வள்ள லேயிந்த மரபினுற் றொழில்களின் மருவித
துள்ளு மினபமிற் சாந்தமெப் போதினுந் தொடர்ந்தாற்
றெள்ளு போகமும் வீடுமுண் டாமென்று தெளிந்த
வுள்ள மாதவ வசிட்டமா முனிவா னுரைததான். 240

6—9. சிகித் துவசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1844.

6—10. கசன் கதை.

தெளிவின் மிக்குயர் சிகித்து சன்கதை செப்பின னிவ்வாறே
யளிய நிற்றியா லருந்துய யனையவ னெறிபோலக்
குளிர்மு கச்சுரர் குருமக
வெளிப்ப டவ்வ னுணர்ந்துள நெறியினை விளம்புதி யெனக்கேட்
[டான். 1

குருசில் கேட்டலும் வசிட்டனங் குரைசெய்வான் குருமகன் கசனென்பான், றெரிப தத்தொடு பதபொரு டெரிநதுளோன் றேவாதே சிகன்முன்போய், விரிபி றப்பெனுங கூட்டினின றுயி ரெனும வெஙகரி புறம்போகைக், குரிய வாறெது கூறெனக் கேட்டலு மும்பர்மங் திரிசொலவான, 2

அநத்த மாமக ரங்களுக் குறையுளா யகனறவிப் பவவேலை கநத்த தோாசக லதநியா கத்திறை கடக்கலா மென்றே தத தநதைை யாதியாரு சகலமும் விட்டனன் றனியனாய்க் கசன்சென்று வநதின் மேவின னெட்டியாண டிருந்தனன மறிததவன் பிதாவங் [தான். 3

வந்த தந்தையை வணங்கியே சகலமு மாற்றியே யெட்டாணடு சிந்தை யற்றிருந் தாநதுயர் தீர்ந்திலே னிமலனே யென்னென்று நொந்து கூறலுஞ் சகலமு நீக்கென றுவன்றுமீ ளவும்போனுன் தந்தை போனபின் வற்கலை முதலிய சகலமு மறநீத்தான். 4

பாநு மாமதி முகிலுடு முதலிய பற்றறு சாறகால வாந மொததனன் றமியனாய்க் கசன்சென்று வநத்தின்மீ ளவுந்தா யான வன்றனை யெய்தின னனபிறை லடிதொழு தயர்வெய்தி [தை யான ணிந்துள வற்கலை முதலிய யாவையு மறநீத்தேன். 5

யாது நீத்துமென் பாலினைப் பாறிலே னினிச்செய லேதென்னத் தாதை கூறுவான் மநத்தையே யுலகெலாஞ் சகலமென் றுரைசெய்வ ராத லான்மந மகற்றுதல் சகலமு மகற்றுத லதனுலே கேத நீங்குமென் றகன்றனன் மந்திரி கிளர்கச னிதுசெய்தான். 6

சித்த மேதென நாடின னறிந்திலன் றேகமா திகளெல்லாஞ் சித்த மன்றெனிற் குறைசெயா வினையான் றீாந்துமென் பயனெ சித்த மேதெனச் சார்குரு விடத்துறச் சென்றுகேட் டலுமன்னை சித்த மாவது நானெனச் செப்புவா சித்ததனை யறிவுற்றோர். 7

உயிர்க ளியாவையு மூாளுற நானெனை வுன்னுபா வனை தானே
செயிர்செய சிததமென றுரைத்தலு மிஙகிது தீர்ப்பது மிகவன்பாம்
வயிர மாவது தீாவதெவ வகையென மறிததுமக் திரிசொலவான்
வெயில்செய் துனபமோர் சிறிதிலை யகங்கரம் விடமிக வெளிதாகும்.

அலர்க சக்குமுன் னிமைக்குமு னகங்கா மகற்றுத லெளிதாகும்
பலவு ரைப்பதென் னேகமா யநநதமாய்ப் பரமசித தேயாகிக் [குஞ்
குலவு சுத்தமாய் விண்ணிலு நுணணிதாங குறைவிலாப் பொருணிற்
சலந மற்றதைப் பாவனை செயதுப சாந்தனு யிடர்தீாவாய. 9

சுத்த மித்தையே யாதலி னகஙகாந தொலைந்துபோ மெய்யான
தததுவ வந்தனை நினைதலாற் சிததிலே சாற்றகங் காமெங்கே
மெத்து நீரிலே புழுதியுங் கநலிலே மேவுதோ யமுமுண்டோ
நிதத ரூபத்தை நினைந்திவ ஞெனனு நிச்சய மறநிற்பாய். 10

திக்குங் காலமு முதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பந்
தொக்க வன்னவற் ருன்மறை யாமலே சூக்கமாய் நொய்தாகி
மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன்றுமாய் மெயயறி வொனறேயாந்
தக்க விந்நிலை நில்லென வுரைததனன் றலைமையா முபதேசம். 11

... ...ந்தனு நிலைமைபெற் றகங்காந் தீர்ந்தெனை தென்னு மன், மேவு முட்பந்தம் வீழ்ந்துபோய்ப் புந்தியில் விகற்பங்க ளனைத்தும்போய்ப், பாவ முறறிய கசனின்ற நிலையினீ பற்றுத லறநிறபாய், கேவ லத்திந்த வகங்காம் பொய்ம்மையாங் கெடுத்தல் பற் றுதல்வேண்டாம். 12

பொய்ய தாமுற் கொம்பினைப் பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா
ரைய னேபா போதபூ ரணததிலே யயலொன்று வருமாறென்

பொய்ய தாகிய வநேகபா வனையினைப் பொருந்தல்புன் பிறப்பாகு
மைய மின்றிய வேகபா வனையினி லழுந்துதல் பவந்தீர்தல். 13

6—10. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1857.

6—11. மித்தையா புருடன் கதை.

இருமையோ டொருமை நீக்கி நின்றதி லெய்தி யின்ப
மருவுவாய் மிதளை யான புருடன்போல் வருந்த வேண்டாங்
குரிசிலே யெனலு மெந்தாய் கூறுபொய்ப் புருட னன்னோ
னொருபய னின்றித துன்ப முற்றவ னுலைந்த வாறென். 1

ஞானமா மமுதி னலே நலம்பெற நிறைந்த தேனு
மியானறி வுறவித் தன்மை யியம்பென விராமன் கேட்ப
மானமார் வசிட்டன் சொலவான் வள்ளலே நகைக்கு மூல
மானவிக் கதையான் சொல்வ தறவியப் புளது மன்னோ. 2

ஒருதலத தேகாந் தத்தி லுறறகு ன்யததி லுணடாய
மருவுமத் தலத்தி னிற்போன் மாயையெந் திரம யத்தோர்
புருடனுண் டஞ்ஞா நத்தோன் புன்மையா யிளமைப் பண்பாய்
மிருதுவாம புந்தி யுளளோன் கேவல மிகுந்த மூர்க்கன். 3

வானிலே சுருண்டு தோன்று மயிர்ச்சுருண் மருத்த லத்திற்
கானனீ ரெனன வனனன் றேன்றியே கலந்த பாழிற்
சூநிய மலாதொன் றில்லை யாதொன்று தோன்றிற் றங்கே
மானவ வதுவு மன்னன மறறவன் வளர்வு மாஙகே. 4

வேறு மாயே யெப்போதும் விளங்குந் தன்மை யவன்காணன்
கூறு வானோர் சங்கற்பங் கூடி னன்விண் ணினைப்பேணி

யூறு படாமல் வைக்குதுமீ துயர்ந்த தேயென் றுளத்துன்னித்
தேறு முவகை யுடன்விண்ணைச் சேமிப் பானோ வீடமைததான். 5

அந்த மனையில் விண்ணிணைவைத தளிக்கின் றேமென் றதிலாசைப்
பந்த முறலு மவன்வீடு படர்கா லததா வழிவெய்தி
யிந்த மருத்தாற் றரங்கமபோ லிருது முடிவால் வருடம்போற்
சிந்தி யொழிய வவன்கண்டு சேண்போ யினதென் றலறுற்றான். 6

நில்லா வீட்டில் விண்ணேயோ நீயெங் ககன்று யொருகணத்தி
லல்லா யானு யெனவீட்டி னுகா சததுக் கறப்புலம்பிப்
பொல்லா மநத்தான மீண்டஙகோர் புதிய கிணறு சமைதவொருவர்
கொல்லா திதனி லிருததுமெனக் கூபா காச பானுனை. 7

கால மதனுற் கூபந்தான் கழித லோடுங கதறுற்றான்
சால வருந்தி மீணடங்கே தனைக்காப் பதற்கோர் குடம்பண்ணிக்
கோல முடைய தெனமகிழ்ந்து குமபா காச பானு
னீல முகிலே யக்குடமு நிகழ்கா லத்தா லுடைநததுவே. 8

நம்பி நம்பி யடைந்ததெலா நாச மெய்தத திருவிலியக்
கும்ப விணணுக் கழுததறபின் குண்ட மொன்றங் கேகெல்லித்
தம்ப மெனறு தறபானுய்ச் சார்ந்தா னந்தக் குழிதனையுந்
தும்பி கால மழிததுளதாற றுனனு மிருளைச் சுடர்போல. 9

குணட விணணுக கழுததறபின் குலவு நாற்சா ரகஙகட்டி
மண்டு மருள்கூா தறபானுய் வாழ்நதா னந்த மனைதனையு
மண்ட முழுதுங் கொல்கால மழிவு செயய வதற்கழுது
சண்ட பவந னிடைப்பட்ட சருகு போலத் தளர்ந்துலைந்தான். 10

தடனுர் நாற்சார்க் கழுததறபின் றற்காப் பதறகோர் குதிர்பண்ணி
யிடனுா குதிர்புக் கவனிருப்ப விதுவுங் கால னிறப்பித்தா
னுடனே குதிர்விண் ணினுக்கழுதா னென்றே வீடு குதிர்குண்டங்
குடநாற் சார மென்பவற்றுற் குறைவில் காலந் துயருற்றான். 11

விண்ணை வீட்டி லடைத்தவ னாய் வீட்டில் விண்டான் றானகி
புண்ணை யுற்ற பெருந்துயரா லுழைக்கும பிழைக்கு மோரொருகா
லெண்ணி நிற்ப திதுபோல திதுவென் றறியா னிவனென்று
புண்ணி யத்தின் வடிவானோனை புகல வீரன புகலுற்றான். 12

பொய்யர மனிதன் கதையாலென் புகனாய் மாயா புருடனையே[ன
மையயா வியன்விண் காததனனென றறைந்த தேதென் றருள்கென
மெய்யாம் வசிட்ட னுரைசெய்வான மித்திய புருட னென றவிவன்
மையாா முகிலே சூரியமாம் வானி லெழுந்த வகஙகாரமே. 13

இந்த வுலகெல் லாமிருக்கு மிந்த விண்ணே தனுநிறைவுற
றந்த மின்றிச் சிருட்டிதனக் காதி தனிறா னேநிற்கு
மைந்த வதன்பா லகங்கார மருத்திற் பரிசம் வருவதுபோன [ன.
மூந்து தோன்றித் தனைக்காக்க முயன்றான் வடிவாய் முளையாதோ

கூவங் குண்டங் குடநாற்சாா குதிரொன் பனவாங குரம்பைகளை
மேவ நாநா விதமாக விதித்து மீண்டு மீண்டிழந்து
தாவ முற்றா னுடலோறுந் தனைக்காத் தனனென றாகாச
பாவ னைக்கே நிலைப்பட்டான பாழே வருந்திப் பதைத்தனனால. 15

விண்ணா னென்றே சேமித்து வீட்டா காச மாதிகளி
னண்ணா மெலிவுற் றிடுமிதனை யானபோல் வருந்தா தொழிகமலாக்
கண்ணா விண்ணின் மிகப்பெரிதாய்க் களஙக மறறு நண்ணியதா
யெண்ணா லடஙகா வழிவில்சிவ மியலாத துமதத துவந்தானே. 16

அவவாத் துமதத் துவங்காண லாமோ வெவர்க்கு மகப்படுமோ
விவ்வா றிருக்க வுடலிறந்தா லிதயா காச மாததிரததை
வெவவா னாசே நானிறநதே னெனறு மெலிவா விவேகமிலோர்
தவ்வா விசும்பு கடாதிகடான் றகர்ந்த போது தணந்திடுமோ. 17

கடம துடைநதால் விண்பிரியா காய மழிந்தா லுயிரழியா
தடவி தாஞ்சிந் மாததிரமாயச் சததாய் விண்ணி னுண்ணியதாயத்
தொடரு மணுவுக் கணுவாகுஞ் சொருப மைந்தா நானென்று
படரு மறுபூ தியினளவே பயிலு நபம்போ னசித்திலதால். 18

யாது மென்று மெவவிடத்து மிறத்தல் பிறத்த லிலதாகு
மோதும் விவர்த்த ரூபத்தா லுலகாய்ப் பிரம மேவளரு
மாத லாலிவ வுலகெல்லா மடியு முடியு நடுவுமறப்
பேத மறப்பா வாபாவம் பிறவாப் பொருளென் றிடர்தீர்வாய். 19

ஆபத் துக்கெல் லாநிலய மதித்த மவச மவிவேகம்
பாவத் துக்கு முதனமடமை பலவித தழிவைப் பற்றியது
தாபத் துக்கோ ரிடமான தகவி லகஙகா ரநதனனை
நீபற் றில்லா வறிவாலே நீக்கி லதுவே நிமலநிலை. 20

6—11. யா புருடன் கதை

ஆக விருத்தம்—1877.

6—12. விரதத் திரய கதை.

ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்.

ஆதலாற் காண்பவற்றி னுண்மைநிலை யிப்படியே யறிவில் வையம்
பேதமாய் வேறொன்றிற் பிறந்தநிலைக் கயிற்றிலாாப் பிறப்பதேபோ
லாதபனில் வேறிலையா தபமென்றே பாவித்தோர்க் காத பந்தான்
பேதமற வாதபனும் பேணுநிரு விகற்பமிது பேசுங் காலே. 1

பொன்னில்வேற் றுண்மயன்று கேயூர மெனநினையிற் பொன
னென் றேயா, மின்னதே நிருவிகற்ப மென்பாா லிரவிவெயி
லென்று நாடின், மின்னுகதி ரிரவிக்கு வேறுபோ லாங்கண்டாய்

விவித மாகத், தன்னுநா னாத்துவம்விட் டறிவதிலா நல்லறிவிற் றுணிந்து நிற்பாய். 2

சங்கற்ப மெனும்பூரண சத்தியினைத் தற்பரமா தானே தன்னாற்
பொங்குறற வாயுவலை வைச்செய்யு மாறுபோற் புரிந்த போது
சங்கற்ப விரியுருவா யயல்போலாய்ச் சகவடிவாய்த் தனைத்தா னூடிப்
பொங்குற்ற மநமாகுரு சங்கற்ப மயமாமிப் புவியைக் காண்க. 3

தெரிபொருளொன் றுளதல்லப் பொய்யுமல சொறபநத்தின் நீள்போற் றோன்றுந், தெரிபவன்கேட் போனசொலவோன் பரிசிப்போன மணங்கொள்வோன செல்வோன் மீள்வோன, புரிவனவெல் லாந்தானே புதிதாகு மலவெல்லாம பொருளொன் றோர்வாய், புரிதருநின் றொழிலெல்லா மலமறுசிந் மாத்திரமாம் பொருளே கண்டாய். 4

பெரும்பெரிய வடிவான பிரமமே யாதலநற் பிறிதொன் றில்லை, வரும்பொருளெல் லாமறிவின் கனைதயா யிருத்தலினவ் வைய மெல்லாங், கரும்புயலே யறிவேயாங் கற்பனையே றில்லை யாற் காணப் பட்ட, வரும்பொருள்க டனிலறிவுண் டாதலினு லறிபொருளா மனைத்து மில்லை. 5

ஆதலினுற பந்தம்வீ டெங்குளது வீடிதென வடுத்த பந்த, மீதெனவெண் ணுவதெல்லாம் வலிந்தகற்றி யபிமான மிறையு மின்றித், தீதுதவிர் மௌனியாய்ப் பொறிவென்று மாநமதந் தீர்மே லோனு, யோதியநின் காரியஞ்செய் திராமனே யகங்கார மொழிந்து நிற்பாய். 6

மோகத்தில் வருமைய மெல்லாம்போ யறுதிநிலை முற்றும் பற்றி, மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகியாய் வாழ்தி யென்ன, மேகத்தை நிகர்வள்ள லிம்மூன்று குணங்களைவை விளம்பா யென்ன, யோகத்தை யுணர்முநிவ னக்குணமூன் றையுந் தோன்ற வுரைக்க லுற்றான். 7

மூன்றுவகை விரதமெனு மிதுதன்னைப் பிருங்கீசன மோகம் போக, வேன்றுபரம் பொருளறியும் விருப்பினு லேமகிரி வடகோ டெய்தி, வான்றுணையாஞ் சங்கரனை தொழுதிறைஞ்சி யிப்பிறவி மயகனை தோன்றுணர்வி லாறுதலில லாமையினுன்

இச்சகமாம் பழுஙகுடிலி விளைப்பாறி நானறிரிவ தெஙஙு னெனறு
மச்சமறு நிச்சயமா மொழுங்கையருள வாயென்று மன்பாற் கேட்ப
நிச்சயமா யானருள்வா னையமெலா மறுத்தறுதி நிலைமை பற்றி
மெச்சியமா கத்தனமா போகிமா தயாகியாய் விடுமை யெனன. 9

செப்பியவிம் மாகத்தன மாபோகி மகத்சான தியாகி யெனற
விப்பரிசு விளஙகவரு ளெனக்கேட்ட பிருங்கீசற் கீசன சொலவான்
வெப்பமுறு மிராகமுனி வின்பமிட ாறம்பாவ மிருமி வற்றின [ன.
றப்பில்பலா பலமிவற்றில் விருப்பமறச் செயவோனே தனிமா

மோகமுற வகங்காமு மாகமுமச் சாமும்போய் முடுகி வாடா, நீகமிலா தனசெயவோ னெங்கணுமன பறச்சாட்சி யெனலா யிச்சை, தானறவே காரியஞ்செய் வோனவெருட்சி யானந்தந் தாக்கு மேதோ, ஞனசம ஞய்த்தொழிலா விடாசுகஙக ளுதயமுறு தவனமா கத்தன. 11

சநகத்தின் மாணத்தி லுதயத்தி லததமநக் தனினே ராகி, மநமொத்தோன் மாகத்த னெனத்தெளிவாய மாபோகி மாபு கூறிற், சினமுற்றொன் றினைநீக்கா ஞெனறைவிரும் பான்பகுதி சோத துய்ப்போன், வினவுற்ற மாபோகி யிவனபெருமை மீளவு நாம் விளம்பக் கேளாய். 12

மிகவெருவ லானந்த மில்லவாய் மயக்கமே விளைப்ப தான, சுகமிடர்கள் புசித்தவற்றூற் கலஙகாதோன் சாாமாணங் தொடரு மாபத், தகலாசு மிடிகளுநன் றெனப்புசிப்போான் புளிப்புக்கைப்

பழற்சி யுப்புப், பகர்நிறைவு குறைவுசம மாயப்புசிப்போன் மாபோ
கிப் பானமை யோனே. 13

உப்பினியல் பெனநனமை தீமையிரண டிலுஞ்சமமா யொத்து
நிறபோன், றப்புறுமா போகியா மகத்தான தியாகிகுணஞ் சொல்
லக் கேளாய், தப்பிலறம் பாவமிடா சுகமரணஞ் சநநமெலாஞ்
சேரத் தள்ளுநு, செப்பமுள புந்தியுளோன் மகத்தான தியாகி
யெனத தெளிந்து கொள்வாய். 14

அனைததாசை யனைததைய
யாவுந, தினைததானு மேவாத புநதியோன றனனைமக
தயாகி யென்ப, ரெனைததான வாமபாவ மநமநசத தொழிலிதயத்
தெல்லாந் தீாநதோன, வினைத்தாய பிருஙகீசா மகததான தியாகி
யென விளம்பு மன்றே. 15

தெரிபவற்றி லெண்ணமாய்க் காணுமிவை
திரள்க ளெல்லாங், கரிசறநன் ருய்விட்டோன மகத்தான தியாகி
யெனக் கருணை யீச, ஹரியபிருங கீசனுக்கு முன்னுளோ தின
னிந்த வுயர்ந்த நோக்கைப், பரிசயமுற் றப்பிடித்துத் துயரொழிவா
யுலகளிக்கும் பதுமக் கண்ணு 16

நித்தமுறு முதயமுள தாதியா குவதநந்த நிமல மேக
மத்தகைய பிரமமே யுளதுவிகற பத்தெண்ண மயலொன் றில்லை
யித்திறமென் றேபாவித் தழுக்கிலனுயச் சுகமேவி யியற்றுஞ் செய்
சுததவிம லச்சாந்த முறவெல்லா மேவுவாய் சுத்த வீரா. [கை

நீங்கிடர்நீர் பிரமமாய்க் கற்பனையெல் லாமேவிச் செய்கைக் கொள்
யோங்கியவித் தாய்ப்பரம ரூபமாய்ப் பெரிதாகி யுயர்ம கத்தாய் [ரு
வீஙகியபா வனையெல்லா நிறைவதாய் மெய்ஞ்ஞான வீரா கிஞ்சி
லீங்கிலதென் றுரைப்பதா மாகாய மேததுவே யெனறு முண்டால்.

அந்நியமா வோரிடத்தி லிதுகிஞ்சி லெனவென்று மசத்துஞ் சத்தும், துனனலுரு தெனறுள்ளே திடநிலையா யகங்காரந் துடைத்து நிற்பா, யுன்னுள்ளே முகமாகிப் புறத்தின்வரு வன வெல்லா மொருங்கு செய்து, பின்னுதொழி லிடாமேவா துருவ மிலா வகந்தையைநீ பிரிய வெனருன். 19

6—12. விரதத் திரய கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம—1896.

6—13. இட்சுவாகு கதை.

தரும மெல்லா முணர்முநியே சாற்று மகங்கா சப்பெயரை
மருவு மநந்தன் வடிவிருக்க மாய்ந்தா லந்த வுண்மைக்குப்
பெருகு குறியே துரையெனவெம் பெருமான் கேட்ப முநியுரைப்பா
னுருவ மிருக்க மநமிறந்த வுண்மைக் குள்ள குறிகேளாய். 1

அழுந்து வசத்தி லிருப்போனை யம்பு யததி னீர்போல
வெழுந்த லோப மோகமுத லெக்குற் றமுமவன புறநலியா
முழுந்து முதிதை முதற்குணங்கண் முகததி லழகாய்ச் சிறிதகலா
விழுந்து பாவ மெல்லாம்போ மிகுவா தனைக்கட் டறுமெல்ல. 2

வேகந் தேயு முலோபகுண மெலியுங் காம வினையடங்கு
மோகம் போயெங் கொளித்திடுமோ முடுகிக் கிளரா தைம்பொறிகள்
சோகந் தாவி யடராது சுகமு மேலிட் டெழுமாட்டா
தாகந் தீரக் குளிர்ந்துள்ளே சமந்தோன் றிடுமா லெவ்விடத்தும். 3

துன்ப மின்ப மெலாமுகத்திற் றோன்று மெனினுந் தோன்றிடுக
வன்பி லவைநெஞ் சினைநலியா மநமே யிறக்கில வாறொரு
மன்பி னயப்பர் நலனுண்டா மாங்கே சமமா மதியுதிக்கு
மென்பு குளிருஞ் சாந்தியெழி லெய்துந் தடைதீர் பெருமையுறும். 4

6—13. இட்சுவாகு கதை.

பணித லொளிர்த னெய்மையுறும் பழுதி லமல வடிவுண்டாம்
பிணியில் பெரியோர் குடும்பமயற பெரிதாய்ப் புதுமைத் தானுனுந
தணிவில் பாவா பாவத்தாற் றள்ளுற றுனு மினபமிடர்
கணித மெனினுஞ் செயமாட்டா கருணைத் தடங்கட் கருங்காரே. 5

புந்திப் பார்வைக் கெட்டுவதாய்ப் புகலா பதமெல் லாமிறந்த
விந்தப் பொருளை மோகத்தர லெய்தா தவாசீ சியிழிந்தோர்
தொந்தஞ் சிரகா லப்பறறுற் றேன்று துயரா மணிகள்செறி
பந்தப் பிறவிக் கடல்கடக்கும் பான்மை நயந்தோர் நெறிகேளாய். 6

ஊனுர் பிறவிக் கடல்கடப்போர்க் குரிய விளைப்பா றுதலெய்த
நானு விந்தச் சகமெங்ங னுடும் பாம னுரகு
மானு விடய போகத்தா லாவ தென்னே வென்னுமதி
தானும் பரம வுபாயமெனச் சாறறுங் கண்டாய் சற்குணனே. 7

ஏற்ற முனது குலமுதல்வ னிக்கு வாகு வெனுமன்ன
னுற்ற லுயர்வீ டடைவுற்ற வடைவு கேளா யருள்வேந்தன்
றேற்ற முடைய தன்புவநந் தொல்லை நெறியி னடத்திடுநா
ளுற்ற முடைய வுளத்தாலே யொருவன் றனே யிருந்துணர்வான்.

சரைசா வின்ப துன்பங்க டளர்மோ கங்கண் மயக்கங்கள்
வரையா நிலையாயக் காண்பனவு மட்டி லாத சகத்துக்குப்
புரைதீர் மூல மேதென்று புரிந்து நினைந்தான் பூபால
னுரைசா ருலகின் மூலத்தை யுன்னு நின்று முணர்ந்திலனால். 9

அயனுட் டினும்வன் தடைவுற்ற வாதி மநுவாம் பகவனைக்கண்
டியலாற் பூசித் தருட்செல்வா வின்று நீயிங் கெளிதெய்தி
முயல்வா லளித்த நினைருளான் மோகந் தீர்ந்து நிலைநிற்கும்
பயனு லென்னை யருளென்று பாவி யாச னுரைசெய்வான். 10

எங்கு நின்று வந்துளதிச் சிருட்டி யிதற்கெப் படியுருவ
மங்கு முலக மெம்மட்டு மற்று ருடைய தெதுகால

மிங்கீ தெதனு லெனவுணர்ததி யேறிக் குறைந்த விப்பிறவிப்
பொங்கு மயக்கை வலையகலும புட்போ னீஙகும் வகைபுகலவாய். 11

என்ற லோடு மறப்புதிரா மெணணில் காலத தோடேநீ
துனறு விவேக விசாலதத்தாற் சொன்ன விஞுவே விதிப்பொருளைப்
பொன்று விக்கு மெனறுமநுப் புகலவானு சிறிதாக் காணுமிவை
யொன்று மிலலைக் கநதர்ப்ப வூரபோன மருப்பூ மியிற்சலம்போல்.

சில காரணங களுக்கெட்டாக் கிளாவா னிலுஞ்சற் றுயருமுடிவி
லெஞ்ச விலதா மழிவின்றி யிருந்த தென்று மாநமாவாம
விஞசு மந்தப் பெருஙகண்ணு டியிலே நேய விரிவிடய
பஞச பூத சிருட்டியெலாம பத்தி பாய்ந்து விளங்கிடுமால். 13

பிரமத் தினவா யொளியுருவாய்ப் பிறநது பிறங்குஞ் சத்திகடாம்
விரவிப் பிரமாண டததினது மேனி யாகி நின்றசில
வுரவு லவபூ தத்திரளி னுருவ மாகி நினறசில
சுரர்பொற் பதியாய் நினறசில தோனறு சகத்தி னிலையிதுவே. 14

பநத மில்லை வீடில்லைப் படர்தீர் பிரம மேயுளதா
மந்த வைக்ய மில்லையிரண் டில்லை யறிவே வளர்நதெழுந்த
சிந்து தரங்கப் பஙகததாற் றிகழு கின்ற நீரபோல
வந்த மிலலா வறிவுருவே விளங்கு மயலொான றிலதாகும். 15

பந்த முத்தி நினைவுகளைப் பயிலா தோட்டி யுன்வசமாய்
முந்து பிறவிப் பயமெல்லா முற்று மொழிதது நிலைநிற்பா
யந்த நீசங கறபநினை வடைந்தாற சிந்மாத திரவறிவு
வந்து சீவத் துவமடைந்த வாறி யலையா வதுபோல. 16

ஆதி காலத தெழுந்தபவத் தனைய சீவ ருழல்கின்று
ரோது மின்ப துன்பமயக் குளததுக் கொழிய *வுனக்கில்லை

*உயிர்க் கில்லை என்றும் பாடம்.

மீது தெரியா விராகுமதி மேவித தெரிதல் போலவநு
பூதி யளவா முயிராகாணும பொருளாற காணப படுமனறே. 17

கலைக ளாலுங குருவாலுங காண்டற் கரிய பரன்றனே
தலைமை யான சாததிகளுசேர் தனபுந தியினுற றன்னுலே
நிலையில் வெளியா நெறிபோகாா நெறிசோ காட்சி களிற்புநதி
செலவு பறறில லாததுபோற றெவவாங காரணங களைக்காண்பாய்.

இனைய காரணங களைப்பறற விகழ்த விரண்டு மியல்பல்ல
வினைசெ யுடல முதற்பொருளகண மேவு மியல்பின் மேவிடுக
வனைய பொருள்கள் புந்தியினு லகல நீக்கி யதிசீதம
புனையுட் காரணத் தினனுயெப் போதும பரம மயமாவாய. 19

உடனு னென்னும் புந்திபிறப புற்ற கட்டா மொருக்காலு
மிடாதீா வீடு விருப்புறுவோர்க் கியல்பன் றுகு மிப்புந்தி
திடமாங கினுசிந் மாததிரமு மில்லாச் சிநமாத திரவடிவன்
றடவா னிலுநா னனுவெனனுஞ் சமமாம புநதி பிறப்பறுக்கும. 20

தெளியு நீரி லுட்புறமபு செறியும் வெயில்போற பொருளனைததி
லொளிகொ ளாநமா நின்றிடுமா லுருவ மெல்லா முடபுகுந்து [டுமா
வெளிசெய் பணிக டொறுமபொனனின் விசித்தி ரம்போல் விளஙகி
லளிய வஸ்தல லாவுருவா மாநமா வுடைய சகமாதி. 21

நாச வடவைக் கனல்படா நடுக்கஞ் செய்யுங காலமெனு
மூசு கடலிற் சகததிரளா முடுகு நதிகள் பல்லுயிராம்
வீசு தரங்கத தொடுபாய்ந்து நிறையா தந்த வேலையையு
மாச மநஞ்செய் யகத்தியனு மாநமா வென்று மகத்துணர்வாய. 22

தான லாதாய் முன்சொன்ன சகத்தின் றிரளா யுடலமுத
லான பொருளின் சாலத்தை யாநமா வெனபத றததள்ளி

ஞான சற்பா வந்தன்னை நனிமேற் கொண்டு மறைந்தோனா
யீன மில்லா மதிவேந்தே யிச்சை யான படிநிற்பாய். 23

தநங்க ளூடே துயின்மகவைத் தாய்தான் மறந்து மிகத்தேடி
மநங்கன் றுதல்போற் சராமரண மருவா தம்மை யறியாமற்
சௌநங்கள் சலித்துக் கெட்டேனான் செறியு நாத ரிலாதவனா
னநங்கொள் காயம் போமளவி லழிந்தே னாவா வென்றழுவார். 24

வாரி யசைந்த வசைவில்பல வடிவா மதுபோற் சங்கற்ப
ரேரி னாலே சிற்பிரம நெடிது விரியுஞ் சங்கற்ப
பாரா களங்க மறவிட்டுப் படர்ந்த வறிவை யாந்மாவிற்
நீர நிறுத்திச் சந்தேகத் திறங்க ளெல்லாந் தீர்ந்தோனாய். 25

அலைவி லலையா துயர்பரம வாந்மாப் போல நிலைநின்று
நிலைகொள் சுகியா யிவவரசு நெடிது புரப்பாய நிருபதியே
தலைமை யாந்மா தன்னிடத்தே தன்ன தான வசைவுகளாற் [ல்.
றொலைவி லாத விளையாட்டைத் தொடர்பிற் செய்யும் பாலரைப்போ

அழிக்குந் தன்சத் தியினாற்பின் னழித்துத தன்பா லமர்ந்திடுமா
விழிக்கும் பந்த முறுஞ்சத்தி யிதற்குத் தன்பா லெழுந்தானே
பழிக்கும் பந்த மெப்படியோ பற்றற் றகலு மப்படியே
ரிக்குஞ் சத்தி தானேவந் துதய மாகு மிவனுக்கே. 27

மதியோ டிரவி கதிரவந்நி மணிக ளிற்சே ரொளிகளைப்போன்
முதிரு மரங்கள் கனியிலையை முதலா யினபோ லருவிகளிற்
பிதிருந் துளிகள் போற்சாலப் பிறங்கும் பிரமத் திடைதோன்றுங்
கதிகொள் புந்தி முதலாகக் கற்பி தஞ்சே ரிச்சகமே. 28

அதுதா னறியார்க் கிடர்நல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்
றிதமாய் நிற்கு மிம்மாயை சித்தி ரந்தா னற்புதமே
பொதுவா யங்க மத்தனையும் புணர்ந்து பிறிவற் றிருக்கவுந்தா
னிதமா யுயிரை யுயிர்கானா திருக்க மயக்கு மியாவரையுமே. 29

6—13. இட்சுவாகு கதை

பரம விண்ணே சகமெல்லா மென்று பாவித் தாசையறிற்
பிரம கவச னின்பமுள பேரியோ னாகு நானென்னும்
பொருளை நீக்கி நினைவின்மை வடிவா நினைவாற் பொருளனைத்து-
முருவ மில்லை நிராலம்ப முணர்வு சாந்த மௌனநினைவாய். 30

இதுவே நன்றி தன்றென்னு மிதுவே விசதா மிடரொழுங்குக்
கதுதான் சமமா மங்கியில்வெந் தழிந்தா லிடருக் கவசரமென்
பொதுவா நலந்தீங் கெனுமபேத மபாவ மென்னும் பொருவாளால்
விதமாம் புருட வருத்தத்தான் மெல்ல மநதில் கெடுதியால். 31

நினைவான் முடிக்குங் கருமமெனு நீண்ட பெரிய வனகாடு
தனைநீ நினைவின் மையினாலே தடிந்து பரம பதமேவி
வினைதீ ருனது விவேகத்தை மேவி யென்று நிலைநிற்பாய்
புனைதா ரிக்கு வாகுவெனும் புகழா னிறைந்த பூபதியே. 32

உலகின் பரப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு நினைவுக் கப்பாலாய்க்
கலக மடவார பொருளென்னுங் காத னழிவி நானெனனுங்
குலவு மிருள்போய் விவேகநிலை கூடு மவனே பரானந்த
மிலக வடைந்தோ னெடுங்கால மிவனே துன்ப மில்லாதோன். 33

சாந்த னாகிச் சமநிலையாய்ச் சால நொய்தா யறிவுருவை
வேந்த னேசந் ததநினைவா யென்று மநுமீண் டுரைசெய்வா
னாய்ந்த நூலா னல்லோரா லறிவை வளர்க்க வேண்டுமுத
லேய்ந்த யோகத் தினுக்குமுதற் பூமி யிதுயோ கிக்குநவம். 34

அயர்வில் விசார மிரண்டாகு மசங்க பாவ மூன்றாகும்
பயிலு நாலாம் விலாபிநியே படர்வா தனையைப் பற்றறுக்கு
மயர்வில் சுத்த நல்லறிவின் மயவா நந்த வடிவைந்தாந்
துயில்சாக் கிரம்பா திகளில்லாத் தொடர்சீ வனின்முத் தியுமிதுவே.

அறிவி லாமை வடிவாகி யகலா நந்த மொன்றாலுஞ்
செறியும் வடிவாய்ச் சுழுத்தியைப்போற் றிகழு மாறா முயர்பூமி

பிறிவில் சமமா யறவொயதாயப் பெரிது நன்றாய்ச் சாந்தமதாய்
வெறிய துரியங் கேவலமாம் வீடே யேழாம் வியந்பூமி. 36

மன்னு விடயம் விடுதலினால வாழு மிவவே ழாம்பூமி
தன்னை நிருவா ணத்துருவாய்ச் சான்ற துரியா தீதபத
மென்ன வுரைத்தார் சிலரேவேறே யிவவே ழவதநை களின்முன்னஞ்
சொன்ன வவத்தை யொருமூனறுந் தொடாசாக் கிரமாக் கருதுவ
[தாம். 37

சகங்கள் கநவிற் றோற்றரவாந் தன்மை நாலா வதுகநவா
நிகழா நந்த மொன்றாலு நெருஙகு வடிவ மைந்தென்று
புகன்ற வவத்தை சுழுததியதாம போத மின்மை வடிவாகித
திகழ்ந்த வாறு மவத்தையினை சிறந்த துரிய மெனலாகும. 38

தரியா மநவாக் கெட்டாரிதாயத தனதே சுணமை வடிவான
துரியா தீதப் பதவவத்தை தூய வேழா முயர்பூமி
பிரியா துள்ளே வசமான பிரததி யாகா ரத்தாலே
தெரியா தாகிக் காண்கின்ற திரள்க ளனைத்தும் போமாகில். 39

அநத மகாசத் தையினாலே யவனே முத்த னையமிலை
வந்த போக சுகதுக்க வகையாற் றுக்கா தறநிறைந்த
புந்தி யுளனு யாங்மாவிற் பொருந்தி மகிழ்ந்து நிற்குமெனி
லிந்த மனித னிலைதானே யிஙகே தோன்று முயர்முத்தி. 40

பொங்கு தொழின்மே வினன்சாந்தன் புகல்வீட் டுறைவோன் சந்யா
யங்க முள்ளோன் சரீரமிலோ மவனே முநியாகு [சி
மெங்கு மிறவே னுயிராவாழே முளனு மலனிவனே
தங்கு நான்கினு சிலுமிலனென் றுன்னித் தீரன் றளர்வனுகான்.41

ீக னுனசரைபற் றுளள மமதை யகஙகார
மென்ற வொன்று மிலனென்றே யெண்ணித் தீர னிடாறுகான்

ன்று குணமூன் றிலன்சராசரா விலனான சுததன றாவற்று
னின்ற சாந்தன் சமரசனா னென்று நினைந்தோன் றயரானாகான்.

திரண நுனிகள் விசும்பிரவி தேவ ருரகா நரரிடத்தில்
விரியு மறிவே நானென்று விளங்குந் தீரன் மெலிவனாகான்
புரியுங் குறுக்கு மேல்கீழென போதப் பெருமை யுலாவியதென்
றரிதி னநந்த விசாரஞ்செய ததனை யறிந்தோ னழிவிலலோன். 43

திரவா சனையோ டப்பொருள்க ளநுப விக்கச சேர்ந்துளவோ
துரிசி லதுவே சுகஞ்செய்யுஞ் சுகமே தளிக்கு மதுவிரைவில்
வெருவு காலத் தானசிக்கு மதனாற் றுன்பம் விளைபொருட்டாம்
பெரிய சுகதுக் கங்களுக்குப் பிரிவற றிருக்கை பிரசித்தம். 44

நிருவா சனையி னாலு நோஷா சனையி னாலும்
பொருளதா னடையி னதனாலே யினப துனபம பொருந்தாவாம்
வருமபோ திரணடு மொன்றாக வந்து விளங்குஞ் சுகதுக்க
மருகா நின்ற நாசத்தி லவைக ளிரண்டு மடங்கிடுமால். 45

புந்தி தணிந்த வாசனையாற் புரிகா ரியமீண் டங்குரியா
வெந்த விதையி னுடல்கரண முதல வெவவே றாயவிரிந்து
நந்து கரும காரணங்க ளொட்டு மொருவன் செய்வோன்றான்
முந்து புசிப்போன் றானெவனே முன்வந் தடைவ னவவிடததே.

பாவிப் பனயா வையினுமுளம் பற்றா துயாந்தோன் றாகையின்
றேவிற் குளிர்ந்து நிறைநதொளிரவன் செய்ய கதிரோன றன்கதிரி
பூவிற் றொழிலி னுலைந்துழலும் பொத்த வுடலா மிலவுதனை [ன்
மேவு தொழிற்பஞ் சோடிப்போ னாகக் காற்றால விரைந்தொருபால்.

எண்ண மெல்லாம் பழகாமை யாலே பிறக்கும் பிறப்போர்க்குக்
கண்ண தான விஞ்ஞாநக் கலைதா னொருகாற் றோன்றிடினும்
பண்ணு நல்ல கழனிதனிற் பயின்ற வித்துப் பலிப்பதுபோற்
றிண்ண மான வன்பாலே மிகவும் வளருஞ் சிறப்பாக. 4[illegible]

முழுது வடிவ மாயொன்றா மாந்மா முழுது சத்தியினுங்
கெழுமு நதியி லுவரிகளிற் கீலா லம்போ னின்றொளிரு
மொழிவி னினைவின் பரப்பிலதா யொன்றாஞ் சற்பா வந்தன்னிற்
றழுவு கூறு மாத்திரமா யுணாவாய் சகல சகங்களையும். 49

என்று மநுமீண் டுரைசெய்வா னியைந்த புலன்போ கத்தாசை
நின்ற தெமமட் டம்மட்டு நிகழ்சீ வப்போர் பெறுமாந்மா
வொன்று மவிவே கத்தாலவ வாசை யுண்டாந தன்னாலே
யன்று நிருபா விவேகத்தா லந்த வாசை யழிவெய்தும். 50

காத லென்று போமன்று கலந்த சீவத திறம்விட்டுத்
தீதி லாத பரப்பிரமத் திறதலை யாந்மா சேர்ந்திடுமாற்
கேத மாக மேனின்றுங் கீழே யெய்துங கீழ்நின்று
மேத மில்லா மேலேசென் றெய்து நெடுநா ளிவவாந்மா. 51

கநமார் பிறவிப் பெரும்பூட்டைக் கருத்தாங் கயிற்றிற் கடமாகே
லெனதீ திதற்கு நானென்றே யிறுகும் பிராந்தி விவகார
நனிமோ கத்திற் செறிபவரியா ரந்த நவைசேர் வஞ்சகரே
தனிவேண் மன்னா கீழ்நின்றுங் கீழே சரிக்கத தக்கவரே. 52

இதற்கு நானீ தெனக்கவன்மற் றிவனா னானென் றிடுமோக
விதத்தை யுயர்புந் தியினாலே விட்டோர் மேற்கு மேற்செல்வோர்
திதத்த னொளிகூ ராந்மாவைச் சிறிதுந் தாழா துறப்பற்றி
யுதித்த சகத்தைத் தற்புராண வுருவ மாக நோக்குதியால். 53

என்றிப் படிதன் சிதகுருவ மிரண்டற் றுள்ளே தனித்தோன்று
மன்றிப் பவம்போய்ப் பரமேச னாக லாகு மயன்சிவன்மால்
வென்றிக் குலிசத் தவன்முதலோர் செய்த வெல்லா மெய்ம்மையினா
லொன்றிச் செறிசித் துருவுடைநான் செய்கின் றேனென் றுணர்
[றுவாய். 54

யாதி யாதெப் பொழுதெதிர்ந்த தவ்ற்றி லென்னே சொலப்பட்ட
தோது மனவையெல் லாந்தடைநீ ருணர்வின் விலாச மேநன்றாந்

நீதி லறிவு மாத்திரமாந் திறனுய்க் காலச் செயம்பணணிக் [சே.
கோதின் மாத்தோ டிருப்பவனசோ குறைவில் சுகத்தோ டெதுநிக

இல்ல தன்றுண் டல்லவறி வில்லா வுருவி லறிவுருவ
மல்ல வாங்ம வுருவமல வயலன் றுலக மெனநினைவாய்
சொல்லு மிந்தச் சொருபமுறத் தொடர்ந்த பகுதி போயிறக்கும்
புல்லு தேசங் காலமல புறதேதோர் நிலையன் றுயர்முத்தி. 56

அகஙகா ரத்தி னகமெனனு மோக மழிந்தாற் பாவனையா
மிகும்பேர் பெற்ற பகுதியந்த மேவு மிதுவே வீடாகுந் [பம்
தொகுஞ்சாத திரத்தின் பொருணினைவிற் றுவள்வு நாநா விதவின்
புகுங்கா வியவேட் கையுமனைத்து விகற்பத் துயரும பொருந்தாமல்.

அன்னுன் சமமா யழிவில்லா வாங்மா வாய்நின் றின்பமுறு
மென்ஞ கினுமொன் றுடுப்பவஞ யென்ஞ கினுமொன் றுண்பவஞ
யுன்ஞ தெஙகா கினுமொருபா லுறங்கு வோஞ யாஙகவனே
பொன்ஞா பூமி முழுதாளும் பூபா லனைப்போற் பொலிவுறுமால். 58

வருணச் சிரம வாசார வழிநா னடத்து நடைநீங்கி
யருகா வுலகின் வலையகன்றே னருங்கூ டகன்ற கேசரிபோ
னிருபா வுரைகட் கெட்டரியோ னேடிப் பிறக்கு நிலைநீதேதா
ஞெருசோ பையைச்சேர்ந் தவன்மழைபோ யொளித்த நாளில்
[விண்டலம்போல். 59

தெளிவு கெம்பீ ரங்கள்கிரி சேர்ந்த பெரிய சுனைபோல்வன்
களிகொள் பரம சுகச்சுவையார் தன்பாற் றுனே கலஙகாம
லெளிது சுகிப்பன் கருமபல மெல்லாம் விட்டோ னழிவின்றி[கான்.
யொளிரு நிறைவோ னிருவினைவே றென்றுந் தாக்கா ஞென்றணு

பத்தி பாய்ந்துட் பற்றுத பளிங்கு போலக் கருமபலம்
பத்தி பாய்ந்துட் பற்றுதோன் பலநீண் மனித ருடனுறைந்தும்

பத்தி யாலர்ச் சித்தாலும பகையா லுடலை யரிந்தாலும
பத்தி பாச்ச லுற்றதுபோற் பயிலும் மகிழ்வு துயரறியான். 61

துதிகள் கடவு ளோமங்க டொடர்பூச் சியன்பூ சைகளில்லோன்
விதிசெய் நீதி யாசார மேவப் படுவோன் மேவாதோ
னெதிருந் தன்னு லுலகோராக விறையும் வெருவா வகையிருப்போ
னுதித மான வுலகத்தி லொன்றால் வெருவா துறைகிற்போன். 62

பற்று முனிவு பயஞ்சுகங்கள் பயிலா னெனினும் பயின்றிடினுஞ்
சொற்ற வெவாக்கும பிரமேயந் தொடரா னெனினு நன்பாலர்
பெற்ற பிரமே யதனுறினும பெரிய மநதோன் காசியிற்சா
வுற்ற பொழுது நாயக்கறிப்போ ருழைசா வுறினு முறும்பதங்கேள்.

ஞான மடைந்த பொழுதிலிவ னல்வீ டுற்றான் மநமிறந்தோ
னீந மான வகம்பாவப பிராந்தி யன்றோ விடர்பந்த
மான வீடா வதுமடமை யந்த காரங் கெடலன்றோ
மாந மிகுந்த விவனெயதின் மனிதர் பூசை செயவேணடும். 64

போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ வருந்திப் போய்க்காண
வாறற வுரியோ னெவனவன்வன் பிறவி யறுப்போர்க் கநவரதஞ்
சாற்று மகத்தாற் றீரத்தத்தாற் றவத்தாற் றாநத தாற்கிட்டா
ஆற்ற வறிவாற் பிறவியறுத துயாந்தோன் பததி தரும்பயனே. 65

பரிந்திவ வாறு கற்பித்துப் பகவன் மதுவாம் பேருடையோன்
விரிஞ்சன் றனது நகரத்தைப் புக்கா னிக்கு வாகுவெனும
விரிந்த புகழ்மன னனுமந்த விழியே பற்றி நிலைநின்றான்
வரிந்த கழற்கா லிராமவென வசிட்ட முநிவ னருள்செய்தான். 66

3—13 இட்சுவாகு கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1962.

6—14. * (மான்) வேடன் கதை.

இந்தவா றிருக்கிற் சீவன் முத்தனு மினிய தான
புந்திசே ரிவனுக் கேது புதுமையா மதிச யந்தா
னந்தமில பரதத்தைக் கண்டோர்க் கதிகனே யென்று கேட்ட
சுந்தரா விராமற் கந்தத் தொனமறை வசிட்டன சொல்வான. 1

ஒப்பறு ஞானி புந்தி யொன்றிலே யதிச யிக்குந்
தப்பற நிறைந்து சாந்த னுயவன றனபா னிற்குஞ்
செப்புமந் திரங்க ளேன்பு தந்திரஞ் சித்தி யானோர்
கைப்படு விணைபோக் காதி கருமத்திற புதுமை யெனனே. 2

உலகாய் விரிந்த விவராலு மொழுங்கால் விரிந்த வருததத்தாற்
பலமா மணிமா தியும்பண்ணைப் படுமா தலினுற றனையறிந்தோர்க்
கிலதா மிவர்க்கோர் விசேடமுள திழிந்த மூடப் புந்திகளபோ
லலனு குவனெங் கனுமாசை யறவா லிவனெஞ் சமலமதாம். 3

குறிதீர வடிவாய்ப் பிறப்பிறப்பிற கொடுநீள் கால மயக்கறலாற
பிறியா வின்பத நறிஞனுக்குப் பேசுங் குறியில வளவனறே
வெறிகூ ராசை சிரமோகம் விதர முலோப மாபததுச்
நாளுமெனச் செப்பி வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான். 4

ஐயா வொருவன் றன்னுடைய மகிமை கடந்து சூததிரனுய்
முறைதீர் வதுபோற் சீவனென முளைததா னீசனை சிருட்டிதொறு
நிறைநீ டுயிர்க ளளவின்றி நிகழு மூலச் சித்தசைவாற் [ம்.
றுறைதோ றவை தானே ரேன்றிடுமாற றொடாகா ரணமிங் கிலதாகு

*வட மொழியில், "முநி வியாதன் கதை" என வழங்குவா.

† நிபுணம்—நிர்விகாரம், அல்லது-அதநியந்தம்.

ஈச னிடைநின் றுற்பவமா யெழுந்த வுயிர்க டாஞ்செய்த
வீசு கருமங் களினாலே மேன்மேற் பிறவி களைமேவுந்
தேச முடையாய் காரியகா ரணத்தின செய்தி யிதுவாகு
மேசு பிறவி கருமமெனு மிரண்டி னுக்கு மிப்படியே. 6

பாம மதனி லகாரணத்தாற் பரந்த வுயிரெல் லாமுண்டாம்
விரவு மதற்பின் பவர்க்கெல்லா மிகத்தாஞ் செய்த கருமங்க
ளுரிய சுகதுக் கஙகடமக் குறுகா ரணமாந் தனையறியாப்
பிரமந் தனிற்சேர் சங்கற்பம் பேசு கருமங் களின்மூலம். 7

பந்த நிதாநஞ் சங்கற்ப மன்றோ வதுநீ பற்றறுப்பாய்
முந்து சங்கற் பந்தவிாந்தான முதநி யதுவா மது தனனைப்
புநதி யதனுற பரிசயிப்பாய் பொருளும் பொருள்கொள் பவனுமுறின்
மைந்த மெள்ள வெப்போது மறவா தொழிப்பாய சங்கற்பம். 8

கொள்ளும் பொருளா கவும்வேண்டா கொள்வோன் வடிவா கவும்வே
வெள்ளுங் கருதவெல் லாநீக்கி யெதுசே டித்த தநுவாவாய் [ண்டா
நள்ளும பொருளொன் றினையிந்த நாடும் பொறிக ளுறிலாங்கே
தெள்ளும் பற்றுள் ளதுபந்தஞ் சிறக்கும் பற்றில் லதுமுத்தி. 9

அற்ப முனக்கொன் றினிதாகி லதனுற் பிறப்பி லகப்பட்டாய்
பொற்ப வுனக்கொன் றினுமினிமை பூணு தென்னிற் பிறப்பகன்றாய்
நிற்ப நடப்பப் பொருட்டிாளி னினக்குத திாண முதலாகத்
தற்ப முறுபொன் முடிவாகச் சற்று மினிமை யுறவேண்டாம். 10

பற்றி லாதென் னெண் ணுநியென் பண்ணு நின்(
யுற்ற செய்வோன் புசிப்போனன் றுபசாந் தியனீ மதிமாண்டோன்
மற்று நல்லோர் சென்றபொருட் கிரங்கார் வருவ மதித்தெண்ணுர்
முறறு நிகழ்கா லப்பொருளை முறையா லெய்திக் கைக்கொள்வார்.

மதமா மோக மையன்முதன் மநத்திற் பிணித்த் கயிறுகளாந்
திதமா மநத்தை மநத்தாலே சேதித் திடலா மறிவோரா

விதமா னெடுங்கூர் விவேகத்தா லிரும்பா லிரும்பை யறுப்பதுபோல்
விதமா மநத்தை மநத்தாலே வீய்ப்பாய் பிறவி மயக்கறவே. 12

அழுக்கை யழுக்காற் கழுவுவர்கொ லம்பை யம்பாற் றடைசெய்வர்
வழுக்கு நஞ்சை யெதிர்நஞ்சான் மாற்று கிற்பா மதியுடையோ
ரொழுக்க முறுமூன் றுளசீவர்க் குபயந் தூல சூக்கமென
விழுக்க மாமொன் றுயர்பரமா மிதுசேர்ந் தந்த விரண்டொழிப்பாய்.

மேக மனையாய் கைகாலகண் மேவு மிந்த வுடருனே
போக முண்ணச் சீவனுக்குப் பொருந்து தூல வுருவாகும்
பாக மருவு சங்கற்ப மயமாய்ப் பவபா வனையண்ணுஞ்
சோக மனஞ்சீ வனுக்குருவாஞ் சூக்க வாதி வாகியமே 14

மெய்யாய் மூல மீறின்றி விகற்ப மறுசிந் மாத்திரமே
மொய்யார் சீவன பரவடிவா மூன்று குவ்து முணடகமபோற்
கையாய் சுத்த துரியபதங் கண்டா யிதுவே யிதிலழுந்தி
மையார் முதற்சொல் வடிவிரண்டு மாறறி யவைநா னெனவேண்டா.

என்னு முனியை யிராமனும்பார்த் தெந்தாய் நனவு கனாச்சுழுத்தி
துன்னு மதுவா யினமூன்றிற் றேன்று ததுவாந் துரியத்தை
யுன்னி விசேட முறவுரைப்பா யுயர்ந்த முனிநா யகவென்ன
மன்னு மமுத மழைபோலும் வாக்கால் வசிட்ட முனியருள்வான். 16

அகமென் பதுமென் றுதத்துவு முளது மிலது மறவிட்டு
நிகழுஞ் சமமாய்ப் பற்றறத்தன் னிலைக்கே நிற்ற றுரியமதாந்
தகுதன் னிலையாய்ச் சமமாகிச் சகத்தின் றொழிற்குச் சான்றாகி
புகல்சீ வனின்முத் தியுமாகிப் பொருகற் பனைதீர் நிலைதுரியம். 17

இதுதா னனவு கனவல்ல விடர்சங் கற்ப மிலாமையினாற்
பொதுவாஞ் சுழுத்தி தானன்று போத மின்மை தீர்தலினால்
சதுரா விந்தச் சகமன்றாய்த் தனது நிலைக்கே சமித்திறக்கு
முதுஞா நிகட்கிங் கிதுதுரிய மூடர்க் குல்கந் திரநிலையாம். 18

யானு மெண்ண மறிர்சமந்தா னெய்திச சிதந மொருக்காலு
மானு வினைசெய யாதபடி யாக்கிற றுரிய நிலைநிறகு
ஞாநா தீத னுங்கிழவோ னெனினு ஞாந னனிமேவ
மேனு ணடந்த தொருசரிதை கேட்பாய மேதை களினமிக்கோய்.

பெரிய வடவி யொனறிடையோர் பெரிய முனிவன் மகாமௌநம்
புரியு நிலையோ னவன்றனையோர் பொருவில வேடண வந்தணுகி
யெரியு மென்கைக் கணைபடநொந் திஙகோா நவவி யோடியதாற
றெரிய வஃதெங ககனறதெனச் செபபு முனிவ வெனக்கேட்டான்.

கேட்ட கிராதன் றனையந்தக் கேடின் முனிபார்த தினியோனே
காட்டி லுறைவோா சமநிலைமைக் கண்ணு முனிவர் கணநாங்க
ணுட்டு விவகா ரமபுரியு நவையுாங கார மாகிலநாங [றே.
கூட்டு பொறியின றுழிலெல்லாங கொள்ளு மாநுஞ்செய் குவதன

அதனு லகங்கா ரததுருவா மநத மநனிச சயமாகத்
திதமாய நழுவி னெடுநாளாஞ் செறிசாக் கிரசொப் பநசுழுததிப்
பதமா மவையொன் றையுமறியேம் பரம துரிய நிலையானேம
விதமாய்க் காணப் படுபொருள்கள் விமல துரியத திலவெனறான். 22

தீதின் முனிவ னுரைபொருளக டெரியா வேட னுங்ககன்று
ஞ்த லாற்கே டுரியததுக் கயலோர் நிலையு முளதன்று
லேத மான விகற்பமெலா மிறந்த வறிவே துரியமதா
மீத லாதிங் கயலொன்று மில்லைக் கண்டா யிராகவனே. 23

கண்ட நநவு கோரமதாங் கநவு சாந்த மெனப்பெயராங்
கொண்ட சுழுததி மூடமதாங கூறு மிமமூன றவத்தைகளும்
விண்ட மநததின் வடிவாகும் விளம்பு மிம்மூன றையும்விட்டாற்
றண்டு மநம்போ மநமிறந்தாற சத்தா யொன்றுஞ் சமநிலையாம். 24

அந்த நிலையே யோகிகடா மரிதிற் சாதித் தடைகின்றார்
வெந்த துயர்செய் சங்கற்ப விகற்ப மில்லாத் துரியத்தே

மைந்த நிலையா யிடர்தீர்வாய் மகதநா யுயர்ந்த முநிவராராய்ப்
பந்த மிலராய்ப் பேதமறும் பழையோர் விடாதிப் பததநுறைவார்.

6—14. (மான்) வேடன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1987.

---

6. நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம்.

ஞாந சப்த பூமிகை.

எனைதது ஞாந நன்னூலி னியம்பு மறுதி யாதெனனி
லனைத்துங் கநவு காண்பதுவே யன்றோ வவிஞ்சை யிங்கிலலை
வினைநதின் கவலை செய்கினற வெய்ய மாயை தானில்லை
தினைதநுன் பழுமற றுபசாந்தத் திறமா யிதுவே திகழ்பிரமம்.

சாந்த மாகிச் சிதமபரமாய்ச் சமமாய் நொய்தா யாந்மாவா
யேந்து சததி யளவிலதா யிடும்பேர் பிரம மெனுமிதற்கே
சேர்ந்த பலநிச் சயம்பண்ணிச் சிலர்பா ழென்பர் பரமேசன
வாய்ந்த வுருவ மென்பாசிலர் மாவிஞ் ஞாந மென்பாசிலர். 2

எல்லா நீக்கி மகாமௌநத் திருப்பாய் நிருவா ணத்தினனாய்ப்
பொல்லா மநம்போய்ச் சித்தம்போய்ப் புந்தி போய்ததா னென்பது
சொல்லா வூமை குருடுசெவி டொத்துத் தூய வாந்மாவி [போய்ச்
னில்லா யுள்ளே முகமாகி நிதத நொய்தாய் நிறைமதியாய். 3

நநவிற சுழுத்தி நிலைமேவி நன்று யெல்லா முள்ளகற்றித
தனதிச் சையில்வாந் ததுபுறதநே சமைப்பாய் சித்த முண்டாகை
கனதுக் கமதாஞ் சித்தமறிற் காநத்த சுகமாஞ் சித்தத்தை
யுனதுட் படுத்தி யுணர்வின்மை யாலே யொழிப்பா யுணர்வுருவாய்.4

சோக நன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுற் றிருந்துஞ் சமமாகிப்
பாக மின்றிக் கற்போலப படிந்து நிற்பாய் பலபிறவி
மோக மகலு மவ்வளவு முயலுந் தனது முயறசியினு
ளூக மனையாய் சுகதுக்க நடுவுள் ளதுநீ நாடலையாய். 5

இந்த வளவாந் தன்முயற்சி யிடர்தீர் முடிவில் பதமளிக்குஞ்
சிந்து கலைக ணிறைமதிபோற் சீத வுறுதே யுண்ணிறைய
வந்த வறிவன் சுகமடைவ னகில வுலகின் பொருட்சார்
மூந்த வறிந்து செயற்செய்யா தவனும் முத்தி யெய்திடுமே. 6

யோக பூமி யேழுக்கு முறுசெய் தொழில்க ளெவ்வண்ண
மாக விந்தப் பூமிகளை யடைந்த யோகிக் கெதுகுறிகண்
மோக மில்லா யுரையென்ன முனிவ னிராமற குரைசெயவான்
போக வசஞ்செல் பவன்மீண்டோ னெனறு புருட னிருவகையாம். 7

சுவர்க்க முதலி களைவிரும்பித தொடரு மவர்தங் குறிகேளா
யுவக்கும் வீடே யெவ்வளவிற் றுலக நடையே யுயர்ந்ததெனு
நிவக்கு மறுதி யாற்செயவோ னெடுமபோ கத்திற் செல்பவனு
மெவர்க்கும் விவேக முறுபிறவி யெய்தற் கரிய வியல்பினதே. 8

எறியுங் கடலி னுகததுளையி லாமைக் கழுததுப் புகுவதுபோற்
பொறிவெம் பிறவி யநேகத்தாற புருடன் விவேகி யெனப்பிறந்து
முறியும் பிறவிப் பயனிலதிம் மோக மமையுஞ் செய்தொழிலாற்
செறிவ தென்னே யிவறருலே திரங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால். 9

தொழிலின் மிகுதி யற்றுயர்ந்து துயர்தீ ரஃதே தென்றுள்ளே
யழிவி லறுதி யுள்ளோனே யடங்கத் திரும்பு மவனுகுங்
கழிவின் மயலபோய்ப் பவக்கடலைக் கடப்ப தெவ்வா றெனவுன்னு
மொழிவில் விசாரத் தால்விரதி யுள்ளே யுறுவ னுள்வேண்டா. 10

உதார மான தொழில்களிலே முயன்று நாளு முண்மகிழ்வன்
கதாவு மின்ற கிராமியமாங் கருமச் சழக்கிற் குச்சரிப்பன்

விதாந கருமங் களைச்செய்வன் விளம்பான் செய்த கருமஙகள்
பதாதி யுலகோர் வெருவாத படிமெத தென்ற தொழில்புரிவன். 11

ஈய ரக்கஞ் சுவனெனறுஞ் செறியும் போக வேட்கையுறு
னேய நயமாய் மெத்தெனறு நிபுண மாகி யிடம்பொழுதுக்
கேய வுரைக ளுரைசெயவா னிவவா றுன விவன்றனே
யாய பொழுது முதற்பூமி யான வொன்றை யடைந்தவனே. 12

ஒக்க மூன்று காணததா லுயாநல லோரைப் பின்செல்வன்
மிக்க நன்னூ லெஙகணும்போய் விரும்பிக் கொணர்நது பரிசயிப்பன்
றொக்க சநந மறுப்பதறகுத் துணிந்திவ விசாரம் படைத்தவனே
தக்க பூமி யறிந்தோனுந் தருமா ரியனு மறறவனே. 13

இருளில் விசார மெனுநாமத் திரண்டாம் பூமி யெய்தினனு
சுருதிமிருதி நல்லொழுக்கந் தொடர்தா ரணைநற றியாநஙகண
மருவு கருமங் களைக்கேட்பான் மாசில் விருத்திப் பொருணிகழ்த்தும்
பெருகு புகழ்சோ பண்டிதரிற பெரியோர் தம்மை யினிதடைந்து.

செறியும் பதார்த்தப் பிரிவறிந்து செய்யுந் தவீருங் காரிஙகக
ளறிவன் செல்வ மானமனைக் கதிபன் மனையை யறிவதுபோன்
மறியு மதமாச் சரியமபி மாந முலோப மோகமெலாம் [போல்.
வெறிது புறத்தெய் தினுஞ்சிறிதாய் விடுவன பாம்பு தோலவிடல

மதியிவ் வாறுள் ளவனூலால் வணங்கு குருவா னல்லோரா
லதிகங் குய்யப் பொருளனைத்தி னறுதி யறிவ னதற்பின்னர்
முதிர்பற் றின்மை யெனப்பெயரா மூன்று மற்றைப் பூமிதனைப்
புதிதா மலரின் மெல்லணைபோற் பொருந்தி நிற்பன் பொலிந்தவனே.

உள்ள படியே நூற்பொருளி னொழுக்கந் திரமாய்க் கைக்கொண்டு
தள்ளின் முநிவ ரிடந்தோறுந் தளர்வொன் றில்லா மெயஞ்ஞாநத
தெள்ளு கதையி னொழுங்குகளாற் றீர்க்க வாணு ளதுகழிப்பன்
பள்ளி கொளளவு மிருப்பதற்கும் படர்ந்த பாறை யிடமாவன். 17

பாயு மநமா றியநலத்தாற் பறறு வின்பஞ் சமமாகித்
தோயு மடவி களிலுலவித தொக்க காலஞ் செலவிடுவ
ஞயு நன்னூற பரிசயதகா லறஙகள் செயலான் மானிடருக்
கேயு மிந்தப் பொருளுணுக்க மிலஙகு முளள படியாக. 18

உற்ற மூன்றும பூமியைச்சேர்ந துணர்ந்தோன் றனே யநுபவிக்கும்
பற்றி லாமை யிருவகையாம் பகுதது நாமிங் குரைசெயக்கேண்
முறறு சாமா நியமொன்று முதிாநத சேட்ட மொனறுகு
மறறிவ விரண்டு மோரொனறி லிாணடு வகையா மநுகுலததோய்.

பொருள்க டமிறசெய் பவனலலேன் புசிப்போ னல்லேன றெளிவோ
குருவு மலலே னெனப்பற்றில் குணமாஞ சாமா நியவிரததி [னுங்
பருகு துனப மினபமெலாம் பண்டை வினையால வருமன்றே
யருள்செய் கடவுள் வசநதாறு மமைப்போ ைத லெனக்கெஙகே.

கொல்வ தான பெருநோயாங் கொடிய போகப் பரப்பெலலாஞ்
செலவ மெலலா மாபததுக் கிடமாஞ செத்தல் பிறப்பதற்கா
மொல்வ தான நறபுநதிக் குளள கவலை நெடுநோயாஞ்
சொல்வ ஞால மெலாஙகாலன் றொலைக்க முயலும் விடாதெனறே.

பண்ட மனைததின பறறறற பகாபா வனையுள் ளுறவுண்டாங
கொணட வுயர்வாக் கியப்பொருளைக் குறிப்பா லுழநது மாநதோர்க்
கண்ட விதுசா மாநியமாங கவாபற் றில்லா விநநெறியா [குக்
லண்டு பெரியோர் கூட்டாவா லறிவி லாதோர் நீக்கத்தால. 22

தானு முணர்வி னுட்டெளிவாற் றக்க புருட வருத்ததகா
லானு நன்னூற பரிசயத்தா லங்கை நெலலி தோனறுதல்போ
லூனுர் பிறவிப் பெருஙகடலி னுயர்கா ரணமாம் பெரியகரை
தேனு ாலங்கன் மணிமாாபா தெளியக் காணப் பெருந்திடமாய். 23

செய்வா னுனன் றீசன்றன் செய்வா னலதென் பழவினைதா
னிவ்வா றன சொற்பொருளி னெண்ண மெல்லா நிச்சயமாய்க்

கவலா ததிஞா ரததகற்றிக் கலந்த சாந்த மோநநிலை
பெயவான் கருணை முகிலேமுன் பேசு சேட்டப் பற்றினமை. 24

அகத்திற புறததுன மயலையுழி லாசை கஃ. .. காட
சகததிற பொருளிற் பொருளல்லா நவுறறிற சடததிற றனியறிவிற்
பகுத்துக் கருதா துபசாந்தம பயினறு நினைவற் றொளியற்று
மிகுததுப் பிறப்பற றடிமுடிவின மேனமை சேட்டப் பற்றின்மை.

மகிழ்வாம் வாச மதுரமுடன் வருநமெ ரொழிலாந் தளிர்மேவித
தகவா மநததா னுனிசேர்ந்து தடையா முள்ளு நிறைந்தறிவா
மிகுமோர் கமல மடைந்துட்சோ விசார விரவி யான்மலாந்து
பகாமூன் றுமிப் பூமிதனைப் பலமாய்ப் பலிக்கும் பற்றினமை.

மோக மிலலா தவர்செறிவான் முதுநல் லறததின் சமூகததாற்
காக தாலீ யம்போலக் கருத்தி லுதிக்கு முதலான
யோக பூமி யுதிததலுமே யுள்ளே யமுத முளையொப்பா
மேக விவேக நீர்பாச்சி யிதுகாத் தளிக்கப் படுமுயன்றே. 27

விடுதி யாலே தழைக்குமிக விசாரத் தாலவ் விடுதிதனை
வடுவி லுழவர் றென்முளைபோல் வருந்தி வளர்க்க நாடோறு
மொடிவின் மறுபூ மிக்கிந்த வொன்றே சாந பூமியென
முடிவில் வெளியா மதிலிரண்டா மூனறும் பூமி தனைப்பெறலாம்.28

சேட்ட மௌனச்சொல் பற்றின்மை சேர்ந்தான் மூன்றும் பூமியதா
மீட்டு புருடன் சங்கறப வெண்ண மொன்று மில்லெனனக்
கேட்ட குமா றுரைசெய்வான் கீழாங் குலத்தோ னுணாவிலலோன்
பூட்டு தொழிலோன் பொல்லாதோன் புகன்ற யோக மிலலாதோன்.

அவனுக் கெங்ஙனேயுண்டா மறைந்த நன்மை யிதுவிற்க
விவண முயர்பூ மியிலொன்றை யிரண்டை மூன்றும் வேறெனறைக

கவர்வுற் றடைந்தோ னுயிர்மாய்ந்தாற் கலந்து மேவுங் கதியேது
தவறிற் பெரியோ யுரையென்னச் சான்ற வசிட்ட னுரைசெய்வான்.

மூட னுகிப் பலகுற்ற மூடு மவனுக் கநேகமென
நீடு பிறப்பா முதற்பூமி நேரு மட்டும் பிறப்பகலா
நாடு மிதுவன் றியிற்காக தாலீ யம்போ னல்லநெறி
கூடு மெனினு மதனாலே குறைவி னிராசை யதுபிறக்கும். 31

அன்றி நல்லோர் கூட்டாலா லடுதத விராக மதுபிறக்கு
மொன்று நிராசை யுறுபோதே யோக பூமி யுறறப்பா
துன்று மதனாற் பிறப்பகலுந் தொகுநூற் பொருளின் சுருக்கமிதா
நின்ற யோக பூமியுட னிதந மடைந்தோர் நெறிகேளாய். 32

யோக பூமி யம்சம்விடா துறலாற் பழைய தீவினைபோ
மாக விமாந மதற்பின்பு வந்து கொடுபோய் வாநவர்வாழ்
நாக முதலா முயர்பதியி னன்மே ருவின்சூழ் பொழின்முழையிற்
போக மடவா ரொடுங்கூடிப் புணர்ந்து சிந்தை களிகூர்வன். 33

அருந்து போக மாய்தலினு ளவில் பண்டை யிருவினையும்
பொருந்த மாயு மப்போது புவியிற் பிறப்பர் யோகிகடாந்
திருந்து செல்வங் குணஞ்சுத்தஞ் சிறந்த நல்லோர் மனைப்பிறந்து
வருநதி முன்னம் பழகுதலால் வழுவா யோக நெறிநிற்பர். 34

விதமாஞ் சகததைச் சாக்கிரத்தின் மிகப்போ தஞ்சேர் புந்தியினுற்
பொதுவாய் நோக்கு மதனுலிப் பூமி மூன்றுஞ் சாக்கிரமா
மதுவே தனிக்கே வலமியோகிக் காரி யப்பேர் பெறுதிறமா
மிதனு லிவனே யுய்ந்தவனென் றேத்தத் தோன்று மறிவிலர்க்கும்.

செயலி னுரிய மிகச்செய்வோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ
னியல்பி னொழுக்கந் தனினிற்போ னியாவ னவனே யாரியனு
முயலு மொழுக்க நூற்சித்த முந்து நிலைமை விவகாரம்
புயலி னிறத்தோ யுள்ளபடி பொருந்து மவனே யாரியனும். 36

முதலா மியோக பூமியிலே முளைக்கு மிரண்டா வதின்மலருந்
தறைதயு மூன்றா வதிற்பலிக்கு தனியா ரியனூர் திறமியோகி
யிதனி லிறந்தா னெடுங்கால மிருந்து சுதத சங்கறபத
துதவு போகங் களையருந்தி யோகி யாய்மீண் டுறபவிப்பான். 37

மூன்று பூமிப் பரிசயத்தான மூடத் தன்மை யிறந்தழியே
யான்ற ஞானோ தயமுண்டா யாதி யந்த மறவிரிந்து
பூன்ற மதியி னுதயம்போற பொலியு மநதநிற போதமுற
வூன்று யோகத் துடன்சேர்ந்த வுள்ள முடைய யோகிக்கே. 38

சமம தாகச் சொப்பநம்போற் சகததி லனைதது நோக்கிடுவ
ரமா நாலாம் பூமிதனை யடைந்தோர் முதறபூ மிகணமூன்றுங்
குமா னேசாக் கிரமாகுங கூறு நாலா வ துகநவாம்
விமல சித்தஞ் சாற்கால மேக சாலம் போலிறக்கும். 39

சிறக்குஞ் சற்பா வந்தானே சேட மாக நின்றிடுவா
பறக்குஞ் சித்த மிறத்தலினூற் படர்ந்த விகறப மெலாந்தோனரு
வுறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்ன வுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய்
நிறக்கும் விசேட மனைத்துமற நிற்ப னென்று நிலைமட்டில். 40

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் ளறியா நின்ற பேருணர்வோ
னருமை யான சுழுத்திநிலை யாகி நிற்ப னநவாதம்
பொருவி னுண்ணேக் குடனிற்பன் புறத்திற் றொழிலிற் புரிந்தேயு
மொருமை யுபசாந் தத்தாலே யுறக்க மிருந்தோன் போற்றெறிவன.

அழுந்து துரிய மெனுநாமத் தாறும் பூமி யடைந்தொழுங்கி
னெழுந்து பலவா தனையிலனு யிப்பூ மியிலே பரிசயிப்ப
னுழைந்து நானென் பதுமென்ற ததுவு முளது மில்லாதுங்
கழிந்து வெறிதே நினைவிலனய்க் காணு னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிச்சு மையமும்போய்ச் சீவந் முத்த சுபாவத்தால்
வெறிது வீடன் றியும்வீடு விளைந்தோ வியத்தின் விளக்கொப்பான்

பிறிவில் விண்ணில் வெறுங்குடம்போற பிறிது புறனுட் சூநியமா
யெறியுங கடலி கடம்போ லெங்கும புறனுண் ணிறைந்திருப்
[பன. 43

இவனே யுளதாய்ச் சிறிதாஙகே யிவனே சிறிது மிலனுவன
றவரு வாரும பூமியிலே தனிநின் றேழாம் பூமிதனை
யவனே யடைவ னுடலினறி யடையு முததி யதுவாகுங்
கவர்சாந் தமுமே மொழிக்கெட்டாக் கபூ மிகளி னெல்லையிதாம்.

குலவு முடறீா முததியெனக் கூறு மேழாம் பூமிதனைச்
சிலாநற சிவமென் றுரைசெய்வர் சிலாசூ நியமென் றுரைசெயவ
ரிலகு பொருளென் றுரைப்பாசில ரியைந்த கால மெனபாசிலர்
விலகு பகுதி யெனபர்சிலர் வெவவே றுக விசாரிதது. 45

அயலோ ராங்ம விகற்பததோ ரவதா நந்தீா பேததேதோ
ரியல்பா லிதுவென் றறிவிக்க வெட்டா விதனை மிகவருந்தி
முயல்வா ராகி யறிவிப்பர் மொழிந்த பூமி யிவையேழு
மயறீர் நிலையாற் பரிசயிக்கில் வருத்தஞ் சிறிதும் வாராதே. 46

மிகவு மதத்து மதம்பொழிநது மெத்தென் றினிதா நடையுடைத்தாய்ப், புகர்கொ டுதிக்கை நுனியதறிப் பொருகோட்டிணைசங் கினைநிகராம, பகடுண் டநர்த்தம் பண்ணுமது படுக்கப் படுமே லப்பொழுதே, சுகமாய் விரைவி னார்கடப்பர் சொன்ன பூமிப் பாப்பெல்லாம். 47

வழியுங் கடமாக் களிறதனை வன்பாற் கொல்லா திருப்பளவு
மிழியுந் துயாார் போர்க்களத்தி லெவனே சுபட னுமென்ன
மொழியுந் தவனை நீசொன்ன மூரிக் களிறே தமர்க்களமே
தழியும் படியே துறைவிடமே தருள்வா யென்று னருண்மூர்த்தி.

இராக வர்க்கு முங்கிசொலவா னீதுண் டாக வெனல்வடிவாய்ச்
சோக விச்சை யெனப்பெயர்கொள சொரிமா மதத்த வெங்களிறு
தேக மென்னும பெருங்காட்டிற திரளாஞ் செருக்கு மிகச்செய்யும்
வேக மதத்த விநதியமாம் வெஙகளை றுகளை யுடைத்தாகும். 49

இனிது நாவா லுரைசெய்யு மிதய மென்னுங காட்டுறையும்
பனிவல் வினைக்கோ டிரணடுளவாம் பலவா தனையா மதஞ்சொரியு
மநிச மெங்கும படர்வடிவா மறிவில பிறவி நோக்கங்கண்
முனிவி லடுபோராப் பூமிகளா மூரி யிச்சை மதகளிறே. 50

வெற்றித திறமுந தோலவிகளு மேன்மே னலகி யிச்சையெனுஞ்
செறறக் களிறு தீநாகளாரு சீயத திரளைச் சங்கரிக்கு
நிற்றத தொழில்வா தனைபாவ நெஞ்சு மதிசங் கற்பஙகள்
பற்றும் பிறவு மிதனபெயராய்ப் பணட மாய்நெஞ் சுள்ளிருக்கும். 51

நிலைமை யென்னு முயர்கணையா னிறைந்த வலியால் விநோதத்தாற்
றொலைவில் பொருளியா வையுமாகித துன்னி யொன்று மிச்சைதனை
யுலைவி லெல்லா வகையாலு மியோகி வெல்வ துத்தமமா
மலைவோ டீதுண டாகவென லகத்தே தழைக்கி லதுகேளாய். 52

பேசு மிதுதா னிற்பளவும் பிறப்பா நச்சு விநசிகைதா
ஞச மடையா திராகவனே ஞாநச் சுருக்க மிதுகேளாய்
பாச முறவீ துணடாக வெனறு படரு மநந்தானே
யேசு பிறவி யிம்மநதி னிறவே முதகி யிவவளவே. 53

மருளு மயறீர் விமலன்பால் வடித்துத் தெளிந்த வுபதேசந்
தருதல் கண்ணு டியினபுறத்திற் றைலத துளிபோ லிளைப்பாறுந்
தெருளு முணர்வா லிம்மோகந் தீர்ந்திவ விச்சை யங்குரமா
யுருவ மநங்கிஞ் சிலுந்தோன்று துணர்வி லாமை மாத்திரத்தால். 54

ஊறு வநர்த்தந் தருமிச்சை யொருகால் வரினு மப்போதே
யாறு விடயத் துணர்வின்மை யான வதனு லறுத்திடுவாய்

கூறு மிச்சை பலவடிவாய்க் கோத்த தெனினு மிவ்வுடலின்
மாறு தான வாதனையை மாற்று திராது வுணர்வினவை. 55

தள்ளு முடிவின் றியினித்தைச் சவத்தின் றிரளை விருப்பறல்போற
றெள்ளும் பிரத்தி யாகாரத் திறத்தி னாலே வாதனையை
நள்ளு மிச்சை மாத்திரமாய் நயவா திருக்கு மப்போதே
யுள்ளு வெறிதே யிருப்பதுவே யுணர்வி லாமை யுறுமுயற்சி. 56

எனதீ தென்னு மறிவுதனை யிடாகற் பனையென் றுரைசெய்வார்
கநமா மறிவின் பாவனையாற் காண்ப தெல்லாங் கையகலி
லநகா திபனே கற்பனைக ளற்ற தென்று ருயர்நல்லோர்
மநமா நினைவே சங்கற்ப மநதி னினைவற் றதுசிவமே. 57

எட்டி யறிந்த தறியாத திரண்டும் பாவிப் பதுநினைவாம்
ஊட்ட மாம்போ லிவையிரண்டிற் சுற்று நினைவு தனைமறந்து
விடுமியா வையும்விரைவின் மறந்து சானற மதியுடைத்தாய்த்
முறத்தோன் றுதலில்லாத் திறத்தோ னாகி நிலைநிறபாய். 58

கேளா நின்று னிவனென்ன வொருவன் கிட்டா மையினாலே
தோளா லுயரக் கையெடுத்துத் தோன்ற நின்று சொல்கின்றே
மீளா தான வசங்கற்பம் விமல மான பரமபதம்
வாளா வுள்ளே பாவிக்க மாட்டா ரதனை யென்னம்மா. 59

செறிபார் முழுதாள் பவன்பதமுந் திரண மென்னப் பரமபதம்
வெறிதே யிருக்கு மிருப்பினான் மேவு மன்றே பேறுர்க்கு
நெறிபோம் பதிகன் றனக்கிருதா ணினையா திருக்க நடப்பதுபோற்
பொறிகூர் தனது தொழினடக்கும் பூணா வாளா விருந்திடவே. 60

இங்குப் பன்னும் பலவாலெ னியம்பு சருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பத்தான் பவபந்தஞ் சங்கற் பந்தீர்ந் ததுமுத்தி

பங்கற் றெல்லை யழிவிலவு பவமற் றூறு மறிவுருவே
துங்கச் சகங்க ளெனநோக்கிச் சுகமெய் படியப் படிநிற்பாய. 61

ஊழியா நிலையா மூபசாந்த யோக மென்ப துணர்வின்மை
கழியா யோக நிலையினனுய்க் கவாபற் றொழித்துத தொழில்செய்வா
யிழியா தியற்றப் படாவுள்ள மிறந்த யோக முணர்வின்மை
வழியான் மிகவு மதின்மயமாய் வல்லை நிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி. 62

எனக்கீ தென்னு முணர்வுடைமை யிடர்விட் டகலா துணர்வினமை
யனர்த்த மில்லா வீடளிக்கு மாசை யேதிங கதுசெய்வாய்
சநிப்பில் சிவமெங கணுமுளது சாந்தஞ் சுபஞ்சித் தருவென்னுங்
கநத்த வந்த வொருநிலையே கருமத் தியாக மிராகவனே. 63

என்று வசிட்ட முநிராமற் கிசைத்தா னென்று வாங்மீகி
சொன்ன னூறு யிரஙகிரந்தத் தொகையாற் பாத்து வாசனுக்குப்
பின்னு ளதிலா றுயிரத்தைப் பிரித்தா னிவவா றுலகுய்யப்
பனனு மறைதேர் காங்மீர பண்டி தப்போ பரமகுரு. 64

சாத்தி ரத்திற் பெரியதிது தடஙகா வியத்திற் பெரியதிது
மாத்தி ரதநின் மெய்ஞ்ஞாந வழியாற் பெரிய திதுஞாந
நேதி ரதநிற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற் பெரிய திதுகதிரோன்
கோத்தி ரப்பொற் பாத்திரத்திற் குநித்த வமுதாம் வாசிட்டம். 65

மலரோன் வாழி நாமாது வாழி வசிட்ட முநிவாழி
யுலகா ளிராமன் மிகவாழி யுயர்வாங் மீக முநிவாழி
நலமார் பாத்து வாசமுநி தானும் வாழி வாசிட்டம்
பலமா வாழி காங்மீர பண்டி தப்பேர் முநிவாழி. 66

தேமென் மலரோன் பதம்புகழ்வோ தெளிந்த வசிட்டன் பதம்பர
விராமன் கமலப் பதந்துதிக்கோ வியல்வாங் மீகிப் பதமேத்தோ[வோ
பாமன் கீர்த்திப் பாத்துவசன் பதமே பழிச்சோ வாசிட்ட
நாமம் பெறுநூற் பதம்வியக்கோ நான்சேர் பதத்தை நன்றென்கோ.

பரம மேனி வசிட்டமுனி பச்சை மேனி யிராமற்குப்
பிரம ஞான முணர்வித்த பெருவா சிட்ட நன்னூலைத்
திரம தாகக் கற்பளவே சீவன் முத்திப் பதஞ்சேர்வ
ருரம தாக வுள்ளுணர்வோ ருறுபே றெங்ங னுரைப்பதுவே. 68

நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம் முற்றிற்று.

6. நிருவாணப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—2055.

சற்குருவே நம:

ஞான வாசிட்டம்

முற்றுப் பெற்றது.

